ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 102 (963) | Четвъртък 2 септември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Окръжно състезание за най-добър орач

ПО ИНИЦИАТИВА на Окръжния комитет на ДКМС в Силистра, вчера в местността „Щапте касе“ се проведе окръжно състезание между механизаторите—комсомолци за званието „Най-добър млад орач“.

На състезанието участвуваха всички първенци, определени на пунктовите състезания, проведени в Старо село, Сребърна, Смилец, Ситово, Нова Черна, Паисиево и други.

Септемврийските съвещания с учителите започнаха

БРОЕНИ дни остават до началото на новата учебна година. За нейното посрещане така както подобава в повече то училища вече е направено необходимото.

Но най-много задължения пред 15 септември стоят пред учителите, тези които в продължение на една учебна година ще трябва да преодоляват в учебно-възпитателния процес много трудности, много проблеми.

Вчера в Силистра започнаха очакваните с нетърпение от огромната армия на учителите и известни на всички септемврийски съвещания. Те ще продължат три дни—ще завършат в петък, 3 септември.

Вчера в различни салони в града започнаха съвещанията с учителите по различните специалности, където се изслушват доклади, поставят се интересни проблеми, свързани конкретно с различните дисциплини.

Механизатори—първенци

в есенната дълбока оран до 30 август

ХРИСТО КОСТАДИНОВ от ТКЗС — Зафирово, изорал всичко 3 610 дка, за деня 120 дка.

ТОДОР ПЕНЧЕВ от ТКЗС—Ситово, изорал всичко 3 200 дка, за деня 80 дка.

МЕХМЕД КЬОСЕВ от ТКЗС — Чернолик, изорал всичко 3 073 дка.

ВЛАДО МИТРОВ от ТКЗС—Окорш, изорал всичко 2 800 дка, за деня 105 дка.

Пред пленума на Окръжния комитет на Партията

по зърненото производство

ОТ КАКВО ОЩЕ ЗАВИСЯТ ДОБИВИТЕ

ЕДНИ от основните условия за повишаване на добивите са правилното подбиране на сорта и качеството на посевния материал. Изискванията по отношение на качеството на семената са строго определени и при тях не се допуска никакво отклонение, докато въпросът със сорта стои по-особено. За даден период, за дадено ниво на агротехниката, най-добър сорт е един, а с повишаване нивото на агротехниката се въвеждат нови сортове, които по добиви отговарят на агротехниката.

Опитът ни през последните години ни учи, че при равни условия от сорта „Безостая-1“ се получава по-висок добив отколкото от сортовете „100-10“ и „301“. При повишени дози на торене реколтите от последните сортове рязко спадат поради полягането им. Явно е, че на сегашния етап, сорта „Безостая-1“ вече се наложи като основен сорт в окръга и правилна е ориентировката от него да бъде засята 90-95 на сто от посевната площ. Сортоизпитването в страната и в окръга дават основание да се предполага, че през следващите години ще се наложи още по-високодобивния сорт „Мироновска 808“.

Досегашната работа в ТКЗС по отглеждане на семенните участъци показва, че при въвеждането на нови сортове ние закъсняваме с 2-3 години, поради немарливо отношение към тях. През последните 3 години по линията на сортообмена чрез „Сортови семена“ са раздадени на ТКЗС 1 330 тона семена II размножение от сорт „Безостая-1“, с които са засети 50 000 дка и е получено общо около 13 000 тона зърно III размножение. От направените в началото на жътвата апробации се установи, че имаме запазени едва около 723 тона III размножение вместо 5 000 тона, отговарящи на извършения през 1964 година сортообмен.

С основание възниква въпроса, защо от собствено производство ние не можем да се задоволим с посевен материал за семенните участъци, а за масовите посеви продължаваме да сеем механични смеси от всички сортове?

Като изключим семепроизводните стопанства: Алфатар, Средище, Главиница и Секулово, които се задоволяват напълно и за масов посев сеят II размножение, само стопанствата в Старо село, Нова Черна и Бабук правилно погледнаха на семенните участъци и сега за масов посев осигуряват само III и IV размножение „Безостая-1“. Същите стопанства и сега с особена настойчивост искат да получат за семенните учатсъци II размножение.

Какво е обаче положението в другите стопанства? Съгласно съществуващите разпоредби, през 4 години се обменя семенния материал за всяко стопанство. Ще си послужим само с данни за 1964-1965 година, които са най-фрапиращи. ТКЗС в с. Срацимир миналата година засял през есента 2 500 дка семенни участъци от сорта „Безостая-1“ с произход от ТКЗС — Межден като масов посев, а одобри за семена 1-000 дка с произход от Дулово и Силистра, без да се знае размножението им. През есента не засял семенни участъци от сортовете „100-10“ и „301“, а през тази година определи за семена посеви от същите сортове.

ТКЗС с. Сребърна зачисли семенен участък от сорта „Безостая-1“ на площ от 600 дка с произход на семето от „Сортови семена“, утвърди за семена от други площи 400 дка от собствено производство — масов посев.

ТКЗС с. Чернолик получи чрез „Сортови семена“ 15 тона II размножение от същия сорт, а одобри за семена всичко като собствено производство IV размножение.

ТКЗС от село Калипетрово получи през есента на 1964 година чрез „Сортови семена„ 10 тона второ размножение от сорта „Безостая-1“, а утвърди за семе посеви само от собствено производство — масов посев.

Явно е при това положение, че ние не можем да разчитаме не само за автентичност на размножението, но и за автентичност на сорта. Това е основната причина, поради която масовите посеви от сорта „Безостая-1“ при нас представляват механична смес, която някои се опитват да обяснят с разпадане на сорта. Тук е и основната причина, поради която на някои площи този високодобивен сорт не дава задоволителен резултат.

Неполагането на грижи за семенните участъци води и до други злини. Посевите не се очистват от примеси от други сортове и видове, не се плевят и след прибирането, зърното се размесва с ръж и плевели. От този момент започват неприятностите по почистването на семената и сортовете с органите на семеконтролата. Наличните машини не могат да отделят ръжта и част от дивия фий и семената не достигат стандартната чистота. Поради тази причина миналата година ТКЗС в с. Срацимир и Смилец не засяха нито един кг първокласни семена, ТКЗС — Сребърна само 20 на сто, Алеково — 10 на сто, Голеш — 13 на сто, а 15 на сто от семената на Сребърна, 24 на сто на Ситово и 12 на сто на Дулово бяха нестандартни.

За да можем да си осигурим достатъчно семена, да запазим автентичността на сорта, да извлечем икономическата изгода от висшите размножения и да можем да получим материал, който само с едно преминаване през семечистачните машини ще достигне показателите на първа класа, ще бъде необходимо работата по семепроизводството в ТКЗС да се поеме лично от главните агрономи. В една бригада да се отгледат семенни участъци само от един сорт. Да се заведе документацията за сортообмена и семепроизводството. За семенните участъци да се полагат специални грижи, като торене, плевене, сортово и видово почистване. Много важен момент е прибирането и съхранението на материала, което изключва всякакво механично смесване.

По този начин ежегодно масовите посеви ще бъдат от трето и четвърто размножение и масовото въвеждане на нов сорт няма да бъде проблем, а ще се извършва извънредно бързо.

Петър КОВАЧЕВ
агроном в ОНС

Предсрочно ще изпълнят плана за петилетката

НЕМАЛКО трудности срещна колективът на ДИП „Текстилни влакна“ Тутракан през първите месеци на тази година. Недостатъчно беше количеството на конопените стъбла и производството на влакно и дреб беше почти пред спиране. Стотици работници трябваше да се преустройват на друга работа. Но хората намериха разрешение. През студените януарски и февруарски дни се организира изразване на вече отопени конопени стъбла от цеха в с. Айдемир. За тази операция се вложи много труд, но производственият план се изпълни и преизпълни.

Към края на месец август колективът на предприятието даде на народното стопанство свръхпланова продукция за повече от 240 000 лева — над 150 куб. метра плоскости, 150 тона конопено влакно и дреб, повече от 160 тона манила и около 30 тона въжета. Реализирана бе свръхпланова печалба от 35 000 лева. Производителността на труда нарастна до 118 на сто при ръст на средната работна заплата 101 на сто.

За тези си успехи колективът на предприятието бе определен през първото шестмесечие за окръжен първенец.

Добрите резултати се дължат на упорития труд на хората. Най-добре работиха производствениците от цеха за плоскости, които заеха челното място в социалистическото съревнование. Плана си изпълниха 121 на сто. Не лошо работи и участъкът за дебело предене при предачния цех. Отлично се справи с производствените си задачи смяна „Христо Ботев“ от цеха за очукване на конопените стъбла с ръководител Симеон Петров.

Добрите работници в предприятието са много, но гордост на колектива са Цветанка Концова, Снежана Мутафова, Тодорка Станева, Бахри Асанов и други, които дават качествено производство и редовно преизпълняват трудовите си норми.

Досегашните резултати показват, че в чест на празника на свободата предприятието ще изпълни плана си за петилетката и до края на годината ще произведе продукция за повече от 500 000 лева по плана на следващата петилетка.

Н. ТРИФОНОВ

Ентусизирани комсомолци от ТКЗС—Кайнарджа се притекоха на помощ на кооператорите при брането и низането на тютюна.

НА СНИКАТА: Комсомолката Иванка Костадинова отнася готовите низи за сушене.

Снимка: Георги КИРИЛОВ

В съревнование за по-голямо производство

Още от вратата на тъкачния цех на промкомбинат „Текстил“ — Силистра те посреща монотонното тракане на машините, които под пъргавите ръце на тъкачките превръщат разноцветните нишки в красиви и с вкус оформени килими, кувертюри и различни други жакардови произведения. Тук работят бригадите на Енчо Цавков и Гарабет Апрахан. Мислите и вълненията на тъкачките сега са насочени към бързото изпълнение и преизпълнение на поетите обещания в чест на 21-та годишнина от победата на Девети септември. Социалистическото съревнование е в разгара си. Навсякъде кипи напрегната работа и упорита борба между бригадите и тъкачките за спечелване на първото място. На таблата за отчитане на съревнованието всеки ден се сменят имената на първенците. Вчерашните първенци днес са изместени от други. Утре сигурно нови имена ще сочат най-добрите производственици за този ден. И така ще бъде до Празника, когато ще се излъчат най-добрите от добрите.

Тук често се срещат имената на дългогодишните тъкачки, усвоили до съвършенство майсторството, които със своите знания и опит увличат и останалите работнички. Тъкачката Ганка Антонова ежедневно изпълнява трудовите си норми повече от 140 на сто. При план за смяна 11 метра тя дава 14-15 м. Преизпълняват нормите си и дават отлично качество и тъкачките Стойка Чолакова, Станка Аджемова, Руска Йовчева, Денка Маринова, Кадрия Мехмедова и много други. Постоянни първенци и качественици са тъкачите Димитър Кръстев, Мехмед Мурадов и Фаредин Феимов. Те изпълняват трудовите си норми над 145 на сто.

С изпълнението на задачите не са назад и работничките от отделението „навивачки“, които редовно снабдяват тъкачките с материали. Съзнателна и качествена е работата на навивачките Мария Начева, Гинка Кържова и Иванка Вълкова.

Начело в съревнованието засега е бригадата на Енчо Цавков със средно изпълнение на трудовите норми 135 на сто. Колективът на бригадата е убеден, че ще запази първото място до Големия празник.

Антон АЛЕКСАНДРОВ
(наш кореспондент)

Над 327 747 низи тютюн

В РОСНИТЕ утрини преди изгрев слънце с каруци и пеш поемат път към тютюневите блокове не едно звено от ТКЗС — Дулово. Там приведени над тютюневите стъбла, ръцете им сръчно кършат лист след лист, трупат тютюна на постланите за целта чаршафи или го слагат в каруците. И тази година кооператорите получиха богата реколта, защото имат добрия опит на тютюнопроизводителите и навреме провеждаха всички необходими агротехнически мероприятия.

Минават дните на лятото, а с това се множи и броят на низите. Край стопанските дворове отдалече се белеят полиетиленовите платна на сушилните, надиплени отдолу догоре с хиляди низи тютюн. Досега в Дуловското кооперативно стопанство са приготвени и съхнат над цветовете в над 1 200 дка.

Челното място по изпълнение на тази селскостопанска работа държат кооператорите от Черник, които имат над 114 000 низи. Непрекъснато берат и нижат тютюн сръчните кооператорки от звената на Нежмия Сейдулова, Реджеб Хасанов, Зехра Юсниева и други. В трудова надпревара в чест на Девети септември са и кооператорките от село Водно.

Заедно с брането на листата стопаните извършват и кършене на цветовете за увеличаване добива тютюн от декар. От общата 3 150 дка площ, засадена с тютюн, досега са окършени цветовете в 1 200 дка.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

СВЕДЕНИЕ

за селскостопанските мероприятия до 30.VIII.1965 год.

ТКЗС	Ес. предеитбена оран в 0|0	Ес. дълбока оран в 0|0	Силажиране всичко в 0,0
Айдемир	13,5	68	45
Калипетрово	15	93	68
Бабук	4	73	46
Алфатар	5	87	54
Алеково	3,3	80	34
Иширково	14	95	81
Смилец	25	84	76
Попина	11	90	49
Сребърна	3,3	100	50
Ситово	11	85	77
Срацимир	3	93	87
Кайнарджа	9	78	83
Голеш	16	96	34
Средище	5	85	51
Тутракан	13	113	45
Нова Черна	5,4	90	44
Старо село	3,9	80	30
Белица	3	64	58
Главиница	1	80	75
Ст. Караджа	5	83	70,5
Сокол	17	64	90
Зафирово	6,3	97	43
М. Преславец	60	125	47
Дулово	10,5	97	54
Межден	7	62	58
Окорш	3	77	28
Секулово	8,3	75	46
Добротица	14	60	67
Чернолик	5	93	35
Паисиево	5	74	30
В-ко ТКЗС	9,7	83	56
ДЗС Силист.	0	—	16,7
„ Н. Черна	21	109	26
„ Я. Забунов	5,7	127	44
„ Окорш	—	203	21
В-ко ДЗС	—	—	—
В-ко за окр.	9,7	84	53

ПЪРВЕНЕЦЪТ НА РЕПУБЛИКАТА

ХОРА прославени в труда

СЕГА той работи на строителния обект „Еделвайс“ по ул. „Г. Димитров“ — Силистра. Среден е на ръст, слаболик с руси коси и живи неспокойни очи. Бързите му движения, неслизащата от лицето му усмивка разкриват, неукротимия порив на младежкото му сърце. А мазолестите му длани и силни мишци го правят непобедим в суровата му професия.

Не е дълъг изминатият в живота път от Неделчо Борисов, пък и в биографията му няма нищо особено. За 27-те си години той можа да завърши седмокласното си образование в родното си село Гарван, а след това всичко се раждаше на строителните скели.

Любовта към професията на строителя не дойде случайно. Нея от 14 годишна възраст носи на плещите си бащата на Неделчо — Борис Николов. Няма човек в селото, който да не знае за устълка на Борис. Затова, когато Неделчо завърши училището, той реши вместо наследство да му подари тайната на строителя. От тогава те заработиха заедно, докато бащата излезе на пенсия.

Отначало боляха дланите умората тежеше на плещите, но напътствието на бащата окриляше, вливаше в сърцето вяра, раждаше любовта, която носи сега на Неделчо заслужена слава.

Когато отби военния си дълг Неделчо отново се върна в родния си край, но сега реши да продължи професията си в строителната организация — Силистра.

Непознатият колектив, високите строежи отначало го плашеха, пък и никой не го познаваше, не знаеше на какво са способни коравите му длани. Но и сега умението и сръчността му не останаха тайна. Не мина и година и той стана четвъртоc разрядник-мазач. А сега Неделчо не само, че е седморазрядник, но и майстор в своята професия. Зададе ли се труден участък за мазане, ръководителят на обекта винаги е спокоен. Той знае, че пред устълка на Неделчо всичко отстъпва.

Изпратиха го другарите му и на проведения през първата половина на тази година вътрешен младежки конкурс за най-добър зидар и мазач. И отново Неделчо показа голямото си умение и спечели правото да участвува в националното състезание за най-добър млад строител.

Дните до срещата бяха малко, а мисълта, че трябва да защити достойно доброто име не му даваше покой. Малко бяха и часовете за специални упражнения, но вярата му във възможностите бе голяма.

Когато пристигнаха в гр. Русе, където се проведе националното състезание, Неделчо стана още по-неспокоен. Същия ден посети обект „Воден“ там, където щеше да се проведе решителната битка. С жребие бе определено и мястото, където той трябваше да работи. Денят завърши с подготовка на работната площадка. А тя не бе лека. Трябваше да се измаже многоъглова кухня.

Нощта мина почти безсънна. В паметта си Неделчо начерта целият план за утрешната битка.

— Не помня какво беше утрото, забравих дори, че трябва да закусвам. В мен живееше само една мисъл — трябва да победя — споделя сега Неделчо. „В девет часа без петнадесет минути обявих, че съм готов да започна и хронометрите понесоха времето, а в мен сърцето лудо заби“.

Покрай работната площадка заръжиха много наблюдатели. Те коментираха, цъкаха с език, а Неделчо като че ли не ги виждаше. Уверено хвърляше мазилката, шареше с ръце ту на ляво, ту на дясно и там, където минеше, оставаше равната повърхност на измазаната стена.

След три часа и пет минути той завърши. Уморен не от работата, а от вълнение, без спор и мнение веднага напусна обекта.

— Постъпих така — разказва сега Неделчо — защото бях уверен в това, което направих. Предоставих на комисията да реши без моето мнение.

И наистина комисията реши без неговото мнение, че Неделчо е извършил мазилка предвидена за 19 часа и 43 минути, като постигна 645 на сто изпълнение на трудовата норма при 100 на сто първо качество. С този си нямащ равен на себе си резултат той завоюва най-голямата си победа до сега — национален първенец млад мазач и стана носител на златната значка с ликът на майстор Кольо Фичето, грамота на ЦК на ДКМС, парична награда от 60 лева и карта за почивка.

Но за Неделчо най-голямата награда си остана оправданото доверие, което му донесе любовта и уважението на всички работници и ръководители от строителната организация.

Иван ПЕЙЧЕВ

Под техните грижи растат милиони фиданки

БЛИЗО до осмия километър по шосето от Силистра за Алфатар, се намират от ляво битовите сгради на горския разсадник, а зад тях се зеленеят стройните лехи от различни горски фиданки.

В дните пред 21-та годишнина от социалистическата революция у нас, колективът при Силистренското горско стопанство завоюва още един успех—преизпълни плана за производството на горски фиданки за залесяване. Тук, в разсадника един малък колектив от 23 работнички под ръководството на инж. Боряна Дженкова и горския надзирател Илия Урумов произвежда милиони горски фиданки, необходими за залесяване в района на горското стопанство. По план за тази година трябваше да се произведат 3 800 000 стандартни фиданки от акация, черен бор, бреза, червен дъб, зимен дъб, обикновен орех, топола, липа, явор и други. Семената бяха засети през есента на миналата година и през пролетта на тази година на добре подготвена почва. И от момента на поникването на семената не прекъснаха грижите по отглеждането на малките фиданки. Като се има предвид, че разсадника е на неполивна площ, вниманието бе насочено към тъй нареченото „сухо поливане“, т. е. системно и навременно окопаване, за да се запази почвената влага. Благодарение на това, въпреки голямата суша, фиданките се развиха много добре и имат стандартни размери. Колективът се справи отлично със задачата. Произведе 4740 000 фиданки или изпълни плана си 124,7 на сто.

Вече втора година в разсадника се работи по облагородяване на едногодишни орехови фиданки, за да се създадат елитни орехови насаждения. От специално доставени от опитната овощарска станция в Пловдив и от местни елитни орехови дървета с ценни качества, се присаждат калеми на спяща пъпка на едногодишните орехови фиданки. Тази година ще бъдат подготвени 1 500 фиданки които ще бъдат засадени на залесителните горски обекти.

Всички работнички с ентусиазъм и в трудова надпревара работят за качествено извършване на мероприятията в разсадника. Най-добри производственички са Тодорка Йовчева, Иванка Тончева, Величка Христова, Елена Михалева, баба Дичка Кръстева. Те с радост предават своя дългогодишен опит на по-младите работнички.

В чест на Девети септември работничките обещават да извадят за кратък срок годните за залесяване фиданки и да засеят семената за 1965 66 година при най-благоприятни агротехнически условия.

Инж. Гани БОЯНОВ

Двадесет години демократична република Виетнам

(По случай националния празник на ДРВ — 2 септември)

НА 2 СЕПТЕМВРИ 1945 година въстаналият срещу дългогодишното колониално робство виетнамски народ възвести своята победа и върху картата на света написа с ярки букви името на своята независима и суверенна държава — Демократична република Виетнам. Създаването на тази нова държава дойде като неизбежен и закономерен резултат от многолетната кървава борба на народа на Виетнам за свобода и независимост и на започващия с пълна сила всемирно историческия процес на разпадане на колониалната система.

Летописът на навършващото се първо двадесетилетие на Демократична република Виетнам е изпълнен с героични дела и драматични събития.

Върху развалините и пепелищата, оставени от френските колонизатори и японските окупатори, виетнамският народ под ръководството на Партията на виетнамските трудещи се, започна да изгражда новия живот в своята родина. За изминалите двадесет години виетнамски трудещи се постигнаха забележителни успехи във всички области на обществено политическия, икономическия и културния живот. С безпримерен трудов героизъм те преодоляват вековната изостаналост и превръщат своята родина в страна с развита промишленост, с модерно земеделско стопанство. Днес с братската помощ на Съветския съюз и на останалите социалистически страни в свободната държава на виетнамския народ, за чиито нужди в миналото се внасяше всичко — от иглата до конеца, са построени над 1 000 промишлени предприятия. В сравнение с 1939 година се добиват пет и половина пъти повече въглища, шест пъти повече електроенергия, произвеждат се девет пъти повече тъкани, 58 пъти повече цимент. Промишленото производство през миналата година е надхвърлило 7,5 пъти довоенното. То съставлява 47 на сто от съвокупната продукция на цялото народно стопанство на републиката. В селските кооперативи са се включили 90 на сто от всички селски домакинства. Най-голямо завоевание в областта на културата е ликвидирането на неграмотността — сега 95 на сто от жителите на републиката знаят да четат и пишат.

Мирното изграждане и развитие на Демократична република Виетнам бе спънато от империалистическите страни — първоначално от Франция, а в последствие от САЩ — още от първите дни на нейното свободно съществуване. Френските колонизатори, ползвайки се от поддръжката на другите империалистически страни, побързаха да се върнат на виетнамска земя. Те изпратиха части на своята колониална армия и чуждестранен легион в южната част на страната, за да „ликвидират“ остатъците от японската окупационна армия. Тази фактически въоръжена интервенция срещу младата виетнамска държава завърши с провал за нашествениците и с победа за героичния виетнамски народ. Но тя донесе до окончателното разделяне на Виетнам и до утвърждаването на марионетната, изцяло подчинена на империалистите южно-виетнамска държава, която САЩ превърнаха понастоящем в плацдарм за военни провокации срещу Демократична република Виетнам и в заплаха за мирните завоевания на нейния народ и за мира в Югоизточна Азия.

В ДРВ милитаристичните кръгове на САЩ виждат пречка за осъществяването на своите планове. Ето защо те побързаха да заемат мястото на изгонените след погрома при Диен Биен Фу френски колонизатори. През август миналата година по заповед на президента Джонсън САЩ започнаха вече неприкрита военна агресия срещу миролюбивата Демократична република Виетнам. С всеки изминал ден те затъват в непроходимата кал на „мръсната война“, която предприеха срещу виетнамския народ. С безпримерен героизъм народът на ДРВ отстоява на пиратските нападения и въздушните бомбардировки на американските агресори. Събитията доказаха, че срещу героизма и волята на един малък народ за свобода, модерната техника и въоръжение на най-могъщата империалистическа държава — САЩ, са безсилни. Те са безсилни да спрат развитието на ДРВ, безсилни са да се справят и с южновиетнамските патриоти. Виетнамският народ дава заслужен урок на дошлите през океана нашественици. ДРВ, чиято външна политика се изгражда върху принципите на равенството, зачитане на националния суверенитет, независимост и дружба с всички демократични народи, заслужи подкрепата и възхищението на цялото прогресивно човечество. Тя се ползува и с безрезервната подкрепа на страните от социалистическия лагер.

Българският народ следи с дълбока симпатия и искрено се радва на успехите на ДРВ. Той съчувствува от все сърце на героичната борба на нейния народ, напълно я подкрепя и дълбоко вярва, че волята на виетнамския народ да построи новия живот и да се обедини в една демократична държава ще победи и възтържествува.

А. ТОДОРОВ

СЪРЕВНОВАНИЕТО ГИ ИМПУЛСИРА

МЕХАНИЗАТОРИТЕ от село Казимир знаят, че главното условие, за да се получат високи добиви от селскостопанските култури, е да се извърши навреме и висококачествено дълбоката оран. Това знаят и кооператорите, които веднага след жътвата събраха и натрупаха сламата, като освободиха определените площи за дълбока оран.

В землището на селото работят механизаторите Петър Фърлинков и Михни Михайлов с машини ДТ — 54. Обявеното съревнование между тях ги импулсира за по-бързо и по-качествено изораване на нивите.

Упорито работят трактористите. При план да изорат 3 800 дка, те са изорали над 3 000 дка. На първо място се нарежда трактористът Петър Фърлинков с прикачник Господин Богданов.

Механизаторите обещават да посрещнат Девети септември с изпълнен план за дълбоката оран.

Симеон КОЛЕВ

Пред пленума на ОК на БКП по качеството

Постигнатото все още не е достатъчно

НАЦИОНАЛНОТО съвещание състояло се през миналата година по въпросите на качеството постави в центъра на партийната и стопанска дейност един от най-парливите и наболели въпроси сред нашата общественост, а именно този за качеството на промишлената продукция и услугите на населението. Това е въпрос, от който е заинтересован всеки член на нашето общество. Неговата актуалност идва в резултат на настъпилите икономически и политически изменения в съзнанието на хората, в усета и стремежа им към хубавото, практичното, красивото. Ето защо изискванията станаха далеч по-големи в сравнение с последните няколко години.

В ТПК „Дунав“ се извършват различни видове услуги на населението. Съществуващите осем дамски клона за поръчки, седем мъжки и един за ризи в основни линии задоволяват нуждите на гражданите с висококачествени мъжки и дамски костюми, манта, балтони, шлифери, рокли и т. н. Заслужава да се отбележи качествената работа на клоновете с отговорници Гочо Гроздев, Петър Жеков, Марин Златев, Тодор Маринов, Денка Борисова, Мария Савова, Тодорка Михайлова и Димитра Друмева. Макар и неотдавна открит, клонът с отговорник Иванка Тодорова, бързо разшири дейността си и си извоюва добро име с висококачествената си работа. Тенденция към подобряване качеството на продукцията се забелязва и в бригадите за конфекция.

За подобряване качеството на продукцията спомогна извънредно много курса, проведен във Варна, на който участвуваха болшинството от майсторите от мъжките и дамските клонове за поръчки. На този курс те добиха много знания и научиха много нови неща. Пак през първото полугодие на тази година се проведе курс за повишаване на квалификацията на голяма част от работниците от отделите. Това помогна много за подобряване на качеството и за намаляване оплакванията от страна на клиентите.

В обущарския отдел също се забелязва повишаване качеството на изработваните обувки. Особено положителна роля ще изиграе в по-нататъшното подобряване качеството на продукцията проведените наскоро срещи за обмяна на опит в Русе, Плевен, Търново, Горна Оряховица, Коларовград и Варна. В тези градове двадесет и пет души можаха да видят различни модели обувки и да се запознаят с начините за качественото им изработване. Предполага се, че в резултат на този курс асортиментът на произвежданите от кооперацията обувки ще се разнообрази чувствително, а и качеството им ще бъде много по-добро от досега произвежданите.

Положителни неща се отбелязват в бръснарските и фризьорските клонове, където културното обслужване се е подобрило значително. До минимум намаляха оплакванията за груби обноски и некачествена работа.

Независимо от постигнатите добри резултати, в ТПК „Дунав“ все още съществуват редица слабости и пропуски, към отстраняването на които ръководството на кооперацията е насочило вниманието си. Един от сериозните недостатъци в почти всички клонове е, че не се цени времето на клиентите. Чести са случаите, те да бъдат връщани по няколко пъти без да има основание за това. Такива факти могат да се посочат в клоновете на Марин Златев и Тодор Маринов. В конфекцията за мъжко облекло се допускат криви тигели и недобро затягане на долния край на корсетите на панталоните. Такива пропуски най-често се забелязват в бригадите на Никола Михайлов и Михаил Касабов. Кривите тигели са спътник и на обущарския отдел заедно с лошата форма на обувките. В бръснарския отдел гражданите не веднаж се обслужват с лошо подготвени инструменти, неизпрани кърпи и мръсно работно облекло.

Споменатите недостатъци в работата на ТПК „Дунав“ са сериозна пречка за културното и качествено обслужване на гражданите. Но това са пречки и недостатъци, които с по-голямо старание ние ще се стремим да ги отстраним, тъй като за това има начини и форми.

Дечо МАРКОВ

На богата реколта от дини се радват тази година кооператорите от с. Нова Черна.

НА СНИМКАТА: Председателят на стопанството Станьо Друмев проверява набраните дини.

Снимка: Георги Кирилов

ВСИЧКИ СА СРЪЧНИ

СЕГА в стопанския двор на ТКЗС— Главиница, където и човек да надникне, навсякъде са надвиснали златни тютюневи листа.

Беше още през зимата, когато хората от бригадата на Петър Маринов се готвеха за тези напрегнати дни. Цеко Йорданов и другарите му от зеленчуковата градина замръкваха край лехите с тютюнев разсад. Много труд, много грижи положиха за него. И той израсна за хубост. Четири декара чудесен разсад. Той задоволи напълно нуждите на бригадата. Площите с тютюна бяха навреме засадени и окопани. На 25 юни започна първата беритба на тютюна. Сега кооператорите берат листата от трета ръка. Берат, а края на беритбата не се вижда. Лист след лист се диплят в престилките на берачките. Жените от звената на Бонка Аврамова, Нацка Василева и Денка Видинова са в надпревара.

Глъчката в полето заглъхва, за да се пренесе още по-дружна и бодра под навесите на стопанския двор. Там работят много хора. И всичките са сръчни. С всеки изминат ден расте броят на низите, сега те надхвърлят над 70 000 броя.

Минчо ДОЧЕВ

По цели нощи орат

МЕХАНИЗАТОРИТЕ от село Брадвари отдавна започнаха дълбоката оран, и сега работят в надпревара. Машините, на които работят Али Салиев, Рамис Джемалиев, Джеват Ахмедов и други, по цели нощи кръстосват кооперативните блокове в землището на селото.

В чест на Девети септември механизаторите са обещали да изорат предсрочно определените им 1 500 дка дълбока оран.

Джелил САЛИЕВ

Мило тържество

БЕШЕ събота. Скоро бях се върнала от ваканция. Вървях из улицата, към магазина за покупки. Изведнъж чувам познати гласове!

— Другарко, другарко...

Обърнах се и видях група ученички и ученици от моя клас. Реших да разговарям с тях. Първа заговори Росица:

— Ако обичате, заповядайте на нашето тържество. Ще поднесем скромен подарък на наши гости от Югославия. Тържеството ще се състои в нашия квартал. После в разговор с тях разбрах, че са гледали югославския филм „Саша“ и са образували в квартала смесен пионерски отряд.

Вечерта на скромното тържество бяха се стекли много кооператори от квартала. Лекарката в селото изнесе лекция на здравна тема, а след това почна програмата на пионерите.

— Драги другари, ученици от нашия квартал, сформирахме пионерски отряд „Саша“. По наша инциатива, тази вечер в чест на нашите гости от братска Югославия другарят Душко, баба София и нашата връстничка Мирена, ще изнесем кратка литературно-музикална програма — съобщи конферансието.

Гостите от Югославия слушаха с умиление, песните, стихотворенията и хуморескиите.

Във възторг от хубавата инциатива бяха и родителите от квартала. Ето, техните деца, могат така мило и сърдечно да посрещат скъпите гости, да разведрят уморените от дневната им работа сърца.

— За нашата скъпа връстница — Мирена от Югославия, ние пионерите от отряд „Саша“, решихме да поднесем този скромен подарък — букет от цветя, книгата „Под игото“ и пионерска значка! се чу отново гласът на конферансието. Следват сърдечни ръкопляскания.

Мирена стана и развълнувана, благодари за оказаното им внимание. Говореше сръбски, но всички разбраха братския говор. След това тя изпя една хубава сръбска песен. Раздаде подаръчето на малките чавдарчета.

Благодарствени думи за доброто посрещане каза и другият гост-другарят Душко.

Мило, скромно тържество! Но, тази среща със скъпите гости, ще се запомни завинаги от жителите на квартала и особено от малките чавдарчета. То е израз на крепката българо-югославска дружба.

с. Ситово

Х. ГАНЕВА

ПАРТИЕН ЖИВОТ

КОМУНИСТИТЕ СЛУЖАТ ЗА ПРИМЕР

МЕХАНИЧНИЯТ цех е един от основните цехове на ДМЗ „Стомана„—Силистра. Тук се изработват филтерпреси и предпазители за задвижващи станции, конвейрите за Русе и Пазарджик и други основни операции. В борбата за ритмичното и качествено изпълнение на плановете и обещанията, цехът винаги се нарежда на едно от първите места в завода.

Голям дял за тези производствени успехи в цеха имат комунистите, които с високите си производствени успехи и качествената работа, служат за пример на останалите работници. В партийната организация към цеха членуват общо 32 комунисти, които са разделени в 4 партийни групи по производствените участъци.

В партийните групи редовно се обсъжда работата в съответните участъци, вземат се мерки за отстраняване на слабостите. В резултат на това производствения план на цеха за м. юли беше изпълнен с 121 на сто.

В чест на 21-годишнината от социалистическата революция у нас, комунистите и целият работнически колектив от цеха, поеха обещание да изпълнят деветмесечния план 22 дни предсрочно, като дадат на народното стопанство надпланова продукция за 84 000 лв.

За изпълнението на даденото обещание, партийната организация и партийните групи проведоха редица мероприятия. На работниците от цеха широко се разясни реалността на поетото задължение, на всеки комунист бяха възложени конкретни поръчения.

Сега, в навечерието на Празника на свободата в цеха кипи усилен труд и борба за срочното и качествено изпълнение на дадената дума.

Особено добри са успехите в това отношение в партийната група на Жеко Михайлов, където комунистите Димитър Василев, Афанас Яков и Кирил Маринов изпълниха плана за юли 177 на сто при отлично качество.

Хубава е инициативата на стругаря Кирил Маринов, който пое обещание да работи със собствен качествен щемпъл.

Добри са успехите на комунистите и в останалите партийни групи. Макар че е отскоро в завода, Димо Димитров изпълнява редовно трудовата си норма 165 на сто.

За високите производствени успехи в цеха много допринася и опитът и добрите организаторски качества на началника на цеха-комунистът Янко Касабов и на партийния секретар Велико Великов. Те са винаги сред работниците, вслушват се в техните предложения, разясняват и контролират изпълнението на поставените задачи.

Постигнатите досега успехи в цеха показват, че и тази година тук комунистите и работническия колектив ще посрещат достойно празника на свободата-9 септември, с значително преизпълнение на производствения план-обещание.

Антон АЛЕКСАНДРОВ
(Наш кореспондент)

Броят на приготвените низи надхвърля 160 000

ПРИБИРАНЕТО на тютюневата реколта е също важна и неотложна задача за работливите труженици от ТКЗС—Паисиево. Сега те са заети упорито с низането на тютюна. Общият брой на приготвените досега низи надхвърля над 160 000.

В това отношение се отличиха кооператорите от селата Листец, в което са приготвени 51 895 низи, Боил — 28 123 и с. Орешене — 26 000 низи.

Но за да се получи такава богата тютюнева реколта, помогна добре отгледания тютюнев разсад. Като най-добър в отглеждането на тютюна се прояви пенсионерът Махмуд Алиев от бригадата в село Паисиево. На първо място по преработката на тази култура са ранобудните и трудолюбиви стопани от с. Листец. Техен бригадир е Сабри Сабриев. Той умее добре да подхваща работата си, да прикани и създаде известно настроение сред хората. Работата в тази бригада се пада в по-голямата си част на сръчните кърджалии, прочути майстори на тютюна. Благодарение на упоритостта на Сабри и старанието на хората от този колектив, бригадата от с. Листец заема първото място по производство на тютюн в целия район.

В бригадата на село Звенемир площите за тютюн са разделени и се обработват по метода на „семейния акорд“. Досега кооператорите от това село са направили общо 15 000 низи. Тази година в стопанството бяха засети по-малко декари тютюн в сравнение с миналата година. Много попречи и падналата градушка, която удари жестоко тютюна. Кооператорите не само, че не скръстиха ръце, но се заеха упорито да преодолеят затрудненията, и очакват да получат много по-висок урожай отколкото през миналата година. Благодарение на неуморния труд на хората стопанството ще получи от по-малко декари повече тютюн.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ТКЗС „ЛЕНИН" — КАЛИПЕТРОВО

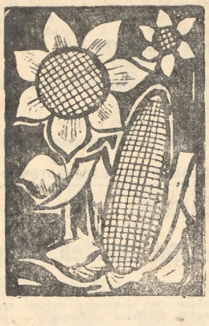

Общинският партиен комитет, управителният съвет на стопанството и Д К М С приветствуват с

Празника на свободата

Девети Септември

трудолюбивите полевъди, животновъди, селскостопански специалисти, механизатори, служители и техните семейства и ги призовават към нови и още по-големи трудови завоевания във всички отрасли на стопанството!

Пожелаваме на всички кооператори крепко здраве, лично благополучие и сили за претворяване в живо дело историческите решения на Осмия конгрес на БКП!

Честит празник, другари!

ТКЗС „ЙОРДАН ПЕТРОВ" с. АЛФАТАР

Да бъде вечен мир на земята!
Да живее във вековете делото на Септември!

Общинският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС и комитетът на ДКМС отправят топли поздрави към кооператорите, специалистите и служителите в стопанството по случай ДЕНЯ НА СВОБОДАТА.

Девети септември

и им пожелават много радост и щастие в личния живот и нови успехи в труда, в борбата за повече и по-евтина селскостопанска продукция.

ТРУДОВО КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО с. БАБУК

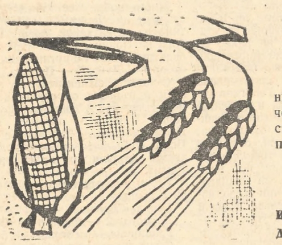

„...Много песни изпяха за тебе поетите.
с много слънце огря ти народа,
Твойто име навеки в простора ще свети.
твоят глас все напред ще ни води..."

Общинският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС и ДК на Комсомола честитят на всички кооператори, специалисти, служители и механизатори Великия празник на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

Желаят им здраве и щастие, нека и занапред все така да се трудят и да множат успехите в борбата за повече блага

ТРУДОВО КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО с. АЛЕКОВО

Партийният комитет, управителният съвет и Комсомолският комитет от сърце честитят на всички кооператори, специалисти, механизатори и служители големия празник на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Под знамето на деветосептемврийската победа да увеличаваме успехите за благото на целия наш народ!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

Трудово кооперативно земеделско стопанство с. ГОЛЕШ

Няма по-светла дата за нашия народ от

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

С големия празник общинският партиен комитет, управителният съвет и комитетът на ДКМС поздравяват всички кооператори, специалисти, служители и механизатори и ги призовават на още по-упорита работа за нови успехи в борбата за повече и по-евтина селскостопанска продукция!

Честит празник, скъпи другари!

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН КОМИТЕТ НА СОНС В с. ПАИСИЕВО

Изпълнителният комитет на СОНС в с. Паисиево най-сърдечно поздравява съветниците и всички избиратели от района ПО СЛУЧАЙ ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА—9 СЕПТЕМВРИ. Нека в чест на празника още по-активно да се включим в борбата за ритмичното изпълнение на плановете и обещанията!

ТРУДОВО КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО с. ПОПИНА

Общинският партиен комитет, управителният съвет и общинският комитет на Комсомола честитят на кооператорите от стопанството—майстори в овощарството и зърнопроизводството—ДЕНЯ НА ПОБЕДАТА

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

Нека под знамето на победата все така упорито да се трудим за да процъфтява нашата скъпа Родина! Да стане нашият живот по-хубав и заможен!

ЧЕСТИТ
СВЕТЪЛ
ПРАЗНИК
ДРУГАРИ!

Трудово кооперативно земеделско стопанство с. СРЕДИЩЕ

Общинският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС и общинският комитет на Комсомола честитят на трудолюбивите си кооператори, специалисти, механизатори и служители

празника на победата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

Нека той ги вдъхновява в неуморния им труд за повече и по-евтина селскостопанска продукция гаранция за още по-заможен живот.

Честит празник, другари!

МАТЕРИАЛНО ТЕХНИЧЕСКО СНАБДЯВАНЕ СИЛИСТРА

Партийното бюро, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС честитят Големия празник

9 септември

на всички свои работници, служители и клиенти!

Желаят на всички здраве, щастие в личния им живот и нови успехи в борбата за увеличаване на материалната мощ на нашата прекрасна Родина!

Трудово кооперативно земеделско стопанство с. Окорш

По случай празника на свободата

9 Септември

Общинският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС и комитетът на Комсомола при стопанството, най-сърдечно поздравяват трудолюбивите кооператори от района, като им пожелават още по-големи успехи в борбата за високи добиви и лично щастие в живота!

РТС — ДУЛОВО

На всички механизатори и кооператори от района на станцията, на своите монтьори, техници и служители пожелаваме весело посрещане на **празника на свободата**

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

От партийното, административното профсъюзното и младежкото ръководство.

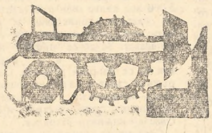

Селкооп с. Ситово

По случай празника на свободата

9 септември

управителният съвет и профорганизацията, желаят на своите членове, служители и многобройни клиенти радостно посрещане.

Нека все така упорито да се трудят за изпълнението на поставените задачи, за подобряване на културата на обслужването и по-нататъшния разцвет на нашата социалистическа търговия

Честит празник, другари!

ОКРЪЖНО ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ

Клон—Тутракан

Партийното бюро, административното ръководство и профкомитетът поздравяват сърдечно всички свои работници и клиенти с

Великия празник на свободата
ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

и им пожелават още по-големи успехи в изграждането на щастливото бъдеще на нашия народ!

Общински народен съвет в с. МЕЖДЕН

Изпълнителният комитет на СОНС с. Междeн, поздравява съветниците и избирателите от района на съвета по случай празника на свободата

9 СЕПТЕМВРИ

като им пожелава още по-големи успехи в труда и лично щастие в живота.

Весело и щастливо прекарване на празника!

Преди да е ударил училищният звънец

В очакване на първия учебен ден

ВСЕ ПО-МАЛКО дни остават до първия учебен ден на новата учебна година. И там, където подготовката за нея е започнала своевременно, там където е била здрава организаторската ръка, този ден се очаква със спокойствие. И има нещо хубаво в това спокойствие, във факта, че децата ще бъдат посрещнати както подобава, в тон с новите изисквания на нашето ново училище.

Много от училищните дворове и училищни сгради сега посрещат посетителя с приятен външен вид — почистени, измазани. А това наистина напомня за българското училище, което наесен винаги с някаква особена топлота посреща стотиците палавници, които изпълват стаите му с глъчка, смях, оживление.

Така е сега и в училището в Срацимир. Около него е чисто и тихо. Няма ги още децата. Тук са само повече от учителите, които вземат активно участие в ремонта на сградата и инвентара. Впрочем, те бяха тук и през по-голямата част от летните дни. Тяхно дело беше боядисването на масите, чиновете, черните дъски, подготовката на нагледните помагала.

За навременното приключване с ремонта в училището допринесе много и голямата отзивчивост на съвета и лично на неговия председател Стефан Дачев. Именно общинският народен съвет е отпуснал 300 лева, с които прекрасно е обзаведен кабинетът по физика.

Загриженост към състоянието на проблемите в училището проявява и партийният комитет, който съдейства за уреждането на въпроса с кадрите (за настаняването на местни учители в селото).

Тъй като е станало дума за кадрите, трябва да се изтъкне, че въпросът с тях не е окончателно дорешен в целия съвет. В Срацимир, и в някои съставни села, около него няма повече какво да се умува. Но положението в Бръчма е в истинския смисъл тревожно. В това село през новата учебна година ще се обучават около 80 деца. Но тук поне до деня на нашето посещение нямаше назначен нито един учител. А само това е достатъчно, за да се разбере в какво състояние се намира подготовката на новата учебна година тук.

Пред прага на септемврийските съвещания сега се намират всички учители. За тях са се готвили през лятото и учителите от Срацимир.

През лятото от училището в Срацимир за подобряване на квалификацията си е изпратена Иванка Маринова. Но и повече в училището не е направено за подобряване на квалификацията на учителите, макар че този е един от най-уязвимите проблеми на училищата в окръга. В това отношение, като че ли не е била достатъчна и настойчивостта на директора Димитър Ковачев.

Още през първия учебен ден децата на срацимирското училище ще влязат в добре подредените класни стаи, в хубаво обзаведеното общежитие. Това наистина е плод на добра, смислена подготовка на новата учебна година. Поради това с пълно право може да се счита, че са създадени всички условия за нормално протичане на учебните занятия, на учебно-възпитателния процес. С повишените изисквания на учителите може да се очаква, че тази година успехът на училището ще бъде подобър от миналата година (4,12), че завоеванията във всяко едно отношение ще бъдат още порадващи.

Сава ХРИСТОВ

Докога ще се протака ремонтът на училището в с. Искра

СТАВА дума за ремонта на новото училище в това село, което беше построено само преди две години от Окръжната строителна организация. Когато в началото на тази година местните ръководители са искали средства за основен ремонт на покривната конструкция на училището, никой от Окръжния съвет не им вярвал, че ще се наложи ремонт на това училище. Та нали покривът на една нова сграда трае без ремонт повече време?

Два пъти комисия от специалисти и членове на Инспекцията за партиен и държавен контрол са идвали на проверка на място, за да видят дали наистина училището се нуждае от ремонт. И са решили, че без ремонт няма да мине, защото покривът е направен така, че и при най-малък дъжд капе. В резултат на това Окръжният народен съвет е отпуснал за ремонт на покрива 5 000 лв., които още в началото на третото тримесечие т. е. през месец юни можело да се използват. За да се проучи на място състоянието и се види как да се направи ремонта, Окръжния съвет е изпратил специалист—началникът на отдел „Капитално строителство" при Съвета—инжинер Маринов.

След много умувания с местните ръководители още през месец юли е решено, покривът да се направи с ламарина.

Дошли началникът на тенекиджийския цех и един майстор от Промкомбинат—Тутракан, взели мярка и заявили, че ако се доставят навреме необходимите материали за 15-20 дни всичко ще бъде готово. На отиване те наредили местни майстори да наковат на покрива чамови летви, върху които ще се постави ламарината. Летвите отдавна са на мястото си но в началото на месец септември ремонтът фактически още не е започнал. Главна причина за това според обясненията на председателя на СОНС в Ситово др. Атанас Кулев е липсата на ламарина от подходяща дебелина. Според направените изчисления са необходими около 5 тона ламарина, а към 30 август не бе доставен нито килограм?

Понеже до откриването на учебната година остават броени дни, директорът на училището Боби Тодоров е ангажирал местни майстори и е започнал вътрешното боядисване на класните стаи, като за целта за труд и материали ще се платят над 1 500 лева. Вътрешният ремонт на училището ще приключи за 5-6 дни, защото първият етаж е боядисан отдавна и сега се боядисват последните стаи на втория етаж. Училището обаче продължава да стои без покрив и при най-малкия дъжд има опасност средствата, хвърлени за боядисване да отидат на вятъра, защото водата ще проникне чак в първия етаж и освен мазилката ще повреди и паркета.

Загрижеността на местните ръководители е основателна. До откриването на учебната година остават само 10-15 дни, а никой не им посочва, какво да правят. На 30 август те получили съобщение и изпратили човек да получи 500 кг ламарина от „Материално техническо снабдяване"—Силистра. Но нима с това ще се разреши въпросът? Ако ламарината се доставя със същия темп, докога ще продължи ремонтът? Не е ли време да се вземат по-енергични мерки и се види, че ако въпросът с доставянето на ламарината е труден, ремонтът на покрива може да стане пак с асфалт или цигли?

Хаккъ РУФИЕВ

Със загриженост и усърдие

Непосредствено след приключването на учебната година в училище „Христо Ботев" — Долно Ряхово започна белосването на стаите. Но това продължи само няколко дни. Ремонтът беше прекъснат поради откриването на сезонната лятна детска градина. Той усилено беше подновен след нейното закриване. Предстоеше много работа, за което беше нужно време и труд. Помощният персонал, подпомогнат от дежурните учители, се зае да извърши всичко в продължение на 15 дни. Навреме бяха доставени боите от дежурния учител Иван Георгиев. Тодор Вълканов, Еюб Хюсеинов и Райка Василева с помощта на дежурните учители успяха в определеното време да извършат ремонта. А пък майсторите измазаха външните стени на училищната сграда. Вече са боядисани и монтирани и черните дъски.

Всички ученици от I до VII клас са снабдени с учебници и тетрадки, с учебни помагала. Почти е разрешен трудният въпрос с учителския персонал.

В много лошо състояние се намираха училищния двор опитното поле и градинката, поради това, че оградата беше стара, порутена. Със съдействието на общинския народен съвет в с. Малък Преславец и заместничеството в Долно Ряхово беше построена масивна ограда с блокчета и циментови фигурки. За това най-голям дял имат Мехмед Кямилов, Йордан Ганчев и Васил Чаушев.

Вече почти всичко е направено за достойно посрещане на първия учебен ден.

Халил ИБРАХИМОВ

ОБЩЕЖИТИЕ ЗА УЧЕНИЦИ

ПОРАДИ малкия брой на учениците, в селата Казимир и М. Ценович прогимназиите се закриват. От тази година се закрива и началното училище в Ценович. Учениците отиват да учат в село Бабук. Стаите, в които живеят са малки и нехигиенични. Условията за учение са незадоволителни. Затова Управителният съвет на ТКЗС взема решение да се построи общежитие със средства на кооператорите.

Преди няколко дни се започна обектът. Под ръководството на техническия ръководител Никола Димитров, на дългогодишния строител Дочо Марчев на обекта се работи усилено. Вече се издигат стените на постройката. От бригадата най-сръчни и работливи са Христо Стоянов, Костадин Петров, Богдан Димитров и други. Те редовно изпълняват нормите си със 120 на сто. Техният труд е облекчен от самосвалите, които носят готов бетон и варов разтвор от град Силистра.

Симеон КОЛЕВ

Незабравими дни прекараха през лятото много деца от окръга в лагера на Окръжния съвет на профсъюзите край Варна. Снимка: Георги КИРИЛОВ

Между живота и смъртта

ПРЕЗ учебната 1964-65 година завърших IV клас. С нетърпение очаквах лятната ваканция, за да се наиграя до насита.

Най-после настъпиха дългоочакваните летни дни. Но един юлски ден. . . Аз и моят другар Петьо играехме в техния двор. Аз се покачих на едно салкъмово дърво, за да проверя какво има в едно гнездо. Но не успях да проверя, защото полетях надолу и паднах от 4-5 метра височина.

Получил съм сътресение на мозъка и съм останал в безсъзнание. Веднага ме отнесли в Окръжната болница в град Силистра. Лекарите започнали борба за живота ми. В безсъзнание съм прекарал около 12 дни, а след това не съм могъл да говоря. Но към 20-тия ден говорът ми се възвърнал.

Така 20 дни съм бил между живота и смъртта. Двадесет дни на напрежение за родителите ми и за лекарите. Благодарение на техните грижи аз отново живея-мога да говоря, да ходя, отново съм с моите другари.

Изказвам моята голяма благодарност на д-р Кръстев, д-р Бобев, д-р Радев, д-р Димитров и на целия здравен персонал.

Желая им много здраве и щастие в живота.

Роско РУСАНОВ
село Светослав, Силистренско

Какво донесе Девети на село Зебил

ПРЕЗ 1953 ГОДИНА светнаха електрическите крушки в нашето малко село. През 1955 година бе прогодена жаждата, която от много години тормозеше и хората, и животните — текнаха чешмите. А от 6 години е открита здравна служба, която отскоро е преместена в нова сграда. Прокарано бе и шосе от селото ни до село Вълкан. Но сега искаме да разкажем за здравната служба. Тя се помещава в осем стаички и прилича на истинска малка болница с идеален ред и чистота. Не може да не направи впечатление на пациента отзивчивостта на медицинския персонал.

От няколко дни започна да работи и родилното отделение. Родилната зала е подредена с всичко необходимо — лекарства, инструменти. Чувствува се грижливата ръка на акушерката Емине Юмерова.

Здравната служба се състои още от амбулатория, стая за консултации, стая за майките и новородените, стая за хранене и даже стая за изпиране на постелочния инвентар.

Доволни са кооператорите от село Зебил и благодарят на Партията за всичко, което тя е направила за тях.

Георги БЕЛИНОВ

БЛАГОДАРЯ ВИ, ДЕЦА!

ВЕЧЕ втори ден, учениците-активисти към читалищната библиотека на село Ситово са в помощ на библиотекаря. Те с желание приеха предложението да обходят домовете на тези читатели, които не спазват определения срок за връщане на взетите книги от библиотеката.

Радостно е, че дори и такива малки деца като второкласниците изпълняват успешно възложената им задача.

Вече се е стъмнило, а към читалищната сграда се носят детски гласове. Те споделят колко домове са обходили и колко книги са събрали. Сутрин рано, още слънцето не е изгряло, по улиците ще видиш същите деца с чанти в ръка, като тръгват към домовете, непосетени миналата вечер.

Голям е броят на малките активисти, но от всички, взели участие в акцията за събиране на библиотечни книги, най-добре изпълниха поставената задача. Йордан Костов, Петранка Георгиева, Янка Димова, Мария Георгиева и Димитър Георгиев.

Благодаря ви много, деца, и ви желая успешно изпълнение докрай на поставеното поръчение!

Атанаска ИЛИЕВА
библиотекарка

СЪОБЩЕНИЕ

Окръжният народен съвет —Силистра съобщава, че съгласно решение № 482 от 30. VIII. 1965 година на Министерския съвет — 11. IX. — събота е обявен за почивен ден, а 12 IX. неделя за работен ден с продължителност на работното време, както в предпочивен ден.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

VI колоездачна обиколка на североизточна България

Първият етап — при попътен вятър

СЛЕД всяка изминала година пред празника на свободата Девети септември все повече укрепва една хубава традиция—провеждането на колоездачна обиколка на Североизточна България. Затова тя става все по-популярна и се посреща с голям интерес от всички трудещи се от този край на Родината. Тя се явява не само едно голямо изпитание за спортистите, но е и един прекрасен дар за Деветосептемврийския празник.

Колоездачната обиколка на Севеизточна България се провежда под шефството на редакциите на окръжните градове. Тази година са домакини коларовградци.

Затова стартът на VI колоездачна обиколка беше даден в Коларовград. На 31 август пред стартовата линия застанаха в 15 часа 35 състезатели, които трябваше да изминат 90-километровия маршрут по шосето до Варна.

Още след излизането си от Коларовград колоездачите бяха посрещнати от попътен вятър, който се прибавяше към благоприятното време. Това позволи колоездачите да развият сравнително висока скорост, а целият етап да протече напрегнато.

На 15 километра от Коларовград се откъсна напред група от двама състезатели — Янчо Георгиев от Толбухин и Георги Димитров от Варна.

По-късно от основното ядро се откъсна втора група от четирима състезателите, но нейните опити да догони бегълците останаха напразни. По-късно тя беше догонена от трета група, състояща се от петнадесетина състезатели, като се претопи в нея. Това стана на 15 километра пред Варна.

Във Варна пръв финишира Янчо Георгиев (2, 07, 50) от град Толбухин, следван от Георги Димитров от Варна. Отборно етапът се печели от Толбухински окръг. По-нататък следват отборите на Варненски, Русенски, Разградски окръзи и т. н.

Вчера колоездачите пробягаха втория етап—Варна—Толбухин, в който е включено и катерачество.

Днес около 17 часа колоната от колездачи се очаква да пристигне в Силистра. След това предстои пробягването на другите етапи.

Петър ПЕТРОВ

Отново вълнения и радости

НА 29 АВГУСТ в Силистренски окръг беше открит шампионатът по футбол. Проведоха се и първите срещи валидни за „А" окръжна футболна група.

Ето и някои подробности за тях.

Отборът на „Добруджа" — Средище, въпреки очакванията не успя да извоюва лесна победа срещу отбора на „Ботев"— Белица. През време на 90-те минути и двата отбора се стараеха да покажат на какво са способни и оставиха много добри впечатления сред зрителите с коректната си спортменска игра. В 12 минута Георгиев успя да отбележи гол и Средище поведе с 1:0. Този гол активизира състезателите от Белица, те овладяха центъра, откъдето бяха организирани няколко добре замислени атаки, но като завършек, ударите на нападателите не бяха точни и до изравняване не се стигна. Едва в 20-та минута Попов успя да открадне една топка от бранителите на Средище и постигна изравнителния гол. При този резултат завърши първото полувреме.

През втората част на играта, двата отбора като че ли излязоха на терена доволни от постигнатия резултат и поради това играта избледня, въпреки, че от домакините Георгиев отново успя да отбележи гол и да осигури победа за отбора си с 2:1.

За другарската и коректна игра допринесе и авторитетното и принципно ръководство на съдийската бригада: А. Димитров, Н. Маринов и Ст. Китаев от Силистра.

Много добре се представи отборът на „Левски" — Добротица на чужд терен, срещу отбора на Попина. Но все пак победа постигна по-рутинираният отбор на „Дунав" — Попина.

С катастрофален резултат загуби в първата си среща вторият член на „А" окръжна футболна група — отборът на Промкомбинат — Тутракан в с. Искра (5:0), като първото полувреме завърши при нулев резултат.

Ето и резултатите от останалите срещи:

Сокол—Паисиево — 1:1
Доростол-2—Айдемир — 3:2
Главиница—Сребърна — 5:2

Футболните срещи от „Б" окръжна футболна група ще започнат на 12 септември и за това дружествата и колективите трябва да побързат с картотекирането.

Костадин АНТОНОВ

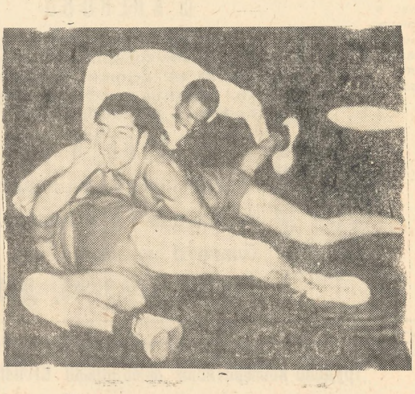

Много силни впечатления остави у зрителите неотдавна проведеният международен турнир по борба в Силистра. Повечето от срещите вълнуваха с красиви схватки.

Окръжно първенство по шахмат

ОТ ДЕСЕТ дена в Профсъюзния дом — Силистра се провежда окръжното първенство по шахмат. За първи път турнирът има такъв силен състав. В него вземат участие 11 първоразрядника и един кандидат-майстор на спорта.

По настояване на окръжната секция по шахмат и с разрешение на Българската федерация по шахмат окръжното първенство се превърна и в турнир за покриване на кандидат-майсторската норма, като за това са необходими 8 точки от 11 възможни, а за потвърждаването на първи разряд са необходими 5 точки.

Георги РАЙЧЕВ

ОБЯВА
Продавам запазено пиано немска марка
Справка ул. „Г. Димитров" № 36—Силистра
ВАСИЛ НИКОЛОВ ИВАНОВ

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

АТОМНИ ЛАМТЕЖИ

Обикновено преди провеждане на избори в страните на тъй наречения „свободен свят" и най-отявлените милитаристи навличат маската на миролюбци и почват да говорят за укрепване на световния мир. До известна степен това важеше дори за Голдуотър, който в навечерието на изборите се мъчеше да смекчи някои от най-безразсъдните си изявления, направени по-рано. Само в Бон правят изключение. Колкото по-вече наближават изборите, толкова по-настойтелно и по-открито се манифестира стремежът на управляващите среди да се доберат до ядреното оръжие. Благоприятна почва за това те видяха в представения от САЩ в Женева „проектодоговор за неразпространяване на атомното оръжие".

Вече е известно, че този проект бе посрещнат в Бон с чувство на задоволство, изразено както от правителството, така и от много вестници. И само бившият канцлер на ГФР и сегашен ръководител на управляващата партия Християндемократически съюз Аденауер сметна, че американският проект не гарантира в достатъчна степен достъпа на Западна Германия до оръжието за масово унищожение. Затова той отправи остра критика към работата на конференцията по разоръжаването в Женева.

Как реагира бонското правителство на тази критика? Може би то призова партийния водач към благоразумие и сдържаност? Нищо подобно. Ерхард преклони глава, открито подкрепи атомните ламтежи на стария канцлер и в резултат бе публикувана съвместна декларация на правителството на Западна Германия и президиума на ХДС. В нея отново се повтаря отдавна познатият аргумент, че в НАТО „не трябва да има съюзници, ползуващи се с различни права". Това, разбира се, не означава, че Бон се застъпва за интересите на по-малките съюзници в НАТО, че иска да ги защити от диктата на големите сили. Равните права означават, че Бон, позовавайки се на своя принос за военните сили на Атлантическия блок, настоява да му бъде предоставено „съответното право в решаване на проблемите на атомното оръжие". Това е написано черно на бяло в един правителствен документ. И фактът, че декларацията е направена когато до изборите остава по-малко от един месец, показва, че това е постоянна линия, от която Бон не смята да отстъпва.

Редица западногермански вестници се заеха с неблагодарната задача да представят това искане на Бон като нещо съвсем нормално, като последица от „съветска заплаха". „В края на краищата, писа „Франкфуртер алгемайне" в броя си от 25 август, Федералната република не иска нищо особено. Но найната скромност има граници, поставени от седемстотинте, насочени към Централна Европа, съветски ракети със среден радиус на действие". Редакторите на вестника, както се вижда, съвсем не се смущават от фактите, нито от обстоятелството, че не съветските ракети, а стремежът на Бон да промени — дори със сила — съществуващите граници в Европа представлява заплаха за мира. Същия ден „Нойе Райн-Рур-Цайтунг" твърдеше, че участието на ГФР в стратегическото планиране на НАТО и по-специално в плановете за ядрено оръжие било „нещо напълно естествено за сътрудничеството в един военен блок, какъвто би трябвало да има или наистина има в НАТО".

И тъй, представяйки своя проект в Женева, САЩ твърдят, че той е насочен към ограничаване разпространяването на атомното оръжие. Съвременно под неговото прикритие се разработват планове за „естественото" участие на Западна Германия в решаването на въпросите на ядрената стратегия. При това положение е трудно да се види в този проект нещо повече от подкрепа на предизборната кампания, водена от бонските реваншисти и милитаристи.

ОПАСНОСТТА ОТ КАШМИР

Колкото и да са ограничени, военните действия, които се водят от известно време между Индия и Пакистан в долините на Кашмир, вземат човешки жертви, нанасят материални щети.

Не е от съществено значение непосредственият повод за конфликта. По-важно е, че в основата си той е дело на колонизаторите, които, принудени да се оттеглят, са оставили доста спорни въпроси. Сега тези нерешени въпроси биват раздухвани и използувани в ущърб на народите. В дадения случай жертва на индийско-пакистанския конфликт могат да бъдат истинските интереси на двете страни и интересите на мира в Азия.

Империалистическите държави се пазят да вземат открито становище по конфликта. Но техният печат с удоволствие публикува подробни данни за броя на убитите, ранените, за материалните щети. Това е косвено свидетелство, че новото военно огнище е добре дошло за известни среди.

Както Индия, така и Пакистан имат да решават много вътрешни икономически и политически въпроси. Военните действия могат само да отвлекат вниманието и средствата от решаването на тези въпроси и да стоварят допълнителни тежести върху икономиката на двете страни. Както показват събитията от близкото минало, всеки подобен конфликт дава възможност на реакционните среди в замесените страни да се активизират и да се устремят към завоюване на нови позиции. А известно е, че политиката на неприсъединяване, която провежда правителството на Индия, има доста противници както сред местната реакция, така и в правителствените кръгове на империалистическите държави. С не по-малка враждебност се посреща от тези кръгове и искането на народа на Пакистан, който отхвърли икономическия шантаж на САЩ, да провежда независима вътрешна политика. Освен това още един въоръжен конфликт в Азия облекчава американските агресори в Индокитай и нанася вреда на делото на мира.

Всичко това показва, че нито Индия, нито Пакистан могат да извлекат каквато и да е полза от въоръжените действия, а могат само да загубят. Ето защо истинските приятели на двете страни, макар и да съзнават сложността на положението, се надяват, че държавниците им ще проявят мъдрост и търпение, които ще им позволят да уредят конфликта по мирен начин. Реализмът, проявен при разрешаването на спора в Кучски Ран, е необходим и сега при разрешаването на спорните проблеми.

Г. БОГАЧОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт – Силистра

Година X, бр. 103 (964) | Събота 4 септември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ВИСОКО ОТЛИЧИЕ ЗА ДИП „ДУНАВ“

ЗАВЧЕРА в салона на ДИП „Дунав“ в Силистра се проведе тържествено събрание по случай връчването на колектива грамотата на Централния комитет на профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост, удостояваща го с високото звание „Предприятие за комунистически труд“.

Гост на тържеството беше Минчо Тодоров, директор на Държавното стопанско обединение „Зърнени храни“, който преди връчването на грамотата произнесе кратко слово. — „От 1957 година, каза той, когато се роди предприятието, колективът му положи много грижи и големи усилия за неговото стабилизиране и изграждане. Някои хора от обединението се обявиха против създаването на маслобойна в този край на страната, предполагайки, че тя няма да бъде рентабилна и искаха ликвидирането ѝ. Но работниците на ДИП „Дунав“ доказаха необходимоста ѝ с упоритият си, всеотдаен труд и достойно се отплатиха за положените грижи.

От пускането на предприятието в експлоатация досега производството се е увеличило два пъти, без изключение всички планови показатели се изпълняват и преизпълняват, а в касата на народното стопанство ежегодно постъпват големи приходи. Рентабилността на ДИП „Дунав“ е очебийна.

С доброто обзавеждане, отличното поддържане и високата хигиена, работниците от маслодобивното предприятие скъсаха със старото разбиране и го опровергаха доказвайки, че с по-голямо старание и воля може да се отстрани мръсотията и лошия ред — почти обикновен спътник в тази промишленост. Когато и да се направи проверка, тук образцовият порядък прави силно впечатление. А той води до големи успехи — в ДИП „Дунав“ престоите са непознати, неговото масло струва на народното стопанство най-евтино, икономическите показатели тук са най-добри в сравнение със сродните предприятия.

Задружният колектив, възприел в живота си комунистическите норми, грижата за човека, която е поставила на първо място, неутолимият стремеж към повишаването на квалификацията на всеки негов член, добрата организация на производството и образцовата охрана на труда, доказа през периода от 30 юни 1961 до 1 май 1965 година, че е достоен за високото звание „Предприятие за комунистически труд“.

„В тази грамота, която ви връчвам, завърши Минчо Тодоров, се съдържа вашата упоритост, вашата съзнателност и воля за победа, вашият труд. Вие търсихте, търсите и ще търсите пътища и възможности за подобряване на работата си. Радващ е и буди възхищение фактът, че вие не сте в застой, а в постоянен напредък“.

Поемайки грамотата, директорът на ДИП „Дунав“ — Илия Кунев заяви, че високото звание задължава колектива да затвърди и доразвие успехите си. От името на партийната организация, нейният секретар Георги Чолаков даде дума, че ще носят гордо и пазят чисто високото звание „Предприятие за комунистически труд“ и ще положат максимум усилия, за да не се загуби спечеленото доверие.

Георги УЗУНСКИ

ЗА ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА БУКЕТ ОТ ТРУДОВИ ДЕЛА!

ПРЕДСРОЧНО!

В ЧЕСТ на двадесет и първата годишнина от социалистическата революция пламна буйно и се разгоря социалистическото съревнование сред работническия колектив на кооперация „Домостроител“ — Тутракан. В резултат на това още на 31 август предприятието изпълни обещанието си за деветмесечието и започна работа за месец октомври. Произведена е продукция за 210 000 лева при план 176 000 лева. На народното стопанство е дадена надпланова продукция за 35 000 лева.

Най-голям дял за постигането на този голям трудов успех има керамичния цех с ръководител Аурел Стоянов, който изпълни плана си 142 на сто и даде надпланова доброкачествена продукция за 12 000 лева. Отлични постижения завоюваха и работниците от цеха за добив на пясък и баластра, дърводелската бригада на Никола Гицов, която получи званието „Бригада за комунистически труд“, производствения колектив в с. Старо село и др.

Рачо ЗМЕЕВ

НАПРЕГНАТИ ДНИ

С ВСЕКИ изминат ден благосъстоянието на трудещите се у нас се подобрява. Затова говори и нарастналият темп на стокооборота в търговията на дребно. За различните отчетни периоди един след друг магазинерите рапортуват изпълнението на плановете си. Особено сега, пред двадесет и първата годишнина от Девети септември, търговските работници полагат големи грижи и старание за задоволяване потребителското търсене на населението. Нашите магазини всеки ден се зареждат с нови и висококачествени стоки.

Желанието на всяка домакиня, на всяко семейство е да подредят своя дом в най-нова обстановка и модерен стил. Това те могат да осъществят като посетят магазина за мебели в гр. Силистра. В него винаги ще се намерят търсените стоки: гардероби, легла, бюфети, столове, маси и др. Тук купувачите могат да получат съвет и помощ в избора си от страна на магазинера Каспар Шайтанян. За културното му отношение към клиентите говори и фактът, че за месец август при планирани 40 000 лева, отчете 64 000 лева, или има изпълнение на плана по стокооборота 151 на сто.

В разгорялото се в чест на големия празник социалистическо съревнование вземат участие всички служители на ГТП „Градска търговия“ — Силистра. Между търговските работници на челно място излезе и магазин № 9 с отговорници Мита Павлова и Мария Тихонова, които са продали на гражданите галантерийни стоки за 19 500 лева при план 15 000 лева. Не остава назад и Тодор Колев, преизпълнил плана по стокооборота с 783 лева. Отговорничката на щанд бижутерия от магазин № 5 Боца Стефанова отчете 1 600 лева над планираните.

Снежана КОЕВА

Радостни постижения

ПРОМКОМБИНАТЪТ в Дулово непрекъснато разширява своята производствена дейност и все по-пълно обхваща промишлените услуги на населението в града и в селищата от бившата Дуловска околия. Неотдавна в село Межден бе открита работилница за поправка на часовници и радиоапарати, а кооператорите от с. Черник вече могат да ползват услугите на шивашкю ателие.

Една от най-важните задачи на производствения колектив през тази година бе решителното подобряване на качеството на промишлената продукция и услугите.

Дните пред Девети септември бяха за работниците и техническите кадри дни на ударен труд за преизпълнение на производствения план и повишаване на качеството. Цеховете и отделите поведоха упорита борба за челното място в социалистическото съревнование. В тази борба предприятието постигна високи постижения, като изпълни предсрочно плана си за осеммесечието. Към края на месец август е произведена промишлена продукция и са извършени услуги за 915 000 лева при план за същия период 845 000 лева или изпълнението е 108,2 на сто.

Най-добре се представиха часовникарският отдел, отделите за дамско облекло в Дулово и Секулово и други.

Гордост за колектива е Илия Пенев от дърводелския цех, който е награден от ОНС Силистра с екскурзия в страната за добро качество на изработената от него продукция. Най-добър качественик в мебелната бригада е Иван Дечев, който служи за пример на останалите работници.

Ентусиазирани от постигнатите успехи работниците и работничките от промкомбината в Дулово са поели задължение да изпълнят деветмесечния план в чест на празника на Свободата до 7 септември — с 23 дни предсрочно.

Светослав КИРОВ

Трактористи — първенци

в есенната дълбока оран ДО 1 СЕПТЕМВРИ

ХРИСТО КОСТАДИНОВ от ТКЗС — Зафирово, изорал всичко 3 850 дка, за деня 120 дка.

ТОДОР ЕНЧЕВ от ТКЗС — Ситово, изорал всичко 3 400 дка за деня 80 дка.

АХМЕД МУСТАФОВ от ТКЗС —Паисиево, изорал всичко 2 900 дка, за деня 150 дка.

Нова придобивка за Тутракан

НА ПЪРВИ СЕПТЕМВРИ, само няколко дни пред празника на свободата, в складовата база на ДПЗХ „Първи май“ в Тутракан се състоя малко тържество по случай завършване строителството на новата модерна сушилня. Тук бяха Евлоги Павлов—представител на ДСО „Зърнени храни“ София, представители от складовите бази на ДПЗХ „Първи май“ в окръга, партийни ръководители от гр. Тутракан и др.

Новата модерна сушилня е трета по рода си в страната. Денонощният ѝ капацитет е изсушаване и почистване на 120 тона зърно. Пещите ще се загряват с мазут, в резултат на което ще се снижи значително себестойността на един тон почистено и изсушено зърно. Производственият процес е напълно механизиран. По механичен път необронената царевица се изпраща от кошовете в роначната инсталация и от там в сушилнята. След изсушаването, зърното също по механичен път отива в складовете за съхранение. Едновременно с това се извършва и почистването му.

За значението на новата придобивка за работниците от складовата база в гр. Тутракан говори заместник секретарят на ГК на БКП др. Иван Георгиев. Той изтъкна, че механизацията значително ще облекчи труда на хората и ще се улесни износа на храни за пазарите в страната и чужбина.

Накрая директорът на ДПЗХ „Първи май“ др. Мардирос Мардиросян съобщи имената на наградените работници и служители, взели дейно участие в изграждането и монтажа на новата сушилня. Най-голяма помощ е оказал технологът на предприятието Леонид Димитров, който осигури добра организация на строително-монтажните работи.

Високопроизводителната шахтова сушилня в Тутракун е ценен дар на трудовия колектив на „Зърнени храни“ пред светлия празник на Свободата.

Живка СИМЕОНОВА

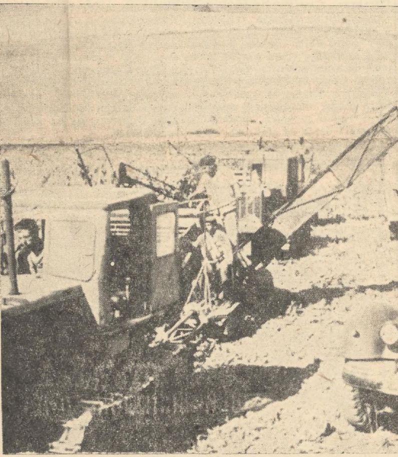

През тези дни силажокомбайните от ТКЗС — Кайнарджа работят усилено. Зелената маса непрекъснато се извозва с осем камиона.

Снимка: Георги КИРИЛОВ

За есенната сеитба напълно готови

БОГАТА реколта прибраха тази година кооператорите и механизаторите от ТКЗС в с. Главиница от есенниците. Радост се чете в очите на всички, защото от цялата засята площ средният добив на пшеницата надхвърля запланувано то с близо 100 кг на декар.

За да се запазят завоюваните успехи и догодина да се постигат още по-високи добиви, кооператорите и механизаторите отрано се подготвиха за есенната сеитба.

За предстоящата стопанска година в стопанството ще се засеят общо 17 500 дка пшеница, от които с високодобивния съветски сорт „Безостая—1“ ще се сеят 13 500 декара. От дългогодишни наблюдения е установено, че за наши условия този сорт се развива като студоустойчив и устойчив на полягане и дава сравнително най-високи добиви. За да се получат исканите резултати обаче, тя трябва да се сее на по силни почви, при по-висока сеитбена норма, като се осигури по-обилно торене. Имайки предвид тези изисквания още от сега специалистите определиха за този сорт най-подходящите площи и необходимите количества торове за сеитбено торене.

Почистването на семената се извърши още през време на жътвената кампания. Резултатите от изпратените в семеконтролната станция проби са много добри.

Кълняемостта на семената е 98—99 на сто. Площите освободени от някои пролетници като фасул, грах, силажна царевица и др. вече са изорани като дълбочината на предсеитбената оран е 18-20 см. Изораните площи се наторяват предварително по дозировка съобразена с предшественика. До сега са наторени над 5 500 декара площи с праховиден суперфусфат средно по 20 кг на декар, от които 3 660 декара със самолет.

Предвидено е при нужда да се извърши и валиране и брануване на площите. За присеитбено наторяване ще се използва и гранулиран суперфосфат.

Сеитбата в целия район ще почне на 25 септември с оглед на това да приключи най-късно до 20 октомври.

Ганка ТОДОРОВА

ИЗПЪЛНЕНО ОБЕЩАНИЕ В ЧЕСТ НА ПРАЗНИКА

ПРЕЗ месец юли активът на ТКЗС — Средище на едно свое съвещание се занима само с една единствена точка—изпълнението на договорираното месо към държавата. Цифрите, които се посочваха в информацията, изнесена от главния зоотехник Славчо Ненов радваха присъствуващите, затова че по-голямата част от годишния план е преизпълнен.

След като се разгледаха възможностите, ръководството на стопанството реши в чест на Девети септември да бъде изпълнен годишния план за месото. За тази цел бяха набелязани и необходимите мерки.

Не мина много време от подетата инициатива и на 31 август ръководството съобщи, че годишният план за месото е изпълнен. Продадени са на държавата 49 т свинско месо, 10 т говеждо, 11 т телешко, 8 т овче, 17 т агнешко и 20 тона птиче.

Георги КИТАЕВ

СВЕДЕНИЕ

за селскостопанските мероприятия до 1. IX. 1965 год.

ТКЗС	Ес. предсеитбена оран в 0|0	Ес. дълбока оран в 0|0	Силажиране всичко в 0|0
Айдемир	13,5	71	53
Калипетрово	15	100	68
Бабук	5	82	46
Алфатар	5	96	54
Алеково	5	82	38
Иширково	14	95	84
Смилец	27	88	82
Попина	11	90	50
Сребърна	3,3	101	68
Ситово	13	89	79
Срацимир	3	100	89
Кайнарджа	10	80	84
Голеш	18	96	38
Средище	5	87	57
Тутракан	14	118	49
Нова Черна	7	93	44
Старо село	3,9	86	32
Белица	3	71	58
Главиница	1	84	85
Ст. Караджа	6	92	70,5
Сокол	17	68	90
Зафирово	6,3	100	43
М. Преславец	60	125	55
Дулово	10,5	98	54
Межден	7	76	59
Окорш	16	82	28
Секулово	9	76	46
Добротица	14	60	71
Чернолик	5	94	37
Паисиево	5	80	30
В-ко ТКЗС	10	87	59
ДЗС Силист.	0	—	16,7
„ Н. Черна	22	112	29
„ Я. Забунов	6	137	44
„ Окорш	—	216	21
В-ко ДЗС	—	—	—
В-ко за окр.	10	89	56

СТОПАНСКАТА СМЕТКА--ОСНОВЕН МЕТОД НА РЪКОВОДСТВО

ОБЩИНСКИЯТ партиен комитет в село Секулово тази година разгърна широка дейност за запознаване на комунистите с основните положения и изисквания, за правилното приложение на стопанската сметка. В тази своя дейност комитетът мобилизира всички икономисти и отчетни кадри за широка разяснителна работа. На събрания по бригади бяха направени подробни анализи на резултатите от приложението на тази нова форма на планиране и ръководство на народното стопанство през първото полугодие на т. г.

Като завършек на досегашната работа по изучаването и внедряването на стопанската сметка, на 2 септември тази година бе проведена общинска партийна конференция, в която взе участие и др. Сава Шиваров—секретар на ОК на БКП. На нея, председателят на кооперативното стопанство др. Димитър Михайлов запозна присъствуващите с дейността на общинската партийна организация по приложението на вътрешностопанската сметка през изтеклото шестмесечие на 1965 година.

—Вече няколко години—посочи докладчикът—в стопанството се работи системно и упорито по приложение на вътрешно-стопанската сметка, предимно в основните отрасли: растениевъдство, животновъдство и автотранспорта. Задълбочената работа през тази година даде възможност навреме да си подготвят производствените задачи и технологическите карти по култури, групи, животни и коли във всяка производствена единица. Това ще помогне в края на годината да се извърши правилно разпределение на фонда за трудовото възнаграждение, като се изходи от количеството на вложения труд от една страна и изпълнението на производствено-финансовата програма от друга страна.

Въпреки несъвършенността и грешките, които са допуснати през миналата година, приложението на стопанската сметка даде на стопанството положителни резултати.

Докато себестойността на 100 лева обща продукция през 1961 година е 43,4 лева, през 1964 г. тя е снижена на 32,9 лева. За същото време фондът за трудово възнаграждение е нараснал от 749 800 лева на 1 447 000 лева. Това безспорно е голям успех на общинската партийна организация.

С приложението на вътрешностопанската сметка се създадоха благоприятни условия за правилно и пълноценно използване на принципа на материалната заинтересованост на ръководители и кооператори, в борбата за повече обща и чиста продукция. През тази година стопанството значително преизпълни плановете си за пшеницата и ечемика. Те не само, че покриват направените материални разходи, но носят на кооператива добра печалба. Настъпилата обаче суша сериозно застрашава изпълнението на плана за царевицата, слънчогледа, боба, доматите, лука, плодовете и други. Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството няколкократно са набелязали мерки за компенсация на тези загуби. Главното в тях е да се направят минимални разходи при манипулацията на тютюна, беззагубно прибиране на основните пролетни култури, на които се разчита.

Животновъдството в ТКЗС—Секулово е отрасъл, който сравнително по-нормално реализира както разходите, така и доходите. Планът за материалните разходи в животновъдството за полугодието е изпълнен 46,5 на сто, а планът за приходите 60,7 на сто. Най-високи доходи донесе овцевъдството.

Общо планът за приходите изпреварва планът за разходите с 14,2 на сто. Стремежът е да продължи това изпреварване и занапред. Възможности има.

След доклада думата бе дадена на присъствуващите. По поставения въпрос изказвания направиха другарите Шабан Османов главен агроном на стопанството, Лефтер Кирилов — механизатор, Пенчо Матеев — завеждущ производствен участък в с. Грънчарово, Ради Ангелов — тракторен бригадир в с. Грънчарово, Петър Цонев секретар на ППО в I бригада с. Секулово, Георги Колев — счетоводител в бригадата в с. Скала, Керан Петров главен зоотехник на стопанството и други.

От изказванията на всички пролича голямата заинтересованост от приложението на стопанската сметка.

Най-ярък пример за това, че новата форма на планиране и стопанско ръководство вълнува комунистите от района, бяха техните критични бележки и предложения.

— Ние имаме възможност навреме да подготвим за следващата година всичко що се отнася до нормирането, планирането и организацията на труда — заяви главният агроном на стопанството др. Османов, но е необходимо тези въпроси да се предвижват по-рано и от отделите на Окръжния народен съвет, а не да се изчаква последния момент, тогава когато работата е вече в разгара си. Интерес предизвика и предложението му в близките години да се създадат във всички стопанства лаборатории за изследване на нуждите на минерали на отделните площи и съобразно това да се хвърлят торове и се търси максималната им ефективност. Да се построят помещения за правилно съхранение на минералните торове, а не да се държат на открито.

—Интересът на кооператорите към приложението на стопанската сметка е голям — сподели др. Матеев, но е необходимо да се държи за правилно планиране и нормиране на труда и преди всичко редовно да се отчитат резултатите пред кооператорите. А това значи, да се даде по-голяма самостоятелност на икономистите и отчетните кадри в отделните бригади.

Неправилното отношение на изкупвателните организации към своите задължения — посочи др. Петров създава сериозно затруднение. Сега в нашето стопанство има животни, които с месеци стоят и чакат да бъдат взети. А през това време те ядат без да носят доходи на стопанството.

Отношение по поставения въпрос на конференцията взе и др. Шиваров. Той посочи, че сега в кооперативните стопанства има да се решават много задачи. Но в никакъв случай комунистите не бива да изпускат въпроса за вътрешно-стопанската сметка. Похвална е инициативата на общинския партиен комитет, че е решил да запознае и убеди цялата партийна организация в преимуществата на новото планиране и ръководство на народното стопанство.

Няма по-важна задача сега от това да се води непримирима борба с разхищенията и беззагубното прибиране на пролетните култури, да се правят максимални икономии от материалните разходи и т. н.

След доклада и изказванията присъствуващите единодушно приеха предложените мероприятия за по-нататъшна работа по внедряване на стопанската сметка.

Иван ПЕИЧЕВ

ПОЛИВАНЕТО Е В СВОЯ РАЗГАР

ИЗМЕНИ се обликът на „Балтата“ в ДЕСС—Силистра. Освен старите канали, които имаха за цел да отводняват тази богата земя, за кратък срок от време бе построена напоителна система с обща дължина на каналите 23 954 линейни метра. От миналата година напоителната мрежа е в експлоатация. В стопанството работят 3 дъждовални машини и 7 броя дъждовални агрегати „Марица—40“. Много добър е и поливаческия кадър. Напояването се ръководи от агронома Георги Йорданов с помошници добре подготвени специалисти поливачи и трактористи.

Повече от месец по каналите тече вода. Механизаторите поливат чрез дъждуване и гравитачно. Досега те поляха един път 800 декара царевица, за зърно, над 900 декара люцерна, 1 300 декара фураж на царевица 50 декара захарно цвекло, 130 декара зеленчуци, 230 декара фуражен грах, 250 декара фуражно просо и др. От няколко дни вече почнаха II-рата и III-та поливка на някои култури.

В съревнованието пред Девети септември, първенец в поливането е трактористът Минчо Стоянов, който до сега има поляти над 500 дка фуражна царевица. Похвална е и работата на ст. машиниста Атанас Кулев. От поливачите заслужават похвала Ангел Илиев и Иван Първанов.

В чест на приближаващия се празник на свободата, трудолюбивите механизатори обещават да преминат на денонощно поливане за да полеят два пъти всички фуражни култури.

Славчо ЕЕКОВ

ПРАЗНИКЪТ

ПРАЗНИКЪТ не е само в празничните колони, които ще изпълнят улици и площади. Не е и в тържествените празнични речи. Не е и в празничната украса.

Нашият Празник е в нашите дела.

Тези дела ние създаваме през цялата година. През цялата петилетка. През всичките петилетки на социализма, в които се родиха поколения и заводи, светлина и мечти. Но някак си в ежедневието трудно ни е да осъзнаем построеното, направеното. Спомнете си тържествата по случай завъртането на първата турбина на сегашната ТЕЦ „София" Припомнете си ги дори чрез спомена на оная първи монтажници, които със своите гаечни ключове свързваха едно революционно опиянение с мечтата на едно бъдеще. Светлината на първата наша ТЕЦ раздвижи не само замрелите, изстинали от декемврийския студ на хиляда деветстотин четиридесет и осма година машини. Нейната светлина озари не само затъмнените квартали на разлюлявана от революционните митинги София. Тя достигна и до последната хижа, където мъждукаше газения фенер на миналото. Тя намери всяко сърце, което с инстинкта на птиците предчувствуваше пролетта и полета на социалистическа България.

Днес тържествата за откриване на десетки пъти по-огромни строежи станаха обикновено ежедневие. Те дори не правят впечатление на хората, издигнали тия строежи. Тези тържества влязоха в нашия бит. Те се превърнаха в хроника на нашето развитие. Те станаха част от делниците, които създават диаграмата на нашия голям Празник. И добре, че всяка година в първите дни на месеца на зрелостта—септември—идва тоя ден, за да ни припомни откъде сме тръгнали, докъде сме стигнали, какво още ни предстои. Разбира се, в такива случаи най-лесно и най-практично е да се обърнем към статистическите справочници. Със строгия език на цифрите те ще ни очертаят пътя, изминат от изостанала до тракторна и машиностроителна България, до България на нефтените кули и на „Слънчев бряг". До България, чиито синове и дъщери прославят нейното име и нейната социалистическа действителност по най-прочути световни сцени. До България, чиито архитекти печелят първи награди на световни конкурси...

Но могат ли да ни кажат всичко статистическите справочници?

В най-усилените дни на монтажа на първа доменна пещ на „Кремиковци" бях на строежа. По виещата се желязна пътека на стълбичките се изкачвах нагоре към монтажниците. И тогава ми се обади мой земляк. Мой земляк от оня край където окачените по таванските греди гроздове бяха строго забранени за молещите детски погледи и до Коледа чакаха да се завърне тати от гурбет. Мой земляк от оня край, за който сричахме в учебниците, че гурбетчиите разнасяли заедно със скъсаните си чержета и славата на българските градинари по Европа. Той беше сменил гурбетчийския денк на баща си с оксижена. И беше стъпил толкова високо, че Европа го виждаше пак...

Наистина могат ли да кажат всичко статистическите справочници?

Преди няколко дни бях в подземната ВЕЦ „Батак". Имах представа от подобно съоръжение, защото съм влизал по половинкилометровия тунел във ВЕЦ „Пещера". И не ме учуди нито турбинната зала с нейните четири турбини, нито мигащите с разноцветните си светлини табла. Нито дори това, че централата се обслужваше само от двама души. Единият от тях—висок, плещест планинец—обясняваше принципа на действие на централата, нейната мощност, нейното място в сложното и умно съоръжение, влязло в историята на нашето социалистическо строителство под наименованието „Баташки водносилов път" и „Първенец на втората петилетка". С готовност той дори показа оня адски казан, в който вреше водата след своя четиристотинметров подземен пад върху турбините, и в който сякаш още миг тя ще се разложи на съставните си атоми.

И онова, което правеше най-силно впечатление, е самочувствието на този човек. Той нито веднъж не се запъна. Нито веднъж не прозвучаха в думите му евтини ораторски нотки. Нито веднаж не изтъкна, че неговата и на колегата му работа е най-важната в републиката. Напротив, на няколко пъти подчерта, че тяхната централа е една от средните, че работи нормално и нормално дава тридесет хиляди лева в денонощие печалба на народното стопанство.

Но в думите му, в самочувствието, което лъхаше от тях, се чувствуваше силата на оная инженерна логика, която бе хванала в единен силов поток водите на Средните Родопи и ги беше впрегнала в полезна работа. Долавяше се могъщото дихание на силата, която превърна изостанала България в тракторна и машиностроителна страна—в страна на прочути певци и прочути курорти.

Долавяше се силата на човека, който създава светлина.

Стефан ПОПТОНЕВ

Добри постижения на търговията в Белица

ТЪРГОВИЯТА в с. Белица от година на година все повече се разширява и все по-пълно задоволява нуждите на населението от района. Макар по-голямата част от магазините да са настанени в тесни и неудобни помощения, потребителната кооперация преизпълнява плановете си. През седеммесечието е реализиран стокооборот от 222 хиляди лева при план 211 хиляди лева. В сравнение със същия период на миналата година сега са продадени стоки в повече за 49 000 лева.

Магазинерката Радка Николова е млад търговски работник, но вече може да се похвали с добри постижения. Плана си тя изпълнява повече от 105 на сто, настойчиво изучава потребителското търсене и винаги с усмивка посреща и изпраща клиентите. Чисто и приветливо е в заведението за обществено хранене, където отговорник е Недка Ненова. Тя изпълнява плана си над 180 на сто.

Сега кооперацията откри цех за производство на безалкохолни напитки — сода и лимонада. Освен това доставиха се и машина за производство на сладолед. В скоро време в сладкарницата ще се разнообрази асортиментът на стоките и ще се повиши значително стокооборотът.

До тази година кооперацията винаги отчиташе, че има разносна търговия. Но разносната търговия съществуваше само в отчетите. Сега за отговорник е назначен Пенчо Иванов, който оправда доверието на ръководството. Той редовно обслужва кооператорите по блоковете, в стопанските дворове, при вършачките и всякъде където се събират повече хора.

Развитието на търговията разбира се изисква и създаването на по-добри условия. Затова управителният съвет взе решение да се построи в Белица нова търговска сграда. Преди няколко дни започна работата по изкопа на основите. За строежа ѝ ще се изразходват към 60 000 лева. Красивата ѝ фасада ще разкраси центъра на селото, а удобните търговски зали ще подобрят значително работата на търговските работници.

Нако КАЛИНОВ

Грижливо сушат тютюна

Много труд положиха през тази година кооператорите от село Казимир за отглеждането на тютюна, който израстна буен и хубав, за чудо.

Отдавна вече казимирци берат и нижат листата му. От всички кооператори в селото на първо място в труда е звеното на Йордан Георгиев. Там работят едни от най-сръчните комсомолки Николинка Йорданова, Добра Колева и Руска Начева, които на ден правят по 28-30 низи тютюн.

Със сушенето на тютюна е възложено да се занимава дългогодишният тютюнопроизводител Илия Радев, който много старателно извършва тази работа. Негов помощник е комсомолецът Илия Желязков. И той не жали силите си за качественото изсушаване на тютюна. Случвало се е понякога да идва през нощта, за да прибере низите и да ги запази от дъжд.

А сутрин, с изгрев слънце, Илия Радев оправя тютюневите листа на скарите, за да може по-ярко да ги огряват слънчевите лъчи.

Димитър КУНЕВ

ТРУДОВИЯТ УСТРЕМ НЕ СПИРА

ДВАДЕСЕТ и шест млади трактористи с желязна воля са си дали дума да се надпреварват в труда в чест на 21-годишнина от социалистическата революция у нас. Потънали в потни и мазни дрехи, гърлата им пресъхнали от жегата и праха, те не спират да си починат. Очите им са вперени неотлъчно в дълбоките черни бразди, преснали се в блоковете на Дуловското горско стопанство.

Дните и нощите за трактористите са равни, изпълнени с напрежение и грижа да дадат своя дял в трудовата борба за още по-големи добиви през следващата година. Затова и в силните пекове, и в нощните прохлади безспирно се носи грохота на тежките верижни трактори.

При когото от тези млади хора човек да отиде, било при Мусин Мехмедов в с. Раздел, било при Сейдали Салиев от Черник или при Мохрем Зейналов в Дулово, никой от тях няма да се оплаче от трудностите в есенната оран, а весело ще махне ръка и ще каже: „Няма време за приказки. Току виж, че другите трактористи ме изпреварили в съревнованието" - и продължава тракторът му да нижe бразда след бразда.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Работлив е механизаторът Марко Димитров от ТКЗС—Кайнарджа. Той със сламопресоподбирач пребира сламата от 240 дка дневно.

Снимка: Георги Кирилов

На гости в Средище

СРЕДИЩЕ е едно от централните села на Силистренски окръг. На мнозина се случва да минават през него по асфалтирания път Силистра—Толбухин, а кооператорите от околните села често му гостуват, за да използват услугите на селсъвета и пощата, или да направят някоя справка в канцеларията на ТКЗС. Преди няколко дни и на мен ми се случи да посетя това село. Бяхме няколо човека. Свършихме работата си и решихме да обядваме в пивницата на потребителната кооперация.

Отговорникът на пивницата пренасяше каси с напитки, които бяха натрупани пред входа на заведението. Седнахме на масата и зачакахме за поръчката, но докато не пренесе всичките каси той не ни обърна никакво внимание. Най после след като пренесе и подреди напитките реши да ни обслужи. Поискахме пържени кюфтета с гарнитура. Оказа се, че кюфтета няма. Тогава поискахме обикновен салам. „Салам имаме, само че шпеков" — беше отговорът. Съгласихме се, но пожелахме и по една салатка. Лятно време е и ако сега не използваме пресните зеленчуци то през зимата хич не можем да ги намерим. „Салатка?!" — замисли се отговорникът на пивницата — „нямаме домати!"

Бяхме гладни и се съгласихме с това което има. Ядяхме сухия шпеков салам и четяхме менюто написано на дъската поставена на стената отреща ни. На нея беше написано: „Тук се сервират кюфтета пържени със и без гарнитура, салами различни, сирене, маслини, салати от пресни зеленчуци" и т. н.

Тръгнахме си. Хубавото ни впечатление от селото се помрачи от неуредиците в търговията. Нима тук клиентите нямат право да бъдат обслужени с по-богат асортимент съестни продукти и мезета?

Станьо ДИМИТРОВ

ЗА ДА СЕ СЛОЖИ КРАЙ НА НАРУШЕНИЯТА И РАЗХИЩЕНИЯТА

НАРУШЕНИЯТА на вътрешния ред, кражбите и разхищенията, които все още се допускат в нашите кооперативни стопанства, са ненормални явления, които са несъвместими със социалистическия и комунистическия морал. В резултат на политическата работа извършена от партийните организации сред кооператорите, те с всяка измината година намаляват. Съвсем малък е броят на тези, които не мислят за кооперативното имущество. Въпреки това обаче от анализа, който направихме стигнахме до извода, че от разхищения на готовата продукция, от кражбите и присвояванията извършени от отделни кооператори, стопанството понася немалки загуби. Независимо, че съществуват много контролни органи като: комисии за народен контрол, контролен съвет, другарски съдилища и др., в ежедневната ни практика ние срещаме редица случаи на незаконно разпиляване на кооперативното имущество.

Ето някои примери. За подобни прояви бяха изключени от Партията комунистите Васил Обретенов и Неделчо Петков, другарката Маринка Великова бе хваната в присвояване на яйца, Иван Стоянов бе разобличен при опит за кражба на отсевки от ечемик. Не са редки случаите когато, макар и в малки количества някои несъзнателни кооператори, пренасят в къщите си сено, боб, силаж и други.

На последното заседание на общинския партиен комитет ние оценихме, че тези прояви са резултат на слабите страни на нашата политическа работа, на недостатъчната работа на партийните организации по възпитанието на хората, на слабия контрол и взискателност от страна на бригадирите и звеноводите.

Затова набелязахме мероприятия, за ограничаване до минимум на тези прояви, като си поставихме за задача да прекъснем всички канали, по които по незаконен път се присвоява общественото имущество.

Тая инициатива на партийния комитет напълно се одобри на едно разширено съвещание на партийния и стопански актив. Този въпрос с необходимата сериозност поставихме на обсъждане и на общото събрание на комунистите от района, които също ни подкрепиха. С тях уточнихме формите и методите на борба с нарушенията и разхищенията, които все още стават в района на стопанството.

С партийния актив решихме да предприемем широка разяснителна работа сред кооператорите, да им посочим голямата вреда от загубите, които се нанасят на стопанството с тези разхищения. Специални мерки набелязахме за ролята и мястото на комисиите за народен контрол, контролните съвети и другарските съдилища.

Ние дълбоко сме убедени, че само с административни мерки тези прояви няма да се ликвидират.

Ето защо, партийният комитет и актива решиха, на партийни, комсомолски и бригадни събрания, пред кооператорите да се изнесе цикъл от лекции за морала на новия човек-строител на социализма и комунизма. Специални беседи ще се проведат на родителските срещи, когато започне учебната година. Към края на годината ще се състои и сесия на СОНС, където другар от МВР ще изнесе беседа за закононарушенията и вредата от тях.

В това направление широко ще използваме радиоуредбата, отрядниците и другарските съдилища. Задачата, която си поставяме е да създадем непримиримост в партийните и стопанските кадри срещу разхищенията. Уверени сме, че болшинството от кооператорите ще ни разберат правилно и сами ще вземат участие в борбата за ограничаване на тези недопустими в нашето общество прояви.

Тодор ДИМИТРОВ
Секретар на общ. комитет на
БКП с. Сребърна

Техническият прогрес в селското стопанство

Пълна механизация при прибирането на царевицата

(Разказва директорът на ДЗС—„Янко Забунов" Ангел Стоянов)

В НАШЕТО стопанство ежегодно се получава средно от 8 000 до 9 000 декара царевица за зърно. За отглеждането на тази важна за стопанството фуражна култура, ние разполагаме с необходимата техника, като квадратно-гнездови сеялки, култиватори и други машини, с които решаваме задачите по нейното отглеждане, до прибирането ѝ и се справяме задоволително. С използването на кукурузокомбайна ККХ-3 в прибирането на царевицата, можем да кажем, че въпросът за пълната механизация при царевицата е решен. С механизираното прибиране на царевицата и главно с приложението на кукурузокомбайна ККХ-3 на практика се решават две основни задачи: първо, в срок се прибира реколтата и навреме се освобождават площите за провеждане на есенната сеитба, и второ, постига се по-висока производителност на труда и по-ниска себестойност на царевицата.

Имайки предвид, задачата на комплексната механизация при обработката на царевицата и голямото трудово напрежение при нас, в резултат на недостатъчна работна сила, в последните една—две години с успех се прилага използването на кукурузокомбайните ККХ-3, като през 1964 година с тях бяха прибрани около 4 000 декара царевица. За да има по-голям икономически ефект и да се осигури по-рационалното използване и натоварване на тези машини, а така също и по-доброто експлоатиране на транспорта, ние прилагаме груповия метод на работа с тях. В прибирането на 4 000 декара царевица участвуваха 4 ККХ-3 с комбайнери Илия Стойков Георгиев, Фарис Бекиров Хасанов, Сюлейман Даудов Мехмедов и Иван Тодоров Николов, при средно натоварване на един кукурузокомбайн около 1 000 декара.

Какъв е икономическият ефект и преимуществата на механизираното прибиране на царевицата пред ръчното?

I. ПРИ МЕХАНИЗИРАНОТО ПРИБИРАНЕ НА ЦАРЕВИЦАТА.

1. Общият разход за прибирането на 4 000 декара царевица възлиза на 15 600 лева, включващи в себе си всички разходи за труд, горивни и смазочни материали, транспорт, текущи ремонти, амортизационни отчисления и начисления върху ФРЗ, или средно за един декар се разход ва по 3,90 лв.

2. Общият разход на труд възлиза на 2 675 човекодни или средно за един декар — 0,67 човекодни.

II. ПРИ РЪЧНОТО ПРИБИРАНЕ НА ЦАРЕВИЦАТА

1. Общият разход за прибирането на 4 000 декара царевица възлиза на 22 000 лева, като включва в себе си всички разходи за труд, начисления върху ФРЗ, транспортни разходи, амортизация и текущи ремонти, или средно на един декар общият разход е 5,50 лева.

2. Общият разход на труд възлиза на 7 125 човекодни или средно на един декар — 1,8 човекодни.

За прибирането на 4 000 декара царевица с машини е реализирана икономия на средства 6 400 лева, а на труд 4 450 човекодни или икономическият ефект от механизираното прибиране на един декар царевица в стойност е 1.60 лв и в труд 1,13 човекодни.

Тази година стопанството получи още 2 комбайна. В прибирането на царевицата ще участвуват общо 6 кукурузокомбайна, с които смятаме да приберем около 5000 декара царевица. Като изхождаме от плановите данни за настоящата година, един декар механизирано прибрана царевица ще ни струва 3,70 лева. При 100 на сто изпълнение на задачата ще се реализира една икономия от 9750 лева, която почти ще покрие стойността на двата нововнесени комбайна.

Какви са общите положителни страни на механизираното прибиране на царевицата?

1. Икономия на средства
2. Икономия на труд
3. При групова работа на комбайните, площите се освобождават бързо и могат да се подготвят за сеитба на есенници.
4. В този период на прибиране успешно се прилага силажирането на царевичака, избягва се разделното прибиране, при което се получават големи загуби на зърно, а при пълна зрялост, при добро складиране на царевицата, той е готов обработен и по-пълноценно се използва от животните.

Какви са по-съществените недостатъци при механизираното прибиране на царевицата?

1. Още е ниска производителността на един комбайн.
2. Разпилява се част от продукцията, което представлява около 15 на сто, от тях 10 на сто се събира с допълнителен разход на труд и средства, а около 5 на сто е загуба на зърно, от което една част отива в царевичака при силажирането, а една част се разпилява.

Писма на читателите

Случайна грешка или умишлена постъпка?

Сафет Фераимова Османова от с. Правда през 1961 година, беше изпратена на 6—месечен курс за ТКЗС-сестри от кооперативното стопанство в с. Чернолик. Като завърши успешно курса, едновременно с длъжността сестра, ръководството на стопанството и възложи да поеме и работата на библиотекар при читалището. С тези длъжности тя се справяше сравнително добре. По късно обаче, без особени причини тя беше отстранена от тая длъжност и на нейното място бе назначена друга жена. След това Сафет беше назначена в детската млечна кухня където работи до излизане в отпуск по бременност. За ней на заместничка бе назначена жената на директора на училището Рухие Халисова, която в същото време получава и заплата като детска учителка (при това тя има само основно образование).

На 17 август, срокът на отпуската на Сафет изтече и тя дойде да си поеме работата. На 18 август обаче идва участъковият агроном на ТКЗС—Стоян Тепелиев чрез пазача на стопанството по най-груб начин я изпъжда от работа, като ѝ казва, че „Кодексът на труда" не осигурявал постояна работа в ТКЗС".

Аз питам този агроном, по силата на кой закон и кодекс държи на работа жена, която е служителка в училището и получава заплата от там, а жената майка съветничка, която трябва да осигури средства за своето дете се отстранява от работата, която преди това е извършвала?

Може би причина за това е фактът, че жената на Тепелиев е учителка и той иска да бъде добре с директора на училището?

Аз считам, че партийния комитет и управителния съвет на ТКЗС в Чернолик трябва да се намесят и да уредят тая аномалия и от виновния да се потърси отговорност.

Али ШАКИРОВ

В скоро време шосето, водещо от разклона на с. Кайнарджа до с. Голеш ще бъде асфалтирано. Пътуването до окръжния град ще стане по-леко и по-удобно.

НА СНИМКАТА: Кооператори от селата Добруджанка и Зарник разширяват платното на шосето, като го приготвят за асфалтиране.

С чест посрещат Девети септември

ОТ НЯКОЛКО години колективът при птицефермата на ДЗС „Янко Забунов" редовно преизпълнява годишните си планове.

Тази година в чест на 21-годишнина от социалистическата революция у нас, птицегледачите изпълниха предсрочно годишната си задача, като предадоха още на 27 август заплануваните 887 000 яйца.

По случай Девети септември колективът обещава до деня на Празника да произведе още 60 000 яйца над плана.

Най-висок яйцедобив получиха Петър Тодоров, Иван Жеков, Осман Мюзякеров и Йосиф Манджунов.

Темелко ФИЛИПОВ

ДЪРЖАВНО АВТОМОБИЛНО ПРЕДПРИЯТИЕ — СИЛИСТРА

ПО СЛУЧАЙ ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

9 Септември

Дирекционият съвет, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства честитят на всички шофьори, специалисти и служители двадесет и първата годишнина на Деветосептемврийската победа!

От все сърце желаят на всички здраве и нови трудови успехи по пътищата на Родината ни! Нека свободата ги окриля да се борят все така упорито за успешното прилагане на стопанската сметка, за бърз и безавариен транспорт!

Честит празник,
работници от транспорта!

ТПК „ДУНАВ" —СИЛИСТРА

Ръководството на кооперацията отправя горещ

ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИ
ПРИВЕТ

към работниците, специалистите, служителите и техните семейства, както и към многобройните си клиенти и сърдечно им пожелава нови успехи в труда и щастие в личния живот!

Да работим с още по-голяма енергия, скъпи другари, за претворяване в живо дело решенията на Петия конгрес на ТПК!

ДИП „ЛИПА" -- СИЛИСТРА

ВЕСЕЛО ПОСРЕЩАНЕ НА

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

пожелава ръководството на предприятието на целия етусиазиран колектив, който постигна забележителни успехи в деветосептемврийското съревнование.

Да е честит на всички денят на победата, денят на извоюваната свобода!

Да крепне братското сътрудничество между българския и съветския народ!

ДИП „Добруджа" —Силистра

По случай двадесет и първата годишнина от великата победа на

9 Септември

дирекционият съвет, партийното ръководство, профкомитетът и ДК на Комсомола, най-сърдечно поздравяват всички свои работници, работнички, специалисти и служители, като им пожелават да бъдат здрави и все така упорити в борбата за успешното прилагане на стопанската сметка и за постигане на нови успехи в социалистическото ни строителство!

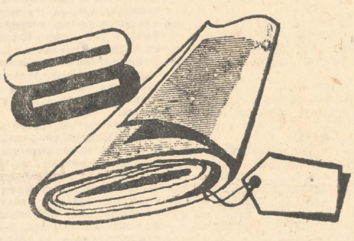

ДПЗХ „Първи май" — СИЛИСТРА

Административното и партийното ръководства и комитетът на ДКМС честитят СЛАВНИЯ

9 Септември

на целия производствен колектив, на неуморните кооператори и кооператорки от ТКЗС на окръга. Пожелават на всички здраве, щастие и нови трудови постижения в социалистическото съревнование!

СП „Комунални услуги" -- Силистра

Партийното бюро, административното ръководство и профкомитетът отправят най-сърдечни поздрави по случай ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

9 септември

до всички свои работници, служители и техните семейства, като им пожелават още по-големи успехи в личния и обществен живот.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК НА ВСИЧКИ!

Управителният съвет на
ПОТРЕБИТЕЛНАТА КООПЕРАЦИЯ В СЕЛО СТАРО СЕЛО
подзравява своите работници, служители и клиенти с

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ,

Празника на свободата

и им пожелава още по-големи успехи в изпълнение на плановете за 1965 година!

РП „Организационна техника„ — СИЛИСТРА —

Дирекционният съвет, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства,
честитят от все сърце на младия колектив на предприятието

деня на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Под знамето на деветосептемврийската победа, нашата Родина за небивал кратък срок се нареди в редиците на развитите индустриални страни. Показателен пример е и нашето предприятие.

Вдъхновени от досегашните си успехи, нека множим победите и разнесем славата на предприятието ни не само у нас, но и далеч зад нейните предели!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

Учебно-производствено предприятие— ГЛАВИНИЦА

Административното ръководство, профкомитетът и дружественият комитет на Комсомола

приветствуват с Празника на свободата

9 Септември

всички преподаватели, възпитаници, служители и работници от предприятието, като им пожелават щастие, здраве и нови успехи в работата и в личния им живот!

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН КОМИТЕТ НА ГОНС—ДУЛОВО

Изпълнителният комитет на ГОНС—Дулово, най-сърдечно поздравява съветниците и всички избиратели от района на съвета, по случай празника на свободата—

9 СЕПТЕМВРИ

с пожелание още по-активно да се включат в борбата за високи добиви, за успехи в труда и лично щастие в живота!

Потребителната кооперация в с, Зафирово

поздравява всички свои служители и клиенти с

Празника на свободата—
Девети септември

и им пожелава крепко здраве и сили за разгръщане на масово съревнование в борбата за преизпълнение на плановете!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК НА ВСИЧКИ!

СЕЛКООП с, АЛФАТАР

Управителният съвет и профорганизацията при кооперацията най-сърдечно поздравяват всички свои членове, служители, магазинери и многобройни купувачи от района с празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Желаят на всички здраве и нови успехи в понататъшното подобряване на социалистическата ни търговия!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

Селски общински народен съвет —Алеково—

По случай 21-та годишнина от победата на ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

изпълнителният комитет на съвета, пожелава на своите съветници и трудещите се от района радостно посрещане на празника!

Под знамето на деветосептемврийската победа все така упорито да отстояваме завоеванията на народната власт и всеотдайно да се трудим за по-нататъшния разцвет на района ни.

На всички сърдечен поздрав!

Изпълнителен комитет на СОНС в с. Окорш

Изпълнителният комитет на СОНС в с. Окорш пожелава на съветниците и избирателите от района на съвета весело и щастливо прекарване на най-светлия празник на нашия народ

9 Септември

Нека да се множат успехите в кооперативното стопанство!

СЕЛСКИ ОБЩИНСКИ НАРОДЕН СЪВЕТ —АЛФАТАР—

За двадест и първи път нашия народ ще чествува големият и светъл празник

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

На всички, изпълнителният комитет желае весело прекарване и нови успехи в борбата за по-нататъшното благоустройство на селото, за по-културен и заможен живот!

ТПК „Нов живот"— Тутракан

Ръководството на кооперацията поздравява всички свои кооператори, работниците и служителите, а също така и многобройните си клиенти с чествуването на славната годишнина на

9 септември

Призовават колектива на още по-упорита работа за преизпълнение на производствения план!

ЗА ПОДЕМ НА КУЛТУРАТА И ИЗКУСТВОТО

ЕЖЕДНЕВНИ, НЕОТЛОЖНИ ЗАДАЧИ

МЕСЕЦИ вече ни разделят от онази дата, на която в окръга ни се проведоха пленум и сесия на ОК на БКП и ОНС по въпросите на културата и изкуството. Това беше голямо събитие за цялата общественост. В изнесения доклад, във взетите решения с пределна яснота се поставиха предстоящите задачи, чрез изпълнението на които културата и изкуството ще станат още повече достояние на трудещите се и в този сектор на живота ще бъдат постигнати още по-големи постижения.

Наред с това на пленума и сесията се постави ха такива принципно важни задачи като подобряването на стила и метода на работа и ръководство в различните сектори на културния живот.

Всичко това предполага, че към повдигнатите проблеми партийните комитети, общинските народни съвети и други заинтересувани организации и институти ще погледнат с тревога и загриженост и незабавно ще се заловят да изпълняват поставените задачи, които имат много широк обхват и разностранен характер. Но в действителност такава констатация сега като че ли не би могла да се направи.

Тази мисъл беше подкрепена и от посещението ни в Сребърна.

Истина е, че още в началото от заместник-секретаря на общинския партиен комитет Никола Стоянов е проявена инициатива да бъдат набелязани някои проекто-решения, които да бъдат разгледани на по-широко съвещание с участието на секретарите на първичните партийни организации, работници от съвета, читалището, киното, учители. И дори в тези проекто решения са намерили място интересни замисли: за подобряване на работата в читалището където наскоро ще предстои може би (за кой ли път) смяна на библиотекарката Цветанка Николова, поради това, че тя ще отиде да следва. Много има да се направи и за по-доброто кинообслужване в съвета — разгласа на филмите, подобряване на условията в салоните. В Сребърна и Ветрен самодейците почти винаги са се радвали на заслужени постижения. Но и тук има какво да се направи още. Това подчерта в разговора ни и секретарят на общинския комитет на Партията Тодор Димитров.

И ето, проекто-решенията са били изготвени още в началото на август. Но съвещание не е било проведено, поради това, че всички учители не се намирали в селищата.

Време за отлагане повече няма. Не бива да се счита, че проблемите на културния живот, на изкуството и бита могат да търпят отлагане или забавяне. Те също са част от цялостния живот на хората. Те също така са насъщни както всички останали и навреме трябва да се пристъпва към тяхното изпълнение още повече, че ОК на БКП даде пример с каква загриженост трябва да гледаме на тях.

Сава ХРИСТОВ

Нови книги

Т. ЖИВКОВ — Избрани речи, доклади и статии, юни 1962—май 1963 г. том 5.1965 с. 768, ц 2 лв.

Т. ЖИВКОВ — Избрани речи, доклади и статии, май 1963 — декември 1964, 1965, том, 6, с. 682, ц. 1, 82 лв.

Г. СТОЕВ — ШВАРЦ — ВОЙНА, спомени от интербригадиста, 1965, с. 154, ц. 0. 72.

Р. ГОЧЕВА — Развитие на материалното благосъстояние на българския народ, 1965, с. 172, ц, 0.39 лв.

Е. ЧЕРВЕНЯКОВ, Я. КАЗАНДЖИЕВА — Кремиковски металургичен комбинат, библиотека „Нашето социалистическо строителство“ 1965, с. 56, ц. 0,21.

С. ЗАГОРЧИНОВ — Бузлуджанските знаменосци, очерк, популярна библиотека по история на БКП 1965, с. 54, ц, 0.18.

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

А. И. КУПРИН

(95 години от рождението му)

ЕДИН от най-ярките представители на руския критически реализъм А. И. Куприн навлиза в творческата си зрялост след 1905 година. С цялото си белетристично творчество той изобличава самодържавието, гнета на капитализма и се явява в защита на трудовите хора.

Роден е на 26 август 1870 година в град Наровчат. Учи в кадетски корпус, после във военно училище. Там намразва насилието. В разказите „Дознание“ и „Дуел“, той предава впечатленията си от затъпялото офицерство.

В ранното творчество на бъдещия голям писател (новелите „Безумие“, „Ужас“ и др.) се забелязват противоречиви идейни тенденции. С разказа „Дознание“ той влиза в руслото на критическия реализъм. Усвоява и някои маниери на упадъчното изкуство, изобразява патологичното в постъпките на хората, представя човека като роб на инстинктите си, а жената — като жестоко хищно същество.

Засилвайки връзките си с живота на народа, той преодолява декадентските влияния. Точно по това време напуска армията и става . . . бедняк. Поразяват го социалните контрасти.

Сменяйки различни работи (товарач, актьор, управител на имение), него го вълнува темата за малкия човек.

Едно от най-значителните произведения на Куприн е повестта „Молох“ — смело изобличение на безчовечната същност на капитализма.

Промишления капитализъм в Русия по това време се уподобява на Молох — древно кърваво божество, което иска човешки жертви.

Идеалът на Куприн е чистият, хармоничен и естествен човек, такъв, какъвто го вижда в „Олеся“ и „Гамбринус“.

Повестта „Олеся“ е една прослава на руската природа с нейните тайни и чудеса.

Към „прелестите“ на казармения живот Куприн се връща в „Дуел“. Тук вече виждаме „пробуждащия се“ човек.

Куприн не успява да даде реалистичен образ на революционер. Обаче неговите повести и разкази се отличават с изключителна сила на внушение.

Незабравими остават за читателя разкази като „Гранатовата гривна“, „Гамбринус“, където рисува душевната красота на простия човек.

По време на революцията, идейно объркан, талантливият белетрист се озовава в Париж. Пише някои антисъветски статии, но скоро се отвръщава от контрареволюционната емиграция и се завръща в родината си. Съветските хора посрещат радушно своя любим писател.

А. И. Куприн почина през 1938 г.

Симеон МАНОЛОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

VI колоездачна обиколка на североизточна България

Два етапа, изпълнени с красота

ИЗМИНАХА се още два етапа от обиколката на Североизточна България. Два етапа действително начупени с красота. А нейният реален израз бяха динамиката, упоритостта и волята на колоездачите.

Вторият и третият етапи с право могат да се нарекат етапи на русенци. Те им донесоха две индивидуални победи и ги отделиха от другите в отборното класиране. Но да върнем филмовата лента малко по-назад.

ВТОРИ ЕТАП — Варна—Балчик — Толбухин (84 км). Шеметните спускания, трудните изкачвания, предвещаваха интересни перипетии. Надеждите не останаха само надежди, а добиха реален израз. Както се очакваше възелът се разплете на височината в Балчик. Този стръмен баир беше покорен от една петорка, която премина първа в следния ред: Али Алиев (Кг), Димитър Янков (Тх), Милко Керанов (Рз), Янчо Георгиев (Тх) и Захари Стефанов (Чм). По петите ги следваха трима русенци, двама черноморци, двама силистренци.

Ветеранът Кольо Златев от Силистра упорито водеше своите момчета, но те не издържаха на силното темпо и малко изостанаха. Образува се втора петорка, водена от Йордан Стойков (Рс) и Георги Димитров (Вн). Пред Толбухин тя застиг на бегълците. Тогава русенецът Стефан Ноев „дръпна“ и пръв пресече финиша. На две минути след челото пристигна другата група, сред която бяха и силистренските колоездачи Кольо Златев, Русан Маринов и Георги Маринов.

ИНДИВИДУАЛНО КЛАСИРАНЕ ЗА ЕТАПА:

1. Ст. Ноев (Рс) — 2,19,22 часа
2. Зах. Стефанов (Чм) — 2,20,00 часа
3. Ил. Илиев (Тх) — 2,20,30 часа
11. К. Златев (Сс) — 2,22,00 часа

ОТБОРНО ЗА ЕТАПА

1. Русе — 7,01,22 часа
2. Толбухин — 7,03,00 часа
3. Разград — 7,04,30 часа
4. Силистра — 7,06,00 часа

ТРЕТИ ЕТАП — Толбухин — Силистра (93 км). Никой не очакваше толкова силни преживявания, но те последваха и бяха от най-различно естество. Повреди, спукани гуми, няколко падания, изоставане, задминаване — всичко това не даде нито минута покой на треньори, механици и съдии. Една силна четворка — носителят на жълтата фланелка Георги Димитров (Чм), съотборникът му Захари Стефанов, Йордан Стойков — Русе и Марко Тодоров—Разград вихрено се понесоха, че накара основната група да им глътне праха. Това стана след Тервел. В най-изгодна позиция бяха черноморци. Но нещастният ден не ги отмина. Захари Стефанов на два пъти спука гума и само със съжаление трябваше да гледа много гърбове пред себе си. Силистренци имаха трима души в основната група — Кольо Златев, Русан Маринов и Йордан Радев, разградци — двама, толбухинци — трима. Това беше изгодно за тези отбори. И те се организираха и хукнаха напред. По едно време Русан Маринов получи повреда, но намери сили за да застигне своите другари. Опитният Кольо Златев задържа малко колоната и с радост видя своя другар.

Първата тройка запази аванса си. Русенецът Йордан Стойков пред финала (на игрището в града) „дръпна“ и пръв пресече финиша. А след близо четири минути начело на основната група дойде Кольо Златев.

ИНДИВИДУАЛНО КЛАСИРАНЕ ЗА ЕТАПА:

1. Йор. Стойков (Рс) 2,22,10 часа
2. Г. Димитров (Чм) 2,22,40 часа
3. М. Тодоров (Рз) 2,23,10 часа
4. К. Златев (Сс) 2,26,55 часа

ОТБОРНО КЛАСИРАНЕ ЗА ЕТАПА:

1. Русе — 7,17,40 часа
2. Разград — 7,17,40 “
3. Силистра — 7,21,25 “

Следват отборите на Толбухин, Черно море и Коларовград.

ГЛАВНО ИНДИВИДУАЛНО КЛАСИРАНЕ СЛЕД ТРЕТИЯ ЕТАП:

1. Г. Димитров (Чм) — 6,51,30 часа
2. Йор. Стойков (Рс) — 6,52,20 часа
3. М. Тодоров (Рз) — 6,54,55 часа
8. К. Златев (Сс) — 6,58,35 часа

ГЛАВНО ОТБОРНО КЛАСИРАНЕ СЛЕД ТРЕТИЯ ЕТАП:

1. Русе — 20,48,02 часа
2. Толбухин — 20,53,00 “
3. Разград — 20,54,15 “
4. Черно море — 20,57,18 “
5. Силистра — 21,00,15 “
6. Коларовград — 21,24,25 “

Тодор ГЕОРГИЕВ

Постижения на водомоторния спорт в Силистра

В НАШАТА страна водомоторният спорт води началото си от преди 12 години. Основоположници бяха морските клубове в София, Варна и Силистра. Този спорт беше предложен на младежта чрез курсовете по теория и практика за усвояване на техниката, за създаване на качества на смелост, ловкост, съобразителност—така необходи в стопанския живот, за развиващите се големи скорости във военноморския флот.

Тези важни задачи през изминалия период в Силистра бяха изпълнени успешно благодарение на активността и усърдието на основоположниците на водомоторния спорт: Емил Петров, Христо Павлов, Георги Марков, Янко Василев, Петър Димитров, Анастасия Пенева, Димитър Иванов, Иван Аврамов, които закърмиха още от ранна възраст стотитци младежи с обич към техниката.

Докато до 1960 година Морският клуб в града ни разполагаше с 5 скутера, то до миналата година техният брой нарасна на 15. Всичко това се дължи на извоювания авторитет на водомоторния спорт в Силистра. Това се почувствува с провеждането от 1960 година насам на междуградски турнири за най-различни купи и по най-различни поводи.

За подобряване на материалната част голям дял имат много предприятия в града ни, а също така и постигнатите успехи от републикански характер. През 1961 година нашият отбор се класира на второ място в страната; през следващата година състезателят Янко Василев зае второ място и представи града ни в ГДР, поради това че беше включен в националния отбор; на проведения междуградски турнир през 1963 година състезателката Марина Георгиева зае първо място.

Въодушевен от постиженията на този спорт, състезателят Георги Марков вложи своите знания, и умения, като в продължение на две години работи за конструирането на два двигателя, които дават добри резултати. Благодарение на постигнатите успехи, секцията в Силистра неведнъж е била посочвана като секция за пример от ЦК на Доброволната организация за съдействие на отбраната.

Сега е налице и последната награда, с която е удостоен нашия град — да организира провеждането на републиканското първенство по водомоторен спорт за 1965 година. То ще се проведе на 5 септември от 9 часа. Чрез него зрителите от Силистра ще имат възможност да наблюдават участието на 70 състезатели от различни класи. Ние вярваме, че на това първенство, на което Силистра е домакин, нашите състезатели ще успеят да затвърдят постигнатите резултати.

Петър ПАРУШЕВ

ОРЛИ И ХОРА

РАЗКАЗ

В ПОДНОЖИЕТО на сивия грамаден масив каракачанинът рязко дръпна поводите на мулето.

— Тр-р-р-р! По-нагоре трябва със самолет да се изкачвате — отсече той — Аз имам деца и жена — мил ми е още живота.

За пръв път, откакто го бяхме наели, чувахме гласа му. За наше общо учудване говореше сносно, без никакъв диалект. Личеше, че освен сред стадата и къшлите, е живял и сред хора. Беше мъж на зряла възраст, снажен и здрав. Успях да го разгледам през тези няколко часа до най-малката подробност — от сукненото му фесче. . . до саморъчно направените му обуща от грапава свинска кожа. Имаше широки като стена гърди и тънък, но жилав кръст, стегнат в мишинен пояс, украсен с габъри. На плещите си носеше късичка чохена салтамарка. Времето не беше пощадило красивата шевица, с която е била нашита, но по всичко личеше, че това е единствената му дреха, с която се е гордеел на младини.

Като видя, че никой не отвърна на думите му, той хвана с жилавите си ръчища двата препълнени сандъка, които бяха провесени върху дряновия самар на мулето и бързо ги смъкна върху пясъчника. Личеше, че или е от хората, които не обичат думата им да се прави на две, или пък много желаеше да мине за такъв.

Обърна дръгливото проскубано животно и без много усилия преметна крак през гърба му.

Останахме в планината сами. Бяхме дванадесет души. В краката на всеки беше сложена по една обемиста раница. Когато планината ни беше пленила безвъзвратно, инстинктът ни за самосъхранение все пак си беше останал ненакърнен — бяхме взели всичко необходимо — до последната едва ли много потребна вещ. Но ето, че в подножието на най-стръмната част водачът ни ни беше изоставил без особени церемонии. Бяхме наели каракачанина от последната махала по пътя ни. Беше много трудно да намерим подходящ човек, защото хората си имаха някакво тържество и хич не ни обръщаха внимание. Клъцваха с кривите си ковани ножчета парчета сушено месо и обръщаха паниците с гъсто малиново вино. И ето единствено той се смили над нас, но по-добре да не бяхме тръгвали. Сега трябваше или да се връщаме назад или да продължим сами изкачването. Първият вариант ни се виждаше повече от унизителен. Нали тези, които бяха останали в хижата, това и чакаха. Не биха ни оставили намира от задявки. Когато тръгвахме, подвикваха подире ни: „—Вие какво, да не мислите, че като се изкачите върху онези жалки камъни, ще видите света от птичи поглед!“. . .

Свечеряваше се. Далече в котловината на Рила вече пъплеха къделки прозрачна вечерна мъгла. Грамадната бяла стена на язовира, край която бяхме минали рано преди обяд сега приличаше на захвърлена сред планината добре оглозгана крива кост. Трапчивият дъх на нощта се загнездваше по телата и дрехите ни.

Ясно беше, че сами не можем да продължим — особено сега, когато само след час-два скалите щяха да потънат в непрогледна тъмнина.

Не оставаше нищо друго, освен да се приготвим за бивак. Заразвързвахме вързопа на единствената голяма палатка. Сега всичко четено в книгите и чуто в лекциите в клуба по туризъм трябваше да се превърне в полезен помощник.

Така и стана. Колчетата бяха безупречно забити, въженцата изрядно изпънати, а спалните чували подредени стриктно един до друг в две редици. Междувременно четирите жени, които бяха с нас, приготвяха допълнителните удобства за нощуването. Гледам ги как всяка една от тях скришом търси най-удобното място, за да стъкми именно там легло за себе си и за мъжа си. Зная, че и моята би сторила същото, ала аз не й бях позволил да дойде с мен.

Като споменах за жена си, не мога да не кажа за събитието, което беше нарушило почивката ми през последната седмица. И ето накратко — аз тайно обвинявах жена си в изневяра. Не знам дали това е достатъчно за един законен развод, но съмнението все пак не ми даваше покой. Това, че не я бях взел с мен, беше първото ми отмъщение или едно от първите. Не мислете, че съм коравосърдечен пуританист.

И все пак моите съмнения бяха непоколебими. Тя ми изневеряваше с един човек, който и досега живееше с ориенталското си безочие, мислейки ме за добросъвестен рогоносец, който си затваря очите пред истината. Не бих ви загатнал за него, ако не се намираше в този момент сред нас. Тайничко се радвах даже, че бях го измамил, защото той все още не можеше да повярва на очите си, че жена ми не е тръгнала с групата.

Глъчката прекъсна язвителните ми размишления.

—Другари, намислили сме да изпратим двама души напред по маршрута за разузнаване на обстановката — възбудено говореше ръководителят ни. — Беше ентусиазиран младеж, току-що завършил следването си. Имахме му доверие, защото единствен между нас беше чел книгата „Върхове без богове“ и почти всеки ден ни разказваше за чудния живот на шерпите в Хималаите.

— Все пак трябва да се тегли жребие. Изморени сме и вярвам, че никой няма да пожелае сам да тръгне. — Говореше възбудено, но в гласа му явно се усещаше умората.

Хвърлянето на жребия не трая дълго Само след няколко минути стоях с късче хартия в ръката, на която беше написано с разкривени букви „пълно“.

Не дадох да се разбере, че съм единият, на когото се беше паднала незавидната чест — чаках да видя кой щеше да ми бъде спътникът.

И ето провидението ме поставяше пред изпитание.

— Единият съм аз — извика същата личност, за която споменах по-горе. Как исках в този миг да унищожа малкото листче, защото чувствувах, че пари дланта ми.

Погледнах го за пръв път от толкова дни прямо в лицето. Дявол да го вземе, беше наистина много красив. Всичко беше съразмерно в него — и линиите на лицето и красивите мощни рамене. Имаше ослепително бели, добре подредени зъби и сега казвайки — „Единият съм аз!“ глечта им се белваше между загорелите му от вятъра устни.

Но аз само регистрирах неговата хубост — съвестта ми не ми позволяваше да изпадам във възторг от нея.

—Значи тръгваме двама — подхвърлих аз с лицемерно безразличен глас, чувствувайки, че се впускам в една игра, която щеше да бъде безпристрастна.

Любовникът на жена ми извърна глава. Видях, че за миг направи с лицето си неприятна гримаса. Не допускам да се е изплашил от факта, че му е отредено да попътува с мен. Моята физика не можеше да му внуши страх. Бяхме почти на еднаква възраст, но освен възрастта си, друго нямахме еднакво. Знае се, че хората със слаб гръбнак и с очилца не са ярък символ на мощ, а изглежда, че и моят спътник беше на същото мнение.

— Тогава да тръгваме с време — отсече той видимо успокоен след пристъпа на първата неприятност.

Стотина метра изминаха без особени усилия. Пътят не го тормозеше. Той беше обхванат от необикновена жизненост. Почти подтичваше напред по стръмнината, ринейки зад себе си вадичка от ситни камъчета. Когато пред него се появи първата явно трудно преодолима стена, той размота въжетата и ми подхвърли края. Неизчерпаемата му сила се чувствуваше и сега почти ме мъкнеше към върха. Започна да забива един по един и железните клинове. Кучките на обувките му ломяха ситен прах от варовика, посипвайки го в очите ми. . . .

Когато се изкачихме на мястото, където следващия ден трябваше да установим втория си лагер, вече беше почти мръкнало. Трябваше да бързаме, защото чувствах, че тъмнината можеше да ни прикове върху скалите. Извадих от джоба на анурака си парче размекнат шоколад и загризах настървено.

Моят съперник беше застанал върху площадката в позата на пълководец. Чух, че по едно време изпя една тиролска гама и то не много фалшиво.

Не говореше с мен, сякаш през цялото време се беше изкачвал сам. Бях за него като някаква досадна и неизбежна сянка. Вече предчувствувах, че като се върнем долу няма да скъпи приказките си. Щеше старателно да опише сегашното ми състояние. А то наистина не беше много завидно. Бях без сили, с претръпнали крайници, а в слепоочията ми напираше слабата ми кръв. Знаех, че без очила, а сега бях именно така, лицето ми добива птичи вид и вярвам че мъжът до мен не беше пропуснал да констатира това

Някъде съвсем наблизо в една пропаст между два огромни камъка долетя шум. Мисълта, че може да сме налетели на орлово гнездо ме накара да го подсетя, че е крайно време да се връщаме.

— Другарят алпинист се страхува от тези грозни гарги ли? — попита той с нескрита ирония. — Аз пък не се плаша от миризливата им перушина — отсече накрая той и почти едновременно тръгна към мястото, откъдето продължаваше да долита тревожния трясък на орлите.

Видях, че нямам сили да го спра, затова зачаках покорно връщането му. А междувременно той се беше отдалечил твърде много — така разбирах поне по въжето, което вече почти се измотаваше от ръцете ми.

Изведнаж въжето рязко се опъна и пак така изведнаж се отпусна в ръцете ми. Нима пропадна в пропастта?

Сетне го съзрях. Не, не беше паднал. Видях го да пълзи към мен, надавайки тържествуващи крясъци и аз не можах да повярвам, че само преди малко този същият глас беше пял тиролски песнички. Крещеше от неописуемо удоволствие, от какво беше породено то аз разбрах по-късно, когато прескачайки от камък на камък, най-после дойде при мен. Под мишниците си беше притиснал здраво две орлета. Бяха доста едри, но все още не можеха да хвърчат — това личеше поне от едрия синкав мъх, с който бяха покрити.

— Беше хванал и двете птици за клюновете и бедните животни неможеха да си поемат дъх.

— Ето ти, другарю алпинист, един подарък — извика възбудено той. Като слезем в лагера. щеим опънем шийките. Ще им отнеса в града само краката, че се ценят.

Мърчеше. Не се решавах да започна слизането в такова време. Откъм високия заснежен връх лъхъше по-скоро студ, от колкото хладина. Чувствах, че треперя. Видях, че моят спътник освободи едната си ръка и направи на единия край на лененото въже здрава примка, в която набута главите на орлетата. Така наистина щеше да бъде по-облекчен при слизането.

Канехме се вече да напускаме малката тераска, която ни беше приютила, когато от същата страна, където до преди малко писукаха орлетата, се дочу шум. Изтръпнах. „Ами, ако е орлицата — рекох си — ще ни изпокъса хубаво в този пущинак!“

Не знам дали подобна мисъл споходи и Другия (все още не знаех името му), но го видях, че се снишаваше зад една висока скала.

Шумът ставаше все по-близък и явно се разпознаваше, че това са човешки стъпки. Някой идваше към нас от към тъмната пропаст. Не знам чувството, което ме обхващаше дали би могло да се нарече страх, но във всеки случай разбрах, че оставам без дъх и че колената ми отказват да ме държат повече.

— Стой-й-й-й! — извика непознатият. Гласът му прорязя смълчаната клисура под нас, а ехото се заблъска в скалите. — Стой-й-й-й!

Да се отстъпва беше безсмислено, пък и човекът ни беше видял и вече се приближаваше. Не го виждах добре в тъмнината, но чувах задъханото му дишане. Скачаше от камък на камък като сърна и само след няколко секунди беше пред нас.

— Да не мърдате, брей! — заповяда той. Гласът му беше металически твърд. Беше глас, който не моли и не увещава.

Видях, че във въздуха свисти върхът на тоягата му. Непознатия рисуваше с нея големи кръгове.

— Хай, ти донеси тук орлите — сърдито каза той с малко по-спокоен глас като видя, че птиците не са още мъртви. — Развържи примката, ти казвам!

Беше толкова близо, че добре го виждах и без очила. Зърнах силуета на плиткодъното му бяло фесче, после правата черта на широките му рамене и едва не залитнах от почуда. Беше каракачанинът. Не знаех кога се е качил на върха преди нас, не знаех и защо толкова са му потрябвали тези проклети орли, заради които нощта ни завари в планината. Не знаех всичко това, но поне ясно разбрах, че ако моят спътник откаже да му предаде орлите, дебелата тояга сигурно не би стояла кротко в ръцете му.

— Щом мине гражданията веднаж през планината, нито птица остава след нея, нито дяволи — затюхка се той — Тези са змияри, бе. Такива соколи под дърво и камък не можеш да намериш на друго място. Пощят балкана от разни гадини.

Гневът в гласа му сега се беше преобразил в бащински укор. Държеше птиците в ръце, милваше ги с длан тъй както се милва пеленаче. После ги пъхна под късичките поли на салтамарката си и без да каже нищо свърна назад към пропастта, гдето беше гнездото им.

Движеше се из тъмнината като из собствения си двор, чуваше се само как сухите подметки на шитите му обуща стържат като шмиргел по твърдите камъни. Как избягваше урвите, как подскачеше над пропастите — не зная, но бях сигурен, че по-добър планинар от този чудак не може да се намери в нито един туристически кръжок.

Красавецът стоеше до мен покрусен. Чувстваше, че е останал неразплатен заради накърненото му достойнство и сигурно съжаляваше, че каракачанинът дойде с тежката си сопа, иначе би пробвал в него якиte си юмруци.

Това, че бях видял цялата сцена, навярно го вбесяваше, защото чух, че като заслизахме надолу, изруга неопределено на глас. Но неговата ругатня вече не ме плашеше. Не ме плашеха от този момент нататък нито якиte му рамене, нито здравите му силни юмруци. Разбирах, че непознатият планинец беше отмъстил и заради мен и тази мисъл пълнеше изтощеното ми тяло с необичайна сила.

Руси ШИМАБЕЕВ

СПРАВОЧНИК на читателя

Кино

От 6 до 12 септември

Кино „Москва“—„Хлапето от Монмартър“—френски игрален от 18 и 20 часа; „Вълшебникът и красавицата“—съветски игрален филм от 16 часа.

Кино „Доростол“ —„Пепел и диамант“—полски игрален филм със Збигнев Цибулски.

Лятно кино —„Човекът—амфибия“—съветски игрален филм.

Аптеки

От 20.30 часа вечерта до 7.30 часа сутринта дежури нощният пункт до аптека № 1. Днес е дежурна аптека № 1, която и утре ще работи през целия ден. През дните на следващата седмица двете аптеки имат следното работно време: аптека № 1 от 7.30 до 20.30 часа, аптека № 4 от 8 до 18 часа вечерта.

Окръжен народен музей

Етнографският отдел на музея, уреден на улица „Отец Паисий“ — 37, работи всеки ден от 9 до 12 часа и от 15 до 18 часа; петък—ден без входна такса

Автобуси

Тръгват от Силистра за:
Варна: 6,30, 8,30 и 13 часа; Русе — 6,30, 8,30 и 15 часа; Коларовград — 6,30 и 15 часа; Толбухин (през Средище) — 13,45 часа; Тодор Икономово — 15,30 часа; Исперих — 15,30 часа; Подлес—16 ч.; Белица—16 ч.; Голеш — 16,30 часа; В. Левски—16,30 часа; Средище—17,30 часа; Гарван—18 часа; Босна — 18 часа; Цар Самуил—15.05 часа; Стефан Караджа — 17 часа; Попина—18 часа.

Пътнически кораб „Ракета“

Заминава за Русе всяка сутрин в 8,20 часа, а във вторник и събота — в 8,20 и 14 часа.

Пътнически кораб

Заминава за Русе всеки ден в 5,30 часа с изключение на вторник и събота.

СЪОБЩЕНИЕ
ДСО „РОДОПА“
СЪОБЩАВА
на всички производители на селскостопански животни в страната, че ще раздава
ФУРАЖ И ПРЕЗ 1966 ГОДИНА
BULGARIA

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 104 (965) | Вторник, 7 септември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕКЛОНЕНИЕ И ВЕЧНА ПРИЗНАТЕЛНОСТ НА ГЕРОИТЕ!

4 СЕПТВМРИ. На тържествения митинг-заря, организиран в чест на Двадесет и първата годишнина от социалистическата революция у нас, стана тържествено откриване на паметника на загиналите сребърци в борбата срещу капитализма, фашизма и в Отечествената война.

Вечерният мрак беше обгърнал цялото село Сребърна. В центъра на селото, където се бяха събрали млади и стари, озарен от блясъка на електрическата светлина, се издигаше величествено паметника. Над смълчаното множество от хора, дошли да почетат паметта на загиналите в неравната борба, се носеха тържествено маршовете, изпълнявани от духовия оркестър на читалище „Доростол" — Силистра.

Гости при откриването на паметника бяха членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията АЛИ РАФИЕВ, председателят на Окръжния народен съвет ВЕЛЬО МАКСИМОВ, секретарят на Окръжния комитет на Партията СТЕФАН ГАБРОВСКИ и други.

С кратко слово митингът беше открит от Виктор Ганев, председател на кооперативното стопанство. Доклад за подвизите на безбройните верни синове и дъщери на нашия народ прочете председателят на съвета Георги Симов. Между незабравимите герои се нареждат и немалко граждани от Сребърна, които дадоха и последната искра на своя живот в името на свободата, на новия живот.

...Израстват от миналото безсмъртните герои от „Сребърския процес", разтърсили цяла Добруджа със своята самоотверженост и величие в освободителното дело. Имената на МАРИН КАРАГЮЛИЕВ, ДИМИТЪР ГЬОРГИЦОВ, ГЕОРГИ ГОЙЧЕВ, БОРИС СКУРТОЛОВ и много други остават в сърцата на сребърци най-светли образи.

Като смели герои на своя народ загинаха в Отечествената война СЛАВИ РУСЕВ, ВЕЛИКО СИМОВ, ТОДОР КОНДОВ, ПЕТЪР НИКОЛОВ, ДРАГАН ГЕОРГИЕВ, ИЛИЯ РАДЕВ от Сребърна, които сега вдъхновяват трудещите се от Сребърна за прекрасни трудови дела, за изграждане на живот, за който те умряха.

Пред паметника на загиналите бяха положени венци от живи цветя.

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА—ТРУДОВИ ДЕЛА!

С радост ще посрещне 21-годишнина от социалистическата революция у нас колективът от свинефермата ТКЗС — Дулово, който постигна големи трудови успехи и стана национален първенец!

71 000 ЛЕВА НАД ПЛАНА

ПРЕЗ миналата година търговските работници от ГТП „Здрава храна" Силистра, на тържеството, когато им връчваха преходното червено знаме, обещаха че ще се стремят винаги да бъдат в първите редици по изпълнението на плановите задачи. От тогава измина не малко време. Много трудности срещна колективът пред себе си по пътя за осъществяване на обещанието. И тези трудности го калиха и му показаха вярната посока към успехите.

Двадесет и седмото постановление на Министерския съвет даде възможност за разгръщане на творческа инициатива в използването на съществуващите резерви. За кратък период от време значително нарастна разносната и павильонна търговия. Докато през миналата година в гр. Силистра работеха 14 сергии и павильони, то сега гражданите се обслужват от 39 обекта.

За работниците на предприятието се създадоха по-благоприятни условия за работа. Откри се новият ресторант „Златна Добруджа", разшири се и стационарната мрежа.

Всичко това, заедно с разгорялото се социалистическо съревнование помогна за получаването на високи трудови успехи. Планът за осеммесечието е преизпълнен със 71 000 лева общо за предприятието, а апаратив № 1 с отговорник Иван Димитров, сладкарница № 1 и павильон 16 са изпълнили плановете си с повече от 150 на сто.

В чест на празника на Свободата работниците от ГТП „Здрава храна"—Силистра водят упорита борба и за снижаване издръжката на обръщението и повишаване производителността на труда. Няма съмненние, че те ще постигнат победа и в изпълнението на тези задачи.

Светослав ПЕТРОВ

ПРЕД ДЕНЯ НА МАШИНОСТРОИТЕЛЯ

ДНИТЕ от 2 до 26 септември леярите от ДМЗ „Стомана" — Силистра определиха за ударни дни. Таналн пред тях е празника на Свободата и определения за първи път ден на машиностроителя — 26 септември. Ето защо всички работници от цеха искат да посрещнат достойно своя празник с нови успехи в областта на машиностроенето, е изпълнени и преизпълнени лични планове. Заредиха се обещания от работници и групи — да отлеят в чест на празника допълнителна продукция

И сега както и друг път на едно от първите места е бригадата „Иван Стайков" с бригадир Тома Михайлов, носител на златен орден на труда. Групата на Димитър Петров, състояща се от четири човека обеща да формова в чест на празника в повече 20 шейби за електромотори и други детайли общо 6 200 килограма на стойност 1 715 лева. Подобни обещания дадоха и групите на Кръвтю Василев и Йордан Неделчев.

Не останаха назад от формировчиците и техните другари — леярите. Така леярите с отговорник Стоян Черкезов обещаха да направят икономии на 1000 кг метал на стойност 240 лева.

По примера на тези групи и останалите производствени звена започнаха да дават обещания за постигане на високи трудови успехи в чест на празника. Няма съмнение, че това движение, възникнало по инициатива на производствениците ще даде добри резултати в изпълнение на производствените задачи от целия колектив на ДМЗ „Стомана".

Георги РАЙЧЕВ

ЩЕ МАНИФЕСТИРАТ ДОВОЛНИ ОТ УСПЕХИТЕ

ТРИНАДЕСЕТ дни предсрочно изпълни плана си за осемте месеца колективът на ТПК „Дунав" — Силистра, като произведе продукция и извърши промишлени услуги на населението в повече за хиляди лева. Но и в дните след последната дата на август не спря борбата на цеховете и отделите за повече и по-висококачествена продукция. Социалистическото съревнование в чест на двадесет и първата годишнина от Девети септември е в разгара си. Много от отделите завоюваха големи успехи в подобряването на качеството и разнообразяването на асортимента на произвежданите от тях стоки. Така те още повече затвърдиха авторитета на марката на предприятието и значително увеличиха клиентите си.

През последните месеци ръководството взе енергични мерки по снабдяването на обущарския отдел с необходимите материали. Едновременно с това повиши и изискванията към работниците по отношение качеството и асортимента. Постигнаха се добри резултати. Търговските организации увеличиха поръчките си, увеличи се обема на продукцията, а и работата стана по спорна. В резултат на това, няколко дни пред големия празник бригадите на Недьо Вълчев и Драган Стойчев отрапортуваха, че вече са си изпълнили годишния план и работят по плана за следващата година.

Добри постижения има и сарашкият отдел с ръководител Димитър Димитров. По план до края на месец ноември този отдел трябва да произведе продукция и да извърши услуги за 31 000 лева, а вече отчете 30 660 лева.

Много са бригадите и цеховете, които са изпълнили плановете си за деветмесечието. От шивашките клонове 6 вече работят за октомври. Първенци тук са Марин Златев, Димитра Друмева, Петранка Парашкевова и др. Отчетоха деветмесечието и всички хлебарски бригади.

Работниците от ТПК „Дунав" са в предсептемврийско съревнование. Стремежът на работниците е да достигнат постиженията на челните отдели и бригади и достойно да манифестират в деня на празника.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

В „ТРАНСПРЕД"

ПЪЛНИ с ентусиазъм са дните пред празника на Свободата за колектива на ДП „Транспред" — Силистра. Разгорялото се социалистическо съревнование и борбата за изпълнение на плана и обещанията спомогнаха да се постигнат завидни резултати в производствената работа.

От петнадесет дни предприятието работи по плана за четвъртото тримесечие. Реализирани са приходи 930 000 лева при план за деветмесечието 895 000 лева. Трудова надпревара кипи и в агенциите. Агенция Силистра 2 вече отчете 302 000 лева при задача 285 000 лева. Бригадите също дават немалък принос в общите резултати. Така бригадата на Балю Илиев вече работи по плана си за месец ноември.

С всеки изминат ден се увеличават механичните и транспортни средства. Увеличават се и приходите от тях.

С тези си успехи работниците от „Транспред" имат право да се гордеят и да развеят със силните си ръце знамената на деветосептемврийската манифестация.

Марийка БЕЛЕВА

КОЛЕКТИВ, КОЙТО УВЕРЕНО КРАЧИ НАПРЕД

РАБОТНИЦИТЕ от Осми майсторски участък при гара Дулово очакват големия празник с преизпълнени обещания. Не веднаж те са били в първите редици между колективите на железопътните работници. По случай двадесет годишнината от победата на Девети септември през миналата година те завоюваха паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. За високите си трудови успехи в предпразничните дни сега, станаха носители на преходното червено знаме в социалистическото съревнование разгоряло се между майсторските участъци в района на Дванадесетата ж. п. секция — Русе.

Балната оценка на техническото състояние на железопътния район е сведена до 5 наказателни единици при план 30 наказателни единици и флешова разлика на ж. п. криви до 5 милиметра.

Решителен принос за тези успехи дадоха трите бригади борещи се за званието „Бригада за комунистически труд". Две от тях вече завоюваха това високо звание.

Първото място в редицата на първенците заее ж. п кантонерът Ариф Ибрямов, носител на паспорта на трудовата слава и юбилейната значка, удостоен със званието „ударник на комунистическия труд", който редовно предава своя опит на другарите си. Негови последователи са кантонерите Фикрет Тефиков и Халми Мехмедов.

Работниците от Осми майсторски участък ще посрещнат великия празник с голяма гордост за трудовите си дела.

Венета ГЮРОВА

До края на годината-надпланова продукция

ЖИВОТНОВЪДСТВОТО в ТКЗС с. Ст. Караджа от година на година се подобрява. Сега няма крава, която да дава годишно по 1 000-1 500 л мляко, каквито бяха болшинството от тях преди 2-3 години.

Животновъдите от ТКЗС Ст. Караджа с чест посрещат Девети септември. От предвидените по план за годината 600 000 яйца, те получиха за деветмесечието 660 000, от тях на държавата предадоха 600 000 вместо 550. Краве мляко при план за годината 450000 литри, за 9-месечието са предадени вече 455 000 литра при масленн градус над 3,8 на сто. Овче мляко при план обща продукция за годината 163 000 литра, са получени 185 000 литра. Вълна при план 11,7 тона, произведена и предадена на държавата е 12,7 тона. Месо — всички видове при план за годината да дадат на държавата 137 тона към 1 септември са предали 132 тона, а имат подготвени и се изнасят 500 овце, 400 птици, 20 свине и 20 телета.

В чест на празника на свободата — Девети септември, животновъдите обещават до края на годината да дадат надпланова продукция

М. МАРИНОВ

СТРЪМНИНИ

ЕДНА група работници шумно разговаряха с Илия Кунев, когато една млада жена с черна коса и бяло овално лице се приближи до тях и със смущение в гласа запита:

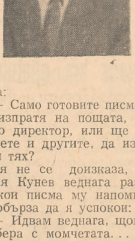

— Само готовите писма ли да изпратя на пощата, другарю директор, или ще подпишете и другите, да изпратя и тях?

Тя не се доизказа, но Илия Кунев веднага разбра за кои писма му напомняха и побърза да я успокои:

— Идвам веднага, щом се разбера с момчетата...

Пред кабинета си той завари набит здравеняк.

— За утре искам да запитам, другарю директор — започна непознатият. — Аз съм от Кубрат. Мога ли и утре да натоваря на колата си варели с олио, че страшно сме закъсали пред празника...

—Можеш — рече Кунев, а непознатият изчезна като стрела от погледа му.

Хората идват при Илия Кунев не само като при директор на ДИП „Дунав" — Силистра, а и като при другар, като при човек, който е изпитал много неща в своя живот, без да могат бурите на времето и събитията да го повалят и унищожат.

* * *

ОСТАНАЛ без баща на три месеца. Едва единадесетгодишен се хванал да учи занаят при един обущар от Силистра. Набивал клечки, метял работилницата му, носел вода на чорбаджийката си, а вечер учел в занаятчийското училище. През другото време прекарвал в сиропиталището, в което го настанили с помоща на една учителка от родното му село Черковна, когато бил на шест години, и което един ден завинаги напуснал и отишел в Букурещ.

...Прочутият собственик Жан Станеску го изгледал недоверчиво: българин бил, идвал от окупираната Силистра, отгде да го знаел какво мисли.

А какво можело да мисли едно единадесетгодишно момче освен за работа и хляб. Слугинята им готвела ядене за цяла седмица. Щом се вкиснело, четиритях чирачета и Илия ядели само хляб. Най-често ядели само сух хляб и спели върху боклука, който събирали при метенето на работилницата.

В работилницата на Жан Станеску, освен добре облечените, напудрени и наконтени еснафи, идвали и някои работници от Синдикалния съюз, които говорели за равенство, за правда, за повишение на надниците. Те давали на любознателното момче срещу заплащане някакви марки и го уверявали, че скоро ще го запишат в Синдикалния съюз. За Илия това било голяма радост, нечувано събитие, защото за пръв път Ефтимий Гуанца (така се наричал работникът, на когото бил поверен Илия) му говорел с езика на другарството. Той бил комунист. Идеите на Партията прегърнал и Илия. Той участвувал в не една стачка в Букурещ, в разпространяването на позиви, в събирането на подписи за освобождаването на затворените комунисти.

След дълго скитане, вече възмъжал, Илия Кунев се завърнал отново в Силистра през 1941 година. Добруджа била освободена вече от румънско робство. Но докато в Букурещ трябвало да се пази от жандармерията, в Силистра по петите на прогресивната младеж ходела фашистката полиция.

Илия живеел сам в една поизоставена къща. В мазата на тази къща той трябвало да съхранява дълго време нелегалната партийна печатница.

Някой почукал на прозореца на квартирата му. Илия предпазливо излязъл навън.

— Трябва да ликвидираш дървената част на печатницата, а буквите да предадеш на Добри Денев — му казал дошлият.

Илия изпълнил нарежданията му веднага, а печатаните материали заровил в градината. В тях се криели забранените думи, които зовели народа да се вдигне против правителството, против царя, против войната...

* * *

ДЪЛГО ликува на Девети септември изстрадалият народ. В Силистра беше основана обущарска кооперация на 18 ноември 1944 година, където Илия Кунев влагаше своя организиран труд. Той мина през всички трудности, за да стане по-късно технически ръководител на обущарския отдел на ТПК „Дунав" и член на партийното бюро.

В тримесечната партийна школа в Русе през 1949 година научи много неща за живота и борбите на Партията. След завършването й пътят му тръгна в друга насока.

Спомените са незабравими за Илия Кунев като обикновен партиен работник, и като околийски съветник, и като заведущ отдел „Селскостопански" към Околийския комитет на Партията в Силистра.

* * *

ГОДИНИТЕ оставят бръчки по лицето на Илия Кунев, косата му оредява и младостта му отлита като прелетна птица. Но пъргавината и упоритостта не го напускат и тогава, когато го изпращат за директор на новооткритото и новостроящото се ДИП „Дунав" през 1955 година. Предприятието расте в производството. С него и работниците придобиват опит, а директорът Илия Кунев става авторитетен човек, любим ръководител. През 1964 година предприятието става национален първенец по охраната на труда и по промишлената санитария. Миналата година то получава Паспорта на трудовата слава, а за Първи май тази година — званието „Предприятие за комунистически труд".

Никола НАНЕВ

Неуморни са кооператорите от звеното на Ангел Симеонов от село Алфатар. Те сръчно и старателно берат едрите тютюневи листа.

снимка: Стоян ТОДОРОВ

Празник на водомоторния спорт в Силистра

ОТНОВО на Силистра се падна чест да стане домакин на републикански състезания. Този път тя предложи своето гостоприемство на водомотористите от цялата страна, които взеха участие в провеждането на XIII републиканско първенство по водомоторен спорт.

За него Силистра беше подготвена дни по-рано. За това голямо спортно събитие хората узнаха не само от пукота на скутерите, които пореха водната шир на Дунава, но и от многото нагледни материали, разпространени из града. Затова толкова много бяха присъствуващите, прииждащи към мястото, където се провеждаше състезанието. Прави чест на домакините добрата организация за провеждането на водния двубой.

През целия неделен ден водите на Дунава бяха набраздявани от скутерите на водомотористите. В XIII републикански състезания по водомоторен спорт тази година взеха участие 70 състезатели от цялата страна.

Прави впечатление, че някои състезатели, между които майсторите на спорта Никола Манолов и Иван Манолов, в стремежа си да постигнат по-високи скорости, отхвръкнаха от скутерите си, машините им получиха повреди и поради това не успяха да заемат предвижданите места.

Във всички класове се разви много оспорвана борба. Но изключително напрегната тя беше в клас „А"—250 куб. см., където след втората гонка претенденти за първото място бяха четирима майстори на спорта.

Ето и класирането в отделните групи:

КЛАС „А"—250 КУБ. СМ

1. Симеон Ников—София
2. Димитър Димитров—Варна
3. Ованес Такворов—Видин

КЛАС „У"—175 КУБ. СМ. „ДЕЛФИН"

1. Владимир Зубарев—Видин
2. Стефан Ангелов—София
3. Димитър Николаев—Кърджали

КЛАС „В"—350 КУБ. СМ.

1. Иван Шаков—София
2. Тодор Тодоров—Варна
3. Йордан Цветков—Силистра

КЛАС 175 КУБ СМ,—„Будай"

1. Тодор Найденов—Видин
2. Симеон Андреев—Силистра
3. Николай Ненов—Лом

КЛАС 175 КУБ. СМ. —„БУДАЙ"—ЖЕНИ

1. Маргарита Врачанска—Видин
2. Елена Петрова—Видин
3. Йорданка Маджарова—Видин

((Продължава на 4-та стр.)

Пред пленума на Окръжния комитет на Партията

по зърненото производство

По 323 кг пшеница средно от 27400 дка засята площ

(Разказва секретарят на общ. партиен комитет в ТКЗС — Ситово

ПРЕЗ есента на миналата год. ТКЗС „Г. Димитров“ в с. Ситово трябваше да засее 27 400 дка с пшеница. Собствени семена бяха осигурени само за около 9 000—10 000 дка. Семената, които бяха получени от другите семенни участъци показаха ниска кълняемост (70-85 на сто) и бяха бракувани. За да осигури добър посевен материал стопанството беше принудено да обменя пшеница с много ТКЗС във и извън окръга, като ТКЗС — Межден, Алфатар, Паисиево, Окорш, Алеково, Спасово — Толбухинско и др. По такъв начин стопанството осигури 90 на сто първокласни семена и само около 10 на сто втора класа.

По отношение начина на засяването, на торенето и пр. немалко влияние ни оказа проведеното окръжно съвещание в нашето стопанство, на което присъствува и секретарят на ЦК на БКП др. Иван Пръмов. Тогава бяха поставени задачи, които бяха своего рода революция в отглеждането на пшеницата.

И наистина, до тази година никога стопанството не е разполагало с такива големи количества торове и не е подхранвало толкова много площи пшеница. През есента на миналата година бяха наторени предсеитбено с по 25 кг суперфосфат над 18 000 дка пшеница. Освен това на 5 000 дка високодобивни участъци беше хвърлен по 45 кг на декар суперфосфат. Всичкият наличен гранулиран суперфосфат беше калибриран с помощта на веялки и фракцията 2-4 мм беше използувана за присеитбено торене по 10 кг на декар. По този начин бяха наторени 6 500 дка, в това число всички високодобивни участъци.

Падналите обилни дъждове непосредствено преди сеитбата създадоха много благоприятни условия за качествено извършване на предсеитбената подготовка и на самата сеитба. Благодарение на това семената поникнаха много навреме и имаше възможност да се извърши рано есенното подхранване с азотни торове. В стопанството се отдава много голямо значение на есенното подхранване и някои от бригадите дори икономисват амониева селитра от пролетниците, за да могат да извършат есенно подхранване на колкото се може повече площи, засяти с пшеница. И през есента на миналата год. в кооператива бяха подхранение с по 10 кг на дка амониева селитра всички пшенични посеви.

Важно условие за величината на добива от пшеницата е и пролетното подхранне. Нашият опит показва, че ако това подхранване не се извърши навреме, почти няма от него икономически ефект. Най-добре е това да става още през м. март или не по-късно от 10 април, преди да е започнала акивната вегетация на пшеницата.

През пролетта поради това, че нямаше достатъчно азотни торове бяха наторени с по 10-12 кг на декар само високодобивните участъци и местата с по-лоши предшественици.

Съществуващият преди няколко години шаблон, всички площи да се брануват или всички да се валират, при нас отпадна. Сега на всяка бригада е дадена възможност с помощта на специалистите сама да прецени съвсем конкретно на кой блок каква обработка трябва да се извърши. На около 65-70 на сто от площта извършихме обработка с ротационна мотика, а останалата площ или се бранува или се валира според нуждата. Поради това, че някои посеви се бяха сгъстили много, наложи се второ брануване. По-нататък грижите се свеждаха до това, да се открие кога житната дървеничка ще премине в посевите. В някои блокове тя се беше появила в застрашителни размери по 5-6 и повече на квадратен метър. Самолетите обаче тази година дойдоха много навреме. Бяха доставени и много ефикасни препарати. Докато през миналата година загинаха 20—30 на сто от дървеничките при пръскане, тази година от тях загинаха около 90 — 95 на сто. Заслужава да се спомене и това, че за големината на добива последната дума казват комбайнерите. И през тази лятна кампания те проявиха истински героизъм. Средно всеки комбайн пожъна по 3 000 дка. В стопанството няма комбайн, който да не е достигнал 1 000 тона на товарване. Само с 9 комбайна бяха прибрани 27 400 дка пшеница и 6 700 дка ечемик.

В крайна сметка стопанството получи средно от декар по 323 кг пшеница, а от отделни площи и по 400—457 кг от декар. От високодобивните участъци получихме средно по 360 кг от декар. Бригадата от с. Поляна получи по 360 кг среден добив, I бригада от Ситово по 347 кг на декар и т. н.

Някои слабости попречиха на стопанството да получи още по-висок добив от пшеницата, а такава възможност имаше. По-съществените неща, които доведоха до намаляване на добива, са на първо място семената. Те бяха взети от други стопанства от несеменни участъци и имаха много примеси от ръж и други сортове, които достигнаха до 40—50 на сто и въпреки че засяхме 75 на сто с „Безостая—1“, тези примеси намалиха значително този процент.

Друга съществена причина е, че стопанството не разполага с подходяща техника за качествено и равномерно разпръскване на азотните торове. Наличните 4 роторни торoccразпъсквачки са недостатъчни и не могат да дадат задоволително качество на работата. Бяха допуснати и редица организационни и други слабости и от бригадите, в резултат на което не се използваха най-пълно възможностите на тази благоприятна година за получаване на още по-висок добив от пшеницата.

Сега ние вземаме мерки за избягване на редица грешки и слабости, допускани досега. Така в стопанството са осигурени само собствени семена. Процентът на сорта „Безостая—1“ ще заема 90 на сто от площите. Вече са наторени предсеитбено със суперфосфат по 30 кг на декар над 10 000 декара. Стопанството разполага с около 250 тона гранулиран суперфосфат, който сега усилено се калибрира за предсеитбено торене. Определени са за високодобивни участъци 7 000 дка, за които се пази по 40 кг на декар суперфосфат.

Общинският партиен комитет е приел редица мероприятия, които имат за цел политически и организационно да обезпечат производството на повече зърно през следващата година.

Кооператорите и най-вече механизаторите от ТКЗС с. Ситово знаят, че през 1966 година те ще трябва да произведат повече пшеница от тази година и усилено се подготвят да изтръгнат от природата още повече зърно.

ДУЛОВО СЕ БЛАГОУСТРОЯВА

В ЧЕСТ на двадесет и първата годишнина от 9-ти септември градският народен съвет в Дулово разви усилена дейност по благоустрояването на селищата в района. Набраните по линията на самооблагането средства се използваха напълно по предназначението им. Богата възможност за разкрасяването на града и останалите селища даде асфалтовата база, която започна производствената си работа от началото на тази година. Настланите с камък и чакъл нови улици веднага се асфалтират и се избягва замърсяването им с кал. Досега само на територията на град Дулово са асфалтирани 19 425 квадратни метра, а до края на годината ще се асфалтират още 4 500 кв. метра. Направена е нова шосировка— настилка с камък и чакъл, на 13 000 кв. метра в Дулово, 4 200 кв. м. в с. Раздел и 2 400 кв. метра в Черник. От тях веднага са асфалтирани 5 200 кв. метра. Положена е също така асфалтова настилка и на алеите в градската градина.

Значителни средства се вложиха за разширяване на водоснабдителната мрежа в града и съставните села. Дълги години Дулово страдаше от безводие, а и до преди няколко години съществуващата водоснабдителна мрежа се оказа недостатъчна поради наратсването на града. През тази година само в Дулово бяха положени 5 000 линейни метра тръби, в Черник 4 200, в Поройно 2 200, в Раздел 1 100, във Водно 3 000 и в Черковна 600 метра. Много домакинства сега имат възможност да водоснабдят дворовете и жилищата си.

Разшири се значително и обема на строителството в района на съвета. Филиалът на ОП „Материално-техническо снабдяване“ строи складове, РТС Дулово изгражда постройки за нов цех за ремонт на автомобили и трактори, в центъра на града издига снага нов жилищен блок с 18 апартамента, строи се цех на промкомбинат „Камъшит“ и т. н. Строителството в района на съвета възлиза над 680 000 лева.

Голям дял за осъществяването на мероприятията по благоустрояването на селищата имат щатните членове на изпълнителния комитет на Градския народен съвет. Те отблизо следяха строителството на новите улици и оказваха помощ където беше необходимо..

Усърдна и резултатна беше работата на работниците. Групата на Али Шакиров през цялото лято работи по изхвърлянето на землената маса и по настилането на улиците с камък и чакъл. Ценна помощ оказаха и техниците от техническата служба при съвета и особено техника Досьо Досев.

С такива успехи посрещат празника на Свободата гражданите от района на Дуловския съвет. Осъществява се тяхната мечта, селищата от района да станат все благоустроени и китни.

Янко **ПАНАЙОТОВ**
(наш кореспондент)

Задачата е приета присърце

СЕГА цялото внимание на кооператорите от с. Черковна е насочено към бързото и висококачествено почистване на семената за посев.

Кооператорите присърце приеха поставената им задача и за кратко време успяха да почисят 650 тона зърно.

В почистването на зърното активно участие вземат Димитър Бобчев, Йордан Димов, Михаил Станчев, комсомолецът Тодор Бонев начело с отговорника по извършването на тази работа Добри Николов.

Енчо **ПЕТРОВ**

В Бабук ще се строи кооперативен дом

ТЪРГОВСКИТЕ работници от потребителната кооперация в с. Бабук отчитат в дните пред празника на свободата високи трудови успехи. Плановете за стокооборота в търговията на дребно и общественото хранене са изпълнени 101 на сто. Ръководството на кооперацията се съобразява с нарастналите изисквания на кооператорите и доставя богат асортимент стоки. За тази цел те организираха добре изучаването на потребителското търсене, като осигуриха редовното записване на търсените липсващи стоки.

Челници в предпразничните дни са Иванка Лазарова, отговорничка на магазина в с. Бабук. Тя изпълнява плановете си над 103 на сто. В общественото хранене на първо място се нареди отговорникът на пивницата в с. Казимир Петко Митев с изпълнение на плана 110 на сто, а на второ място Иванка Панева от сладкарницата в Бабук.

Трябва обаче да се спомене, че колективът на кооперацията среща не малко трудности при снабдяването с някои стоки. Така например често се затруднява снабдяването на заведенията с бира и лимонада. Налага се селкоопа да използва свои транспортни средства за превоз на тези стоки.

Преди няколко дни в Бабук започна строителството на нов кооперативен дом. Той ще бъде на два етажа и в него ще се помещават управлението, сладкарницата, пивницата и магазините. Средствата, с които ще се строи, се набират от кооперацията и от селския народен съвет.

Семеон **КОЛЕВ**

Пред пленума на ОК на БКП по качеството

ЗА ПЪРВИ ПЪТ

ЗА ПЪРВИ път, заводският профкомитет при ДМЗ „Стомана“ — Силистра проведе на 27 август т. г. ден на качеството.

В стола на предприятието се събраха 80 работници качественици — стругари, шлосери, леяри, електроженисти и други. Доклад за състоянието на качеството на произвежданата продукция изнесе началникът на ОТК в завода др. Димитър Чаушев.

В своя доклад той посочи, грижите, които се полагат от правителството и ръководството на предприятието за непрестанното подобряване на качеството на изработените машини. Спомена също така, че условията, които бяха приети и по които водеха съревнование най-добрите качественици са изпълнени. Но това задължение стои и ще си стои като една от най-важните задачи за целия колектив на предприятието.

За изтеклия период, докладчикът посочи, че общо завода е допуснал 4,2 на сто лошокачествена продукция, а това е 1,5 на сто по-малко в сравнение с 1964 година. Или през тази година на народното стопанство е дадено в повече продукция за 25 000 лева.

Постигнатите положителни резултати са плод на големите усилия на качествениците в предприятието, които със своя пример увличат и останалите производственици. Известни са имената на Стоян Арнаудов, Цоню Иванов, Йордан Йорданов — леяри, Атанас Яков, Тодор Неделчев от механичния цех и др.

Не отстъпват с качествените си показатели и хората от бригада „Ф. Кастро“ с бригадир Радко Видински от клона за пресови изделия.

Сред бригадите най-добри показатели по качеството има бригадата на Цоню Роев от леярния цех, която се зае с отливането на най-сложните детайли на 60 тонната преса за предприятието.

След доклада и разискванията, секретарят на заводския партиен комитет др. Христо Цонев поздрави качествениците. По негово предложение бе прието всяка година на 27 август да се празнува в предприятието ден на качеството. Той призова също така да се удвоят усилията пред пленума на ОК на БКП по качеството и да се яви предприятието на него с изпълнени качествени показатели във всички отрасли.

Накрая председателят на заводския профкомитет др. Петър Димитров награди най-добрите качественици. След което бе изнесена кратка литературна програма.

Антон **АЛЕКСАНДРОВ**
(Наш кореспондент)

Да се подготвим добре за есенното засаждане на овощните дръвчета

У НАС от практика е установено, че есенното засаждане на дръвчетата дава най-добри резултати. Когато то се извърши през есента, две-три седмици преди настъпване на трайните застудявания, отрезите от кореновата система при наличността на почвена влага успяват не само да зарастнат, но израстват и млади коренчета. Такива дръвчета през пролетта от рано започват своето развитие и до встъпването на летните засушавания успяват добре да се вкоренят.

Предстои през тази есен в кооперативните стопанства да се засадят 3 000 дка нови градини. Местата за новите насаждения са определени навреме и някои стопанства започнаха тяхното риголване. Предпосадъчната подготовка на мястото осигурява подобряване водния, въздушния и хранителния режим на почвата. Риголването на мястото трябва да се извърши два до три месеца преди засаждането на дърветата с оглед добре да улегне почвата. Засадените дръвчета лесно се вкореняват, образуват голяма коренна система, която прониква по-дълбоко в почвените пластове и такива дървета са посухоустойчиви и студоустойчиви.

Дърветата престояват на едно и също място много години—20-80 г. в зависимост от вида и полаганите за тях грижи. След тяхното израстване ние нямаме възможност да извършим дълбоко внасяне на органични и минерални торове в почвата, тъй като рисковаме да изрежем голяма част от корените. Ето защо преди риголване на мястото трябва да извършим основно наторяване на дълбочина 60-70 см, като равномерно разпръснем по 4-5 тона угнил оборски тор, 60-65 кг суперфосфат и 40-45 кг калиев сулфат. С това ние запасяваме почвата с досататъчно хранителни вещества, спомагаме за размножаване на микрофлората в почвения пласт, в който се разпола га основната коренна маса на дърветата и по този начин им се осигурява правилно развитие.

В зависимост от размерите, местата за овощните насаждения се разпределят на парцели и се означават всички пътища. Големината и формата на блоковете се определят от релефа на терена, с цел да се осигури пълно механизиране на основните процеси. От досегашната практика правоъгълната форма на парцела се оказа най-подходяща, като дължината достига 600-700 м, а ширината 150-200 м при площи от 100-150 дка. При наклонени терени дългата страна на блока се разполага напречно на склона.

За да се открие финансирането от банката, своевременно трябва да бъде изготвен техническия план за всяко насаждение по отделно. Върху скицата се означават местата на видовете и сортовете, също пътищата, полезащитните пояси, стопанския двор с постройките и други. В зависимост от вида и сортовете, които ще се засаждат се определят и разстоянията на засаждане. Например ябълковите сортове: „Джонатан“, „Златна превъзходна“ и др. умерено растящи, присадени върху семенна подложка се поставят на разстояния в междуредията 7,5 до 8 м и т. н.

Когато създаваме насаждения върху плодородни почви, върху равни места при поливни условия, вземат се по-големите разстояния, а при наклонени терени с по-бедни почви, дърветата се засаждат по-гъсто, тъй като не образуват големи корони. От досегашното отглеждане на овощни насаждения в нашия окръг най-благоприятни почвено—климатически условия имаме в Дунавския пояс, където на много места напояването е осигурено, относителната въздушна влага е по-висока. В този район успешно може да се отглеждат всички овощни видове от умерения пояс, докато във вътрешността на окръга трябва да се застъпят предимно костилковите видове, вишни, череши, кайсии, сливи и орехът.

През март т. г. бе проведено национално съвещание по овощарство, на което се определиха сортовете за промишлените овощни градини за всеки окръг. Всички промишлени нови насаждения ще се засаждат с нискостеблени дръвчета. При засаждането трябва да се използва само посадъчен материал, отговарящ на изискванията на Български държавен стандарт. Време е специалистите по места заедно с механизаторите да подготвят навреме определените площи за нови насаждения, което е гаранция за поставянето на добра основа на промишлените овощни градини в нашия окръг.

Н. СТЕФАНОВ

Само с едно почукване, опитният бостанджия познава зрелите дини. Такъв е дядо Христо Дочев от ТКЗС —Срацимир.

ВЕЧНО ЖИВ В СЪРЦАТА НА ДОБРУДЖАНЦИ

(По случай 34-та годишнина от убийството на Димитър Дончев — ДОКТОРА).

ЛЕТЯТ годините. Преминава есен след есен. Освободилият се от оковите на национално потисничество и социална неправда добруджанец гради заводи, прокарва пътища, строи бъдещето си —светло и чисто като мечтите. И никога, никога народът на Добруджа не ще забрави своя верен син, който му чертаеше светли хоризонти и чисто небе, не ще се затреви пътечката на спомените в народната душа за Доктора, за Димитър Дончев.

Преминал дългия път от обикновено селско момче, радващо се на просторите, на налятия житен клас, на препускащия жребец, до член на Комунистическата партия, ръководител на революционното движение в родния си край, Димитър Дончев живя и с радостта и с покрусените надежди, и с подема и с мъката на своята Добруджа.

На фронта пред Солун, той вижда във вражия войник свой брат по съдба. В зверствата край Владая, когато с хилядите войници тръгва да търси възмездие, той разбира „кой е чужд и свой“. В душата му гори пламъкът на ненавистта, копнежът за един по-добър живот. Прокуден от родното огнище, той заживява с участта на хилядите чада на Добруджа потърсили топлъкът в селата и градовете на България. Но и там контрасти—мизерия и разкош. Затова във Варна атакува казармите заедно с Дочо Михайлов през славните септемврийски дни на 1923. Затова през 1924 година е четник в Добруджа и злополучен лекар на свои пострадали другари. Така и става „Доктора“.

Приет в редовете на Българската комунистическа партия, той развива смела революционна дейност. Организира комитети — в начало на ВДРО, а сетне на ДРО в поробения си роден край; начело на чета обикаля селата неуловим за румънските жандарми, желан и очакван от изстрадалия народ; сее правдивото слово на партията, разбужда надежди, събира народните сили. През август 1926 година той единствен остава жив от групата на Дочо Михайлов—убит от българска полиция и шайките на фашизираната ВДРО Убийството на Дочо му разкрива докрай продажността на българската буржоазия и той я заклеймява в своето „Отворено писмо към моите и на Дочо Михайлов бойни другари, към всички добруджански революционнери“, като палач и убиец на народа, търгуваща с най-светлите му чувства.

Докторът работи с цялата си енергия, с целия си жар. В борбата за свобода на населението от Трансилвания, Бесарабия, Буковина и др. поробени от румъното чокойство народности, той вижда най-пряка помощ на борбите на добруджанци. Затова и в ЦК на Румънската комунистическа партия отговаря за дейността на Партията сред поробените националисти. Но това е твърде много, това е насочено против самите устои на румънската буржоазна държава. Той е неин враг. Полицията го търси. Предаден Доктора е арестуван на 26 юли 1931 година в Букурещ. Зверските инквизиции не сломяват волята му. Той остава твърд, верен на убежденията и борбата, на живота си. Докаран в Добруджа, при „опит за бягство“ е застрелян в горичката край село Войново, на родна земя, край една от ония пътечки, която го заведе до народното сърце, признателност и любов.

Беше 12 септември 1931 година!

Пак беше есен. . .

Тежка скръб прихлупи добруджанската равнина. Мъката, застинала на гърлото, умножи народния гняв и ненавист. Борбата не пресекна, борбата закипя по-смело по-широко. . .

Вестник „Правда“, орган на ЦК на КПСС, заклейми убийците и предрече, че делото на Доктора ще победи, защото то е народно дело, защото той бе борец за народна свобода и социална правда. Прогресивната световна общественост се поклони пред паметта на добруджанския герой.

И . . . вече тридесет и четири години от тогава, от оня злощастен ден. Широки друми станаха тесните пътечки, по които бродеше Доктора. По тях, към светлина и комунизъм, се е устремил цял народ.

Христо **МАНДЖУКОВ**

В чест на празника

КООПЕРАТОРИТЕ от ТКЗС — Малък Преславец усилено берат и нижат тютюн. Те полагат всички сили, за да бъде навреме прибирана тази култура, защото от опит знаят, че почнат ли есенните дъждове и отслабнат ли слънчевите лъчи, качеството на тютюна значително се влошава.

В чест на Девети септември кооператорите още повече ускориха изпълнението на тази задача. Дневно в стопанството се приготвят по над 8 000, а само звеното на Иван Христов от село Долно Ряхово прави по 1 800 низи тютюн на ден.

Много упоритост и сръчност проявяват комсомолките Фитнат Хюсеинова, Хатидже Хюсеинова, Иванка Костадинова, Васвие Исмаилова, Барие Хюсеинова и други, които на ден правят по над 30 низи. Похвална е работата и на пионерите Салим Исмаилов, Исмет Сабриев, Никола Найденов, Зелиха Османова и други.

В резултат на упоритата работа на кооператорите, в стопанството досега има набрани над 180 000 низи тютюн. Реколтата е богата и се очаква планът за тютюна да бъде преизпълнен с 100 000 низи, като вместо 300 000, ще бъдат набрани 400 000.

Халил **ИБРАХИМОВ**

ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ—СИЛИСТРА

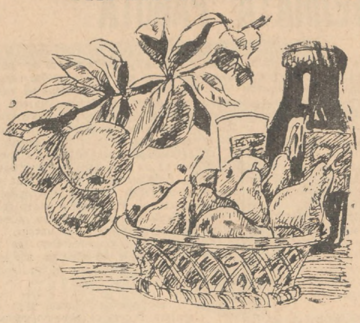

„...Рожден ден има свободата
родена в бой, в кръв.
Девети — най-велика дата,
Девети — празник пръв...“

Партийното бюро, изпълнителният комитет, профкомитетът и ДК на ДКМС честитят на всички свои членове, служители, магазинери и многобройните си клиенти

светлия празник на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

и им пожелават много здраве, щастие и нови успехи в тяхната работа.

Честит празник, другари!

ТКЗС — с. СРЕБЪРНА

Общинският партиен комитет, управителният съвет на стопанството и комитетът на Комсомола изказват гореща благодарност на всички кооператори и механизатори от района на стопанството за положения от тях ентусиазиран труд в дните пред

СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК НА СВОБОДАТА

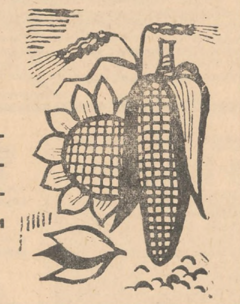

Пожелават на всички още по-големи успехи в благородната надпревара за увеличаване на селскостопанската продукция през тази и следващата година !

ВЕСЕЛО ПРАЗНУВАНЕ, ДРУГАРИ !

СМУ „Водстрой“ Силистра

Празнуват хората в заводите, в полята, че скъп за всички ни е Празникът на свободата!

Партийното, административното и профсъюзното ръководства поздравяват всички работници, служители и специалисти с

Деветосептемврийския празник,

като им пожелават още по-големи успехи в труда за благото на социалистическата ни Родина!

ОТП „ПЕЧАТНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ“ -- Силистра

Партийното, бюро, административното ръководство и профкомитетът приветствуват своите работници, служители и почитатели на книгата със

СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК НА СВОБОДАТА —

9 СЕПТЕМВРИ

и пожелават на всички крепко здраве, успехи в труда!

Весело прекарване на празника, другари!

Окръжна строителна организация -- Силистра

По случай празника на СВОБОДАТА

9 септември

Партийното бюро, административното ръководство, профкомитетът и ДК на ДКМС
поздравяват най сърдечно всички свои строители, монтажници, техници и инженери, като им пожелават още по големи успехи в строителството по разкрасяването на нашия град и окръга!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

ОКРЪЖНА СТАНЦИЯ НА СЪОБЩЕНИЯТА

Да е честит на всички деветосептемврийският празник

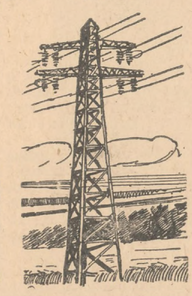

Партийното бюро, административното ръководство, профкомитетът и ДК на ДКМС поздравяват по случай

9-ти септември

всички свои работници, служители и абонати, като им пожелават още по-големи успехи в личния и обществен живот!

ВЕСЕЛО ПРАЗНУВАНЕ!

Пристанище -- Силистра

Весело и приятно посрещане на празника на СВОБОДАТА

Девети септември

Това пожелават от все сърце административното, партийното и профсъюзното ръководства на своите неуморни работници и служители.

В името на свободата нека си дадем дума, че все така упорито ще отстояваме постигнатите успехи, ще работим те да се множат и носят слава на нашето пристанище.

За нови, славни трудови дела, скъпи докери!

ОТП „ТОПЛИВО“ —СИЛИСТРА—

С чувство на голяма радост дирекционният съвет, партийната, профсъюзната и комсомолската организации
поздравяват работниците, служителите и многобройните си клиенти с настъпващия ГОЛЯМ ПРАЗНИК

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

Нека в мирни дни развяваме още по-високо знамето на социалистическото съревнование, за да пребъде делото на девети септември! Да стане нашата скъпа Родина още по-хубава, а народът ни още по-доволен!

ТКЗС—град ТУТРАКАН

Да е честит на всички ДЕНЯТ НА СВОБОДАТА, денят на извоюваната с кръв победа!

ГК на БКП, управителният съвет на стопанството и ГК на ДКМС

от все сърце приветствуват по случай

9 септември

всички свои кооператорки и кооператори от полевъдството и животновъдството, механизаторите, шофьорите, специалистите и служителите!

Пожелаваме на всички селскостопански труженици от района здраве и сили за още по-ентусиазиран труд през тази и следващата година, за да можем с чест да изпълним поетите пред Партията обещания!

„ТРАНСПРЕД“ — Силистра

Настъпват празничните

ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИ ДНИ

По този случай ръководството на предприятието отправя най-горещи благодарности към рабртниците, служителите и техните семейства и им пожелава нови творчески дела **в разгорялото се социалистическо съревнование в дните пред великия празник!**

ОП „Кинефикация“— Силистра

На многобройните кинозрители в града и окръга, на всички свои работници и служители партийната организация, административното ръководство и профорганизацията ЧЕСТИТЯТ най-сърдечно светлия празник

Девети септември

като им пожелават да умножат още повече постигнатите успехи в чест на ПРАЗНИКА!

ТПК „ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ“ -- СИЛИСТРА

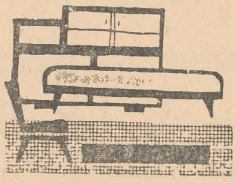

На първенците в производството, ударниците, служителите и многобройните клиенти изпращаме най-сърдечен деветосептемврийски привет!

Нашето предприятие носи името на великата дата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Това ни вдъхновява в борбата за изпълнението на всички поставени пред нас задачи!

Управителният съвет, партийното ръководство и ДК на ДКМС желаят на всички здраве и нови още по-големи успехи!

ЗА НОВИ ПОБЕДИ, ДРУГАРИ!

Потребителна кооперация — Нова Черна

Управителният съвет на кооперацията поздравява всички свои работници, служители и клиенти

с празника на свободата

Девети септимври

като им пожелава още по-големи успехи в изпълнението на дадените обещания и подобряване на социалистическата търговия!

ДИП „Керамична фабрика“--Силистра

Да е честит и весел празника

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Партийният комитет и административното ръководство при предприятието поздравяват всички свои клиенти, работници и служители, като им желае крепко здраве и нови трудови успехи за благото на социалистическата ни Родина!

8 септември — ден на международната журналистическа солидарност

ТАЗИ ГОДИНА за осми път журналистите в България заедно с цялото прогресивно, световно журналистическо движение, сплотено в редовете на Международната журналистическа организация ще отбележи деня на журналистическата солидарност — могъщо средство за борба, за единство и нови успехи. За осми път по събрания и митинги, на срещи, при тържествена обстановка в социалистическите и свободни страни, или в трудни условия на нелегалност в капиталистическите страни, а някои в мрачните затвори и арести ще чествуват тоя ден. Те ще покажат новите страници, написани от една година насам от това движение на солидарност, което опасва цялата планета.

Първото и най-важно завоевание на международната солидарност е, че нашата международна организация на журналистите навлезе в своята 20-годишнина още по-могъща и крепка, сплотила в своите редове повече от 100,000 честни и предани на прогресивния печат, на обективната и справедлива информация журналисти от близо 80 страни на петте континента, че стана най-голямата журналистическа организация, която през 1966 г. ще проведе своя VI юбилеен конгрес с нови достижения и успехи.

Една от най-светлите страници в дейността и солидарността на демократичните и прогресивните журналисти безспорно е самоотвержената им борба за повече права на работниците по печата, за повишението на техните заплати, за свободата на печата, против преследванията на честните и прогресивни колеги, против спирането на вестници и издания от реакцията, от цензурата и драконовските закони в някои страни, както против колониализма и неоколониализма, против капиталистическите монополи и империалистическата агресия.

На чело място тук стои кампанията на МОЖ и други международни демократични, журналистически организации против агресията на американските империалисти във Виетнам, Лаос и Санто Доминго. Не слизат от първите страници, не стихват по радиото и телевизията на много страни кореспонденциите, репортажите и телеграмите от протестните кампании в защита на виетнамския народ. А някои демократични журналисти, като Уилфред Бърчет, Мадлен Рифо от „Юманите“, Иван Шчедров от „Правда“ кръстосаха с бележник и фотоапарат виетнамските лесове, рамо до рамо с партизаните, показвайки прекрасен пример на солидарност в помощ на тоя беззаветно героичен народ, решен да умре, но да не преклони глава пред поробителя. Паметни ще останат също така акциите в защита на задържания от полицията на палача Чомбе съветски журналист Николай Хохлов, за убития от реакцията деец на африканския печат в Кения — Пинто, за осъдения на доживотна каторга от расистите в Южна Африка публицист Мебеки и редица още други, против арестите на журналисти в Испания, Португалия, Гърция и Западна Германия, в някои латиноамерикански страни, в Южна Корея и Южен Виетнам.

Съвсем естествен е въпросът какъв е скромният принос на българските журналисти в делото на международната журналистическа солидарност през изтеклата година.

Съюзът на българските журналисти ще участвува и в лотарията на МОЖ наречена лотария на международната солидарност. Разбира се, една от особено ярко изразените форми на участие на нашата страна в журналистическата солидарност — това е Международният дом на журналистите във Варна. Благодарение на него в продължение на 6 години България е посетена от около 8 000 чужди журналисти от близо 40 страни. Едва ли има по-сполучлив материализиран, творчески и политически израз на международна солидарност от този дом. Между много чужди колеги, които от една година са прекарали своята почивка в срещи и контакти са и такива световно известни журналисти като Анри Алег, Майкъл Хармел, Джеймс Олдридж, Юри Жуков, Уилфред Бърчет.

Сега се строи и следващата година ще се оживи с гости и вторият, снажен 12-етажен корпус от дома. Неговото строителство и откриването му са посветени на 20-годишния юбилей и VI конгрес на МОЖ.

Да крепне делото на международната журналистическа солидарност!

Септемврийските съвещания с учителите приключиха

ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА УЧЕБНО-ВЪЗПИТАТЕЛНАТА РАБОТА

НА 3 СЕПТЕМВРИ в салона на Окръжния народен съвет в гр. Силистра се състоя

СЪВЕЩАНИЕ

с директорите на всички видове и степени училища и учебно-възпитателни заведения, председателите на учителските организации, училищните инспектори, учителите—методици и други дейци на образованието и активисти на Съюза на учителите в окръга. На съвещанието присъствуваха др. СТ. ГАБРОВСКИ—секретар на ОК на БКП, д-р Д. БИЧЕВ—секретар на ОНС, др. К. СТОЯНОВ — старши инспектор—методик от Министерството на народна а просвета и др. скъпи гости. То беше открито и ръководено от председателя на ОК на Съюза на учителите др. СТ. СТОЙЧЕВ, който даде думата на началника на отдел „Народна просвета“ при ОНС др. Н. ГЕОРГИЕВ да изнесе доклад за

РЕЗУЛТАТИТЕ

от учебно-възпиталелната работа в окръга през учебната 1964-65 година и предстоящите задачи.

В началото на доклада се изтъкна, че инспекторите, директорите, учителите, дружинните ръководители и възпитателите през миналата учебна година бяха насочили усилията си към изпълнение на решенията на ОК на БКП за цялостно подобряване на народното образование, за по-широко привличане на обществеността, стопанските организации и ведомствата в помощ на училището, за подобряване на учебно-материалната база и създаване на местни кадри.

Резултатите в края на годината недвусмислено говорят за известен напредък в просветното дело— повишен е средният успех на учениците, а е намален процентът на оставащите в същия клас в сравнение с учебната 1963-1964 година: в началния курс—от 9,10 на 5,70 в средния курс—11,90 на 7.60 и в горния курс—от 5,86 на 5,30 на сто. Най-добри резултати са показали началните училища в Айдемир, Бабук, Силистра, Калипетрово и другаде. Повече дипломирани зрелостници дадоха гимназиите в Силистра.

Добра организация на работата бе създадена в основното училище в село Нова Черна. Принципността и взискателността на училищното ръководство срещат разбиране и подкрепа в обществените организации, спомагат за мобилизиране силите на целия учителски колектив в решаване на основните задачи, поставени от МНП и отдела, залегнали в петгодишния план за обзавеждане на училището.

Неоправдан с нищо обаче е високият процент на оставащите в същия клас ученици в Добротица, Главиница, Кайнарджа, Иширково—с опитни начални и редовни прогимназиални учители, с предимно или изключително българско население, с добра материална база.

В нашия окръг не е решен и проблемът за прибиране в училище на всички подлежащи. В едни и същи съвети редица години остават неприбрани много деца: Паисиево — 22, Чернолик — 12, Окорш — 12, Голеш — 6, а за окръга — 88 деца са останали вън от училище.

Докато въпросът с редовните детски и начални учители вече е решен — назначават се само редовни кандидати, то в горния и средния курс все още има много нередовни преподаватели и задочници. Особена тревога предизвикват кадрите в техникумите и професионално техническите училища — а без редовни и добри учители ние не можем да разчитаме на добре подготвени кадри за различните клонове на народното стопанство.

Тази мисъл, залегнала в доклада, бе подхваната и развита по-нататък от изказалите се другари. Иван Нончев, директор на ССТ — Силистра, изтъкна, че когато подготовката на учителите е на различно равнище, то и изискванията им не са еднакви — в резултат на това се явява различие между фактическата подготовка на учащите се от различните училища, макар и да са с еднакъв успех. Др. К. Стоянов от МНП се спря на второгодничеството като язва в учебно-възпитателната работа и на надценяването като особено вредно явление в училищната практика. Средищният директор от село Секулово Марко Василев посочи, че ефективността от уроците на някои учители е незадоволителна, поради наличието на формализъм и шаблон в „преподаването. Ив други изказвания (П. Владимиров—Нова Черна, Ив. Лазаров—Алфатар, Б. Русев Тутракан — Т. Григоров — климатично училище и т. н.) бе подчертано, че само добрите учителски кадри могат да осигурят и добре подготвени строители на социализма, че който сам не се учи, не може да учи другите. Другарят К. Иванов от ОК на БКП се спря на необходимостта от грижи и за идейно-политическата подготовка и възпитание на учителите.

Както в доклада, така и в заключителното слово на началника на отдел „Народна просвета“, а също и в раздадените на директорите отпечатани материали при разкриване на предстоящите

ОСНОВНИ ЗАДАЧИ

централно място е отделено на методическата работа с учителите. През настоящата учебна година се предоставя по-широка възможност на директорите на училищата и на творческите комисии да организират работата по идейно-политическата, методическата и специално-научната подготовка на учителите съобразно специфичните особености на условията и състава на учителския колектив в съответното училище, съобразно констатираните слабости и нуждата от квалификация точно в определена насока. По-широко трябва да бъде застъпено самообразованието — но планомерно, целенасочено, свързано с поставените общи теми по специалности и колективните форми на работа.

Повече грижи трябва да се положат през настоящата учебна година за решително подобряване на урочната работа от всички учители, да се води борба за трайни успехи в учебно-възпитателната работа чрез диференцирането й, чрез по-голямо активизиране на учениците и приучването им към самостоятелна работа. Вниманието на учителите да бъде насочено не към претрупване паметта на учениците с много фактически материал, а преди всичко към приучването им да мислят, да разсъждават, самостоятелно да се ориентират и правилно да решават задачите, които животът, практиката поставя пред тях.

Новата учебна година чука на вратата. В сила са нови правилници и други ръководни документи, които дават по-широк простор на творческата инициатива, осигуряват по-нататъшна демокрация на учебното дело, но и изискват повече грижи от директорите за създаване във всички училища необходимите условия за нормална творческа учебно-възпитателна работа, за редовно посещение и резултатно обучение на всички ученици, за спазване утвърдения ред и режим в училищата, за по-целесъобразно разположение на учебната и извънкласна дейност, за правилно разпределение на обществените поръчения между учителите и учениците в съответните организации.

Стоян ПЕЕВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Празник на водомоторния спорт в Силистра

(Продължение от 1-ва стр.)

КРАЙНО ОТБОРНО КЛАСИРАНЕ

1. София
2. Видин
3. Варна

Силистра зае седмо място в крайното отборно класиране от всичко тринадесетте отбора, взели участие в първенството.

През време на първенството състезателите в клас 175 куб. см.—„Будай“ се състезаваха за спечелване на специално определената купа на ГНС—Силистра. Тя заслужено беше спечелена от видинските състезатели. Тя им беше връчена найтържествено от председателя на организационния комитет, председателя на Градския народен съвет другаря Петър Иванов.

Освен това на първите трима състезатели, наредили се в класирането по класове, заместник-председателят на ЦК на ДОСО полковник Гатев връчи златни, сребърни и бронзови медали, а домакините ги удостоиха с материални награди.

С провеждането на XIII републиканско първенство в Силистра нашите състезатели успяха да обменят ценен опит. Може уверено да се каже, че той ще се отрази положително върху тяхната състезателна дейност за напред.

Петър ПАРУШЕВ

VI-та колоездачна обиколка на Североизточна България

Победители — отборът на Русе и Георги Димитров - „Черно Море“ (Варна)

ЗАВЪРШИ колоездачната обиколка на Североизточна България. В продължение на 6 дни стоманената колона прекоси плодородните поля на Североизточна България, за да даде израз на своята любов и признателност към Партията и правителството.

Последните три дни, в които бяха пробягани етапите: Силистра—Дулово—Разград; Разград—Кубрат—Русе; Русе—Коларовград, бяха изпълнени с много динамика и на няколко пъти се променяше класирането. Его как се разви борбата в отделните етапи:

Четвъртият етап беше разделен на два полуетапа. Първият Силистра—Дулово —42 км беше пробяган по часовник, а вторият Дулово—Разград с общ старт. Този 154 километров маршрут обърна всички сметки наопаки. Разградци се представиха найдобре и в отборното класиране излязоха начело. След тях се наредиха Толбухин, а водачът до това време — Русе, остана на трето място, следвани от „Черно море“ — Варна, Силистра и Коларовград.

Петият етап, който беше дълъг 95 км даде възможност за промяна в класирането. След 40-я километър една тройка, в която влизаха Кольо Златев — Силистра, Бахри Салилов — Русе и Тодор Христов — Коларовград неудържимо атакува и замина за Русе. Пръв прекоси финалната линия Тодор Христов, следван от Бахри Салилов и Кольо Златев. Етапът спечелиха русенци, следвани от силистренци за същото време. Отново настъпиха размествания. На първо място излязоха русенци, следвани от Толбухин и Разград. Последният етап — 123 километра не донесе разместванията както в отборното, така и в индивидуалното класиране. Той беше пробяган като на разходка в група без всякакъв опит за разкъсване, без емоции. На стадиона в Коларовград пръв влезе местният колоездач Тодор Христов.

Главно индивидуално класиране в обиколката

1. Георги Димитров (Вн) — 17.47.56 часа
2. Йордан Стойков (Рс) — 17.49.51 часа
3. Милко Керанов (Рз) — 17.52.18 часа
4. Марко Тодоров (Рз) — 17.54.35 часа
5. Захари Стефанов (Вн) — 17.54.54 часа
6. Кольо Златев (Сс) — 17.55.51 часа

Останалите силистренци се класираха:

11. Русан Маринов
15. Аптулла Османов
17. Йордан Радев

Отборно класиране

1. Русе — 53.48.38 часа
2. Разград — 53.50.52 часа
3. Толбухин — 53.51.07 часа
4. Черно море — Варна — 53.53.27 часа
5. Силистра — 54.00.43 часа
6. Коларовград — 54.24.27 часа

Общата средна скорост за обиколката беше 36.2 км. За най-активен състезател беше обявен Захари Стефанов от „Черно море“ — Варна.

Завърши традиционната шеста колоездачна обиколка, която се проведе под шефството на окръжните вестници от Русе, Силистра, Разград, Толбухин, Варна и Коларовград.

Тодор ГЕОРГИЕВ

Потребителна кооперация—село Чернолик

Управителният съвет на кооперацията изпраща сърдечни поздрави на своите служители и многобройните си клиенти по случай празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

и им пожелава крепко здраве и щастие в борбата за преизпълнението на плановете!

Честит празник, другари!

СЕЛСКИ ОБЩИНСКИ НАРОДЕН СЪВЕТ—МАЛЪК ПРЕСЛАВЕЦ

Изпълнителният комитет на съвета честити празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

на всички кооператори и механизатори, на всички свои избиратели от района на съвета, като им пожелава весело посрещане на ПРАЗНИКА, още по-големи победи в социалистическото съревнование!

Селски общински народен съвет—Секулово

Изпълнителният комитет на съвета поздравява всички кооператори, механизатори и специалисти, всички служители, учители и граждани от района на съвета с **21-годишнина от освобождението на Родината ни от фашизма** и им пожелава по-големи успехи в борбата за построяването на новия живот! Пожелава здраве и сили на тях и на семействата им, в строителството на социализма!

Да ви е честит празника, скъпи другари!

ДЕЦ — СИЛИСТРА

Партийното, административното и профсъюзното ръководство при Дизелова електрическа централа—Силистра и ръководството на Електропроизводство—Русе

Най-сърдечно поздравяват целия колектив при ДЕЦ—Силистра по случай най-големия и светъл празник на нашия народ

9 Септември

като им пожелават още по-големи успехи в труда и лично щастие в живота!

ИНТИМНО

Посвещавам на Добруджа

Не познавах жените, когато
при мене дойде
една много хубава жена
с коси като жито.
Попитах я как се казва:
— Добруджа — отговори ми тя.
Не беше много приказлива.
Само каза: „В мене
са се влюбвали по сметка,
лъгали са ме,
била съм много бедна,
но никой досега
не ме е покорил“.

Не познавах жените, когато
сънувах тази жена.
Днес я виждам навсякъде —
в усмивките на момичетата,
в летните изгреви над житата.
Срещам я вечер край Дунава.
Във водите му тя се оглежда
и си реше косите.
Много силно се влюбих във нея
и няма никога да й изменя!

С. М.

В КРАЯ НА ЛЯТОТО

В края на нещо е винаги малко тъжно. Дори когато всичко е свършило добре, дори когато няма за какво да се съжалява. Чувствуваме се есенно-тъжни, есенно-зрели. И когато един друг се питаме какво ни е, не знаем какво да си отговорим.

Лятото си отива. Не вярвайте на астрономите, че то ще се върне пак след три сезона. Няма да се върне никога това лято, което преживяхме. Онова, което ще дойде, ще бъде друго. Това си отиде. Отидоха си много незабравими мигове, много топли нощи и дълги дни. Отидоха си думите, които сме си казали, отидоха си усмивките ни. Вече сме по-възрастни, по-умни. И по-тъжни.

* * *

. . . Едно момиче излиза от реката, облича бързо (поради хладината) леката си лятна рокля и се отдалечава бавно, отива към града. С неговата бавна походка, с леката му пъстра рокля сякаш си отива лятото. Лятото, през което са ни се случили толкова неща и за което ще казваме: „Това стана през едикое си лято...“ На някого му се е родило дете, друг се е оженил. Един път. Два пъти. Три пъти. Всеки според схващанията за любовта и семейството. Според чувствата. Според сърцето. Някой е бил радостен. Друг-тъжен. Но ако гледаме широко, трябва да признаем, че всички бяхме радостни. Много жито ни остави тазгодишното силистренско лято. Има още кайсиева ракия. В края на нещо винаги се почерпваме. Пием в името на края. Все пак тъжно е—животът ни мъничко се скъси. Вярно ли е това? Ако животът се измерваше с години, с часове. Поетите го мерят с чувства. Не ги интересува продължителността. Може би затова някои се самоубиват...

* * *

Децата ще тръгнат на училище. Те се радват, че ще бъдат в по-горен клас. Но някои от другарчетата им няма да ги има в класната стая. Ще има деца, останали без другарче на чина. Тези, които ще ги няма, не са преминали, ще повтарят същия клас. Това е много тъжно. Може би бъдещето ще ни предложи нова учебна система—може би няма да има деца, липсващи от класната стая, няма да има деца сами на чиновете в първия учебен ден. Да ти понижат самочувствието още в началото на живота, да те предразположат към комплекси за малоценност още в началото — има нещо нелепо в това.

* * *

В края на лятото мислим за много неща. Нощите вече са по-дълги и можем да се отдаваме на размисъл. Лятото не ни позволяваше този лукс Трябваше да се става рано за работа. А нощта беше къса. Не достигаше за песни, за светулки, за целувки, за стихотворения. Всъщност това е животът: поезия, музика и любов. Има една дума, която обединява тези три—комунизъм. Но това е нещо много по-голямо, отколкото си го представяме. И аз за него не мога да говоря.

* * *

Момичетата изоставят летните прически. Все по-чести са коковете. Момчетата захвърлят сандалите и джапанките. Настъпва сезонът на трандафорите. Почукването на токчетата по паветата е неминуемо. Това са те звуците на есента. Но тя е още предчувствие. Все още е края на лятото. Дъждовете ги няма още. Листата на дърветата минават още за зелени. И още е неудобно да се носи шлифер.

Нощите са вече студени. На село знаят това. Зрителите от лятното кино също са го изпитали. По боботенето на нощните трактори, които са започнали есенната си песен (оран), селяните разбират че е дошъл края на лятото. Но и есента е хубав сезон—узряват всички плодове, прецъфтяват всички цветя. . . . А онова момиче все се отдалечава от брега с лятната си рокля и с него си отива лятото. . .

Симеон МАНОЛОВ

ОБЯВА

ДСП „Винпром“-Силистра осведомява всички производители, които са предали сливи-джанки, че съгласно решение 114 от 24.VIII.т.г, на Комисията по цените, цената на сливите-джанки се увеличава от 0,35лв на 0,50 лв за 10 кг, предаден плод.

Поканват се правоимащите да се явят на съответните каси и си получат разликата в цената.

За града плащането ще се извърши на касата на „Винпром“ Силистра, а за селата на касите на съответните потребителни кооперации, закупчиците на които са приели плодовете.

От дирекцията

ОБЯВА

Машинно-тракторно училище „Н. И. Вапцаров“—с. Средище приема нови курсисти със завършен седми и осми клас. Осигурена е пълна държавна издръжка.

Подробни сведения в канцеларията на училището.

Програма на Букурещката телевизия

8 IX — 19.00 Телевизионен журнал. 19.20 За децата: „Обичате ли приказките?“ 20.00 Предаване театър: „Лъжецът“ — комедия от Карло Голдони, изпълнява колектив на Държавния театър в Питещ.

9. IX. — 19.00 Телевизионен журнал. 19.20 За децата: „Хайде да играем“ 20.00 Разкази за животните. 20.30 Тържествен концерт — предаване от София. 22.00 Тридесет минути с артисти от куклени театри.

10.IX — 19.00 Телевизионен журнал. 19,20 За децата: „Обичате ли веселите песни, танци, шегите?“ 20.00 Седмица. 21.00 Преди премиерата. 21.10 Шах 21.30 Фолклорен атлас: „Дунавската равнина на Мунтения“.

11. IX — 19.00 Телевизионен журнал. 19.20 За децата и учащата се младеж: „Загадките на черната пещера“. 20.00 Телевизионна енциклопедия. 20.50 Филм: „Следите водят на седмото небе“ 22.00 Лека музика. 22.30 Хумористична ретроспекция — предаване с......Михай Чука.

ДЕЛОТО НА ДЕВЕТИ ЩЕ ПРЕБЪДЕ ВЪВ ВЕКОВЕТЕ!

ПО ВЕРЕН ПЪТ

МИКО НИКОЛОВ
член на бюрото на ОК на БКП

БЪЛГАРСКИЯТ народ се готви да посрещне още веднъж своя най-светъл празник — 21-та годишнина от Деветосептемврийското въстание 1944 година. Колкото повече времето ни отдалечава от този славен ден, колкото повече ние вкусваме от обилните плодове на социалистическото развитие на страната, толкова по-ясно изпъква величието на революционния подвиг на народа, който под ръководството на Българската комунистическа партия и с решаващата помощ на Съветската армия, смъкна омразната фашистка власт и установи своя, истинска народна власт.

През изминалия период в страната ни настъпиха такива преобразования, които надхвърлят по значение цяла епоха. Сбъднаха се думите на вожда и учителя ГЕОРГИ ДИМИТРОВ, който на V-ия исторически конгрес на БКП каза: „За 10-15 години ние трябва да направим това, което другите народи са постигнали за цели столетия“. Бедна, ограбена и унижена в миналото, сега нашата страна върви в челните редици на цялото човечество, в неговата борба за изграждане на един нов свят — света на равенството и братството, на труда и свободата, на мира и щастието за всички.

Благодарение на самоотвержения труд на работниците, селяните и народната интелигенция, сплотени в Отечествения фронт, благодарение на правилната вътрешна и външна политика на БКП, на огромната братска помощ на Съветския съюз и взаимното сътрудничество с другите социалистически страни, днес България е напреднала социалистическа държава със силно развита промишленост и едро кооперирано и механизирано земеделие.

Силите на творческата народна самоинициатива, след Априлския пленум и особено след Осмия партиен конгрес, намериха проявление в един бурен и всеобщ подем на нашата икономика и култура. Накъдето и да се погледне днес, в градове и села, по родните балкани и плодородните полета, българският народ за 21 години преобрази своята страна, направи я китна градина, обсипа я със строителни скели, с безброй заводски комини. Това е достоен венец за ония, които загинаха, за да бъде животът по-хубав от пролетен ден.

Нека да не отиваме много далеч, да погледнем нашия Силистренски окръг. Кой честен човек може да отрече, че тук не станаха такива икономически и културни промени, за каквито в миналото можеше само да се мечтае. Градовете Силистра, Тутракан и Дулово са обновени с много обществени сгради, жилища, модерни магазини, ресторанти, хубави асфалтирани улици.

В селата на окръга картината също е ярка. Масово се строят читалища, кооперативни домове, жилища. Електрифицирани и водоснабдени са почти всички села. Механизацията облекчава изключително много труда на кооператорите.

Ние сме в края на 1965 година. Изминалите осем месеца показват, че и тази година трудовите хора от окръга ще приключат със забележителна, окриляща равносметка. Планът за промишлената продукция се изпълнява над 102 на сто. Производителността на труда изпреварва работната заплата. Предприятията имат по-голяма печалба от миналите години и стават високорентабилни. Качеството на произведената продукция се подобрява.

В ТКЗС въпреки неблагоприятните климатични условия са произведени незапомнени количества пшеница. Общо за окръга средният добив е 300 кг, а за някои стопанства, като Нова Черна, Дулово, Ситово и други от 320—400 кг. Успешно се изпълнява планът и за животинската продукция.

Радват ни успехите, с които се изпълняват набелязаните за годината строителни задачи. Растат нови строежи в Силистра, Тутракан, Дулово и всички села. Строят се нови пътища, водоснабдяват се и се електрифицират населени места. Печатът и радиоуредбите разнасят из цялата страна славата на редица наши работнически колективи, ударници, рационализатори.

Увеличаването на доходите на работниците и селяните доведе до значително увеличаване покупателната способност на трудящите се. То ва най-ярко се вижда от преизпълнението на плановете на търговските организации. През изминалите месеци на тази година са продадени за 2,240,000 лв. повече стоки в сравнение със същия период на миналата година.

Трудовите хора в нашата страна дълбоко ценят грижите, които Партията и правителството полагат за народното образование, здравеопазване, почивното дело и другите мероприятия за подобряване благосъстоянието на народа. На тези грижи те отговарят с още по-голяма трудова активност, защото всеки гражданин в нашата страна знае: колкото по-добре се изпълняват производствените планове и задачи, толкова по-бързо расте икономическата мощ на Родината, толкова по-бързо нараства материалното благосъстояние на народа.

Спокойни, уверени и горди от своите успехи, трудещите се от нашия окръг и цялата страна посрещат своя най-светъл празник — **ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА.** И още веднъж те отправят благодарност и признателност към Българската комунистическа партия, мъдрия кормчия на народните съдбини! Още веднъж ние изпращаме нашата вечна признателност към братския Съветски съюз, към партията на Ленин, на които дължим всичко хубаво което имаме, които последователно отстояват делото на мира, разсейват облаците на войната и правят нашия **ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИ ПРАЗНИК** още по-радостен и щастлив!

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 105 (966) | Сряда, 8 септември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕОБРАЗЕНА ЗЕМЯ

ДВАДЕСЕТ и една година свободен творчески труд. Умело ръководен от Българската комунистическа партия народът ни извърши чудеса.

Типичният селскостопански силистренски край с малки занаятчийски работилници е вече истински социалистически край с кооперирано селско стопанство и големи индустриални предприятия.

Тези и още много други радостни констатации се подчертаха на проведените тези дни събрания в предприятията и учрежденията, в кооперативните стопанства и трудовопроизводителните кооперации. На тях още веднъж трудещите се от нашия окръг изразиха своята благодарност към братския съветски народ, към комунистическата партия на Съветския съюз за помощта, която ни дават при осъществяване на заветната мечта — комунизма.

САМО ЗА ЕДНА ГОДИНА

В ТУТРАКАН наскоро ще бъде пуснато в експлоатация за първи път у нас и единственото по рода си ДИП „Вулкан“. Новото предприятие ще произвежда всяка година хиляди газови печки, конкуриращи във всяко едно отношение внасяните от чужбина.

* * *

В СТРОЯ влиза и Заводът за металорежещи машини. С него Силистра прави още една голяма крачка по пътя на икономическото си развитие и превръщането си в промишлен град. Заводът ще произвежда хидравлични ножовки, шепинг-машини, лентоотрезни машини, щос-машини и др.

* * *

ДЕЦАТА на работниците от ДЗС „Янко Забунов“ на 15 септември ще започнат учебни занятия в нова училищна сграда с осем класни стаи.

* * *

ГРАЖДАНИТЕ и гостите на Силистра с удоволствие използват удобствата, които им предлага новият хотел-ресторант „Златна Добруджа“.

* * *

ТРУЖЕНИЦИТЕ от село Зафирово се радват на нова културна придобивка. Днес е открита модерната читалищна сграда. Богатата библиотека и различните по предназначение зали ще бъдат приятно и любимо място за отмора, забава и повишаване на знанията на кооператорите.

* * *

ЧЕТИРИДЕСЕТ и четири семейства от Силистра вече се настаниха в нови, хигиенични и удобни апартаменти в жилищните блокове „Простор-1“, „Простор-4“ и „Надежда-1“.

И ОЩЕ десетки други обекти разкрасиха нашия окръг.

РОЖДЕН ДЕН

В рождени дни се вдигат тостове
и речи се държат на тези дати.
Аз искам да говорим с думи прости
в деня рожден на свободата.

В септември всички плодове узряват.
Узря и свободата като плод.
Поливаха я с кръв — прославени —
героите на моя смел народ.

Ще ги поканим ли на този празник,
ще пием ли, ще пеем ли със смях?
О, чашите ни няма да са празни,
не ще е тих звънливият ни смях.

Че радостта е днес законен жител
на всичките ни грейнали села.
Навред на Добруджа из ширините
живее тя в сърца и във крила.

Боботят трактори. А в равнината,
подобно птица, кацнал е завод.
Това е то плода — на свободата
най-сладкия и изобилен плод!

Симеон **МАНОЛОВ**

ДРЪЗНОВЕНИ ДЕЛА

СТАНА ТРАДИЦИЯ трудещите се от нашата страна да посрещат големите празници с такива трудови дела, които говорят за съзнателно отношение към работата, за творческа дейност, за ентусиазма на хората в тяхното ежедневие.

По случай Двадесет и първата годишнина от социалистическата революция у нас, кооператорите, работниците и ръководителите на ТКЗС и ДЗС решиха да посрещнат Девети септември с горди чела, с чувство на достойно изпълнен дълг, като продадат на държавата по-рано от определения срок и повече животинска продукция от запланованото количество.

Поетото обещание мобилизира всички сили в земеделските стопанства. Започна трудова надпревара между животновъдите. Всеки от тях се стремеше да произведе повече продукция от другия. И в резултат на денонощния труд на хората, на техните големи грижи за поверените им селскостопански животни, **ОБЕЩАНИЕТО Е ИЗПЪЛНЕНО.**

Птицегледачите от нашия окръг още на 2 септември отчетоха, че са изпълнили годишните си планове. На държавата са продадени вместо 41 750 000 яйца 41 788 797. Годишният план на окръга за яйцата е изпълнен 100 на сто. В челните редици на първенците са птицегледачите от ТКЗС — Смилец, изпълнили плана си 216 на сто, ДЗС — Окорш — 127 на сто, Малък Преславец — 182 на сто, Кайнарджа — 177 на сто и много други.

Сред трудолюбивите селскостопански труженици се нареждат и доячите, от чийто денонощен труд са получени 22 692 196 тона мляко общо в окръга. Планът за млякото за деветмесечието е изпълнен предсрочно 105,63 на сто. Похвална е работата на доячите от Нова Черна, Стефан Караджа, Айдемир, Държавното елитно семепроизводно стопанство в Силистра и други, за доячите от тези стопанства работният ден започва преди още да се разпръсне нощният мрак.

те са в първите редици
Йорд. Манолова
тъкачка при ДИП „Добруджа“
Кадрие Шукриева
доячка от с. Черковна
Неделчо Борисов
мазач от стройрайон-силистра национален първенец-носител на значката „майстор колко фичето“
Георги Дяков
бригадир при ТКЗС - с. цар самуил
Васил Кърев
бригадир от ТКЗС - ситово
Димитър Бошнаков
магазинер, най-добър в професията
Велико Атанасов
ГТП - гр. търговия магазинер - ударник
Тодор Вълев
качественик при ДМЗ - „стомана“
Тодор Атанасов
шофьор на автобус ДАП - силистра
Стойка Йорданова
птицегледачка от ТКЗС - с. смилец
Стефан Тодоров
ръководител на бригада за комунистически труд стройрайон - силистра
Данчо Фердинандов
шофьор на такси ДАП - силистра
Павел Хотинов
автомонтьор - ударник ДАП - силистра
Цонка Вълчева
ударничка от ГТП „гр. търговия“ силистра
Яшка Никифоров
шофьор от ДАП - силистра
Станко Ковачев
ТПК „метал“ - стругар най-добър в професията
Георги Иванов
монтьор-ударник ДАП - силистра

ВЕРЕН СТРАЖ

С ВСЯКА изминатата година укрепва дейността, расте влиянието и доверието на Народната милиция сред трудещите се. Призвани да следят за обществения ред, служителите на МВР са винаги готови с цената на всичко да изпълнят своя служебен дълг.

Част от тази вярна до смърт на народа армия са и служителите на Окръжно управление на МВР — Силистра. С немалко хубави дела те посрещат и тази година големия празник на свободата 9-ти септември. Със своята самоотверженост те са спечелили уважението на трудещите се и за това всички и всякога търсят тяхната помощ.

Изпълнени с напрежение са дните на онези служители на МВР, които непримиримо следят за най-малките престъпления или нарушения на обществения ред. За разлика от миналата година, тази година те успяха да разкрият по-голямата част от престъпленията, да задържат виновниците и ги предадат на органите на правосъдието и обществеността за възпитателно въздействие.

Затова и сега, когато майор Тодоров дава кратките си, но необходими указания на оперативната група, те слушат с интерес, готови след малко да бъдат там, където дългът ги зове (снимка 1).

С внимателното си отношение и готовност да помогне на всекиго е спечелил доверието на хората и кварталният отговорник за районите на селата Окорш и Паисиево капитан Райчо Недялков. Затова кооператорът Петър Илиев от с. Окорш спокойно и подробно му разказва за онова, което го вълнува (снимка 2).

Десетки са трудещите се, които ежедневно посещават паспортна служба на МВР, за да заменят личните си паспорти или получат право да заминат на гости зад граница. И всягога тях ги посреща вежливата и винаги готова да се отзове служителка Иванка Константинова. За усърдната си работа тя бе удостоена със званието и значката отличник на Министерството на вътрешните работи.

И сега, когато другарката Станка Вълчанова моли да бъдат уредени документи на екскурзианти за братска Румъния, др. Константинова с готовност се отзовава (снимка 3).

(Снимка 2)

(Снимка 1)

(Снимка 3)

Новото в нашата страна дава възможност на хората да не мислят за лоши прояви в своя живот. Времето излекува в живота им раните от някогашната поквара, наследена от фашизма. Хората сега мислят за хубавото, за полезното, за онова, което ги издига пред гражданите от капиталистическите страни с тяхната съзнателност в строителството на социализма, с тяхната човечност и хуманност. Но и малкото противообществени прояви, които се срещат все пак, в бъдеще ще бъдат само отживял спомен, една затворена страница, защото непрекъснато стоят на пост органите на МВР, синовете и дъщерите на онези, които загинаха за нашата свобода.

НАШЕТО ИНТЕРВЮ

Къде ви завари победата?

БОЯН МИХНЕВ

о. з. генерал-майор, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

ПОСЛЕДНИТЕ часове от борбата за освобождението на родината ни ме завари в гр. Трън като командир на партизанската бригада, която влизаше в състава на I-ва народоосвободителна армия, командувана от другаря Славчо Трънски, който по това време беше ранен и заместван от др. Димо Дичев, член на ЦК на БКП.

Макар че бяхме далеч от фронтовата линия, ние знаехме хода на военните действия по всички фронтове. Това беше така, защото при нас с група бойни другари бяха прехвърлени от Съветския съюз Иван Винаров — сега генерал в запаса, и радиста Радил (Сашо), които от началото на м. юни 1944 година поддържаха постоянна връзка с СССР и лично с Георги Димитров.

На нас ни бе поставена задачата да ускорим предвижването си за София, да овладеем градовете Трън и Брезник и достигнем Димитрово (Перник), където да мобилизираме всички работници и да настъпим към София.

На Девети септември след като бяхме водили тежки боеве, без съпротива овладяхме гр. Трън. Изплашени, враговете се бяха скрили, а някои избягали.

Вестта за победата ни завари в града. Не помня да е имало в живота ми по-радостен ден. Да е ликувал народът така, както в деня на победата. Облечени празнично те ни носеха на ръце, веселяха се както никога друг път.

Същият ден след като настанихме всички ранени, получихме заповед от главния щаб на народоосвободителните войски в България да отидем в Брезник да направим попълнение на бригадата и се подготвим за понататъшни боеве на фронта.

На втория ден тръгнахме и на 12 септември бяхме там, а след няколко дни започнахме настъплението срещу немците.

МАРИЯ БУЧКОВА

пенсионерка

ПЪРВИТЕ лъчи на свободата при нас дойдоха още на 7 септември 1944 година, преди да настъпи окончателната победа, още с разбиването на затвора, където гниеха нашите бойни другари.

Заедно с манифестантите в онзи паметен ден отидох и аз. С мен бяха и децата. Озлобената полиция откри огън и сред хората настъпи паника. Но това не попречи на съпротивата ни. Затвора беше разбит и полит затворниците освободени. Жертви в тази последна схватка станаха трима наши другари.

Заедно с манифестантите преминахме през града и стигнахме до градските гробища близо до границата. Но все още съветските войски не бяха в настъпление. В града полицията вилнееше. За нас не оставаше нищо друго освен да разпределим затворниците по явки, а някои от тях останаха да нощуват в лозята.

Същата нощ и ние не се върнахме в къщи. Сутринта, когато се прибрахме разбрахме, че съветската армия се готви да настъпи. Тази новина ни зарадва и ние с букети цветя се отправихме към границата. Около 10 часа първата моторизирана колона стъпи в боен ред на нашата земя.

В тези минути радостта ни нямаше граници. На импровизирани трибуни пламенно говориха наши другари. Те разказваха на присъствуващите за голямата победа, за светлото бъдеще, което очаква нашия народ след победата над фашизма.

На 8 сутринта ние се върнахме в къщи, а войските продължиха своето настъпление. В нас се събраха членовете на партийното ръководство и съставиха първата легална листа на Отечесвения фронт.

През следващите дни пред мен стоеше отговорната задача, да създам женско дружество при Отечествения фронт. Тази задача бе изпълнена и ние започнахме организирана политическа дейност.

АТАНАС БОШНАКОВ

ръководител на тенекиджийския цех в ТПК „Метал“ — Силистра

В ДНИТЕ пред Деветосептемврийската победа у нас бях в с. Светослав. Работих по това време като тенекиджия.

С политика не се занимавах, но не бях безразличен към събитията, които се развиваха на фронта. Скитанията ми из други градове, мизерията и експлоатацията, които преживях като чирак, ме свързаха с идеите на свободата. Затова войната, която водеше Съветският съюз с фашистка Германия, приемах за справедлива и дълбоко бях убеден в себе си, че само Русия ще ни избави от тежкото ни положение.

Новината за стъпването на съветските войски на наша земя ме завари в село. Тук заедно с някои от ръководителите на селото посрещнах първите части — свързочници от съветската армия. Те по радиото предаваха на идващите колони какво е положението напред.

На въпросите им дали има врагове наблизо, ние отговорихме, че няма и те спокойно се устроиха.

Същия ден пристигнаха и други части, които разквартировани по домовете, останаха да нощуват в селото.

Във всяка къща бойците бяха посрещнати като родни братя. За всеки бе осигурена храна. На втория ден много хора от селото излязоха да ги изпратят, а някои дори излязоха с тях извън селото, за да им покажат пътищата за по-нататъшното им настъпление.

ИВАН МАНОЛОВ

бригадир на лозарска бригада в ТКЗС — Калипетрово

НА 9 СЕПТЕМВРИ 1944 година бях на 14 години. Възрастта не ми позволяваше да проява някаква политическа дейност. Но това не ми пречеше да разбирам целите на борбата на нашата Партия, още повече, че в нашата къща се укриваше чичо ми Стойчо Манолов, активен деец на Партията. От неговите разкази разбирах какви са целите на тяхната борба.

В онези дни нашето семейство беше поставено под наблюдение от полицията, а аз бях глава на семейството ни, което бе от седем члена. Затова на 8 септември, когато стъпиха въоръжени части на съветската армия на наша земя, аз бях на нивата да ора. Там ме завари радостната вест. Въпреки ограниченията, които ни се налагаха, завързах конете и ги оставих на нивата. В село заварих руските войници.

Отидох в къщата на чичо ми, където заварих руски офицери да разговарят с него. Доколкото си спомням, те споделеха нещо за борбата на нашата Партия. От това как те реагираха разбирах, че те са съгласни с приноса на българските комунисти в общото дело.

Същите офицери стояха около седмица в селото, докато продължаваше настъплението на съветските войски.

На другия ден, заедно с други младежи отидохме в гр. Силистра, за да гледаме прехвърлянето на руските войски през р. Дунав.

ТРИ ПОКОЛЕНИЯ — КОМУНИСТИ

ТРИ поколения самоотвержени борци за делото на Партията, за свобода и щастие на народа, са откърмили майките от китното ни добруджанско село Ситово.

Идеите на социализма и комунизма тук проникват още през 1933 година, когато привържениците на Добруджанското революционно движение — Косю Цонев, Димитър Цонев, Атанас Орлоев и Велико Орлоев образуват в селото първата партийна група. В същото време комсомолска група изграждат и младежите Иван Свирчев, Атанас Кулев, Тодор Петков и Цоню Пенев.

Правдивото слово на Партията бързо се разпространява сред измъчените от румънската чокойска власт бедни и средни селяни. Само за три години броят на партийните членове нараства на 37, а на комсомолците на 36. И двете организации имат ясна и определена цел — борба против ангарията, против изораването на мерите, против издевателствата на жандармерията над народа. Повече от 200 декара реколта на местния румънски кмет Прекоп, засята върху мерите, е унищожена. Комунистите организират и масовото движение против издевателствата и ангарията.

След победата на народа на 9. IX . 1944 година комунистите от селото са първите пионери на кооперативното движение. Още през декември 1944 година партийното събрание решава в селото да се образува ТКЗС. Избира се делегация от четирима комунисти — Атанас Орлоев, Иван Минчев, Атанас Кулев и Велико Гицов, които отиват да се запознаят с опита на първите кооперативни стопанства в страната — в Слатина, Ловешко и Тотлебен, Плевенско.

След тяхното завръщане на 31 януари 1945 година се свиква учредителното събрание на ТКЗС. 74 бедни и средни селяни поемат пътя на кооперативния строй. Следват трудностите на първите години. Липсва опит. Работната ръка не достига. Настъпват колебанията. Въпреки това обаче с всяка изминатата година кооперативът укрепва. Животът на хората се подобрява. А за това определен дял имат и комунистите от следващото поколение, приети непосредствено след 9 септември. Имената на овчарите-комунисти Петър Димитров, Димитър Стоянов, на дългогодишните полевъдни бригадири Васил Димитров и Димитър Крумов, на полевъдите Иван Минчев и Атанас Недев, на градинарите — Георги Петров, Ради Иванов и Трифон Чинев стават известни в цялото стопанство.

А сега, след 20 години от основаването на стопанството успехите са още по-големи. Ръководството на делото, за което са се борили години наред изпитаните в борбата комунисти се намира в млади — здрави ръце, в ръцете на председателя на стопанството младия комунист — агрономът Тодор Димитров, на секретаря на общинският комитет на БКП, агрономът Стоян Къров, на главния инженер Митко Арнаудов, ветеринарния лекар Иван Иванов и в ръцете на работещите в различни участъци 127 комунисти, стари и млади, които заедно с всички кооператори, представляват голяма сила, способна да преодолее всички трудности.

Хаккъ РУФИЕВ

Дни и нощи

ЕДИН от най-смелите и активни борци за народна свобода в партизанския отряд „Чавдар“ е бил НИКОЛА ПЕТРОВ (КАРАДЖАТА) от с. Брадвари — Силистренски окръг. По-долу поместваме откъс от спомените на министъра на народната отбрана ДОБРИ ДЖУРОВ за проведената акция от чета „Бачо Киро“ по завземането на село Буново, в която активно участие взема и „Караджата“.

В ПАРТИЗАНСКИЯ живот имаше и песни, и лагерни огньове и любов, но ние бяхме излезли в планината преди всичко да бием фашистите, а за да ги бием, трябваше оръжие. Понеже оръжието беше малко, мислите ни бяха заети непрестанно с това — откъде да го набавим.

Началник-щабът на нашата зона — Здравко Георгиев (Калоян), бе организирал изнасяне на оръжие от казармата. Цял камион, натоварен със снаряжение, дрехи и оръжие за 120 души, една вечер напуска инженерната работилница и се отправя по шосето през Чурек към Ботевград, където отрядът бе отишъл да го посрещне. Цяла нощ до разсъмване чакахме, но камионът не дойде. Уморени и разтревожени, ние се върнахме, за да научим по-късно, че една нелепа пътна катастрофа ни е лишила и от оръжието, и от скъпи, верни другари.

В лагера стана тихо, като на погребение.

Тогава отрядното ръководство реши да проведе акцията при Мокоцевския тунел, да се снабди с оръжие и подпали складираните там стотици тонове бензин.

Отново партизаните, наредени в мълчалива колона, тръгнаха на дълъг път и отново се прибраха потиснати и уморени, че и тази наша акция не сполучи.

Прибавете към всичко това лошото време, студа и дъжда, постоянния глад, тревогите за нашите близки, и ще разберете, че само комунистите можеха да издържат и да не се поддават на отчаянието, да продължат борбата.

В отряда не всички бяха членове на партията, но всички партизани, издържали докрай, бяха комунисти.

После дойде първият голям успех, първата ни голяма победа, която развълнува духовете, повдигна самочувствието на народа и уплаши фашистките управници — акцията за завземане на село Буново.

Всичко бяхме обмислили и подготвили добре, но. . . попаднахме на предател. Казваше се Ангел и беше въглищар.

След като бе хванат от нас, той успя да избяга и да съобщи на полицията. Събра се ръководството на отряда и реши, въпреки всичко, на другия ден Буново да се блокира и превземе. Само че, за всеки случай, трябваше да се преместим на друго място за нощуване.

Сутринта заваля ситен дъжд.

Към два часа по обед командуването на отряда събра всички партизани от чета „Бачо Киро“ — над 35 души — и ги запозна с плана на нападението.

Към 4 часа двамата с Караджата, аз облечен като турист, а той във военна униформа, влязохме в селото. Пет минути по-късно едно отделение от 6 души, въоръжени с карабини, тръгна след нас, ако завържем престрелка, да ни се притече на помощ.

Щом отминахме първите къщи, ние с Караджата запалихме по една цигара и повикахме един човек да ни заведе при кмета — имали сме да му съобщаваме важни работи.

На човека и през ум не му минаваше, че може да сме партизани, и спокойно разговаряше с нас, докато стигнахме площада.

— Ето я общината — каза той.

После тримата влязохме вътре. В коридора извадих пистолета и му заповядах да ни заведе в стаята на кмета. Караджата трябваше да арестува хората в другата стая.

В кметския „кабинет“ седяха трима души — писарят, секретярят и горският. Кметът беше излязъл някъде.

— Горе ръцете!

Тримата мълчаливо и послушно се изправиха, вдигнали ръце. Обясних им набързо, че цялото им село е блокирано от партизани, обискирах ги и взех оръжието им. Същото бе направил и Караджата в съседната стая. Точно в това време дойде и групата на Милю. Общината бе в наши ръце.

След малко селският глашатай, придружен от един партизанин, удари барабана си. Улиците мигновено се изпълниха с хора.

„Селяни-и-и,

Село Буново е завзето от народните партизани. Поканват се всички на публично събрание, където ще се произнесе реч и ще се раздава кашкавал и масло. Всяко семейство да си вземе съд“.

Може би от глашатаи нямаше нужда. По невидими пътища цялото село бе научило за пристигането на партизаните и се струпа на площада. Като огледах хората, направи ми впечатление, че всички жени бяха доста дебели. Оказа се, че под престилките си те държали тенджери и тигани, с които после отнесоха маслото по домовете си.

През това време ние изпратихме двама бойци да арестуват предателя, който скоро бе доведен. Докато Цветан произнасяше речта си, в която разказваше на хората за положението по фронтовете и за борбата на Партията, нашите партизани отвориха склада на мандрата, а арестуваните общинари започнаха да изнасят на гръб качетата с масло и питите кашкавал.

След като завърши речта си, Цветан съобщи, че отрядът е осъдил предателя на смърт, но иска да чуе и мнението на народа.

Площадът се развълнува. Че за предателство се полага смърт, това всички знаеха и разбираха, но друго е, когато от твоя глас зависи животът на човека.

Добър, сърдечен народ имаме ние. Изтъпиха се няколко души напред, сурово порицаха предателя, а след това помолиха за милост — беден човек е, има да храни шест деца.

И нали глас народен е глас божи, решихме да му подарим живота, а това да му е поука за цял живот и цял живот да е благодарен на съселяните си, които го спасиха от смърт.

ДМЗ „Стомана“ Силистра

Вечна слава и признателност на героичните войни от съветската армия—освободителка!

Да пребъде делото на падналите в борбата срещу фашизма български синове и дъщери!

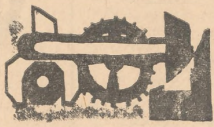

По случай празника на свободата ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

ръководството на завода поздравява най-сърдечно първенците в производството, ударниците и рационализаторите, инженерите, техниците и служителите от многобройния колектив на предприятието!

Пожелаваме на всички заводци здраве и щастие в личния живот и обществената работа и още по-големи успехи в труда, за благото на нашата социалистическа родина!

Да пребъде във вековете великото дело на Партията—ръководителка, под чието ръководство и светло знаме дружно градим комунистическото бъдеще на скъпата ни татковина!

Весело празнуване, другари!

ДСП „Млекопреработване“ -- Силистра

Светлия празник на победата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

нашето предприятие посреща с хубави постижения.

На тържествената манифестация дружният колектив на „Млекопреработване“ ще се яви с изпълнени обещания.

По този случай Партийното бюро, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС приветствуват най-сърдечно работниците и служителите, а така също и всички животновъди от окръга.

ВЕСЕЛО
ПРАЗНУВАНЕ
ДРУГАРИ!

ТПК „МЕТАЛ“ — Силистра

Под мъдрото ръководство на БКП — напред към нови трудови победи, за прослава на Българската работнническа класа!

Партийното бюро, управителният съвет и ДК на ДКМС

поздравяват трудовия колектив на кооперацията и многобройните си клиенти от окръга и страната по случай

ДЕНЯ НА СВОБОДАТА

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Пожелават на своите работници още по-упорито да работят за усвояването на новите производства и да пазят винаги чиста реномираната марка на кооперацията!

ПРОМКОМБИНАТ „ТЕКСТИЛ“ — СИЛИСТРА

Честити ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА —

9 Септември

на своите работнички и работници, на първенците в производството и на многобройните си клиенти от града и окръга.

Пожелава на всички още по-големи трудови победи, радост и щастие в обществения и личен живот!

Да пребъде във вековете делото на Девети септември, под чието светло знаме дружно градим комунистическото бъдеще!

От партийното бюро, дирекционния съвет и комитета на ДКМС.

Селкооп с, Бабук

На всички свои членове, служители и многобройни клиенти, управителният съвет и профорганизацията пожелават с настъпващия **Празник на свободата— Девети септември**

много здраве и щастие в личния им живот!

Нека деветосептемврийската победа ни вдъхновява в борбата за нови успехи в търговията, за всестранно задоволяване на потребителското търсене!

Градско търговско предприятие „Здрава храна“—Силистра

ДА ПРЕБЪДЕ НАВЕКИ ДЕЛОТО НА СЕПТЕМВРИ!

Партийното, административното и профсъюзното ръководства приветствуват многобройните си клиенти и всички трудещи се от града и окръга със СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК НА СВОБОДАТА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

Нека в чест на Празника да запламти още по-буйно пламъкът на социалистическото съревнование за преизпълнение на дадените обещание!

ДИП „ВИНПРОМ“ -- СИЛИСТРА

Партийната организация, дирекционният съвет и проф комитетът честитят СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК НА СВОБОДАТА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ на всички свои работници и служители!

Пожелават им успехи в изпълнението на плановете и обещанията!

ПРОМКОМБИНАТ „ЕЛЕКТРОМЕТАЛ“—СИЛИСТРА

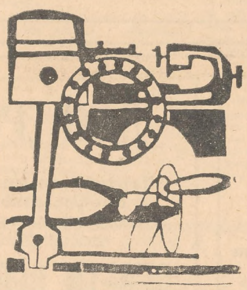

Партийното бюро, дирекционният съвет и ДК на ДКМС благодарят най-сърдечно на всички свои работници и служители, които в

Дните пред празника на свободата

не пожалиха сили, а непрестанно разгаряха огъня на социалистическото съревнование!

Нека и занапред другари, все така упорито да се трудим, за да цъфти навеки социалистическата ни Родина под мъдрото ръководство на славната БКП!

Да пребъде във вековете делото на Девети септември!

Общинският народен съвет в село Главиница

Честити на кооператорите, кооператорките, механизаторите и животновъдите от района на съвета **ДВАДЕСЕТ И ПЪРВАТА ГОДИШНИНА НА**

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

и им пожелава все така упорито и всеотдайно да работят за претворяване в дело историческите решения на Осмия конгрес на БКП!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

Управителният съвет на потребителната кооперация в село Сокол

поздравява своите членове и клиенти по случай

ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

и им пожелава нови, още по-големи успехи по пътя на комунизма и по-добри резултати в производствената дейност.

Весело прекарване на празника!

ДЕСС -- СИЛИСТРА

„...Животът ни е сложен труден бой!
О, трябва в мирни дни да се настъпва!
О, мирни дни, без нито миг покой —
дори и мисълта ни в пот се къпе!..“

Партийното бюро, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС благодарят на членовете на целия колектив на стопанството за неуморния труд и постигнатите забележителни успехи посветени на СЛАВНАТА ПОБЕДА НА

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

Гордеем се, другари, че на празничната манифестация и ние ще се представим с най-хубави дела!

Слава на всепризнатия и незаменим авангард на международното комунистическо движение -- КПСС!

Окръжно търговско предприятие — СИЛИСТРА

Щастливо и весело посрещане на светлия празник на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

пожелава на всички свои работници, служители и клиенти партийното, административното и профсъюзното ръководство на предприятието, като желае на всички да бъдат здрави и бодри и с още по-голяма енергия да работят за преуспяването на социалистическото ни отечество!

ДИП „ДУНАВ“ -- СИЛИСТРА

ДЕЛОТО НА

девети септември

ни вдъхновява и води по пътя на успеха!

Партийното бюро, административното ръководство, профкомитетът и ДК на ДКМС отправят най-горещи поздрави по случай ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

до всички работници, служители и специалисти, като им пожелават още по-големи успехи в труда за процъфтяване на социалистическото ни отечество, за победата на комунизма!

Честит празник!

ДСП „РОДОПА“

Партийното административното и профсъюзното ръководства
изпращат горещи поздрави
по случай

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

—празника на свободата

до управителните съвети на ТКЗС, до всички животновъди в окръга и многобройните кооператори, като им пожелават още по-големи завоевания в борбата за получаване на повече и по-евтина животинска продукция!

Предприятието поздравява най-сърдечно и всички свои работници и служители. Пожелава им успех в личния и обществения живот!

ПОТРЕБИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ – с. БЕЛИЦА

По случай празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Управителният съвет на кооперацията поздравява своите работници, служители и клиенти и им пожелава лично щастие и успех в изпълнение на дадените обещания!

Промишлен комбинат „Камъшит“ --СИЛИСТРА

Под знамето на всепобедния

Девети септември

напред към нови трудови успехи за процъфтяването на социалистическата ни Родина!

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства честитят празника на свободата на всички свои работници, служители и клиенти като им пожелават крепко здраве и сили за постигане на още по-големи успехи в труда!

Честит празник, другари!

Окръжен съюз на ТПК Силистра

Поздравява по случай празника на свободата

Девети Септември

всички работнички и работници, рационализатори, новатори и ударниците от трудово-производителните кооперации в окръга, както и хористите от хор „Дунав“, като им пожелава още по-големи успехи в труда и личния живот!

Да е честит празникът на всички!

ГТП „Градска търговия“ — Силистра

Партийното бюро, административното ръководство, профкомитетът и ДК на ДКМС

честитят

празника на свободата

9 Септември

на всички свои работници, служители и многобройните си клиенти! **Пожелават на всички здраве и щастие в личния и обществен живот и още по-големи успехи в труда.**

Да пребъде делото на великия септември!

ГРАДСКИ НАРОДЕН СЪВЕТ
— Силистра —

Най-сърдечно поздравява трудещите се от град Силистра и им пожелава все така неуморно да се трудят за процъфтяването на нашия роден град.

НЕКА ПОБЕДАТА НА

9 септември

ни вдъхновява в борбата за по-бързото построяване на социализма и комунизма в нашата прекрасна Родина!

Трудово кооперативно земеделско стопанство — с. Айдемир

Общинският партиен комитет, управителният съвет и комитетът на ДКМС

отправят топли поздрави към кооператорите, специалистите и служителите в стопанството по случай

ДЕНЯ НА ПОБЕДАТА

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

и им пожелават много радост и щастие в личния живот. Нови успехи в борбата за повече и по-евтина селскостопанска продукция!

Честит празник, драги кооператори!

ВИСОКОДОБИВНИЦИ

В СЕМПЛО мебелираната стая на плановиците вече няколко часа никой не смееше да проговори. Вглъбени в работата си, не бяха забелязали, че е станало обяд и че из стопанския двор възбудено шарят кооператорите, поглеждайки час по час към разкрехнатата врата на стаята.

Най-после, усмихвайки се съучастнически, плановикът повдигна глава. Безконечните от пръв поглед изчисления бяха привършени, крайният сбор беше готов. Насядали край него, полевъдните бригадири от съставните села на стопанството почти в хор подеха:

— Прехвърлихме ли четиристотинте? . .

Питаха, но почти всеки един от тях тайничко хранеше надежда, че именно в неговата бригада ще има най-висок добив от пшеница.

— Ще черпят новочерненци. Средно от декар имат по 411 килограма — отсече плановикът.

Бригадирът на тракторно-полевъдната бригада в с. Нова Черна Петър Георгиев не отвърна нищо, само по опнатото му от напрежение лице протича едва доловима усмивка. Та нали в края на краищата бяха спечелили! Едва се сдържаше да не извика към многолюдния двор за хубавата радостна новина.

Сега, след като бяха провъзгласени за победители, той можа да си даде ясна сметка за огромната работа, която бяха свършили през годината с неговите хора. Искаше му се в този радостен миг всичките да бъдат при него, да ги запрегръща и разцелува така, както подобава.

Като на филмова лента паметта му започна да реставрира всички онези и радостни и неприятни спомени, с които беше изпъстрено ежедневието им през годината. . .

КОГАТО беше вече време да се започне с подготовката на почвите, определени за засяване с есенници, в бригадата беше подета истинска офанзива. Петър Георгиев си спомня много добре тези напрегнати дни. Събираха се неведнаж на съвещание, разпределяха работата, крояха планове как по-скоро и по-качествено да изорат и наторят почвата. И изведнаж по всичките бригади плъзна новината: „Новочерненци ще торят с по четиридесет килограма суперфосфат, новочорненци ще орат денонощно с машините“.

Цъкаха хората, въртяха в почуда глави — не им се вярваше много, че момчетата на бай Петър ще сколасат с тази огромна работа. А ето, че надделяха. Но как? — най-добре затова знаят механизаторите Коста Николов и Андрей Николов. Машините им прегазиха хиляди декари земя, а плуговете им не спряха пред нищо. Дните и нощите престанаха да имат за тях някакво значение. Така беше и с умората, която ги преследваше като хищен звяр, но все пак не можа да се присламчи край тях.

„Абе, как работят така тези хора? Никога ли не им се счупва нещо по тези машини?“ — питаха се отново другоселци. Как може?! Разбира се, че се чупеха — и то неведнаж, но винаги на помощ се притичваха от ремонтната работилница. А те са все мъже мераклии в работата си — не се посрамват за щяло и нещяло.

„. . .А не мислете, че да се работи денонощно е много приятно. Нощите не са топли като сега — качиш се привечер на машината по ризка, а вечерта зъбите започват да потракват предупредително. Така беше тогава пък и след това, когато започна самата сеитба. Няма да излъжа ако кажа, че Димитър Петров, Иван Иванов и Иван Тодоров я изнесоха почти цялата на плещите си.

А житото избуя — да не му се нарадваш. Гледах го всеки ден как расте — като собствено дете. Като започна да завързва класец казах си: Ха сега бай Петре, поливай добре и му гледай майтапа на това жито! Случи се добро време пък и вода имаше достатъчно в каналите, укрепна класецът,нададе на дължина и на тегло. Още тогава си знаех, че това лято ще имаме незапомнен добив. Право да си кажа за пръв път получавам толкова жито. Други години ние държим байрака по добив на цвекло и царевица. Тъй ни и знаят тук в стопанството — царевичарите. Редовно си получаваме ние по 4 200 кг цвекло от декар и по 832 кг царевица. Но ето това лято случихме и на пшеницата. Като започнахме да жънем, Димитър Христов и Слави Друмев не мигваха по няколко дена — по около 1 520 тона зърно овършa всеки един от тях. . .

— Другарю бригадир, домакинът Ви моли да наминете при него. Казва че складовете са препълнени и няма къде да прехвърля останалото жито — извика един кооператор и като се усмихна по детински, сякаш се извиняваше за това, гдето го беше обезпокоил, заситни надолу към силажните ями.

Бригадирът Петър Георгиев вдигна глава. Видя стаята на плановиците, видя че слънцето захожда вече към обяд и рипна към стопанския двор, където се мяркаха хората от бригадата му, за да ги изненада с най-хубавата вест — че са високодобивници по пшеницата.

Руси ШИМАБЕЕВ

ПО НОВ ПЪТ

КОГА стана това, не може да се определи със сигурност.. Мълвата се плъзна неусетно от незнаен източник и скоро покри с мрежата си целия завод — пресовият цех щял да се отдели от „Стомана“ като самостоятелно предприятие. Виждаха се усмивки, чуваха се забележки, срещаха се недоволни лица, изказваха се мнения, даваха се препоръки. Но беше този период и отмина така, както и мълвата — превърнала се в действителност. Името е още неустановено и е скромно — ДМЗ „Стомана“ — клон за пресови изделия.

Това название скоро ще изчезне, ще се забрави, времето ще хвърли покривалото си върху него, но не ще може да заличи следите, които то оставя. Макар и не претенциозно в момента името на бъдещото предприятие със силата на производството си ще удари по нашия пазар и ще се закрепи стабилно. То се роди в двадесет и първата година от Девети септември. Празникът му е символ, празникът е указател за новия път, по който сегашният клон на завода поема самостоятелно. И в негова чест най-малката рожба на промишлеността на окръга ни вече тържествено салютира — планът за деветмесечието е преизпълнен предсрочно и се отчитат 989 000 лева.

Клонът за пресови изделия се намира в помещението на бившата РТС — Силистра. Само една слаба мрежа го дели от „майка му“ и сякаш иска да го подсети, че връзката с нея още съществува и не е късно да се върне под топлото, сигурно крило. Но както всичко младо, така и новото „предприятие“ се стреми да отхвърли опеката от себе си. Стреми се към това упорито, всекидневно;удачно и достатъчно гръмко отстоява правото си на самостоятелност с шума на многото си машини и броя на работниците.

Основа за развитие послужи тази номенклатура, която донесе известност и най-много слава на „Стомана“ — неръждаемите домакински съдове, бойлерите, бензиновите лампи. Освен тях се изпълняват и редица нестандартни поръчки. Всичко изработено тук отговаря на изискванията за високото качество и негово потвърждение е предложението от Ленинград за производство на някои от домакинските съдове. Клонът е тръгнал по път, по който няма спиране и неговата далечина мами, привлича. Това е хоризонт, достигането на който е възможно единствено чрез непрекъснатото разширяване. То вече е започнало. В основите му са легнали новите машини. Шестдесет и три тонната преса тежко бие с чука и чака посестримите си; част от струговете запяха тук първата си песен, пригласяна от съседните помещения от писъка на шлайфмашините и струговете. Новата година започна със 180 работника, сега са 260 с тенденция да се увеличат, защото от идната година ще се произвеждат 15 000 бойлера, а не 2 000 като през тази, защото останалото производство ще се увеличи повече от два пъти. Това ще бъде продукция, достойна за едно предприятие и за неговото име.

Ден след ден клонът прави от успешни, по-успешни крачки по новия си път. Нищо чудно, ако след известно време продукцията му излезе извън границите ни. Този факт няма да предизвика удивление, защото светлият Девети септември пак ще бъде причината Силистра да стане още по-известна, още по-силна икономически.

Георги АНТОНОВ

ПРЕОБРАЗЕНО Е ЖИВОТНОВЪДСТВОТО В ТКЗС — ДУЛОВО

ИСТИНСКА ГОРДОСТ и законна радост изпълва сърцата на нашите животновъди, които в навечерието на великия празник Девети септември правят своя отчет. Зад цифрите, които се сочат в него, са скрити не малко тревоги и вълнения, свързани с преодоляването на редица трудности докато се достигнат успехите.

През 1958 година Дуловското кооперативно стопанство обедини шест малки стопанства: Дулово, Водно, Поройно, Черковно и Раздел. Наличните животни в тези стопанства бяха малко и нископродуктивни. Необходимо беше по пътя на собственото възпроизводство да се увеличат бройките им, и същевременно да нарастне тяхната средна продуктивност.

Под ръководството на Градския комитет на БКП — Дулово, управителният съвет на ТКЗС прие обширна програма по строителството на помещения от лек тип, по производството на фураж, по развъдно-подобрителната работа и т. н. За кратък срок от 1959—1961 г., благодарение на денонощия и упорит труд на кооператорите беше отбелязан първия чувствителен успех. Докато през 1959 година общата продукция от животновъдството беше за 542 300 лв, то в края на 1961 година тя нарастна на 963 300 лв. Периодът от 1961—1965 година се характеризира със стабилизация на фуражната база, преобразяване в породно отношение на съществуващите животни и увеличение на тяхната средна продуктивност.

През изминалата година наше то стопанство предаде 1 350 000 л. мляко, а през тази година очакваме да предадем 1 430 000 л. Колективът от уедрената свинеферма, която преди известно време беше определена за национален първенец, за осеммесечието е предал 500 тона и 579 кг месо, като до край на годината ще бъде предадено към 950 000 кг месо от всички видове.

Преизпълнен е планът за вълната, яйцата и прираста от всички категории животни, отглеждани в стопанството. Гордост за кооператива са дългогодишните наши животновъди — първенци: Марин Йорданов, овчар от Черковна, доячът Шефкет Ахмедов и овчарят Раиф Тихлев от Дулово, свинегледачите Али Шукри и Велико Банков от свинекомплекса в Черник и други, които редовно изпълняват месечните си и годишни планове.

Науката с всеки изминат ден намира приложение в нашите ферми. Радващи са икономическите показатели,с които нашите животновъди посрещнат 21-годишнина от Девети септември. По-ниска от заплануваната е себестойността на всички животински продукти, а при някои тя е далеч под изкупната. Тенденцията е, всички отрасли в нашето стопанство в недалечно време да бъдат рентабилни. Да се води борба за най-пестеливо и разумно използване на фуражите така, че с чест да се изпълни и преизпълни даденото пред Партията обещание.

Тодор ДИМИТРОВ

ЕДИН ОТ МЛАДИТЕ

НАТОВАРЕНАТА „Шкода“, помъкнала след себе си ремарке с огънати от тежестта ресори, отминаваше с пъшкане един след друг белите километражни камъни. Младежът, седнал зад волана й, се мъчеше да си спомни колко пъти те са се мяркали отстрани на колата. Къде-ти? Не е лесно. Да са хиляда, да са две, както и да е, ама те са десетки пъти по толкова. . . Десет години по шосетата! Не е малко! Младото му лице се отпуща в лека усмивка, в светлокафявите очи се запалват някакви закачливи пламъчета. Едва ли не започва да си говори на глас. Ей тъй на, да си разсее скуката. По-рано му беше приятно да гледа постоянно менящата се картина около шосето, е сега вече е свикнал с нея. Е, да не се хвали, но като че ли всички завои на българските шосета са му познати. Заслушва се в мотора — пулсът му бие равномерно, така както го учи на времето бай Крум.. Хм, интересен човек е този Крум — сприхав и особняк, ама голям майстор в работата си. Как ме изгледа, когато избягах от училище и му казах, че шофьор искам да стана. „Добре — рече ми — налей вода в радиатора!“. То да бях налял, но не знаех къде. Не бях чувал още, че в камион вода се наливало! Ха-ха-ха. . .

Заедно с километрите се нижеха и спомените на момъка. Едни го караха да се усмихва, други набраздяваха челото му и сякаш килнатото на темето кепе изпълзяваше над него, за да заличи бръчките. После пък челюстите упорито се стисваха, със заиграли по тях бучки на мускулите, когато пред очите преминаваха онези дни, пълни с ремонти на стария „Зис“.

— Слушай, Георге, ей тия чаркове съм ги разглобил — думаше бай Крум — а ти ще ги туриш на мястото им. Стига си гледал! Шофьор така не се става!

И Георги се потеше, черната му, омаслена ръка размазваше капките по лицето, но не се отказваше — приятно му беше. Стараеше се, че „старецът“ не си поплюваше — току-виж, че сбъркал и пак го остави, както не веднъж, нейде по пътя с мръсните дрехи и без стотинка в джоба. . . Не след дълго време момчето издържа тежките изпити на тази сурова школа и ето го сега — от три години шофьор — първи клас и първенец на ДАП — Силистра.

КОГАТО поисках от ДАП да ми посочат първенеца, ръководителите му се поизмъчиха с трудната задача. Опитах се да им помогна и ги насоча:

— Първенец ще бъде сигурно пак някой от старите шофьори. . .

— Ах, оставете ги — ме прекъснаха — те изостанаха, след въвеждането на стопанската сметка. Сега напред излитат младите и един от тях е Георги Браилянов. Нови показатели сега се гонят, а той ги е задминал. За второто тримесечие има 152 на сто изпълнение, икономисъл е 364 литра гориво и е секретар на комсомолското дружество. Може би той е опровержение на поговорката „две дини под една мишница не се носят“, защото се справя. . .

— ВСИЧКО, което знам, съм научил от практиката — разказваше Браилянов. — Колегите, които се обучават в школите, излизат от там със слаба подготовка, а освен това ние трябва да бъдем търговци на търговците. Да, точно така. Да се стремим към осигуряването на двупосочни курсове с товар значи да ходиме, да търсиме, да питаме, да предлагаме услугите си и какво ли още не.

В думите на Георги се концентрира цялото напрежение на днешната шофьорска работа. Искаш ли да изпълниш задачата, не трябва само да въртиш волана. Георги е един от младите водачи на коли, вниманието на които се съсредоточава върху пътя и върху това, с колко по-малко гориво да се измине, как да увеличи пробега на гумите, по какъв начин да разпредели времето си, че да хване „клиента“, а след това, като резултат от всичко — каква печалба носи на предприятието, на себе си. . .

ГЕОРГИ БРАИЛЯНОВ пак е на път. Пак гумите на старата „Шкода“ шумят по асфалта и песента им, акомпанирана от гъргоренето на двигателя носи спомените, оглася крайпътните пейзажи и възпява един от тези, които дръзновено се носят с машините си към далечините.

Георги УЗУНСКИ

Внукът на дядо Мехмед

КОГАТО минаха няколко години, селяните от село Чернолик разбраха, че Мехмед е наследил хубавия глас на дядо си. Той огласяше полето с песни, подкарал добитъка на паша — волен като вятъра бе Мехмед и безгрижен като птиците в гората. В старата къщичка накрай село той се източи строен като млада липичка и корав като камък.

Един ден селяните не се изненадаха, когато научиха, че е дошло време Мехмед да замине войник. И познаха, че се е завърнал на село завинаги, когато отново го чуха да пее в пивницата. После той стана каруцар в ТКЗС, дадоха му две млади кончета да впряга.

Когато копаеха памук веднъж в местността „Делиорман“, един кооператор му каза:

— Да станем храначи. Мехмед. . .

— Да станем — отвърна Мехмед.

На вършачката на Петър Русев по време на вършитба Мехмед стана хранач. С очила и кожена престилка, той чевръсто поемаше тежките снопи пред себе си, развързваше ги и след всяко ново движение на ръцете му барабанът изреваваше. Но след десет дни, при хвърляне на жребие, на него се падна да напусне вършачката и да си потърси друга работа: съкращаваха един от храначите.

—Хранач, ако не съм, каруцар ще бъда—каза той на близките си и поиска кончетата си от бригадира.

Докато мислеше един ден в къщи каква да я хваща, при него се отби трактористът Атанас Георгиев от Дулово.

— Виждам, че ще ми станеш ти прикачвач, ами не си губи повече времето— каза му Атанас.

Няколко дни гълта пушека Мехмед, не му хареса и рече на дългогодишния тракторист:

— Напускам! Не е за мен!

Готов беше да зареже всичко и да се запилее някъде, да не го вижа и чува никой. Но усетил веднъж острата миризма на нафта и погалил с ръка студеното желязо на трактора, той вече носеше в гърдите си сърцето на механизатора, на орача, на бъдещия първенец.

Две години като прикачвач при Атанас Георгиев и още две като сменен тракторист при Ганю Пенев завинаги го свързаха с машините, ако не се лъжа и ако се ръководя от неговите изявления — за цял живот.

Песента пак не изчезва от устата му. Работи и пее — от това по-хубаво има ли. Но този път, когато каруцарят Осман спря на няколко крачки от столетния бряст, под който бе теглил дизела си, трактористът Мехмед Ахмедов мълчеше. Беше се наклепал до ушите с масло и бързаха с бригадния механик Галиб Юснюев да открият повредата. Помагаха им с каквото можеха отчетникът Петър Стоянов и прикачвачите Мехмед Наимов и Ахмед Мехмедов.

Като разбраха, че е изкривена коронната ост на бордовете и има счупен лагер, Мехмед и Галиб сложиха оста на една каруца и заминаха в стопанството. Там щяха да им окажат помощ главният инженер и останалите специалисти.

Отново двата трактора се понесоха през стърнището като охранени коне. Мехмед подаде главата си през кабината и запя една хубава старинна турска песен. Колегата му Ганю Пенев се провикна като на сватба и рече, да го чуят прикачвачите:

— Внукът на дядо Мехмед не може докато не пее. . . Щом е изправен дизелът му, за всичко го бива, спре ли — разболява се.

* * *

Септември сме вече. Тук-там по дърветата се появиха жълти листа. Но Мехмед не забеляза как мина лятото, зает постоянно с работа. 20 000 декара мека оран му е годишният план. До края на август извърши 14 300 декара Само дълбока есенна оран извърши на площ от 3 260 декара — 1 200 декара на дълбочина 36-40 см. И икономиса 1 200 литра нафта. Големи са успехите му, защото всичко е постигнал с труд и песен.

Никола НИКОЛОВ

СИЛИСТРА СЕ ОБНОВЯВА

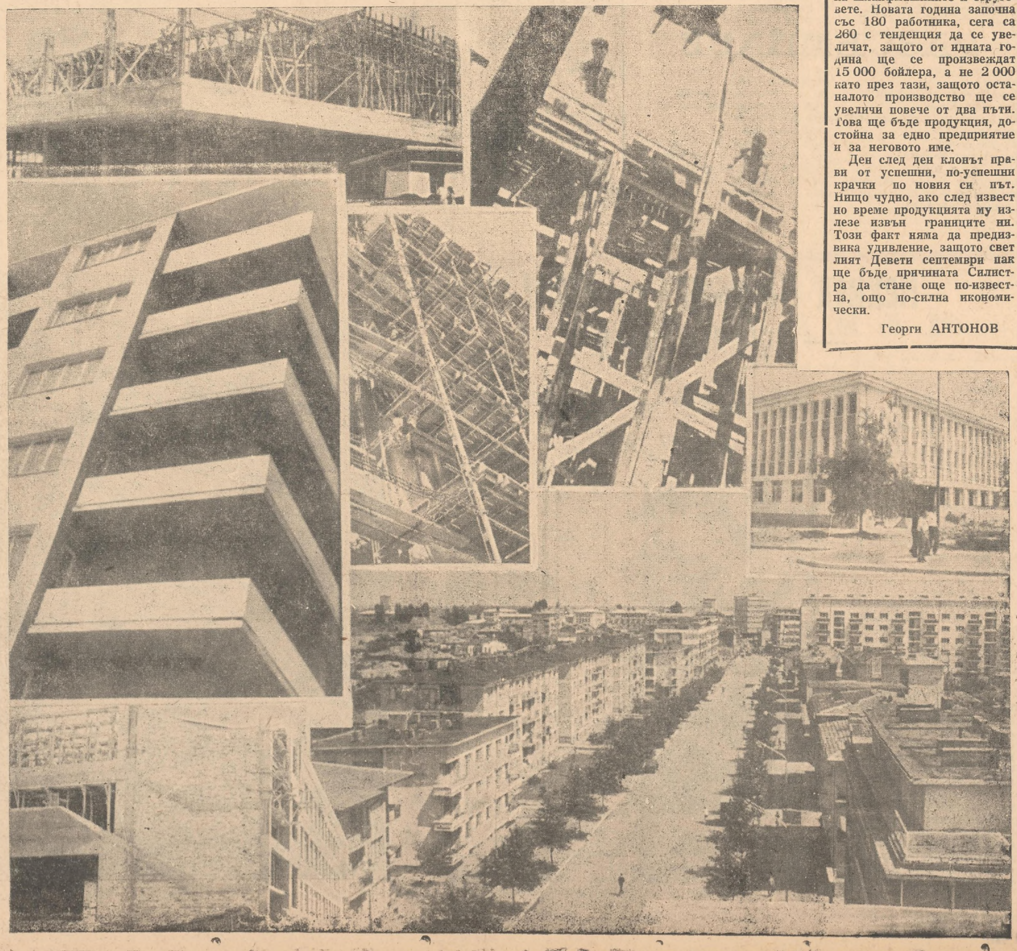

21 ГОДИНИ ЛИТЕРАТУРА • ИЗКУСТВО • КУЛТУРА

Плакат: Никола КОВАЧЕВ

Неугасващият пламък

ГРАДЪТ познава нейната творческа младост, обича талантливата ѝ игра, помни нейните живи образи. Сцената на театъра винаги очаква непринуденият, заразяващ смях или драматичните майчини слова. Многолика, правдива, жизнеутвърждаваща — такава ще остане Надежда Раличкова в съзнанието на силистренската публика, една истинска народна актриса. И сега, когато е вече пенсионирана, самодейният театър я очаква за някоя по-характерна роля. И тя отива, защото да играе за нея не е професионален навик, а — необходимост, смисъл и живот. . .

1927 година. Младото момиче току-що е завършило гимназия и търси своя път в живота.. За отличничката това съвсем не е трудно, всички предмети ѝ се отдават с лекота. Но театърът я привлича от години наред и тя е почти уверена, че няма да сгреши. Всъщност не само тя мисли така. Участието ѝ в няколко ученически представления обръща внимание не само на развълнуваните майки и бащи, но и на артистичните среди в Силистра. Учителят по немски език Яворски отдавна е забелязъл звучния глас на младото момиче, нейната непринудена естественост и я покани да играе в местния любителски театър. . .

Така започва артистичния път на Надежда Раличкова. Още в първите две пиеси „Покръстената еврейка“ и „Силата на мрака“ на Толстой, младата актриса се налага с вродена артистичност, с много реализъм в изпълнението. На Надя започват да поверяват различни и все по-трудни роли и тя във всяка се превъплащава с успех. Мария от „„Целувка пред огледалото“, Сюзи от “Бедна като църковна мишка“, майката от „Аз убих“ — това са първите върхове от нейния творчески път..

Денят на свободата заварва актрисата в началото на нейната творческа зрелост. В новосъздадените условия талантът на Надежда Раличкова се изявява напълно. Новите роли показват нейното непрекъснато артистично израстване и подчертават още веднъж здравото реалистично начало в играта ѝ. За нея започва да се говори не само в Силистра, но и в останалите театри на страната. Така се идва до голямата награда на прегледа на българската драма и театър през 1959 година. Вестниците пишат за нейното актьорско майсторство в спектакъла „Тревожна пролет“, актрисата заминава на екскурзия в СССР. И не само сребърният „Орден на труда“, или орденът „Кирил и Методий“ са награда за пълнокръвния ѝ живот, отдаден на театъра и хората. Любовта на зрителите, уважението на млади и стари сега я посрещат навсякъде и я правят щастлива..

Ася АСЕНОВА

В ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

ДА НЕ СПИРА ПОТОКЪТ ОТ СВЕТЛИНА…

АКО може да се съберат всички разочарования и надежди, през които е минала работата на Образцовото читалище „Н. Й. Вапцаров“ — Дулово, може да се добие представа за работата на неговия секретар Петър Цонев.

Ще го видите на катедрата с подбран материал да беседва със слушателите по въпросите на маркс-ленинската етика — за красотата в живота и в отношенията към околните, за неморалните явления в нашето общество и пр. До късно работи над сценарий за късометражен художествен филм в киноклуба към читалището. Следи с внимание репетициите на изградените към читалището турски и български самодейни хорови състави, организира естрадно-хумористичен състав, танцови трупи и др. Не оставя назад и работата на библиотеката. Организира обсъждането на хубави книги. Работи за повишаване прираста на библиотечния фонд, който е достигнал вече 27 000 тома. А колко усилия е положил за увеличаване броя на читателите?

Много са грамотите и отличията, с които нееднократно са удостоявани певческите хорови колективи на различните прегледи и фестивали.

И през това лято тридесет ентусиазирани младежи от естрадно-хумористичния състав разнообразиха ежедневието на хората от Дулово, Тутракан, Исперих, Тервел и Окорш.

Като читалищен секретар Петър Цонев обръща сериозно внимание и на най-малките любители на музиката. Към читалището е организирана и детска музикална школа.

Сега, когато лятото е към своя край, Цонев обмисля каква читалищна дейност да бъде застъпена през зимния сезон, за да не спира потокът от светлина в сърцата на хората.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

СЕЯЧ НА ПРОСВЕТА

В РЕДИЦИТЕ на нашия светъл деветосептемврийски празник ще крачи и скромният труженик на просветния фронт. дългогодишният учител Любен Панайотов, директор на училището в село Вълкан. Трудно може да се намери човек в целия паисиевски район, който да не познава бай Любен. Той е напуснал родния си град Разград и е дошъл в това малко селце, за да отдаде силите си за неговото културно издигане. В учителската си работа той влага цялата си душа. Вижда подрастващите деца, които обича и възпитава, не само такива, каквито са, но и такива, каквито ще бъдат утре, вдруги ден. И може би затова неговият труд е радостен и творчески. А признанието идва като естествен резултат от упоритата работа. През 1962 година той е делегат на конгреса на учителите в София, където му окичват гърдите с народен орден на труда „Кирил и Методий“ — III-та степен. За старателна работа много пъти е награждаван с грамоти, книги и часовник.

Учителят Панайотов е не само отличник в учителската професия, но и активен общественик. В селото всички го търсят. И не случайно той е избран за председател на другарския съд. Пак под неговото ръководство през 1963 година във Вълкан бе построена и първата обществена сграда — училището. В продължение на две години той работи за доизграждането ѝ.

Много е направил бай Любен за това село, но няма да спре дотук. Като добър учител и общественик той е успял да спечели сърцата на хората. Те му дават оценка отличен.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Стихове за свободата

Димитър МАРКОВ

ТОИ Е едно чернокосо момче от Силистра, един връстник на свободата, който посвещава първите си стихове на падналите за нея.

Още е в редиците на Народната армия. Пред него е животът, пред него са хората, с които ще се труди, ще се радва и ще пее вдъхновени песни.

ПОСМЪРТНО

На Д. Дончев

Тежи ли, много ли тежи
окървавената земя над теб?
Попи кръвта ти в знамената,
които пазим вместо креп

Загина, ала песента ти
кънти в гласа ни всеки миг —
неудържима като вятър,
неугасима като вик!

РАЗСЪМВАНЕ

Червено,
като кръв червено слънцето
изгрява над Батак.
Горят и вият младите ми вени,
от светлина
очите ме болят.
Почервеняват улици
и хора,
почервеняват птици, ветрове,
почервеняват куполи и църкви,
подножия и върхове.

И всичко става
кърваво-червено —
годините препускат пак назад
във мислите ми
като вик възкръсва
един окървавен Батак!
Не зная колко са главите,
отсечени през страшния април
ала кръвта неугасимо свети
във всеки изгрев зазорил.

РАДКА НИКОЛОВА

ЗАЩО СЕ УСМИХВАШ девойко? Над кого се надсмиваш? Може би над тези твои приятелки от Силистра, които посрещнаха с прилехулни очи твоето отиване в малкото село. Те останаха да се разхождат из алеите на дунавската градина и да „правят тен“ на плажа. А ти отиде в село Златоклас и стана детска учителка. Ваканцията свършва и ти отново ще бъдеш ученичка

Домът на нашия кооператор

СЛЕД РАБОТА — малко музика.

Младата стопанка Бахтия Юкселова Исмаилова от село Чернолик работи в комплексно звено.

След малко ще дойде и мъжът ѝ — с него по-добре се слуша музика.

УЮТНО Е в дома на кооператора Петър Андреев от село Окорш.

Дъщеря му Мария, курсистка в строителния техникум — Толбухин, тъкмо се е завърнала от обекта, където работи местната средношколска бригада.

Телевизорът отморява, развлича и обогатява общата култура.

ЗАЛЯЗВАЩОТО СЛЪНЦЕ с последната си светлина облива дома на Васил Черников от село Нова Черна. След работа е нужно да се подреди дворът — градинката да се прекопае, лозниците да се „подстрижат“.

Бай Васил е шофьор на автобуса на кооперативното стопанство, а другарката му Тина работи в зеленчуковата градина. Те имат красив дом, хубаво лозе в двора и две добри и възпитани деца. И всичко това — благодарение на труда си.

Мехмед Мюзекки — Джон — народен поет

НАМЕРИХМЕ ГО в дома му в село Зарица. Още на вратата ни се похвали, че току-що е завършил стихотворението „Обич“, върху което е работил от три години насам. Прочете го и ни попита за мнението ни.

Този седемдесетгодишен човек в никакъв случай не може да се нарече старец. Младо е неговото сърце — сърцето, което пее за радостите на новите добруджански хора. Той пише своите стихове в духа на народното творчество.

Роден е на 15 март 1895 год. в село Златоклас. От малък остава сирак. Едва завършил II курс на училището в град Меджиди, започва да учителствува в село Звенемир. Отрича арабицата и започва да преподава на латиница. Заради прогресивните му разбирания е наречен Джон. Премества се в село Зарица, оженва се. От това време датират първите му поетически опити. През 1937 година отива на работа във вестник „Чардак“ в Силистра. Опълчва се срещу реакционните сили, които са раздували изселническия въпрос сред турското население. С голям възторг посреща деня на свободата — 9-ти септември, 1944 година. Неговото стихотворение „Песен за Съветската армия“ се разнасяше от уста на уста в цялата страна. Вече петдесетгодишен, той се включва найентусиазирано в строителството на социализма. Той е първият председател на кооперативното стопанство в Зарица. През годините на народната власт получава простор за поетическото си вдъхновение. Неговите стихове намират място във вестниците и списанията на турски език. Издава две стихосбирки — „Песни за новия ден“ (1959 г.) и „С потта на челото“ (1964 г.).

Неговите стихове са лирическа изповед на човек от народа, прост и великодушен като самия народ.

Поезията му се отличава с голям поетически диапазон — дружбата със Съветския съюз, труда на кооператорите, мира, космонавтите, дружбата между българския и турския народ. Откликва на най-актуалните събития на деня.

Дългогодишната учителска и обществена дейност на Мехмед Мюзекки — Джон беше оценена от Народното правителство и по случай 70-тата му годишнина той бе удостоен с орден „Кирил и Методий“ I степен.

Народният поет посреща светлия празник на свободата с много песни в сърцето си, които неговите читатели очакват.

Хикмет ШАНОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 106 (967) | Вторник, 14 септември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Отново на училище

НИКОЛАЙ ГЕОРГИЕВ
началник на отдел „Народна просвета“ при ОНС

ПРЕД прага сме на първия учебен ден от новата учебна година — ден, изпълнен с много трепет за хилядите първокласници, които за пръв път ще приеме нашето родно училище! С радостно вълнение се посреща първия учебен ден и от всички учащи се, родители, учители и просветни дейци, от цялата наша общественост. Празнично украсените училищни сгради ще привлекат множество родители, общественици и всички деца, за да си пожелаят нови успехи в обучението и възпитанието на бъдещите строители на комунистическото общество в нашата страна.

В първия учебен ден увлекателното слово на любимия учител ще замени трудовите занимания и шумните детски игри, за да разкрие пред любознателните деца тайните на науката и прогреса.

Миналата учебна година въпреки големия брой нередовни учители учебните и учебно-възпитателните заведения в окръга постигнаха задоволителни успехи. Броят на второгодниците е намален за началния курс от 9,1 процента за учебната 1963-64 година на 5.7 на сто, за средния курс от 11,9 на сто — на 7,6 на сто. В окръга вече има училища без второгодници в началния курс—Айдемир и Бабук, а други като тези в Силистра, Калипетрово, Сребърна, Срацимир завършиха годината с 1—2 процента повтарящи ученици. По-добри са резултатите и в средните политехнически училища, техникумите и професионално-техническите училища.

За предстоящата учебна година има всички основания да очакваме още по-добри резултати. Преди всичко броят на нередовните учители и особено на тези със средно образование ще бъде значително намален. Докато през миналата година в окръга работиха над 600 нередовни учители със средно образование, то през настоящата година техният брой няма да бъде повече от 300. За тази учебна година в окръга са приети на работа 236 млади специалисти с висше и полувисше образование, на които общинските народни съвети и директорите на училищата трябва да помогнат за по-добро битово устройване в работата им като начинающи учители.

Усилията на всички учители, възпитатели, дружинни ръководители, на цялата общественост през новата учебна година трябва да се насочат преди всичко към пълно осъществяване на задължително основно образование: прибиране на всички подлежащи на задължително обучение деца още от първия учебен ден; правилна организация от първия учебен ден на цялостния живот в училищата, за пълноценна учебно-възпитателна работа при правилно съчетание на урочната, извънкласната и извънучилищната дейност на всички деца. Преподавателите трябва да положат системни грижи за своята научна и методическа подготовка, правилно провеждане на началния преговор и упорита работа за трайно и съзнателно овладяване на знанията от всеки ученик, за увеличаване на училищата без второгодници, за преодоляване на второгодничеството в нашия окръг.

Особено внимание трябва да се отдели на работата в ученическата организация — ДПО „Септемврийче“ и ДКМС за пълноценно организиране на тяхната самодейност и самоинициатива, за да се превърнат те в решаващи фактори в борбата за трайни знания и висок успех.

През новата учебна година трябва да се положат по-големи грижи за обогатяване на училищните кабинети и работилници, за цялостно подобряване на учебната база.

С благородните усилия на всички учители, с помощта на цялата общественост ние сме уверени, че и през настоящата година ще бъдат изпълнени с чест задачите, които Партията и Правителството положиха в областта на народното образование.

На добър час, ученици и учители, за по-големи успехи през новата учебна година!

Днес се открива паметникът на съветските летци

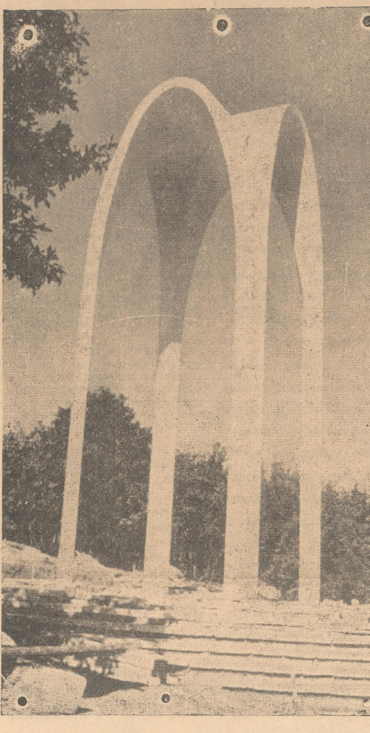

ИЗМИНАХА 21 години от деня, когато българският народ извоюва за винаги своята свобода. Двадесет и една години, през които нито за миг не сме забравили и никога няма да забравим, че основите на щастливия живот, който сега градим са споени с кръвта на много герои не само наши, а и съветски. Колкото и столетия да минат нашата признателност към братския съветски народ за помощта, която ни оказа в трудните години на борба, за помощта, която ни оказва в годините на строителство, ще остане вечна.

Израз на тази признателност е и тържеството, което ще се състои днес край село Иширково за откриване на паметника на четирмата съветски летци, долетели в помощ на борещия се български народ. Но трима от тях не се върнаха на своя земя.

За откриването на паметника, което ще стане днес в 10 часа, вече пристигнаха от Съветския съюз Дмитрий Фьодорович Бабий — останалият жив летец от екипажа на самолета, със съпругата си Тамара, Фьодор Петрович Лелеко — брат на загиналия летец Павел Петрович Лелеко и Фьодор Петрович Филипенко — брат на Дмитрий Петрович Филипенко — също изгорял заедно със самолета.

Очакват се и други гости.

Подробна информация за тържеството ще дадем в следващия брой на вестника.

Телеграма до редакцията

РЪКОВОДСТВОТО на пристанище—Силистра рапортува, че на осми септември колективът на пристанището изпълни годишния си план по основния показател-физически тона и с неотслабващо темпо продължава да работи по изпълнение на поставените задачи и дадените обещания пред Партията и Правителството.

От колектива на пристанището

Кооперативната промишленост изпълни деветмесечния си план

НА 7 СЕПТЕМВРИ кооперативната промишленост от Силистренски окръг изпълни деветмесечния си производствен план като до края на месеца ще даде надпланова продукция за повече от 460 000 лева,

Постигнатият голям успех се дължи преди всичко на разгорялото се социалистическо съревнование, в което взеха участие всички кооперации с над 1 600 работника. Трудово-производителните кооперации отчетоха много добри резултати. Особено добре се отличиха колективите на „Нов живот“ и „Домостроител“ от Тутракан, които изпълниха плана си за по-малко от осем месеца.

За този период от производството на ишлеме и от извършените услуги на населението се отчитат в повече 300 000 лева. Над плана са произведени 400 000 тухли, над 1200 дюшека, 4 000 чифта обувки, готово облекло за повече от 150 000 лева и т. н.

Кооперациите от окръга обещават да заздравят и умножат постигнатите икономически показатели с оглед в края на годината, последна от четвъртата петилетка, да произведат повече чиста продукция, да дадат своя принос в увеличаване националния доход на страната — гаранция за бърз растеж на натрупването и необходимо условие за непрекъснат подем на социалистическата ни държава.

П. ТОПАЛОВ

Огнище на знания и просвета

ЕДНО мило и вълнуващо тържество беше събрало младо и старо и много гости пред монументалната сграда— новото читалище в центъра на село Зафирово.

Благодарение на голямото майсторство на строителите, които положиха много труд и умение, те успяха точно в навечерието на най-големия наш празник — 21-та годишнина от социалистическата революция у нас, да предадат това ново огнище на знания и просвета.

— Ще се открива новото читалище — това бяха разговорите между кооператорите и кооператорките, между младежите и девойките на 8 септември тази година в село Зафирово.

Сред хората бяха местните партийни и стопански ръководители на селото. Специално за тържеството бяха дошли секретарят на Окръжния комитет на Партията др. СТЕФАН ГАБРОВСКИ, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт генерал-майор от запаса др. БОЯН МИХНЕВ, членът на Националния съвет на Отечествения фронт и член на Върховния читалищен съвет др. ГЕОРГИ ЛЕФТЕРОВ, секретарят на Окръжния народен съвет д-р ДИМИТЪР БИЧЕВ и други.

Секретарят на общинския партиен комитет др. КИРИЛ КИРЧЕВ откри тържеството.

С топло и сърдечно приветствие др. Стефан Габровски поздрави зафировци с новата културна придобивка, като им пожела новото читалище да бъде непресъхващ извор на знания и просвета и преряза специалната за целта лента пред входа.

Тържеството се премести в големия салон, предназначен за тържествени събрания, кино и театър.

Председателят на читалището БОЖАН ЧАЛЪКОВ, в своя доклад направи кратък исторически преглед от създаването на първото читалище в селото до днес.

Приветствие поднесоха другарите Георги Лефтеров, Боян Михнев, д-р Димитър Бичев и председателят на ОК на ДКМС Иван Михайлов. Те поднесоха и подаръци за новото читалище.

Тържеството завърши с художествена програма от местните самодейни групи.

Село Зафирово действително вече има огнище на знания и просвета. Големият салон за кино и театър наброява 350 места. Освен него има и друг салон — по-малък за увеселения, две зали — читални — малка и голяма — две книгохранилища и кабинет за местната радиоуредба Това е един дом, който ще свети като маяк в съзнанието на хората за оформяне на новия морален облик на строителя на социализма и комунизма.

Да е честито новото читалище на зафировци!

А. ДИМИТРОВ

ПОД АЛЕНИТЕ ФЛАГОВЕ НА 9-ти СЕПТЕМВРИ

Тържествена манифестация на трудещите се

...В СИЛИСТРА

ГРАДЪТ осъмна, окъпан в слънчеви лъчи. Лек дунавски ветрец дипли знамената на площада. По измития лъскав асфалт кацат гълъби и подплашени от някой ранобуден минувач, шумно излитат в чистото септемврийско небе.

Празник е днес! Голям всенароден празник! Силистренци се движат по улиците и с усмихнати лица се поздравяват. Те очакват с нетърпение и трепет започването на деветосептемврийската манифестация, манифестацията на тези, които с неуморните си ръце, с големия си ум и непреклонна воля изградиха и създадоха нова Силистра, новия щастлив живот в нашия край.

Аленеят, огрени от топлото септемврийско слънце знамената на трибуната. Трепка коприната, а в сърцата пърха една голяма, чиста радост, че се сбъднаха думите на вожда Георги Димитров: „За двадесет години България трябва да извърши онова, което други страни са градили столетия!“

Към девет часа площадът в града вече е изпълнен с празнично облечени хора. В 9.30 часа на официалната трибуна се изкачват членът на ЦК на БКП и първи секретар на ОК на Партията АЛИ РАФИЕВ, председателят на Окръжния народен съвет ВЕЛЬО МАКСИМОВ, председателят на ОК на Отечествения фронт и генерал-майор от запаса БОЯН МИХНЕВ, членът на бюрото на ОК на Партията ДИМИТЪР БОЖИНОВ, секретарят на ГК на Партията МИКО НИКОЛОВ, заместник-председателят на Окръжния народен съвет ИВАН ПЕТРОВ, председателят на Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма АСЕН ЧАПКЪНОВ, председателят на Градския народен съвет ПЕТЪР ИВАНОВ, общественици и първенци в социалистическия труд.

Над площада отекват тържествени звуци и към трибуната потича буйният празничен поток от знамена и хора.

—Слава на Девети септември!

Това е лозунгът, който носят работниците от челната колона. Като пъстроцветен букет шумят знамената, извисили се над празничното множество от хора. И като спонтанен ек се носи над площада радостен, възторжен възглас:

— Слава на БКП!

— Да живее и пребъде във вековете делото на Девети!

Внушителен, победен марш на трудовия ни народ, създал за 21 години със собствен ум и чилични ръце благоденствието на социалистическата ни родина. Като млад пролетен поток прииждат и отминават колоните на учениците от училищата „Иван Вазов“, „10-ти февруари“, „Гагарин“, „Отец Паисий“, „Кирил и Методий“, „Вапцаров“, „Макаренко“ и от специалните училища и техникуми в града. В очите на учащите се грее възторгът на една голяма благодарност към любимата народна власт, която даде възможност на всеки да се учи и да влага своя труд в изграждането на социалистическото ни отечество.

А ето и колективът на ДМЗ „Стомана“, изпълнил предсрочно осеммесечния си план.. В дните пред Празника на свободата особено се отличиха Стоян Енев, Тома Михайлов, Кольо Ганчев, Георги Желев и още десетки отличници на Комитета по машиностроене.

„110 на сто изпълнен план за осем месеца!“ — това е огромният плакат, който носи колективът на ДСП „Родопа“. Работниците от „Винпром“ — Силистра за същото време са изпълнили производствения си план по обем 119 на сто и са реализирали чиста продукция 138 на сто.

С немалко успехи манифестират на този тържествен ден и работниците от промкомбинат „Камъшит“. Благодарение на разгорялото се социалистическо съревнование планът на предприятието е изпълнен 107 на сто

С чест изпълни обещанието си и колективът на ДИП „Дунав“, който реализира чиста печалба 185 000 лева.

Девети септември, ти блестиш на ведрия ни небосклон като пътеводна звезда, огряла пътя ни към трудови победи! Затова е безкрайно дълъг списъкът на постигнатите успехи.

С преизпълнени планове манифестират база „Петрол“, ДПЗХ „Първи май“, ДСП „Млекопреработване“, промкомбинат „Електрометал“, промкомбинат „Текстил“. . .

Въпреки че е едно от най-младите предприятия в града, РП „Оргатехника“ изпълни плана си за осеммесечието 101,5 на сто и реализира печалба от 20 000 лева. Създадените нови машини и организационно-технически средства на изложбата в Москва спечелиха за България 21 медала и почетни дипломи.

135 души удостоени със званието „ударник“. От 31 бригади 11 са завоювали званието „Бригада за комунистически труд“. Реализирана чиста печалба за 78 000 лева — такава е празничната равносметка на колектива от ДИП „Добруджа“.

Керамична фабрика, Горско стопанство, ДИП „Липа“ — все възторжени колони и още по-възторжени трудови дела в чест на 21-годишнина от славната деветосептемврийска победа.

В редиците на ДСП „Булгарплод Нектар“, достойно окачили гърдите си с лентите „ударник“ крачат Иванка Алексиева, Анка Николова, Здравка Караиванова, Тодорка Дамянова, Петър Матев, Кения Хасанова и други. Плодовете на техния труд разнасят надалеч в чужбина славата на родната консервана промишленост.

— Чиста продукция за 116 000 лева!

С такъв лозунг крачат работниците от различните специалности при ТПК „Дунав“, които в чест на Празника повишиха много срочното и качествено обслужване на населението.

ТПК „Метал“ рапортува: „Обемът на общата продукция е изпълнен 105 на сто. Произведена е надпланова продукция за 65 000 лева“.

Гордей се с нас, СЕПТЕМВРИ! Днес ти се къпеш в красотата на нашите трудови победи! Нека никога да не се повтарят вече някогашните бели септемврийски нощи, изпълнени с писъци на жени и деца, оръсени със свидната кръв на хиляди незабравими герои. Къпи се о, септември, в радостния поток на нашия трудов ентусиазъм!

Някога цифрите на нашите успехи бяха малко. А днес ние не се задоволяваме от тризначните числа, бележещи градуса на трудовите ни възможности.

ТПК „Инвалид“, ТПК „9-ти септември“, — възторг и цифри, които не се поместват дори в един празничен репортаж. Успехите са толкова, че биха могли да се поберат само в многотомна летопис. За тези успехи разказват многобройните плакати на Елмонтажна група, Енергоснабдяване, Окръжната станция на съобщенията, Транспред, Пристанището, ДАП и ДАИ, ОТП, ДП „Материално-техническо снабдяване“, ОКС, „Здрава храна“. Навсякъде преизпълнени планове, навсякъде ударници и челници в труда! Само в ГТП „Градска търговия“ 43 служители са завоювали званието „ударник на комунистическия труд“. С изпълнен план манифестират работниците и служителите от ОП „Кинефикация“, а „Печатни произведения“ е изпълнило поетото обещание 403 на сто.

Олични успехи на постигнали в трудовата си и стопанска дейност Дунавският драгажен флот, Окръжно пътно управление и СП „Комунални услуги“.

Високи постижения имат в работата си служителите от ОНС, ГНС, Окръжната болница, Аптечно управление, Санепдистанцията и БЧК, служителите от БНБ, ДСК, ДЗИ и БИБ.

Отшумяват последните колони на манифестантите, но Празникът продължава. Той е в сърцата на хората и радостта прелива, като препълнена чаша. Защото Девети септември ни окриля и вдъхновява на трудови подвизи за прослава на социалистическата Родина!

...В ТУТРАКАН

ТЪРЖЕСТВЕНА и вълнуваща бе в деня на свободата манифестацията на трудещите се от град Тутракан и съставните села. Израз на достойно посрещане и отпразнуване 21-годишнината на социалистическата революция в България бяха големите трудови успехи, които завоюваха предприятията и колективите, изпълнявайки предсрочно своите планове и обещания.

Украсените сгради и фасади с червени и трицветни знамена, с ликовете на ръководителите на Партията и държавата посрещнаха радостния народ със слънце и светлина. Пред официалната трибуна, на която бяха заели места ръководителите на града, към 10,30 часа, под звуците на фанфарите започнаха да преминават строените колони на манифестантите. Найнапред премина колоната на знаменосците. Възторжено бяха посрещнати децата от детска градина № 1 и училище „Христо Ботев“. С много портрети и лозунги манифестираха учениците от училищата „Максим Горки“, Васил Левски“, „Христо Ботев“, „Любен Каравелов“ и „Стефан Караджа“, учениците от гимназията.

С любов и признателност към Партията и народното правителство преминаха работниците от „Текстилни влакна“, които са окръжен първенец за първото полугодие на тази година, колективите на РТС, Държавно горско стопанство и други.

Много организирано преминаха на тазгодишната деветосептемврийска манифестация кооператорите от ТКЗС „Христо Ботев“ — Тутракан. Над 1 000 кооператори и кооператорки с радостни лица, минавайки пред трибуната, викаха „Ура!“. Те се гордеят със своите успехи: бригадите от град Тутракан получиха тази година по 290 кг пшеница средно от дка и по 303 кг ечемик. Между тях бяха ударниците Петко Дамянов, Иван Тодоров, Марийка Тодорова, Елена Стоянова, Садък Мехмедов, Ресмия Ахмедова, Христо Костов, Тодор Арабаджиев, Петър Иванов, Панайот Костов и други.

Манифестираха механизаторите със своите машини — механизаторът Васил Дамянов, изпълнил плана си за дълбоката оран 113 на сто, Мирчо Димитров — 123 на сто, комбайнерът Никола Михайлов, овършал 965 тона зърно и други.

С неописуем възторг в очите преминаха трудовите колективи на „Зърнени храни“, ОТП, Наркооп, БНБ, ДЗИ, Градския народен съвет и други. С бодра крачка маршируваха работниците от ТПК „Домостроител“, които произведоха в чест на празника надпланова продукция за 35 000 лева. Най-много продукция е дал керамичния цех с ръководител Аурел Стоянов — за деветмесечието 1 600 720 доброкачествени тухли.

Със забележителни трудови дела се представиха на празника колективите на ТПК „Съединение“, цех „Ракита“, Асфалтова база, Пътно управление и други.

Изблик на топли чувства се понесоха сред празничното множество, когато със стегната стъпка, воля и мъжество се появиха физкултурниците от дружество „П. Хитов“. Заедно с тях манифестира и представителният футболен отбор на град Гюргево — Румъния, който гостува на тутраканци по случай Девети септември.

Живко ТРУШЕВ
(наш кореспондент)

НАШИТЕ кореспонденти ни пишат, че тържествени манифестации в деня на празника са се провели и в други населени места на окръга. И навсякъде трудещите са манифестирали единството си около Централния комитет на БКП, своята безгранична любов към нашия двоен освободител Съветския съюз. Своята непоколебима вяра в идеите на марксизма-ленинизма те са изразили в големите успехи, които са постигнали в чест на Празника. Трудещите са станали изразители на дълбоките чувства на нашия народ към героите от миналото, към тяхната светла памет и мъжество, към онези подвизи в борбата за освобождението ни от фашизма и капитализма, които народът ни пази, като скъпи реликви, като неувяхваща слава.

Вести от Дулово

ГОЛЕМИ грижи за пропагандата на филмите и предварителната продажба на билетите полага колективът на кино „Никола Вапцаров“. Плодовете от положения труд са богати: планът за деветмесечието е изпълнен предсрочно—за зрителите 102 на сто, а за оборота 103 на сто.

* * *

ДЪРЖАВНАТА спестовна каса полага голямо старание в разяснителната си работа сред населението за значението на влоговете за народното ни стопанство. В резултат на тази дейност деветмесечният план е изпълнен за осем месеца, като вместо 415 000 лева от влогонабирането са отчетени 420 000 лева.

За преизпълнението на плана решаваща роля изигра културното обслужване на клиентите.

Венета ГЮРОВА

ПО-ВИСОКИ ДОБИВИ ПРЕЗ СЛЕДВАЩАТА ГОДИНА

НАРЕД с дълбоката оран, основното торене е едно от най-важните условия за получаването на високи добиви от пролетните култури. Това е добре известно на кооператорите от с. Казимир, които планираха да разхвърлят над 300 т оборски тор на площите, определени за тези култури. За да изпълнят тази важна задача казимирските кооператори заработиха отрано. В непрекъсната надпревара по прашните полски пътища дни наред бяха двете ремаркета, карани от трактористите Тодор Николов и Тодор Кирилов. Всеки ден те извозваха десетки тонове тор. На първо място се нареди трактористът Тодор Николов, който извози повече от 170 т тор.

Извозеният тор веднага се разпръсваше по блоковете и заораваше. Благодарение на упоритият труд на механизаторите, а също и на товарачите Иван Тодоров, Георги Йорданов и други, изпълнението на тази задача вече завърши. Наторени са и последните, определени за тази цел декари.

Симеон КОЛЕВ

ВЕЧНА ПРИЗНАТЕЛНОСТ КЪМ СЪВЕТСКИТЕ ГЕРОИ!

В ОНАЗИ СЕПТЕМВРИЙСКА НОЩ

1943 ГОДИНА. Септемврийска вечер. Селяните, уморени от дневната работа, се готвеха за сън, когато на югозапад от село Ишircово в небосвода изведнъж се появиха две бързодвижещи се светлини, съпроводени от рев на мотори. Чу се картечен откос и една от светлините се превърна в лумнал пламък, който се устреми към земята с голяма бързина и страшен грохот.

* * *

На 14 септември 1943 година на екипажа на съветския самолет „Ил—4“ с командир Леонид Иванович Лебедев е била поставена бойна задача — да постави мини дълбоко в тила на врага, на река Дунав, около град Русе. Но по обратния път над Русе самолетът бива забелязан и осветен от немски прожектори. Във въздуха се появил немски изтребител. Пилотът решава с няколко лъжливи движения и изменение на курса да се освободи от немската зенитна артилерия и преследващия го немски изтребител.

От щаба на авиационната част съобщават на екипажа да се завърне в базата си през Черно море, за да може при опасност да се приземи на българска територия, където живеят братя-славяни и има силно партизанско движение.

Когато екипажът вече бил сметнал, че се е отървал от преследването на немския самолет, южно от град Силистра, на височина 1 400 м самолетът бива внезапно атакуван със силен картечен огън от близко разстояние. Запалва се лявото му крило. Пожарът не можел да се угаси. Връзката с членовете на екипажа била прекъсната.

Огънят обхванал и кабината. Пилотът Бабий съобщава на екипажа да напусне самолета, но отговор не получил. С големи усилия той успява да се измъкне от горящата кабина и да скочи с парашут. Разстоянието до земята обаче било малко и той получава силни смущения в главата при падането. Лицето и ръцете му били обгорени, очите му виждали лошо. С адски мъки той успява да се освободи от парашута.

В това време от Ишырково към Брадвари по пътя заскрибуцали четири-пет волски коли. Бабий отива при коларите и ги моли да му окажат първа медицинска помощ. Но какво са могли да сторят коларите-турци, освен да му дадат вода. В същото време фашистката власт в Брадвари организира неговото залавяне. Пияният кметски наместник Иван Добрев и други около него набързо сформират 3 групи, които се пръскат в различни посоки да търсят самолета и евентуално парашутисти. Групата на Добри Касабов първа посреща колите, дава няколко изстрела във въздуха и всички групи се събират.

— Къде е паднал самолетът—запитал бай Добри.

— Къде е паднал, не знам, но при нас е един от парашутистите—отговорил един от коларите.

Пристигнал кметският наместник. Кряснал:

— Слизай от колата и дигай ръцете горе!

Свързват му ръцете с един пояс и тръгват към мястото, където бил паднал самолетът. После го изпращат в Брадвари, съпровождан от Димитър Стоянов Динчев, Никола Пеев Ников, Стойчо Димов Илиев. Останалата група продължава пътя и отива на мястото на падналия самолет. Там виждат страшна картина: моторите на самолета били забити в земята, на една страна се търкаляла картечница, наоколо гората била изгоряла, свистели куршуми от огъня, а на някои от дърветата висели горящи части от човешки тела. На сто метра от падналия самолет намират кабината и лявото крило. На кабината бил закачен обгорен парашут. Може би и другите от екипажа са правили опит да скочат, но са закъснели, тъй като самолетът е бил обхванат вече от огнената стихия. Трима от екипажа на самолета загиват: капитан Леонид Иванович Лебедев, командир на самолета, сержант Павел Петрович Лелеко — стрелец, сержант Дмитрий Петрович Филипенко — стрелец. Остава жив само пилотът Дмитрий Феодорович Бабий, който не е знаел нищо за съдбата на своите другари и затова, когато научава за гибелта им, сълзи напират в очите му, заговорва чувството на мъст. И когато немците идват да го вземат, той намира сили в себе си да отговори на въпроса им с думите: „Напред към Берлин“!

Българските власти го предават на германците. Започват дълги мъки и страдания за Дмитрий Бабий по затвори и концлагери, а напоследък и в рудниците на Судетските планини, където дочаква освобождението си през 1945 година от съветските войски.

Двадесет и две години след тази случка, Дмитрий Бабий си спомена с благородност за оказаната му първа помощ от учителя в Брадвари Петър Куртев. Петър Куртев е първият от Бабий тогава срещнат човек, който разговарял любезно с него и който му съобщил за гибелта на неговите другари, членовете на екипажа.

Двадесет и две години оттогава, но жителите от селата Ишырково и Брадвари пазят топли чувства за съветския летец Митя и за загиналите му другари. В знак на вечна признателност те издигнаха паметник на героите.

Господин ВЕЛИКОВ

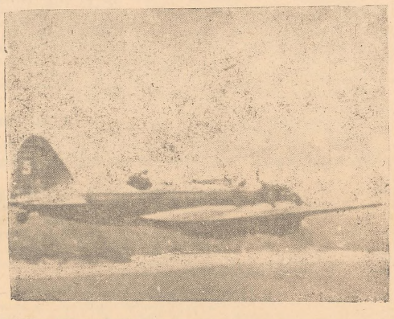

САМОЛЕТЪТ, чийто екипаж изпълни бойната си задача по разгромяването на фашистите в дълбокия тил.

ТЕ ЗАГИНАХА ЗА НАШАТА СВОБОДА

ГВАРДЕЙСКИЯТ щурман капитан Леонид Иванович Лебедев, е роден през 1912 година в с. Уян, Кутунски район, Иркутска област, в семейството на беден селянин. По произход е руснак. В семейството е седмото поредно дете. През 1915 година, когато Леонид е едва на 3 години, умира баща му. В гражданската война през 1918 година братята на Леонид участвуват на страната на съветската власт. Те се завръщат в Уян чак през 1928 година. Трудно било тогава на малкия Леня и цялото семейство (майка с четири невръстни деца). Въпреки трудностите в семейството, в училище Леня бил отличен ученик. След успешното завършване на VII клас той се записва в Иркутския източносибирски техникум, а след това завършва и Ленинградското военно-морско училище „Фрунзе“. Веднага след завършване на училището заминава в армията, където служи до трагичното му загиване. Бил член на КПСС. Участвувал е в повече от 150 бойни полета. За бойни заслуги бил награден с орден „Червено знаме“.

ВЪЗДУШНИЯТ стрелец, гвардейският сержант Павел Петрович Лелеко, е роден през 1921 година в с. Станислав, Херсонски район, Николаевска област. По произход е руснак. Бил член на ВЛКСМ. След завършване на десети клас постъпва в мореходно-рибен техникум, който не завършва поради заминаването му на фронта. По време на Великата отечествена война участвува в 85 бойни полета. За високи бойни заслуги бил награден с орден „Отечествена война“— първа степен. Бил неженен. Сега единственият му брат и неговите родители живеят в град Херсон.

ВЪЗДУШНИЯТ стрелец, гвардейският сержант Дмитрий Петрович Филипенко, е роден през 1921 година в с. Городище, Беловодски район, Луганска област, в семейството на беден селянин. През 1937 година завършва седмокласно образование в родното си село, след което веднага започва работа в колхоза. В началото на 1939 година заминава на работа в Донбас. Тук завършва шест месечна школа за миньори. През септември 1940 година постъпва в съветската армия и бива зачислен във военновъздушните сили на Черноморския флот, където служи до трагичната си смърт.

По произход Дмитрий Петрович е украинец. Бил член на КПСС. Извършил 160 бойни полета по време на Великата отечествена война. В групов въздушен бой свалил два фашистки самолета „Ме — 109“. За високи бойни подвизи бил награден с орден „Червена звезда“.

ПАМЕТНИК НА ЗАГИНАЛИТЕ СЪВЕТСКИ ЛЕТЦИ

КОЛКОТО повече се отдалечаваме от деня, в който са загинали тримата съветски летци Леонид Иванович Лебедев, Павел Петрович Лелеко и Дмитрий Петрович Филипенко край село Ишырково през септември 1943 година, толкова по-ясно, по-непосредствено и по-вълнуващо се доближаваме и разбираме техния подвиг, тяхната саможертва и героизъм за делото на нашата свобода. Тя изгря над България, без да могат те да я видят, без да могат да чуят за неописуемата наша радост от освобождението ни от фашизма.

На това високо място, гдето са загинали те, цветята пак цъфтят напролет, гората по хайдушки шуми вечер, септемврийските вечери отново се редуват над заспалите селски къщи, но както хората, така и природата крият в себе си една незабележима тъга, един отдавнашен спомен, който в дадени случаи заговорва в тях и се повтаря като легенда.

Сега на това обрасло с дървета място се издига бял паметник — символ на братска обич и неувяхваща слава, отговор на един отдавна вълнуващ хората въпрос: „Така ли ще остане незабелязан подвига на тримата съветски братя“? Паметникът се издига величествен със своята простота и неповторима оригиналност. И колкото повече и по-често застава човек пред този белокаменен парашут, толкова по-силно той чувствува признателността на населението на този край към онзи ненадминат подвиг на тримата съветски летци.

Ето какво разказва председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. Боян Михнев: „Когато на 14 септември 1943 година се запали и падна в района на Ишырково съветският самолет и загинаха трима души от екипижа му, аз бях излязал от затвора вече и се намирах в местността „Косаря“ на гората „Каракуз“, дошъл в този край по организационна работа. И оттогава до момента, когато миналата година поставихме паметна плоча на лобното място на загиналите с всеизвестните думи на Ботев „Тоз, който падне в бой за свобода, той не умира. . . “, постоянно ме е вълнувал въпросът за построяването на паметник. И когато разбрах, че обществеността в селата Ишырково и Брадвари е на същото мнение, много се зарадвах“.

На 2 май 1962 година група младежи от село Ишырково, между които учители, чиновници и ръководители, организират екскурзия до местността „Домузкулак“ — мястото, където през 1943 година загиват тримата съветски летци.

— Мълчахме и мислехме — пише един от тях. — Пред всекиго от нас в този момент изплува онзи трагичен момент, онази бяла септемврийска нощ, когато във въздушен бой с врага загиват смелите орли. Кои бяха те и как се казват? Знаят ли близките им къде гният сега техните кости?

Пръв наруши тишината тогавашният секретар на общинския партиен комитет Йордан Христов:

— Лобното им място не бива да остане така — каза той.

— Да им издигнем паметник — предложи друг.

Писмото, което написва учителят Господин Великов от Ишырково, до дружеството за съветско-българска дружба в Москва, бива препратено до маршал Бирюзов. Той му изпраща отговор през юни 1963 год. с имената и адресите на загиналите летци и на единствения останал жив от екипажа летец Дмитрий Феодорович Бабий. Посредством него те установяват връзка с близките на загиналите трима.

Окръжният комитет на БКП, Окръжният народен съвет и управителният съвет на ТКЗС подкрепиха замисъла на групата ентусиасти за издигане на паметник на загиналите летци. В организационния комитет по неговото построяване влизат най-отговорните ръководители. А практическото изпълнение на задачата, след като Окръжният народен съвет и управителнит съвет на ТКЗС отпуснаха средства, се възложи на 25 от най-добрите строителни майстори, които под ръководството на двамата братя Иван Станев и Пеню Станев завършиха в срок строежа на паметника.

Никола НАНЕВ

РАЗГОВОР преди полета. Снимката е направена през 1943 година. Тримата на снимката от ляво на дясно са: гвардейският летец Дмитрий Бабий, началник-щабът на военно-въздушната част и гвардейксият щурман Леонид Иванович Лебедев.

АЛЕКСАНДЪР ЛУКИН

ОПЕРАЦИЯТА „ДАЛЕЧЕН СКОК“

ОЩЕ КАТО ЮНОША Александър Александрович Лукин започва да работи в ЧК и става разузнавач в първите години на съветската власт. През това трудно време той неведнаж изпълнява сложни и отговорни задачи, проникваайки в дълбочината на нелегалните контрареволюционери.

През годините на Великата отечествена война той е заместник-командир по разузнаването в прославения специален партизански отряд на героя на Съветския съюз Д. Н. Медведев. Под ръководството на А. А. Лукин в тила на врага е действувал легендарният съветски разузнавач Николай Кузнецов. А. А. Лукин е автор на книгите „Сътрудник на ЧК“, „Тихата Одеса“, „Разузнавачи“, „Операцията Дар“ и редица очерци за съветските разузнавачи.

НИКОЛАЙ КУЗНЕЦОВ излезе от дом № 15, намиращ се на улица „Легиони“, в десет часа вечерта. Опитваха се да го задържат, уговаряха го да остане още малко, но той все пак замина, като каза, че е изморен и го боли глава. Всъщност, причината беше друга. Просто му се искаше да остане сам, да събере мислите си и да анализира наблюденията си от последните дни.

Беше вече тъмно. Редките фенери едва пробиваха шумящата пелена на падащия есенен топъл дъжд. Кузнецов вървеше с отмерена, твърда крачка, станала му така привична през тази година на живот в чужда кожа. Смъкнал ниско над веждите си козирката на високата фуражка, вдигнал яката на светло-сивата си формена мушама, той крачеше, като че ли се намираше на парад в Берлин.

Всеки пет-десет минути насреща му попадаха двойки патрули: наежени войници в стоманени шлемове, с готови за стрелба автомати. „Страхуват се...“ — със зло удовлетворение си помисли Николай Иванович.

Действително, след събитията от миналото лято, особено след взрива на Прозоровския мост, окупантите рязко засилиха охраната на всички военни и граждански обекти в Ровно удвоиха числеността на патрулите в града и въведоха нови строги порядки.

Впрочем, Кузнецов не се боеше много от това. Документите на името на обер-лейтенант Паул Вилхелм Зиберт винаги бяха в ред. В портфейла му своевременно се появиха нови командировъчни предписания, акуратно се слагаха, където трябва, нужните подписи и печати.

Всеки патрул, който проверяваше неговите документи, узнаваше от тях, че има работа със заслужил фронтовак, кавалер на два „Железни кръста“, който сега след тежко раняване на източния фронт изпълнява длъжността на упълномощен по стопанското командуване—„Виртшафскомандо“ (съкратено „Викдо“) — по използването на материалните ресурси от окупираните области на СССР в интерес на Вермахта. Това обстоятелство напълно оправдаваше неговите чести идвания в Ровно.

След това Кузнецов си представи, как ще пристигне в този град след войната и ще мине по познатите му улици с Валя Довгер, с Лидия Лисовска и Мая Микота. Ами че още първият малчуган ще ги помъкне към милицията! Той си представи, как яростно ще доказва на някой мустакат старшина, че те не са „гадове“, които са познати на целия град, а съветски разузнавачи и неволно се усмихна.

На сестрите, разбира се, не е леко. Действително цял Ровно знае, че тяхната квартира на улица „Легиони“ 15, откъдето той току-що излезе, е място за постоянни гуляи на окупантите, а самите стопанки работят във фашисткото казино. Ех, момичета, момичета! Колко ли ви е тежко на вас! В края на краищата той рискува само своя живот, а те нещо повече — честното си име. Леко ли им е да живеят в родния си град, пред погледите на всички, с репутацията на „немски кучки“....

„А те наистина са много красиви“ — неочаквано, като че ли се учуди на това, помисли Кузнецов. Сестрите действително бяха хубави. Лидия бе висока, гъвкава и стройна. Лицето й сякаш бе стругувано на струг, с големи сиво-сини очи, в които тези два цвята се преливаха и беше обрамчено с красиви коси, напомнящи по цвят узряла ръж. А Мая бе съвсем друга, дори не би казал, че е братовчедка: слабовата, жива. И очите й рядко се срещаха — зелени.

Николай Иванович с ужас си представи, какво ще стане с неговите помощнички, ако на гестапо стане известно, че Лисовска и Микота фактически не са техни агенти, чието задължение е да се вглеждат в гарнизонните и пристигащи офицери от Вермахта, а разузнавачки от специалния съветски чекистки отред, в който влиза и той, Николай Кузнецов.

А Валя Довгер? Тази слабичка, сивоока девойка така умело разиграваше ролята на годеница на обер-лейтенант Зиберт, че заблуди дори самия Ерих Кох, райхскомисаря на Украйна и гаулайтер на Източна Прусия. По негова лична препоръка тя проникна на работа в райхскомисарията!

Кузнецов отново се върна към предмета на своите постоянни размишления през последно време. Пaул фон Ортел... Какво прави в Ровно този външно невъзмутим, явно с необикновен ум есесовски офицер? В това, че той е разузнавач и то не от дребните, Кузнецов не се съмняваше. И се опираше в този си извод съвсем не само на интуицията си, но и на напълно реални факти. Преди всичко фон Ортел за своите двадесет и осем години беше явно млад за званието щурмбанфюрер от СС. (Щурмбанфюрер — есесовско звание, съответствуващо на майор в армията). Той би могъл да получи това звание само за изключителни заслуги. В същото време Ортел, това се чувстваше добре, притежаваше не малък опит.

Щурмбанфюрерът беше доста висок, здраво сглобен и стегнат. Неговите редки тъмни коси се разделяха от безукоризнен път на една страна. Светлите му очи гледаха умно и бяха винаги нащрек.

Никой не знаеше къде служи той и въобще свързан ли е Ортел поне с някакви учреждения в града. Той се държеше съвсем независимо. Няколко пъти Зиберт има възможност да се убеди, че Ортел, без да заема някакъв официален пост, се ползва в гестапото и СД с огромно влияние. От пари, за разлика от другите приятели на Зиберт, той не се нуждаеше.

През безкрайно дългите месеци на работа във вражеския тил Николай Иванович се научи доста леко и бързо да се ориентира в характерите на своите многобройни „приятели“ — офицери и да напипва слабите страни на всеки един. С фон Ортел обаче трябваше да се държи крайно внимателно. Кузнецов разбираше че засега нищо неподозиращият щурмбанфюрер няма да остави без внимание нито една негова дума или жест. Затова ние решихме с Николай Иванович в отреда, че той никога няма да се мъчи да започва някаква игра с фон Ортел.

(Следва)

Пред пленума на Окръжния комитет на Партията по зърненото производство

РЕШЕНИЯТА НА ПАРТИЙНИЯ КОМИТЕТ В СОКОЛ СТАВАТ ДЕЛО

В СОКОЛСКИЯ район няма кооператор, кооператорка, комунист, земеделец или безпартиен, който да не знае, че в най-скоро време ще се проведе пленум на Окръжния комитет на Партията, на който ще се постави и реши въпроса за зърнопроизводството в нашия окръг. Няма кооператор и кооператорка да не знае как се е развило зърненото и фуражно производство в района на Сокол за периода 1960-1965 година и как то трябва да се развие за в бъдеще.

В стопанството е подработен конкретен перспективен план на ТКЗС за решаване зърненото производство в Соколското стопанство до 1970 година. Ето какво предвиждат специалистите в плана за 1966 година, който е готов и приет от ръководството на стопанството: пшеница от 18000 дка през 1966 година ще намалее на 16000 дка през 1967-70 година, но средния добив ще се завиши, така че през този период общото количество на пшеницата да не спадне под 4000—4500 тона зърно, колкото е произведено през 1965 година. От тази площ 16 000 дка и съответно на площите до 1967—70 година ще се застъпва сортът „Безостая-1“ — от 94 на сто до 95 на сто. От него 8 000 дка годишно ще се засяват като площи за високи добиви, от които през 1970 година ще се произвежда по 350 кг зърно от декар. Ечемик за 1966 година ще се засее 3 000 дка, а 1967-70 година 3 500 дка. Ечемяните площи ще се торят както при пшеницата, за да се гарантира 960-1 225 тона зърно. В стопанството се предвижда да се засее смеска-ечемик и пшеница и сорт „Сан-пасторе“ —1 000 дка, от тази площ трябва да се осигурява за животните ежегодно по 320-350 тона. За периода 1966-70 година площите за царевица за зърно ще се намалят от 4 700 дка до 4 500 дка и ще се произвежда 1 598-1 603 тона зърно. За осигуряване на тези количества пшеница, ечемик, царевица и др., в стопанството ежегодно трябва да постъпват: 80 тона гранулиран суперфосфат, 600 тона праховиден (гранулиран) суперфосфат, 500 тона амониева селитра само за горните култури. За да се получат желаните добиви през следващата година, кооператорите усилено подготвят семената за посев. От необходимите им 580 тона пшеница за семе, към 2. IX. са почистени вече 470 тона. По вечето проби са от първа класа и специалистите заявяват, че няма да допуснат да се сее пшеница от втора и трета класа. Гранулираният суперфосфат е почти пресортиран и готов за предсеитбено торене. До тази дата площите за есенните култури са уточнени по блокове, както и площите за високи добиви и семенни участъци. По указания на гл. агроном др. Караджов, по села започна завеждане на книгата „История на полетата“, от която ще се видят всички мероприятия, прилагани за дадена култура, ефекта от тях и опитът на кооператорите, получили най-добър резултат ще се прилага. За навременната сеитба и нейното добро качество, почти всички редосеялки са ремонтирани. Доставени са още две нови „СУБ—48“. Взети са всички мерки за извършването на висококачествена сеитба на есенните култури през тази година.

Решенията на общинския партиен комитет в с. Сокол по въпросите на зърненото производство се решават успешно от кооператорите.

М. МАРИНОВ

ПОДХРАНВАНЕТО НА ЗЕМЯТА НЕ ИЗОСТАВА

ТРУДОЛЮБИВИ и неуморни са кооператорите от бригадата на Иван Бабов от село Посев. Те първи и най-добре приключиха с жътвената кампания, затова и на тях беше връчено преходното червено знаме „Бригада — първенец“ на стопанството.

Сега, когато работата значително намаля, те пак не търсят почивка. Едни от тях обират от последните декари арпаджика други осигуряват необходимия силаж за изхранване на животните през тежките зимни месеци, трети — берат и нижат тютюна. Бригадирът е разпределил работата така, че нито една от стопанските задачи да не изостава.

Повече от десет дни, откакто Иван е заделил 8 каруци и кооператорите Вълко Димитров, Сали Якубов, Илияз Ереджебов, Абил Исмаилов и други всеки ден извозват по 12-15 тона оборски тор по блоковете. Голяма помощ оказват и шофьорите Велию Нейков и Добри Димитров, които останат ли малко свободни, изнасят тор.

Голямо внимание бригадирът обръща на наторяването на площите, защото от години наред посевските кооператори получават най-високи добиви царевица от декар в стопанството, и това не е случайно, те знаят, че подхрани ли се грижливо земята, получава се богата реколта. Затова и тази година щом пожънаха есенниците и привършиха с извозването на сламата и снопите, започна наторяването на онези блокове, които ще бъдат засети следващата година с царевица.

Благодарение на упоритият труд на каруцарите и шофьорите, досега са изнесени над 200 тона оборски тор и са подхранени над 1 100 дка площ. Посевци са решили да наторят най-малко още 2 000 дка, а това означава, че те още от сега са поели борбата за получаване на богата реколта от царевицата през следващата година.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

ЗА ДА ИМА ПО-БОГАТА РЕКОЛТА

ИЗВОЗВАНЕТО на оборския тор по кооперативните блокове и зеленчуковите градини е едно от важните условия за получаване на по-високи добиви от зърнените култури и на повече ранни зеленчуци.

Убедени в правотата на това агротехническо изискване, кооператорите от Главинишкото кооперативно стопанство използват свободните каруци и някои други транспортни средства и правят всичко възможно натрупания тор да бъде изнесен там, където е необходимо.

С всеки изминат ден извозените тонове стават все повече. Правилната организация на хората и транспортните средства даде възможност бригадата на Петър Маринов от с. Главиница да натори над 200 дка площ с по 5 тона оборски тор на декар.

Не изостават с изпълнението на тази селскостопанска работа кооператорите от селата Подлес и Калугерене.

Минчо ДОЧЕВ

ПРИЛОЖЕНИТЕ НОВОСТИ НОСЯТ ДОХОД НА ТКЗС — АЛЕКОВО

ПРЕДИ известно време в салона на читалището в село Алеково се проведе сесия на изпълнителния комитет на народния съвет. Председателят на ТКЗС Марин Иванов прочете доклад за някои новости в селското стопанство, приложени в ТКЗС — Алеково през изтеклите няколко години и се спря на новостите, които ще се приложат в перспектива, за да се развие и укрепне икономически стопанството.

Така например към доставените два сламоподбирачи, под ръководството на главния инженер са направени шейни, които се влачат след сламоподбирачните балировачки, върху които падат балите. Там се подреждат добре от един човек и когато се съберат за един камион, се стоварват в блока, от където превозното средство ги товари и извозва до камарата, където се складират. От това нововъведение на стопанството е спестен труд и време за събиране на балите и има икономически ефект около 400 лева.

Вместо досегашните волокуши, изработени от въжета, направени са от винкели. Сега само трактористите и прикачвачите събират сламата на камари, докато по-рано това е ставало от 8-10 човека, които са вървели непосредствено след тракторите. От това нововъведение са спестени 180 лева.

Направен е и СТЕНТ за регулиране налягането на дюзите на дизеловите двигатели с подръчни материали и сега, вместо тяхното изпробване да става в с. Алфатар, гр. Тервел и др. извършва се в работилницата на ТКЗС. По този начин се пести време, средства и пр. — икономическия ефект е 100 лева.

Към трактор ДТ-20 е приспособена резачка за дърва. Вместо кооператорите да полагат доста труд за ръчно насичане на дървата за огрев, то това става с резачката. От една страна кооператорите се улесняват, а от друга резачката носи доходи, тъй като тя е направена от бракувани части на стара резачка. По този начин стопанството е направило икономия от 140 лева.

Вместо да се затопля водата във фуражните кухни с дърва, каквито са твърде малко, от работилницата е приспособена нафтова помпа, с помощта на която се затопля вода. С това приспособление се прави една икономия от 320 лева.

През изтеклите няколко години и най-вече през 1965 година са постигнати значителни успехи и в животновъдството. Под ръководството на главния ветеринарен лекар и главния зоотехник има нововъведени методи за хранене, опазване на животните и други. Така например е извършено кръстосване на местните овце с коч от порода „Меринофлайш“. Получени са агнета с по-високо живо тегло, с по-висок прираст от местните породи. От този опит направен върху 400 овце се е получил икономически ефект от 400 лева.

Третирани са 4 100 кокошки против разклопването, по който начин носливостта не е спаднала през месеците юли и август, както това е ставало през изтеклите години. От това нововъведено мероприятие са произведени през тези месеци повече в сравнение с миналите години 23 400 яйца за 4 642 лв. Употребен е бил специален препарат по метода на Филатов при 240 телета, от който прирастта се е увеличил средно с по 150 гр на теле за месец и при 230 прасета, при които също е произведен повече прираст. От тези мероприятия стопанството е получило допълнителен доход от 4 700 лв.

Сесията с радост прие новостите, внедрени досега в стопанството и взе нови решения:

Да се заведе опитно поле в ТКЗС, с оглед да се изпитват и въвеждат новите сортове от селскостопанските култури, които са по-продуктивни, устойчиви на торене, полягане, суша и други.

Да се механизират три площадки за почистване на семената, от които стопанството ще спечели 1 500 лв. Да се приспособят 5 комбайни за прибиране на питите при жътва на слънчоглед, с което ще се съберат всички пити, необходими за фураж на животните. Приеха се още много други мероприятия, от изпълнението на които в кооперативната каса ще се отчете доста голям допълнителен доход за стопанството.

Марин ЙОРДАНОВ

За пример в работата са кооператорите от звеното на Марко Димитров от с. Кайнарджа. За сега то държи първо място в стопанството в брането и низането на тютюна.

Снимка: Георги КИРИЛОВ

Профорганизация за пример

НАВСЯКЪДЕ в района на Държавното елитно семепроизводно стопанство — Силистра цари ред и чистота. Добре поддържаните градини създават приятни условия за отмора на хората. По главната алея са сложени портретите на първенците в животновъдството и полевъдството. В чест на всеки празник се изготвя подходяща украса за канцелариите, фермите, работилниците и за стените. Всичко това е дело на профорганизацията в стопанството. Ръководители на профкомитета тук са Йордан Чаушев, председател и Георги Йорданов, секретар.

Макар и възрастен, бай Йордан е пъргав човек, с богат организационен опит. Той намира подход към всеки член на профорганизацията, изслушва го най-внимателно, когато трябва. Бай Йордан е винаги там, където се решават задачите, затова и профорганизацията има авторитет в стопанството. Активни са и останалите членове на ръководството, които се стремят да организират изпълнението на всички задачи правилно и навреме.

Един въпрос, който вълнува всички членове на профорганизацията и ръководството — това е въпросът за завоюването на званието „Предприятие за комунистически труд“. Това звание ще бъде най-голямата награда за положения от работниците труд в изпълнението на всички селскостопански и други задачи.

Наскоро профкомитетът обмени опит с профкомитета на Държавното елитно семепроизводно стопанство „Д. Кондов“ край град Варна. От работата на тяхната профорганизация членовете на профкомитета научиха много положителни неща, които ще бъдат приложени в работата и на профорганизацията в стопанството в Силистра.

Веко СТАНЧЕВ

КОЙ ЩЕ РЕМОНТИРА ШОСЕТО ЗА ГАРА ДУЛОВО

ПОВЕЧЕ от година и половина на никому не прави впечатление лошото състояние на шосето, което се отклонява от главния път Силистра — Коларовград и свързва товарна гара — Дулово. Покрай двете канавки е нахвърлян чакъл, затрупан и затъпкан с кал та са образувани могилки. Платното на шосето вече е оголило на места големите камъни на основата, а някъде дори и те са изровени.

Шосето е дълго 300-400 метра, а по него се изнасят почти всички стоки от гарата за окръга. Идва зима и тя ще го завари в още по-лошо състояние. Изглежда това не тревожи отговорните фактори от Дулово и съответния отдел на ОНС — Силистра. Не трябва ли да се види кой е собственикът му и да се заеме с поправката и то в близко бъдеще. За ремонтирането му съществува благоприятна възможност. Трябва да се разстеле и валира натрупания чакъл и дори да се асфалтира. Поне сега може да се използва асфалтовата база в Дулово.

Нека се надяваме, че някой ще се заеме с поправката му.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

ДОБРИ СА ГРИЖИТЕ ЗА ЖИВОТНИТЕ

ПРЕЗИМУВАНЕТО на животните е една от основните задачи за ръководителите, специалистите и животновъдите от Държавното елитно семепроизводно стопанство — Силистра. За да имат през следващата година висока животинска продукция, те навреме взеха необходимите мерки за осигуряване на доброто презимуване на селскостопанските животни през есенно-зимния сезон. За тази цел са дезинфекцирани, измазани и варосани всички помещения, определени за животните. Необходимо е да бъдат настлани с камъни пътеките до фермите, за да не се цапат много животните през зимата, когато ги изкарват на водопой и разходка.

В стопанството усилено се приготовлява необходимата храна за животните през зимата. Скоро ще започне съхраняването на цвеклото близо до фермите. Сламата, сеното и другите фуражи са складирани на купи и камари на подходящи отцедливи места. Добре е съхранен концентрирания фураж — ечемик, овес и други, като редовно се преглеждат и се обръщат с лопата, за да се проветряват.

За опазване на всички видове животни, се вземат профилактични мерки. Ваксинирани са кравите против „антракс“ и други.

В скоро време ще бъдат изпълнени всички мероприятия, набелязани за презимуване на животните.

Станчо ВЕКОВ

Добър като шофьор, прекрасен като човек

ЩОМ СЕ УВОЛНИ от казармата, Стоян Андреев от с. Казимир застана зад волана на една от кооперативните коли и вече от пет години е шофьор. Но той е един от тези шофьори, които хората сочат за пример. Внимателен, трудолюбив, изпълнителен — такъв е Стоян.

— Той е постоянен първенец измежду колегите си — говори ласкаво за Стоян, диспечерът на стопанството. Така например при план за годината да измине 46 200 тон/км, досега той е изминал над 43 280 тон/км. Данните ясно говорят, че скоро той ще започне да изпълнява плана си за следващата 1966 година.

Стоян Андреев е не само добър в професията си, но той е прекрасен като човек. Неведнъж се е случвало при нещастие на някого не друг, а той да окаже първа помощ на нуждаещия се като го откара бързо с колата си до медицинския пункт в селото. Затова всички хора го обичат и уважават в стопанството.

Симеон КОЛЕВ

СТРОИТЕЛИ — ПРОЕКТАНТИ — ИНВЕСТИТОРИ

НЕПЪЛНИТЕ И НЕУТОЧНЕНИ ПРОЕКТИ СПЪВАТ РАБОТАТА НИ

ОТ ИЗВЕСТНО време строителството в нашия окръг се изправи пред много трудности. Честo явление стана преустановяването на работата по различни причини, неустойка на договорите, оскъпяване на строително-монтажните работи. Къде са причините? Този въпрос вълнува с основание както ръководители, така и граждани. Ето защо редакцията на вестник „Силистренска трибуна“ с настоящата статия поставя началото на един разговор, в който се поканват да вземат участие строителите, проектантите и инвеститорите. Техните мнения ще бъдат поместени в следващите броеве на вестника.

ДЪЛГОГОДИШНАТА практика е показала убедително, че е немислимо да се говори за бързо, икономично и качествено строителство без завършени, ясни, верни и точни проекти и проектосметни документации. Но за съжаление проектите, които получава стройрайонът в Силистра страдат от редица недостатъци, които спъват работата и се отразяват на качеството и стойността й.

Една от главните слабости на предлаганите ни проекти е тяхната незавършеност. Строителните правила изискват почвата на мястото на бъдещия строеж да бъде изследвана и в плановете да се дават точните коти на основите. За сега обаче проектантите от нашия град се задоволяват само да пишат в забележка, че фундирането трябва да стане върху здрава почва. Но на каква дълбочина ще се копае, необходимо ли ще бъде укрепването на изкопите и как то ще става, колко труд и материали ще се вложат никой не знае и тази неопределеност дезорганизира и без това лошата организация на труда в строителството. Тогава ние питаме — ако инвеститорите не искат да дават пари за предварителни проучвания, защо не се премине към фундиране върху пясъчни възглавници, което ще даде възможност да се правят пълни и точни проекти и ще намали стойността на строителството?

Друга слабост на проектите е тяхната неяснота. За да спести част от труда си проектантската организация ни дава един и същи кофражен план за няколко етажни плочи, въпреки че размерите на колоните в тях са различни. В нито един арматурен план не се дават напречните сечения на колоните, разположението на надлъжните пръти и формата на стремената. Никъде не се дава къде, как и колко е стесняването на колоните, за да могат арматуристите да профилират по съответен начин надлъжната армировка. Понякога тя се дава за една и съща плоча в два или три плана, което също така е недопустимо и води до допускане на грешки. Така е по-лесно за проектантите, но знаят ли те колко грешки се допускат следствие това пестене на труд и колко средства струва тяхното отстраняване? Ясните, пълни и точни планове са безусловна техническа необходимост и компромисите тук са недопустими.

Напоследък по препоръка на висшестоящите организации, местната проектантска организация в почти всичките си проекти предвижда само високовъглеродна стомана, както и прищипната нисковъглеродна стомана, което позволява да се намали проектната стойност на обектите. Но в случая се игнорират два твърде съществени факта. Първо, на пазара прищипната стомана не се продава, а строителната организация не винаги може да организира прищипването на стоманените пръти, което е организационно-техническо мероприятие. От това следва, че проектантите нямат право да предвиждат в проектите си само прищипна стомана. Второ, строителната организация получава от МТС стомана от двата сорта, в по-голямата си част —нисковъглеродна. Понеже в проектите се предвижда само високовъглеродна, а строителите влагат нисковъглеродна, налага се пълна преработка на арматурните планове. Това освен до загуба на време довежда и до чиста загуба за строителната организация, равна на около двадесет процента от стойността на армировката, за която загуба тя няма вина.

Тогава се появява въпросът: щом се знае, че нашата страна произвежда нисковъглеродна стомана и че действителната стойност на обекта зависи не от предвидените по проект, а от вложените материали, защо е необходимо да се предвижда само високовъглеродна стомана? Не е ли ясно, че постъпвайки по този начин, изкуствено се снижава проектната стойност на обекта, прави се излишна преработка на проектите и се поставя в неизгодно положение строителната организация, заставена да поема чисти загуби.

Трети голям недостатък са честите промени в конструктивните и архитектурните планове, след като по тях вече е започнато да се работи. Може би звучи парадоксално, но покривните конструкции на жилищните блокове „Нарцис“ претърпяха четири или пет промени. Повече от седмица беше почти напълно спряна работата на жилищния блок „Кристал“, докато се очакваше преработката на покрива. Вече след влизането му в експлоатация беше променен наклона на терасата на блок „Кристал-I“. Тези постоянни промени водят до престои, до извършване на непредвидени и неплатени работи, до промени в проектосметните документации — с една дума водят до оскъпяване на строителството.

инж. Иван МИНЧЕВ

ВЪЗОБНОВЯВА СЕ ЕДНА ХУБАВА ТРАДИЦИЯ

СИЛИСТРА — ЦЕНТЪР НА МУЗИКАЛЕН СЪБОР

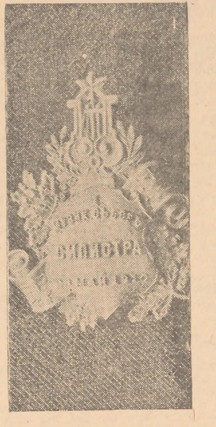

ЕДНО важно музикално събитие записа името на Силистра в културната история на нашата Родина. През 1910 година, на 23 май, по инициатива на Силистренското музикално дружество „Седянка“ и неговия диригент, нашия съгражданин, композитора Петър Бояджиев, в града се проведе първия събор и конкурс на хоровете от крайдунавските градове. В журито на конкурса са участвували известните за тогава музиканти Добри Христов, Николай Ив. Николаев, Павел Щрос и др. Оценявайки голямото културно събитие, гости на събора са били и тогавашните министри на Народното просвещение и на Правосъдието.

Празничен е бил за Силистра денят на събора. Силистренци радушно са посрещнали гостите-самодейци, дошли да покажат своите успехи в хоровото пеене в другарска надпревара, да укрепят дружбата между членовете на певческите колективи и градовете, на които са били представители. Дунавската градина, приютила под сенките на своите дървета певците и слушателите, където хоровете показали своето майсторство. Живите още свидетели на този неповторим концерт си спомнят с възторг и умиление за събора, събрал ентусиастите — певци на Русе, Силистра, Видин...

Съборът бил открит с изпълнение на сборен хор от 400 души, след което последвали програмите на отделните хорове. Бляскаво изпълнение показал русенският хор, поради което заслужено спечелил първото място на конкурса. Силистренският хор „Седянка“, инициатор и домакин на събора, не посрамил името на града. Той спечелил втора награда. Особено много се харесала песента „Овчар македонец“, написана от П. Бояджиев и изпълнена от хора със солист прекрасния тенор Иван Димитров.

За събора и конкурса е имало отпечатана специална програма. Била изработена и красива емблема. На участниците били раздадени възпоменатални значки.

Проведеният през 1910 година в Силистра Събор на хоровете от крайдунавските градове е трябвало да се повтаря периодически. Но станалите впоследствие събития — войните, попадането на Южна Добруджа под румънска власт и др. — са попречили това събитие да стане традиция.

През 1941 година, след присъединяването на Южна Добруджа, по решение на ръководството на Българския певчески съюз в град Силистра е трябвало да се проведе конгрес на Съюза и втори събор на хоровете от крайдунавските градове в България. Но и това решение не станало дело.

През юни т. г. се проведе съвместен пленум на ОК на БКП и сесия на ОНС. Едно от взетите решения беше да се възобнови и стане традиция провеждането на събора и конкурса на хоровете от крайдунавските градове, инициатор на който е бил силистренският хор „Седянка“. Комитетът за култура и изкуство утвърди това решение и от месец май на идната година Силистра ще бъде домакин на събор, който ще даде среща на хоровете от крайдунавските градове. Този събор и конкурсът, който ще го съпътствува, ще се провежда периодически.

Във връзка с провеждането на събора вече е започнала подготвителна работа. Изгражда се организационен комитет, който ще извърши подготвителната работа пропагандирането му, изработването на значки, плакати, дипломи и пр.

Съборът на хоровете от крайдунавските градове ще бъде голям културен и музикален праздник не само за нашия град, но и за цялата страна. Правото да бъдем домакини на тази среща задължава цялата силистренска общественост да се подготви достойно за посрещане и подготовка на събора. Участниците, които ще посетят нашия красив град, трябва да отнесат със себе си незаличими спомени за нашето гостоприемство. И нека за провеждането на конкурса създадем такива условия, при които участниците да могат да покажат най-хубавото, на което са способни, да разкрият върхове в хорово-певческото изкуство. Това ще бъде награда и удовлетворение за участниците, организаторите и слушателите, ще бъде доказателство за непрестанния ръст на нашата социалистическа култура.

Хоровите състави, на нашия град, които ще участвуват в конкурса на събора, отсега зряло трябва да обмислят програмата, с която ще се явят.

Силистра се е славила винаги със своето гостоприемство. Нека и на този предстоящ събор потвърдим това. Така нашият окръжен център ще се утвърди и издигне като един от музикалните центрове в страната.

Петър КАРАГЕОРГИЕВ

НА СНИМКАТА: Възпоменателна значка на събора от 1910 година.

ГОТОВИ ЗА НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА

ПОДГОТОВКАТА на новата учебна година в Старо село започна отрано. Ръководството на училището изработи план, който с известни допълнения бе приет от педагогическия съвет. Издирени са всички подлежащи на задължително обучение деца. Уточнени са паралелките. Ремонтът на училището е завършен, стаите се допочистват. Горивото за зимата е набавено. Всички учители са назначени и очакват своите палавници. Разпределена е извънкласната и извънучилищна дейност. Учителите привършват последните си нагледни материали — таблици, схеми.

Учителският колектив е млад и енергичен и разбира, че още от първите дни учебно-възпитателната работа трябва да започне в образцов ред. Вземат се предвид слабостите, които са съществували миналата година, и се поставят нови задачи. Препрочитат се новите указания и програми. Остава да се доуточни седмичното разписание, съобразно с педагогическите изисквания.

До новата учебна година остават броени дни и те ще бъдат използваш за довършване на подготовката.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

Нови книги

СТ. МИХАЙЛОВ И ДР. — Основи на комунистическото възпитание. Изд. БКП.

Учебникът е предназначен за кръжоците от системата на партийната просвета.

ОСНОВИ НА МАРКСИСТКО-ЛЕНИНСКАТА ФИЛОСОФИЯ. Изд. БКП.

Книгата е учебно пособие от системата на партийната просвета. В две части са разгледани в популярна форма проблемите на диалектическия и историческия материализъм.

ЧУПАРОВ, инж. НИКОЛА — Когато работите говорят. Поредица „Светът утре“. НМ.

Тази книга разказва за бъдещето на автоматиката и телемеханиката. Нейните герои стават всемогъщи, защото използват автоматично самонастройващи се роботи и телемеханични устройства. Телемеханични устройства монтират междупланетни станции и насочват ракетите в безкрая. Книгата се чете като увлекателен роман.

ПОЕЗИЯ — 1965 ГОДИНА. Сборник. БП.

В последните няколко години се въведе практика да бъде издаван ежегоден сборник, който да обхваща най-хубавите стихотворения, написани през годината. По този начин се прави ежегоден прецизен подбор, за да може в ръцете на читателите да достигне на-хубавото, създадено от българските поети през годината. „Поезия“ — 1965 г. ще следва именно тази установена вече традиция.

РАЗКОЛНИКОВ, Ф. — На бойни постове. Военни мемоари. Превод от руски. Изд. БКП.

Болшевишки деец, посветил живота си на делото на революцията, работил на редица отговорни постове в съветската държава, принуден по-късно през време на култа към личността да остане в чужбина и да умре на чужда земя — такава е с няколко думи необикновената история на живота на Фьодор Разколников, реабилитиран посмъртно. Разностранен талант — флотски командир, дипломат (добил голяма популярност и в България като дипломат, представител на Съветския съюз в нашата — страна през 1934—1935 година.)), партиен деец, журналист и публицист, Разколников е автор и на редица книги, между които и предлаганите на читателя мемоари „Кронщадт и Питер през 1917 год.“ и „Разкази на мичман Илин“, събрани в една книга под заглавие „На бойни постове“.

АКО НЕ БЯХА...

Ако не бяха паднали героите
и с кръв не бяха поили пръстта,
със нас вървели биха в строя
и биха пели гордо песента.

Септември свети в хиляди зеници,
подемат песен хиляди уста.
А в гъстите, във нашите редици
остават празни техните места...

ПРАВДА

Колко пъти
жива я заравяха,
водиха я на разстрел,
колко пъти
в Дунав я удавяха,
убиваха я с парабел.
Тя остана жива
непокътната
от бесилки
и от куршум.
Тя премина
в светлина обгърната
по велик,
осеян с жертви
друм.

Красимира ОРЛОЕВА

ХОРА ОТ ОБЩЕСТВОТО

НРАВИ НА „СВОБОДНИЯ СВЯТ“

ОБВИНИТЕЛНИЯТ акт съдържа списък на много наказателни престъпления: организация на престъпна банда, кражби, шантаж. И въпреки това, главният подсъдим Джакомо де Микелис е на свобода. За повечето неща той се признава за виновен, предал е съучастници и не се готви на никъде да бяга. Неговите планове са съвсем други. Той разказва пред съда, че, намирайки се под следствие, е написал сензационни мемоари и е сключил договор с голямо издателство. Книгата се нарича „Южните хамелиони“. Бандитът пояснява:

— Ние сменяхме цветовете като хамелиони. На кражбите отивахме със стари и раздрънкани „Фиати“ и се обличахме като истински гангстери в износени пъстри пуловери. А след „работата“ се преобличахме в смокинги и се качвахме в елегантни лимузини...

След процеса де Микелис има намерение да се срещне със своята приятелка и се снима във филм, сюжет за който ще послужи престъпната дейност на бандата.

— Никакви любовни сцени в него няма да има — пояснява той. — Аз съм човек религиозен. Тежко на този, който засегне Спасителя. Аз всякога съм носил талисман, дори тогава, когато сме тръгвали по „работа“.

Де Микелис се държи с изключително голяма самоувереност, както подобава на представител на „златната младеж“. Той е облечен с великолепен костюм, английски модел, ушит от най-добрият столичен шивач, с риза от знаменитата работилница на улица Кондоти, с парижки мокасини. Когато Джакомо оправя маншетите си със златни копчета, се вижда, че неговите ръце са добре гледани, както на актрисите. Неговата коса е доволно дълга, акуратно причесана. „Хамелионът“ говори правилно с аристократически акцент.

Джакомо и без това принадлежи към върховете на буржоазното общество. Неговият баща е богат едър търговец. Джакомо е бил главен касиер във фабриката за хранителни продукти, получавал е прилична заплата: половин милион лири, или 800 долара в месец. Неговата приятелка и съучастница Долорес Грити — известната в цяла Италия „Доли“, е изпълнителка на главните роли във фotoроманите публикувани в булевардните ежеседмичници. Такива издания излизат в масов тираж и се четат от домашните прислужници.

Бандата на Микелис включва 56 човека. Всичките не са повъзрастни от 30 години, а някои не са навършили и двадесет. И всички принадлежат към „подбраното общество“ на Рим. Това е младеж от богатите, а в някои случаи дори и от най-богатите кръгове. Техните бащи са крупни чиновници, индустриалци, едри търговци. Един е директор на банка, друг — известен предприемач, трети — съдия на пенсия...

В „актива“ на родоначалниците на бандата има повече от хиляда кражби в Рим, Милано и по италианската Ривиера.

Пред съда те хвалят „чистотата“ на своите операции: те, моля ви се, „не са си цапали ръцете“.

— Ние бяхме единствена по рода си компания от безработни младежи — заявии пред съда един от подсъдимите. — Всички жени с желание завързваха с нас запознанство. Ние викахме и нас ни викаха; ние танцувахме, напивахме се, надпреварвахме се с коли в Рим от един бар и ресторант до друг. Жените бързо и със желание се съгласяваха да вземат участие в нашите весели вечери. Но нас ни интересуваха не само момичетата, но и техните чанти...

В края на краищата не е било трудно да се намери подходящ момент да се измъкне ключът за квартирата или за вилата, после да се направи копие и ключът да се постави отново в чантата.

Още по-лесно е било след това да се узнае, кога момичето излиза, макар и за няколко часа.

Контролно позвъняване по телефона и ако никого няма — входът е свободен за грабителите. Те вземали не много вещи, но най-ценните, на първо място скъпоценностите, кожените палта и произведенията на изкуството; не са отбягвали и фотоапарати или телевизори.

— Ако родителите по-добре контролираха своите дъщери, а мъжете — жените си, на нас не би ни се удало да посетим толкова квартири — поучително обяснява един от гангстерите.

За себе си той е прав. И това обяснява защо пред съда дали показания само пет от потърпевшите: писателката Дачиа Мараини, мис Дана Бенджамин, дъщеря на високопоставен американски дипломат, жената на крупния индустриалец Папароци, от когото са откраднати 20 хиляди долара в скъпоценности и артистките Джустини и Били, от квартирата на които били измъкнати 11 куфара с кожени дрехи и костюми.

Микелис признава, че е взел участие в четиридесет кражби в Рим и триста на Ривиерата. Но потърпевшите не искат техните имена да попадат в раздела за криминална хроника на големите вестници и техните жени или дъщери да ги разпитват в качеството на свидетели.

От това печелят гангстерите. Обвинението трябва да се опира на доказани факти. И въпреки че бандата е извършила не помалко от хиляда престъпления, те трябва да отговарят всичко на всичко за четири. Да, и при това какви са тези престъпления според италианския криминален кодекс! Обикновени кражби, без насилия, даже без взлом, с помощта на отнети ключове. Наказанието за такива кражби е изключително незначително. При това богатите и влиятелни бащи са наели за своите безпътни деца цяла армия от опитни адвокати.

Подсъдимите, начело с Микелис, се опитват да играят ролята на такива едни разочаровани, скучаещи сноби, които са крали от скука, да се забавляват, от любов към приключенията.

На практика те са крали организирано и обмислено, действували са като изпечени гангстери. Стойността на откраднатото е твърде голяма.

И ако полицията в течение на две години не е успяла да ги залови, макар да ги е търсила твърде упорито, то е по една твърде проста причина: търсила ги е там, където не трябва. Ни на един полицейски комисар не е дошла в главата мисълта да заподозре компанията на богатите безделници от Париоли — „шикозния“ район на Рим.

Печатът справедливо свързва дейността на бандата „хамелиони“ с онази обща атмосфера на корупцията, която цари в Рим. Разбира се и сред бащите, седящи сега с намръщени физиономии в съда, на местата, определени за публика, има не малко спекуланти и мошеници. Някои от подсъдимите са взели училищните и университетските си изпити с помощта на подкуп и са получили доходни длъжности по протекция.

С една дума, както писа римският вестник „Месаджеро“ — появяването на бандата „хамелиони“ е по-нататъшен етап от „Сладкия живот“, който Фелини не предвиди във своя филм.

В. РОЗЕН

(Из съветското списание „Новое время“)

ДП „ОКРЪЖНА СТАНЦИЯ НА СЪОБЩЕНИЯТА“ — СИЛИСТРА

ТЪРСИ:

Един старши-техник и двама работници за ремонтната група.

Един пощальон за вътрешни служби. Възраст около 40 години. Образование — IX клас.

ОБЯВА

СП „Жилфонд“ — гр. Варна търси трима работника — тенекеджии — V и VI разряди. За предпочитане е другарите да не бъдат семейни.

— Квартира — бекярско общежитие.

Справка — Дирекцията на ул. „Мусала“ № 12, тел. 32-64.

ЩАСТЛИВО ДЕТСТВО

ШАБЛОННО заглавие, нали? Не сме виновни ние за този шаблон. Виновна е свободата. Виновен е нашият Девети, че даде на децата щасливо детство.

Детството! За него говорим, когато отмине, когато по-малко или повече време ни дели от неговите хубави години. Едни поети го наричат босоного, други — рошаво. Трети казват, че първата целувка зад селските стобори ни е отнела детството и т. н.

Детството на моето поколение премина през първите години на свободата. Едно детство с торбичка на рамото, затичано след кравите и овцете. Често си казваме: „Да могат да се върнат годините на детството“. Какво ще стане? Ще пострадат градините на съседите. Ще пострадат прозорците от прашките. Това беше нашата романтика. Ние не играехме на космонавти, а само на партизани. Не знаехме какво е телевизор, магнитифон. Само чувахме за детски градини. А и когато туктам откриха такива, ние се криехме в плевните страхувахме се от рибеното масло.

Да говоря ли за детството на днешните деца? Да говоря ли за хубавите постройки, за грижите, за волния детски смях? Да привеждам ли цифри? Излишно е. Всички ние сме свидетели. Днешните деца, когато пораснат, ще говорят за това.

Щастливо детство! Погледнете това усмихнато момиченце!

Не помня в кой клас на отделнията бях, когато в училището ни дойде един фотограф. Беше краят на учебната година и щяхме да се снимаме с учителката си. Фотографът дълго ни се моли да се усмихнем. Разказва ни смешки, прави ни мимики, но ние така и не се усмихнахме. И на снимката излязохме едни такива уплашени.

Погледнете още веднъж това момиченце! Фотографът съвсем не му се е молил да се усмихне. То се е усмихнало естествено. Щастливо!

Симеон МАНОЛОВ

Програма на Букурещката телевизия

15 IX — 19.00 Телевизионен журнал. 19.20 Предаване за пионерите и средношколците. 20.00 Предаване театър: „Британикус“ от Расин.

16 IX — 19.00 Телевизионен журнал. 19.20 За най-малките: „Отгатна ли?“. 19.40 Филм за най-малките: „Прасенцата и вълкът“. 20.00 „Нощен приятел“ — френски филм. 21.00 Песни и танци от различни краища на родината.

17 IX — 19.00 Телевизионен журнал. 19.20 За учащата се младеж: „Млади гимнастици“. 20.00 Седмица. 21.00 Преди премиерата. 21.10 „Есенни пастели“ — рецитал от стихове. 21.30 Откъси от програмата на Международния фестивал на куклените и марионетни театри. 22.00 Среща с Магда Янкулеску.

18 IX — 19.00 Телевизионен журнал. 19.20 Предаване за децата: „Звъни звънчето“. 20.00 Телевизионна енциклопедия. 21.00 „Хумористична ретроспекция“ — предаване с Михай Чуна. 21.25 Филм: „Следите водят на седмото небе“. 22.40 Джазова вечер с Рихард Озанички.

СЪОБЩЕНИЕ

ДСО „РОДОПА“

СЪОБЩАВА

на всички производители на селскостопански животни в страната, че ще раздава

ФУРАЖ И ПРЕЗ 1966 ГОДИНА

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 107 (968) | Четвъртък, 16 септември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ТЪРЖЕСТВЕНО ОТКРИВАНЕ ПАМЕТНИКА НА СЪВЕТСКИТЕ ЛЕТЦИ

СТЪПАЛАТА ВОДЯТ НАГОРЕ, НАГОРЕ...

Гостите и официалните лица се отправят към паметника на загиналите съветски летци.

„България все вас очаква,
братя!
Все вас зове.
За вас се вглежда жадно
планината,
за вас шуми ковилото в
полята
и плачат ветрове.“

Георги ДЖАГАРОВ

КРАЯТ на лятото. Слънчев ден. 14 септември 1965 година. Възседнал слънцето, този ден беше необикновен. Беше чуден. Поне такъв се всели той в душите на хората, които бяха дошли на събора за откриване паметника на тримата загинали съветски летци на 14 септември 1943 година в местността „Домуз-кулак“ край село Ишурково. Този ден накара хората да си припомнят за героичната смърт на гвардейския щурман, капитан ЛЕОНИД ИВАНОВИЧ ЛЕБЕДЕВ, въздушния стрелец, гвардейския сержант ПАВЕЛ ПЕТРОВИЧ ЛЕЛЕКО и въздушния стрелец, гвардейския сержант ДМИТРИЙ ПЕТРОВИЧ ФИЛИПЕНКО. Този топъл септемврийски ден ги срещна с останалия жив, четвърти член от екипажа на съветския самолет „Ил-4“ ДМИТРИЙ ФЬОДОРОВИЧ БАБИЙ и с неговата съпруга ТАМАРА ДМИТРИЕВА, с братята на Павел Петрович Лелеко и Дмитрий Петрович Филипенко — ФЬОДОР ПЕТРОВИЧ ЛЕЛЕКО и ФЬОДОР ПЕТРОВИЧ ФЕЛИПЕНКО. Гостите бяха сред хората, за да почувствуват любовта им, за да им благодарят от все сърце за признателността и за голямата почит, която те — добруджанци — отдават, изграждайки тук, на това място, където са загинали летците, този монументален паметник.

Съветският консул във Варна др. Полянкин поднася приветствие.

Хората пристигаха с коли, с магарешки каручки, пеш. Някои от тях бяха потни. По лицата на всички още личеше загарът на лятото. Хората бяха се трудили до последни сили, за да приберат златното зърно от плодородните поля. И бяха успели да сторят това навреме. Това ги изпълваше с гордост. Тази гордост е родна черта на добруджанеца.

Хората пристигнаха по прашните пътища, пълзяха по нанадолнището, изкачваха баира към паметника. Весели бяха лицата им, но и малко загрижени. Като че ли всеки беше загубил свой близък по тези места преди двадесет и две години и сега идваше тук, за да си спомни за последните думи на мъртвия, казани преди смъртта.

Пристигнаха стотици хора — мъже и жени, млади и стари, пионери. Те дишаха въздуха напоен с миризмата на барут и изгоряло и тъпчеха земята, скрила праха на безсмъртните. Над тях и край тях — знамена: червени, трицветни, сини. Пред тях — плакати, написани с боя като червената кръв на героите.

Този хълм не беше пуст като в бялата нощ преди двадесет и две години. Тази зелена гора не шумеше от вятъра. А глоговете бяха отрупани с плод. Глоговете, които преди двадесет и две години чули взрива, изгорели от огъня на запаления самолет, видели ужаса. И които толкова години след това пазили тайната за един ненадминат подвиг.

Познати хора се срещаха тук и си стискаха ръце. А високоговорителите разнасяха маршова музика. Музика, която би вдигнала мъртвите на поход срещу врага, ако това беше по силата на човека.

Един събор на дружбата се провеждаше между селата Ишурково и Брадвари. Хеликоптерът, който се зададе като малък бръмбар отдалеч, обърна погледите на всички към чистото като синя коприна небе. А после отново се обадиха високоговорителите. И по каменните стъпала се заизкачваха дългоочакваните гости. Между тях беше и съветският консул във Варна др. ПОЛЯНКИН. С тях вървяха: членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията др. АЛИ РАФИЕВ, председателят на Окръжния народен съвет др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ, секретарят на Окръжния комитет на Партията др. СТЕФАН ГАБРОВСКИ, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт — генерал майор от запаса др. БОЯН МИХНЕВ, заместник-председателите на Окръжния народен съвет, другарите НИКОЛА НИКОЛОВ, КРЪСТЬО АТАНАСОВ и ИВАН ПЕТРОВ, секретарят на Окръжния народен съвет д-р ДИМИТЪР БИЧЕВ, партийните и стопански ръководители на село Ишурково и други общественици и инициатори за построяването на паметника.

Един миг от историята на Втората световна война беше върнат двадесет и две години назад. Той заговори в душите на хората. Той задържаше гласа на председателя на Окръжния народен съвет др. Вельо Максимов при откриването на събора. Белият парашут, застинал над част от гористата местност, напомняше на наведена над земята скърбяща майка. Той се бе превърнал в руски богатир, освободил страната ни два пъти от чуждоземно робство. Беше се превърнал в неизплакани сълзи, от чиято влага бяха изникнали тревите по хълма и цъфнали безброй цветя в градината на вечността.

Инициативата за построяването на този паметник е на общинския партиен комитет в село Ишурково, но идеята е осъществена по решение на Окръжния комитет на Партията. Проектът е изготвен от архитектите Димитър Желязков и Траян Георгиев и инженер Станчо Мърхов.

Трогателните думи на първия секретар на Окръжния комитет на Партията др. Али Рафиев пред хората прозвучаха като клетва. Те вълнуваха. Те чертаеха картини от миналото. Те повдигаха духа. Думите, започващи с една песен: „Вставай, страна огромная... Пусть ярость благородная...“

...Един, решил да победи народ, тръгва в поход срещу своя поробител — немско-фашистката чума. Съветският народ. Двадесет милиона загиват в огъня на това отмъщение.

Народите са признателни на Съветския съюз. По цялото земно кълбо бяха издигнати паметници на знайните и незнайни герои в борбата срещу фашизма. Паметници им издигнаха французи, италианци, югославяни, поляци, чехи... Издигнахме им и ние. На нашите и на съветските герои. И ще продължаваме да им издигаме.

Най-голям паметник на героите бе издигнат в душата на българския народ.

Силистренци винаги ще тачат паметта на загиналите. Ненадминат паметник за силистренци е бъдещето, което те създават с труда си, със своя ум, с ръцете си.

Нашият народ е тясно сплотен около Централния комитет на БКП, одобрява нейната линия, на дело я изпълнява и ще съгради такъв паметник на героите, който ще бъде най-голяма отплата за тяхната велика саможертва — паметника на комунизма.

— Между нашите два народа — каза в приветствието си съветският консул във Варна др Полянкин — съществува вековна дружба. Тя укрепна и се разви в съвместната ни борба с фашистите. В България има много паметници на дружбата и един от тях е този, който се открива днес.

Останалият жив Дмитрий Фьодорович Бабий надживя мъката си от срещата с този край и пристъпи бавно към микрофона. Той бе с побеляла вече коса. С изключение на някои, повечето от хората го виждаха за пръв път да стои пред тях и да разказва за страшния случай, станал на 14 септември 1943 година. Той говореше бавно, но мислите му течаха гладко. Той разказваше — за себе си и за другите от екипажа.

...За пръв път попада в плен при немците през 1941 година. Искал да се самоубие. Мъките му били нечовешки. Но издържал. Но помислил за поробената си Родина. Решил да отмъсти. И отмъстил. Но войната си е война. Тя не прави разлика между чужд и свой.

Грозни мигове за Бабий. След залавянето му от властите край Ишурково, той попада в лагерите на смъртта, гробницата на човечеството. Отново страдания. Зловещи писъци. Воня на изгоряла плът и кости. И пушек над лагерите — душите на изгорелите. И той, Бабий, намерил сили в себе си да стиска зъби в мръсните килии на лагера Дахау до идването на съветските войски в Полша.

Дълга история — дълга като теглата му. Жива история.

И другият съветски гражданин, братът на Павел Петрович Лелеко, говори тихо. И той благодари на инициаторите за построяването на паметника, че можа да си припомни отново за своя роден брат, загинал сред тази пустош и горска тишина. И в неговите очи напираха сълзи, когато говореше.

Три момичета в добруджанска носия се суетят край музикантите в моряшки дрехи. Те държат трикольорна лента, сложена върху поднос. Те тръгват към паметника със сигурни крачки и застават зад микрофона. Първият секретар на Окръжния комитет на Партията др. Али Рафиев обявява паметника за открит и прерязва лентата.

Първият секретар на Окръжния комитет на БКП др. Али Рафиев прерязва лентата.

Открит бе пътят към сърцата на хората от този край. До паметника се отива по стъпала, които водят към бъдещето.

Човешкото море коленичи пред светлата памет на тримата летци-герои, заслушано в ритъма на „Вий жертва паднахте...“

Дмитрий Фьодорович Бабий и жена му Тамара Дмитриева поднасят венец пред паметника.

По сигнал във въздуха полетяха разноцветни ракети, чуха се артилерийски гръмове. А точно в 11,00 часа над главите на хората прелетяха със свистене три групи сребристи реактиви от военно-въздушното поделение в град Толбухин. Гордеем се с вас, летци-орли!

Венци! Колко много венци бяха поднесени пред паметника тоз ден! Те бяха изплетени от живи цветя, с голяма любов. Надписите на дългите тесни лентички бяха с различно съдържание, но в тях имаше топлота. Невидимото им съдържание гласеше: Вие сте в сърцата ни, момчета! Вашият подвиг е жив!

Едно раздвижване сред хората даде възможност на един човек да се приближи до паметника.

— Пуснете го да мине! Пуснете го да мине! — обадиха се някои.

Смутеният и треперещ от вълнение Али Бабаджан пристъпи плахо към гостите и изведнаж стисна ръката на Дмитрий Бабий. Бабий мълчеше.

— На моята кола лежахте. От моята вода пихте тогава — не доизказваше думите си бай Али. Зад него вървеше забрадена жена му, която се спря пред Тамара Дмитриева и започна да й говори нещо на турски.

В този момент всички мълчаха наоколо, разбрали каква е работата. В очите на някои се появиха сълзи.

След двадесет и две години бай Али виждаше човека, на когото беше дал вода. Той беше, той — само косата му е побеляла. И бай Али беше същият, но вече поостарял. Него Бабий не го помнеше, защото оттогава бяха изминали двадесет и две години. Но бай Али си спомни дрехите му, обгореното му лице. И молещите му уста за помощ.

— Вода... Вода... — беше промълвил Бабий тогава и бай Али му даде. Всичко, всичко си спомни бай Али. И затова се развълнува толкова.

* * *

След обяд тържествата на събора продължиха с физкултурни състезания, парашутни демонстрации и художествена програма. В сърцата на хората те оставиха един незабравим спомен, който дълго ще живее в съзнанието им.

Никола НАНЕВ

НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА ЗАПОЧНА

ВЧЕРА беше 15 септември!

Един прекрасен ден за нашата Родина, един незабравим ден за нашето образование. Ден, който още с ранното си утро събра в училищните сгради хиляди ученици, студенти, учители и преподаватели.

С много радост, с много вълнение беше посрещнат първият учебен ден на новата учебна година и в нашия окръг. Към украсените училищни сгради в ранното септемврийско утро се устремиха 34 000 ученици и 2 071 учители, за да поемат с нови сили, с нова енергия похода за знания.

Първи учебен ден — светъл, изпълнен с много топлота, усмивка и цветя.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПЪРВИЯТ ЗВЪНЕЦ ЗВЪНИ

Отлетяха дните летни,
дни на радост и игри.
Хей дечица, с дрешки цветни,
първият звънец звъни.

От селца и от градчета
по планински склонове
бързат весели момчета
—тоя звън за труд зове.

Разтворете пъстри книжки
и запейте от сърце!
Тая радост да отекне
в най-далечното селце.

Да политне из простора
и над плодните нивя.
—Чуйте работливи хора
от градове и села:

— Ние идем бодра смяна
на прекрасния народ,
що изгражда от стомана
новия щастлив живот.

Вече лятото отмина,
пълно с радост и игри
и учебната година
бодро пак звъни, звъни.

Елисавета ЛАМБОВА
учителка

ТОЗИ СВЕТЪЛ СЕПТЕМВРИЙСКИ ДЕН...

В ТОЗИ светъл септемврийски ден сградата на Второ политехническа гимназия от ранна сутрин беше обляна в светлината на слънчевите лъчи, заобиколена като че ли от всички страни с ученици. Всички са възбудени. По обгорелите им лица се чете неприкрито задоволство, че са отново заедно, че ги е събрала отново класната стая. Сякаш по-смутени са само деветокласниците, 220 на брой, които за пръв път ще прекрачат прага на училището.

Седем часа е. В училището са и 21-те учители. Последни инструкции на директора Здравко Константинов за откриването на първия учебен ден.

След медицинския преглед 450-те възпитаника на училището се строяват в училищния двор. Тук са и всички учители. С топли думи директорът открива новата учебна година, като пожелава на всички ученици повече упоритост и воля в порива им за нови знания и умения.

Петър ПЕТРОВ

При бъдещите трактористи

В ПЪРВИЯ учебен ден Машинотракторното училище в Средище събра в просторната си столова младежите, които не след много време ще поведат тежки трактори и комбайни по добруджанските блокове. Както и преди през новата учебна 1965/66 година в училището ще преминат двегодишен курс на обучение нови 140 синове на трудолюбивите кооператори. Две години те ще изучават сложните механизми на селскостопанските машини, за да могат след това да влеят силите си в борбата за високи добиви.

9 часа е. Салонът е изпълнен до краен предел от курситите, родителите на голяма част от тях и много гости. В деловия президиум заемат места местните ръководители. На трибуната застава преподавателката по физика и математика Драганка Димитрова, която открива тържеството и дава думата на директора на училището Русан Христов. Той говори за изминатия от машино-тракторното училище път, за неговите възпитаници и успехите им. С голямо задоволство изтъкна, че през миналата година само 18 души са се дипломирали след поправителен изпит, което говори за повишената успеваемост на курсистите. Друг факт, достоен за отбелязване е, че от 140 курсисти само 11 не можаха да получат дипломи за „тракторист-комбайнер“ или „водач на бързоходен трактор“. Сега 129 млади механизатори, възпитаници на училището, с умение управляват машините си и хвърлят семена в благодатната добруджанска земя. За пример се сочат по местата, където работят, Ехим Димитров, Георги Кирилов, Димитър Христов. Те с отличие завършиха курса на обучението и продължават образованието си задочно в техникуми.

След поднесените привети от партийния секретар на училището Тодор Тодоров и от секретаря на ученическия комитет на ДКМС Трайчо Трайков, тържеството продължи с литературно-музикална програма.

Георги УЗУНСКИ
(наш пратеник)

На добър час и добра сполука!

„Трълнат ни сърцата,
ясен звън звъни.
Той зове децата
в есенните дни.“

15 СЕПТЕМВРИ. Утрото дойде със свежестта на есенния ден и с онези тревожни и радостни трепети на най-малките ученици, които още от рано сутринта изпълниха с веселия си смях и гълчава училищния двор на „10-ти февруари“. Безброй деца. С бели блузки, с алени и сини връзки, стиснали в ръчички букети от свежи цветя, приготвени за своите любими учители, те чакаха с нетърпение да прекрачат училищния праг.

За учениците неусетно изминаха летните дни, прекарани волно и безгрижно в китните балкани и крайморските градове. Сега училищният звънец отново ги събра здрави и бодри, готови упорито да овладяват науката. Между по-големите деца бяха и първокласниците. Едни от тях весело се гонеха с другарчетата си, а други плахо се притискаха към своите родители. Но скоро усмивка грейна по техните лица. 70 чифта очички внимателно се взираха в подредените пионери и чавдарчета, които под ръководството на др. Карачоджукова пееха. Редяха се песните една след друга — излизаха пионери, чавдарчета, казваха стихотворения, приветствия към своите любими учители и другарчета.

С радост децата посрещнаха и появяването на своя дългогодишен директор Кирил Дойнов. Той сърдечно поздрави най-малките първокласници с „Добре дошли“ и на всички ученици пожела успех през новата учебна година. От името на Градския комитет на Партията по случай откриването на новата учебна година, учениците бяха поздравени от др. Милка Гинева, председател на ТПК „Дунав“.

Хванати за ръце първокласниците от класа на др. Руска Георгиева влязоха в класната стая, където пред добродушната усмивка на другарката си, децата отвориха своите сърца и запяха своите първи песни.

Мария ВАЧКОВА

Обучението по гражданска отбрана — патриотичен дълг за всички

ПРЕЗ учебната 1964-1965 година задължителното обучение по Гражданска отбрана в окръга протече сравнително по-добре от миналите години. Градските и общинските народни съвети, комитетите на ДОСО и БЧК проведоха редица мероприятия, за да осигурят по-високо теоритическо и практическо равнище на занятията през годината. Те проведоха съвещания за отчитане резултатите от обучението по Гражданска отбрана за учебната 1963-1964 година, извършиха правилен подбор на ръководителите на учебните групи, подготвиха добра материална база и учебни площадки и други.

На проведените съвещания тогава конкретно се поставиха задачите по провеждането на обученето по Гражданска отбрана през годината. Добре разбрали и осигурили правилното изпълнение на тези задачи, съветите в Дулово, Алфатар, Силистра, Главиница, Бабук, Малък Преславец, Добротица, Средище, Айдемир и други, навреме и качествено проведоха всички предвидени по програмата занимания. В някои съвети обаче (Голеш, Секулово, Смилец, Попина и други) попречиха за качественото обучение на населението по Гражданска отбрана, защото тези въпроси не бяха поставени за разглеждане в тях и не се решиха своевременно.

Проведените с ръководителите на учебните групи сборове през годината спомогнаха да се освежат и обогатят знанията на миналогодишните ръководители и да се подготвят добре новите такива.

Заповедите за провеждане на обучението по Гражданска отбрана също бяха отдадени в определения срок. Закъсня се с отдаването на заповеди в селата Секулово и Попина, а в Голеш въобще не беше отдадена такава.

Обучението, както и миналите години, се водеше на етапи и по райони. Това се направи с оглед по-доброто снабдяване на учебните групи с материална част.

Градските и общинските народни съвети, съвместно с комитетите на ДОСО и БЧК, положиха много усилия за навременното и качественото изпълнение на учебния план. Внасяха се информации за разглеждане пред изпълнителните комитети на народните съвети, извършваха се съвместни и самостоятелни проверки за работата на учебните групи в Срацимир, Старо село, Бабук, Айдемир, Силистра, Сребърна, Алфатар, Дулово и други. Недостатъчни проверки бяха извършени обаче в Ситово Тутракан, Алеково, Голеш и Попина.

Правилно се използуваха старши-ръководителите и членовете на секциите по Гражданска отбрана почти във всички села. На същите се поставяха навреме и конкретни задачи, а народните съвети се интересуваха от тяхната дейност.

В процеса на обучението се допуснаха и някои слабости—сливане на две и на повече учебни групи, съкращаване на материала и други. Това стана в Межден, Чернолик, Белица и други. Но почти във всички учебни групи правилно бяха проведени заниманията по радиоактивно зарязване и мерките за защита от него, което се смяташе за най-трудния материал от програмата. В някои учебни групи занятията се провеждаха или лекционно, или показно, без да се изисква практическо изпълнение от обучаемите. Допусна се съкращаване и на занятията по мединцинските въпроси в Гражданската отбрана, като например на упражненията по дегазация, дезактивация и аварийно-спасителни работи и други.

През настоящата учебна година предстои да бъдат извършени още много неща, за да не се повторят слабостите, които вече изброихме. Отново трябва да се извърши правилен подбор на ръководителите на учебните групи по Гражданска отбрана, да се осигурят материална база и учебни площадки за водене на занятията. Да се изготвят и пуснат навреме заповедите от народните съвети за обучението на населението по Гражданска отбрана. А когато всичко бъде готово и учебната година открита, да се обърне особено внимание по провеждането на повече практически занимания и най-правилното използуване на наличната материална част и учебни площадки. Изпитите след завършването на заниманията да се проведат съгласно указанията и да се попълни нужната документация.

Обучението на населението по Гражданска отбрана е патриотичен дълг за всички.

Атанас АТАНАСОВ

Старши инспектор по Гражданска отбрана

Из страните с народна демокрация

АВТОМАТИ ВМЕСТО ПЕДАГОЗИ

В КРАЯ на 1963 година в Икономическия институт в Прага бяха демонстрирани първите чехословашки учебни машини КТ—1 и КТ—2. Същевременно в Братислава бяха създадени „машина, провеждаща изпити“ и „Репититор“, предназначен за изпитване на учащите се, а в някои случаи и за повторение на преподадения материал. Днес такива машини има достатъчно и те се използуват в различни учебни заведения. Бяха извършени и редица нови усъвършенствувания, конструкции, експерименти — и всичко това ставаше по инициатива на училищата, за да им се окаже помощ.

В учебните заведения на големите градове (Прага, Бърно, Устина-Лабе, Пилзен, Будейозица и др.) бяха конструирани учебни машини за колективно или индивидуално обучение. Най-голяма трудност за техните автори представлява подготовката на програмния материал, без който тези машини приличат на автомобил без гориво. Най-ценните практически резултати от програмираното обучение бяха получени от групата, ръководена от доцента М. Лански от Карлови Вари, която бе конструирала апарат от типа КТ—1А. Машината показва на матово стъкло учебния материал, съставен от диапозитиви. Студентът, след като се запознае с материала, натиска едно копче и диапозитивите автоматично се сменят. При изложението на материала са включени също и въпроси. Студентът трябва да отговори на тях с помощта на копчета. Ако отговорът е правилен, то машината минава към излагане на следващия материал. Ако отговорът е погрешен, на екрана автоматически се появява материал, който поправя грешката, допълня и обяснява в какво е сгрешил студентът . . .

Интересна е конструкцията на учебната машина „Зуза“, която е предназначена да контролира работите както на отделен ученик, така и на цял колектив. Тази машина е създадена от група работници от Школата за специалисти-свързочници в Попрад, ръководена от офицера Зденек Хохман. Учащите се отговарят на въпросите на педагога с помощта на копчета, които се намират на техните работни места. Педагогът, който вижда отговорите от своето работно място, може в зависимост от тях да повтори своето изложение, да поправи, да допълни, да забави или да ускори изложението. С помощта на апарата „Зуза“ може да се изпитват един или едновеременно цяла група учащи се.

В Бърно, в централния дом за санитарна просвета, бяха създадени под ръководството на доктор Шатанек редица специални учебни апарати, предназначени за обучение в областта на здравеопазването.

За много кратък срок възникна идеята за създаването на универсалната учебна машина КТ—3. Тази машина е проектирана от агрегатни детайли, така че и човек, не разбиращ от техника, може да замени отделните части на машината, да допълни механизмите и с това да смени нейната функция. При конструирането на машината се използува най-нова техника, нови кинопредаватели, изработени в завода Тесла-Блатна. Общият замисъл на машината изненада чуждестранните специалисти.

Инженер Давидек създаде като дипломна работа изпитващ автомат, използувайки детайли от агрегата КТ. Изпитваният студент получава три въпроса, написани на бланки. Той ги поставя последователно в машината и с помощта на копче отговаря на тях даже с десетични числа. Накрая машината оценява отговора на студента и съобщава на педагога предлаганата бележка. Едновременно с това машината довежда до знанието на педагога на какъв въпрос студентът е отговорил правилно и при кой отговор е допуснал грешка, независимо от това в каква последователност студентът отговаря на въпросите. Машината не може да бъде излъгана. И дори студентът да я изключи от мрежата, апаратът бележи погрешните отговори.

На съвършено нов принцип работи учебната машина КТ—4Н, която обяснява на колектив учащи се материал с помощта на екран и магнетофонен запис. Машината след няколко промеждутъци от време контролира как е усвоен материала. Ако учащите се отговарят добре, машината продължава изложението. На погрешни отговори реагира автоматически и материалът още един път с по-големи подробности се повтаря.

Внедряването в учебната практика на учебни машини може да намали броя на учебните часове и да ускори обучението.

Инженер Зденек КРШЕЧАН

ПРАГОПРЕС

В памет на Дочо Михайлов

ПОД РЪКОВОДСТВОТО на Общинския партиен комитет в с. Бабук, към края на месец август беше организиран масов туристически поход до село Никола Козлево —Коларовградски окръг, където преди 39 години бил зверски убит от фашистката полиция, един от организаторите на Добруджанското революционно движение — Дочо Михайлов.

Точно в 14,30 часа колона от 55 мотоциклетисти и три камиона потегли от селото и след 2 часа вече пристигна в село Н. Козлево. След кратка почивка, колоната се отправи към паметника на революционера. Там председателят на общинския комитет на Отечествения фронт в с. Бабук др. Иван Йовков прочете доклад за живота и дейността на Дочо Михайлов.

С едноминутно мълчание присъствуващите почетоха паметта на героя. Другарят Драган Михалев разказа спомени за него. Поднесени бяха венци от свежи цветя. Вечерта, в гората, пред буйни огньове се пяха революционни песни, декламираха се стихове.

На следващия ден кооператорите от Бабук, бяха скъпи гости на кооператорите от с. Никола Козлево.

Организираха се спортни срещи — баскетбол и волейбол между мъже и жени.

Организирания туристически поход в памет на смелия добруджански революционер е израз на любовта и признателността на бабукци към техния съселянин-герой. Те винаги ще тачат в сърцата си неговата светла памет и ще бъдат достойни продължители на делото за което се бори и загина геройски Дочо Михайлов.

Димитър КУНЕВ

През летните дни твърде много допринесе за благоустрояването на село Окорш местната средношколска бригада.

СЕЛОТО И СИМЕОН

ТУК някога беше гола поляна. Имаше трапища, обрасли с бурени. Само няколко стари къщички се издигаха в единия ѝ край и те бяха почти изоставени

Тази неприветлива целина, осеяна с лайка и камъни, беше разпределена преди години за дворни места на механизатори. Тук след време изникнаха като гъби нови спретнати къщи. Къщите сега са цял квартал, в който живеят повечето от семействата на механизаторите от село Главиница.

Една от къщите е на Симеон Ненчев. Тя е обърната с гръб към пътя. В нея живее момчето на водомайстора бай Ненчо Арабаджийски. В нея се родиха двете му деца. В нея младата стопанка на Симеон — Цвета — отглажда цветя в саксии, окичили прозорците към пътя.

Симеон е дългогодишен тракторист. Известен е с трудолюбието си, но докато стане механизатор той мина през много професии.

Не искаше да си спомня за трудностите и изпитанията. Не му се ще да повдига в душата си стари дертове, да раздуха угасналите въглени в сърцето си. Несполуките бяха и отминаха, а сега е първенец в стопанството по много показатели като тракторист.

Първенец е, но не обича да спори и да се хвали, да създава впечатление, че другите са нищо пред него. Ех, и той е човек. И в неговите жили тече човешка кръв. И него майка го е родила. Налага се понякога и да каже каква е истината.

— Рожденият ми ден е Свободата — каза Симеон. — Девети септември отвори очите на много като мен.

Млад е още Симеон, тридесет годишен. Но, ако не беше това ново време, щеше ли да бъде тракторист? Щеше ли да има такава хубава и спретната нова къща? Той много добре си спомня какво беше село Главиница в миналото — разкривени ниски къщи в разградени буренясали къшли, кални и криви улици, прокарани без план и вкус. А сега селото прилича на град.

Селото и Симеон. Селото е известно с новите си къщи, с веселите си и гостоприемни хора, а Симеон — с работата си като тракторист.

Някои го помнят като момче — палаво, немирно. Где какво то станало в махалата и Симеон бил намесен. Но момчето изведнаж отхвръкнало с годините. С годините и Симеон се променил. Това момче започнало да учи занаят в дърводелната на ТВО — Ножарево, която се намирала в село Главиница. Това невидимо и бързоного момче изминавало всеки ден прашния път до работилницата и станало майстор. Но това момче не било доволно само от тезгяха и рендетата, от шума на банцига и от купищата талаш. То търсило бурите в живота, простора... И ги намерило като тракторист.

Тъй го помнят някои, а други го виждали върху трактора да оре, да сее, да жъне с комбайн... Виждали са го прашен, брадясъл, със зачервени от безсънието и нафтата очи. Те са му махали с ръце за поздрав и той е спирал трактора, за да почине,и е отивал при тях Тези, те са кооператорите от селата Главиница, Малък Преславец, Сокол, Бащино, Суходол, Ножарево и Подлес, където Симеон е бил тракторист. Те са го виждали, те са го срещали през пролетта, през лятото, през есента. И когато са го срещали, винаги са се питали: „Не се ли уморява? Не му ли омръзва самотата и вечния шум“? А той в същото време е мислил за тях друго, питал се е: как могат да живеят така спокойно хората, да си лягат чисти в леглото и да спят непробудно през цялата нощ.

Никола НАНЕВ

АЛЕКСАНДЪР ЛУКИН

ОПЕРАЦИЯТА „ДАЛЕЧЕН СКОК“

(Продължение от бр. 106)

като предостави на събитията да се развиват по свой ред. Това беше единствената правилна линия на поведение, за което ние в края на краищата напълно се убедихме.

През първите седмици на работа в Ровно немските офицери изглеждаха на Николай Иванович като че ли са с едно лице-просто хитлеристи, окупатори, които трябва да се унищожават, но с които той, Кузнецов, е принуден да ходи по едни улици, да се весели в едни ресторанти, да говори на един език, да се ръкува с тях. Колкото и да бяха еднакви новите „приятели“ на нашия разузнавач, все пак те бяха с различни съдби, характери и вкусове. И от неговата способност да се ориентира сред тях зависеше и успехът на работата.

Сега Кузнецов знаеше, как трябва да говори със стария кадрови майор, участвувал още през първата световна война и как трябва да говори с новоизпечения лейтенант от СС войски. Той сега знаеше, на пример, че летците и танкистите гледат отвисоко на пехотинците, че фронтоваците не обичат офицерите от тиловите учреждения, че дори и сред гестаповците може да се различат убедени фанатици на фашизма и хладнокръвни убийци, които нямат никакви убеждения въобще.

Фон Ортел, ако се съди за него по това, което се виждаше отвън, беше безусловно най-интересният човек от всички, с които „дружеше“ обер-лейтенант Зиберт в Ровно. Той се отличаваше от много офицери на вермахта със своя кръгозор, независимост, ерудиция и остроумие. Прекрасно познаваше литературата и разбираше от музика.

Веднъж в присъствието на Зиберт Фон Ортел извика в ресторанта някакъв човек, съдейки по дрехите и външността местен жител и заговори с него на най-чист. . . руски език. Разговорът, доста празен на вид, продължи около десет минути. Без да издава с нищо, че разбира поне една дума, Кузнецов внимателно слушаше. Николай Иванович беше принуден да признае в себе си, че ако заговореше с него Фон Ортел, да кажем на улица „Мамин-Сибиряк“ в Свердловск, той никога не би помислил, че това е чужденец. Щурмбанфюрерът владееше руски език не по-зле, отколкото Кузнецов владееше немски.

— Откъде знаете така добре руски?— Задавайки този въпрос, първия през цялата история на тяхното запознанство, Кузнецов не рискуваше нищо.

— Отдавна се занимавам с него, скъпи Зиберт. А вие разбрахте ли нещо?

— Две-три думи. Знам само десетина готови и най-нужни фрази от военния разговорник.

Ортел кимна с глава, че е разбрал.

— Мога да се похваля, че говоря руски съвършено свободно. Имах случай да се убедя, че нито един Иван не може да ме различи от своя комунистически патриот. Разбира се, ако нямам върху себе си тази униформа. . .

—Фон Ортел се засмя. Като стана сериозен, той продължи:

Вие правите впечатление на човек, който може да пази тайни. Така да бъде, признавам ви, че аз имах възможност преди войната две години да живея в Москва.

— С какво се занимавахте там?

— О! Съвсем не съм помагал на болшевиките да строят социализъм.

— Разбирам. . . — каза Кузнецов. — Значи вие сте разузнавач?

— Не се старайте да изглеждате вежлив, приятелю мой. Ами че вие в себе си употребихте друга дума: шпионин. Нали така?

Кузнецов в знак на капитулация шеговито вдигна ръце.

— От вас нищо не може да се скрие. Действително, че аз така си и помислих. Простете, но при нас, армейците, тази професия не е много на почит.

— И напразно — без да се обиди каза есесовецът. — При цялото си уважение към вашите кръстове мога да се хвана на бас, че съм причинил на руските комунисти по-големи загуби, отколкото вашата рота.

Постепенно Кузнецов се убеди, че фон Ортел, въпреки привлекателността му, която биеше на очи, е страшен човек. Хитър враг, коварен, безпощаден. Изглежда есесовецът по своему се беше привързал към бойкия фронтовак, проникнал се беше от доверие към него, защото престана съвсем да се стеснява.

Отначало Кузнецов се учудваше с каква рязкост и убийствен сарказъм говореше фон Оретл за ръководителите на германския фашизъм. Той без всякаво почтение наричаше Гьобелс и Розенберг празни дърдорковци, Кох — страхливец и крадец, а Гьоринг — бързо издигнал се бакалин. Ако някой чуеше техния разговор, и двамата ги чакаше примка. А фон Ортел само се смееше:

— Защо млъкнахте, приятелю мой? Мислите, че ви провокирам ли? Страхувате се? От мен можете да не се страхувате. Страхувайте се от ентусиазистите без мундири аз съм се страхувам от тях. . .

Фон Ортел беше абсолютен циник. За него не съществуваха никакви убеждения. Той не вярваше в нищо: нито в църковните догми, нито в нацистката идеология.

— Всичко това е за стадото — каза той веднъж, като хвърли върху масата поредния брой на „Фьолкишер беобахтер“. — За тълпата, способна на действие само тогава, когато е подтиквана към тези действия от някакъв доктор Гьобелс.

— Но защо тогава вие също така добросъвестно служите на фюрера и Германия, както и аз, макар че на друго поприще? — попита Зиберт.

— Виж това вече е делови въпрос — сериозно каза фон Ортел. — Защото само с фюрера аз мога да постигна онова, което искам. Защото ме удовлетворява и неговата идеология, въпреки че аз не вярвам в нея, и неговите методи, в които аз вярвам. Защото това е изгодно за мен!

Безусловно, върху отношенията на фон Ортел и Зиберт оказваше влияние и това немаловажно обстоятелство, че обер-лейтенантът, разполагащ винаги с големи парични суми, по същество от нищо не зависеше от щурмбанфюрера от СС, никога не се обръщаше към него с някакви молби — дори и най-дребните.

И ако фон Ортел беше заинтересован действително от привличането на Пауел Зиберт към някакви работи, то той, фон Ортел, пръв трябваше да прояви с нещо своето разположение.

И щрумбанфюрерът направи това.

. . .Никой от сътрудниците в райхкомисариата не знаеше с достатъчна достовереност, какво точно влиза в кръга на служебните задължения на майор Мартин Гетел. Никой не можеше да се похвали, че е бил не само в дома му, но дори и в служебния му кабинет. Гетел не пущаше в него дори чистачката и лично се хващаше за метлата и лопатката.

През по-голямата част от работния ден кабинетът на дългия „червенокос майор“ (така го наричаха зад гърба му) беше заключен, а стопанинът му се разкарваше като че ли безцелно по служебните помещения, приказвайки с колегите си. Но и офицерите с по-високи чинове избягваха, освен в случаите на съвсем крайна необходимост, да обсъждат нещо с Гетел.

Веднъж майорът измолил нахално да изпрати до в къщи нашата разузнавачка Валя Довгер — мнимата „годеница“ на Зиберт. Обществото на Гетел било съвсем неприятно на девойката, но тя считала резонно, че не си струва да показва своята неприязън на почти непознатия офицер, който, както било лесно да се разбере, би могъл да причини сериозни неприятности и на по-едри фируги, отколкото е скромната деловодителка от райхскомисариата, произлизаща от фолксдойч. (Така немците наричали местните жители от немски произход).

Отначало Гетел бил достатъчно банален. Казал ѝ няколко дежурни армейски комплементи, след това с тъга в гласа си признал, че бил много самотен. Валя знаела, че след подобни встъпления, като правило, ще последва предложение да прекарат вечерта в ресторанта и вече се била приготвила да отвърне, че отива някъде въобще много рядко и само придружена от годеника си. И изведнъж Валя разбрала, че нейният спътник се интересува съвсем не от нея, а именно от неиния годеник.

— Все пак много несправедливи работи има в нашия свят — оплакал се Гетел. — Едва обер-лейтенат Зиберт пристигна в Ровно и той веднага среща такава прелестна девойка. А аз стоя тук вече един господ знае колко и не съм завързал нито едно интересно запознанство. . .

Майорът печално въздъхнал и попитал:

— Кажете, моля ви се, как му се е удало всичко това?

Вътрешно настръхнала, Валя зачуруликала. С най-безгрижен вид тя преразказала отдавна и основателно разработената история на запознанството със своя годеник.

Ако Гетел нямаше мълчаливо признатата от всички репутация на съгледач, неговите разпитвания напълно биха могли да минат за извънредно любопитсво и толкоз. Но какво се крие зад тези въпроси? Обикновена подозрителност на професионален копой или сериозно обосновано подозрение? Немаловажно значение има и това, на кого докладва Гетел. Едно е, ако той осведомява за всичко нередно някой от висшите чиновници в РКУ, друга е работата, ако осведомява абвера и съвсем друга, ако осведомява гестапо или СД.

Във всеки случай Валя разбрала, че трябва незабавно да се предупреди Кузнецов.

Между впрочем, колкото и да разтягал Гетел пътя, те се приближили към дома на Валя. Прощавайки се, „червенокосият майор“ изразил надеждата, че фройлайн Валентина ще му устрои при удобен случай среща с обер-лейтенанта.

Валя обещала...

Същата вечер девойката нашироко, без да пропуска и най-малката подробност, предаде на Николай Иванович съдържанието на тревожния разговор.

Командуването на отреда имаше над какво да се замисли. От една страна нищо освен разпитванията на Гетел не даваха основание да се предполага, че Зиберт е последен и разобличен. Иначе той не би се разхождал още по улиците на Равно, а би седял на Пощенска улица 26, където се намираше гестапото.

От друга страна пък можеше да бъде и така: хитлеристите са го „сбарали“, но нямат засега сериозни доказателства, че пред тях се намира съветски разузнавач и изчакват. Против това съображение говореше и фактът, че едва ли в такъв случай гестаповецът би започнал да действува така праволинейно.

Накрая имаше право на съществуване и трета — най-правдоподобната — версия, че Мартин Гетел водеше засега самостоятелно непонятна игра, без да посвещава до известно време никого в нея. Като претеглихме грижливо всичките „за“ и „против“, ние предпочетохме третата версия и препоръчахме на Кузнецов да се съгласи на среща с Гетел, без да губи, разбира се, благоразумие.

И ето тук фон Ортел направи крачка, която в условията на фашистка Германия, където дебнението беше норма на поведение, трябваше да се оцени като най-висша проява на дружба и доверие.

— Не ми харесва този майор Гетел от райхскомисариата — каза веднаж Зиберт на фон Ортел. — Той много често изпраща Валя. Аз разбира се, не ревнувам, но на моята годеница тези ухажвания не са приятни.

Фон Ортел погледна внимателно Зиберт и след минутна размисъл каза:

— Аз напълно споделям неприязнеността на фройланд Валентина към този неин поклонник. Аз съм ваш приятел, Паул, затова желая вашата годеница да се държи по-настрана от Гетел. Срещал съм този момък в „дома на Химлер“ намиращ се на Принц-Албрехт-щрасе. Ще ми заповядате ли да ви разясня, какво значи това?

Разяснения не бяха нужни. Цяла Германия потреперваше при простото споменаване на този адрес. На Принц-Албрехт-щрасе 8 в Берлин се помещаваше главното управление на гестапо и СД. Значи, Гетел действително е гестаповец.

Сега Николай Иванович не се съмняваше, че щом Гетел е повел разговор за него с Валя Довгел, той непременно ще се помъчи да изпита и другите негови познати. Тази прогноза се потвърди още на следващия ден: „червенокосият майор“ извика при себе си Лидия Лисовска.

(Следва)

ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ КООПЕРАЦИЯ „ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ“

ОЩЕ миналата година започна подготовката за честване 20-годишнината от основаването на кооперация „Девети септември“ — Силистра. Преди три месеца активът на кооперацията се събра и прие конкретен план за тържественото отпразнуване на юбилейната годишнина и на 21-годишнина от празника на свободата Девети септември. На 4 септември в салона на Окръжния народен съвет се събраха колективите на някогашните две кооперации „Девети септември“ и „Украса“, които сега работят като един колектив. Като гости на събранието, освен основателите, бяха дошли и членът на бюрото на Окръжния комитет на БКП и секретар на Градския комитет на Партията в Силистра др. Мико Николов, секретарят на Окръжния народен съвет др. д-р Димитър Бичев, председателят на Окръжния съюз на ТПК др. Стефан Радев и други. Събранието бе открито и ръководено от секретаря на партийната организация в кооперация „Девети септември“ др. Жельо Станев. Конкретен и задълбочен доклад за двадесет—годишната дейност на предприятието изнесе председателят на същото др. Васил Колев.

„На 3 септември 1945 година — каза др. Васил Колев, — група ентусиазирани майстори—дърводелци основаха трудово—производствената столарска кооперация „Девети септември“. Колективът ѝ премина през много трудности по отношение снабдяването с материали, пласмента на готовата продукция, изплащането на заплати на работниците, докато достигне днешното си равнище. Кооперацията укрепна и разшири своето производство през 1953 година, когато към нея се присъедини и тогавашната кооперация „Украса“. През 1959 година към кооперация „Девети септември“ се откриват коларожелезарски, стъкларски и бъчварски отдели.

Голям производствен успех постигна кооперацията през своето двадесетгодишно развитие. Докато през 1945 година тя започва производствената си дейност с 12 работника и сравнително нисък производствен план, то сега в кооперацията работят 208 квалифицирани производственици, които имат годишен план за 580 000 лева. Колективът на кооперацията посрещна своята двадесетгодишнина с изпълнение на производствения си план 102 на сто, а само за месец август—120 на сто.

В преддеветосептемврийското социалистическо съревнование се отличиха отделът за „Ишлеме и услуги“, бригадите на Марин Станчев, на Иван Георгиев и други.

В кооперацията са завоювали званието „Бригада за комунистически труд“ бригадите на Иван Колев, Петър Ангелов и Иван Георгиев. Още 4 бригади се борят да постигнат това високо почетно звание“.

В своето приветствие до колектива на кооперацията председателят на Окръжния съюз на ТПК др. Стефан Радев каза: „Кооперация Девети септември“ е втората в града и окръга кооперация, основана след ТПК „Дунав“ и сега се нарежда на едно от челните места. “Той награди колектива на предприятието със сумата 250 лева, а председателя му Васил Колев — с екскурзия до град Бърно—Чехословакия.

Хубави затрогващи думи отправи към работниците в своето приветствие и секретарят на Градския комитет на БКП в Силистра др. Мико Николов.

Накрая др. Васил Колев връчи наградите на всички основатели на кооперацията и всички кооператори, които имат повече от 15 години непрекъснат трудов стаж в нея.

Вечерта се състоя другарска среща в ресторант „Дунав“.

Жельо ЖЕЛЕВ

И ТАЗИ ГОДИНА ИМАМЕ УСПЕХИ В ТЮТЮНОПРОИЗВОДСТВОТО

(Разказва Идириc Джаферов, завеждащ производствен участък в село Преславци)

ПРЕЗ миналата година нашата бригада в село Преславци отгледа 500 дка тютюн от сортовете „Остролист“ и „Басма“ и от тях произведе по 180 кг от декар. Най-добре работиха звената на Емин Ахмедов, което от 65 дка получи по 207 кг от декар, Сюлейман Шакиров от 67 дка—по 204 кг. Ние продадохме на държавата по 1,52 лв на килограм тютюна, докато средно за нашето стопанство се реализира едва по 1,18 лв на кг.

Ето на какво се дължат тези успехи

Преди всичко ние успяхме да отгледаме ран и добре закален тютюнев разсад. До 20 април м. г. повечето от разсада беше готов и започнахме да го разсаждаме на полето. 5-6 дена след извършването на това мероприятие окопахме тютюна. Грижихме се много старателно по изсушаването му и неговото правилно складиране, сортиране, балиране и други.

През тази година нашата бригада имаше по план да засее пак 500 дка тютюн. Освен досегашните сортове, застъпвахме и сорта „Трапезун“. Но за този сорт поумувахме доста и това стана причина да закъснеем малко със засяването на семената за производство на разсад. Въпреки това ние успяхме навреме да започнем изнасянето на тютюневия разсад на полето. Окопахме тютюна три пъти, а някои звена като тези на миналогодишните първенци го окопаха и четири пъти. И тази година нашият тютюн е висококачествен, благодарение на това, че зелени листа не сме брали. Преди да поставим низите на шатрите за сушене, под тях поставяме около 5-10 см слама, върху която нареждаме по легато низите една до друга. Над тях поставяме рогозки и така завит тютюнът стои и пожълтява по-бързо и по-добре. Друго, което правим, е че около низите винаги слагаме бали, рогозки и друг материал, и по този начин ги запазваме от вятъра. Низите след като бъдат изсушени се поставят под навес или друго помещение, но затворено от всички страни, за да не влизат птици и да не духа вятър. В това отношение заслужават похвала кооператорите от звеното на Емин Ахмедов, които с чувство на отговорност извършват всички операции при прибирането и съхранението на тютюна.

Вярвам, че и тази година нашата бригада по качество и по производство на тютюн ще се нареди на първо място в ТКЗС — Стефан Караджа, защото досега стопаните от Преславци са набрали най-много тютюн—над 100 000 низи при план за годината 132 000. Смятам, че ние сме в състояние да произведем по 170—180 кг тютюн от декар и да осигурим не по малко от 1,80-2,00 лв. заплащане на килограм тютюн за бригадата.

Накрая трябва да кажа, че голям дял в борбата на кооператорите за получаване на високи добиви има и участковия агроном Джафер Сабриев, който оказа активна помощ на кооператорите от Преславци в отглеждането на здрав и хубав разсад. Другарят Сабриев помогна на стопаните да се специализират по отглеждането на тази култура. Той още през зимата им изнесе няколко лекции и ги запозна с агротехниката на тютюна.

Въпреки напредналата си възраст кооператорите от звеното на Васил Вълчев от с. Богданци активно помагат на стопанството в напрегнатите летни дни. Наред с изпълнението на редица други задачи те съхраниха и големи количества слама.

НА СНИМКАТА: Кооператори от звеното трупат слама.

ЕДИН ОТ ПЪРВЕНЦИТЕ

ВЪРБАН Христов е дългогодишен търговски служител в село Иширково. Най-харектерното за него е, че редовно изпълнява плана си. За добрите му постижения най-голям дял може би има изрядната чистота, която той поддържа в поверената му гостилница. Прави силно впечатление и добрия ред в помещението.

Цифрите са едно от най-ярките доказателства за неговата добра работа. За цялата 1965 година е предвидено да реализира 52 000 лева, а до сега Върбан Христов е отчел 45 000 лева. За осеммесечието трудолюбивият търговски работник изпълни плана си 113 на сто като отчете 4 585 лева в повече. Сега той работи по задачата си за месец октомври.

Симеон КОЛЕВ

Сред билките

ПОВЕЧЕ от петнадесет години от живота си е отдал на билкарството Исмаил Ризов от село Черник. При него ще видите да ходят да берат билки хора от най-различни възрасти. Попитате ли го, той със сигурност и уверено ще ви посочи в коя гора или землище се намират находищата на маточината, копривата, липовия цвят, горицвета, пчелника, лайката, защото редовно ги обикаля и следи състоянието им. До сега няма случай негови берачи да са минали и да направят пакост на находищата или околната среда. Причината лесно може да се открие — Исмаил Ризов е постоянно между хората си и ги съветва как по-добре да събират билките и ги опазват за реколтата през следващите сезони.

През тези петнадесет години Ризов си утвърди хубава практика — по-голяма част от билките да се берат от постоянни, опитни хора организирани в групи. Берачите си той подбира най-много из средата на пенсионерите. Но не го оставят на мира и най-малките — пионерите от Черник, Дулово, Поройно и другите съседни села. Настъпи ли сезона за брането на билките, децата винаги са при него с пълни кошници и бохчи с лайка, лишей, коприва, листа от слез и т. н.

Събраните билки Исмаил Ризов грижливо суши на сянка и ревниво пази от намокряне и похабяване. За събраната стока той не е спокоен, докато не я предаде в готов вид на изкупвателната организация. Не напразно хората от Дуловския район казват за него: „Билкарството си е намерило човека!“ Вярно е. Той е отдал всички те си сили на благородната амбиция да събира колкото може повече ценни билки, да ги обработва добре и ги предава при високо качество.

Много усилия положи тази година старият билкар, но те се увенчаха с успех—планът си за дванадесетте месеца той изпълни само за осем. От възложените му за годината 9 310 кг билки, до края на август Ризов събра, подготви и предаде 12 203 килограма. Преизпълнена е с 1 200 кг задачата му за лайката, за липовия цвят с 500 кг, листата от коприва—с около 2 000 кг, на пчелника със 700 кг и др.

Исмаил Ризов с упоритият си труд утвърди билкарството в дуловския район, като доходен отрасъл на народното стопанство. Но в ежедневната му ползотворна дейност една единствена грижа го измъчва — няма сушилня, въпреки че тя е крайно необходима през дъждовните месеци. Ето защо, покрай другата си дейност „Наркооп“ — Дулово трябва да помисли и за изграждането на постоянна сушилня за заготвяне на билките.

Лятото е вече в края си. Настъпва златната есен, а пред билкозаготвителя стоят за разрешаване нови важни задачи — предстои брането на шипките и другите диворастящи плодове. Той вече ги е обиколил, определил е каква реколта може да се очаква от тях и се е приготвил за прибирането им.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Наистина заслужават похвала

НЕВЕДНЪЖ съм посещавал пощенската станция в село Паисиево и винаги съм се възхищавал от работата на нейните служители. Не може човек да не изпита истинско задоволство от учтивостта, вежливостта и топлите усмивки на началника на станцията Анка Желева, на служителя Мухедин Ибрямов и телефонистката Радка Георгиева.

Най-силно впечатление прави тяхната приветливост, с която посрещат клиентите си. Ако човек за първи път попадне между тях ще му се стори, че никой не идва тук, а само веселия смях на служителите изпълва стаята. Но да не се чудиме! Това е така, защото пощенците се стремят преди всичко към бързото обслужване на посетителите и почти не ги задържат.

Тримата колеги следят не само ускорения темп на своята работа, но полагат големи грижи и за чистотата на помещението. Впрочем, най-важният фактор, от който се вижда работата на паисиевските пощенски работници е книгата за оплаквания и похвали. Ето какво пише в нея един от клиентите: „Когато дойдох в станцията, посрещна ме служителят Мухедин Ибрямов. Бързо, с усмивка той ме обслужи и веднага след това продължи почистването на стаята“. „Браво, пощенци! — пишат доктор Ванков и учителят Тодор Невски. Ние сме доволни и искрено се възхищаваме от вашата работа. Изказваме ви сърдечна благодарност и пожелаваме и занапред все така ентусиазирано да работят да обичате все така работата си!“.

Книгата спокойно може да се нарече само за похвали, защото в нея не е намерило място до сега нито едно оплакване. Такива служители като Желева, Ибрямов и Георгиева са истински обичани от кооператорите и те се гордеят с тях. Само от работата на такива пощенски работници може да се възхищава човек и да им пожелае от цялото си сърце още нови и нови успехи.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

СТРОИТЕЛИ — ПРОЕКТАНТИ — ИНВЕСТИТОРИ

Необходимо е изпълнение на задълженията, а не прехвърляне на вината

ЗАПОЧВАНЕТО на разговора между строителите, проектантите и инвеститорите на страниците на вестника е много уместно и наложително, като се има предвид състоянието, в което се намира в момента строителството в нашия окръг. Действително и в трите страни има недостатъци, но това съвсем не е повод вината за неуспехите неоснователно да се прехвърля от един на друг. С настоящите редове ще направим опит да изясним истината и да разграничим вината между тези, които я имат.

Въпросът с фундирането в Силистра е премного сложен и е разглеждан многократно на съвещания в различен състав, но безрезултатно. Почвата при нас е такава, че изисква стриктно спазване на строителните правила — пълно изследване на нейната носимоспособност и на нивото на подпочвените води чрез сондажи или ями. Главният инвеститор — ОНС, респективно отдел „Капитално строителство“ не е в състояние да прави сам тези проучвания. С цел на икономии той не иска да възлага предварителните проучвателни работи на проектантски институт, както е решен този въпрос в редица окръзи. Отделът прилага само към част от зданията за проектиране протоколи за носимоспособността на почвата и подпочвените води. Често пъти те са съставени с фиктивни данни, съвсем не отговарящи на действителните условия. Така например за площадката на първия блок „Гимназия“ в протокола беше отбелязано, че нивото на подпочвените води е на 10 см под терена, а те се оказаха при строежа на по-малко от четири. За площадката на склада на ДСО „Зърнени храни“ се състави протокол с такива неверни данни, че се наложи, след започване на строителството, сградата да се премести. Само за тези два случая се наложиха допълнителни разходи около 35 000 лева. А подобни примери могат да се посочат още много. Едва след тези случаи инвеститорът се видя принуден да приеме отдавна направеното от проектантската организация предложение и предварителните проучвания за обектите от 1966 година ще се извършват от геоложката група на Районната проектантска организация — Русе.

Фундирането върху пясъчни възглавници не може да се възприеме като единствено нормален начин за полагане на основи при нашите условия. Съществуват още редица други начини, най-целесъобразният от които ще бъде избиран от проектанта, когато разполага с данни, върху които може да се опре.

Друг важен въпрос е този за вертикалното планиране. Към заданията за планиране инвеститорът следва да прилага скица на съответната площадка с пълни нивелачни и нивелетни данни (т. е. на съществуващото положение и проектните коти). Тъй като това не се правеше или на скиците се пишеше само „теренът е равен“ стана така, че на „Лилия“ и „Кристал“ се правиха промени в нивата на партерните плочи, входовете и входните стъпала по време на изпълнение на строителството, понеже чак тогава се оказа, че теренът не е равен. Пак с цел на икономии инвеститорът сам попълва с нивелачни данни скиците на строителните площадки, при което понякога се получават различия и непълноти. Проектантската организация е принудена да ги поправя сама, а това спъва извънредно много работата ѝ без да се говори за причинените материални загуби.

Съществува практика във всички проектантски организации в страната да се изготвят еднакви конструктивни проекти за кофражите на еднаквите етажни плочи, които се различават само по размера на колоните. Ето защо това положение не може да се изтъква като недостатък в работата на проектантите. Друг въпрос са забелязаните пропуски в конструктивните проекти, свързани с непосочването на коя страна се изменя размера на колоната, непосочване напречните сечения на колони с повече от четири пръта, вида и формата на стремената. Това са единични, редки случаи, които се стремиме да не допускаме и веднага ги изправяме.

Съвършенно неправилно се поставя въпроса за вида на стомаката, с която се изчисляват конструкциите. Най-безотговорно ще се заблудим, приемайки, че това е „по поръка на висшестоящи организации“. В действителност в практиката е въведено едно решение на Бюрото на Министерския съвет и то е задължение, за изпълнението на което проектантските организации дават всеки шест месеца отчет пред Държавния комитет по строителство и архитектура за реализираната икономия на стомана, вследствие употребата на високовъглеродна и студено прищипана нисковъглеродна стомана. Обстоятелството, че Министерството на строежите не може да осигури на предприятията си високовъглеродна стомана, съвсем не означава, че проектантските организации се освобождават да изпълняват решението на Бюрото на МС. Много по-лесно е и трябва да се организира прищипването на стоманата. И ако това е организационно-техническо мероприятие на строителната организация, защо нейното ръководство върна два наши проекта за това, че в проектно-сметната документация не е предвидена сума за заплащане прищипването?

На редица обекти по време на строителството се правят изменения. Те се налагат изключително по искане на инвеститорите, а понякога и на строителите. Например по желание на инвеститора се промени таванския етаж на „Лилия“, а на „Кристал“ — таванските апартаменти; поради невъзможността на строителната организация да изпълни качествено покривните изолации на „Простор“ и „Нарцис“ се промениха покривите така както и на „Кристал“, понеже стройрайонът не разполагал с кран за вдигане на панелите. Промените в проектите, съобразени с възможностите на изпълнителското предприятие е съвършено по грешен път. Тръгвайки по него ние се лишаваме от възможността да достигнем архитектурното ниво на другите градове от страната ни. Въпросите с мазилките, цветовете, облицовките, покривите кухите тухли и още много и много други не са решени. А те са толкова елементарни, че въобще не трябва да стоят пред нас. Най-важният от тях е този за покривите.

На всички построени до сега жилищни блокове „Простори“, а и някъде другаде, покривните изолации са направени по един и същи детайл. От тях едни повече, други по-малко, трети въобще не текат. Едно елементарно разсъждение ни води и до едно реално заключение — едните са направени добре, другите — лошо. Наклонът на терасата на „Простор—1“ се промени при повторното ѝ изпълнение защото се констатира, че точното осъществяване на напълно достатъчния наклон от 1 — 1,5 на сто не е във възможностите на изпълнителите. Само от тези посочени факти може да се разбере къде найнапред трябва да се търсят причините за слабостите.

Още много би могло да се каже за работата на проектантските организации и във връзка с нея за работата на инвеститорите и строителите. Много думи могат да се кажат за изясняване взаимоотношенията ни с инвеститорите: за планирането на нашата работа, за спазване разпоредбите на 125 постановление на Министерския съвет, за непрекъснатите промени в производствения ни план, за качеството и сроковете за представянето на изходните данни и материали за проектиране, т. е. за всички тези въпроси, чието неправилно решаване се отразява на нашата работа и води до грешки и пропуски, които от своя страна тормозят преди всичко нашата работа, а от там и тази на строителите.

Димитър ЖЕЛЯЗКОВ
архитект

Приготвиха необходимия силаж

КООПЕРАТОРИТЕ от с. Йорданово много добре знаят, че храненето на животните с доброкачествен силаж през зимата осигурява получаването на по-голяма и по-евтина продукция от тях. Затова те полагат големи усилия за да подготвят предвидените количества от този ценен фураж. Само за три дни те успяха да силажират 517 т зелена маса. Те постигнаха това благодарение на високата механизация при изпълнението на тази задача. Най-активно участие в нея взеха механизаторите Колю Георгиев, Стоян Божков, Юсни Велиев и шофьорът Тахир Кафалиев.

Николина ГЕОРГИЕВА

НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА ЗАПОЧНА

Запя звънчето

Още е рано. Септемврийското слънце едва е позлатило дърветата, а по улиците на веселия град се стичат шумни потоци от спретнати деца. Те като че ли са понесли всичките цветя на чудната есен, радостта на свежото, безоблачно утро. И всички вървят по един и същи път — пътя към родното училище, което ги очаква с чистите си, светли, притихнали в радостно нетърпение стаи.

Ето! В двора на училище „Отец Паиси“ са пристигнали най-ранобудните. Те се отправят в класните стаи, където ги посрещат любимите учители. Не минава час и фанфарите обявяват началото на тържеството. Строени в каре ученици и ученички посрещат с „ура“ училищното знаме. Сребристото звънче запява милата си песен. Всички радостно скандират: „Добре дошли в родното училище“. Кого посрещат те с толкова любов? Та това са първокласниците на др. Дорина Петкова!

Тържеството започва със стихове и песни, посветени на първия учебен ден. Първокласникът Валентин Желязков едва достига с кестенява главица микрофона, но всички добре чуват неговото стихотворение, което изпращат с бурни аплодисменти.

Пионер от дружинния съвет приветствува учениците с първия учебен ден. Председателят на ГНС — др. Петър Иванов поздрави учители и ученици, като им пожела още по-големи успехи през новата учебна година. Др. Стоян Нейчев — директор на училището — прикани всички към упорита работа и добра дисциплина.

И пак тържествено „ура“. Първокласници, чавдарчета, пионери и комсомолци изпращат възторжено аленото знаме. Най-напред към класната си стая се отправят най-малките ученици. Те здраво стискат десниците на по-големите си другари, които ги отвеждат по непознатия, но тъй желан, тъй очакван път.

Отново запява звънчето. Започва първият учебен ден.

Стефанка **СТАНЕВА**

ОЧАКВАНИ, НЕЗАБРАВИМИ МИНУТИ

Над 2800 ученици започнаха вчера в Тутракан и района му новата учебна година. За посрещането на този тържествен ден училищата се готвиха твърде отрано. В резултат на проведените мероприятия от ГК на БКП и Градския общински народен съвет във всички училища през лятната ваканция се извърши навременен ремонт на сградите, инвентара, помагалата. Училище „Христо Ботев“ се сдоби с нова сграда. Много голяма част от учениците прекараха лятото в местните и окръжните лагери, участвуваха активно в бригадите и много други трудови инициативи.

И вчера, в първия учебен ден, още от ранна утрин по улиците вървяха весели и засмени чавдарчета, пионери и средношколци. Спретнати, чисто облечени, те носеха букети от свежи цветя за своите любими учители. По инициатива на ГК на БКП във всички училища при откриването на новата учебна година присъствуваха ръководители от града. Навсякъде учениците бяха любезно посрещнати от директорите и учителите с „Добре дошли“. Във всички училища бяха изнесени литературно-музикални програми с подходящи песни и стихотворения. Учениците бяха приветствувани от директорите на училищата и от представителите на ГК на БКП и Градския общински народен съвет.

Особено тържествено беше открита новата учебна година в гимназията, в училищата „Максим Горки“, „Любен Каравелов“, „Стефан Караджа“, в селата Пожарево, Царев дол, в ДЗС „Янко Забунов“.

След тържествата всички ученици се отправиха към класните стаи. Започнаха първите учебни занятия от новата учебна година.

Живко **ТРУШЕВ**
(наш кореспондент)

ЛЮБОПИТНИ ФАКТИ

Югославският химик Божидар Радославлевич е изнамерил просто и сигурно средство срещу хлъзгането на автомобилите по покрита с лед или кал повърхност. Във вътрешността на карусерията той поставил два малки резервоара и към тях прикрепил тръбички, отведени към колелетата. С помощта на лост до кормилото шофьорът винаги може в необходимия момент да насипе пясък под гумите на колата.

* * *

В Чехословакия за първи път в света е издигнат фабричен комин от пластмаса (полиетилен). Коминът е висок 15 метра и е петнадесет пъти по-евтин от класическия тухлен комин. Новото съоръжение е и значително по-дълготрайно.

* * *

Сътрудниците на полския научно-изследователски институт за атомна енергия са направили предложение да се добива уран от гранит, залежите на който се намират в Кърконошките планини. Анализът е показал, че от един тон кърконошки гранит могат да се получат 10 грама уран. С други думи всеки тон такъв гранит крие в себе си толкова енергия, колкото могат да дадат 200 тона въглища.

МЛАДИ ПРИЯТЕЛИ НА ПОЕЗИЯТА

ВСЕКИ ден редакционната поща ни донася по няколко стихотворения. И всяко от тях е едно вълнение, едно настроение, една мисъл. Авторите са предимно млади хора — ученици, младежи. И това е напълно естествено. Младостта носи в себе си най-много поезия, най-много пориви за изключителни дела, копнежи по далечни цели, душевна чистота и прямота в отношенията към другите.

Тези млади хора, които ни пращат стихове, не се познават един друг. Целта на нашата обзорна рецензия ще бъде не само да посочва слабостите и постиженията на начеващите автори, а и да ги сближава, да им помага да се опознават.

Ние ще правим периодично такива прегледи на редакционната поща, като се надяваме, че авторите ще имат полза от това. Ще разглеждаме отпечатани и неотпечатани произведения на стихотворци и разказвачи от нашия окръг.

Имам пред себе си стотина стихотворения, написани от десетина автори. Едни от тях вече имат известна стихотворна сръчност, което още не значи, че създават поезия; други просто нахвърлят мислите си на белия лист, без да се интересуват от законите на стихотворството, внушавайки си, че създават свободен стих. Някои дават словесен израз на някакво свое непосредствено вълнение (най-често интимно), други „се вдъхновяват“ на големи политически и граждански теми. В повечето случаи искреността присъствува, но не винаги е уплътнена в художествени образи, а остава гола незащитена и поради това — неубедителна.

ПРЕГЛЕД НА РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

Няма да се занимаваме със случаите на плагиатство и неграмотност, които понякога изобилствуват.

АЛИ РИЗОВ започва добре:

„Ухае пак
земята на рози.
В тия весели
пролетни дни,
събрала радости
и възторзи,
родината се къпе
във светлини.“

Но по-нататък стихотворението е провалено. Следват „творците на епоха велика,“ „всемогъщия труд“ и прочие „големи приказки“.

Младата учителка от село Ситово КРАСИМИРА ОРЛОЕВА показва задоволителна стихотворна култура.

„Лястовици чернокрили
сбират се в ята, кръжат.
Умълчани и унили,
върху жици се редят.“

Добре балансираният игрив хорей, точните епитети „умълчани и унили“ подхождат на тъжно-хубавото чувство. Не става въпрос само за лястовиците, които си отиват. Подтекстът говори за всички ония неща, които си отиват от нас и които може би ще се върнат отново в някоя пролетна заран с лястовиците. Това, разбира се, в стихотворението не е казано, но проницателното око на културния читател го долавя. Обаче младата авторка все още допуска някои несъвършенства по отношения на формата (еднообразни шаблонни рими), движи се в познат кръг от теми, не достига до ярки, оригинални образи и обобщения. Допуска шаблони като „в зенита огнен диск е спрял“, каквито може да се срещнат в най-обикновените дописки.

Орлоева би могла да пише хубави стихове за деца и юноши — сегашните й постижения дават сериозни основания да мислим така.

По-осезателни успехи в поезията за деца показва СТЕФАНКА СТАНЕВА. У нея се забелязва повече конкретност и непосредственост. Но дълбочината е все още проблем.

Културно са написани стиховете на ТОДОР ХАДЖИСТОЕВ от Дулово. Той одухотворява нещата около себе си, не е скъп на багрите, но е по-небрежен към формата. Освен това някои изрази и интонации говорят за старомодност. Нужно е освежаване на изразните средства.

„А нейде горе, плащ развели,
по бялата небесна гръд
априлски облаци чертаят
на бъдещето светъл път.“
(„Априлски ден“)

Декларативен финал. Той идва от стремеж към извисяване на темата и от липса на артистичност и естественост на изказа.

Стихът в „На човека — комунист“ е по-раздвижен. Но в него сюжетното разгръщане на темата и нагласената драматичност не са постигнали целта си.

Декларативността е първото препятствие, през което минават младите стихотворци. Фразата заменя художествения образ (метафората, сравнението, метонимията и пр.). Получихa се много стихове за войната в Южен Виетнам, но нито едно не можахме да отпечатим поради декларативния стих на „творбите“. („Облак черен се задава, облак черен на смъртта“ пише М.Т. от ССТ „Добруджа“ — Силистра).

Интимната тема е като че ли най-законната територия на младите литератори. Свое виждане и чувствуване се забелязва в първите стихове на АНГЕЛИНА ИВАНОВА, АНГЕЛИНА СТОЕВА и ГЕОРГИ КАМЕНОВ. Докато Ангелина Стоева е по-сръчна в строфичното изграждане на творбите си, Ангелина Иванова фиксира по-точно настроенията, без да се стреми да римува и ритмува.

Будят тревога реминисценциите у Георги Каменов. „Пролет моя, моя бяла пролет“ макар и написано в отговор на Вапцаров, съвсем неоправдано повтаря Вапцаровите интонации, познати на всеки българин. Реминисценции откриваме и у Али Ризов. („Има думи. . .“ напомня Усин Керим).

Неясни настроения издават стиховете на Д. Москов от Тутракан. Той би трябвало да си спомня по-често, че в поезията е нужна пределна яснота. Мътната вода не предполага винаги дълбочина.

ВАЛЕНТИН ЧЕРНЕВ от Силистра, който е още в редовете на Народната армия, показва възможности за творческо развитие. Бъдещето ще покаже.

Това се отнася за всички.

Успех, млади приятели на поезията! Симеон **МАНОЛОВ**

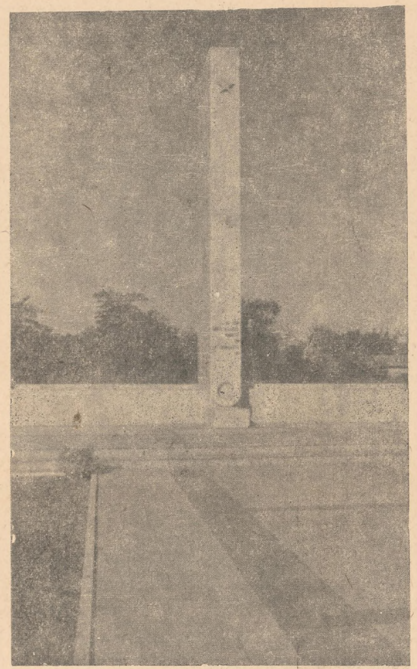

На 4 септември т. г. в село Сребърна бе открит паметникът на загиналите в борбата срещу капитализма, фашизма и в Отечествената война. Той ще напомня на поколенията за имената на тези, които дадоха живота си за светлото бъдеще.

Едно семейно щастие е възвърнато

В края на месец август внезапно получих нервна криза. Животът ми беше застрашен. Вследствие на бързо взетите мерки от дежурния фелдшер Великов бях настанен на стационарно лечение в неврологичното отделение на Окръжната болница — Силистра.

Тук под старателните грижи на специалистите само за десетина дни укрепих здравето си и днес отново съм на трудов пост, щастлив между близките си.

Изказвам сърдечна благодарност на лекарите Ганев, Мандалиев, Тенекеджиев, Рачев, Кавръкова, на медицинските сестри Станимирова, Вълчева, Панайотова, Василева и на санитарките Илиева, Найденова, Василева, Кирилова и Иванова за това, че те достойно изпълняват своя дълг.

Д. СТЕФАНОВ
Силистра

Полезна дейност

Преди известно време профорганизациите в село Старо село организираха своите членове и проведоха в извън работно време есенно почистване на района на селото. Повече от 60 служители и учители в продължение на 2 дни извършиха една много полезна дейност за почистването на площадите, улиците и другите места, където движението е голямо и се събират в празнични дни хората.

Василка **РАВАЛИЕВА**
(наш кореспондент)

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

В зона „Дунав“ след третия кръг

Изиграването на срещите от първите три кръга за първенството на зона „Дунав“ определи временните водачи в таблицата на класирането — отборите на „Малчика“ (Кубрат) и „П. Хитов“ (Тутракан). Миналогодишният и по-миналогодишният членове на „Б“ РФГ, отборите на „Доростол“ (Силистра) и „Лудогорец“ (Разград), противно на очакванията останаха в средата на класирането, но още е твърде рано да се прави оценка на възможностите, да се дават прогнози за по-нататъшното класиране. Временните водачи на таблицата са играли сравнително леки срещи, докато отборите на „Доростол“ и „Лудогорец“ се срещнаха с най-сериозните кандидати за влизане в „Б“ група. При това на тях предстоят от първия кръг по-леки срещи.

Какво е представянето на всички отбори от Силистренски окръг в изминалите вече кръгове?

Най-добре се представи отборът на „П. Хитов“ (Тутракан), който набра 5 точки от 6 възможни, но 4 от тях са от новаците на зоната. Отборът на ДМЗ „Стомана“ също се представи добре, побеждавайки като гост отбора на „Жити“ (Русе) с 2:0, но сетне не успя да спечели на свой терен двете ценни точки от отбора на Стъклозавода (Разград). По-лошо е в класирането положението на „Доростол“, който от трите срещи успя да спечели само една, като домакин от отбора на „Лудогорец“. Двете му загуби в Бяла и Исперих се възприемат все още като неочаквани. Бъдещите двубои ще покажат дали това е истина. Но отборът на Силистра трябва да намери в себе си сили, за да защити достойно името на окръжния ни град, името на футбола в Силистренски окръг. Тревога засега буди представянето на отборите на „Д. Дончев“ (Кайнарджа) и на „Червена звезда“ (Дулово). Докато кайнарджанци нямат спечелена нито една точка, то дуловци имат три такива, но в неделя в Кубрат загубиха с катастрофалния резултат 7:0. Явно е — тази загуба сочи някои недостатъци в състава на отбора, които трябва да се преодолеят своевременно, за да не бъде късно след това.

Резултатите от последния кръг:

„Лудогорец“ (Рз) —	„Жити“ (Рс)	2:0
ДМЗ „Стомана“ (Сс) —	Стъклозавод (Рз)	0:0
„Бенковски“ (Исп.) —	„Доростол“ (Сс)	3:0
„П. Хитов“ (Тутр.) —	„Партизан“ (Босилковци)	3:0
„Бенковски“ (Бяла) —	„Д. Дончев“ (Кайн)	2:0
„Малчика“ (Кубрат) —	„Ч. звезда“ (Дулово)	7:0
„Академик“ (Рс) —	„Вихър“ (Завет)	3:1

КЛАСИРАНЕ

Отбори	М	П	Р	З	ГР	Т
1. „Малчика“ (Кубрат)	3	2	1	0	10:5	5
2. „П. Хитов“ (Тутракан)	3	2	1	0	5:1	5
3. „Бенковски“ (Исперих)	3	2	0	1	8:3	4
4. „Академик“ (Русе)	3	2	0	1	9:4	4
5—7 ДМЗ „Стомана“ (Силистра)	3	1	2	0	3:1	4
„Бенковски“ (Бяла)	3	2	0	1	4:2	4
Стъклозавод (Разград)	3	1	2	0	6:4	4
8. „Лудогорец“ (Разград)	3	1	1	1	4:3	3
9. „Червена звезда“ (Дулово)	3	1	1	1	3:9	3
10. „Вихър“ (Завет)	3	0	2	1	3:5	2
11. „Доростол“ (Силистра)	3	1	0	2	2:5	2
12. „Партизанин“ (Босилковци)	3	1	0	2	1:6	2
13. „Д. Дончев“ (Кайнарджа)	3	0	0	3	0:7	0
14. „Жити“ (Русе)	3	0	0	3	2:9	0

На прощаване с Дунав

Бележка на пешеходеца

СЕДЯ край великата река и наблюдавам как водите й сребристи и просторни, с тъга напускат българската земя, за да се влеят в бурното море, което ги очаква хей нейде зад хоризонта. Тъгувам и аз, защото тук, при Силистра, трябва да се разделя с реката, която обикнах през едномесечното си пътуване покрай нейния бряг.

Осамотен край брега, аз си спомням първия ден — първата ми среща с Дунава, която бе ме примамила ласкаво и любвеобилно.

Триста и четирийсет километра останаха зад гърба ми, а още не виждах пред себе си широките води на реката. Започнах да питам всеки срещнат селянин по брега на река Тимок:

— Чичо, далеч ли е Дунав? Колко път има до там?

— Хей онези тополи — не натам, надясно — ха, зад тях е Дунава. . . — събеседникът ме измерва с внимателен поглед и пита на свой ред: — А защо пеша си тръгнал?

Обяснявам му, че съм решил да обиколя България пеш. Той се взира в мен и с покоряваща сърцето сърдечност казва:

— Не думай! Бря, много път . . .Ти трябва да си изморен? Я ела да поседнем у дома — и подвиква от пътя на бабата: — Донеси една диня!

Подир един час двамата с бай Иван Стефанов се отправяме към устието на река Тимок, където ще стане моята среща с Дунав.

Беше 3 август. Слънцето клонеше на залез, когато пристигнах под тополите и зърнах ширналите се води на реката. Приседнахме с бай Иван и той хвърли въдиците. Още не поставил стръвта на втората, първата трепна като струна и на брега изскочи пъстрото шаранче. Доволни сме и двамата. Аз не мога да откъсна поглед от реката. Тя бавно носи водите си от германската планина Шварц, загадъчно спотайва хилядите човешки съдби, които е срещнала по пътя си и ласкаво ни мие краката, освежава душния августовски ден, пълни ни очите с простор и блясък. Високите върби, тополи и акации са надвиснали по високия бряг и сенките им играят по гланцираната повърхност на Дунав.

Нашият разговор с бай Иван беше за обикновени неща, но аз запомних този трудолюбив човек, защото той ме „запозна“ с реката. Още същия ден продължих по течението на Дунав. Предстоеше ми да измина 470 километра път, изпълнен с несгоди, мълчание, ясни нощи и напрегнати дни.

Преди хилядолетия, когато Дунав се е „намествал“ в коритото си, природата се оказала по-щедра към българите. Земната кора се нагънала и извисила брега над румънския давайки на поколенията неравномерните възвишения, от които дълги векове човекът ще стои и съзерцава далечните хоризонти. Отправям поглед на юг. Докъдето земята се слива с небето се зеленеят лозя, лозя, лозя: просторни, обработени, разчертани, накитени с обилен плод, приклекнали от тежест върху черната земя или наклонени към вадите, от които шурти вода. Случаен кооператор ми казва, че откакто народната власт построила напоителните канали за лозята в Златния рог, добивът на декар се увеличил от 800 на 1 200—1 400 кг. Това богатство е синтензирано в руйното вино „Гъмза“, което е карало не един чужденец да се учудва на българските богатства и хубости. Селянинът с познатата простовата сърдечност, която ще ме съпътствува през целия ми път до Силистра, отчупва голям грозд и ми го подава:

— Опитай го! Бива го и за трапеза, и за десерт, и за вино...

Съгласявам се с него. Присядаме на брега. Очите ни се отправят на север. Свободна, просторна, равнинна, богата румънска земя! Тя цялата е пожълтяла от ожънатите ниви и набира сили за новата реколта. В равни промеждутъци проблясват широки напоителни канали. Братска земя, наспорила хората с богатства, щедро и гостоприемно приемала българските хъшове, тръгнали да стават курбан за милото отечество, да жертвуват младините си в борбата срещу турските господари.

За три дни изминавам пеша сто километра, а погледът ми все така жадно се взираше в тебе, моя вълшебнице! Отдръпнала водите си в коритото, реката ме примамваше до брега и разкриваше своята неподправена хубост. Тръгнех ли рано на път, реката събираше слънчевите лъчи и ме обливаше с тях, задушеше ли ме жегата — тя ме освежаваше, замръкнех ли из гъстите и стройни тополи, вълните утихваха, за да долавям отвъд брега човешкия говор и потърся по-скоро подслон.

Някъде напреде ми се мярна човешка фигура и аз я настигнах.

Пешеходец! Срещата ме и зарадва, и натъжи. Другарят ми се оказа слаб, висок, строен мъж на около четирийсет и пет години — Кольо Маринов от Института по съобщенията в София. За какво пътува ли? О, неговата съдба е споделена от много хора в България! На двайсетгодишна възраст фашистите го хвърлят в сливенския затвор, където прекарва две страшни години. Няколко месеца следствие. Нечувани мъчения, огромно напрежение на волята, за да не бъдат издадени другарите, непокорство пред затворническата управа и варварските карцери — всичко това сломява организма на комуниста, разклаща нервите му и той прекарва ежегодно отпуската си на воля из природата.

Още не съм се освободил от впечатленията си с политзатворника и нова среща: край реката стои скромно облечен старец, благ, тих, с умни очи и кротък поглед. Бай Кольо си замина. Сега разговарям с новия си познайник. Това е дядо Иван Аврамов, кметът на с. Меляне, Михайловградско, който донася паролата и с бараба на вдига на въстание селяните от родното село през 1923 година.

Дълъг е разказът на септемвриеца. След погрома той емигрира в чужбина. После се завръща. Лежи по затворите. Но остава верен на Партията. А когато партизанското движение се разраства, бай Иван, макар и с напреднала възраст — около 55 години — извежда невръстните си деца в планината. Тежки дни преживяват, но всички дочакали свободата. Боецът-комунист отново е на най-трудните места — трябва да се укрепват, образуват и масовизират кооперативните стопанства. Едва от няколко години, когато наближава седемдесетте години, той се пенсионирал.

— Помагам в стопанството, но идвам на Дунава и за риба. . .

А подир няколко километра напълно контрастна среща. Учителката Емилия Душкова от Лом е извела учениците си на лагер край Дунава. Трийсет загорели от слънцето деца, със зачервени лица, палави, весели и безгрижни лудуват по брега.

— Класът ни е само от отличници — споделя учителката с гордост.

И отново съм на път. Краката заболяват, левият се разрани, десният отече, но реката ме мами, неизвестното ме зове. Пристигам в Козлудуй. Преди да отида на преглед в здравния пункт, прекарвам три часа на брега, където Ботев е слезнал с четата си и целунал родната земя. Това е най-хубавия кът, който видях по брега на Дунава. Болките в краката нарастват и оставам на двудневна принудителна почивка. Затова пък се срещнах с хора, които оставиха неизличими следи в съзнанието ми.

Обгърна ли изминатия път, стотици природни картини и мили, ярки образи на трудови хора израстват пред очите ми. Дневникът ми е скътал имената им, а сърцето — споменът за незабравимите часове.

Не мога да отмина и десетките помпени станции, които утоляват жадната дунавска земя. Огромните струи бликат в широките канали и се отправят към просторните кооперативни нивя. Там ги посрещат обгорелите поливачи и направляват в дългите редове.

Брегът тук става отвесен и аз поемам покрай грижливо оформените лозя и ниви, за да видя в далечината десетките комини на русенските фабрики. Двудневен престой в града — и отново на път. Провирам се под тополите и върбите, приближавам се и отдалечавам от брега, спирам се и отпращам с очи носещите се по реката шлепове, разговарям с рибарите, научавам десетки човешки съдби, отсядам в села и градове.

В края на август неочаквано зърнах просторното езеро Сребърна. Отправих се с радост към него, но и с тъга. Тръпнех от мисълта, че ще видя този рядък кът от нашата страна, но ме измъчваше мисълта, че навлизъм в Силистренски окръг и тук трябва да се разделя с Дунава.

В езерото Сребърна прекарах три неповторими часа.

Вечерта пристигнах в село Айдемир и преживях една приятна среща. Отбих се да разгледам животновъдните ферми на стопанството и тук срещнах моя познайник Иван Мартинов. С него се запознах в Съветския съюз. Комсомолците Иван Мартинов и Кънчо Кънев дълги години отглеждали свине и станали окръжни първенци. Иван и Гинка Мартинови отглеждат 60 свине-майки, от които очакват да получат 100 прасета повече от обещаното. Двамата приятели с гордост ми показаха големите си нови къщи, а вечерта дълго разказваха за успехите си.

На другия ден изминах последния — 470-я километър по река Дунав. Спрях се на брега и дълго, дълго се прощавах с великата река, която още сега ме зове наново да я посетя — този път ще бъде не пеша, а със сал.

Благодаря ти, Дунав, за хубавите часове, с които ме дари!

Силистра, август
1965 г.

Спас **ПОПОВ**

ОБЯВА

Вечерната гимназия „Гено Чолаков“ — Силистра съобщава, че до 20 септември записва ученици от V до XI клас.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ОБЯВА

ДАП — СИЛИСТРА

ТЪРСИ: шофьори I клас и кондуктори за извънградски автобуси. Заплащане по новата система на планиране.

Предприятието предлага ЗА ПРОДАВАНЕ на интересуващите се предприятия, учреждения и организации 4 ТОВАРНИ КОЛИ, КОИТО СЕ НАМИРАТ В ГАРАЖА НА ДАП.

ОБЯВА

Минно-обогатителен комбинат „МЕДЕТ“ — Панагюрски колонии търси шофьори първи клас за коли автосамосвали „МАЗ-525“ — 25-тонни със средно възнаграждение 150—250 лева.

Осигурени бекярски квартири.

Справка: Личен състав на Комбината — тел. 22.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ.

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт – Силистра

Година X, бр. 108 (969) | Събота, 18 септември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ОБРЪЩЕНИЕ

На бюрото на Окръжния комитет на ДКМС, отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет и Окръжния бригадирски щаб

До младежите и девойките, комсомолците и пионерите, учителите и управителните съвети на ТКЗС

Другари,

Бригадирската пролет и лято на 1965 година ще останат в историята, записани с трудовите дела на хилядната млада армия на синеблузите мечтатели. Пред прага сме на бригадирската есен. В полята на нашия роден край ни очаква царицата на Добруджа — царевицата. За бързото и качественото ѝ прибиране бюрото на Окръжния комитет на Комсомола, отделът „Народна просвета" и Окръжният бригадирски щаб

РЕШИХА:

1. Обявяват 26 септември 1965 година за окръжен бригадирски ден за бране на царевица.

2. Окръжният бригадирски щаб нарежда на бригадирските щабове на територията на окръга да организират участието на комсомолците и пионерите в съревнованието за най-бързо бране на царевицата.

3. За най-масово и активно участие в бригадирския ден ще бъдат раздадени следните награди:

а. За ученическа организация — 250 лв за обзавеждане на комсомолска стая.

б. За общинска организация — електрически грамофон и плочи на стойност 100 лв.

в. За заводска организация — 100 лв за обзавеждане на комсомолски клуб.

г. За пионерска дружина — 200 лв за обзавеждане на пионерска стая.

Другари председатели на управителни съвети на ТКЗС, агрономи и бригадири, ние се обръщаме към Вас за осигуряване добра организация по превоза на бригадирите и на работата по кооперативните блокове.

Другари директори на училища, учители и дружинни ръководители, комсомолски комитети и бригадирски щабове, от Вас зависи много осигуряването на добрата организация на бригадирския ден.

Младежи и девойки, комсомолци и пионери, на упорита работа за образцово провеждане на окръжния бригадирски ден!

Подписали:

Йордан ТАНКОВ
първи секретар на Окръжния комитет на Комсомола

Николай ГЕОРГИЕВ
началник на отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет

Тодор МИЧЕВ
командир на Окръжния бригадирски щаб

Прибирането на пролетниците — отговорна задача

НАСТЪПИХА решителните дни за прибирането на реколтата от основните пролетни култури. Въпреки сухото и горещо лято трудът на кооператорите, механизаторите и селскостопанските работници е богато възнаграден. По нивите е узряла богата реколта. Докато обаче тя не бъде навреме и качествено прибрана от полето и добре съхранена в складовете на стопанствата, борбата за получаване на високи добиви и доходи в селското стопанство няма да има своя логически завършек. Освен това, сега се залагат основите на високите добиви от есенните посеви за следващата година. Навременното прибиране на пролетниците и освобождаването на площите от тях ще създаде условия за срочна и качествена есенна сеитба.

Пресни са още примерите от есента на 1964 година, когато стотици килограми слънчоглед поникнаха по площадките и изгниха на питите. Не са малко случаите, когато забавянето в прибирането на царевицата става причина да се забавя сеитбата и да се прибират голи стъбла вместо царевичак. А нима малко са случаите, когато вследствие забавяне ваденето на цвеклото, кооператорите и кооператорките бяха принудени да работят на полето в кал и дъжд при студения есенен вятър.

Въпреки това ръководствата на много стопанства сега не са направили точен разчет на силите си и не са се поучили от миналите години. Само така може да се прецени спокойствието, което се проявява при прибиране на реколтата от пролетниците в някои стопанства. Как по друг начин биха се обяснили следните факти: ТКЗС в с. Попина е извадило едва една трета от наличното цвекло и е в началото на прибирането на слънчогледа. В същото положение са стопанствата в Ситово и Тутракан. Нима през следващата година Попина и Тутракан отново ще отчитат ниски добиви от пшеницата, защото ще трябва да сеят на стърнище. Наистина ситовското стопанство има достатъчно работна ръка, но тук закъснението ще бъде за сметка на реколтата от пролетниците.

Докато ваденето на захарното цвекло зависи от графика, който се дава от Захарната фабрика, прибирането на слънчогледа зависи изключително от организацията и мобилизацията на силите, които могат да създадат ръководството на съответното стопанство. Как, ако не с мудност и липса на предвидливост, може да се обясни фактът, че в стопанства като Айдемир, Алеково, Попина, Ситово, Голеш, Средище, Тутракан, Малък Преславец, Межден, Паисиево и ДЗС „Янко Забунов" беритбата на слънчогледа все още застрашително изостава.

Тази година в прибирането на слънчогледа и захарното цвекло трябва да се държи строга сметка както за основния продукт така и за допълнителния, който ще компенсира до известна степен недостига от фураж. От практика сме убедени, че смляните пити и огсевките от слънчогледа, както и цвекловите листа, съхранени добре са ценен фураж за едрия и дребен рогат добитък.

И тази година нуждите на животновъдството в нашия окръг са по-големи от производството на фураж. Това с особена острота поставя въпроса за бързото и навременно прибиране на цвеклото и слънчогледа, за да могат своевременно стопанствата да навлязат в царевицата, от която да се прибере висококачествено както зърното, така и царевичака.

Наистина, сега трябва да се берат домати, грозде, тютюн и други култури, които поглъщат много работна ръка и които носят големи парични доходи. За сметка на това обаче, прибирането на слънчогледа е напълно механизирано. Ваденето на цвеклото също може да се механизира. Наличните царевични и силажо комбайни позволяват да механизираме поне половината от процесите по прибиране и на царевицата.

Сега всичко зависи от умението на партийните комитети и стопанските ръководства на ТКЗС и ДЗС, които трябва да мобилизират силите на всички механизатори, кооператори и селскостопански работници в кампанията по прибиране на реколтата от пролетниците. Работна ръка и техника има достатъчно. Необходима е по-голяма гъвкавост при насочване на бригадите и машините, за да може преди влошаване на времето, реколтата от всички култури да бъде прибрана и добре съхранена.

Това е задача напълно по силите на партийните и стопански ръководства. Кооператорите и механизаторите от ТКЗС и ДЗС са доказали, че могат да се справят с още по-трудни кампании. Сега стремежът трябва да бъде час по-скоро да се прибере реколтата, основният продукт да се предаде на съответните организации, а допълнителният да се съхрани за фураж, за да може цялото внимание на механизаторите да се съсредоточи в сеитбата на есенниците. Така ще можем да завършим с чест една стопанска година и да положим здрави основи за следващата.

Готови за сеитба

ЕДНО от най-важните условия за получаване на високи добиви от есенните култури е навременното им засяване. Какво е направено в това отношение в с. Казимир? Готови ли са кооператорите и механизаторите да започнат навреме изпълнението на тази задача?

Семената са вече почистени. Всички площи, освободени от пролетните култури, се орат веднага. За сеитба са подготвени и 500 декара, които бяха заети тази година с есенници. Сега се освобождават и площите на слънчогледа. Техниката, която ще участвува в есенната сеитба, е приведена в изправност. Всички валяци и редосеялки са ремонтирани.

Предвижда се сеитбата в с. Казимир да започне още в третата десетдневка на септември.

Симеон КОЛЕВ

ОЧАКВА СЕ ДОБРА РЕКОЛТА

СЛЪНЧОГЛЕДЪТ е най-доходната култура за кооперативното стопанство в с. Главиница. Добивите на зърно от декар се движат около 200 кг от декар при 44 на сто масленост и средна продажна цена — 0,29 лв за 1 кг. От засяваните около 4 500 дка слънчоглед, ежегодно в касата на стопанството постъпват 220—230 хиляди лева, което представлява 20 на сто от приходите на растениевъдството. Но главното предимство в отглеждането на тази култура е това, че за нейното производство се правят далеч по-малки материални и трудови разходи, отколкото за другите култури. Това се потвърждава и от неведнъж правените сметки и изчисления. За миналата година например, на 100 лева доход от тази култура са направени 11 лв материални разходи и 5 човекодни докато за тютюна, захарното цвекло, конопа и други тези разходи са от един до два пъти по-големи. Себестойността на 1 кг слънчогледово семе е 0,06 лв. Изхождайки от това, ръководството на стопанството полага системни грижи за повишаване на приходите от тази култура. Засява се редовно високодобивният и високодоходен съветски сорт „Передовик". Площите на слънчогледа се наторяват с по 30-40 кг изкуствени торове на декар.

И тази година въпреки голямото засушаване, от слънчогледа се очаква добив по около 195 кг чисто зърно от декар. Ръководството на стопанството взе мерки за бързото и без загуби прибиране, почистване и транспортиране на зърното в държавните складове.

Прибирането на слънчогледа от блоковете на селата Подлес, Калугерене и Ножарево е в разгара си. Там работят комбайнерите Слави Бъчварски, Михаил Иванов и Димо Марков. Едновременно с прибирането на слънчогледа, организирано е почистването на площта от стъблата и извършването на предсеитбена оран.

Христо РАЧЕВ

По-повече от 1 200 дка дълбока оран изораха през това лято трактористите Неделчо Атанасов, Пеню Тодоров и Никола Станков от ТКЗС—Калипетрово.

НА СНИМКАТА: Тримата тракористи проверяват дълбочината на оранта.

ВАЖНО УСЛОВИЕ ЗА ВИСОКИ ДОБИВИ

ДОБРИ успехи имат през тази година кооператорите от ТКЗС — Кайнарджа в борбата за получаване на повече зърно. От пшеницата те получиха среден добив 260 кг от декар, а от ечемика 250 кг от декар. Общинският партиен комитет се занима с въпросите на зърненото производство и реши да се проведат някои мероприятия, които имат за цел да затвърдят и разширят постигнатите от стопанството успехи. Предвиди се масово да се застъпи високодобивният сорт „Безостая—1", който да заеме над 90 на сто от площите на пшеницата. 8 000 дка са определени като високодобивни участъци. Те ще бъдат засети най-качествено, с добри семена и ще им се дадат по-големи количества торове предсеитбено и чрез подхранване.

Подготовката на машинотракторния парк в общи линии е към своя край. Тракторите са готови и в състояние да навлязат в сеитбата. Поголяма част от сеялките, плуговете и другия инвентар, който ще участвува в сеитбата също е ремонтиран. Управителният съвет на свое заседание се занима с подготовката на машините и инвентара и определи комисия, в състава на която влязоха заместник-председателят на стопанството, главният инженер и главният майстор.

Комисията вече започна проверки. Тя установи, че не всички сеялки са оборудвани с достатъчен брой синджирчета, семепроводи, ботуши и др. Липсват някои части и по другите селскостопански машини. В тази връзка бяха дадени веднага нареждания на съответните органи за доставката на липсващите части.

Почистването на посевния материал почти привърши. Подготвени са 740 т пшеница и 100 т ечемик. Най-добри семена осигури бригадата на с. Светослав, с бригадир Начо Димитров и агроном Илия Марков. Семената обаче на бригадите в селата Зарник и Чолаково и на втора бригада — Кайнарджа не са качествени. Някои партиди от тях отговарят на втора, а има и такива, които отговарят на трета класа. Нужно е тези партиди да се почистят втори път и пробите да се изпратят веднага за окачествяване, тъй като може да се наложи някои партиди да се почистят и трикратно, за да бъдат доведени до първа класа.

В стопанството през тази есен ще бъдат засети над 30 000 дка есенни посеви. Досега са освободени над 10 000 дка от площите, засети с пролетници. Сега в стопанството усилено се извършва беритбата на слънчогледа. От 10 500 дка, засети с тази култура, тя вече е прибрана от над 4 000 дка. Ръководството на кооператива е организирало работата така, че до 20-22 септември да завърши прибирането на слънчогледа, след което ще започне брането на царевицата. От освободените площи обаче, до сега са изорани само около 4 000 дка.

В стопанството са взети мерки и за масовото приложение на присеитбеното торене. Сеялките са подготвени за тази цел. Превят и съхранен на сухо е суперфосфатът във всички бригади. Непосредствено преди започването на сеитбата семето ще бъде смесено с него, за да не се губи кълняемостта му.

Подготовката за есенната сеитба в ТКЗС — Кайнарджа скоро може да бъде доведена до своя край. Нужно е да се направи още малко, за да се засее висококачествено и да се осигури получаването на високи добиви и през следващата година.

Емил ПРАХОВ

ДЪЛБОКАТА ОРАН ПРИВЪРШВА

ПРЕЗ тази година механизаторите от с. Йорданово имат план да извършат дълбока оран на площ от 6 600 декара. Те знаят, че от това мероприятие зависят добивите от пролетните култури през идната година. За това трактористите Сали Кабак и Кольо Борисов орат денонощно по около 120 декара. Досега в селото са изорани общо към 6 200 декара. Изпълнението на тази задача ще завърши в най-скоро време.

Николинка ГЕОРГИЕВА

ОСИГУРЯВАТ ДОБРО ПРЕЗИМУВАНЕ НА ЖИВОТНИТЕ

УСТАНОВЕНО Е, че ниските зимни температури влияят отрицателно върху младите животински организми, а при повъзрастните намаляват продуктивността. Тогава прирастът е по-малък, млеконадоят — също, смъртността е повишена. А като се вземе под внимание, че и през зимата трябва да се получава планираната продукция, става ясно, че за този сезон се налага една по-ранна подготовка за презимуването на животните.

В Средищкото кооперативно стопанство такава подготовка трябва да се извърши на 1 100 глави говеда, на 2 000 свине, 5 000 носачки и 5 600 овце. За едрия рогат добитък в съответните бригади на съставните села, където той е разпределен има осигурени помещения и сравнително достатъчно фураж. Нека се направи веднага уговорката — той ще е достатъчен само тогава, ако се изразходва икономично и без разхищение.

В краварниците е необходим само дребен ремонт — измазване и остъкляване на места и поправка на изкривени врати. Осемнадесетмесечните юници ще бъдат настанени в Стрелково, а по-младите от тази възраст в Посев. Тези от тях, които са определени за угояване са отделени в Попрусаново. Около 170 млади телета ще презимуват в новия телчарник на Средище. За останалите телета с различно предназначение също е помислено и са определени помещения, на които се прави ремонт.

Кооперативното стопанство в Средище е в състояние да осигури на животните си добро презимуване. Но за да бъде то действително такова още отсега се огледаха всички обори, ремонтите на които започнаха веднага, защото в момента са свободни, а и времето позволява. Тази задача трябва да се реши в този период, за да не се получи миналогодишното положение — част от животните да останат на течение в отворените обори. По отношение на храната също се изискват грижи — фуражите да се направят на купи, да се покрият със слама и около тях да се изкопаят канавки за оттичане на водата. След приключване на силажирането, силажните ями също изискват добро покриване.

Помислено е и за свинете в кооперативното стопанство. В бригадите на Средище, Посев и Стрелково са осигурени помещения и боксове за свине за разплод, а след като се довърши преустройката на краварниците ще има място за тях и в Каменци. Животните няма да чувствуват нужда от концентриран фураж главно смески. Но ако тук всичко е наред, то занапред фермите трябва да проявят по-голям интерес към измазване и дезинфекция на помещенията, а свинарника в Средище да се припокрие на няколко места. За по-лесното снабдяване на животните с храна, когато снегът затрупа пътищата, в близост до фермите се налага натрупването на слама за подсушаване.

Саите за овцете до края на този месец ще се припокрият отново със слама, ще се дезинфекцират основно, а натрупания стар тор ще се извози на блоковете. Наред с това още отсега ще се вземат мерки за подобряване битовите условия на гледачите. Агнилните помещения още отсега се варосват добре и прозорците се остъкляват.

За целия зимен период на ТКЗС — Средище ще са необходими 1 600 тона концентриран фураж, а се осигуряват 1 100. От планираното 1 200 тона сено ще се разполага с 300, от грубия фураж — слама и царевичак ще се осигурят предвидените 5 000 тона, вместо 7 000 тона силаж ще има 5 000, а от сочните фуражи 480 тона, а не 800. Разликата между предвиденото и осигуреното ще се компенсира от замяната на едни с други фуражи, от пестеливото им разходване и доброто гледане на животните. Като се вземе под внимание, че подготовката за зимата тук вече е започнала с редицата проведени мероприятия, може да се очаква, че стопанството ще даде планираната продукция през най-тежкия годишен период.

Георги АНТОНОВ

Ще посрещнем празника на машиностроителя с големи трудови успехи

(Беседа с Христо Цонев, секретар на Заводския комитет на БКП при ДМЗ „Стомана")

ВЪПРОС: Другарю Цонев, наближава денят на машиностроителя. По този повод можеш ли да кажете какви успехи постигна колективът на ДМЗ „Стомана" в чест на празника.

ОТГОВОР: За първи път машиностроителите ще празнуват свой празник — 26 септември. Определянето му е израз на грижите на Партията и правителството към работниците, които се трудят на един от най-отговорните сектори на промишлеността. В отговор на тези грижи колективът на „Стомана" обеща още през месец август да даде на народното стопанство надпланова продукция за 100 000 лева. В натурално изражение тя представлява 36 000 кг. чугунени отливки, 5 барабана за мокро мелене за нуждите на порцелановата промишленост, 3 тръскащи сита, 50 плочи за филтър-преси и др. Задачата не беше лесна за изпълнение, затова Заводският комитет на БКП, комитетът на ДКМС и профкомитетът обявихме дните до празника за ударни. Работниците от всички цехове и бригади се озоваха на призива и дадоха конкретни обещания за преизпълнение на производствените си планове. В резултат на това планът за деветмесечието изпълнихме предсрочно, а още в края на август бяхме реализирали надпланова продукция за 438 000 лева. Успехи имаме и по останалите показатели на плана. Средната изработка на едно лице от промишления производствен персонал достигна 3 557 лева при план 3 341 лева, а разходът на 100 лева стокова продукция намаля с 0,36 лева. Трябва да спомена още, че народното стопанство получи от нас 59 000 лева свръхпланова печалба. Такива са в общи линии успехите ни в чест на празника. Разбира се, до деня на машиностроителя остават още малко дни и през това време постиженията ни ще се увеличат.

ВЪПРОС: А какво бихте казали на нашите читатели за качеството на произвежданата от вас продукция?

ОТГОВОР: Въпросът за качеството е един от най-важните в производствената и партийно-политическата ни работа. ДМЗ „Стомана" има взаимоотношения с редица големи заводи в страната и ние не бива в никакъв случай да им изпращаме некачествени машини, защото ще пречим на тяхното производство. По-оживени са връзките ни със Силнотоковия завод „Васил Коларов" — София, Машиностроителния завод „Н. И. Вапцаров" — гр. Плевен, Металургичния завод „Ленин" в Перник и много други. До сега от тях не сме получавали рекламации, което ще рече, че изпратените им машини са с добро качество.

Голям въпрос е за нас намаляването на брака в леярския цех. През миналата година по този показател не бяхме добре. Бракът при отливките се движеше към 10 на сто при допустим технологичен брак 7 на сто. Тази година имаме значителни успехи. Бракът сега е около 8 на сто с тенденция към намаляване. Подобрихме организацията на труда при разливането на метала, въведохме отчетност по бригади и всяка бригада знае какъв брак е допуснала. По решение на Заводския партиен комитет обявихме съревнование за завоюване званието „качественик", като на най-добрите производственици даваме парична награда всеки месец. Във всички бригади изработихме условия, по които да се води съревнованието, като взехме предвид конкретните производствени условия. И тук постигнахме значителни успехи. Така например бригадата на Лазар Цонев достигна брак 7,5 на сто, а групата на Цоньо Роев от същата бригада работи без да допуска брак по нейна вина. Механичният цех е произвел няколко конвейра за акумулаторния завод „Методи Шатаров" — Пазарджик и машини за хладилния завод „Антон Иванов" — София с високо качество. По инициатива на дружествения комитет на ДКМС се проведе вечер на младия качественик, като на най-добрите производственици бяха дадени награди. Също за високо-качествена работа наградихме 8 производственици с екскурзия в Югославия. Смятаме, че в най-скоро време бракът при отливките ще достигне до допустимия процент 7 на сто.

ВЪПРОС: Бихте ли казали за участието на комунистите в производствените успехи на завода?

ОТГОВОР: Комунистите в „Стомана" са на най-трудните производствени участъци, там където се изработват отговорни детайли и допускането на брак би донесло големи загуби за предприятието. Трябва да спомена имената на комунистите Йордан Стоянов, Халим Акифов, Неделчо Великов и др, които винаги са били в челните редици в борбата за повече и качествено производство.

Голяма е ролята на първичните партийни организации в мобилизирането силите на колективите за изпълнение на задачите. За сега най-добре се справя първичната организация в леярския цех. На два пъти вече тук се разглежда въпросът за качеството на продукцията. Както в тази организация, така и в останалите на комунистите се дават партийни поръчения за недупускане на брак. Ролята на първичните организации в решаването на производствените задачи с всеки изминат ден нараства и няма съмнение, че успехите ни занапред ще бъдат още по-големи.

БАЩАТА КАТО ВЪЗПИТАТЕЛ

На педагогически теми

РАВНОПРАВНОТО положение на жената внесе корекции и в бита на семейството. В много семейства бе ликвидирано механическото разделение на труда между родителите. Не са рядкост мъжете, които поемат голяма част от домакинската работа, увличат в трудовия живот и децата, като казват: „Мама трябва да се щади". Много са и бащите с огромна роля в живота на семейството като възпитатели. Но все още има бащи на които трябва да се напомни за необходимостта по-дълбоко да се замислят за своята отговорност пред семейството, за своя дълг пред децата, за необходимостта да скъсат с остарели схващания за мястото и ролята на мъжа у дома.

Силата на семейството е в умението на мъжа и жената да си помагат, а не да се противопоставят. Майката трябва да издига и да утвърждава авторитета на бащата и обратно. Всяка сянка върху личността на единия може да се превърне в буреносен облак на семейното щастие, чиито мълнии поразяват най-жестоко децата.

Има родители, които по свои пътища или семейни традиции, определят правилно своите взаимоотношения, воюват като добри другари за семейното щастие, с такт и умение ръководят развитието на децата си. Но те са малко. Приличат на майстори от рода на Колю Фичето, на народни певци и музиканти, които омайват със своето изкуство. За обикновените хора обаче са необходими знания, школа. Самите родители чувствуват тази нужда все по-остро. Обикновено майки, а напоследък все по-често и бащи, се обръщат за съвет. Отраснали вече девойки гневно протестират срещу родителския деспотизъм. Между родителите често проблесват остриета на противоречиви мнения. „Смятам, че моят мъж се отнася твърде лекомислено към семейните задължения, като нарича възпитанието „женска работа" — оплаква се една майка. „За децата моят другар никога не намира време. Чете разнообразна литература във връзка със специалността си, за футбола, шахмата. за лека атлетика, но никога не чете книги за детето, за неговото възпитание. Проверката на уроци, родителско-учителските срещи всичко според него е за майката" — разказва друга.

Един от съвременниците на Алберт Айнщайн разказва в каква обстановка се е запознал с младия, но вече велик учен: „От едната до другата стена беше опънато въже, на което се сушеха пеленки... Самият автор на велики открития работеше на своята писмена маса и от време на време залюляваше близкостоящата люлка. На предложението да се поразходим и да обменим мисли Айнщайн отговори: „Не мога да дойда, трябва да наглеждам малкия".

И около нас има такива бащи. Такъв е конструкторът Л. Винаги първенец в работата си, той намира време и за възпитанието на трите си момчета. Непрекъснато търси пътя към техния ум и сърце. Те виждат в него по-голям другар. Доверяват му своите мечти и тайни. Безгранично вярват в неговата сила, подражават му във всичко. Авторитетът си той е изградил като помощник на майката от най-ранна детска възраст, като съучастник в интересни творчески игри в предучилищния период, като добър съветник през училищната им възраст.

При спорове във връзка с изграждане на бащински авторитет се оформяват обикновено две гледища. Едни смятат, че бащата трябва да бъде диктатор, своего рода плашило за децата. Този „авторитет" се създава чрез заплахи, грубост, физически наказания. За неговата стойност можем да съдим по изказвания на младежи, които правят опит да анализират поведението на бащите си. „Днес получих четворка по руски език и доста си поплаках, защото татко ми беше казал, че ако получа по-малка бележка от шестица, ще се разправя с мен по „друг начин". Когато му показах бележника той ме би. През сълзи му казах, че „насила хубост не става", но той се разяри още повече и започна отново да ме бие. В този момент татко ми изглеждаше като див звяр" — разказва ученичката И. Г. „Братчето ми Огнян е на седем години. Той е палав, непослушен, лесно се гневи, прави непоносими гримаси. Майка ми е много нервна жена и постоянно кряска по него. Баща ми прилага само най-лесния метод на възпитание — боя. С всеки изминат ден детето става по-палаво, по-лошо, по-нервно. И все повече удари се сипят по него. Какво трябва да се направи за неговото възпитание, та да стане човек?" — моли за съвет Г. Н.

Наказателните мерки, свързани със страх, опустошават едни от най-благородните чувства у човека — чувството за чест и собствено достойнство. Системното използуване на груби наказания не минава безнаказано и за самите родители, защото уважението, любовта и доверието на детето към тях се стапят в лошите спомени за такова детство.

Привържениците на второто становище за изграждане на бащински авторитет апелират бащата да заслужи уважение и любов в своите деца със собственото си поведение и личен пример.

О, Чкалова — жената на прославения летец — пише: „Той беше необикновено нежен и грижлив баща, но когато ставаше нужно, можеше да бъде и взискателен, и строг. Главното бе не в това, че не прощаваше лошите постъпки, а в това, че се стараеше да ги предотврати, внимателно следеше откъде може да възникне опасност".

Децата не могат самостоятелно да направляват своето поведение, защото имат ограничен опит, лесно се поддават на чувствата, липсват им установени навици и волеви задръжки, подражават. Това налага майката и бащата мъдро и търпеливо да ги учат как да постъпват, навреме да ги отклоняват от нежелателни прояви.

Александра ДЕЯНОВА

Постъпки и ХОРА

Радостта на Зейнал

ЗЕЙНАЛ Ахмедов Салиев е учител в началното училище „Христо Смирненски" в град Дулово. Върви той по една от улиците на града и си мисли за всичко онова, което става около него — за новостроящите се хубави къщи и обществени сгради, за радостта на хората, за своето щастие. Той е учител и стана такъв благодарение на грижите, които положи за него народната власт. Ако не беше Партията, той сега щеше да бъде неук човек, без образование.

Хубави мисли спохождаха Зейнал в този момент, когато вървеше по улицата в топлата септемврийска утрин. Въздухът беше чист и приятен. Някъде над него прехвръкваха гълъби. На близкия стълб поставяха нова луминисцентна лампа. По телефонните жици наблизо се събираха на групи лястовички и отлитаха с шум, за да се върнат отново след малко на лъскавата твърда жица. Зейнал ги гледаше и се усмихваше. Още по-щастлив изглеждаше той сред движението на хората, сред трясъка на живота.

Скоро щеше да го повика училищният звънец да се яви в класната стая. Тогава сред децата той щеше да се чувствува още по-доволен от себе си, защото щеше да се грижи отново за тяхното възпитание след лятната ваканция.

Зейнал върви по улицата и мислите му се раздвояват. Те са малки светлинки, които ту се загубват в морето на живота, ту изплуват над вълните му като пролетна веет. И ето, в такъв един момент в краката си той забелязва нещо загънато. Взе го — пари. 206 лева. Отново се зарадва Зейнал, че щеше да върне радостта на един гражданин в края на лятото.

Парите предаде в НМ. Собственикът не видя кой е, но усети как в душата му нахлу едно непознато чувство, което ние сме свикнали да наричаме „чест".

Отново забърза по улицата Зейнал. Сега той мислеше за човека и за своята радост.

Стоян ПЕТРОВ

ЗАКУПЧИКЪТ от урузларската махала

ДЪЛГАТА опашка от хора пред фурната на селото се размърда. Привечер бе. Събота. Хората се бяха върнали късно от работа и бързаха да си набавят хляб за следващия ден.

Последният чакащ селянин — суховат, рус човек — взе хляб по тъмно и пое надолу по една от улиците. Но щом се мярна насреща му едрата фигура на председателя на потребителната кооперация бай Дончо, той намали ход и го изчака на пресечката.

Този синеок селянин беше закупчикът на селкоопа и отговорник на казана по производство на ракия в село Зафирово — Иван Василев. Бай Дончо усети, че Иван таи нещо в душата си и също се поспря. В главата му веднага изплуваха думите на закупчика, които той му беше подхвърлил една вечер след заседание на управителния съвет на кооперацията.

— Искам непременно да се освободя от задължението си на отговорник на казана — беше му казал Иван. — Трудно ми е вече да се разправям с хората за каквото щяло и нещяло...

Иван не се доизказа тогава напълно, но бай Дончо го разбра къде бие: на казана работата е тежка, щом има материал за изваряване. А той, Иван, именно това не обичаше.

Тогава бай Дончо не прие оставката му, а сега вече беше късно да занимава управителния съвет с този въпрос. Така се размина тогава. Той вярваше в силите на закупчика от Урузларската махала, разбираше, че това е временно настроение у него, което лесно ще се изпари. И не се беше излъгал в предвижданията си: примири се с упреците на хората Иван, направи се, че не вижда и не разбира някои неща и всичко си тръгна както е било преди — стопаните носеха пълните със сливи каци, Иван ги изваряваше, а по дървеното улейче мазната възжълта струйчица ракия никога не спираше. Пълнеше кофи и дамаджани, хората бяха доволни и весело прекарваха в празник. Но ето, че при срещата си с бай Дончо сега нещо го зачовърка отвътре и той не се стърпя и рече:

— Веднъж да си пиина кошницата, другарю председател, друго не ми трябва... Като закупчик само съм сто пъти по-добре...

— Не ще и дума — рече закачливо бай Дончо. — Но ти и едната и другата вършиш добре, Иване, така че дай да не повдигаме този въпрос наново.

Тъй и стана. Те заговориха за съвсем други неща и не видяха кога бяха светнали уличните лампи.

Дълго още разговаряха Иван и бай Дончо — тихо, безшумно. И дори поспориха за някои неща. Но бай Дончо го гледаше весело и кротко със зачервените си очи и се очудваше на търпението му. Какви ли не мисли не го спохождаха за Иван. Кога намираше време той през напрегнатите пролетни месеци да обхожда по няколко пъти на ден къщите на хората от Урузларската махала? Нищо не го спираше, когато е обещал някому да отиде в тях. Стига да не е болен. А болен Иван рядко биваше: крепеше го работата. Краката му бяха се превърнали в железни от ходенето. Беше жилав и пъргав. Ако не беше така, той нямаше да може да събере от личните стопанства на кооператорите 150 000 яйца за деветмесечието при план 112 800. За всяко яйце той воюва. За всяка кожа, за всеки килограм тиквено семе той се бори. И чудно ли е тогава, че остави назад след себе си по изпълнение плана за изкупуването на яйцата колегата си от село Богданци Христо Рачев, с когото са в съревнование?

Иван беше тракторист в първите години след основаването на МТС — Главиница, полевъден работник преди години, но като работата в селкоопа не му харесваше никъде другаде.

— Дреболия е неговият живот — ще помислят някои. — Без съдържание.

Но Иван не мисли така: за него, за закупчика от Урузларската махала и най-дребната работа е полезна за хората, стига тя да се върши с желание.

Никола НАНЕВ

Незабравими ще останат за малките палавници дните, прекарани в детската градина.

НА СНИМКАТА: Деца от целодневната детска градина в град Дулово.

Вечер на механизатора

ПО ИНИЦИАТИВА на комсомолското дружество в село Цар Асен неотдавна се проведе за пръв път „Вечер на механизатора". Хората останаха много доволни.

...За тази вечер младежите и девойките дълго се готвиха. Под ръководството на секретарката на дружеството Дичка Крумова вокалната група разучи нови песни, с които откри вечерта тържеството. Преди това обаче беше прочетен малък доклад за успехите на най-добрите механизатори. Разказано бе за техните постижения през лятото.

Песните бяха посветени на отделни механизатори. С песента „Донка звеноводка" бе поздравен механизатора Хюсеин Шабанов. С други песни бяха поздравени и другите първенци.

Така продължи непринуденото младежко тържество до късно през нощта. А накрая бяха наградени първенците. Другите весело им ръкопляскаха и им пожелаха още много успехи в тяхната трудна, но славна механизаторска професия.

На вечерта на механизатора в село Цар Асен присъствуваха и двамата трактористи Хюсеин Хюсеинов и Мехмед Ахмедов от село Чуковец. Те пожелаха на царасеновските механизатори да работят винаги като най-добрия тракторист в селото Христо Рачев, известен във всички съставни села на кооперативното стопанство в село Межден.

Не спряха танците, зората завари комсомолците будни.

Димка ДИМОВА

АЛЕКСАНДЪР ЛУКИН

ОПЕРАЦИЯТА „ДАЛЕЧЕН СКОК"

(Продължение от бр. 107)

— Длъжен съм да ви предупредя, — започнал той — че съдържанието на нашия разговор е строго конфиденциално и няма никакво отношение към факта, че се познаваме лично. Разбрахте ли ме?

Лидия разбра.

Като кимнал утвърдително, Гетел продължил:

— Какво знаете вие и вашата сестра за обер-лейтенант Зиберт?

Повдигайки рамене, Лидия разказала всичко, което считала за нужно. Следващият въпрос на Гетел бил доста неочакван:

— Не ви ли е говорил Зиберт нещо за Англия?

Лидия учудено попитала:

— За Англия? Никога! Защо трябва той да ми говори за Англия? Ние си имаме достатъчно други теми за разговори.

Гетел бил упорит.

— В такъв случай, може би той употребява понякога в разговорите си английски думи?

Лидия се разсмяла.

— Но аз не знам английски език... Доколкото ми е известно, Паул говори само немски език... Наистина той знае по десетина полски и украински думи. Но те се знаят от всички немски офицери, които служат тук...

Гетел се замислил. Най-после той дошъл до някакво решение.

— Ще ви помоля да направите следното, фройлайн. Опитайте се някога в разговорите си със Зиберт, като че ли случайно, да употребите думичката „сър". Наблюдавайте как обер-лейтенантът ще реагира на такова обръщение и ми доложете.

Като дал да се разбере, че разговорът е свършен, Гетел станал от стола си и изревал:

— Хайл Хитлер!

Сега вече всичко се изясни. Без сам да знае, майор Мартин Гетел си разкри пред нас картите. Изглежда той, кой знае защо, беше решил, че обер-лейтенант Паул Вилхелм Зиберт е... английски разузнавач, агент на прословутата Интелижанс сервис.

Ние разбрахме най-сетне защо Гетел, подозирайки Зиберт в шпионаж, не се мъчеше да го задържи, а се стремеше към лично познанство с него. Изглежда майорът, бидейки по рода на службата си достатъчно добре информиран за положението на фронта, разбираше вече, че хитлеристка Германия е загубила войната, че е неизбежен близкият край, а заедно с него е неизбежна и разплатата за престъпленията, извършени от фашистите и лично от него на съветска земя. И този продажен шпионин решил отрано да влезе в контакт с английското разузнаване, за да може своевременно да се прехвърли на негова страна и да избегне възмездието.

Той логично разчиташе, че „английският шпионин" Зиберт ще оцени достойно неговото мълчание и ще каже за него, майор Гетел, няколко добри думички пред своето началство в Лондон. А пък там — не е ли все едно на кого ще служи на Германия или Англия, само да спаси кожата си... Не е той, Гетел, първият, няма да бъде и последният... А щом като е така — следователно Гетел не може с никого от своето началство да сподели подозренията си за личността на обер-лейтенант Зиберт.

Решено беше: Николай Иванович Кузнецов да се срещне с майор Гетел, за да използува създалата се ситуация в интересите на съветското разузнаване.

Срещата, към която така се стремеше гестаповецът, се състоя на 29 октомври 1943 година в квартирата на Лидия Лисовска. Гетел се държеше извънредно дружелюбно, всячески се стараеше да покаже своето разположение към новия си познат, раздаваше комплименти по адрес на годеницата на обер-лейтенанта.

— Фройлайн Валентина е всеобща любимка в райхскомисариата — с умиление говореше той. — Предлагам тост за вашето щастие Зиберт.

Когато изпиха по още няколко чашки, Кузнецов стана и, като че ли тази мисъл току-що му е дошла в главата, предложи:

— А не може ли да се поразвлечем днес както трябва по повод запознанството ни, господин майор? — И, смеейки се, добави: — Ако гарантирате, че годеницата ми няма да узнае нищо, то ние можем да прекараме времето си в обществото на две очарователни дами...

Гетел веднага разбра всичко. Зиберт, разбира се, няма да седне да кани случаен познат на ергенски гуляй с дами, изглежда, разговорът ще тръгне по интересуващата и двамата тема. Той, разбира се, се съгласи.

Офицерите се сбогуваха с Лисовска и излязоха от дома ѝ. При вида на господаря си невисокият, плещест войник-шофьор услужливо отвори вратата на автомобила.

— Николаус! — Зиберт неопределено махна с ръка. — Заминаваме по обикновения маршрут.

Струтински натисна стартера и колата бавно потегли от мястото си.

Кузнецов отвеждаше Гетел в квартирата на надежден човек — нашият нелегален Леонид Стукало. Но трябваше да се откажат от този вариант. На улицата близо до дома на Стукало се беше случило нещо, беше се събрала тълпа, пристигаше углавната полиция.

„Само това ни трябваше! — с досада помисли Кузнецов. — Трябва да се преустрояваме". И Николай Иванович заповяда на Струтински да кара на друг адрес: улица „Легиони" № 53.

— Връщаме ли се? — с учудване попита Гетел.

— Не, просто аз исках да вземем една дама, тя живее тук, но в последния момент си спомних, че тя вече трябва да е у приятелката си — каза Кузнецов първото, което му дойде на ум.

...Роберт Глаас беше съвсем незначителен сътрудник на „Пакетаукцион" — доста характерно окупационно учреждение, занимаващо се специално с отправяне в Германия на колети с продоволствие и вещи, награбени от хитлеристите от населението. Глаас се считаше за ревностен службаш, изпълнителен, услужлив, въпреки че не хващаше звезди от небето. Началството му имаше добро мнение за него.

Началникът на „Пакетаукцион" генерал Харман Кнут. втори заместник на райхскомисара на Украйна Ерих Кох — сигурно би получил апоплексичен удар, ако узнаеше, че един от най-скромните му офицери, а всъщност холандски нелегален комунист, е свързан с нас и вече ни беше оказал редица услуги.

Именно в неговата квартира реши да отиде Кузнецов, след като отпадна домът на Леонид Стукало.

Глаас посрещна неочакваните гости приветливо. Масата беше сложена. Кузнецов си сне портупеята с кобура и заповяда на Струтински да я окачи на гвоздея зад шкафа, като предложи и на Гетел да се съблече. Без желание, майорът също се освободи от оръжието си.

Моите приятелки сигурно ще се забавят малко — усмихвайки се, каза Зиберт — затуй нека сега да пийнем, господин майор, за да не си губим времето напразно.

Гетел не възрази и Николай Иванович напълни в чашките яйчен ликьор. Постепенно се завърза многозначителен разговор, с взаимни намеци и тънки подмятания.

Неизвестно как би завършила тази дипломатическа игра между Кузнецов и Мартин Гетел, ако Николай Струтински не бе извършил грешка. Дребен пропуск. Но в разузнаването големи и не трябват. Обикновено напълно достатъчни са и дребните. Николай Струтински, когато Кузнецов за минута излезе да си измие ръцете в кухнята, без разрешение седна край масата...

Майор Гетел си прекъсна думата наполовина. Немски войник, и при това поляк по народност, никак не би могъл да си позволи да седне на офицерска маса, дори ако биха го поканили. Подобна фамилиарност не би претърпял дори и кадрови английски офицер! А само такъв беше в представите на Гетел обер-лейтенант Паул Зиберт!

Значи... Значи Зиберт не е агент на Интелижанс сервис. Но в такъв случай кой е той? Нима е съветски разузнавач?! В очите на Гетел се мярна ужас. Той се хвърли към своята портупея.

След половин минута Гетел беше с извити ръце и привързан към стола. Побелелият от страх майор го тресеше нервна треска. На челото му се показаха едри капки студена пот.

Играта се отлагаше. Сега на Николай Иванович не оставаше нищо друго освен, като хвърли маската си, просто да разпита хитлеристкия контраразузнавач. Мъчейки се да си измоли живота, Гетел разказа всичко, което знаеше.

— Какъв е щурмбанфюрер Ортел? — попита Кузнецов.

— Това не мога да кажа...

— Повтарям въпроса си: какъв е Ортел? — повиши глас Кузнецов.

— Но аз действително не знам това! — истерически извика Гетел. — Това не е известно на никого.

— Дори на доктор Йоргенс, началника на СД? — с ирония попита Кузнецов.

— Дори и на него! Аз знам само, че щурмбанфюрерът Ортел има огромни пълномощия от Главното управление на имперската безопасност в Берлин. Той има право, пренебрегвайки всички инстанции, лично да се свързва с групенфюрера (генерал-лейтенант в немската армия) Милер от СС и с групенфюрера от СС Шеленберг.

Кузнецов едва ли не свирна. „Охо! Значи фон Ортел действително е птица с голям полет".

— Какво е официалното му положение в Ровно?

— Не знам. С нас той няма почти никаква работа. Той има нещо като кантора на Немската улица № 272, която съществува като частна зъболекарка лечебница. Два или три пъти при него пристигаха от Германия някакви хора. Понякога той по собствен избор откарваше при себе си арестувани от гестапото. От тях никой не се върна обратно. За какво са били нужни те на фон Ортел и какво е направил той с тях не ми е известно.

Кузнецов видя, че Гетел не лъже. Той разбираше, че местните гестаповци, съдейки по всичко, не знаеха нищо за секретната дейност на Ортел в Равно. Майорът не можеше да разкаже повече нищо интересно. В заключение Николай Иванович все пак му зададе още един въпрос:

— Защо решихте, че съм англичанин?

— Съвсем не мислех и не можех да предполагам, че руснаците могат да имат такива разузнавачи — мрачно измърмори Гетел.

На другия ден майор Мартин Гетел не се яви в райхскомисариата. Той не отиде на работа и на следващия ден. Куриерът, изпратен в дома му, намери квартирата празна, в която, съдейки по тънкия слой прах върху мебелите, няколко дни вече никой не живееше...

... Освен в квартирата на Лидия Лисовска Зиберт и фон Ортел често се срещаха в едно от най-популярните сред окупантите места за гуляи — офицерското казино, намиращо се на главната, а сега вече преименувана Немска улица. Фон Ортел не беше равнодушен към рулетката (вид хазартна игра) и към картите, а пък Зиберт посещаваше това заведение, защото тук винаги се трупаха много офицери от всички родове войски, от които той черпеше много ценни сведения.

— Знаете ли, Зиберт — замислено каза веднаж при поредната им среща фон Ортел — вие сте ми крайно симпатичен. О, не се мъчете да се шегувате. Уверявам ви, че на тоя земен свят ще се намерят само десетина души, на които аз симпатизирам.

Гласът на есесовеца звучеше проникновено и искрено.

— Защо? — осведоми се Кузнецов.

— А вие можете ли да ми изброите поне петима от нашите общи приятели, които бихте могли да считате свои приятели?

Кузнецов съвършено искрено отвърна „не".

Фон Ортел се засмя удовлетворен

(Следва)

Пред деня на машиностроителя

ГЛАВНАТА задача, която постави състоялият се неотдавна пленум на ЦК на БКП по въпросите на машиностроенето е да се ускорява с всички сили научно-техническия прогрес, да се усвояват все повече и по-усъвършенствувани нови модели машини и съоръжения, които по своите технико-икономически показатели да достигнат световното равнище. В това отношение успехите на промишлените предприятия в нашия окръг са значителни.

ДМЗ „Стомана“ и клонът за пресови изделия, Развойното предприятие за организационна техника, новосъздалият се Завод за металорежещи машини, Базата за техническо развитие и предприятието за газови печки в последно време направиха големи крачки по пътя на техническото усъвършенствуване. Работниците и инженерите от ДМЗ „Стомана“ постигнаха значителни успехи в усвояването на леярски машини и утвърждаването марката на завода. При високо качество сега се произвеждат формовъчни преси, колерганг, няколко вида сита, преси и барабани за каолиновата промишленост, конвейри за акумулаторния завод „Методи Шатаров“— Пазарджик и много други. В началото на тази година пресовият цех на завода се обособи като самостоятелно предприятие. За кратко време колективът му съумя да се пренесе на новата производствена площадка. Преместването на тежките машини не попречи на работниците и не спъна изпълнението на плана им и усвояването на нови изделия. С помощта на базата за техническо развитие РП за оргатехника успя бързо да усвои производството на много апарати за административно-управленческата дейност. Много усилия и старание вложи колективът на ЗММ—Силистра при монтирането на новите модерни машини за бъдещото производство на завода. През 1966 година неговата марка ще се прослави зад границите на Родината ни. В изпълнение и Постановлението на Министерския съвет от месец юни за създаването на ново предприятие за производство на газови печки в Тутракан.

За изминалите двадесет и една години от идването на свободата в България машиностроителите у нас постигнаха и постигат значителни успехи в своята работа, която промени коренно облика на нашата страна. Ето защо по предложение на ЦК на профсъюза на работниците от тежката промишленост и Комитета по машиностроене, ЦК на БКП и Министерския съвет взеха решение последният ден от месец септември всяка година да се празнува като ДЕН НА МАШИНОСТРОИТЕЛЯ. Сега той ще бъде на 26 септември.

На много събрания в предприятията, работническите колективи прецениха своите сили и поеха допълнителни обещания за изпълнение и преизпълнение на плановете си в чест на своя празник. Работниците от ЗММ—Силистра обещават в деня на Октомврийската революция тържествено да обявяват предприятието си за открито в пробен период. По бригади и цехове работниците и инженерите от ДМЗ „Стомана“ дадоха дума в чест на Деня на машиностроителя да произведат надпланова продукция за 100 000 лева, като предадат десет дни предсрочно конвейрите за завод „М. Шатаров“, от които ще отчетат продукция за 600 000 лева. Леярният цех ще отлее в повече 35 885 кг чугунени отливки на стойност 10 848 лева. Колективът на предприятие за Пресови изделия заявява, че ще изпълни плана си за този месец на 26 септември и ще даде 5 000 лева надпланова продукция, а младото РП за оргатехника ще даде такава за 2 000 лева.

Резултатите от поетите обещания ще се отчетат на Деня на машиностроителя. Нека всеки работник инженер и ръководител на производствен колектив отчете високи резултати в чест на своя празник!

Петър ДИМИТРОВ
председател на ОКПС

НА ПЪРВО МЯСТО В СТОПАНСТВОТО

ОЩЕ като започна работа в кооперативното стопанство в с. Средище, Риза Алисеидов се прояви като един от най-добрите и съзнателни кооператори. Активно участвуваше в полската работа, не допускаше нарушения на трудовата дисциплина. Работеше винаги качествено. За тези негови качества той беше избран за ръководител на звеното, в което работеше.

Отначало работата беше трудна. Някои кооператори гледаха през пръсти на възложените им задачи. Други закъсняваха по 2-3 часа за работа. А имаше и такива, които много често отсъствуваха. Всичко това пречеше на работата на звеното и го дърпаше назад. Това много тежеше на Риза и той реши на всяка цена да оправи работата. След всяко нарушение на трудовата дисциплина той провеждаше съвещание със звеното, критикуваше несъзнателните кооператори. Подкрепяше го по-голямата част от звеното. Благодарение на това той скоро успя да създаде здрава организация. А това помогна на звеното да се нареди на първо място в лозаро-овощарската бригада на ТКЗС—Средище. То постигна най-високи добиви, за което беше наградено от управителния съвет на стопанството.

Първите успехи и първата награда зарадваха много както новия звеновод, така и всички кооператори от звеното. Това ги импулсира към постигане на нови, още по-големи успехи. И действително, с всяка измината година успехите ставаха по-големи, а звеното си оставаше неотклонно на първото място в бригадата.

През миналата година то предаде 5 т тютюн над плана, от който постъпиха 6 000 лв в повече. За това голямо преизпълнение звеното бе наградено с шестдневна екскурзия из страната и с други парични и предметни награди.

Изминаха вече десет години откакто Риза Алисеидов е ръководител на звеното. И през тази година кооператорите от звеното започнаха работата отново с ентусиазъм. Те първи произведоха тютюнев разсад и първи го засадиха. За това техният посев сега е най-добър и набраните низи са най-много. От направената равносметка се вижда, че досега е получен среден добив от декар по 203 кг. Очаква се обаче до края на сезона да се получат още по 17 кг от декар. Такъв висок добив не е получило нито едно звено от кооперативното стопанство.

Не само високият добив от тютюна е единственият успех на това звено. То постигна много добри резултати и в отглеждането на другите култури, които са му зачислени. Кооператорите от звеното отглеждат 150 дка нови лозя, част от които са на плод. Благодарение на добре положените грижи се очаква от тях да се получи 3 т грозде над предвиденото в плана. Висок добив беше постигнат и от силажната царевица. Вместо 1 800 кг. звеното получи по 2 300 кг. от декар. Сега усилено се извършва беритбата на полските домати. И от тях се очаква да се получат 8 т над плана.

Такива са сегашните успехи на звеното на Риза Алисеидов. Благодарение на тях и през тази година то ще се нареди на члено място в стопанството.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

За да получат високи добиви от пролетните култури през идната година, селскостопанските работници от ДЗС „Янко Забунов“ наторяват площите с оборски тор.

НА СНИМКАТА: Работниците Стоян Бонев и Юсеин Ахмедов разтоварват оборски тор на полето.

ЗАДРУЖЕН ТРУД

КООПЕРАТИВНАТА кравеферма в с. Паисиево, с бригадир Георги Иванов, прави добро впечатление на всеки посетител. Тук всичко е добре подредено и почистено. Във фермата работят седем кооператори, които се стремят стриктно да изпълняват поставените им задачи от главния зоотехник Милко Димитров по храненето и гледането на животните.

Общо гледачите се грижат за 114 дойни крави. През лятото, когато сочният и концентриран фураж е в по-голямо количество, доенето се извършва трикратно—сутрин, обед и вечер с интервали от седем часа. При план за тази година 308 000 литра, трудолюбивите кравари са надоили до края на месец август 223 151 литра мляко. Начело в съревнованието са Рукия Мурадова, получила от поверените ѝ 16 крави 33 379 литра мляко при план за година 43 500 литра, Джемал Кадиров—34 561 литра при годишен план 46 000 литра и други.

Бригадирът на фермата, която е включена в движението за комунистически труд, отбелязва редовно в специална тетрадка постигнатите успехи от колектива, забележителни прояви на доячи, получен висок млеконадой от отделни групи крави и т.н. Пред гледачите редовно се четат книги и списания, в които се разказва за успехите на видни животновъди от нашата страна и Съветския съюз. А секретарят на второ комсомолско дружество Джемил Чакъров всеки вторник осведомява краварите за най-важните новини във вестниците. Гледачите посещават заедно филми, празнуват рождени дни, стремят се да живеят другарски, по комунистически.

Наскоро колективът на кравефермата, съвместно с ръководството на стопанството, посети кооперативната кравеферма в с. Калипетрово, и обмени ценен опит. Това ще помогне на трудолюбивите животновъди да постигнат занапред още по-високи успехи като опита на своите калипетровски другари.

Тяхната цел е предсрочно да изпълнят годишния си план и до края на годината да получат значително количество надпланова продукция.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ДАП спъва работата

ЗА РИТМИЧНОТО изпълнение на плана по дърводобива от решаващо значение е бързото ликвидиране на наличностите от строителни материали, дърва за горене и други производи по временните складове. Ръководейки се от това съображение „Горско стопанство“ в Дулово ежемесечно прави своевременни заявки пред ДАП за извозването на строителните материали и дървата за горене, като посочва конкретно мястото на временните складове, разстоянието до най-близките гари и клиентите, на които ще се транспортират. На основание на тези заявки между двете предприятия всеки месец се сключват оперативни превозни договори, в които се упоменава какви количества от заявените тонове товари ще могат да се транспортират.

През това лято освен трудностите по набиране на работна ръка от ТКЗС, „Горско стопанство“ срещна и тази, че ДАП не можа да устои на договора за осигуряване на необходимия брой товарни коли. От анализа, който може да се направи на изпълнението на плана по автотранспорта през август се вижда, че от договорирани 1 950 тона са превозени само 996. Особено печално е положението с транспорта на дървата — извозени са само 338 от всичките 1 100 тона.

За отстраняване на изоставането стопанството е правило всичко възможно, като своевременно е сигнализирано както пред ДАП, така и пред Окръжното управление на горите — Русе. С отделно писмо е искано съдействието на БНБ — Дулово поради това, че изоставането ще се отрази зле върху преразхода на фонд „Работна заплата“. Но ръководството на автомобилното предприятие не откликна на тези настоявания. Налагаше се ежедневно да се правят телеграми-заявки за изпращане на коли, но резултатът е бил отрицателен така, както е бил и този от личното отиване на служители в ДАП с настояване да се увеличи броя на колите. През споменатия месец на книга са се водили, че работят 4—5 коли, докато в действителност са се изпращали по 2—3 и то в повечето случаи неизправни. След като са работили по един два дни през седмицата, те са се прибирали в гаража за поправка. Единствено шофьорите Ганчо Стоянов и Иван Попов са дали добра работа.

Случвало се е така, че командированите за през седмицата коли към обектите на горското стопанство да се отклоняват за други места — да возят пясък, бетонни блокчета, въглища и т. н. без да им се търси сметка защо не са отишли по предназначението си. Особено куриозен е случаят с изпратената на 29 август кола № 13-90, когато шофьорът ѝ отказва да иде на работа в стопанството, а искал товар от гара Дулово за Силистра. Едва след намесата на транспортната милиция, той не получил исканото и бил изпратен там, за където имал заявка. На 25 и 26 август пък кола № 08-37 е била паркирана пред сградата на „Горско стопанство“ и бездействувала, докато през това време се водила на отчет в ДАП, че работи по обектите му.

Особено лоши отражения дава обстоятелството, че почти всяка събота командированите коли са се прибирали в гаража в Силистра, докато е можело да остават в Дулово и бъдат на разположение през следващата седмица. Отиването и връщането им губи повече от един работен ден. Незадоволителен е бил и прекия контрол от страна на оперативния диспечерски апарат на ДАП по работните обекти. Ако той беше по-здрав, голяма част от пропуските щяха да се отстранят, а работата щеше да бъде добре организирана. Заслужава внимание и фактът, че някои от шофьорите проявиха съзнателност и правеха дневно по три курса от най-отдалечените обекти на стопанството, а другите оставаха с по един-два от близките.

Като се анализира работата през месец август не може да не се изтъкне един въпрос, чието протакане тормози твърде много изпълнението на плановете. Става дума за откриването на товарен клон на ДАП в Дулово. Нуждата от товарни коли тук е повече от належаща. Те трябва да бъдат колкото се може по-близко до клиентите, за да се избегнат излишните разходи.

Договорните отношения взаимно задължават социалистическите предприятия и организации добросъвестно да изпълняват поетите задължения. В интерес е за цялото народно стопанство те да се изпълняват и нека се надяваме, че през следващите месеци ръководството на ДАП ще вземе съответните мерки за затягане на трудовата дисциплина и осигури изпълнението на възложените производствени планове.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Над 100 000 низи тютюн

В ПРОДЪЛЖЕНИЕ на много дни кооператорите от с. Йорданово усилено прибираха тютюневата продукция. Всяка сутрин блоковете се огласяха от веселата глъчка на стопаните, които се завръщаха с набраните листа и до късно ги нижеха под навесите в стопанството.

Особено голямо количество тютюн беше набрано и нанизано в първите дни на септември. Добрите стопани използваха топлите дни, за да могат да изсушат колкото може по-голямо количество висококачествена продукция. В резултат на упорития труд до днес в бригадата са набрани над 100 000 низи тютюн. Беритбата продължава и всеки ден броят на низите се увеличава с по няколко хиляди.

Н. ГЕОРГИЕВА

ПОСТИГНАТОТО НЕ ГИ ЗАДОВОЛЯВА

В ТЕЛЧАРНИКА на с. Главиница работят трима добри животновъди — Христо Николов, Георги Петров и Никола Петров. Тук всеки от тях отглежда по 30 телета до 6-месечна възраст. Видът на животните сега е много добър, а това красноречиво говори за грижите, които се полагат за тях. Тримата животновъди много добре спазват указанията на зоотехниците при храненето на телетата. До 7-дневна възраст те ги хранят с майчино мляко. До отбиването си всяко теле получава по 200 л пълноценно и по 400 л бито мляко. За да се развие правилно храносмилателната система на животните, телчарите навреме ги приучват на концентриран и тревен фураж.

В резултат на добрите грижи полученият прираст е висок. Той надхвърля 750 гр средно за деня. Освен това всички телета са здрави и жизнени.

Едновременно с храненето телчарите обръщат голямо внимание и на хигиената в помещенията. Поддържат ги винаги чисти, сухи и варосани. Благодарение на това редица заболявания, между които бронхопневмонията и трихофитията, бяха изкоренени. От началото на годината досега във фермата не е умряло нито едно теле.

Сега желанието на телчарите е до края на годината да постигнат още по-висок прираст от младите животни и да не допуснат да умре нито едно от тях.

Минчо ДОЧЕВ

УСПЕХИТЕ НА ЕДИН КОЛЕКТИВ

В НОВИ, масивни сгради и добре подредени дворчета е разположена племенната свинеферма на ДЗС „Янко Забунов“. Тук работи един колектив от 14 жени и 17 мъже, начело с бригадира Кирил Тасев. През 1963 година бригадата, с тогавашен бригадир Янаки Николов, се включи в движението за комунистически труд. Благодарение на своя упорит и съзнателен труд десет души от колектива вече завоюваха почетното звание „Ударник на комунистическия труд“.

В бригадата се внедрява опитът на стотонника Кръстьо Бонев, носител на „Народен орден на труда“ — златен, член на същата бригада. Неговият опит се изучава също така във филиала на стопанството в Ножарево и в ДЗС — Каблешково, Толбухински окръг. А гледачките на свине за разплод се стремят да достигнат успехите на челничките Гина Бонева и Христина Нецова. За повишаване на знанията си членовете на бригадата посетиха и челни свинеферми в страната, като тази в с. Червена вода, Русенски окръг.

Насоката на фермата е производството на свинско месо и разплодни животни за нуждите на ТКЗС и ДЗС. Ежегодно бригадата продава на държавата 300-350 тона свинско месо и около 50 мъжки и 100 женски прасета за разплоден материал.

Ето какви са успехите ѝ през последните три години:

Година	Прираст в грама	
	Прасета 2—4 м.	Свине за угояване
1963	191	311
1964	231	390
Към 1. IX. 1965 г.	261	416

Във фермите е уреден клуб на свиневъда, в който може да се пусне радиоапаратът (собственост на бригадата) и да се послуша музика и новини, да се прегледа печатът, да се четат книги от подвижната библиотека. Ежемесечно селскостопанските работници посещават два пъти колективно филми и по един от тях обсъждат. Кражбите, хулиганството, пиянството нямат място в бригадата. Отделните случаи на напиване незабавно бяха разгледани от колектива и провинилите се престанаха да злоупотребяват с алкохола.

В основата на отношенията между отделните членове на бригадата са другарството и взаимопомощта. Обикновено явление е да се помогне на другаря при строеж на нова къща или други случаи. Но не само това. Често бригадата подпомага стопанството в най-критичните моменти, като свиневъдите редом с полевъдите прибират слама и сено, берат царевица и др.

Селскостопанските работници от бригадата на Кирил Тасев основателно очакват през тази година да получат високото звание „Бригада за комунистически труд“.

Т. ФИЛИПОВ

Б. БОНЕВ

Първият учебен ден

ХУБАВ е първият учебен ден. Де да бяха всички следващи дни на учебната година като него. На този ден учителите не изпитват. Влизат в клас усмихнати, говорят ни на „Ви“, разказват смешки (учителите казват на вицовете смешки), питат ни как сме прекарали лятото, казват ни, че сме порасналu. След това обикновени пеем песни — песните, които сме „учили миналата година. Така първия, така втория час, а третия и четвъртия правим свободно съчинение. Всеки пише каквито глупости му дойдат на ум. После учителката ги чете на глас и си умираме от смях.

Ето какво бях написал аз например: „По родните ширини започнаха да трещят тракторите. Кооператорите засяват високи добиви, за да могат да ги оженат след това, като му дойде времето. Масово узрява гроздето, което след като се смачка, се получава вино. В месеца има вече буквата „р“ и майките ни не ни разрешават да се къпем.“

Учителката каза, че с тоя весел характер щели да ме вземат в цирка.

— За какво?—попитах аз

— За храна на лъва—обади се Пешо от задните редици. Всички се смяхме от сърце. Ех, хубаво е в първия учебен ден! Но и той е ден като другите. Има само двайсет и четири часа, като в тях влизат и междучасията. Не задяляззваш кога става обяд, после икиндия, после привечер, нощ и като се съмне. . . се зареждат — втория, третия, сто и третия учебен ден и тъй до края—тегло...

УЧЕНИК

СЛЪНЧОГЛЕДОВИ СЕМКИ

Стопанствата в Ишарково, Попина и Средище изостават в брането на слънчогледа.

Слънчогледът тъжно гледа,
пити свели са чела.
Семки падат пет-шест реда
дневно в птичите гърла.

Есента не е далече,
сутрин и мъгла пълзи.
Слънчогледът плаче вече
с черни семчици-сълзи.

Да си плаче колко иска,
чер от сълзи и лъчи,
питите си да притиска
и да чака и мълчи.

— Хей, кажете бе, другари,
имате ли вие план?
Зимата не ще ли свари
слънчогледа необран?

— Скоро ще му дойде време.
През декември ред по ред
питите ще обереме,
но без семка слънчоглед!

ПАНЧО

ФЕЙЛЕТОН

ПРОФЕСИИТЕ НА ИВАНЧО

НАЙ-ПОСЛЕ и Иванчо завърши осми клас. Вече имаше годините на студент и мустаци му бяха поникнали. Голяма радост беше в Иванчовия дом. Радваха се майка му и татко му, прегръщаха го, прегръщаха и дипломата му за завършено основно образование с успех (3·17). Все пак не е чисто три.Цели седемнадесет единици наднормено. Е, някои деца завършват с шест, но къде е шест, къде седемнадесет? Родителите му просто не вярваха на очите си. По случай семейния празник заклаха едно яре, поканиха седемте чичовци и единствения Иванчов вуйчо. Трябваше да се обсъди и да се реши в кое учебно заведение Иванчо да продължи образованието си. Да, образованието си. Майка му силно обикна този израз.

—Както и да е, Иванчо завърши образованието си — казваше от време на време тя, като примижваше от някакво вътрешно удоволствие.

Дойдоха чичовците, пристигна с колата си вуйчото. Започнаха да ядат—„да ядат още да пият“, както го пее народната песен.

От лаф на лаф разговорът влезе в релсите, т. е. — в посока, желана от родителите на Иванча.

—Иванчо е с меко сърце, може доктор да стане—предложи плахо майката.

—Абсурд — отсече един от чичовците — Ще умори човека и окото му няма да мигне. Я го виж какъв е касапин—с тези големи ръце. Според мен най-добре е — тракторист. Или бръснар—поне без пари ще ни бръсне.

Чичовците предложиха много занаяти, но нито един не се хареса нито на майката, нито на Иванчо. Само вуйчо му, който беше най-учения в рода, мълчеше. В една пауза, когато дебатите позаглъхнаха, той взе думата.

—Ако питате мен — започна бавно и тежко — найдоходните професии на този свят са часовникарството и радиотехниката. Ще се поясня. Кооператорът Х. си купува радиоапарат. След време на този радиоапарат му се откачва някаква незначителна жичка. Кооператорът Х. го отнася в ремонтната радиоработилница (тази на тъгала, да речем), където работи наш Иван. (Този същият Иван, който вие искате да направит фризьор някакъв). Та значи Иван взема апарата, вижда откачената жичка и само за 5 секунди я закача. После направя квитанция, в която вписва 99 повреди. Взема да речем 7 или 8 лева за „поправката“ (тука вуйчото смигва), кооператорът Х. остава много доволен и си слуша народните песни, докато някоя жичка пак се откачи. Положението при часовникарите е аналогично.

Чичовците не разбраха последната дума, но общо взето схванаха, че това „аналогично“ ще да е много хубав знаят, както и часовникарството.

Късно вечерта семейното тържество беше закрито.

На другата сутрин Иванчо получи повиквателна. Викаха го войник, понеже беше навършил 20 години.

СИМИЧ

Ст. Димитров

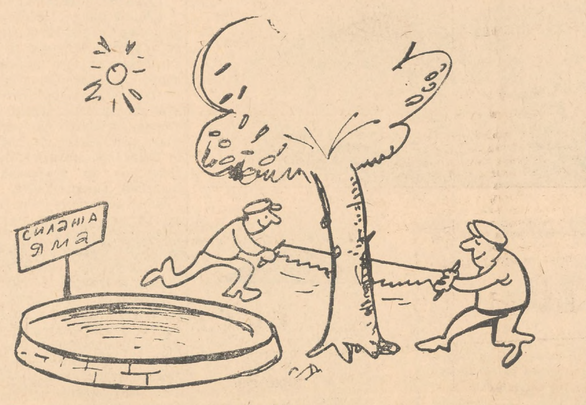

БЕЗ ДУМИ

ОТВОРЕНО ПИСМО

До управителните съвети на стопанствата в селата Нова Черна и Старо село.

КАК сте, как сте, другари? Зимата как ще ви завари? Имате ли достатъчно кураж да приготвите необходимия силаж? Ако имате, защо тогава не правите? И защо, кажете, отсега ви гледат тъжно кравите? Ами че вече наближава краят на годината, а силаж имате приготвен наполовината. Единствени сте в окръга с поливни площи. Какво искате още? Не можете да кажете, че нямате зелена маса, но от други вземете опит за подкваса и така упорито заработете, че да ви се радват кравите, овцете и свинете.

И много ви моля: недейте забравя, че пред трудности всеки се изправя, но само онзи силажна благодарност заслужава, който на никакви трудности не се предава! Почнете да кълцате царевичака веднагически, за да не изпадате в положения критически! Изпълнете си плана за силажа, за да преизпълните литража на млекажа!

Разговор край огнището

ЕДНА жена казала на мъжа си:

— Всичките ни познати са твои приятели. Ако реша да се разведа с тебе, никой няма да ми помогне.

— Бъди спокойна, мила, аз ще ти помогна — отговорил любещият съпруг.

МИТКО
архитект

Кайнарджански мотиви

Скоропоговорка

Посвещава се на Неделчо Шишков, Тодор Григоров, Павел Илиев и Йордан Цонев.

Ала бала,
крали бали,
цяла нощ
не спали.

Ала бала,
сено, слама,
нощни звуци
на каруци...

Ала бала,
хвала
никой
не им рече.

Ала бала,
ала хàлът
им е тъжен
вече.

Свободно съчинение

В НАШЕ село си имаме кино. Ново кино. Но филмите са стари. Гледали сме ги и миналата година, когато бяхме в четвърти клас и по миналата, когато бяхме в трети клас. Имаме си добър киномеханик. Ние, децата, му викаме чичо Кольо, а иначе той се казва Никола Ботев. Чичо Кольо ходи често чак в Алфатар със собствения си мотор да взема филми. Но какво да прави човека, като му дават все стари филми. В нашия красив окръжен град Силистра има чичковци, които казват какви филми ще гледаме. Мислят ли те за нас?

В наше село си имаме и много певци и музиканти. Те често пеят и свирят пред микрофона на радиоуредбата. Пеят и свирят те, ама кой ги чува? Както казва народната поговорка, „Като ми пееш Пенкеле, кой ли те чува“? Но ние казваме: „Като ни пееш, радиоуредбо, кой ли те чува“? Казваме ние така, защото радиоуредбата често е повредена. А техниците от нашия мил окръжен град не идват много често в нашето село Кайнарджа. Сигурно не го харесват. Но ние си го харесваме. Само тези две неща — киното и радиоуредбата — са ни кусура Иначе сме добре.

Марийка ИВАНОВА
ученичка от V клас

ЗА ХЛЯБА НА НАРОДА

ПРЕДИ ГОДИНИ, когато в с. Йорданово нямаше нова фурна, хлябът излизаше недопечен, кисел и съвсем малко напомняше на хляб. Тогава йордановци влизаха в положението на фурнаджиите, дъвчеха тихичко лошия хляб и си траеха: „Ех, като стане новата фурна и ние ще ядем хляб като симид!“ — мислеха си те.

Новата фурна цъфна в Йорданово като хубава и привлекателна козуначена кифла. И започнаха кооператорите да ядат... полош хляб. Невтасал, кисел, напукан... фурнаджиите си оставяха „майсторлъка“ в приготвянето на тази основна питателна храна за народонаселението от селото. Отначало само туктам се дочуваха недоволни възклицания:

—А бе тоя хляб, както е клисав, май по става афиши да се лепят с него.

—Ти остави афишите, ами стомасите ни залепнаха на нас и революции започнаха да правят от недо брокачествено насищане.

—Само във фурнаджиите е кусурът—отсече един. —Уж нова фурна, а хлябът свине да храниш с него.

Както казах, това бяха само отделни мърморения. Обаче, когато в началото на този месец, таман пред Празника на своб.дата, йордановските фурнаджии „надмичаха себе си“, цяло село писна срещу тях. Изкараха хлебарите 230 хляба, кисели и напукани като циганска пета. Отделиха 150 парчета и ги продаваха на кооператорите, като ги задължаваха да вземат по един топъл сомун и по един от киселия. 80 хляба скриха на тавана. Вечерта, когато селото заспа, хлебарите натопиха тези 80 хляба в една бъчва с вода и ги държаха там 24 часа. После ги омесиха, опекаха и пак ги продадоха на кооператорите. Тъй де, защо трябва да бъркат в джоба си и да плащат собствената си некачествена продукция.

С право протестират йордановци:

—Ние затуй ли се мъчим чисти и високи добиви да получим, за да ядем калпав хляб!

И са си прави хората.

А ние ще напомним на хлебарите народната мъдрост: „Който се майтапи с хляба на народа, сам остава без хляб!“

ГЕРЧО

(По материала на Н. Г.)

ГАРВАН ГРАЧИ...

ГАРВАН ГРАЧИ на круша. Един стар, чер гарван. Така е гракнал, че гласът му се носи от Айдемир чак до Старо село.

— Слушайте, малки гарванчета, от окръг силистренски! Да знаете, дядовата, и да се пазите, че вие сте тазгодишни и може лесно да загазите. Сега-га-га-а-а най-много са изостанали с почистването на пшеницата за сеитба в Айдемир и Старо село. Та може да се наложи в последния момент в тия села да сеят с непочистени семена, а пък вие мали сте млади и зелени, тоест черни, може да тръгнете по браздите и някое непочистено зърно да глътнете. Недейте, дядовата, че ще ви хване разстройство независимо, че в тия стопанства хич не се разстройват от тази непочистена ситуация!

Гарван грачи на круша.

Има ли кой да го слуша?

СЕМКОВ

Ст. Димитров

БЕЗ ДУМИ

ЗА ДЕВЕТИЯ — ДЕВЕТАТА...

фейлетон

ЕДНО ВРЕМЕ музикалните инструменти не били толкова много и така разнообразни, както сега. По обширните планински пасища руменобузи овчари пасяли вакли стада, а омайните звуци на техните кавали възпитавали чувство на колективизъм у овцете.

По това време всички кавали били производство на предприятие „Родни дудуци“. Там работели петима майстори — кой от кой по-майстор. Всеки от тях изработвал собственоръчно целия кавал, продухвал го, пробивал го и го пращал на пазара. Овчарите ги купували, хвалели златните ръце на майсторите и доволни се оттегляли горе в планината.

Веднъж предприятие „Родни дудуци“ било посетено от някакъв Големец, придружен от няколко малки големци. Потупал големеца всеки един от майсторите по рамото, запознал се с производството и надул няколко кавала, за да покаже, че има отношение към работата. После попитал:

— А къде са тези, който ръководят този творчески процес?

Малките големци се споглеидали, а единият от майсторите смутено обяснил:

— Аз такова съм нещо като отговорник. Не че нищо не върша, ами така — хем работя, колкото останалите, хем разпределям и отчитам работата.

— Не може то така! — поклатил глава Големеца. — Тук трябват хора и с музикална култура, които да направляват вашата работа, да организират правилното протичане на процеса, да разработят нова технология на дупкопробива.

След тези думи Големеца си взел довиждане и един кавал за спомен и си отишъл. Какво говорил той с малките началници, останало тайна. След една седмица обаче се разбрало, че в предприятие „Родни дудуци“ се откриват нови осем щатни бройки. Била съставена комисия от седем души за приемане на кандидатите. И ето че се явил първият кандидат. На въпроса как се казва, той произнесъл трите си имена без запъване.

— Имаш ли музикално образование? — попитала комисията.

— Нямам! — отвърнал гордо кандидатът, като че ли го питали има ли роднини зад границата.

— Свириш ли на някакъв инструмент?

— Не свиря! — с досада отвърнал кандидатът. — Аз съм племенник на Големеца.

— Ами така кажи, бе, чедо! — проплакал от умиление председателят на комисията. — Това се съобщава преди да си казал името.

След това си разменил по един поглед с всеки член на комисията и се усмихнал мило:

— Я, мойто момче, се опитай да ми изпееш гамата!

— Доремифасоласидо — изпяло с лекота четиридесетгодишното момче. Одобряващ шепот се разнесъл между членовете на комисията. Председателят станал, стиснал крепко кандидатската десница и обявил:

— Начиная от първо число вие постъпвате в предприятие „Родни дудуци“ в качеството си на завеждащ „Първа дупка на кавала“.

Явили се и други кандидати. Те отговаряли отрицателно на въпросите, пеели талантливо гамата и стискали крепко ръката на председателя.

Всеки член на комисията успял да прокара своя кандидат и така били определени бъдещите завеждащи втора, трета, четвърта, пета, шеста,седма и осма дупка на кавала. Щатните бройки били попълнени. Но ето че в последния момент се явил нов кандидат.

— Късно идвате! — казали му — попълнихме щата.

— Препоръчва ме зам. министъра на дърводелието — кротко обяснил кандидатът. — А като дете съм свирил на устна хармоничка...

Събрала се отново комисията. Да изхвърли някой от приетите осем кандидати било невъзможно, а да се отпрати деветия — немислимо.

Така се стигнало до решението да се създаде длъжност завеждащ „Девета дупка на кавала“, а един от майсторите бил съкратен.

Доста години минаха от тогава. Предприятие „Родни дудуци“ стана „Родни звуци“ и прави не само кавали. Все пак длъжността завеждащ „Деветата дупка на квала“ си остана.

И в наши дни ще чуете от някого: „Абе,остави, аз съм деветата дупка на кавала...“

Данчо ПРАКТИКАТА

„Рационализация“

Ст. Димитров

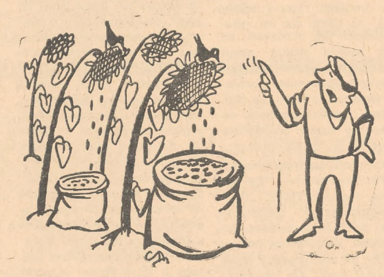

— Нали се разбрахме — наполовина!

Справочник на читателя

Кино

От 20 до 26 септември

Кино „Москва“ — „Кармен Джонс“, от 18 и 20 часа:

Кино „Доростол“ — „Щастливия гримьор“ и „Панаир“.

В неделя от 10 часа в двата киносалона се прожектират документални и детски филми.

Аптеки

От 20.30 часа вечерта до 7.30 часа сутринта дежури нощният пункт до аптека № 1. Днес е дежурна аптека № 4, която и утре ще работи през целия ден. През дните на следващата седмица двете аптеки имат следното работно време: аптека № 1 от 7.30 до 20.30 часа, аптека № 4 от 8 до 18 часа вечерта.

Окръжен народен музей

Етнографският отдел на музея, уреден на улица „Отец Паисий“ — 37, работи всеки ден от 9 до 12 часа и от 15 до 18 часа; петък—ден без входна такса

Автобуси

Тръгват от Силистра за:

Варна: 6,30, 8,30 и 13 часа; Русе — 6,30, 8,30 и 15 часа; Коларовград — 6,30 и 15 часа; Толбухин (през Средище) — 13,45 часа; Тодор Икономово — 15,30 часа; Исперих — 15,30 часа;Подлес—16 ч.; Белица—16 ч.; Голеш — 16,30 часа; В. Левски—16,30 часа; Средище—17,30 часа; Гарван—18 часа; Босна — 18 часа; Цар Самуил—15.05 часа; Стефан Караджа — 17 часа; Попина—18 часа.

Пътнически кораб „Ракета“

Заминава за Русе всяка сутрин в 8,20 часа, а във вторник и събота — в 8,20 и 14 часа.

Пътнически кораб

Заминава за Русе всеки ден в 5,30 часа с изключение на вторник и събота.

21 425

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 109 (970) | Вторник, 21 септември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПЛЕНУМ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП ПО ВЪПРОСИТЕ НА ЗЪРНЕНОТО ПРОИЗВОДСТВО

ЗЪРНЕНИЯТ ПРОБЛЕМ — ОСНОВНА ЗАДАЧА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

РЕШАВАНЕТО НА зърнения проблем е основна задача на селското стопанство в нашия окръг. Въпросът за увеличаване производството на хлебно и фуражно зърно е въпрос, неразривно свързан с по-нататъшното укрепване икономиката на кооперативните и държавните земеделски стопанства, с по-нататъшното увеличение на доходите на кооператорите, с по-пълното задоволяване нуждите на трудещите се. През тази година ние постигнахме решителен скок в увеличението на зърненото производство. Средният добив от пшеницата надхвърля 286 кг от декар, а от ечемика 300 кг от декар.

За да се затвърдят постигнатите успехи и да се положат основите за още по-голямо увеличение на зърненото производство, Окръжният комитет на Българската комунистическа партия проведе пленум. Той се занима обстойно с въпросите, свързани с отглеждането на житните култури. Доклад по този въпрос изнесе зам. председателят на Окръжния народен съвет др. НИКОЛА НИКОЛОВ. Научни сътрудници от селскостопанските научноизследователски институти в Русе и Генерал Тошево направиха компетентни предложения за по-нататъшното подобряване агротехниката на зърнените култури.

Разделите на доклада и направените от научните сътрудници изказвания ще бъдат публикувани в следващите броеве на вестника.

Редакцията на в. „Силистренска трибуна“ призовава специалистите, ръководителите, кооператорите и работниците от селското стопанство да разучат подробно изнесените материали на пленума и да направят преоценка на своята работа. Приканваме ги също така да изразят своето мнение и предадат своя положителен опит чрез страниците на нашия вестник.

Изпълнявайки взетите от пленума решения, нашият окръг ще има възможност в близките години да реши окончателно зърнения проблем.

НА ПЛЕНУМА, който се проведе на 18 септември в салона на Окръжния народен съвет присъствуваха членът на Централния комитет на БКП и председател на Комитета за партиен и държавен контрол др. НИНКО СТЕФАНОВ, членът на Централния комитет и първи секретар на Окръжния комитет на БКП др. АЛИ РАФИЕВ, председателят на Окръжния народен съвет др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ, секретарят на Окръжния комитет на Партията др. СТЕФАН ГАБРОВСКИ, зам. председателят на Окръжния народен съвет др. НИКОЛА НИКОЛОВ, директорът на Научноизследователския институт „Образцов чифлик“ др. ПАНАЙОТ СТАНЕВ, научните сътрудници от Научно-изследователския институт по царевицата и слънчогледа в Генерал Тошево др. АЛЕКСАНДЪР КАРАИВАНОВ и ПЕТКО ИВАНОВ, членовете на пленума на Окръжния комитет на Партията, секретарите на общинските партийни комитети, председателите на общинските народни съвети, преседателите на ТКЗС, директорите на ДЗС и селскостопански специалисти.

Пленумът беше открит от др. Али Рафиев, който даде думата на другаря Никола Николов за изнасяне на доклад. В доклада бяха засегнати някои от основните въпроси, свързани с отглеждането на пшеницата, ечемика и царевицата. Посочено беше, че в продължение на няколко години добивите от тези култури бяха ниски и окръгът срещаше затруднения при изхранването на населението и селскостопанските животни. През тази година обаче от пшеницата и ечемика се получиха незапомнени досега добиви. Средният добив от пшеницата надхвърля 286 кг от декар, а от ечемика 300 кг от декар. Тези успехи в зърненото производство се дължат от една страна на благоприятните климатически условия през миналата година и на взетите сериозни мерки за подобрение на сортовия състав на пшеницата, на подготовката на почвата, на използването на високо качествен посевен материал и на по-пълното и целесъобразно използуване на минералните торове. Тазгодишният среден добив от пшеницата е по-голям от средните добиви, получени от тази култура през 1959 и 1964 год. взети заедно.

За да се затвърдят постигнатите успехи и да се създадат условия за постигането на още по-добри резултати Окръжният комитет на Партията реши да проанализира задълбочено фактите, които допринесоха за постигането на тези резултати и да постави въпроса на сериозно обсъждане на настоящия пленум. Разглежданият въпрос е от голямо значение за нашия окръг, тъй като ние сме зърнопроизводен район, 26 на сто от приходите на кооперативните стопанства идват именно от зърнените култури. Без увеличението на зърненото производство е немислимо по-нататъшното укрепване и развитие на тези стопанства.

Резултатите от тази година показват, че кооперативи като Нова Черна, Ситово, Дулово, Секулово и др., които застъпиха сорта „Безостая—1“ на по-големи площи, засяха с висококачествени семена, като спазиха най-благоприятният срок на сеитба и употребиха по-големи количества минерални торове, постигнаха добиви от пшеницата и ечемика много по-високи от средните за окръга. А стопанствата като Сребърна, Попина, Голеш и други, където тези условия не бяха спазени получиха незадоволителни резултати.

След това др.. Николов се спря на някои основни въпроси в агротехниката на зърнените култури. Един от тях, по който се умува все още в окръга, е въпросът за подготовката на почвата. Особено важи това в сушеви години каквато е и тази. Независимо обаче от климатичните условия във всички случаи подготовката на почвата трябва да бъде такава, че да осигурява провеждането на висококачествена сеитба. Най-добре при сухи условия почвата може да се подготви с дисковите плугове (полибраздирите), с които тя може да се изоре на 18-20 см дълбочина.

Важен въпрос в агротехниката на зърнените култури е торенето. Внасянето на торовете трябва обаче обезателно да става на базата на почвени карти и на историята на полетата. Подценява се при нас въпросът за основното торене. За това мероприятия се отделя най-малко време и най- малко транспортни средства. Нужно е да се помисли за механизиране на процесите при неговото извършване. Трябва да се въведе и поголяма механизация при разпръсването на минералните торове.

В много голяма степен величината на получените добиви зависи от качеството на сеитбата. Със сеялките, с които сега разполагаме, ние не можем да извършваме качествена сеитба на всички площи. Нужно е в окръга да се доставят 250 сеялки от типа СЗКП—24 (тесноредови дискови). Поради лошо калибриране на царевичните семена и при тази култура не се извърши качествена сеитба през тази пролет.

Борбата с плевелите в житните посеви е един от важните въпроси в агротехниката на тези култури. За съжаление обаче химическите средства за борба с тях — хербецидите, по различни причини намират все още слабо приложение както при отглеждането на пшеницата, така и на царевицата.

Осигуряването на качествен посевен материал е важно условие в борбата за получаване на високи добиви от зърнените култури. В ТКЗС обаче малко внимание се обръща на семенните участъци, поради което семенният материал често не отговаря на посочените показатели. При пшеницата тази година трябва да се увеличат още повече площите на високодобивния сорт „Безостая—1“, който да заеме 90 на сто от нейните площи. При царевицата предимство трябва да се даде на хибрида „Висконзин“, който да заеме 70 на сто от площите ѝ.

След това др. Николов се спря на някои въпроси от икономиката на зърненото производство. Данните от последните години показват, че трудовите разходи в отглеждането на зърнените култури постепенно намаляват във връзка с увеличението на механизацията— в тяхното отглеждане. Много стопанства, като ТКЗС — Окорш, Дулово, Паисиево и др. постигнаха висока производителност на труда при пшеницата.

Важен въпрос, който бе поставен на разглеждане бе въпросът за заменянето на част от площите на царевицата с ечемик. Той е култура, която дава по-евтина продукция зърно отколкото царевицата и същевременно е по-гарантирана.

Накрая др. Николов отбеляза, че окръгът разполага с възможности да постигне през следващата година среден добив от пшеницата 300 кг от декар, а от ечемика и царевицата по 350 кг от декар.

След доклада отношение по някои проблеми в агротехниката на житните култури взеха присъствуващите научни сътрудници. Др. Панайот Станев — директор на научно-изследователския институт „Образцов чифлик“ край Русе, се спря на подготовката на почвата. Той отбеляза, че в стопанствата се изчаква падането на дъжд и изораването на площите за есенниците изостава. Това обаче може да забави много сеитбата. Необходимо е масово да се използуват дисковите плугове и с тях да се подготви качествено почвата. По отношение на семепроизводството др. Станев изтъкна, че съществуват съществени слабости, които скоро трябва да бъдат преодолени. Той препоръча по-широко да се засява смеска от ечемик и пшеница „Сан Пасторе“, тъй като посевът не поляга и дава по-високи добиви.

Другарят Александър Караиванов, научен сътрудник от Института на пшеницата и слънчогледа в Генерал Тошево се спря на въпроса за дълбочината на оранта. Най-подходяща дълбочина е дълбочината от 18—20 см. По отношение на сортовия състав той счита, че наред с „Безостая—1“ трябва да отглеждаме, макар и в по-малък размер и други високодобивни сортове. От Института в Генерал Тошево могат да бъдат дадени на окръга 10—15 нови сорта, които да бъдат изпитани при наши условия.

Другарят Петко Иванов, научен сътрудник от Института в Генерал Тошево, се спря на въпросите на торенето, като разгледа главно съотношението на фосфора към азота на различни видове почви. Този въпрос е много важен поради това, че нашата страна разполага с възможности да доставя сравнително повече азотни торове отколкото фосфорни. Той изтъкна необходимостта от по-дълбока подготовка на почвата при внасянето на по-големи дози минерални торове. Спря се също на сроковете и начините на тяхното внасяне в почвата.

Някои председатали, специалисти и партийни секретари взеха отношение и засегнаха различни въпроси, свързани със зърнения проблем. Другарят Александър Великов председател на ТКЗС — Бабук се спря върху техниката за почистването на зърното и посевния материал, която трябва да се подобри и на въпроса за привличането на механизаторските кадри в селското стопанство. Другарят Стоян Късов, секретар на общинския партиен комитет в с. Ситово, се спря на въпроса за подобряване на техниката за извършване на сеитбата и за внасянето на минералните торове. По въпросите на семепроизводството отношение взема др. Илия Коцев — началник на „Сортови семена“. Той подчерта, че е необходимо да се разшири производството и да се подобри снабдяването на ТКЗС с висококачествени семена. Но и стопанствата трябва да обърнат по-голямо внимание на собствените си семенни участъци и да поддържат високо качество на посевния материал.

Ддугарят Вельо Максимов даде някои указания и постави конкретни задачи във връзка с освобождаването на площите и провеждането на есенната сеитба. След това пленумът определи специална комисия, която въз основа на станалите разисквания да подработи решения, които да станат достояние на всички ръководители, специалисти, кооператори и работници в селското стопанство на нашия окръг.

Пленумът разгледа и въпроса за работата на органите на партийно-държавния контрол и за решенията на ЦК на Партията за създаване на единен, всеобхватен народен контрол. Кратка информация по този въпрос, изнесе др. Ангел Димитров, началник на Инспекцията за партиен и държавен контрол. След това отношение взе др. Нинко Стефанов. Той се спря на въпроса за необходимостта от сливането на различните контролни органи в нашата страна. За да се подобри тяхната дейност и да се засили авторитетът им в тях трябва да бъдат изпратени на работа най-добрите и най-съзнателни кадри. Той подчерта също необходимостта от подобряване на партийното ръководство над органите на партийно-държавния и народен контрол.

След изчерпване на дневния ред пленумът беше закрит.

Пред празника на машиностроителя

НАБЛИЖАВА празникът на машиностроителите. На 26-ти септември и работниците от ДМЗ „Стомана“ ще се поздравят с големи успехи, с висококачествена и прецизна работа.

Предпразнично оживление цари сега в цеховете. В просторната и светла леярна проблясват весело искрите на разтопения чугун. Игривите мелодии от радиоуредбата се преплитат със звучните сигнали на крановичките, които неуморно разнасят форми и чугун с трите мостови крана. Към един от тях често се обръщат очите на младежите. Та там съсредоточено и умело работи комсомолката Янка Шербанова. В една готова за отливане форма цъфти закичена голяма, алена роза. Кое ли весело, младежко сърце е украсило така работното място? За кого ли е предназначено красивото цвете?

Току до искрящата вагрянка, работят част от хората на бригадира Иван Тодоров. С голямо майсторство и чистота ударникът на комунистически труд Нено Нанков и другарят му Кирил Добрев формуват тела за електротелфери. Нено поставя внимателно във формите изработените от предния ден сърца и ги подготвя за леене. След малко леярите от бригадата Стоян Пенев и Илия Димов, разливат в тях огнения чугун. Още недовършили двойната редица от форми, над първите догарят вече сините пламъци на отделените газове. Нено и Кирил продължават своята работа. До края на смяната те изработват 40 форми, а в чест на празника с 3 повече.

— Ние се стремим да работим така, че да не допускаме брак по наша вина. През август достигнахме това. Такива са изгледите и за септември.

Очите на Нено блестят от законна гордост. Та малко ли е това — продукцията изработена от теб и твоят другар да бъде само качествена?

За високо качество се борят и останалите членове от бригада „Христо Смирненски“. Макар че през тази година първенството се пада на IV-та бригада, всички работят така, че да застанат те на първото място. Ето! Със всички сили в съревнованието се включва и другият ударник на бригадата Бончо Тодоров Бобчев. От 6 години вече той изпълнява поръчките на ф-ка „До буджа“, като изработва най-различни части за становете. Вземал в едната си ръка дървената линийка, а в другата — металическата лансета, той съсредоточено работи над набития в огнеопорната пръст модел. След малко делителната линия е ярко очертана. Той продължава да работи умело и внимателно. До края на смяната още един труден детайл ще бъде завършен.

Поръчките, които изпълняват съседите на Бобчев — Вълчо Величков и Димитър Тодоров са по-прости. Години наред те изработват рамки за печки. Благодарение на това те са станали истински майстори и висококачественици. Капаци за печките правят комсомолците Росен Стоянов и Добри Атанасов. Впрочем те само командуват двете автоматични преси, с помощта, на които производството е много улеснено.

Далеч по-сложна е работата на друга група работници от бригадата. Те изпълняват поръчка на ДМЗ „Ленин“. Под майсторското ръководство на бригадира, четирма другари формоват тяжест за 60 тонен чук.

Над излятите вече форми се носи лек дим. Наближава краят на смяната. Четиридесет и трима души от бригадата за комунистически труд „Христо Смирненски“ се трудиха така, че да посрещнат достойно своя празник. Да произведат в повече 5 000 тона надпланова продукция, на стойност 1 500 лева, а произведеното от тях да бъде само качествено.

Стефанка СТАНЕВА

Навременни грижи

ПОРАДИ засушаването на времето кооператорите от с. Стрелково няма да могат да осигурят необходимия фураж за изхранването на животните през зимата. За сметка на това обаче те решиха да подготвят и съхранят по-големи количества листников фураж.

Изпълнението на тази задача започна още през месец август, когато листата на дърветата съдържат най-голямо количество хранителни вещества. Тогава бяха приготвени около 600 куб. м листник. Неговото добиване обаче продължи и през септември, като за тази цел сега се използува горска площ, която подлежи на изкореняване.

Листниковият фураж е струпан на добре подредени фигури в близост до овцефермата, за чиито нужди е предназначен. Благодарение на добрите мерки, взети от бригадното ръководство при провеждането на това мероприятие, стрелковската бригада, с бригадир Ангел Калинов, се нарежда на първо място в Средищкото стопанство. До края на този месец тук ще бъдат натрупани повече от 800 куб. м. листник.

Христо ИГНАТОВ

100 000 лева от люцерново семе

ПОРАДИ продължителната суша заплануваните добиви от някои пролетни култури в ТКЗС — Паисиево не ще се получат. Затова управителния съвет на стопанството остави големи площи люцерна за семе. На специално заседание бе решено приоирането на семето да стане висококачествено, като за целта се определиха хора, които да следят отблизо работата на машините.

От 1 500 декара площ кооператорите получиха 47 тона люцерново семе при план 45 тона. Най-много люцерново семе произведоха бригадите в централното село Паисиево — 29 тона и в с. Зарица — 11 тона. Комбайнерите Страхил Димитров и Мухсин Мехмедов се отличиха в работата си, като не допуснаха никакво пилеене на зърно.

От продажбата на люцерновото семе кооперативното стопанство ще получи над 100 000 лева приход. Тези средства ще спомогнат за увеличаване възнаграждението на кооператорите.

Милко ПЕТРОВ
(наш кореспондент)

Трактористът Цоньо Цонев и прикачникът Азис Ибрахимов от ТКЗС — Зафирово наторяват площите със суперфосфат. При норма 280 дка, те наторяват ежедневно по около 450 дка.

Да проведем отчетно-изборните събрания и конференции в Партията на високо ниво

ГОДИШНИТЕ отчетно-изборни събрания на първичните, заводските, общинските и градските партийни организации ще се проведат от 1 октомври до 31 декември 1965 година. Те трябва да преминат в духа на оценките и изводите, направени от Политбюро на ЦК на БКП за резултатите от миналогодишната отчетно-изборна кампания в Партията. При подготовката и провеждането на събранията и конференциите партийните комитети и организации трябва да се ръководят от указанията на ЦК на БКП, дадени в писмото на секретариата на ЦК на БКП от 3 септември 1964 година и в уводната статия на вестник „Работническо дело“ от 17 септември 1965 година „Годишните отчетно-изборни събрания и конференции в Партията“. За да се анализира още по-дълбоко работата на партийните комитети и организации, в помощ могат да послужат решенията на Майския пленум на ЦК на БКП от 1964 година, докладът и решенията на Окръжната партийна конфернниция от 1965 година.

Тази година времето за провеждане на кампанията е кратко. Едновременно се провеждат събранията и конференциите на отечественофронтовските, профсъюзните, физкултурните и комсомолските организации. Това изисква от градските, общинските партийни комитети и първичните партийни организации конкретно и близко ръководство и стегната организация, координиране на работата, за да се проведат всички събрания навреме, организирано и на високо ниво. Голямо значение за по-доброто провеждане на събранията и конференциите има предварителната работа, която ще извършат градските, общинските и заводските партийни комитети. Нужна е близка и конкретна помощ от членовете на градските, общинските и заводските партийни комитети на секретарите на първичните партийни организации за подготовката на материалите за събранията.

Правилно ще бъде най-напред да се проведат събранията на първичните партийни организации в училищата, в териториалните и квартални партийни организации. Но сроковете за първичните партийни организации в производствените звена не бива да се удължават. Те трябва да започнат да провеждат своите събрания през втората половина на октомври и да завършат в края на ноември.

Идейно-политическият уровен на отчетно-изборните събрания и конференции, характера на изказванията, направлението и остротата им много зависят от отчетния доклад. Ако той съдържа задълбочен, всестранен анализ за дейността на партийната организация, формите и методите на партийната работа и пътищата за тяхното подобряване, то събранието ще премине активно, интересно.

Партийните организации и комитети трябва да поставят на оценка в докладите въпросите на партийното ръководство на народното стопанство. Как партийната организация въздействува на производството? Как поддържа новото, прогресивното? Повишена ли е компетентността и конкретността на ръководството на народното стопанство, успели ли са партийните организации да преодолеят едностранчивостта в работата си по тези въпроси? Да се отразят нашите успехи в умението да се съединява стопанската с партийната работа. В докладите да се разкрие работата на комунистите за изпълнение на стопанските планове, способността да се прави икономически анализ на дейността на предприятието, цеха, ТКЗС. Да се покаже предимството на новата система на ръководство и планиране. Да се определи мястото на комунистите и на партийните организации за разгарянето на социалистическото съревнование, движението за комунистически труд, за развитието на технически прогрес.

В докладите и решенията трябва да се разработят въпросите на идеологическата работа, които придобиват още по-голямо значение сега, да се прецени какво е направено, за да се излезе от коловоза на формализма и шаблона, за да се повиши ефективността на политическата работа с хората и на марксистко-ленинското обучение на комунистите и на другите трудещи се.

На отчетно-изборните събрания и конференции много задълбочено трябва да се разгледат въпросите на организационната работа. Решенията на Майския пленум на ЦК на БКП поставиха задача да се повишат изискванията към партийните членове, те да проявяват по-голяма самоинициатива за изпълнение на уставните задължения и на партийните решения.

Партийните комитети и организации трябва да отчетат своята дейност под ръководството на масовите организации и особено на Комсомола. Да се посочат успехите и недостатъците по осъществяването на партийния и народен контрол.

Не малко значение за бъдещата работа на организациите и комитетите имат и решенията, които ще се приемат на събранията и конференциите. Те трябва да бъдат резултатът на дълбоко проучени и изследвани перспективи и да чертаят практически мерки за осъществяването им.

Успехът на работата на партийните организации или комитети зависят от кадрите, които ще бъдат избрани в ръководствата на първичните партийни организации, на градските, общинските и заводските партийни комитети. Необходмо е предварително те да бъдат добре обсъдени, съобразени с всички изисквания, поставени от Партията — да бъдат предани, инициативни, работливи комунисти. В ръководствата да се включат повече производственици — жени и младежи.

Отчетно-изборната кампания в Партията трябва да съдействува и помогне за още по-активното участие на комунистите и всички трудещи се в изпълнението на народостопанския план за 1965 година, в разгарянето на масово съревнование и движение за комунистически труд, в разгръщането на широка политическа работа сред трудещите се и други. Отчетно-изборните събрания и конференции трябва да се използуват за по-нататъшно повишаване уровена на организаторската и политическата работа в Партията, за достойно посрещане на предстоящия Девети конгрес на БКП.

НА АТЕИСТИЧНИ ТЕМИ

Поява и развитие на религията

МНОГО векове в обществото е господствувал възгледът за вродеността на религиозните идеи, за тяхната вечност и неизменност. Този възглед в една или друга форма се поддържа и днес от църковните дейци и някои християнски идеолози, обърнали изцяло гръб на положителното знание за природата и обществото.

Мнозинството от носителите на материалистическия мироглед в древността, средновековието и в по-ново време отхвърляха решително теологическите твърдения за „сътворението“ на света. Те смятаха, че религията е измислица на хитрия експлоататор, който използува лековерието и невежеството на хората, за да им внуши невярната идея за бога и за свръхестесвеното. Но до средата на 19 век религията не намери всестранно и правилно обяснение. За пръв път марксизмът даде правилен отговор на въпроса за произхода на суеверните представи на човека, а така също разкри тяхната социална същност. Сега религията се оказа не просто измислица, а закономерно появило се в съзнанието фантастико-мистично отражение на външния свят. И най-голямата заслуга на Маркс, Енгелс и Ленин тук се състои в това, че те дадоха последователно материалистическо обяснение на вярата в свръхестественото и разкриха органическата връзка на религията с обществените условия.

Изследванията на съвременната археологическа и етнографска наука, и преди всичко тези в Съветския съюз, дадоха възможност на марксистите да направят извънредно важни изводи за произхода и развитието на религията. Въз основа на богатите научни данни се установи, че близо 800 хиляди години човечеството не е имало никакви религиозни представи, т. е. съществувал е в историята на човешкото общество един извънредно продължителен безрелигиозон период. Първите наченки на религиозни вярвания се появяват едва в късния палеолит, през така наречената ориняко-солютрейска епоха, когато завършва процесът на усъвършенствуването на човешката биологическа природа (антропогенеза) и се създават условия за възникването на абстрактнологическото мислене.

Едни от най-ранните елементи на религията са фетишистките, магическите, тотемистическите и анимистическите вярвания, възникнали и развили се в неразривна връзка с материалната човешка практика..

Фетишизъм е такова религиозно вярване, при което човекът приписва на природата и природните явления свръхестествени качества и вярва, че материалният предмет може да измени своите свойства, за да задоволи отделни негови желания, неговия разпален копнеж, породен от безсилието му пред потискащите го външни сили. Първобитният фетишист, който не е познавал сложните причинни връзки в природата и обществото, много често е търсил и намирал причината за дадено явление там, където тя не съществувала. В процеса на лова например дивакът е стигал до извода, че причината за успешния лов е случайно намерения преди убиването на преследваното животно камък, череп и пр. По този начин се е породило желанието у него да притежава като своя вещ „носителя“ на причините на всяка успешна — лична и обществена — дейност (лов, преминаване на река, лечения на рани, нападение на противника и т. н.).

Широко разпространени са били в първобитното общество и магическите вярвания. Магията е също така вяра в „сетивно-свръхсетивни“ вещи или фетиши. Заедно с това обаче тя е и определено действие с тези вещи, имащо за цел да осигури предварително желан резултат чрез възпроизвеждане сходството между нещата и явленията, чрез подражанието и символичното отразяване на външния свят.

Както показват данните за живота на редица първобитни народи, магията е представлявала своеобразно „средство“ за борба с природата и враговете на човека, за самозащита и победа над всякакви трудности и опасности. Тя е съпътствувала почти всяка дейност на колектива и е играла ролята на илюзорно „оръдие“ за осъществяване на належащите нужди на хората, за предизвикване на едни или други обективни процеси и явления. Червенокожият американец например е разчитал на дъжд, като се е изкачвал на покрива на своята колиба и оттам е изливал вода на земята. А някои племена очертавали преди лов изображението на преследваното животно и с копията си го пробождали. Това означавало, че така както копията се забиват в нарисуваното животно, така и в предстоящия лов те ще попаднат в неговото живо тяло.

Тотемистичните вярвания са свързани с вярата в свръхестествената връзка между група хора и определен вид животни и растения. У различните народи и племена родственото на човека животно (тотем) е било близко и познато на хората същество, което те считали за свой прадед и покровител. Редица африкански негри имали за тотем рибата, други — лъва, трети — леопарда и т. н. Най-характерни за тотемизма са обрядите за размножаване на тотемното животно или растение. При тези обряди се проявява вярата във възможността по магически път да се въздействува на съответния тотем. Тотемната група е считала, че има тайнствена власт над своя тотем и може да го застави да се размножи.

Анимнизмът се е появил много по-късно в сравнение с фетишизма, магията и тотемизма. Той представлява вяра в свръхестествени души и духове. Загадката на смъртта е била един от обектите на анимистическите вярвания. Признали веднаж отделното съществуване на душата, отбелязва Енгелс, „хората, по силата на общата ограниченост, никак не са могли да си обяснят къде отива тя след смъртта на тялото“. Оставало да се повярва в задгробния живот, да се допусне безсмъртието на душата, като й се припишат присъщите на живите хора качества и нужди.

Тези примитивни религиозни вярвания са се преплитали и развивали във връзка с практическите потребности на хората, отразявайки в превратна, изопачена форма тяхната природна и социална среда. От тях са се развили постепенно различните култове на вождовете, на племенните богове, докато се стигне до развитите форми на политеизма (многобожието) и на монотеизма (еднобожието).

А всичко това показва, че християнството, исляма и другите съвременни световни религии не са първоначални религиозни вярвания, а са плод на дългата еволюция на най-примитивните елементи на вярата в свръхестественото. Монотеизмът следователно, какъвто е и християнският култ, има далечни свои предшественици, отричането на които противоречи на историческите факти.

Т. СТОЙЧЕВ

Готови да открият учебната година

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ПЪРВИЧНАТА партийна организация към леярния цех на ДМЗ „Стомана“ — Силистра се състои от 58 комунисти, които вземат активно участие в производството и в обществения живот на предприятието. И в тази организация, както и в останалите, се направи много за по-нататъшното подобряване на партийната просвета след провеждането на Майския пленум на ЦК на БКП. Извърши се преустройство в проблематиката, съдържанието, формите и методите на партийната просвета, с оглед да се преодолее формализма, да се свърже пропагандата по-тясно с практиката в живота, да се повиши нейната ефективност. Към леярния цех, след проведен разговор с комунистите, бяха изградени 6 школи за комунистически труд, в които наред с общополитическите, икономическите и производствените въпроси трябваше да се изучават и общообразователни предмети. Партийното бюро, подпомогнато от заводския партиен комитет, положи всички усилия да осигури нормални условия за правилното протичане на заниманията в школите. Предвидените по програмата занимания бяха взети. От разгледаните въпроси от лекторите и докладчиците—различни за всяка лекция, слушателите бяха доволни. Оказа се обаче, че за всичките лекции добре подготвени лектори и докладчици трудно се намират, което единствено създаваше затруднения в провеждането на заниманията.

След приключване на учебните занимания на събрание на партийната организация беше приета оценка за учебната година, за работата на лекторите и докладчиците и за участието на слушателите в живота на школите. Тогава комунистите се изказаха, някои от школите за комунистически труд да бъдат заменени с кръжоци по изучаване история на БКП, КПСС и икономиката на социалистическото промишлено предприятие. Те предложиха това, за да не се получи повтаряне и ново увлечение в партийната просвета. Бяха убедени, че по този начин у слушателите интересът към просветните форми ще се повиши.

Още един разговор проведоха комунистите по подготовката за новата учебна година в Партията през лятото и сега напоследък. Тогава те отново решиха в тяхната партийна организация да бъдат изградени и да функционират три кръжока — по история на БКП, КПСС и икономика на социалистическото промишлено предприятие. За пропагандисти бяха посочени, избрани и утвърдени другарите Илия Михайлов, Добри Георгиев и Антон Александров. Първите двама са дългогодишни пропагандисти, с опит и добра теоритическа подготовка. В трите кръжока ще повишават своята марксистко-ленинска подготовка през годината 72 слушатели, от които 36 са комунисти.

Преди няколко дни партийното бюро изготви окончателно списъците с имената на слушателите. Определени са вече техническите отговорници и местата, където ще се провеждат заниманията. Някои от слушателите са снабдени с литература. На разположение на слушателите е и заводската библиотека, която разполага с много книги по историята на нашата Партия и историята на КПСС.

Пропагандистите Илия Михайлов, Добри Георгиев и Антон Александров участвуваха в семинара с пропагандистите от окръга, организиран от Окръжния комитет на Партията през месец август.

През новата учебна година, която ще се открие през месец октомври, звената ще започнат нормално своята работа, опирайки се на близката и конкретна помощ на заводския партиен комитет и на бюрото на първичната партийна организация.

Никола НАНЕВ

Отиде си лятната ваканция Дойдоха дните на учение и песни. Училищният звънец приканва децата в приветливите класни стаи.

Успех, малки ученици!

За нашите читателки

ДА СЕ ОБЛИЧАМЕ С ВКУС

УДОВОЛСТВИЕ изпитва всеки човек, когато срещне на улицата или някое друго обществено място спретнато облечена жена или девойка. За радост у нас жените, които се обличат с вкус и се придържат към известни направления на модата, като вземат от нея красивото и практичното, са много. Но има и не малко жени, които в желанието си да се обличат модно, допускат грешки, като не се съобразяват с фигурата, цвета на лицето, очите. Тук именно е мястото на майсторката-шивачка, която трябва да бъде първият съветник и правилно да ориентира клиентката си.

В това направление работят всички майсторки в ТПК „Дунав“ — Силистра. Но в стремежа си да обслужват по-бързо по-много клиентки не отделят достатъчно време за консултации. Причината за това трябва да се търси в самата организация на работа в бригадите. Разговорът с жените, особено с работничките, се налага във връзка с красотата и практичността на облеклото. Не бива да се забравя и това, че в нашите предприятия навлизат все повече жени от селата, наскоро тук дошли на работа. Тяхното желание е да бъдат красиво облечени. Но те не всякога попадат на добра шивачка, която да ги ориентира правилно и затова на улицата често срещаме жени с дрехи от скъпа материя, но лошо ушити, без вкус. Това твърде често се случва с ония, които търсят частни шивачки, лишени от всякаква квалификация, които нямат представа от новостите в модата.

Какви са най-новите модни направления за есента на тази година и следващата 1966 година, получени от Дома за модели — София? Основната линия в модата си остава практичността, простотата, яснотата на формите. Линията на облеклата е в най-голямо разнообразие, което дава възможност според фигурата да се подбере най-подходящ модел. Налага се правилен спортен стил в поженствена линия с нова тенденция — разширяване в ханша до разклошаване в линията на дължината.

Важно е това, че дължината на роклята вече покрива коляното. Талията е подчертана често, и в лежер, а закопчаването е най-разнообразно. Налагат се високите прави яки, ревери, годета; ракавът е тесен, дълъг до китката. Носят се тесните колани с тигели, катарами и гайки. Модните цветове са свежи: червено, жълто, светлорозово, а също така и класическите бял и черен цветове.

В ателиетата на ТПК „Дунав“ са получени български, немски, съветски и други журнали, които дават голяма възможност на силистренските жени да си подберат според своя вкус и съответен модел.

М. ГИНЕВА

ЧЕСТЕН И ТРУДОЛЮБИВ

ГОЦЕ Добрев Чешмеджиев е млад човек. Неговият път на развитие е обикновен: той минава през техникума по дървообработване в Силистра, през народната казарма и спира за по-дълго време в ДИП „Липа“, където Гоце работи десет години непрекъснато като обикновен работник, майстор и бригадир. За тези десет години той си спечелва уважението на всички работници. За старанието му го награждават и хвалят. Пръв се включва в движението за комунистически труд, когато работел в бригадата на Петър Трифонов и успява да завоюва високото звание „Ударник на комунистическия труд“. Другарите му го сочат за пример.

В Селскостопанския техникум Гоце Добрев дойде през 1963 година. Постъпи при нас като майстор-мебелист. И веднага се почувствува неговото идване — материалната база светна, кабинетите се изпълниха с мебели, помагала и пособия, правени или монтирани лично от него.

Освен работата му като мебелист, Гоце сега се грижи и за ремонта на учебната сграда и пансиона. За него учителите казват:

— Гоце е душата на техникума. Не си жали труда.

Сърцат човек е Гоце, трудолюбив. От сутрин до вечер е в работилницата. А понякога, когато има много работа, остава да работи и вечер.

— Има златни ръце — говорят работниците. Ако бяха всички като него, техникумът ще стане наистина образцов.

Гоце служи за пример и на учениците. Помага им, учи ги.

Ходи винаги чист и спретнат. Вежлив е. Държи много за авторитета на учителите. Затова всички го обичат и уважават.

Освен работата си, Гоце обича и да чете.

— Когато бях по-млад имах голямо желание да уча — разказва той. — Исках да завърша висше образование, но нямах възможност. Но и сега не е късно, може и да се запиша задочно.

Гоце е активен член на Партията. Член е на партийното бюро. И тук, в Партията, той е честен и справедлив.

Станчо ВЕКОВ

ОТЗИВЧИВОСТ И МАЙЧИНСКА ТОПЛОТА

НА 8 СЕПТЕМВРИ всички хора, стотици семейства в страната ни очакваха светлия празник на свободата — Девети септември. Утрото на празника само в нашия дом не донесе радостта и усмивката. Гнойна ангина скова малкия Мирослав.

Това негово състояние ни разтревожи. Затова веднага потърсихме лекарска помощ, която ни беше оказана навреме и по-важното — с желание.

Ние изказваме благодарност на младата лекарка при детско отделение на Окръжната болница д-р Тодорова, която веднага се отзова на нашия повик. Със загрижеността си, с умението си, с майчинска топлота тя помогна на малкия Мирослав да се вдигне твърде скоро от леглото и отново да възвърне нашата радост.

Изказвайки благодарност на д-р Тодорова, ние й пожелаваме и занапред тя да бъде все така внимателна, отзивчива.

Семейство МИТКИНИ

ул. „Г. Димитров“, бл. 1 — Силистра

АЛЕКСАНДЪР ЛУКИН

ОПЕРАЦИЯТА „ДАЛЕЧЕН СКОК“

(Продължение от бр. 108)

— Ето, виждате ли! Но бог да им е на помощ. Да поговорим за вас. Кажете откровено, вие, който сте получили вече два куршума от руснаците, а от фюрера два кръста, нима вие още се мъчите да попаднете на фронта?

— Аз съм войник, господин щурмбанфюрер. Ако отново ме изпратят на фронта, ще се сражавам за фюрера без да мисля, ще се сражавам за немския народ и Велика Германия!

Ортел укоризено разпери ръце.

— Великолепно! Но, Паул, защо така официално? Ами че аз не съм ви командир на полка. И после защо вие мислите, че борбата с нашите врагове се води само на фронта?

Зиберт изкриви устни в презрителна гримаса.

— Е, разбира се, че тук в Ровно е пълно с борци против момиченцата и инвалидите, които изглеждат за някои като съветски диверсанти и партизани!

Сега се намръщи фон Ортел.

— Не говорете така лекомислено, Зиберт. Партизаните са много сериозна работа, за наше най-голямо съжаление. И не завиждам на онези, които ще имат работа с тях. Но думата не е за това. Аз не бих ви смятал за свой приятел, ако изведнъж бих ви предложил да се занимавате с такава работа.

Ортел замлъкна, замисляйки се. Изглеждаше, че той претегля нещо на ум и Кузнецов се досещаше какво е то. Николай Иванович не прекъсваше мълчанието на събеседника си, разбирайки, че сега разговорът ще се приближи към най-главното — към това, към което той всъщност водеше тази дружба, поддържането на която означаваше да се върви по самото острие на ножа.

Изведнъж фон Ортел като че ли се пробуди, извади от джоба на черната си куртка плоска сребърна табакера с запоена върху горния капак емблема на СС. Кузнецов внимателно взе предложената му цигара.

Запалвайки, той през цялото време чувствуваше внимателния оценяващ поглед на фашистския разузнавач. Запушиха. . .

— Паул — отсечено, много делнично започна фон Ортел — какво ще кажете, ако ви предложа да си смените амплуато? Например да станете разузнавач?

Николай Иванович едва не се задави от учудване с дима на египетската цигара.

— Аз? Вие се шегувате Ортел! Какъв разузнавач би излязло от мен? Аз съм просто пехотен офицер, който може да командува рота и това е всичко. И трябва да ви кажа, пък и да си призная, че тази професия при цялото си уважение към вас, на мен никога не ми се е харесвала.

Ортел дружески тупна Зиберт по коляното и каза с оттенък на нравоучителност:

— Скъпи мой, бирата от пръв поглед също не се харесва на никого. Както казват французите, на всички без изключение се нравят само луидорите. А що се отнася до това, годен ли сте вие да работите в разузнаването или не — позволете ми да съдя аз. Вярвайте на думата ми: годен сте.

Ако щурмбанфюрерът знаеше, каква свята истина изричаше в тази минута!

Ортел умееше да обработва събеседника си. Той разбираше, че за един път е казал твърде много на един скромен фронтовак, който трябваше да смели толкова неочакваното и пълно с много последствия, макар и изкушаващо предложение и прехвърли беседата на друга, напълно безобидна тема.

За състоялия се разговор Кузнецов незабавно доложи на командуването. Съдейки по всичко, Ортел беше „клъвнал“ на Зиберт. Какво пък, това дори издигна вражеският разузнавач в нашите очи. Изглежда, той умееше да разбира хората, щом беше спрял своя избор върху обер-лейтенат Зебирт, предпочитайки го пред стотиците офицери, търкащи подметките си в Ровно.

Ние предложихме на Кузнецов да продължава играта, без да се обвързва, обаче, с каквито и да било определени обещания.

— Постарайте се да изясните — напътствувахме ние Николай Иванович — в каква конкретна работа иска да ви вмъкне този благодетел. Имайте пред вид обаче, че не е изключена възможността от провокация, бъдете крайно внимателни и не се престаравайте.

Кузнецов се върна в Ровно...

Първият човек, когото срещна беше Мая Микота. И не случайно Ортел явно отделяше веселата, обятателна девойка от всички останали, които биваха на вечеринките в дома на Лидия Лисовска. Той малко я ухажваше, но не твърде сериозно, с оттенък на някаква снизходителност, постоянно я дразнеше, но не със зла умисъл. С една дума той се държеше така, както понякога възрастните мъже се държат със съвсем младите момичета. Мая действително беше млада: по това време тя едва беше изпълнила осемнадесет години. Но независимо от това девойката много умело се ползваше от тази своеобразна слабост на щурмбанфюрера и,флиртувайки невинно, измъкваше от него немалко интересна и ценна информация. Като „агент“ на гестапо,Мая се намираше в непосредствено подчинение на фон Ортел и изпитаният разузнавач сериозно я обучаваше да възприема хитрите начини на шпионския занаят. Благодарение на това обстоятелство, ние получихме известна представа за подготовката на немските шпиони.

Ортел беше честолюбив и възлагаше — в бъдеще — големи надежди на своята ученичка. Той й даде прозвището „МАТИ“. На самата Мая това не говореше абсолютно нищо: щом ще бъде „МАТИ“ да бъде „МАТИ“, не е ли все едно, как ще бъде зачислена в секретната картотека на фон Ортел? Но ние, като узнахме за това в отреда, доста се посмяхме. Така се наричаше знаменитата шпионка от времето на първата световна война — вариететната танцьорка Мата Хари. Изглежда щурмбанфюрерът фон Ортел наистина е искал да направи голяма крачка с помоща на нашата Мая!

Николай Иванович се срещна с Микота през деня. По време на продължителната разходка девойката успя да му разкаже за всички новости в Ровно и в заключение каза:

— Между впрочем, моят шеф се кани да отпътува нанякъде.

— Фон Ортел ли?

— Да. Той беше много доволен от нещо, казваше, че му е оказана голяма чест и че работата е много голяма.

— А къде?

Мая само повдигна рамене.

— Не ми каза...

— Мая, постарай се да възстановиш в паметта си всички подробности на разговора, всички детайли и намеци. Това е много важно!

Девойката и сама разбираше, че това е важно, но само поклати глава.

— Аз не съм го питал, а и пък той не говори. Може би само това. . . обеща да ми донесе, когато се върне, персийски килими.

Кузнецов беше развълнуван. С интуицията си на разузнавач той чувствуваше, че между поканата да сътрудничи в разузнаването и предполагаемото отпътуване на фон Ортел неизвестно в каква посока има някаква връзка. Персийски килими? Едва ли това е случайно. Те също имат някакво отношение към операцията, в която Ортел, съдейки по всичко, което беше вече известно за него, трябва да изиграе съвсем не последната роля.

Сбогувайки се, Кузнецов даде на девойката следното наставление:

— Постарайте се да измъкнете от него всичко възможно. Престорете се на разстроена от неговото заминаване, намекнете му, че не сте равнодушна към него и се безпокоите. И запомнете всяка негова дума, колкото и дребна работа да изглежда тя на пръв поглед.

Разузнавачите се разделиха и тръгнаха на различни страни.

Поредната среща на Кузнецов с фон Ортел стана вечерта на следващия ден на обичайното място — в ресторанта при офицерското казино. Фон Ортел беше успял до идването на Зиберт да спечели двеста марки от някакъв летец-подполковник и по този повод беше в добро настроение и малко пиян. Той с нищо не напомни за миналия разговор, но неочаквано каза:

— На такъв човек като вас, Зиберт, трябват приятели, способни да оценят вашите способности и да им намерят нужното приложение.

Фон Ортел умееше да прави ефекти: той изказа намерението да запознае Зиберт при първата възможност („О! Това ще бъде много скоро!“) със щурмбанфюрера от СС Ото Скорцени.

— Скорцени?! Героят от Абруцо, човекът който спаси дуче?! — недоверчиво възкликна Зиберт.

— И защо пък не? — небрежно отвърна на въпроса с въпрос фон Ортел, явно наслаждавайки се от произведеното впечатление. — Ото е мой стар приятел и колега по служба. Сега ние с него имаме някои общи работи.

На Кузнецов, разбира се, беше познато това зловещо име. Ето вече няколко месеца подред то не слизаше от страниците на фашистките вестници и списания. Гьобелсовата пропаганда беше окръжила Скорцени с ореола на почти мистична легенда, беше го превъзнесла като идол на германската раса.

Николай Иванович беше запомнил едрата фотография на първите страници и кадрите от кинохрониката: фюрерът лично връчва на огромния двуметров дангалак в есесовски мундир, с грубо лице, набраздено от белези, „Рицарския кръст“.

Който и да е новобранец без запъване би могъл да издекламира за „великата“ услуга, оказана от бившия щурмбанфюрер (тогава още хауптщурмфюрер) лично на Адолф Хитлер.

На 25 юли 1943 година се разпука като празен, изгнил орех фашисткия режим в Италия. Мусолини беше арестуван. Новият министър-председател Маршал Бадолио започна преговори с американците и англичаните за условията, при които Италия трябва да излезе от войната.

(Следва)

НУЖНО Е ДА СЕ ПОДГОТВИ ПОВЕЧЕ ФУРАЖ ЗА ЖИВОТНИТЕ

ЕДНА от главните задачи поставени на Осмия конгрес на БКП, бе да се развие животновъдството в ТКЗС да се увеличи броят на животните в обществените и едноличните стопанства и да се повиши тяхната продуктивност. Но през тази година в изпълнението на тази важна задача в ТКЗС с. Паисиево се срещат доста трудности, свързани с недостига на фураж. Известно е, че сушата през това лято попречи извънредно много на фуражните култури да се развият добре и да дадат високи добиви. Особено пострада царевицата втора култура. На по-късно засетите площи тя не можа да се развие добре поради липса на дъжд и израстна на около 10-15 см. Това затрудни прибирането на зелената маса със силажокомбайните.

Докато през миналите години стопанството правеше хиляди тонове силаж и далеч преизпълняваше плановете си, то през тази година планът общо за стопанството ще бъде изпълнен едва 50 на сто. Вместо да се направи 7 200 тона силаж в силажните ями има съхранен досега 2 350 тона и се очаква от бригадата на с. Паисиево да се направят още 1 200 тона или всичко около 3 550 тона. Приблизително близко до изпълнението на плановете си са бригадата в село Боил, направила 600 тона и бригадата в село Зебил, направила 500 тона. Бригадата в село Орешене е приготвила едва 150 тона силаж.

За сметка на това обаче ръководството на стопанството правилно организира прибирането на другите фуражи. Голямо внимание беше обърнато на сламата. Не се допусна тя да се похаби от дъждовете. Тя бе складирана на хубави купи, а в някои бригади като в Паисиево, Боил, Зебил и Звенемир се складира в близост до стопанските дворове за улеснение при извозването ѝ през зимата. Навреме се прибраха и другите фуражни култури. Беше съхранено 938 тона люцерново сено, 75 тона фиево сено и 114 тона смес от люцерна и фий.

Предвижда се да се съхрани по-голямо количество цвекло за изхранването на свинете, чиито листа не могат да се използват затова, че изсъхнаха на корените.

В нашето стопанство могат също така да се намерят редица резерви, чието попълно използване дава възможност да се компенсира донякъде недостига на фураж. Нужно е да се обсъди въпроса и се вземат бързи мерки относно доставянето на повече листников фураж за животните. С това трябва да се заемат както партийните организации, така и стопанското ръководство. За да се компенсират другите фуражи с листниковия трябва да се увеличи добиването му и да се преизпълни далеч запланувания добив. Възможности за това стопанството има.

По план трябваше да се складира в целия кооператив 1 500 куб м листников фураж, от който 1 110 за обществените животни и 400 за личните, до сега са готови едва 550 куб м. Единствено си изпълни плана бригадата на Тахсин Салиев от с. Боил, която складира 200 кубика. Главна вина за изоставянето на това мероприятие имат специалистите, които работят в животновъдството. Те са хората, които отговарят пряко за изхранването на жиьотните. Но те не взеха сериозни мерки още през месец август за осигуряването на повече количества от този фураж.

Но все още не е късно и ако се удвоят силите не ще се изпусне възможността да се осигури хубава храна за нашите животни, която ще се равнява по хранителност на ливадното сено. Отлагането на тази за момента важна задача с всеки изминат ден носи загуби за стопанството, защото листата на дърветата изсъхват и губят хранителните си вещества. Нека управителният съвет на стопанството, съвместно с бригадните съвети по села, организира бързо прибиране на листниковия фураж, доставянето му и складирането му до фермите, което ще спомогне за получаването на по-голяма животинска продукция през зимата.

Милко НИКОЛОВ

ДОБРИ УСЛОВИЯ, ЛОШО ОБСЛУЖВАНЕ

ПЪРВИТЕ впечатления на всеки посетител от ресторант „Москва" в гр. Тутракан са прекрасни. Той е построен едва преди две години и естествено е обзаведен по последните изисквания. Салонът е голям, уреден, светъл. Кухнята е просторна и снабдена с необходимите съоръжения. Има и лятна градина. Затова тутраканци, а и гостите на града, използват времето си за почивка, да обядват или вечерят, да послушат песни и музика. Хубава сграда, хубави условия, хубава уредба. По тази точка не може да се спори, но... въпреки всичко има едно „но", което отблъсква посетителите и те търсят услугите на друγия ресторант, който по уредба и условия не може в никакъв случай да се сравни с ресторант „Москва".

Все по-често граждани и гости на града излизат от ресторанта без да са обядвали. Други чакат да получат обяд по цели часове. Оплакванията са много, но (пак това „но") никой не им обръща внимание.

Обичайна картина е посетителите сами да си сервират, влизат в кухнята, трупат се пред бюфета, разминават се със сервитьорите, блъскат се между масите, нервничат. Други пък отиват при отговорника, карат се с него и така мястото за отмора се превръща в място за хабене на нерви. Ето и по-конкретни примери. На 13 септември много граждани от Тутракан и гости от гр. Русе напуснаха ресторанта без да са обядвали. По търпеливите чакаха да им се сервира, а трети влязоха в остро пререкание с отговорника Иван Петров — искаха да им осигури обяд. Той разбира се, не се трогна от думите им, не стана дори от мястото си, а забил глава в някакви тефтери, смяташе и броеше пари.

Случаите да няма достатъчно храна на обяд не са единични и сервирането е крайно бавно. Затова посетителите с право се сърдят и нагрубяват персонала. Лошото обслужване до голяма степен вече дава отражение на посещението, което с всеки изминат ден намалява.

Не смятам да се задълбавам в работата на персонала и да търся виновници, обаче безспорно е, че вината е в ръководството и по-конкретно в отговорника Иван Петров. Не малка вина, разбира се, има и ръководството на „Наркооп"—Тутракан.

Нередностите се виждат от управителния съвет и въпреки това не се прави нищо за подобряване на работата. А какво трябва да се направи? Най-важното задължение на персонала е да осигури достатъчно храна за посетителите — да прави по реални сметки и да организира така работата си, че в случаите, когато се свършат готвените ястия, да може набързо да направи и предложи на клиентите салам, кашкавал, пържени яйца, наденици и т. н. Трябва сериозно да се помисли и по въпроса за сервирането и отношението на сервитьорите към клиентите. Необходимо е да се скъса с практиката да се принуждават клиентите да чакат с часове по масите. Може би част от работниците нямат достатъчно опит в работата си, затова ръководството на кооперацията трябва да организира обмяна на опит, като заведе готвачите и сервитьорите било в Силистра, било в Русе за да се запознаят с работата в по-уредени ресторанти. Управителният съвет на кооперацията трябва да бъде непримирим към слабостите на отделните работници и да бъде по-взискателен към задълженията на отговорника на ресторанта Иван Петров.

Възможности за подобряване на работата има и те трябва да се използват.

Живко ТРУШЕВ

Прибират богата слънчогледова реколта

ОТ НЯКОЛКО дни кооператорите и механизаторите от с. Казимир прибират слънчогледовата реколта. По-голямата част от тази култура се прибира с комбайни. Само където местата са стръмни и машините не могат да работят, се извършва на ръка.

Слънчогледовите посеви се намират в добро състояние и кооператорите очакват да получат високи добиви от тях. Предполагаше се, че средният добив няма да бъде по-нисък от 195 кг. от декар. Първите получени резултати обаче говорят, че и този добив ще бъде преизпълнен. От първия пожънат блок от 200 дка беше получено 50 т зърно, или по 259 кг от декар бункерово тегло. Тези добри резултати се дължат на многото грижи, които кооператорите отделиха за отглеждането на слънчоглeда. Той беше засят висококачествено, окопан и разреден навреме и наторен със значителни количества изкуствен тор.

Веднага щом слънчогледовото зърно бъде пренесено от комбайна на площадката в стопанския двор започва неговото почистване. То се извършва напълно механизирано, като в него участвуват само двама човека. Обслужването на машините на площадката е поверено на механизатора Кирил Кунчев, който много добре е запознат с тяхното устройство и осигурява безупречната им работа.

Симеон КОЛЕВ

Прибирането на тютюневата реколта е тънка работа. Листата трябва да се берат в така наречената „техническа зрялост", за да се получи след това висококачествена продукция. В изпълнението на тази задача участвува и лозаро-овощарското звено на Велико Симеонов от с. Сребърна.

НА СНИМКАТА: Кооператори от звеното нижат тютюн.

ЕХО ОТ ПОЛЕТО

...СЛУШАМ разказа на младия агроном, а на душата ми става драго. Чувствувам голямата му любов към работата, към земята. С увлечение разказва той за богатия уражай в ТКЗС—Старо село през това лято.

Още като завърши Института, Васил Петров напусна красивата столица, сбогува се с родителите си и дойде в равна Добруджа, където работи вече пет години. Тук, сред хората, се дооформи неговият характер. Един стремеж го влече винаги да бъде при кооператорите и механизаторите, особено сред младежите. Той ги учи как да използуват нашата плодородна земя, как да увеличават богатството на кооператива. Всяка година ръководи кръжоци в партийната организация.

Обикна Васил хората, а още повече те обикнаха него. Завладя сърцата им и рядко ще го намери човек в канцеларията. Винаги е по блоковете, край машините, в овощната градина. Или при полевъдите. Ненаситна жажда изпълва сърцето му да бъде винаги там, където е нужен. В такива моменти главният аграном мисли само за работата си.

С приятно чтвство разказва Васил Петров за сочното кехлибарено грозде от месността „Юрта", известно в целия район, за високостволата царевица, за едрите цвеклови глави.

— Такъв рекорден добив от пшеницата кооператорите от Старо село на помнят да са получавали — разказа агрономът — по 306 кг средно от декар. Отделни площи в първа бригада дадоха по 640 кг, а от ечемика средният добив достигна 324 кг от декар.

През това лято овощната градина, засадена с праскови, позлати още веднъж получения през миналата година златен медал със своите едри, сочни и ароматични 200 тона плодове. Те вече прославят нашата родина далеч зад границите ѝ. Наскоро пирвърши прибирането на конопа, който бе изнесен в много добро състояние и надхвърли 240 тона. Дните около Празника на свободата староселци използваха за прибиране на слънчогледа. Те извършват тази полска работа с комбайни.

Трудът на хората ще бъде богато възнаграден през тази година. Това радва главния аграном и го импулсира при изпълнението на всички належащи за момента задачи.

Василка РАВАЛИЕВА

Из Чехословашката социалистическа република

НОВИ ЧЕХОСЛОВАШКИ ЗЕМЕДЕЛСКИ МАШИНИ

МЕХАНИЗАЦИЯТА е една от главните предпоставки за увеличаване на селскостопанското производство в Чехословакия. Недостигът на работна ръка в селата и концентрацията на селскостопанското производство в големи предприятия изисква създаването на нови по-високо производителни машини, които да могат да работят и в цели технологически линии. На тазгодишния пролетен „Агросалон" в Париж новите чехословашки земеделски машини имат световно равнище.

Световната практика показва, че ротационните работни системи обработват почвата по-качествено, отколкото стабилните оръдия. Изследователският институт по земеделски машини в Ходов създаде ротационен култиватор за качествено обработване на почвата. Култиваторът има захват 1 800 мм и е подходящ за силни трактори с мощност 70 к. с. Предавателната кутия дава възможност да се използуват две работни скорости на ротора.

Друга машина е ротационният плуг, който е предназначен за основно обработване на почвата — оране. Този плуг е новост. Прикрепва се към трактор с по-висока мощност в три точки и вместо с традиционните палешници работи с ножове, поставени на ротора с диаметър 1 000 мм. Ножовете разрязват почвата, а еластични металически ленти, прикрепени зад тях, помагат да се обръща земята. Плугът има захват 2 000 мм и обработва почвата на дълбочина до 27 см. Едно от неговите главни предимства е малкото теглително съпротивление. Изпитването още не е напълно завършено, но то вече ясно показва, че ротационният плуг ще бъде подходящ за работа при тежки условия и за различни видове оран. По устройство плугът е подобен на новия ротационен култиватор, с който имат редица общи части. Това извънредно много улеснява снабдяването с резервни части. Той е патентиран и за него е издадена лицензия.

Голямо внимание в Чехословакия се отделя на механизацията при отглеждането и прибирането на захарното цвекло. И това е напълно обяснимо, защото цвеклото принадлежи към най-важните отечествени култури и при това изисква най-много ръчен труд. Старият начин на засяване на многокълняеми семена в непрекъснати редове не даваше възможност за механизиране на разреждането. Основа на новата технология стана точното засяване на еднокълняеми или калибрирани семена. В идеалния случай точното засяване на еднокълняемите семена би премахнало разреждането, тъй като то ще остави растенията на подходящо разстояние едно от друго. В действителност обаче идеални еднокълняеми семена не съществуват и затова по-нататъшната механизация е необходима. Изследователският институт в Ходов развива и в продължителни изпробвания подготвя за тези работи нова система машини. Основа на тази система е ротационната шестредна окопвачка-плевачка, която се движи по посока на редовете и отстранява плевелите с ротационните работни органи. След това окопвачката-плевачка се преустройва в напречен ротационен разредвач, който се движи перпендикулярно на редовете в блоковете със захарно цвекло в разстояние на 4 см отстранява излишните растения. Непосредствено след плевачката е монтирано автоматично прореждащо устройство, което отстранява едното от растенията, ако те са две.

Новата система машини вече с успех се изпитва в практиката и обещава да намали ръчния труд с 80 на сто в сравнение с досегашния начин на обработването.

Прибирането на захарното цвекло в Чехословакия също така изисква последователна механизация. Най-изгодния начин е разделното прибиране, при което се прибират отделно листата на цвеклото и отделно клубените.

Една от новите чехословашки машини за разделно прибиране на цвеклото е триредната машина, която отстранява листата. Тя се произвежда от завода „Агрострой" в Ичин. Машината изрязва листата и ги товари чрез транспортьор на кола, движеща се успоредно на нея.

Владимир СУЛЕК

Дълбоката оран приключва

ВЪПРЕКИ продължителното засушаване механизаторите от кооперативното стопанство на с. Паисиево полагат големи усилия за по-бързото и качествено изораване на площите, определени за засяване на пролетните култури. Тяхната цел е да завършат навреме с изпълнението на тази задача, за да могат в близки дни тяхното внимание и техните сили да бъдат насочени към подготовката и започването на есенната сеитба

За качественото извършване на дълбоката оран зорко следят главният агроном на стопанството Славчо Гатев, участъковите агрономи на отделните бригади, и самите бригадири. Благодарение на това и най-малките пропуски се отстраняват още в самото начало.

На първо място в оранта сега са механизаторите от II тракторна бригада. Дизелите на старши трактористите Ахмед Мустафов и Осман Халидов още преди 9 септември изораха 5 770 дка, с което завършиха дълбоката оран в площите на бригадата. След тях се нареждат трактористите от IV бригада, с бригадир Адил Мехмедов, които са изорали 5 000 дка.

Механизаторите от четирите тракторни бригади на стопанството са изорали до сега общо 21 000 дка. при план 23 750 дка. В близките няколко дни ще завърши изпълнението на тази задача и на последните декари, с което ще се осигури получаването на високи добиви от пролетниците през следващата година.

Милко ИВАНОВ

СЪВЕТИ на специалиста

Задържането на плацентите у кравите води до загуби

ЗАДЪРЖАНЕТО на плацентите у кравите е едно от често срещаните явления в нашите кравеферми, на което мнозина специалисти и животновъди не обръщат необходимото внимание. А то е сериозен фактор, който вреди както на нормалния млекодобив, така също и на заплодяемостта на кравите и нанася сериозни загуби на стопанствата.

От 3 до 5 на сто от незаразните заболявания при едрия рогат добитък, се дължат на задържане на плацентите у кравите. Инфектирането на матката и родовите пътища при това положение водят към възникване на различни следродилни страдания, които от своя страна причиняват понижаване на продуктивността (мастити) безплодие, бракуване на кравите. От задържане на плацентите у кравите и усложненията, които ги съпътствуват в САЩ, ежегодно не се получават 900 милиона литра мляко и 800 000 телета. В СССР по същите причини има загуба от 345 милиона литра мляко годишно и 354 000 телета. Загубите от това страдание и съпътствуващите го усложнения и в нашата страна, изчислени процентно не са малки.

Горепосочените данни дават сериозни основания за вземане на мерки за подобряване работата по профилактиката на това страдание. При нормално хранене и гледане средната продължителност за отделяне на плацентите у кравите не трябва да надвишава в никакъв случай 4-6 часа след родовия акт. Само при високопродуктивните крави този период се удължава с 2-5 часа.

Голямо значение за профилактиката на това страдание има осигуряването на кравите с пълноценно хранене, богато на витамини и особено на каротин. А това може да стане като на животните се дава особено през зимния период доброкачествено сено. При недостиг на сено, необходимо е да се дава на бременните крави моркови, покълнало зърно 200-300 грама дневно, хвойново брашно, витаминизирано рибено масло. Важна роля в това отношение играе и редовното третиране с витаминни препарати, като инфадин и тривитаминол, което трябва да се провежда от ветеринарните органи по места, особено в групите на сухостойните крави. При осигуряване на пълноценно, богато на витамини и минерални вещества хранене, задържането на плацентите у кравите ще бъде оведено до минимум, а заедно с това ще ни бъдат намалени до минимум и загубите, които то нанася на животновъдството.

Антон СТОЯНОВ

27 септември — 7 октомври

ДЕКАДА НА БЕЛОРУСКАТА КУЛТУРА В СТРАНАТА НИ

ЗА ЗАЯКЧАВАНЕ още повече сътрудничеството със Съюза на съветските дружества за дружба и културни връзки с чужбина и Дружеството за българо-съветска дружба през тази година с цел по-нататъшното укрепване и разширяване на дружбата ни с братските съветски народи, у нас ще се проведе Декада на белоруската култура от 27 септември до 7 октомври.

Декадата се организира от Общонародния комитет за българо-съветска дружба, Комитета по културата и изкуствата, Комитета за приятелство и културни връзки с чужбина, Съюза на българските писатели, Съюза на българските художници, Отечествения фронт, Върховния читалищен съвет, Професионалните съюзи, ДКМС и др.

Под ръководството на Окръжния комитет на БКП Декадата на белоруската култура в Силистренски окръг ще се проведе от Окръжния комитет за българо-съветска дружба, съвместно с Окръжния комитет на ДКМС, Окръжния комитет на Отечествения фронт, профсъюзите, отделите „Култура и изкуство" и „Народна просвета" при ОНС, ОП „Кинефикация, Окръжния читалищен съвет и ОЦ „Печатни произведения".

Откриването на Декадата в Силистра ще стане на 27 септември — ще бъде изнесен доклад и ще бъдат прожектирани подходящи филми.

В окръга Декадата ще бъде открита от 25 до 27 септември.

През дните на Декадата ще бъдат уредени кътове и изложби, които ще илюстрират успехите на Белоруската ССР в строителството на комунизма. По радиоуредбите ще бъдат изнесени подходящи в тематично отношение беседи, ОП „Кинефикация" ще подготви прожектирането на белоруски филми.

Когато има желание за работа

ПРЕЗ последните десетина години свикнахме да свързваме понятието читалище с голяма, масивна сграда в центъра на селото. Представата ни за него се допълва от многобройните зали, салони, обширна библиотека и т. н. Ако вървиме в този ред на мислите и по отношение на Средище, ще сгрешиме. Читалището тук се помещава в стара, неугледна, варосана едноетажна къща. Външният ѝ вид навява много скептицизъм по отношение на развиваната тука дейност. Но това е само първото впечатление, разкриващо под себе си богата културно-масова работа. Една част от нея е тази на библиотеката.

Едва ли в друго село от нашия окръг ще се срещне по-силна конкуренция, отколкото в Средище. Машинотракторното училище има около 3 000 тома книги, основното училище разполага също с много книги и все пак читалищната библиотека доминира и процъфтява между силните си съперници. От осем години библиотекарка тук е Мария Любенова. Въпреки, че в последно време тя е натоварена и с друг пост в читалището, вниманието ѝ е съсредоточено главно върху книгите: как те да достигнат по-лесно до читателя, как да предизвикват неговия интерес. Натрупаният опит често, дори винаги, дава правилен отговор на тези въпроси.

Тежестта на работата си средищенската библиотекарка е прехвърлила върху популяризирането на книгите, главно със селскостопанска тематика. За целта Мария Любенова използва формата на читателските конференции. През тази година са проведени две на тема: „Хранене и гледане на малките пилета по челния опит" и „Тютюнопроизводството—доходен отрасъл в ТКЗС". Да разгледаме, как е протекла първата от тях. Доста време преди обявения срок Любенова е подготвила препоръчителен списък на книгите, които могат да се използват по темата. Понеже голям брой от участниците са с по-ниска грамотност, било библиотекарката, било някой член от читалищния актив в определен ден от седмицата провеждали колективни четения на посочената литература. Нарисували плакати, изнасяли по радиоуредбата подходящи програми. На самата конференция зоотехникът на стопанството прочел доклад, след което станали разисквания по него. Кооператорите разказали опита си, като свързвали с въпросите, застъпени в прочетените книги.

Ползата от проведените конференции била голяма. Хората, които не били читатели, станали такива. У тях се породило желанието да се срещат по-често с книгата и през нейните очи да виждат по-далече и по-широко. Често те казвали: „Работите по селското стопанство ние знаем, четете ни художествена литература или пък нещо от миналото!". Тези им думи сочат за разгърнати вече интереси и затова, че са открили добър другар в лицето на книгата. Така се стигнало до неотдавнашното колективно прочитане и обсъждане на „Гераците" в бригадата за комунистически труд от кравефермата в Средище.

За популяризирането на новоиздадените книги Мария Любенова използва и местната радиоуредба. Нерядко вечер от селските високоговорители и радиоточките се слушат най-интересните откъси или пък се четат рецензии за тях. Резултатите са добри — през следващите дни кооператорите идват в библиотеката да търсят това, което е привлякло вниманието им. Положителна роля изиграха и провежданите през лятото четения на полето. Освен към художествената литература по-голямо раздвижване и интерес се проявява към обществено-политическата литература, особено при започването на партийната и отечественофронтовска учебна година. Голям интерес предизвикаха уредените „Вечер на народното творчество", „Вечер на младото семейство" и други подобни. На тях се прочитаха доклади на съответната тема с посочване на ползваната литература и обявяване на препоръчителен списък на книгите по тези въпроси. Повдигнатите проблеми развълнуваха младежите и те с желание търсеха предложеното им.

Децата също така са привлечени към библиотеката чрез клуба „Приятели на книгата". Условие за преимане в него беше прочитането на определен брой книги и заучаването на няколко стихотворения, съобразени с различните училищни класове. Това даде тласък и раздвижи децата. Извън техническата помощ, която членовете на клуба оказват в библиотеката, те са се заели и с издирването на невърнатите книги. Малките приятели на литературата по решение на читалищното ръководство сега са натоварени и с разнасяне на книги по домовете. Тази форма ще помогне много за бъдещото преустрояване на библиотекарската работа на обществени начала.

Това е само част от богатата дейност на читалищната библиотека в Средище, но тя показва, че тук всичко е подчинено на една цел—търсене за книгата на най-краткия път до читателите. Този път се търси и се желонира с използването на най-различни форми и методи, които дават положителни резултати.

Георги УЗУНСКИ

Вода тече от чешмите

В КАЗИМИР има няколко кладенеца и една чешма. Водата в тях не е много чиста и добра за пиене.

През някоя сушава година водата в тях намалява и не може да задоволи нуждите на селяните. Още си спомням как преди десет години, водата намаля толкова много (почти престана да тече) и хората се редяха да чакат, за да вземат вода, и то само за пиене.

Народната власт реши и тук да се прекара вода. В края на миналата година под ръководството на техническия ръководител НИКОЛА ДИМИТРОВ се започна канализирането на селото. Водопроводчиците Георги Пехлевански Ганю и Тодор Ивановй бяха неуморими. Работиха постоянно, даже и през най-студеното време. Бяха обещали в чест на празника да пуснат водата.

Те удържаха на думата си—изпълниха своето обещание. Послучай двадесет и първата годишнина от 9-ти септември водата бликна от чешмите.

Радват се казимирци. Техният добитък няма да стои вече жаден.

Те от все сърце благодарят на ПАРТИЯТА и народната власт за тази нова придобивка.

Симеон КОЛЕВ

ФИЛМИ, КОИТО ЩЕ ГЛЕДАМЕ

Кадър из филма „Вярвайте ми, хора!"

АНЕКДОТИ

ТЕ ВИНАГИ ПРЕЧАТ

Веднаж попитали италианския диригент Артуро Тоскани, защо така категорично отказва да приеме жени в оркестъра. Дружелюбиво, запитаният отговорил:

„Виждате ли, жените в оркестъра винаги пречат. Ако са хубави, смущават музикантите, грозни ли са, смущават мен!"

ОПОРТЮНИСТ

Професорите по право Вах и Биндинг в своите лекции често защищавали различни теории.

Веднаж Биндинг под председателството на Вах изпитвал наказателно право. За своя радост, той получил от студента отговори, които подкрепяли теорията му.

Недоволен Вах се намесил и задал на изпитвания същите въпроси, на които този път студентът отговорил с разбиранията на Вах. Ядосан, Биндинг казал:

„Господине, на мен вие дадохте други обяснения. Вие сте без характер".

„Извинете господин съветник", отговорил студентът, „аз не съм тук, за да показвам характера си, а да издържа изпита".

И ДВАМАТА

На един полк от някогашната австро-унгарска армия, в който служили предимно чехски войници, било съобщено за посещение на Кайзера.

На щаба били добре известни трите въпроса, които монархът редовно задавал на всеки войник: „На колко години е? Колко служи? Живи ли са родителите му?" Отговорите съответно били заучени от незнаещите немски език войници.

Кайзерът пристигнал, обиколил редиците, задавал въпросите си. Всичко течало като по вода. Но случаят пожелал Кайзерът да измени при един войник реда на въпросите.

„Колко време служи той вече?"

Двадесет години, Ваше Величество!"

Кайзерът поклатил глава.

„На колко години е?"

„Две години, Ваше Величество!"

Повторно поклащане на кайзеровата глава.

„Какво става, той ли е луд, или аз съм полудял!"

Незабавно следва отговорът.

„И двамата, Ваше Величество!"

От немски:

Венера КАРАПАНАЙОТОВА

НИШКИ НА ДРУЖБАТА

ПРЕЗ миналата година пионерската дружина при училище „Ю. Гагарин"—Силистра поде интересна инициатива — изграждане „Клуб на разноцветните връзки". Отрядите потърсиха начини да се свържат с пионери от други братски нам страни, да установят връзки с тях.

Пионерите от IV-а клас, с класен ръководител Ганка Лазарова изпратиха писма до свои другарчета от Съветския съюз, Чехословакия. След известно време от Съветския съюз пристигнаха първите отговори, първите подаръци, които изпращаха пионери от московски училища до учениците от IV-а клас. И всичко това, разбира се, донесе много голяма радост на четвъртокласниците.

След това пионерите решиха да разширят още повече своите връзки. Със съдействието на своята класна ръководителка те решиха да изпратят писмо с подаръци до училище в кубинския град Камагуей, където работи един български специалист от Силистра.

И ето, само преди няколко вечера пионерите от бившия IV-а клас на училище „Ю. Гагарин" и активът на цялото училище имаше възможност да се срещне с българина Иван Ников, който работи като специалист в Острова на свободата. Една очаквана, мила среща. Пионерите с право я очакваха с нетърпение. Те искаха да узнаят какво впечатление е направило тяхното писмо, как живеят техните приятелчета от далечна Куба.

Иван Ников с радост им разказва, че в училищното градче на Камагуей, представляващо преди само казарми, децата са посрещнали с неописуема радост вестта, че имат писмо от далечна България.

То е било прочетено на специално тържество, на което са присъствували повече от 400 пионери. И всички са се радвали на писмото, всички са се възхищавали на алената връзка на българските пионерчета.

В отговор пионерчетата от Камагуей също изпращат писмо и подаръци на учениците от училище „Ю. Гагарин". Между подаръците има няколко значки, картички, една пионерска шапка, една пионерска връзка. На пионерите от училище „Ю. Гагарин" тя направи най-силно впечатление. Много топли, много сърдечни думи са казани в писмото, изпратено от Камагуей.

Вече са изплетени първите нишки на скъпа дружба. Дружбата между силистренските пионери от училище „Ю. Гагарин" и пионерите от кубинския град Камагуей. Занапред тази дружба ще укрепва още повече, ще се разширява—каквато е целта и на „Клуба на разноцветните връзки".

Светослав ИВАНОВ

ЗА ЦЕЛЕНАСОЧЕНО, ПЛАНОВО И ДОБРЕ ОРГАНИЗИРАНО САМООБРАЗОВАНИЕ НА УЧИТЕЛИТЕ

ПРИ НАРАСНАЛИТЕ изисквания на новото време към учебновъзпитателната работа в училище особено голяма актуалност придобива проблемата за непрекъснатото повишаване квалификацията на учителите — издигане на по-високо равнище идеологическата им подготовка и комунистическа съзнателност, усъвършенствуване методическото майсторство и увеличаване запаса от специални научни знания. За работниците по образованието в нашия окръг това е дело с изключителна важност и задача с неотложна необходимост. Специфичните, по-трудни при нас условия изискват всеотдайност и добра политическа, методическа и специална научна подготовка у всички директори, учители, възпитатели, дружинни ръководители. Сред тях преобладават млади и неопитни хора, които тепърва трябва много и много да учат.

Досегашната практика показа, че някои масови мероприятия за повишаване квалификацията на учителите минават формално, не изпълняват предназначението си, а отнемат много време, сили и средства. Затова през тази учебна година самообразованието се определя като основна форма за повишаване идейно-политическата, методическата и тясно специалната научна подготовка. Докато в капиталистически условия самообразованието на трудещите се по същество се явява основен и дори единствен източник на знания, то в Съветския съюз и другите социалистически страни самообразованието служи за разширяване и задълбочаване знанията, които са получени в учебните заведения. Така трябва да виждаме и ролята на самообразованието сред учителите.

Залавянето със самообразование предполага предварително усвояване и наличие на определен минимум от знания в строй на система. Нередовните учители по задочен път повишават своята професионална подготовка в учителските институти и унивирситетите, за да получат съответно полувисше или висше образование. Редовните учители с не по-малка отговорност и упоритост трябва непрекъснато да работят за повишаване на квалификацията си.

В някои среди у нас се е създало убеждение, че обещанието за самообразование е начин „да се откачиш" от колективните форми на партийна, педагогическа или методическа просвета. Абсолютно неправилно схващане, което е дошло в резултат на опорочаване една хубава форма на просвета. Добре устроеното самообразование изисква много усилия, време от учителя и същевременно допринася твърде много за неговото израстване. За да бъде ефективно, то обаче трябва да бъде поставено на здрави планови начала.

Първата стъпка към изработването на плана е правилното избиране и точното формулиране на темата за самообразование.

В плана на педагогическия кабинет са дадени насоки какви теми да се подберат по отделните дисциплини: от една страна — във връзка с колективните форми на методическа работа и поставените проблеми за разрешаване през настоящата учебна година, а от друга страна — според индивидуалните интереси и подготовката на самообразоващия се. Темата се обсъжда в предметната комисия, уточнява се с директора на училището и завеждащия творческите въпроси при ръководството на учителската организация.

Планът за самообразование съдържа няколко раздела:

1. ВЪПРОСИ, които обхваща темата.. Например, за литературната тема „Против схематизирането на художествения образ при анализа и синтеза" трябва да се изясни що е художествен образ, марксисткото учение за изкуството, някои съвременни схващания и дискусии по въпроса, изискванията за пълен действен идейно-емоционален анализ и синтез, ролята на учителя за правилно разбиране и пълно възприемане образите на литературните герои в тяхната художествена пълнота и т. н.

2. ЛИТЕРАТУРА по темата. Посочват се като основна литература съответните произведения от класиците на марксизма-ленинизма и научните изследвания на утвърдени специалисти в дадената насока, а като допълнителна литература се набелязват публикации в периодичния печат (библиография — издирват се предварително статии по темата и се отбелязва точно къде са поместени). Необходимо е да се включи политическа, специално-научна, методическа и художествена литература, като се внимава за правилно съотношение между тези дялове. Не бива да се дава превес на тясно научните или политическите за сметка на методическите материали.

3. ИЗДИРВАНЕТО на литературата трябва да стане в срок, определен в плана (най-късно, да кажем, до средата на ноември), а не да се пише „да следя вестниците и списанията".

4. ПО-НАТАТЪК В ПЛАНА се посочва ХОДЪТ на самообразованието на учителя по срокове (етапи на работата:)

а) прочитане на литературата по темата;

б) второ четене със записки на избрани места от нея в следващите 2-3 месеца;

в) написване на материал — доклад за изнасяне пред колектива или участие в някакво съвещание, статия за публикуване в печата, описание на опита за ползването му в методическия кът на училището или в Педагогическия кабинет и т. н.

Хубаво е планът с всички материали по проучване на темата и обобщителния доклад на учителя да се съберат и подредят в папка. Важно е също така работата по самообразованието да завърши с написване на някакъв материал, за да могат да се видят резултатите от целогодишния труд на самообразоващия се.

Работата на учителя по самообразованието се наблюдава от директора на училището и ръководството на учителската организация. Той може да потърси помощ (писмени или устни консултации) от Педагогическия кабинет при отдел „Народна просвета" и ОК на Съюза на българските учители, от инспекторите и учителите — методици, а и от други лица или институти, за да проучи действително пълно и задълбочено избраната тема.

В края на годината би било полезно уреждането на вътрешни педагогически четения в училище от самообразоващите се учители.

Изобщо на самообразованието, като средство за повишаване квалификацията на учителите, се дава широк път, но то трябва да бъде планово, целенасочено, подпомагано и контролирано, за да даде очакваните резултати. Такава е сега задачата пред средищните директори и ръководствата на учителските организации.

Стоян ПЕЕВ,
завеждащ Педагогическия кабинет — Силистра

Нашата реплика

ЗАЩО НЕ ОСТАНАХА ДОВОЛНИ ПОСЕТИТЕЛИТЕ?

ПРЕДИ няколко дни на паисиевска сцена гостува група артисти от Българската концертна дирекция. От афиша, който беше окачен пред читалищния дом, кооператорите узнаха, че ще им се предлага нещо интересно. Пък и отдавна в Паисиево не бяха идвали групи с подобен състав — затова се стекоха в салона много хора, дори и от околните села. Салонът се оказа тесен, за да побере присъствуващите. В програмата бяха включени български, турски, цигански, гръцки и други песни, ориентални, индийски и други танци. Всичко предвещаваше интересна програма.

Но очакванията на зрителите не се сбъднаха. Още с откриването на програмата пролича неуважение към зрителите от страна на изпълнителите. От изпълнението на Сабрие Салиева трудно можеше да се узнае, че тя има за цел да представи индийски танц. Още повече, че изпълнителката излезе на сцената със съвсем обикновено облекло. Кооператорите не останаха доволни и от изпълнението на Халил Салиев, който пя турски песни. И всички си спомниха прекрасните песни, които изпълни преди известно време Ахмед Джумалиев, артист от Коларовградския театър. Не задоволи зрителите и Веска Петрова, която прекали с гюбеците и беше позорно освиркана.

Лошите впечатления не успяха да заличат по-добрите Сюлейман Айвазов, Величка Староматова и Руска Кушлева.

Накрая трябва да се каже, че програмата съвсем не беше за деца и учащи се. Защо тогава никой предварително не предупреди за това? Или за ръководителите на групата по-важни от всичко бяха материалните цели...

Населението ни е жадно да гледа програми с истинско възпитателно въздействие. Група като тази на Сюлейман Айвазов не бива да се допускат в окръга ни. И за това най-зорко трябва да бди отдел „Култура и изкуство" при ОНС.

Милко НИКОЛОВ

НОВИ КНИГИ

„ОТ БУЗЛУДЖА ДО ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ" (Борбата на българския народ против капитализма и фашизма). 1891 — 1944 г., Цена 15,85 лв.

„СПОМЕНИ ЗА ГЕОРГИ КИРКОВ" — МАЙСТОРА, стр. 384, цена 1,49 лв.

„ПОЯВА И РАЗВИТИЕ НА ВАРНЕНСКОТО СОЦИАЛИСТИЧЕСКО И РАБОТНИЧЕСКО ДВИЖЕНИЕ ДО 1903 г."—Петко Китипов, стр. 262, цена 0,73 лв.

„ВЕЧЕРНИТЕ ПАРТИЙНИ УНИВЕРСИТЕТИ И ШКОЛИ" кн. 4 на библиотека на пропагандиста, стр. 60, цена 0,16 лв.

„НАУЧНО-АТЕИСТИЧНА ПРОПАГАНДА СРЕД НАСЕЛЕНИЕТО", кн. 3 на Библиотека на пропагандиста, стр. 68, Цена 0,916 лв.

„ИСТИНАТА ЗА ПРАВОСЛАВНИЯ КУЛТ, стр. 130, цена 0,22 лв.

„ВЪЗДУХЪТ НА СОФИЙСКОТО СЕЛО", кн. 5 от библиотека „В помощ на партийните организации в селското стопанство", стр. 51, цена 0,16 лв.—Димитър Недев

„ИЛЮЗИИ И ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ", стр. 170, цена 0,51 — Ст Савов.

СЪОБЩЕНИЕ
ДСО „РОДОПА"
СЪОБЩАВА
на всички производители на селскостопански животни в страната, че ще раздава
BULGARIA
ФУРАЖ И ПРЕЗ 1966 ГОДИНА

ДЕПОЗИ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 110 (971) | Четвъртък, 23 септември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Изпълниха деветмесечния план

ПРЕДСРОЧНО

КОЛЕКТИВЪТ на ДИП „Добруджа“ — Силистра отдавна изживя миналогодишните трудности, наложени му от новите производствени условия. Много труд и упоритост вложиха тъкачките и инженеро-техническият кадър за преодоляване на системното неизпълнение на показателите по плана. Основно въпросът се реши с непрекъснатата работа по повишаване квалификацията на новите работнички. На помощ на ръководството в това мероприятие се включиха най-добрите производственички. С голямо желание те предаваха своя опит, напътстваха по-неопитните и за кратко време всяка тъкачка и всяка машина, започна да изпълнява дневната си норма.

Но не само изпълнението на плана по обема бе грижа на колектива. Голяма част от продукцията е предназначена за износ. А това ще рече, че ще се конкурира на външния пазар с производството на световно известни фирми. Затова въпросът за качеството, бе също важен за предприятието. И тук помощта и взаимопомощта бяха решаващи.

Трудностите останаха вече в миналото. Сега ДИП „Добруджа“ редовно изпълнява и преизпълнява производствените си задачи. Вчера стана известно, че текстилците са изпълнили производствения си план за деветмесечието с десет дни предсрочно. Произведени са 5 039 000 метра при план 4 955 000 метра. Качеството на изделията е 99,15 на сто при план 95,50 на сто. Такива са успехите общо на колектива, но има смени, като „зелена“ смяна, които са достигнали още по-високо изпълнение на плана. Най-доброкачествена продукция за сега дава „червена“ смяна.

Пример за тъкачките са работничките Йорданка Манолова и Йорданка Йорданова от „червена“ смяна и Николина Станева — тъкачка от „зелена“ смяна, които значително преизпълняват личните си планове и произвеждат само висококачествена продукция.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Навреме и качествено да засеем есенните култури

ВЪПРОСЪТ за решаването на зърнения проблем в окръга ни винаги е бил един от най-важните въпроси на селското стопанство. През тази година ние получихме по 286 кг пшеница от декар, а има стопанства, които получиха много повече. Това ще рече, че имаме възможност да получаваме и високи добиви от тази основна зърнена култура. Но да видим как стоят сега въпросите за решаването на зърнения проблем при нас през следващата година.

Почистването на семената започна още от началото на август. До момента са почистени почти всички семена за посев. В основни линии сортообменът е извършен, както от кооперативните, така и от държавните стопанства в окръга. Но какво е състоянието с качеството на посевния материал? Докато в началото изпратените проби отговаряха на първа и само малка част на втора класа, то в последно време това съотношение се влоши. Явиха се много партиди от втора класа, а даже и от трета. На всички ни е известно значението на качеството на посевния материал. Имаме ли първокласни семена, разбира се и добивът ще бъде висок. Тяхното осигуряване трябва да стане задача на всички специалисти и кооператори.

От всички почистени и окачествени досега семена 72 на сто отговарят на първа класа, 22 на сто на втора класа и 6 на сто на трета класа. Не е добро положението в ТКЗС — Срацимир, в което от изпратените проби 10 са първокласни, 12 второкласни и 3 третокласни. В ТКЗС — Тутракан 50 на сто от почистената пшеница отговаря на първа класа и 50 на сто на втора класа. ТКЗС — Алфатар, въпреки че е семепроизводно стопанство, има само 5 проби първа класа, а 8 проби втора класа.

Сега задачата трябва да бъде семената, които не отговарят на първа класа, да бъдат почистени повторно. Необходимо е за тази цел да се намали зърнената струя и всички селектори ще дадат първокласен материал. Независимо от закъснението сега трябва да се премине на денонощна работа, за да се осигури висококачествен посевен материал.

Необходимо е да кажем няколко думи и за сортовото съотношение на пшеницата в окръга ни. Докато Толбухински окръг от две-три години насам засява само високодобивния сорт „Безостая—1“, ние все още умуваме по този въпрос. Постановката за всички кооператори, ръководители и специалисти трябва да е ясна — през тази година трябва да засеем 90 на сто от площите на пшеницата с този сорт. На съмнението, което се хвърля от страна на някои кооператори по отношение на хлебопекарните му качества, не може да се отдава значение. Ние трябва смело да обясним на всички, че докато сорт „301“ има 22—24 на сто глутен, то съдържанието му в „Безостая—1“ е 26—28 на сто. А от това именно зависят хлебопекарните качества на хляба.

Високите добиви, които получихме от есенниците през тази година се дължат в голяма степен на качествената предсеитбена подготовка, извършена благодарение на падналите валежи. Но нима тази година като няма дъждове няма да извършиме качествена предсеитбена подготовка и сеитба. На много места именно поради сушата тази задача изостава. Да чакаме за дъжд обаче е рисковано и вредно. Докато през миналата година до днешна дата имахме извършена 200 000 дка предсеитбена оран или 30 на сто, то сега към същата дата имаме извършена едва 100 000 дка, или това представлява 15 на сто за окръга. Кооперативното стопанство в с. Ситово през миналата година към днешната дата е имало 10 000 декари изорани площи, а сега има само 5 200 дка. Кооперативното стопанство в Срацимир е имало изорани 7 700 дка, а сега има едва 800 дка.

Подготовката на почвата трябва да се ускори. При засушаването, което в момента имаме, масово трябва да използваме наличните дискови плугове. Тъй като те няма да бъдат достатъчни, трябва да се подготвят дисковите лющилници и валяците, които ще вземат също участие в подготовката на почвата.

Необходимо е сега да се направи последен преглед на всички машини, които ще участвуват в сеитбата. Сеялките, валяците, влачките трябва да бъдат в пълна изправност. Нашите кооперативни стопанства разполагат с достатъчно техника и е необходимо тя да се организира така, че да можем незабавно да започнем сеитбата на ечемика, а след това и на пшеницата.

Трябва да отбележим, че все още получаваме ниски добиви от ечемика поради това, че късно го засяваме. На много места тази култура се сее след засяването на пшеницата. А на кой специалист или кооператор не е известно, че ечемикът трябва по-навреме да се засее, за да може по-добре да се вкорени, а от там и по-добре да презимува? Нима не се знае, че той при недобро вкореняване измръзва по-силно отколкото пшеницата.

Нашето селско стопанство от година на година получава все повече и повече изкуствени торове. Но въпросът е не само да получим изкуствените торове и да ги хвърлим как да е на нивата. Необходимо е да се направи строга преценка от специалистите във всяко кооперативно стопанство по-отделно, на кой блок как ще се тори и с какви количества торове. От изведените опити се вижда, че фосфорните торове, когато се внасят заедно със семената на същата дълбочина с тях, дават винаги и при всички положения по-високи добиви. През миналата година на значителни площи беше приложено присеитбено торене. Направиха се приспособления във всички кооперативни стопанства за едновременно изсяване на гранулирания тор и семената. За разхвърлянето на останалите количества праховиден суперфосфат е необходимо да се използват наличните тороразпръсквачки, като той се хвърли преди да се извърши предсеитбената подготовка на площта.

Важен въпрос при сеитбата е въпросът за посевната норма. Тя не трябва да бъде по-ниска от 600—700 семена на кв. м., като варира в зависимост от качеството на семената, подготовката на почвата и срокът на сеитбата.

Макар и при по-трудни условия от миналата година ние трябва да направим всичко възможно, за да извършим качествена сеитба. И то навреме, защото не се знае, как ще се отнесе есента. Трябва да вземем всички мерки сеитбата да завърши най-късно до 20 октомври. С това ние ще създадем условия за получаване на още по-високи добиви от есенниците през следващата година.

В ОКОРШ СЕИТБАТА ЗАПОЧНА

НА 20 СЕПТЕМВРИ механизаторите и кооператорите от бригадата на Хасан Мехмедов от с. Вокил първи в окръга започнаха есенната сеитба. Само за два дни трактористите Юзеир Мехмедов и Рамадан Акифов засяха 200 декара ечемик и 80 декара ръж. Ечемикът се сее смесено с пшеница от италианския сорт „Сан Пасторе“ — сеитбената норма на декар е 10 кг ечемик и 12 кг „Сан Пасторе“.

На 22 септември започна сеитбата на ечемик, примесен с пшеница също така в селата Окорш и Овен. До вечерта общо в ТКЗС— Окорш бяха засети около 1 000 декара ечемик и ръж. Площите, на които започна сеитбата, бяха заети с царевица, прибрана по разделния начин за силажиране. Изорани са двупосочно с така наречените „унгарски“ плугове и са наторени предсеитбено с по 30 кг суперфосфат на декар. Като се има предвид, че италианската пшеница има вегетационен период, близък с този на ечемика, а освен това не ще му позволи да полегне, кооператорите очакват да получат през идната година средно от декар по 450 кг ечемичено зърно. Ръководството на кооперативното стопанство достави за тази цел 30 тона пшеница „Сан Пасторе“ от с. Смядово, Коларовградски окръг. Ечемик смесен с пшеница, ще бъде засят тази есен на площ от 3 000 декара, а други 1 000 декара ще бъдат засети с редовен ечемик.

Ръководството на стопанството предвижда до края на месеца сеитбата на ечемика да приключи, а от 1 октомври да започне засяването на пшеницата, която ще заеме площ от 18 000 декара. Вече четири години кооперативът в с. Окорш получава средни добиви от пшеницата, които надминават 200 кг от декар. През тази година добивът достигна 295 кг, а догодина се предвижда той да надмине 300 кг.

Едно от най-важните условия за постигането на тази цел е навременното и висококачествено засяване на пшеницата. Кооператорите и механизаторите са взели всички мерки за изпълнението на тази задача. Необходимите 520 тона пшенични семена са почистени. От тях 420 тона са първа класа, а останалите — от втора и трета класа, се почистват сега допълнително. Около 95 на сто от площта ще бъде засята с пшеница от сорта „Безостая—1“. В кооперативното стопанство са освободени вече от граха, фия, слънчогледа и други пролетници 9 600 декара, 3000 декара от които са изорани и наторени със суперфосфат.

Димитър ВЪЛЕВ

Зърненият проблем - основна задача в селското стопанство

I. ОБРАБОТКА НА ПОЧВАТА

В МИНАЛИЯ брой на вестник „Силистренска трибуна“ съобщихме, че в следващите броеве ще продължим да публикуваме материали от пленума на Окръжния комитет на Партията по въпросите на зърненото производство. Днес отпечатваме първия раздел „Обработка на почвата за житни култури“ от изнесения на плеума доклад от др. НИКОЛА НИКОЛОВ, заместник-председател на Окръжния народен съвет, и изказването на директора на Научно-изследователския институт „Образцов чифлик“ край Русе. В следващите броеве ще бъдат публикувани другите раздели на доклада, изказванията на останалите научни сътрудници и решенията на пленума.

Редакцията на в. „Силистренска трибуна“ още веднъж призовава ръководителите на ТКЗС и ДЗС, селскостопанските специалисти, кооператорите и селскостопанските работници да разучават подробно публикуваните материали и съобразно конкретните условия да прилагат съдържащите се в тях препоръки. Едновременно с това поканваме нашите читатели да напишат за вестника и други материали по въпросите на зърненото производство.

ВАЖЕН въпрос на агротехниката на пшеницата, ечемика и царевицата е дълбочината на основната и предсеитбена оран. По никой друг въпрос от агротехниката не е имало толкова различни и противоречиви мнения в научните институти и практиката. Въпреки това различие на мненията, в широката практика на механизираното селско стопанство се наблюдава постепенно удълбочаване на орния слой, като в зони с почви като нашата се достига до 40—50 см. Според четиригодишни данни на Института от Ген. Тошево, удълбочаването на орния слой от 25 на 35 см е повишило добива на царевицата с 10 на сто. На излужен чернозем в Образцов чифлик в Русе удълбочаването на 40—45 см е увеличило добива с 14 на сто. Досегашните изследвания показват, че и добивите от пшеница, засята след царевица върху продълбочена оран, са повишени от 7 на 18 на сто.

На територията на окръга нямаме изведени прецизни опити за тази цел, но най-грубите изводи от няколкогодишната практика убедително показват, че с продълбочаването на ораната добивите растат. Разбира се, това продълбочаване трябва да се извършва през 4 години, защото приблизително толкова трае неговото последствие. Естествено ежегодната оран на 40—45 см е икономически неоправдана. Такава оран трябва да се прави само за култури, при които дава най-голям ефект, като царевица и захарно цвекло. За да можем да извършваме такова продълбочаване, ще трябва да внесем в нашите стопанства 90 двукорпусни плугове по типа на югославските.

За да сложим край на анархията в агротехниката на културите, на настоящия пленум ще трябва най-отговорно да поставим пред комунистите от окръга, работещи в ТКЗС и ДЗС, въпроса за водене историята на полетата в стопанства та така, както се водят племенните книги в животновъдството.

(Продължава на 3-та стр.)

До края на септември — 76 000 лв надпланово производство

И ТОВА тримесечие ТПК „Метал“ в Силистра постигна високи трудови успехи. На 21 септември плана за обема на продукцията е изпълнен за деветмесечието 106 на сто, като е произведена продукция за 920 000 лева при план 870 000 лева. Значително се разшири асортиментът на продукцията. През тримесечието се произведоха в по-масов мащаб казани за варене на царевица, павильони „бира-скара“ и павильони за продажба на сладолед.

Високото качество на изработката направи тези артикули търсени на вътрешния пазар, особено в курортните центрове и по-големите градове в страната. Цехът за производство на търговска мебел, който вече ста на основен цех в кооперацията, непрекъснато увеличава обема на продукцията. Въпреки това колективът му редовно преизпълнява поставените задачи. И през деветмесечието той отчита най-високо изпълнение — 329 000 лева при план 292 000 лева или 112 на сто.

Колективът на кооперацията непрекъснато подобрява и качеството на промишлените услуги за населението, ведомствата и предприятията. Нарастна броят на клиентите не само от силистренски окръг, а и от съседните ни окръзи. В резултат на това ремонтният цех достигна изпълнение на деветмесечния план 104 на сто.

До края на месец септември колективът на ТПК „Метал“ ще произведе надпланова продукция за около 76 000 лева.

Никола ПЕЙЧЕВ

РАБОТЯТ за IV-то тримесечие

ЕДНО след друго предприятията от нашия окръг рапортуват, че са изпълнили предсрочно производствената си програма за деветмесечието. Тези дни стана известно, че и колективът на ТПК „Девети септември“ — Силистра вече изработва продукция за четвъртото тримесечие на тази година. На 20 септември промишленото производство на кооперацията достигна 380 000 лева при план 360 000 лева.

Значителна роля за този успех изиграха мерките взети от ръководството и партийната организация по подобряване организацията на труда и за реорганизация на производствения процес. Въведената поточност и внедряването на някои нови машини увеличиха производителността на труда и спомогнаха за подобряване качеството на продукцията. Увеличи се взаимния контрол между различните прозводствени участъци и се повиши активността на работниците.

Макар, че всички цехове отчитат високи успехи, все пак на първо място е цехът за ишлеме и услуги, с ръководител Никола Русев. Той произведе продукция за 84 000 лева при план за деветмесечието 66 000 лева.

Колективът на ТПК „Девети септември“ сега влага своите сили за предсрочно изпълнение на плана за четвъртото тримесечие и за по-нататъшното подобряване качеството на изделията и услугите. Няма съмнение, че ентусиазиран от досегашните си успехи той ще изпълни и тази задача.

Светослав ПЕТРОВ

СВЕДЕНИЕ

за селскостопанските мероприятия до 20. IX. 1965 год.

ТКЗС	Силажиране всичко в 0/0	Обр. слънчоглед в 0/0	Предсеитбена оран в 0/0
Айдемир	78	48	13,5
Калипетрово	85	100	22
Бабук	66	53	9
Алфатар	58	81	11
Алеково	46	68	5
Ишirково	97	57	14
Смилец	100	40	27
Попина	63	37	27
Сребърна	79	67	41
Ситово	79	64	13
Срацимир	100	99	4
Кайнарджа	93	67	12
Голеш	55	53	28
Средище	57	55	7
Тутракан	61	80	17
Нова Черна	44	92	15
Старо село	38	100	5
Белица	66	65	3
Главиница	85	82	13
Ст. Караджа	86	82	10
Сокол	100	79	23
Зафирово	65	75	6,3
М. Преславец	68	62	60
Дулово	57	67	16
Межден	70	88	16
Окорш	67	81	9
Секулово	46	100	18
Добротица	71	100	18
Черголик	37	81	14
Паисиево	34	84	5
В-ко ТКЗС	69	72	15
ДЗС Силист.	10		
„ Н. Черна	37		26
„ Я. Забунов	58	78	12
„ Окорш	28	100	
В-ко ДЗС	—	—	—
В-ко за окр.	67	72	15

Повече листников фураж

ПРОДЪЛЖИТЕЛНОТО засушаване затруднява работата по осигуряването на достатъчно и разнообразни фуражи за зимата. Затова кооператорите от с. Падина обръщат голямо внимание през тази година на събирането на листников фураж за добитъка, главно за овцете.

Изпълнението на тази задача започна още в началото на август когато листата на дърветата бяха още крехки и качеството на фуража бе по-добро. Досега е насечен повече от 350 кубически метра листников фураж. Най много листник събра бригадата на Даил Асанов. Всеки ден работниците от тази бригада насичат и складират по около 100 кубика. Особено се проявиха с добрата си работа Давуд Давудов, Абил Салимов, Махмуд Давудов и други.

Дилявер КАБИЛОВ

Трактористът Петко Енев и прикачникът Владимир Дяков от ТКЗС—Старо село косят люцерна, като използват прикачения към косачката подбирач. По такъв начин зелената маса се трупа на откоси още при коситбата.

Увеличават се тютюневите низи

ХУБАВ тютюн отгледаха тази година кооператорите от ТКЗС—Главиница. Сега в тези есенни дни във всички бригади кипи трудова надпревара от ранни зори до късни вечери. Кооператорите неуморно берат и нижат златните тютюневи листа.

Натрупаният дългогодишен опит у кооператорите, им помогна и тази година да отгледат здрав и хубав тютюнев разсад, който беше навреме разсаден на полето. За тази техническа култура бяха положени всички агротехнически изисквания и това позволи в блоковете на Главинишкото кооперативно стопанство да избуи богата тютюнева реколта.

Под ръководството на опитните тютюнопроизводители Петър Маринов и Цеко Йорданов кооператорите грижливо извършват всички манипулации на тютюна. Досега в стопанството са набрани и приготвени 90 000 низи тютюн, чието сушене се извършва в специално направени шатри.

С всеки изминат ден съревнованието между кооператорите расте. Всички бързат да използват хубавите топли дни за по-бързо прибиране и изсушаване на тютюна, за получаване на по-висококачествена продукция.

Минчо ДОЧЕВ

Продадени са за износ над 150 тона грозде

БОГАТА гроздова реколта наспори лозята на кооператорите от бригадата на Васил Станев от ТКЗС—Тутракан. Те очакват да получат от 1 150 дка лозя 1 100 тона грозде при план 920 тона. Този голям урожай лозарите постигнаха благодарение на своя упорит труд. Те окопаха четири пъти лозята, наториха почвата със суперфосфат по 20 кг на декар, напръскаха насажденията пет пъти със специални препарати, с цел да бъдат опазени от мана та и други болести. Старателно беше извършено връзването и кършенето на лозята.

Неусетно в трудова надпревара между шестте звена в бригадата дойде и гроздоберът. Скоро ще стане един месец откакто лозарите започнаха беритбата на грозде от сорта „Болгар“ за износ. Досега бригадата е набрала, сортирала и продала на държавата над 150 тона само екстра качество грозде.

Заслужават да бъдат посочени за пример звената на Петър Порумбачанов и Димитър Змеев, продало всяко от тях по 32 тона грозде за износ. Между най-сръчните гроздоберачи се нареждат Янка Змеева, Алия Махмудова, Николина Георгиева, Стоян Статев, Тодор Чобанов, Руси Славов, Мария Станева и други.

Гроздоберът в землището на Тутраканското кооперативно стопанство е в разгара си. Грозде за износ започнаха да продават и бригадите от съставните села Пожарево и Дунавец.

Живко ИЛИЕВ
(наш кореспондент)

ДОСТОЙНИ БРАНИТЕЛИ НА СВОЯТА РОДИНА

Българската народна армия -- верен страж на социалистическата ни родина

ЧЕСТВУВАНЕТО на 21-годишнина на социалистическата революция у нас и на създаването на Българската народна армия тази година става в обстановка на нараснала политическа и трудова активност за изпълнение решенията на VIII конгрес на Партията, за по-нататъшното строителство на социализма.

Двадесет и трети септември, тази светла дата в историята на нашия народ, по решение на Политбюро на ЦК на БКП и Правителството, е определен за ден на народната армия. Рожба на Партията, армията крепне и възмажава под нейното ръководство, изпитано в десетилетните революционни класови борби срещу реакцията и монархофашизма.

Работническо-селските дружини в бурните дни на септември 1923 година са първообраз на народната армия. Опитът на Партията, натрупан тогава, легна в основата на въоръжената борба през 1941-1944 година. Потомците на априлци, на опълченците на Шипка, на септемврийците от 1923 година, по призива на Партията, тръгнаха на щурм срещу капитализма и фашизма.

В навечерието на Девети септември народоосвободителната армия наброяваше повече от 30 хиляди партизани и членове на бойни групи, поддържана от 200 хиляди ятаци и помагачи, предимно младежи, членове на БКП и РМС. Въстаналите революционни войнишки маси бяха основното ядро, на което се опря БКП при изграждането на новата Народна армия и за повишаване на нейната боеготовност и боеспособност.

Важно събитие в живота на армията беше създаването на Института на помощник-командирите, на които беше поставена отговорна задача — да провеждат партийната политика в армията и да съдействуват за сближаване на войниците с прогресивните офицери и с личен пример да поддържат висок боен дух и боеспособност във войската. Следствие на това, за късо период от време армията се превърна в здрава опора на народната власт, способна да защити националната независимост и териториалната цялост на страната.

Важно събитие в живота на армията беше приетият по предложение на Георги Димитров през 1946 година „Закон за ръководство и контрол над войската", с който вратите на армията се затвориха за лица от фашистки произход и с антидемократични настроения. Начело на частите и съединенията застанаха верни синове на народа, преминали през суровото минало на въоръжената борба — партизани, концлагеристи и ятаци.

Сега Българската народна армия разполага с прекрасно оръжие и бойна техника, превъзходна авиация, модерна артилерия и танкове, модерна радиолокационна техника и ракети с различен радиус на действие.

Българската народна армия, възпитана в дух на пламенен патриотизъм и национална гордост, дисциплинирана и добре въоръжена, непрестанно работи за укрепването на българо-съветската дружба и дружбата ѝ с армиите от социалистическия лагер.

Централният комитет на Партията, изпълнявайки решенията на VIII конгрес на БКП, извърши огромна работа по превъоръжаването на армията със съвременна бойна техника. В резултат на безкористната и братска помощ на Съветския съюз днес всички родове и видове войски са снабдени с най-нова и съвременна бойна техника, и въоръжение овладени отлично от бойците и командирите. Много са поделенията от нашата народна армия с отлични показатели по бойната и политическата подготовка, в които поделения служат и бойци от нашия окръг.

Майор Райчо РАЙЧЕВ

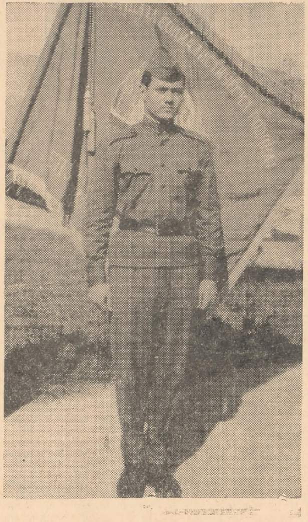

СЪБИ ПЕТРОВ ПЕТРОВ е роден в село Иширково. Служи в поделение 60270 — а — Сливен. Също е отличник по бойната и политическата подготовка. Изпълнителен боец, дисциплиниран войн. Уважава своите командири и началници, спазва строго порядките и военния устав. Като член на комсомолския актив той дава личен пример на останалите бойци при изпълнението на заповедите и разпорежданията на командуването. Особен интерес проявява към спортно-масовата работа, изучаването на техниката и повишаването на своето огнево майсторство.

Новобранска вечер

ДРУГИ години изпращането на младите войници в казармата от района на село Межден ставаше отделно във всяко село, като се провеждаха новобрански вечери, срещи и други мероприятия с новобранците. Тази година обаче общинският комитет на Комсомола взе решение, тържествената новобранска вечер с всички новобранци от района да се проведе в село Межден, като се извърши по-добра подготовка за нея. За целта бе приет специален план. Читалищният салон бе украсен, направени бяха агиттабла със снимки из живота на армията, написани бяха и поставени на видни места лозунги.

На 10 септември новобранската вечер се проведе. Присъствуваха всички младежи и девойки от селото. Новобранската вечер бе открита лично от секретаря на общинския комитет на Комсомола. След това бе прочетен доклад. А пионерите изнесоха приветствие до младите войници и им връчиха цветя. Новобранците бяха наградени.

Тази вечер утрешните млади войници дълго ще помнят.

Янка ПЕТРОВА

Отличници по бойната и политическата подготовка от Силистренски окръг

ФИЛЮ ХРИСТОВ ФИЛЕВ е роден в село Нова Черна. Служи в поделение 60 270 в град Сливен. Пълнач е на танк. Още от началото на службата проявява голямо желание в усвояването на бойната техника. Отличен стрелец със стрелково оръжие. През зимата стана отличник по бойната и политическата подготовка. Носи безупречно караулната си служба.

НЕДЕЛЧО ПЕТКОВ ХАДЖИ ДИМОВ е роден в град Дулово. Служи в поделение 15 380 в Чепеларе. Съзнателен боец, отличен войн. Отличник по бойната и политическата подготовка.

ТРИФОН АНГЕЛОВ КАЛЧЕВ е роден в град Тутракан. Служи в поделение 60 270 в град Сливен. Отличник е по бойната и политическата подготовка. Сред другарите си се ползува с добро име. Той самият е скромен и дисциплиниран боец. Участвува активно в изпълнението на всички почини и начинания в поделението, подети от дружеството на ДКМС, от партийната организация и от командуването

Младежът от Алфатар

КОГАТО Димитър Господинов Дичев, завършвайки гимназия, се завърна в родното си село Алфатар, радостта на родителите му нямаше край.

— От една грижа се отърва, ами сега накъде? — запита го бай Господин. — В техникум или в университет искаш да учиш?

— Във военно училище — отсече Димитър. Офицерската служба ми харесва, офицер ще стана!

Не го спря бай Господин, въпреки че му беше мъчно за раздялата му с Димитър. Изпрати го с много пожелания, заръча му да се обажда по-често.

Дните във военното училище не минаваха лесно. Те бяха дълги и напрегнати, изпълнени с много трудности.

Димитър съзнаваше, че на Родината са нужни добре подготвени офицери и залягаше здраво над книгата.

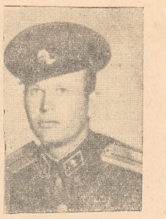

За три години, прекарани във военното училище, Димитър възмъжа, научи се да обича страстно Отечеството си, да уважава още повече своите близки. И как ва голяма беше радостта му, когато след завършването на военното училище един ден го повикаха при началника на същото и му съобщиха, че заминава на южната граница.

Заставата се хареса на младия офицер от първия ден. Той се свърза здраво с войнишкия колектив, обикна завинаги суровата гранична служба. Съобщяхали, че врагът е нарушил границата, Димитър пръв отиваше при граничарите и заедно с тях преследваха нарушителя до неговото залавяне. Колко неспокойни и безсънни нощи прекара той на границата, колко напрежение и тревоги! И винаги, когато тръгваше с оръжие в ръка срещу опасния нарушител, той знаеше, че зад него са Родината, трудовите хора, на които той трябва да осигури спокойствие и сигурност. Затова никога не се оплакваше от трудностите в службата.

След две години Димитър се ожени. Взе си невеста от Алфатар, която му роди близначета — момиче и момче. Те сега растат волно на заставата сред китните гори на Родопите.

Веднъж в годината поне младото семейство се завръща на село

—Ех, деца, много далеч отидохте, та не можем да се виждаме—ще рече бай Господин.

А Димитър ще наведе глава.

—Така е, тате, служба се е рекло. Здрави да сме.

Ще похапнат, ще се почерпят, а край тях играят малките палавници. И току се отпусне сърцето на бай Господин и той заразказва как е било при тях, когато е бил войник някога.

* * *

Заместникът по политическата част на една от граничните застави в Родопите, офицерът Димитър Господинов Дичев, и сега живее с тревогите на границата, крачи с автомат в ръка в тъмните нощи, бди за осигуряване спокойния труд на хората. Той обаче никога не забравя и родното си село Алфатар и равната добруджанска земя, която го е родила и откърмила. И затова, когато на заставата се получи писмо от родния край, той заедно с войниците се радва за успехите на окръга и заедно с тях написват колективно отговора, поздравявайки своите близки и познати.

В сняг, в студ, в дъжд и кал стои на своя пост бодър народният офицер Димитър Господинов Дичев.

Майор Димитър ДИНОВ
под. 10380 — Ивайловград

ЗЕМЛЯК

Приятно е в живота на войника,
когато си стоиш по плаца сам
и някой откъм лавката извика:
—Е хей, боеца там, ела насам!
Обърнеш се-към тебе иде с радост
другар отдавнашен, и той войник,
и ще завърже разговора сладък
със стария другар—съученик.....

Приятно е, ако на някой хребет
рече войник, дошъл до теб съвсем:
—Не бяхме ли ний заедно със тебе
на новите строежи в Рудозем?
— О, ти ли си, извикаш ти,
шахтьора
и ти ли си под славния пагон?
Поседнете, той топло заговори,
запушите под сенчестия склон....

Приятно е, ако пък си шофьор ти
и си закъсал в сухото дере
и мислиш, как ли гумата изпорти-
приятно е при тебе ЗИС да спре
и от кабината боец незнаен
резервни лепенки да донесе,
да го погледнеш ти и да познаеш
другаря твой от твойто метесе...

Приятно е! И все пак най-приятно
най-хубаво от всичко си е пак
и в зимни студове и в жега лятна
да срещнеш във казармата земляк!
За село топло той ще заговори,
ще спомене за веселите дни,
ще ти разкаже и ще ти повтори
и новите, и стари новини....

И ти—ей тъй във разговора
кратък—
се виждаш пак във своя роден край,
и тъй ти става мило на душата,
дори започва тя да си мечтай,
дори звездите стават по-големи
и слизат над войнишкия бивак...
Ей, хубаво е, дявол ба го вземе,
да срещнеш във казармата земляк!

Найден ВЪЛЧЕВ

АЛЕКСАНДЪР ЛУКИН

ОПЕРАЦИЯТА „ДАЛЕЧЕН СКОК"

(Продължение от бр. 109)

Арестуваният Мусолини под най-строга охрана тайно беше прехвърлян от един кораб на друг, докато не го затвориха в туристическия хотел „Кампо императоре" в труднодостъпния планински масив Гран Сасо в Абруцо. Мястото беше съвършено непристъпно: до хотела можеше да се стигне само по въжена линия.

Ото Скорцени съумя да стигне. По лична заповед на Хитлер той заедно с команда главорези със специални планери се приземиха до самия хотел, обезоръжиха объркалата се охрана и с лек самолет откараха дуче в Германия.

Именно тогава вдигна фашистката пропаганда невиждана гюрултия около името на Скорцени. Зад надутия брътвеж бяха умело скрити на заден план другите, много по-малки „подвизи" на Скорцени: убийството през 1934 година на австрийския канцлер Долфус, ареста по време на „аншлуса" в тази страна на президента Миклас (изчезнал безследно) и ареста на канцлера Шушниг (отправен в лагера на смъртта Заксенхаузен) и зверските разправи над мирни жители в Югославия и Съветския съюз.

Към момента на описваните събития щурмбанфюрерът Ото Скорцени беше таен шеф на есесовските терористи и диверсанти в VI-то управление към Главното управление на имперската безопасност. От него се страхуваше дори самият началник на VI-то управление групенфюрерът от СС Валтер Шеленберг. И как няма да се бои! Та нали на този пост като дресировач на есесовските тайни убийци Скорцени беше препоръчан не от някой друг, а лично от началника на Главното управление на имперската безопасност, началник на службата и полицията по безопасността Ернст Калтенбрунер! И в СС и в СД всички знаеха, че Калтенбрунер и Скорцени ги свързва отдавнашна, петнадесетгодишна дружба.

Ето с какъв човек имаше намерение Фон Ортел да запознае Николай Иванович Кузнецов!

Едва късно след полунощ есесовецът напомни на Зиберт за своето положение. Той беше вече много пиян. Може би, поради възбудата, свързана с предстоящото заминаване, но Ортел, за пръв път от времето на цялото им запознанство със Зиберт, беше загубил контрол над себе си. Очите му блестяха трескаво, думите му станаха сбити и непонятни. Когато той наливаше на Зиберт следващата — бог знае коя вече по ред — чаша с коняк, неговата винаги твърда ръка необичайно трепереше. Няколко капки от янтарната течност се разпълзяха като петна върху колосаната покривка.

— Е, Паул, какво намислихте?

Кузнецов се разсмя.

— Вие не ми казахте главното, щурмбанфюрер, което аз ще трябва да върша?

— То е същото, каквото сте правили вече много пъти — да рискувате живота си. Наистина не в този мундир, а в гражданско облекло. И още една разлика: в случай на успех, освен нова лентичка вие ще получите и пари, истински пари, а не тези мръсни марки, които вие така щедро хвърляте в тези жалки кръчми.

Тук вече Кузнецов се учуди истински. Фон Ортел го хвана за рамото, едва ли не насила го притисна към стола и горещо задиша в самото му ухо:

— Това ще бъдат истински пари, приятелю мой, с които никъде няма да пропаднеш, дори и ако нашият любим велик райх се стопи като сапунен мехур! Злато, долари, фунтове! А такива хора като нас, Зиберт, винаги ще трябват. Разбира се, с руснаците не можем да се разберем. Те мен просто ще ме обесят. Вие може би ще се отървете с десетина години някъде в Сибир. Това също не е една от най-хубавите перспективи. Но, слава богу, на земята още има съвсем не лоши места — Южна Америка например. А?! А с американците или с англичаните аз мисля, че ние рано или късно ще си подобрим отношенията, трябва само време...

Кузнецов беше като гръмнат от този невероятен цинизъм, може би, това е провокация? Едва ли... Такива рисковани думи в хитлерова Германия никой нямаше кураж да произнесе, дори и с провокационна цел. Бавно, като че ли размисляйки в себе си, Кузнецов нерешително каза:

— Та вие мислите, Ортел, че нашето дело върви към лошо?

— Лошо! — И Фон Ортел грубо изруга. — След Сталинград и Курск нас може да ни спаси само някакво чудо. А ролята на чудотворци е възложена на мен, на Скорцени. . . Е, и на още някои. Вие също можете да станете един от тези светии, само ако пожелаете. Да пием за чудесата!

Пиха. Фон Ортел продължи:

— Аз отивам в Иран, приятелю мой.

Зиберт много естествено се учуди:

— В Иран? Аз мисля, че вашата специалност е Русия.

Ортел поклати глава.

— Този път е Иран. В края на ноември там ще се събере Голямата тройка. Ние ще повторим скока в Абруцо. Ние ще ликвидираме голямата тройка и ще изменим хода на войната! Ще направим опит да отвлечем Рузвелт, за да може фюрерът по-лесно да се разбере с Америка.

Николай Иванович почувствува, как вътре в него нещо като че ли се скъса, той с мъка се сдържа веднага, под звуците на оркестъра, звъна на чашите и пияните възгласи на хитлеристите да не стреля в самодоволното, лъснало от изпития коняк лице на есесовеца. Сдържа се. Само за миг стисна юмруците си под масата.

Между това Фон Ортел увлекателно продължаваше:

Излитаме на няколко групи. Хората подготвяме в специална школа в Копенхаген. Вие също ще трябва да се отправите там за две седмици, за да се научите на нещичко.

— Е, какво — твърдо каза Кузнецов — аз съм съгласен.

Фон Ортел не скри своето удоволствие.

— Ето, това е вече мъжки разговор, Паул! Значи, аз разчитам на вас.

В отреда Кузнецов се върна възбуден до крайна степен. Дори без да се преоблече той доложи на Дмитрий Николаевич Медведев, на заместник-командира по политическата част Сергей Трофимович Стехов и на мен за готвещото се покушение над ръководителите на антихитлеристката коалиция.

—Трябва да се намери фотография на фон Ортел — казах аз, след като чух доклада на Кузнецов.— Трябва напълно да му спечелим доверието и да узнаем точно кой освен него и Скорцени се готви за това отпътуване, белезите на тези хора, адресите в Техеран и, най-сетне, плана на покушението.

Кузнецов се замисли и със съжаление поклати глава.

— Страхувам се, че да го фотографираме незабелязано, така че да се получи ясна снимка, е невъзможно. Той е много внимателен. На улицата винаги си смъква козирката на фуражката над очите, в помещенията сяда в тъмните ъгли, подпира с лявата си ръка лицето... Пък и много време ще отиде за пращане на снимката в Москва, а останаха броени дни.

И аз самият знаех, че времето е малко. Имаше само един изход. Ние дадохме лист хартия на Николай Иванович и му предложихме да състави онова, което в криминалистиката се нарича словесен портрет, или преведено на обикновен език—изключително точно и подробно описание на външността на човека, направено по определена система.

Много криминалисти при търсенето на престъпници предпочитат да се ползват от словесен портрет, отколкото от фотография, защото фотографията често хваща случайното, нехарактерно за даден човек изражение на лицето или фиксира действията му само под един ъгъл. Словесният портрет почива върху обективни, неизменни белези.

Съставянето на правилен словесен портрет е сложна работа, изискваща много остра наблюдателност. Дори на такъв внимателен човек като Николай Кузнецов за това бяха нужни един и половина часа напрегнат труд.

Веднага беше изпратена радиограма със съобщението за готвещото се покушение и със словесния портрет на фон Ортел.

* * *

. . . В голямо сиво здание в центъра на Москва стегнат капитан сложи върху масата на един от ръководителите на съветското контраразузнаване току-що разшифрованата радиограма, получена от особения чекистки отред, който се командуваше от полковник Д. Н. Медведев.

Ръководителят, вече възрастен човек с много изморено лице, извади от джоба си очила, грижливо изтри стъклата им с парче от велур и се задълбочи в четене.

— Да — каза той в размисъл, като че ли на себе си — събират се доста интересни факти.

Той излезе иззад масата и като намести шифъра на ключалката отвори тежката врата на голяма каса, взидана в стената на кабинета. Като порови в стоманената вътрешност на касата, той извади от нея две листчета и внимателно ги препрочете и двете. Зад оскъдните редове на първото от тези две донесения пред неговите очи, като че ли оживяла, се представи картината на станалите през тези дни събития. . .

(Следва)

ЗЪРНЕНИЯТ ПРОБЛЕМ — ОСНОВНА ЗАДАЧА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

I. ОБРАБОТКА НА ПОЧВАТА

(Продължение от 1-ва стр.)

В челните стопанства от нашата страна историята на полето е най-сигурният помощник на стопанския ръководител и агронома при решаване въпросите по отделните агромероприятия.

Не може да се говори за научно ръководство на селското стопанство без водене историята на полетата и правилно редуване на културите. Тази необходимост трябва добре да бъде разбрана от всички ръководители на ТКЗС и ДЗС и внедрена в практиката от агрономите.

За да получим максимален ефект от наличните торове и техниката, специалистите ще трябва да разполагат с изчерпателни данни за всеки блок за редица години назад, за да могат съобразно с това да разработят най-изгодните в икономическо отношение агромероприятия.

В агротехниката на зимните житни култури при нашите условия извънредно важно значение има предсеитбената обработка. Обичайно явление е у нас през август и септември да настъпят силни засушавания и обработката да се затрудни. Редица години в резултат на това засушаване сме принудени да извършваме плитка обработка чрез дискуване с неподходящи за целта оръдия, каквито са дисковите лющилници. Дискуваната почва се разпрашава на дълбочина 4—6 см и сеитбата става много некачествена поради това, че семената се заравят на 2—3 см и при първия дъжд след сеитбата, след слягане на образуваната пепел, голяма част от тях остават на повърхността. Възелът на братене при такива растения остава открит или извънредно плитко, поради което голяма част от тях при първите зимни студове загиват. Валирането на такива посеви не оказва абсолютно никакъв ефект.

ТКЗС — Секулово редица години получава и при най-неблагоприятни условия по 230—240 кг пшеница, но никога не дискува, а като правило извършва оран на дълбочина 15—18 см. Опитите в някои институти също така доказват, че дискуването понижава добива от 3,5 на сто в Ген. Тошево до 15 на сто в Чирпан. Щом при институтски условия съществува отклонение на добива, в условията на масовата практика това отклонение ще бъде още по-голямо и то е доказано от практиката.

На настоящия пленум ще трябва да обсъдим най-задълбочено въпроса за предсеитбената обработка и нейната дълбочина.

Изхождайки от многогодишния опит на ТКЗС — Секулово, от данните за добивите върху нормално орано стърнище и масовата практика през есента на 1964 год., когато навсякаде орахме на дълбочина 18 — 25 см, трябва определено да кажем, че всички преимущества са на страната на оранта. През пролетта на 1965 год. само на ограничени площи се наблюдаваше изтегляне на растенията. Това се дължи на факта, че след оранта ние успяхме да заровим семената на дълбочина 4—5 см, растенията се вкорениха много добре и въпреки известното замръзване и размръзване на почвата, възелът на братене беше през цялото време закрит с 1—2 см. почва. Тези посеви само след едно валиране се възстановиха много бързо и след това се развиваха нормално. Такива посеви агрономите видяха в Калипетрово и Ламбриново. Въпреки признаците на изтегляне в началото на пролетта посевът в Ламбриново даде по 350 кг от декар.

Ние смятаме, че дълбоката предсеитбена обработка особено за сорта „Безостая—1“, е извънредно необходима и трябва да я извършваме, като спазваме главното изискване — почвата да не се кърти на буци. Щом на дълбочина 25 см изкарваме рохкава почва, в никакъв случай не бива да робуваме на схващането за твърдо легло на семената и да орем на 10—12 см като къртим буци. Това е въпрос, който заслужава особено голямо внимание, тъй като сортът „Безостая—1“, който става основен за окръга, има най-големи изисквания към водния режим в сравнение със сортовете „100 — 10“ и „301“, а при дълбока обработка водният режим през пролетта е много по-добър в орните площи, отколкото в дискуваните и е право пропорционален на дълбочината на оранта.

По данни на Образцов чифлик — Русе по-добрият растеж и развитие на пшеницата през есента на по-плитките обработки се дължи на по-добрата навлажняемост и по-добрия хранителен режим на повърхностния почвен слой, а през пролетта обратно — по-добра навлажняемост и по-добър хранителен режим има горният почвен слой при по-дълбоките обработки. Така например при опит след предшественик фий за зърно на 2 октомври в хоризонт 0—60 см в дискуваните парцели влагата е била 2,1 до 3,22 на сто в повече в сравнение с влагата в площите, орани на 22 см, а на 15 май следващата година на същите площи влагата в дискуваните парцели е била 1,67 на сто до 3,20 на сто в по-малко в сравнение с площите, орани на 22 см.

Друг опит показва, че на 28 ноември в слоя 0—50 см при дискуваните площи влагата е с 1 на сто в повече отколкото ораните на 22 см, а на 2 юни следващата година в същия хоризонт влагата в дискуваните площи е била с 2,66 на сто по-малко.

Общо взето през години със засушлива пролет, каквито преобладават при нас, по-добра навлажняемост имаме при дълбоките предсеитбени обработки, докато през годините с нормални пролетни валежи, разликите са по-малки.

Парцелите, обработени чрез дискуване, се характеризират и с по-слабата си водопроницаемост. Така например по данни на Образцов чифлик за 6 часа дискуваните парцели поемат 10 — 20 л вода на кв. м, докато ораните на 18 — 20 см попиват средно по 35 л.

Кореновата система на пшеницата се развива по-добре при по-дълбока предсеитбена обработка, понеже разполага с по-голям хранителен фронт.

Разбира се, при изключително неблагоприятна година, когато независимо от дълбочината на оранта се кърти на буци, ще се наложи да преминем към плитки обработки, които обаче в никакъв случай не бива да извършваме с лющилници, а само с дискови плугове. Те в най-лошия случай осигуряват дълбочина 10 — 12 см. Естествено е, че наличните 64 дискови плугове са съвършено недостатъчни. Наложително е в най-близко време да се внесат поне още 120 броя.

За положителното въздействие върху добива при дълбоката предсеитбена обработка говори примерът на бригадата в Слатина, където от площ 320 дка през настоящата година се получи по 450 кг от сорта „Безостая—1“. Предсеитбената оран е извършена през август 1964 год. Агрономът на стопанството опитва да оре на10 —15 см, но почвата се кърти на буци. Той не робува на изискването за осигуряване на твърдо легло и пуска плуга на дълбочина 25—27 см, при която дълбочина не се получават буци и с това осигурява условия за нормална сеитба.

Предлагаме пленумът да направи следния извод за предсеитбената обработка на пшеницата и ечемика:

При суха есен, когато е невъзможно да се оре без буци, независимо от дълбочината да се извършва обработка от 8—12 см дълбочина с дискови плугове, а при благоприятни условия — оран на дълбочина 18—25 см в зависимост от предшественика и сорта, който ще засяваме.

Наличните в момента плугове не могат да дадат качествена предсеитбена оран главно поради това, че са широкозахватни. Ние не можем да си позволим лукса да имаме отделни плугове за предсеитбена и дълбока оран. Би следвало да се внедрят в най-къси срокове плугове със захват на браздата 15—18 см и дълбочина 30—35 см Такъв плуг би могъл да извършва качествена дълбока и предсеитбена оран. За подобряване качеството на оранта трябва да се ориентираме решително към винтообразни метателни дъски, снабдени с допълнително ухо, посредством което ще постигнем при всички условия пълно обръщане на орния пласт. Такива плугове ще ни бъдат необходими 190 броя за тежките и 220 броя за средните трактори.

Правилната обработка и подходящият сортов състав — условия за високи добиви

Изказване на ПАНАЙОТ СТАНЕВ — директор на Научно-изследователския институт „Образцов чифлик“ край — гр. Русе

ДОКЛАДЪТ, изнесен от др. Николов беше съобразен с най-новите научни изследвания в областта на зърненото производство. Той обхващаше важните моменти, които трябва да се спазват, за да се получат високи добиви от основните житни култури. В него са дадени практически насоки, съобразени с условията, които съществуват в окръга.

Аз искам да допълня някои неща и да изкажа своето мнение по тези въпроси. Преди няколко дни в Русе заседаваше Международен симпозиум по царевицата. След това делегатите обиколиха различни райони от нашата страна. В Силистренски окръг им направиха впечатление многото неизорани площи. Ние оправдавахме това със сушата. Но те считаха тези оправдания за неоснователни, тъй като са известни машини, които са в състояние да подготвят почвата при засушливи условия.

Наистина в ръководителите на стопанствата от вашия окръг съществува мнение да се изчака падането на дъжд, поради което се забавя предсеитбената подготовка на почвата. Не бива обаче да разчитаме на дъжд. Миналата есен,която беше изключителна за нашия район, няма да се повтори. През септември тогава паднаха 200 литра дъжд на квадратен метър, но обикновено при нашите условия през този период валежите са много по-малко.

Данните от проведените опити в „Образцов чифлик“ в продължение на много години показват, че независимо от това каква е есента, изостане ли сеитбата след 25 октомври, резултатите от отглеждането на есенниците са много по-лоши, отколкото при ранната сеитба.

Следователно, макар и при сухи условия, трябва да направим всичко възможно, за да подготвим навреме почвата и да засеем есенниците в периода от 1 до 20 октомври, както е установено от дългогодишната практика. А за високодобивния сорт „Безостая“—1“ този срок трябва да бъде от 1 до 15 октомври.

Въпросът за предсеитбената подготовка беше обсъден в нашия институт. Определено трябва да ви кажа, че не само ние, българските специалисти, но и чуждестранните, най-вече югославските препоръчваха да се използват на всяка цена за тази цел дисковите плугове. С тях може да се подготви почвата на 18—20 см дълбочина. Прилагайки тази подготовка, съчетана с обилно торене, през миналата година ние постигнахме 14 процента по-висок добив, отколкото при обикновената плитка обработка.

При обикновената плитка обработка, извършена с дискови лющилници, се получава само едно разпрашаване на почвата. на дълбочина 5—6 сантиметра Сеялката заравя семената в слоя прах на дълбочина 2—3 см и след падането на дъжд растенията се оголват, не могат да се вкоренят добре и се получават лоши резултати. На такива посеви не помага дори и валирането.

Качеството на сеитбата е от голямо значение за добивите от зърнените култури. Затова трябва почвата да бъде подготвена така, че да може да се извърши висококачествена сеитба. Не направим ли това, ние обричаме на провал реколтата от есенниците.

Важен въпрос, който не е решен при нас, е въпросът за семепроизводството на пшеницата и на др. култури. През 1957-59 година житните посеви се бяха изчистили от ръж, но сега тя се появи отново. Появиха се и различни отклонения в сорта „Безостая—1“. Това показва, че при нас системата на семепроизводство е влошена. За да се подобри работата, стопанствата трябва по-често да правят сортообмен, а не на 4—5 години, както досега. Те трябва да обърнат по-голямо внимание на семенните участъци. Да не се апробират случайни посеви и от тях да се взема зърно за семе. По този въпрос трябва да се въведе много строг контрол, като се започне най-напред от научните институти. Те трябва да произвеждат много по-големи количества елитни семена и на всеки две години стопанствата да подменят посевния материал на семенните участъци. На тях да се въведе също задължителна апробация.

През август посетих югославски държавни стопанства и ми направи впечатление високото ниво на семепроизводство в тях. Същото нещо е и в Румъния. Ние сега не сме вече в 1952—1953 година. Опитът на нашите кооператори е много по-висок и ние вече успешно можем да решим този въпрос и при нас. Наскоро в София ще бъде обсъдена новата система на елитното семепроизводство. Тя ще реши обмяната на посевния материал да става за по-кратък период.

От нашите опити се вижда, че качествените семена дават с 15 процента по-висок добив от обикновените. За да разполагаме с такива, обаче трябва да снабдим стопанствата с добри семечистачни машини.

По отношение на сортовия състав на пшеницата смятам, че др. Николов правилно отбеляза предимството на сорта „Безостая—1“. Но да не се счита, че той е сорт без дефекти. Скоро ще се появят нови по-ценни сортове и хибриди. Но засега „Безостая—1“ е най-добрият сорт за нас. Той обаче изисква висока агротехника, по-дълбока обработка, обилно торене и посев на норма от 500 до 700 семена на квадратен метър. Той изисква успешно да се провежда химическа или ръчна борба с плевелите. Най-голям негов недостатък е, че се напада от брашнеста мана. Но при употреба на повече фосфорни торове този недостатък може да бъде избегнат.

Окръгът трябва да следи какви сортове се изпитват в научните институти и сортовите участъци. Щом се появи нов сорт, той да се изпита в някои стопанства и, ако резултатите от него са добри, веднага да се размножи. Новото трябва бързо да си пробива път в практиката.

По отношение на ечемика считам, че той е ефективна култура и трябва да намери своето място. Сортовете от него, с които разполагаме обаче, са неустойчиви на полягане и неподходящи за новата агротехника. Много добри резултати може да даде отглеждането на смес от ечемик и пшеница сорт „Сан—Пасторе“ в съотношение 1:1. Такива посеви дават повече зърно и не полягат. Те могат да се торят с по- високи дози торове.

Хибридите от царевицата, с които ние разполагаме сега не са най-добрите. Ние сега усилено търсим да се сдобием с нови хибриди — наши или чуждестранни. Най-новото, което се изнесе на проведения симпозиум са предимствата на използването на простите междулинейни хибриди пред двойнолинейните. При тях имаме по-евтино и по-опростено семепроизводство и по-силно изразен хетерозисен ефект. Ние разполагаме с много добри линии и в някои стопанства ще направим опит с прости хибриди.

В доклада не се засегна въпросът за хербецидите. Вярно е, че те липсват в достатъчни количества. Но въпроса е поставен за разрешение централно. Не може една страна с модерно земеделие да не прилага хербециди. Ако ги използваме масово в отглеждането на царевицата ще премахнем ръчния труд в обработването ѝ. Извършването на пунктирана сеитба ще премахне и разреждането на тази култура. В момента се водят преговори с Румъния за доставяне на специални гнездосеялки които наред с извършването на такава сеитба, обеззаразяват посевния материал и внасят хербециди и минерални торове в почвата. С приложението на тази сеялка посевната норма при царевицата може да бъде намалена до 300 грама на декар, а при слънчогледа до 200 грама. Важен въпрос в отглеждането на царевицата е срокът на сеитбата. Резултатите от нашите опити говорят в полза на ранната сеитба, която трябва да се извърши между 5 и 10 април. И през студена и влажна пролет такава сеитба може да се извършва без страх, при положение че посевния материал е много добре обеззаразен.

В момента ние разполагаме с няколко хибрида царевица като „Висконзин“ „ВИР—42“, „Охайо“, „Небраска“, „Канзас“ и др. Нашият институт сега пуска за производствено изпитване нов хибрид, който е със 7—8 дни по-ран от „Висконзин“. Независимо от това засега масово трябва да се използва в производството хибрида „Висконзин“. Не трябва да се изоставя обаче и „Канзас“, който дава по-добри резултати при поливни условия. От „Охайо“ трябва да се откажем понеже много силно брати и не е устойчив на полягане.

Това са въпросите, които смятах да поставя на настоящия пленум.

ТРЕВОГА

Вместо 8400 — едва 740 куб. м. листников фураж

ЗА ДА ПОДПОМОГНЕ кооперативните стопанства по набавянето на фураж за добитъка през зимата Комитетът по горите и горската промишленост, съвместно с Министерството на селскостопанското производство разпоредиха да се използват благоприятните възможности, които предлагат горите при провеждането на промишлената сеч за набавяне още през юли и август на достатъчно количество листников фураж. Обаче тази задача не навсякъде намери правилно разбиране и нейното изпълнение неоправдано се протака. Изпуска се най-хубавото време за набавяне на листников фураж, а така той губи от хранителната си и витаминна стойност. Освен това, ако не се вземат решителни мерки, по-късно кооперативните стопанства ще бъдат заети изцяло с прибирането на царевицата, есенната сеитба и други задачи.

Че действително мудно се придвижва този вопрос говорят отчетните данни, които постъпват в Горското стопанство в гр. Дулово от ТКЗС в района на стопанството. Досега са набавени в района едва 740 куб. м листников фураж, а планът е 8400 куб. м. Повече от всякога е необходима намесата на Управлението на селскостопанското производство при Окръжния народен съвет, за да се ускори изпълнението на тази важна селскостопанска задача.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Името на ресторанта зависи от културата на обслужването

ТЪРГОВСКИТЕ работници имат най-близка връзка с трудещите се. Затова не е случайно, че при тях е издигнат лозунг за култура на обслужването. Лошото отношение към клиентите и най-малкото нехайство по отношение изпълнение на задълженията оставя лошо впечатление в хората, и в трудещите се оформя отрицателно мнение не само за дадения служител, а и за самото търговско предприятие. Такова например е моето мнение за ресторант—градината в гр. Дулово. На 13 септември бях по работа в този град. На обяд се отбих в ресторанта да обядвам. Дадох поръчката и зачаках. На съседната маса бяха седнали няколко шофьори, които пътуваха за Варна. Те също чакаха и настояваха да ги обслужат по бързо. На мен се сервира точно след 55 минути, после чаках 20 минути за да платя. Заинтересувах се дали и на другите маси се сервира бавно. Положението и там бе като при нас.

Ясно е, че организацията на труда в ресторант—градината в Дулово нещо куца. Може би не достигат сервитьорите или пък не са обучени добре. Причината не зная, но каквато и да е тя, ръководството на „Наркоопа“ трябва да осигури бързо и културно обслужване на клиентите си. Това е негово основно задължение.

Митко БЛАГОЕВСКИ

Кооператорите от ТКЗС — Средище започнаха да полагат есенно-зимните грижи за овощните насаждения.

НА СНИМКАТА: Трактористът Латиф Сюлейманов и прикачвачът Ерол Зекирев от втора лозаро-овощарска бригада орат овощната градина.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

От люцерновото семе — 75000 лв над плана

ЗА КОМПЕНСИРАНЕ на загубите, нанесени от сушата и градушката, ръководството на ТКЗС „Христо Ботев“ — Тутракан разработи и прие редица мероприятия с оглед да бъде изпълнен и преизпълнен годишния финансово-производствен план на стопанството. С тези мероприятия бяха запознати бригадирите, завеждащ фермите, звеноводите, специалистите и всички кооператори, които се заловиха за тяхното изпълнение.

В едно от мероприятията бе предвидено да се получи и продаде на държавата 20 тона люцерново семе за 50 000 лв. Но при една обиколка на люцерновите площи беше преценено, че е възможно да се получи повече люцерново семе от предвиденото в мероприятията. Люцерната се разви и израстна хубава, благодарение на това, че за нея се положиха големи грижи. Беше извършено трикратно пръскане на люцерната против вредители, като едното пръскане се извърши със самолет, а другите две — с РЗБ — машини. Посевът от съответните производствени участъци като в Тутракан, Антимово, Пожарево, Дунавец и други, при втория откос се разви и израстна голям и завърза хубави семена.

Жътвата и вършитбата на люцерната от определените за семе 800 дка се извърши с пет комбайни приспособени за целта, след което семето бе почистено и сортирано на площадките, а оттам бе извозено в „Сортови семена“ — Тутракан.

От изпълнението на това мероприятие в кооператива са получени 51 тона люцерново семе, което бе продадено за 125 000 лв.

Много добри грижи за посевите положиха бригадирите от Пожарево и Дунавец — Ганчо Радулов и Недялко Недялков, а също така и участъковия агроном Стоян Куцаров. Те получиха най-висок добив семе от декар — средно по 75 кг.

Живко ТРУШЕВ
(наш кореспондент)

ОСЕМНАДЕСЕТТЕ

РАНО Е. Септемврийското слънце едва е помилвало тихите води на реката. Мощни влекачи, помъкнали след себе си тежки конвои пъплят срещу течението. На десния бряг е спрял плавателен съд натоварен с камъш. Работници от „Транспред“ разтоварват камъшитовите плочи. Дървената скеля прощи под нозете им, накланя се ту на едната, ту на другата страна.

Така ги заварихме в този ранен септемврийски ден осемнадесетте преносвачи от бригадата за комунистически труд, работеща на обект „гемиите“.

Бригадата на Бальо. Така е известна тя и в Транспред и на клиентите. Първата бригада завоювала с чест почетното звание, първата и в изпълнението на производствените задачи. Спряхме се и започнахме разговор, но този път за плана не стана дума. Познавахме ги от други срещи и искахме да кажат нещо друго. Слушахме и бригадира Бальо Илиев и профгрупорга Петър Шиков. Като на филмова лента мина пред нас животът на бригадата — с трудностите, с радостите.

„Ние не само работим за изпълнението на плана и обещанията. Имаме и други стремежи — четем вестници и книги, ходим колективно на кино, театър, мач, а когато сме в командировка в Русе—и на опера. С нас са и семействата ни. Наградата на бригадата е награда и за тях. А колко се радваме, когато чевствуваме рождени дни. Имаме специално решение — на всеки рожденец да дадем подарък от цялата бригада“.

Влязохме в стаята на работниците. Тя е обикновена моряшка каюта. Тук нощуват когато са на път, тук прекарват свободното си време. Грижливо подредени легла, маса, столове, а на масата тетрадка. По всичко личи, че е водена от тях. В нея има интересни неща — тя е живата история на бригадата. „Има и неприятни неща писани тук„ — казва профгрупоргът Шиков. — „Наказвали сме някои, които са изменили на реда и законите в бригадата“.

Хубавото обаче е това, че лошото е послужило за урок на останалите. Грешките не са повтаряни.

Позаинтересувахме се за заболяемостта и злополуките. Та нали бригадата не работи при леки условия? „Болни нямаме — пак взе думата профгрупоргът, —но и да имаме предварително сме помислили за тях. Решили сме ако някой се разболее всички да работим извънредно и да изработим и неговата норма. Така не лишаваме разболялия се от пълното му възнаграждение“.

Разделихме се с тези жизнерадостни и работливи хора, с тяхното трудово ежедневие. В мен оста на образа на осемнадесетте—гордостта на „Транспред“—Силистра. Отсреща зеленееше китния румънски бряг. Зад нас продължи шумът на скелята. Пак пращяха камъшитовите плочи, а септемврийското слънце галеше загорялите лица на работниците.

Марийка БЕЛЕВА

Икономическото сътрудничество между Народна Република България и СФРЮ

НЕПОСРЕДСТВЕНОТО съседство и близостта на българския народ с югославските народи дават възможности за полезно икономическо сътрудничество, но в миналото икономическите отношения между двете държави бяха слабо развити. Основна причина за това беше несамостоятелната политика на правителствата им, които се намираха под силното политическо и икономическо влияние на различни империалистически държави. Острите борби за пазари и икономическо господство на Балканите влияеха отрицателно и върху стопанските отношения между Югославия и България.

Преди Втората световна война Югославия заемаше около 0,3 от българския стокообмем. Благоприятни условия за разширяване на икономическите връзки между двете страни се създадоха след победата на социалистическата революция. На 29 декември 1960 година между Югославия и България беше подписана дългосрочна търговска спогодба за периода 1961-1965 година.

През октомври 1962 година в Белград бяха водени преговори и подписани редица спогодби за сътрудничество, между които и нова значително разширена дългосрочна спогодба за стокообмен за периода 1963—1965 година. А през 1964 година стокообменът достигна 21 470 000 долара и с това надхвърли равнището от 1955 година с повече от 11 пъти. Предвижда се през 1965 година стокообменът да достигне 32 300 000 долара или да нарасне около 50 на сто в сравнение с 1964 година.

Увеличаването на стокообмена говори за бързо нарасналите възможности на двете страни и за подобрената работа на външно-търговските органи.

Значително се измени и разшири номенклатурата на българския износ за Югославия. Преди Втората световна война са били изнасяни само 5-6 вида български стоки: каменни въглища, кожи, семена, тухли и др., а след 1955 година се изнасят десетки видове промишлени суровини и хранителни стоки. До 1963 година преобладаващ дял — около 60-70 на сто — от българския износ за Югославия заемаха хранителните стоки: свине, свинско месо, яйца, фасул и др. На второ място бяха промишлените суровини— цимент, флуорит, каолин, петрол, сяра, стомана на блокове, амониев бикарбонат, натриева селитра, калцинирана сода, сода каустик и др.

Бързото развитие на промишлеността позволи все повече да се разширява размяната на промишлени изделия, в това число и на машини и съоръжения. До 1958 година българският износ на машини и съоръжения за Югославия не заемаше и 1 на сто. През 1961 — 1962 година той възлезе на 3 на сто, а през 1963 и 1964 година достигна до 10-12 на сто от общия износ.

Сериозни изменения настъпиха и в номенклатурата на нашия внос от Югославия. Най-голям дял заемат металите. На второ място са промишлените суровини, а през последните години значително нарасна вносът на югославски машини и съоръжения за хранителната и химическата промишленост, селскостопански машини, автобуси, леки коли и др.

Съгласно протокола за стокообмен за 1965 година се предвижда България да достави на Югославия стоки за 16 400 000 долара. Нашата страна доставя на Югославия стругове, бормашини, електрокари, тракторни резервни части, електросъоръжения, материали и апарати, дебела ламарина, чугун, талк, каолин, флуорит, различни нефтопродукти, цимент, плоско стъкло, разни химически и фармацевтични произведения, памучни тъкани, стоки за широко потребление и други.

През тази година нашата страна ще внесе от Югославия стоки за 15 900 000 долара, в това число машини и съоръжения за 5 500 000 долара. Ние купуваме от Югославия каруселни стругове, разни селскостопански машини, транспортни средства, апарати и инструменти, стоки за широко потребление и други.

Постигнатите резултати обаче все още са под възможностите, които икономиките на двете страни предоставят. Бързото развитие на промишлеността и особено на машиностроенето открива нови, широки възможности за размяна на машиностроителна продукция, на основата на взаимното коопериране и специализиране в производството на отделни детайли, възли, машини, и технологични линии.

Проучват се съществуващите възможности за коопериране между наши и югославски предприятия в производството на линии за хлебопроизводството и месокомбинатите, на хладилници и хладилни агрегати, голямогабаритни металорежещи машини и шлайфмашини и инструментални фрезмашини, водни турбини, в производството на електросъоръжения за комплектни доставки, на кораби и съоръжения за тях, в производството на нови изделия на радиоелектрониката и съобщителната техника и други.

През последните години нашата страна построи няколко комплектни обекти в Югославия: цех за пектин към фабрика „Будимка“ — град Ужичка Пожега, който бе пуснат в експлоатация през 1964 г; към същата фабрика е монтирана сушилна инсталация за плодове и зеленчуци; в град Панчево — цех за декстрин; към нишестената фабрика в Суботица — също цех за декстрин.

Една от най-красивите сгради в Скопие е универсалната зрителна зала, която събира 2000 души. Тя е проектирана от български архитекти и построена от български работници и специалисти. Залата ще бъде използувана за театър, цирк, за музикални забави, събрания и пр. Тя бе завършена и предадена за експлоатация на 26 август т. г.

Научно-техническото сътрудничество също се характеризира с тенденцията на постоянно разширяване. То спомага за пренасяне на опита в отделните области от едната в другата страна, за по-бързото усвояване и внедряване на техническия прогрес. Разшири се и сътрудничеството в областта на транспорта.

Постигнати са значителни успехи в развитието на икономическите отношения между България и Югославия. Но това далеч не изчерпва възможностите на двете страни.

Емил ИЛИЕВ

Осемдесет години Български червен кръст

ХУМАНИЗМЪТ е една благородна идея, която признава човека за висша ценност и изисква зачитане на човешкото достоинство във всички сфери на обществения и личния живот. Неговото развитие е вървяло заедно с борбите и стремежите на народите за създаване на един нов и по-справедлив свят, където човешката личност ще намери своето свободно, хармонично развитие и усъвършенствуване.

Червеният кръст и неговото създаване е свързано с осъществяване въжделенията на човечеството за хуманност във взаимоотношенията между хората и за облекчаване на страданията им.

Още с първите си стъпки червеният кръст се утвърждава като широка обществена, хуманитарна международна организация.

Българския червен кръст е една от най-старите обществени организации в нашата страна. Възникнал под влиянието и с подкрепата на санитарната мисия на руския червен кръст по време на освободителната война и по инициатива на шепа български медицински работници руски възпитаници, българският червен кръст измина дълъг и труден път.

На 20. IX. 1885 г. с указ на правителството се удобрява устава на дружеството и от тази дата започва летоброенето на българския червен кръст.

Сръбско-българската война подпомогна твърде много възмъжаването на българския червен кръст и доведе до активизиране на неговата дейност.

През 1900 и 1901 год. със съдействието на тогавашния руски пълномощен министър Бахметиев е била открита първата българска болница и училище за медецински сестри. Ценна помощ е оказвал българският червен кръст и по време на Балканската и Първата световна война чрез откриване на болници, обучаване на санитарен персонал и др. През месец юни 1921 г. започва провеждане на всенародна акция за подпомагане на гладуващото население в младата съветска държава.

Днес в редовете на българския червен кръст членуват над 1 650 000 души, от които 80 на сто са работници и трудящи се селяни. Членовете на организацията сега са 20 на сто от броя на населението на страната.

Под ръководството на Българската комунистическа партия, Българският червен кръст израстна като истинска народна организация най-тясно свързана с всички слоеве на населението. Навсякаде по страната — в заводи, предприятия, квартали, учреждения, училища, ТКЗС, ДЗС, по строителните площадки има дружества на българския червен кръст, чиято бройка надхвърля 11 470.

Българските червенокръстци никога няма да забравят и с благодарност винаги ще си спомнят огромната морална подкрепа, която др. Георги Димитров даде на делото на Българския червен кръст през 1947 г. в навечерието на първия конгрес на организацията. „Високо благородното и народополезно дело на дружеството червен кръст — писа той — заслужава най-широка подкрепа от страна на цялата българска общественост, на всички патриоти и патриотки от градовете и селата на нашата Народна република, на всички честни отечественофронтовци“.

Д-р РАЙЧЕВ

Пред декадата на Белоруската култура

ПО КОЛОВОЗИТЕ НА СЕДЕМЛЕТКАТА

РЕПУБЛИКА-партизанка, република-труженица, държава-учредителка на Организацията на Обединените нации, твърд борец за мир и сътрудничество между народите, срещу империалистическите завоеватели и подпалвачи на война — така е известна на световната общественост Белоруската социалистическа съветска република..

Образувана като самостоятелна суверенна държава на 1 януари 1919 година, Белоруската ССР доброволно влиза в състава на Съюза на съветските социалистически републики през декември 1922 година.

В дружното семейство на петнайсетте братски съветски републики и с тяхна помощ и поддръжка белоруският народ за кратък исторически срок ликвидира вековната си икономическа изостаналост, изгради социалистическо общество и тръгна по широкия път на съвременен прогрес.

През годините на съветската власт преди Великата отечествена война на Съветския народ срещу германо-фашистките завоеватели белоруският народ под ръководството на Комунистическата партия създаде мощна процъфтяваща икономика с високо развита промишленост, механизирано колхозно и совхозно селско стопанство, широка мрежа от научни и културни учреждения.

Мирният труд на съветските хора беше прекъснат от разбойническото нападение на хитлеристка Германия срещу Съветския съюз. Белорусия беше една от първите републики, върху която се стовари ударът на фашистките пълчища.

През годините на Великата отечествена война и на временната окупация на републиката, завоевателите нанесоха на Съветска Белорусия огромни щети Най-големите белоруски градове Минск, Гомел, Витебск, Молодечно, Полоцк, Орша, Борисов и др. бяха превърнати в развалини.

Най-чудовищно беше унищожението на най-ценното богатство на републиката — хората. На територията на републиката хитлеристите убиха над 2 200 000 души, изпратиха на каторжна работа в Германия около 380 000 души (при население на Белорусия през 1939 година — 9 800 000. И досега населението на републиката е по-малко, отколкото през 1939 година).

Огромни са загубите, нанесени на белоруския народ от окупаторите — повече от половината национално богатство на републиката. Тогава изглеждаше, че ще са нужни десетилетия, за да се възстанови унищоженото и се попълнят щетите, че само чудо може да извърши подобно нещо.

И чудото стана! Това чудо е в силата на социалистическия строй, във взаимната братска помощ на народите на Съветския съюз, в трудовия героизъм на белоруския народ. Войната още не беше свършила, а Белорусия вече получаваше помощ от другите републики — специалисти, машини за предприятията, строителни материали, селскостопански инвентар. Само за три години след освобождението на Белорусия от окупацията тя получи 50 000 единици промишлено оборудване, хиляди трактори, автомашини, много селскостопанска техника, добитък, огромни кредити и семена.

Героичният труд на белоруския народ и действително неоценимата помощ, оказана му от цялата съветска страна, осигуриха бързото развитие на промишлеността и подема на селското стопанство, създадоха трайна основа за по-нататъшното развитие на производителните сили на републиката.

Днес Белоруска ССР произвежда трактори, товарни автомобили, сложни инструментални машини, мотоциклети, минерални торове, нефт, електронно-сметачни машини, електромотори, хладилници и хиляди други различни стоки.

Особено бързо се разви промишлеността на Белорусия. през годините на седемлетката.

През 1964 година републиката в областта на промишлеността достигна набелязаното в седемгодишния план равнище на производството, а на 10 май 1965 година — почти 8 месеца по-рано от определения срок за дачите на седемлетката бяха изпълнени и по обем на производството.

Огромна радост изпълва сърцата на съветските хора от големите промени, които се виждат на всяка крачка в Белоруската република. През годините на седемлетката съветските труженици са построили Полоцкия нефтопреработвателен и Гродненския азотнотоворов завод, Солигорския калиев комбинат и белоруския автомобилен завод за тежкотоварни автомобили и много други предприятия. Това са паметници на трудовата слава на нашия народ, на неговия ентусиазъм и целеустременост.

Чувствителни са промените и в селското стопанство на републиката. Белорусия е голям селскостопански район, специализирал се в производството на мляко, месо, ленено влакно, картофи и захарно цвекло. Материално-техническата база на селското стопанство и селскостопанската продукция непрекъснато нарастваха, но успехите в тази област не бяха такива, каквито са в промишлеността. Мартенският пленум на ЦК на беляза научно-обоснована програма за увеличение на продукцията от земеделието и животновъдството.

Мощна енергетика, химия, машиностроене, добив и преработка на нефт, развита лека и хранителна промишленост — това характеризира икономическия облик на републиката.

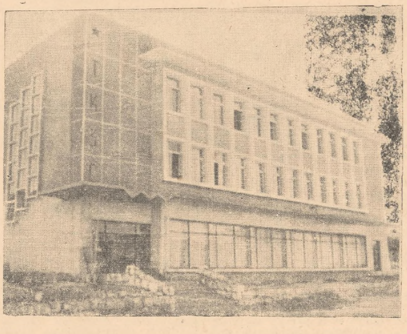

Все по-завършен и по-красив вид придобива центърът на с. Ишırково. До новите сгради на читалището, училището и търговския дом се нареди и административната сграда на кооператива, построена в модерен, съвременен стил.

Нови книги

ПОЧИВАЛИН, Н. — **Младостта на годините. Роман. Превод от руски. Хр, Г. Д. Тираж 20 000. Вълнуващ разказ за поколението на 40-годишните, за тяхната младост и прекрасна съдба.**

СЕЛИНДЖЪР, ДЖЕРОМ — **Спасителя в ръжта, Роман. Превод от английски. НК. Тираж 25 000. Един американски юноша разказва за своя живот.**

КЕСТНЕР, ЕРИХ — **Малкият мъж. Превод от немски. НК. Тираж 25 000. Ще научите историята на „Малкия мъж“, приказният петсантиметров герой на Кестнер.**

ЛИ, ХАРПЪР — **Да убиеш присмехулника. Превод от английски. Библиотека „Меридиани“. НМ. Тираж 14 100. Харпър Ли е съвременна американска писателка.**

МАЙН РИД — **Морското вълче. (На дъното на трюма). Роман. Превод от английски. Един от най-хубавите романи на Майн Рид.**

Важни задачи пред учителите по физкултура

ФИЗИЧЕСКОТО възпитание на нашето поколение е важна задача. И преди всичко от учителите по физкултура, преподавателите в спортните школи и работниците от БСФС зависи как ще бъде изпълнена тя.

Основата на физическото възпитание на учениците се дава в часовете по физкултура. От тяхното правилно провеждане ще зависят успехите в тази насока. Много са задачите, които стоят за разрешаване пред учителите по физкултура през тази година. Но някои от тях се откроят със своята неотложност и важност. На първо място стои въпросът за подобряването на учебната работа. Учителите по физкултура трябва да се явяват в часовете си напълно подготвени и с ясна цел какво трябва да се затвърди и какво трябва да се усвои като нов материал. Това ще се осъществи само по пътя на квалификацията и самообразованието. И този въпрос не трябва да се подценява, а ежедневно да изниква пред нас. В училищата все още се допускат грешки при преподаването на материала по лека атлетика — учениците не могат правилно да бягат, незадоволителна е и работата при момичетата във хвърлянето на малка топка. Материалът по гимнастика също не се преподава напълно и изискванията са малки.

Малко внимание се отделя на изправителните упражнения, които трябва да намират място в урока; народните хора се преподават без музикален съпровод, а само с броене, което не буди интерес у учениците.

Сега вниманието ни трябва да се насочи и към осигуряване на минимална материална база за правилното провеждане на занятията. А това ще стане само тогава, когато в училищата има два трапа за скачане, подравнено място за бягане на 60 м., сектор за хвърляне на малка топка, игрища за волейбол, баскетбол, народна топка, стойки за висок скок, малки плътни топки, топки за всички игри.

Пред учителите сега стои въпросът и за онагледяването на преподавания материал. За това са нужни схеми, учебни филми, които могат да се вземат от от дел „Народна просвета“ при Окръжния народен съвет.

Наред с учебната работа трябва да се провеждат и мероприятията, залегнали в извънучебната работа: утринна гимнастика, голямо междучасие, спортен полуден, физкултурни празници, и др. И не бива да се забравя—провеждането на тези мероприятия трябва да започне още отсега. Желателно е утринната гимнастика да се провежда с музикален съпровод и разнообразни упражнения. Още от първите учебни дни трябва да започне провеждането на спортните полудни, които да имат състезателен характер. В рамките на спортния полуден да се провеждат вътрешноучилищните първенства по различните видове спорт. За провеждането на извънкласната работа трябва да съдействуват дружинните съвети, физкултурните колективи, дружинните ръководители.

За да може да се провежда богата спортно-състезателна работа в училищата, зависи как ще бъдат обмислени вътрешноучилищните календари — дали те ще могат да заангажират учениците в голям брой състезания, до колко те ще бъдат интересни зависи изцяло от техния актив.

Много актуален в училищата сега е и поставеният въпрос за подобряване на спортното майсторство. На последния пленум на ОС на БСФС се взеха важни решения за подобряване на спортното майсторство в окръга, а това се отнася в пълна сила и за училищата. И именно училищата трябва да станат ударен участък в нашата работа. В тях трябва да се хвърлят всички сили за рязко подобряване на спортното майсторство. А за това е необходимо много обич към професията, много труд.

Всички тези задачи за разрешаване още веднъж бяха поставени и разяснени на проведеното наскоро в Силистра септемврийско съвещание с учителите по физкултура. Те трябва да останат основна цел за разрешаване през тази учебна година.

Ангел КАЛИНОВ
зав. отдел „Учащи“ при
ОС на БСФС

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ЗАЩО НЕГОДУВАТ?

ПЪТУВАНЕТО на председателя на Съвета на министрите на Полската народна република Юзеф Циранкевич във Франция и топлият прием, който правителството и обществените среди оказаха на полския гост, създадоха много тревоги на бонските политици. Продемонстрираната с това посещение реална възможност да се установят по-тесни полско-френски отношения направо вбеси Бон и на бреговете на Рейн през тези дни гласно казаха това, което обикновено предпочитаха да премълчат. Излиза, че управляващите кръгове на ГФР не желаят Франция и Полша да станат приятели. Разбира се, малцина бяха онези, които се съмняваха в това и по-рано. Но обикновено Бон се стараеше да създава обратно впечатление.

На срещата с френските индустриалци Циранкевич заяви: „Желателно е Франция да не ограничава своята роля само в Западна Европа, а да сътрудничи и с нас. Такава Франция би била важен фактор за равновесието в Европа“. Не е трудно да се види, че това изказване на полския държавен деец се покрива с мнбго подобни изказвания на президента де Гол, който в последно време настоятелно посочваше необходимостта от конструктивен подход към въпросите на общоевропейското сътрудничество и изразяваше желанието на Франция да установи добри отношения с всички европейски държави както на Запад, така и на Изток. Обаче в Бон изказването на Циранкевич предизвика негодувание. В печата се появиха крещящи заглавия: „Полша предлага на Франция съюз против Германия“ („Райнише пост“), „Варшава се стреми към антигермански съюз с Париж“ („Генераланцайгер“).

Поставя се въпросът — защо Бон ще бъде недоволен от полско-френското сближение, ако ГФР, както се стараят да убедят света в това западногерманските политици и пропагандисти, е миролюбива като агънце и сама желае добри отношения с всички страни, в това число и със своите съседи? Ако би било така. . . Но в действителност нещата са съвсем други. И ако са нужни още доказателства, то има много. Така например, намирайки се във Франция, Циранкевич естествено каза, че Полша е признателна на президента де Гол, за неговата позиция по отношение на полските граници. Де Гол, както е известно, неведнаж е заявявал, че съществуващата сега граница по линията Одер-Ниса трябва да остане и за в бъдеще западна граница на Полша.

Това изказване на полския министър-председател предизвика в Бон истинска буря. Западногерманските политици и от правителството, и от опозицията като че ли, съревновавайки се помежду си, започнаха да мятат гръмове и мълнии по адрес на Полша и даже на Франция Гръмогласно, но без доказателства те твърдят, че линията Одер-Ниса не била държавна граница на Полша и не можела да бъде такава.

Няма да привеждаме доводи, които да опровергават изкуствените аргументи на западногерманските политици Това е повече от излишно. На всеки е съвсем ясно, че Одер-Ниса е и ще бъде западната граница на Полша. Опитите да се изменят границите означават опити да се ревизират резултатите от Втората световна война, т. е. открито да се застане на реваншистки позиции. Това всъщност и направиха ръководящите бонски политици. Така че тогата на миротворци вече не им е нужна.

Не бива да се учудваме, че реваншистките претенции на Западна Германия предизвикват безспокойство не само у нейните съседи и във всички европейски народи, но и във всеки, който желае мир на земята. Тези претенции възбуждат агресивните духове в Западна Германия и възраждат опасния пангерманизъм.

М. КИРИЛОВ
Агенция „Новости“,

ОБЯВА

ДСП „Винпром“—Силистра търси правоспособни огняри. Заплащане по тарифна ставка.

От дирекцията

О Б Я В А

Поради увеличения план за приемане на нови ученици Професионално техническо училище по строителна керамика—Севлиево,

тел. №513

Продължава да приема ученици за учебната 1965-1966 година. Кандидадите да имат завършен осми клас и да са на възраст 17 години.

Обучението е всецяло на държавна издръжка. Осигуряват се безплатна храна, общежитие, пълна зимна и лятна униформа, обуща и работно облекло.

Обучението е на кабинетна система. Училището разполага със собствен учебно-производствен цех.

Курсът на училището е двегодишен. На всички негови възпитаници се осигурява подходяща работа в Строително—керамичните предприятия.

Завършилите училището имат право да продължат образованието си в техникуми по керамика.

Приемането на нови ученици ще продължи до окончателното попълване на всички вакантни места.

Приемат се младежи от цялата страна.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ПОПРАВКА

В бр. 109 на в. „Силистренска трибуна“ в статията „Да проведем отчетно-изборните събрания и конференции в Партията на високо ниво“ е допусната коректурна грешка. Осмият абзац следва да се чете: „Партийните комитети и организации трябва да отчетат своята дейност по ръководството на масовите организации и особено на Комсомола„.

21425

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 111 (972) | Събота, 25 септември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В ТКЗС — ГОЛЕШ УСИЛЕНО СЕЯТ

ЗА ДА ПОЛУЧАТ високи добиви от житните култури и за да решат успешно зърнения проблем през следващата година кооператорите от ТКЗС — Голеш решиха през тази есен да се подготвят добре и навреме да започнат есенната сеитба. Сега те усилено прибират пролетните култури и освобождават площите от техните стъбла. Почистените блокове бързо се изорават. До сега в стопанството са изорани над 30 на сто от площите, определени за есенници.

Преди три дни сеитбата в стопанството започна. Първи навлязоха със сеялки в блоковете механизаторите от бригадата на с. Добруджанка с бригадир Герасим Иванов. За два дни те засяха 205 дка с ечемик. След тях започнаха сеитбата на тази култура и механизаторите от бригадата на с. Голеш с бригадир Жеко Енев. В първия ден те засяха 50 дка. Досега общо в стопанството са засети 255 дка с ечемик.

Сеитбата продължава. Голешките кооператори смятат навреме да засеят ечемика, за да може след това цялото им внимание да бъде насочено към основната зърнена култура—пшеницата.

Владимир ИВАНОВ

БЪРЗО ОСВОБОЖДАВАНЕ НА ПЛОЩИТЕ! ВИСОКОКАЧЕСТВЕНА СЕИТБА!

ЗАПОЧНАХА СЕИТБАТА НА ПШЕНИЦА

ВИСОКИ добиви от пшеницата — над 315 кг от декар, получиха, през това лято кооператорите от ТКЗС—Малък Преславец. Постигането на този незапомнен до сега за стопанството успех се дължи в много голяма степен на навреме и качествено проведената есенна сеитба през миналата година.

И през тази година трудолюбивите стопани от ТКЗС — Малък Преславец решиха отрано да се подготвят за есенната кампания. Те навреме изораха всички освободени площи от ранните предшественици на пшеницата и ечемика. Голяма част от тях наториха предсеитбено с по 20 кг на декар праховиден суперфосфат. Осигуриха първокласен посевен материал. На тези блокове, на които предстоеше да се сее върху стърнище, разхвърляха по 3 кг на декар хексахлоран за борба с житния бегач и други вредители. Навреме бяха ремонтирани машините и инвентара, които ще участвуват в кампанията.

Подготвени добре, още преди три дни механизаторите от стопанството, първи в окръга, започнаха сеитбата на пшеницата. До днес те засяха 1 600 дка с тази култура, от които около 1 000 дка в бригадата на с. Малък Преславец и около 600 дка в бригадата на с. Долно Ряхово. На първо място в сеитбата е трактористът Антон Иванов от бригадата на с. Малък Преславец, който на ден засява по 200 дка и до сега има засети 600 дка. След него се нарежда Йордан Сарколиев от същата бригада, засял досега 400 дка.

Независимо от извършеното предсеитбено торене, сега при сеитбата се извършва присеитбено торене на всички площи с по 10 кг на декар гранулиран суперфосфат. С това ще се създадат условия за по-пълно използуване на торовете от корените на растенията.

В стопанството се вземат всички необходими мерки, за да може есенната сеитба да завърши в най-благоприятния агротехнически срок-до 20 октомври. Независимо от голямото засушаване на почвата стремежът на специалистите е да извършат качествена предсеитбена подготовка. Оранта се извършва дълбоко—над 25 см дълбочина. След това площта се дискува и валира, а след сеитбата се валира повторно. Така се създават условия за провеждането на качествена сеитба и за получаването на още по-добри резултати от отглеждането на есенниците през следващата година.

Найден ТОДОРОВ

Едновременно с прибирането на слънчогледа се освобождават и площите

КАКТО през миналата, така и през настоящата година кооператорите от ТКЗС—Дулово се радват на богата реколта от слънчоглед. За него още през пролетта те положиха не малко грижи. Засят беше навреме както и навреме окопан два пъти. На помощ им се отзоваха при окопаването му чрез бригади и работниците и служителите от град Дулово. Благодарение на добрата обработка, продължителната суша не попречи на доброто развитие на слънчогледа.

Сега кооператорите от стопанството, наред с изпълнението на останалите задачи бързат навреме да приберат богатата слънчогледова реколта за да не се допусне миналогодишната грешка като остане неприбрана през есенните дъждовни дни. От засетите 7 280 дка със слънчоглед реколтата е прибрана вече от 5 200 декара. Едновременно с това се освобождават и площите за есенната сеитба. Най-добре върви работата по освобождаването на площите в бригадата на с. Раздел, която досега е изчистила слънчогледовите стебла от 1 600 дка следвана от бригадата в Дулово, изчистила стеблата от 1 000 дка,и от бригадата на Черник почистила 800 дка.

Овършаното от комбайните зърно веднага се извозва на площадките, като се разстила да съхне след което се превява. В цялото обединено кооперативно стопанство вече са почистени над 350 тона слънчогледово зърно.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Скоро първите семена ще бъдат засети

КРАЯТ на лятото мина, а трудовият кипеж в полето все още не стихва. Кооператорите от ТКЗС — Стефан Караджа не подвиха спокойно крак докато не прибраха наспорилия плод от есенниците. А и сега нощите на кооператорите са неспокойни, още не съмнало и те бързат към нивите с тютюна, царевицата, цвеклото. Бързат да освободят площите за оран, че и на механизаторите сърцата са свити. Най-вече ги тревожи голямата суша. Почнат да орат, а машините едва вървят, на едри буци земята се кърти. Тежко е и на кооператори, и на механизатори, но те разбират, че ако отстъпят пред тази трудност, то значи да потъпчат хубавите решения, които пленумът на Окръжния комитет на Партията взе по зърнения въпрос в нашия окръг.

— Момчета, в тези буци сеитба няма да стане, ами повторете с дисковите плугове — настоява бригадирът от с. Преславци Идирис Шакиров пред трактористите Нуф Мухаремов и Муса Арифов. Отново 520 дка изорана площ е преорана.

На много места в кооператива, на около 1 700 дка, се извършва двукратна обработка на почвата с дискови плугове. И всичко се прави, за да бъде сеитбата лека и висококачествена.

През тази есен в кооператива ще бъдат засети 12 500 дка пшеница, като 90 на сто от площите ще бъдат заети от сорта „Безостая—1“ и 10 на сто от сортовете „100—10“ и „301“. Осигурени са и необходимите за посев 375 тона семена, които са от първа класа. Наистина много трудности кооператорите срещнаха при почистването им, защото трябваше да прекарат семената през селекторите по три-четири пъти, което усложняваше работата им, но кооператорите бодро гледаха на този въпрос, защото знаят, че зърнения въпрос ще бъде решен в окръга, когато не липсват и необходимите за целта хубави машини.

Не малко внимание ръководството на стопанството обръща и на семепроизводните участъци, които ще се простират на 2 500 дка. За тях са осигурени 20 тона семена второ размножение от „Сортови семена“ и 30 тона семена също второ размножение от сорта „Безостая—1“ от ДЗС „Раковски“, Толбухинско. Тези площи ще бъдат и присеитбено наторени с по 12 кг гранулиран суперфосфат. От тези участъци специалистите ще се борят да получат по 500 кг пшеница от декар.

Тук, в кооператива се отдава необходимото значение и на торенето на почвата. Затова на половината от площите, определени за есенниците — 6 200 дка, е извършено предсеитбено натоіряване със самолет като са разхвърляни по 25 кг праховиден суперфосфат на декар. В стопанството има напълно готови 2 020 дка добре обработена площ, върху която само след ден-два ще започне сеитбата.

Ръководството на стопанството е решило и следващата година добивите от есенните култури да бъдат по-високи от заплануваните, затова то е обсъдило и направило достояние на всички трактористи и кооператори мероприятията, които прие преди няколко дни на заседание на управителня съвет, като едно от тях предвижда една допълнителна заплата—възнаграждение на онзи тракторист, който засее висококачествено 2 000 дка пшеница не по-късно от определения срок — 20 октомври. Предвиждат се и големи възнаграждения и за сеячите, и зи тези кооператори, които ще подготвят семената за сеитба.

Малира ПЕТРОВА

СЛАБОСТИТЕ ТРЯБВА ДА СЕ ОТСТРАНЯТ НЕЗАБАВНО

НЕУМОРЕН труд кипи през тези дни по обширните блокове на кооперативното стопанство в с. Белица. Вече са освободени от граха, фасула, слънчогледа, фуражната царевица и други пролетни куктури около 15 000 декара за предсеитбена обработка. От една седмица освободените площи се орат усилено, като се предпочитат дисковите плугове. Към 23 септември в стопанството бяха изорани около 3 000 декара.

На площите за сеитба на есенни култури е извършено наторяване със суперфосфат преди оранта. Досега са наторени 11 500 декара, от които 10 500 със самолет. Със суперфосфат предстои да се извърши още на 8 000 декара предсеитбено и на 15 000 декара присеитбено торене. Това ще се отрази благоприятно на добивите през следващата година от пшеницата и другите есенници.

След няколко дни в кооперативното стопанство ще започне сеитбата на 3 850 декара ечемик, примесен с пшеница от италианския сорт „Сан пасторе“. По-голямата част от тези пшенични семена са набавени вече от с. Караисен, Великотърновски окръг.

Пшеницата ще заеме тази есен 25 000 декара площ. 90 процента от нея ще бъде от високодобивния съветски сорт „Безостая—1“. Семената са почистени, като 80 на сто са първа класа. Сеитбената норма при този сорт ще бъде 30 кг на декар, защото почвата е много суха и не всички семена ще поникнат.

Във връзка с прибирането на реколтата от пролетниците и сеитбената кампания преди няколко дни се състояха съвещания с механизаторите в четирите села на стопанството.

Необходимо е да се изтъкне обаче, че в организационно отношение има някои сериозни недостатъци в работата. Все още например не е обсъден и приет от управителния съвет на ТКЗС и общинския партиен комитет оперативен план за есенната кампания. А няма ли план, редица въпроси просто могат да се изпуснат, да се получи дезорганизация в най-важния момент от изпълнението на задачата. Съвещанията по бригади за провеждането на сеитбата не се провеждат, защото не е уточнено ще се дават ли премии на механизаторите и в какъв размер. По тази причина за редосеялките не са определени още прикачници. А време няма, редица стопанства в окръга вече сеят.

В момента единият роторен комбайн бездействува, вместо да се използува за прибиране на слънчогледовите стъбла и освобождаването на площите. Причината затова е, че не е набавено едно приспособление от гр. Дулово. А то е готово, само че не е уредено заплащането му, защото главният счетоводител бил в отпуск. Нима това обстоятелство може да реши въпроса дали ще работи или не една машина в такъв напрегнат момент? Това е напълно субективна слабост, резултат на недостатъчно тревога по тези въпроси.

Царевицата в кооперативното стопанство, на площ от 7 000 декара, е напълно узряла. Но не се бере, защото не достига работна ръка. Всички са заети сега с брането и низането на тютюна. В изпълнението на тази задача участвуват и учащи се от района на съвета. Управителният съвет е преценил, че ако в момента се бере царевицата и се изостави тютюнът, стопанството ще има загуба. Това е правилно, действително тютюневата реколта не бива да се изоставя. Но кооперативът разполага с кукурузокомбайн, който бездействува, защото ръководителите не са убедени в ефективността на тази машина. При положение,че царевицата на блоковете е узряла и не се бере, правилно щеше да бъде все пак да се опита и работата на кукурузокомбайна. Ако не е в ред, нужно е било той да се поправи.

Предсеитбената оран в стопанството е започнала едва преди една седмица. Понеже сушата е голяма и много трудно се обработва почвата, ръководството на стопанството изглежда се е надявало, че скоро ще завали дъжд. Това изчакване с нищо не може да се оправдае

Общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС в с. Белица трябва незабавно да обсъдят и приемат оперативния план за есенната кампания и да вземат ефикасни мерки за разрешаването на редица неотложни въпроси, от които зависи навременното и висококачествено извършване на сеитбата.

Димо ВАСИЛЕВ

С голямо старание кооператорите Любен Киров и Игнат Донев от ТКЗС — Сребърна почистват пшеничните семена за посев със селектор.

Зърненият проблем - основна задача в селското стопанство

II. ТОРЕНЕ НА ЗЪРНЕНИТЕ КУЛТУРИ

ТОРЕНЕТО е изпитано и мощно средство за повишаване добивите от пшеницата, особено с въвеждане на новия високопродуктивен и устойчив на полягане сорт „Безостая—1“. Ефективността от него е в зависимост от почвените условия и метеорологичните особености на годината, както и от прилаганите начини и време за внасяне в почвата на минералните торове. Срещу една или друга култура то трябва обезателно да става на базата на „почвените карти“ и „историята на полетата“. Ето защо, необходимо е специалистите в ТКЗС и ДЗС да поведат непримирима борба за научно използване на торовете.

Пшеницата реагира много добре на торенето и дава сигурно увеличение на добивите от 40—120 кг на декар при неполивни условия, каквито са нашите. Какъв ще бъде обаче икономическият ефект от използваните торове извънредно много зависи от това, какви количества, по какъв начин и кога ще се внесат.

В сравнение с напредналите в селскостопанско отношение страни, нашата страна по размера на употребените торове в активно вещество стои твърде назад. Едва в последно време са взети мерки и ние ще можем до 1970 год. да се наредим в едно от челните места в света по използването на торовете в селското стопанство.

Затова, че ние изоставаме с торенето показват и данните за употребените торове в окръга. За периода 1960/64 година сме употребили средно следните количества торове: за пшеницата — азотни по 12 кг и фосфорни по 16 кг, за ечемика — азотни по 9 кг и фосфорни по15 кг и за царевицата — азотни по 13 кг и фосфорни по 20 кг на декар. А в напредналите страни те се движат в границата от 60 до 100 кг на декар. Едва през есента на миналата година ние успяхме да наторим пшеницата средно с около 20 кг суперфосфат и 25 кг амониева селитра на декар, това оказа съществено влияние за получения висок добив през тази година.

Определено трябва да кажем, че в окръга се подценява извънредно много основното торене. За изнасянето на оборския тор се намира най-малко време и най-малко транспортни средства Естествено, при сегашното състояние на техниката този процес е извънредно трудоемък. Трябва да отбележим обаче, че почти никъде не се правят усилия за по-пълно използване на наличната техника, колкото малко да е тя. Това би ни предпазило от неправилно разхвърляне на оборския тор през пролетта, което води до силно заплевяване на площите, каквите случаи имахме през настоящата година в блоковете на ТКЗС — Зафирово.

Средногодишно можем да торим с оборски тор при основната обработка над 60 000 дка. Но ние едва достигаме 70 на сто от тази възможност. Неведнъж и на пленуми и на сесии, и на съвещания е поставян този въпрос, но той и досега не е намерил правилното си решение поради недооценяване. Трябва да осъзнаем, че вършим престъпление с този голям резерв за повишаване почвеното плодородие. Време е да се обърнем с лице към него и му отдадем заслужено внимание.

За да можем напълно да механизираме торенето на блоковете с оборски тор и да гарантираме неговото внасяне преди дълбоката оран, ще трябва да доставим поне 60 ремаркета от типа РПТУ—2, но с повишена товароподемност на 4 тона и 30 крантоварачи ПГ—05—Д. При доставката на тези машини ще можем да механизираме разпръсването на торовете 100 на сто вместо 30 на сто, както е сега.

Що се отнася до минералните торове, тук работата също не е на завидно положение. Често явление е в стопанските дворове и по блоковете да се видят купища безразборно разхвърлян изкуствен тор, за който са дадени стотици хиляди лева. Оставен на произвола, под въздействието на дъжда, вятъра и слънцето, този тор загубва до 50 на сто от активното си вещество. През есента на 1964 год. всички бяхме свидетели на това как проливния дъжд стана причина над 50 на сто от фосфорния тор да не може да се използва както трябва, поради това че не беше съхранен правилно.

За следващата стопанска година, с решение на правителството, за пшеницата се осигуряват средно по 17 кг суперфосфат и по 24 кг амониева селитра на декар. Тези количества са далеч недостатъчни за затвърдяване и надхвърляне на постигнатите резултати в зърнопроизводството. Ето защо, ние предлагаме пленумът да обсъди въпроса за отделяне на част от торовете, предвидени за другите култури и ги прехвърлим за пшеницата. Следователно всички количества фосфорни торове, които се намират в стопанствата трябва да се отделят за предсеитбено торене на пшеницата и в никакъв случай да не се използват за основно торене. Ние трябва да осигурим най-малко по 25 кг суперфосфат средно на декар, за да получим максимален ефект от азотните торове. Стремежът ни трябва да бъде, да осигурим, съгласно изискванията на науката, съотношението на активното вещество на суперфосфата към амониевата селитра да бъде 1:1.

Друг проблемен въпрос е нормата на торене. Доказано е от науката и потвърдено в практиката, че внасянето на малки дози торове в почвата дава слаб ефект. Ето защо, при недостиг на торове по-правилно ще бъде на известна част от площите да се хвърлят по-големи количества тор, откъдето ще получим и по-голям ефект, отколкото ако разпръснем торовете върху цялата площ.

През тази есен при предсеитбената обработка на почвата да осигурим послойно внасяне на торовете, като при всички условия отделим по 10 кг гранулиран суперфосфат за предсеитбено торене, а останалите количества използваме преди предсеитбената обработка. С ефекта от предсеитбеното наторяване с фосфорния тор всички присъствуващи на пленума са убедени от опита, който имаме през изтеклата година. И ние държим през настоящата година всичката пшеница и ечемик да бъдат засети комбинирано със суперфосфат, тъй като ефектът от внесения тор по този начин е три пъти по-голям. Или 1 кг суперфосфат внесен присеитбено се равнява на 3 кг хвърлен тор преди оранта. Ето един огромен резерв за повишаване на продукцията и за нейното поевтиняване. Това е потвър-

(Продължава на 3-та стр.)

За машиностроителите утре е празник

Утре за машиностроителите е празник. За пръв път те ще чествуват тържествено свой ден. На него с гордост ще отчетат забележителните си постижения в борбата за непрекъснат подем на нашето родно машиностроене. Утре, само за ден ще спре многогласната песен на машините, за да даде простор на благодарствените думи на обикновения човек към творците на техническия прогрес, към създателите на сърцевината на материално-техническата база.

Разнообразните металорежещи машини и инструменти, ковашко-пресови съоръжения, хидротурбини, компресьори, двигатели с вътрешно горене, хладилна техника и т. н. — за производството на които в капиталистическа България не можеше и да се помисли, сега разнасят майсторството и славата на младата ни, но бързо развиваща се машиностроителна промишленост. Някогашна България на дървеното рало и волския плуг, на доматите и тютюна произвежда все по-голямо количество електрокари електротелфери, мотокари, металообработващи машини, телефонни централи, трактори, електродобивни уреди, плавателни съдове и още много други не само за свои нужди, а и за нуждите на братските социалистически страни и за пазара на развитите капиталистически страни. Износът на някои основни машини през тази година в сравнение с 1960 година нарастна за стругове над 4 пъти, електромотори — около 2,2 пъти, електротелфери — около 6 пъти, моторни помпи над 6 пъти и т. н.

Армията на машиностроителите и в Силистренски окръг расте с всяка изминатата година. Държавният машиностроителен завод „Стомана“ се утвърди като голямо предприятие за производство на леярски машини. Усвои се производството на формовъчни преси, тръскащи сита, комплекти за земеподготвителни отдели, дробометни камери ДК—10, конвейри за обзавеждане на леярни предприятия и много други.

Едновременно с развитието на завода израстнаха десетки висококвалифицирани работници и инженеро-технически кадри. Със своите изобретения и усъвършенствуване на машините Петър Дечев спомогна за издигане на производството на редица детайли до световното техническо ниво. Из средата на работниците, техниците и инженерите се оформи здраво ядро рационализатори и новатори, чиито предложения донасят хиляди левове икономии на народното стопанство. За високо трудово съзнание и проявено майсторство са отличени пред празника със значка „Отличник на Комитета на машиностроенето“ Атанас Шиков, Петър Вълев, Петър Борисов и Стоян Добрев. Със златен орден на труда е удостоен началникът на цех Янко Карабов.

Светли са перспективите за развитието на машиностроителната промишленост, начертани от Осмия конгрес на БКП. До 1980 година машиностроителната продукция ще се увеличи 17 пъти в сравнение с тази, произведена през 1960 година. По обем тя ще заема първо място сред отраслите в промишлеността.

Честит ви празник машиностроители!

СВЕДЕНИЕ

за селскостопанските мероприятия до 20. IX. 1965 год.

ТКЗС	Силажиране всичко в 0|0	Обр. слънчоглед в 0|0	Предсеитбена оран в 0|0
Айдемир	78	71	21
Калипетрово	85	100	26
Бабук	72	58	11
Алфатар	59	96	13
Алеково	52	80	17
Иширково	97	68	14
Смилец	100	54	27
Попина	63	61	45
Сребърна	80	75	46
Ситово	79	100	15
Срацимир	100	100	4
Кайнарджа	93	78	14
Голеш	55	65	28
Средище	57	63	8
Тутракан	64	90	19
Нова Черна	44	100	18
Старо село	40	100	5
Белица	67	76	8
Главиница	85	99	13
Ст. Караджа	86	92	12
Сокол	100	91	23
Зафирово	65	91	6.3
М. Преславец	68	70	60
Дулово	58	70	18
Межден	70	91	16
Окорш	72	90	22
Секулово	46	100	21
Добротица	71	100	23
Чернолик	37	86	18
Паисиево	41	100	8
В-ко ТКЗС	70	85	17
ДЗС Силист.	10		
„ Н. Черна	37		26
„ Я. Забунов	58	94	17
„ Окорш	30	100	3
В-ко ДЗС	—	—	—
В-ко за окр.	67	83	17

На по-високо равнище политическата и организаторската дейност на Комсомола

ОКРЪЖНАТА ни комсомолска организация е пред дните на едно ново изпитание. От 15 септември до 31 декември 1965 година във всяко дружество и организация ще стане задълбочена преценка на стила и методите на работа и ръководство на комсомолските органи и кадри. Отчетите и изборите са период на осигуряване условия за издигане равнището на политическата и организаторската дейност на всеки ръководен орган, на всяко звено в структурата на Младежкия съюз.

Сега е времето, когато трябва да се прецени с везните на критическия анализ верността на позициите, точността на средствата и степента на обогатяване политическата и организаторската работа на дружеството през изминалите месеци на отчетния период.

В отчетите на комсомолските ръководства заслужават най-голямо внимание три основни групи проблеми:

Първа — за средствата и съдържанието на политическата и организаторската работа на Комсомола по въвличането на младежта в стопанското строителство.

Втора — възпитанието в идеите на комунизма — главно съдържание на живота в дружеството.

Трета — непрекъснатото засилване влиянието и увеличаване ръста на Комсомола — резултат на издигане равнището на политическата и организаторската дейност.

Разработката на първата група проблеми не се нуждае от изброяване на цели колони от цифри. Важното е да съумеем да подложим на преценка инициативата в трудовата дейност на дружеството и организацията, нейния дух, съдържание и динамичност. Констатацията за липса на достатъчно инициативност в трудовото възпитание трябва да се съпровожда от конкретни предложения за новия период в живота на колектива.

През тази година Младежкият ни съюз стана организатор на масово бригадирско движение. На хубавите дела и лошите прояви в тази школа за възпитание и закалка трябва да се даде заслужена оценка.

Инициативността на комсомолското ръководство в организиране на съревнованието следва да намери място в редовете на всеки отчет.

Място за отчет и анализ трябва да отделим и на задачите по участието на младежта в борбата за технически прогрес, в стремежа на целия народ към научно-технически напредък. Предмет на обсъждане следва да станат формите на политическата и организаторската дейност за увличане на младежите и девойките в походи за овладяване на техниката, за усвояване на една техническа специалност, в рационализаторска дейност, в повишаване общите си и специални познания.

От голяма важност е как ще съумеем да подложим на преценка масово-политическата дейност на дружеството или организацията. От равнището на нагледната, печатната и устната агитационна работа се определя в голяма степен силата на комсомолското влияние. Истина е, макар и нежелателна, че ние отслабихме грижите си за агитацията, години наред не изменяме средствата и формите ѝ, не им даваме ново съдържание и в резултат се намалява въздействуващата им сила.

Възпитанието в идеите на комунизма е главното съдържание на комсомолския живот. Ето защо тази група от въпроси се разработва най-трудно. Целият комплекс от мероприятия и форми на политическото, естетическото, нравственото и физическото възпитание трябва да е наситен с висок коефициент на полезност и въздействие, защото от тях се определя равнището на политическата дейност на дружеството.

Най-напред принципно и аргументирано следва да се подложи на обсъждане системата на политическа просвета. Нека тази година, вместо изброяване на форми и проведени занятия, запишем в докладите оценка за качеството на работата в тях, за работата на пропагандиста като агитатор на партийната политика. Тук вниманието си нашия актив трябва да насочи и към извършеното по патриотичното и военно-патриотичното възпитание на младежите и девойките, по пропагандирането на научно-атеистични знания. При отчитане дейността на дружеството по естетическото и нравственото възпитание трябва да се направи равносметка на използуването на новите форми — тематични вечери, разговори, рецитали и други.

Участието на младите хора активно в спортни и туристически прояви е също съдържание на комсомолския живот. В доклада трябва да проличи какво е извършено от комсомолското ръководство по развитието на младежките спортове, какви спортно-туристически прояви са резултат на комсомолската инициатива.

Третата група проблеми са свързани с изпълнение решенията на Майския пленум на ЦК на БКП и на IV пленум на ЦК на Комсомола. Отчетът ни следва да даде отговор на въпросите: увеличаването ръста на Съюза станало ли е наша ежедневна грижа, приемането на нови членове в дружеството постоянна практика ли е?

Проблемите за влиянието на Младежкия съюз сред семейните заслужават по-внимателна разработка.

Високоотговорните задължения на комсомолските органи и организации по работата на Димитровската пионерска организация — „Септемврийче" изискват също внимание, имат характер на първостепенни въпроси в предстоящия разговор.

Персоналната, принципната преценка за кадрите в дружествата и организациите следва да показва с какво се отличават стилът и методите им на работа и ръководство в сравнение с предния отчетен период.

Качеството на материалите за събранията се определя от тяхната конкретност, аналитичност, принципна критичност и перспективна разработка на задачите.

Важен момент в подготовката и провеждането на изборите е подбора на кадрите. Успеем ли да претеглим с везните на принципността деловите и политическите им качества, моралните им добродетели и предаността им, значи сме извършили правилен подбор на кадрите.

Определяща роля в периода на отчетите и изборите играят и ревизионните комисии. Задълбочен и компетентен контрол по събирането и отчитането на приходите от членски внос, военно-шефен фонд, воденето на касовата книга и съхраняването на оправдателните документи — ето един комплекс от задачи на ревизионните комисии.

От нашето умение да поставим на вниманието на партийния, стопанския и административния актив поредицата от проблеми в живота на комсомолските дружества ще зависи много качеството на събранията, правилното посочване силите на кадрите.

Йордан ТАНКОВ
първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС

ПРОФКОМИТЕТЪТ РЪКОВОДИ И ОТЧИТА РАБОТАТА НА БРИГАДИТЕ ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД

ДВИЖЕНИЕТО за комунистически труд е свързано с много и най-различни форми на партийна и профсъюзна дейност.

В ДП „Транспред" — Силистра работниците заживяха с това движение преди една-две години. От седемтях бригади, борещи се за званието „Бригада за комунистически труд" само бригадата на Бальо Илиев бе удостоена с него. Останалите шест бригади полагат всички усилия, за да изпълнят приетите в началото на годината условия и да бъдат удостоени и те с това почетно звание.

В движението за комунистически труд индивидуално участвуват 125 от всичките 300 работника на предприятието. В чест на 21-годишнина от Девети септември получиха званието „ударник на комунистическия труд" 36 души. Това е голям успех за цялото предприятие, като се вземат предвид тежките условия на работа в бригадите.

Работата на бригадите за комунистически труд се води на отчет в профорганизацията. Профкомитетът с председател Продан Василев следи отблизо изпълнението на задачите в тези бригади и им оказва конкретна помощ за организационното им укрепване. Отговорните членове на профкомитета често посещават бригадите за комунистически труд през седмицата, провеждат срещи с работниците и им помагат да извършат преглед на производствената си дейност. На две седмици веднаж приятелите на бригадите за комунистически труд изнасят пред работниците политически информации по международното положение и събитията в света. Например на 21 септември приятелите на две от бригадите за комунистически труд Павлина Неделчева и Сабрия Бошнакова проведоха срещи с работниците от тях и ги запознаха със събитията в Южен Виетнам, с въоръжения конфликт между Индия и Пакистан и други. Срещите на приятелите на бригадите за комунистически труд с работниците имат голямо значение за ръководството на предприятието, защото пред тях работниците повдигат много въпроси, разкриват своите болки, които после приятелите на бригадите отнасят до профорганизацията или направо до ръководството. По тях се вземат мерки за подобряване на работата в бригадите.

Добре се организират и провеждат рождените дни на работниците в бригадите, семейните празници при раждането на дете, при провеждането на сватби и други. И това най-добре става в бригадата на Бальо Илиев, която дава тон на всички масови инициативи в предприятието. В тази бригада е заведена тетрадка с рождените дати на всички работници и всеки знае кога ще се чествува рожденият му ден. И най-малките разногласия, които възникват в бригадата, се обсъждат другарски от колектива и се изглаждат, без да пречат на производството. Тук най-редовно се четат вестници и различна по съдържание прогресивна художествена литература. Работниците в бригадата посещават колективно футболни мачове, кина, театри. И всичко това вършат, когато двете гемии, които обслужват те, са на път. Започнат ли работа, всеки гледа да изпълни тарифната си норма, за да не наложи името на бригадата. Благодарение високото съзнание на всеки работник, бригадата заработи за осеммесечието 30 638 лв. при план 22 000.

Други форми, които прилага профкомитетът в работата си с бригадите за комунистически труд, това са личните срещи и разговори с хората, воденето и отчитането на съревнованието и други. Отчитайки своята дейност по ръководството на движението за комунистически труд пред партийната организация в предприятието, профкомитетът фактически винаги има възможност да получи нейната помощ.

Никола КАНЕВ

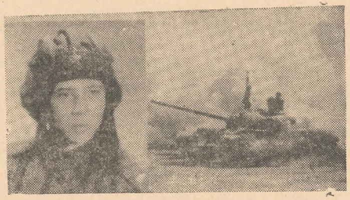

ХРИСТО КОСТАДИНОВ ХРИСТОВ е роден в село Шуменци. Повикан бил да отбие редовната си военна служба в поделение 60 270 в град Сливен през месец октомври 1964 година. За кратко време става отличник по бойната и политическата подготовка, показвайки добри резултати в познаването на материалната част и боравенето с нея и стриктно изпълнявайки заповедите на командирите и установения ред. За тези му качества Христо бива избран за член на дружествения комитет ДКМС в поделението, в което служи.

Ще пазят неопетнено името на Комсомола

НЕОТДАВНА в салона на театъра бе проведена новобранска вечер, организирана от Окръжния комитет на Комсомола, Окръжния съвет на профсъюзите и Военното окръжие. Повече от 300 младежи от Силистренски окръг бяха се събрали в тази зала, за да чуят пожеланията и съветите на своите близки, приятели и ръководители.

С много топли думи, от името на всички родители, приветствува новобранците др. Марин Йорданов. „Нашият родителски съвет е — каза той, — където и да се намирате, в какъвто и род войски да служите, да помните, че сте чеда на равна Добруджа, че сте младежи от Силистренски окръг".

В приветствието, поднесено от името на Окръжния комитет на Комсомола, имаше много сърдечни пожелания към новобранците. Едно от тях беше — да бъдат достойни потомци на железния 31 Силистренски полк.

С особено вълнение поздравиха своите „батковци" и пионерите. Те изразиха голямата си благодарност към Българската народна армия, която бди на стража за тяхното щастливо детство.

Комсомолските секретари от ДИП „Липа", ДМЗ „Стомана", РП „Оргатехника" поздравиха своите приятели, заминаващи в казармата и им пожелаха приятна служба. На първенците в производството раздадоха награди.

От името на заминаващите в казармата младежи отговор-приветствие поднесе Венцеслав Георгиев. Той увери присъствуващите на тържествената вечер гости, родители и представители на различните масови организации, а в тяхно име българския народ и БКП, че ще изпълнят с чест техните заръки, ще пазят неопетнено името на Силистренската комсомолска организация и силистренската бойна слава.

Гинка ПЕЦОВА

Наближава учебната година във вечерните училища

ОТКРИТИТЕ вечерни паралелки и в Главинишки съвет през последните няколко години дадоха добра възможност на много младежи, механизатори и кооператори да завършат осмокласното си образование. Само в Ножарево през периода 1962/65 година са завършили 166 ученика. Много от тях се насочиха към други училища, повишиха своето образование. Бившите ученици от вечерното училище Юмер Хюсеинов, Георги Бенчев, Насуф Сюлейманов, Васил Митанов, Велико Борисов и др. сега са пълноценни механизатори в ДЗС. А други — като Костадин Димитров, Наим Шефкъев, Абдурахман Алиев и др. сега се учат задочно в Селскостопанския техникум „Добруджа" — Силистра. Няколкогодишният опит показва, че там, където съветите и училищата си подават ръка във взаимната работа по вечерното образование, успехите не закъсняват.

Сега отново сме пред прага на новата учебна година във вечерните училища и паралелки. Тя ще бъде открита на 1 октомври. Дните, които ни делят от тази дата трябва да се използуват за трескава подготовка, за да не се допуснат стари слабости. Списъците на подлежащите на учение не трябва да се правят формално, само и само за да се предадат в училището. Записалите се трябва редовно да посещават занятията, като не се оправдават отсъствията си със заетост в селскостопанска работа. През миналата година тези слабости не се преодоляха навреме и вечерното образование в Ножарево започна едва на 1 ноември. После учебният материал се „претупва", а в края на годината бяха зарегистрирани 20 процента изоставащи.

През миналата година в списъците не фигурираше името на нито една жена или девойка. А в селото има толкова много жени и девойки, членове на Партията и Комсомола. . . Между тях се нареждат и жените на местните ръководители! . . Тази слабост през настоящата година не бива да се допуска — задължителното осмокласно образование в страната се отнася и за жените.

За нормалното започване на занятията във вечерните паралелки съдействие трябва да окаже всяка организация на село. Партийните организации, ДКМС, Отечественият фронт сами трябва да подемат инициативата и да направят всичко възможно техните членове да бъдат включени в списъците. Тази задача беше поставена много сериозно през миналата година и в решенията на ОК на БКП по въпросите на образованието.

Трябва да се напомни, че пред местните съвети стои важната задача по-отблизо да следят работата на вечерните паралелки. Защото част от учениците—вечерници не посещават редовно занятията, отпадат по средата на учебната година. Между отпадналите през миналата година в Ножарево има и много членове на Партията, Комсомола, Отечествения фронт. Получава се така, че години наред едни и същи хора започват вечерното си образование, но не намират сили в себе си да го завършат.

Възможностите сега всеки да завърши осмокласно образование са толкова големи. И те трябва да бъдат използувани напълно. Но затова е необходимо активното съдействие на местните съвети, на масовите организации. Само при това положение може да се очаква, че занятията във вечерните паралелки ще започнат навреме.

Ахмед ДЕМИРОВ

В името на човека

ПЪРВАТА плаха крачка като работник на Околийското управление на МВР — Силистра Георги Живков Георгиев направи през 1947 година. За осемнадесет години той измина дълъг и труден път на развитие.

Той е вечно усмихнат, вечно бърза, за да не пропусне нито минута да изслуша, да обясни, да провери... Времето за него е скъпо.

Останалите без контрол или попаднали в лоша среда младежи, спират на кръстопът понякога и се чудят накъде да тръгнат — по трудния, но правилен път или по лекия, паразитен. Именно това кара неспокойната душа на Живков да бърза.

Георги Живков е от онези хора, които се стремят да върнат заблудените граждани към съзнателен и смислен живот. Той не може да гледа как някои грешат, тръгват по наклонената плоскост надолу, затъват и се стремят, използувайки познатите методи на убеждението, да им помогне. А затова рецепта няма, нужно е само да си внимателен с гражданите, да умееш да ги спечелиш на своя страна. Стига да обичаш работата си, да служиш на истината, както прави Георги Живков. Неговата работа е трудна и отговорна. Задачите му като работник на МВР са големи, но той не чувствува тежестта им, защото всичко върши с желание.

Георги Живков е селско момче, роден и расъл сред буците и стърнищата, но възпитан от родната БКП, кален в борбата срещу криминалната и стопанската престъпност, опознал отлично района си, където работи. Десетки са отклонените от лошия и насочени по правилния път граждани — Руси Пенев Станев от град Силистра, Шефкет Хюсеинов, Георги Георгиев Раличков и други, които сега са добри производственици. Те до живот ще бъдат благодарни на своя приятел и другар Георги Живков от МВР затова, че им помогна да видят и осъзнаят грешката си, да се влеят отново в редиците на честните производственици. Тези и други случаи ще останат като километрични камъни и указатели в душата на Георги за честно изпълнен към Партията и народа дълг.

Помощници на Георги Живков в неговата работа са богатият му опит като криминалист и дактилоскоп. Той умее да прониква дълбоко в душата на човека, да чете мислите на хората. На възпитанието на хората Георги Живков е посветил целия си живот.

Георги ГЕЦОВ

АЛЕКСАНДЪР ЛУКИН

ОПЕРАЦИЯТА „ДАЛЕЧЕН СКОК"

(Продължение от бр. 110)

Глуха есенна нощ в столицата на една от фактически окупираните от хитлеристите балкански държави. Свирейки с гумите си, меко поклащайки се по бетона, на летището към огромен бомбардировач без опознавателни знаци се приближава дълъг черен „Мерцедес". От него излиза, треперейки зиморничаво, мъж с обикновена външност на дребен банков чиновник. Но това не е банков чиновник. И не е дребен. Това е началникът на VI-то управление към Главното управление на имперската безопасност групенфюрерът от СС Валтер Шеленберг. Срещу него вече бързат двамина. Докладват му. Техните имена не са облечени в легенда, подобно името на Скорцени, но в тесни кръгове са известни не по-малко. Щурмбанфюрерът Юлиус Бертолд Шулце оказа своята първа важна услуга на Адолф Хитлер още през „нощта на дългия нож", когато му помогна да се избави от съперниците си Рем и Шлайхер. За много неща би могъл да разкаже и вторият — оберщурмфюрерът от СС Вили Мерц.

Под черното крило на самолета стояха като замръзнали още шестима с парашути на гърбовете си. Те нямат имена. Имената им останаха в Копенхаген. Пък и тези имена вече не им трябват. Както и да завърши операцията — с успех или провал — тези шестима няма да се върнат никъде. Но те не знаят за това. . .

Докладът е завършен. Кратка команда и летателното поле опустява. Издърпва се настрана черният „Мерцедес". Като изревава с моторите си, бомбардировачът заминава в нощта. Замрял е в кабината си щурманът. На масичката пред него лежи слабо осветена от лампичка карта. С кръгче е отбелязан крайният пункт на маршрута — Шираз.

* * *

Черният „Мерцедес" безшумно се носи към града. Облегнал се на меката кожена седалка групенфюрерът бързо нахвърля радиограма: Берлин, Принц Албрехт щрасе 8. Секретно, от имперско значение. До райхсфюрера от СС Химлер. Операцията „Далечният скок" започна".

. . . И второто донесение само от няколко реда: за активизиране през последно време на резидента на хитлеровото разузнаване в Иран, известния археолог доктор Макс фон Опенхайм.

Като сложи пред себе си трите листа хартия, възрастният, уморен човек тихо, сам на себе си произнесе само две думи:

—Значи Техеран.

* * *

Обер-лейтенант Паул Зиберт не можа повече да се срещне със своя приятел и възможен бъдещ началник. Щом като той се върна след няколко дни в Ровно, развълнуваната Мая Микота му съобщи удивителната вест: щурмбанфюрерът от СС фон Ортел в навечерието се застрелял в своя кабинет в помещението на „зъбната лечебница" на Немска улица 272. Така казали на Мая в гестапото. Трупа на своя поклоник тя лично не видяла...

Кузнецов не се и съмняваше, че трупът на самоубиеца въобще не съществува. Него го вълнуваше едно: защо фон Ортел така стремително и неочаквано е напуснал Ровно, като е симулирал (в симулацията Кузнецов не се съмняваше) самоубийство? Причините можеха да бъдат само две: неочаквано повикване в Берлин или разкаяние за излишната откровеност пред пехотния офицер. Във втория случай Кузнецов го заплашваше голяма опасност. Фон Ортел можеше да се погрижи за отстраняването на опасния за него свидетел (така или иначе фон Ортел беше разгласил на Зиберт държавна тайна).

Ние взехме всички необходими мерки за осигуряване безопасността на Николай Иванович. Но за причината на внезапното изчезване на фон Ортел от Ровно и досега можем само да се досещаме.

* * *

...Странни събития се разиграха през последните ноемврийски дни на 1943 година в Техеран. Един след друг изчезнаха неизвестно къде някои видни членове на немската колония. Прислужникът на един от тях, влизайки сутринта, както винаги, в спалнята на господаря си с няколко нови вестници, намерил само измачкана постеля и откъснато копче от пижамата му. Всичките костюми били окачени на обикновените си места в гардероба.

Нощем в различни кътчета на града изведнъж избухваше кратка, но яростна престрелка. Понякога тишината просто се разкъсваше от самотен пистолетен изстрел. Правоверните мюсюлмани само клатеха брадите си в недоумение: шумен град стана Техеран!

В един от домовете, по улицата водеща към аеродрума, иранската полиция откри труповете на двама млади мъже от неизвестна националност и без документи. Никой не можа да познае убитите, пък и никой не се стремеше към това. Върху телата откриха само един особен белег: странни знаци, татуирани под мишницата на лявата ръка. Бавните техерански полицаи, разбира се не знаеха, че такива знаци, обозначаващи кръвната група, се нанасяха върху кожата само на есесовските офицери...

* * *

Самолетът С-54 неофициално, но трайно наречен „Свещената крава" с президента на Съединените щати на Америка Франклин Делано Рузвелт на борда си прелетя от Кайро 1 310 мили над Суецкия канал, Ерусалим, Багдат, реките Ефрат и Тигър и най-сетне се приземи на техеранския аеродрум. Уморeният след дългото пътешествие, още тогава вече смъртно болен президент бе откаран в посолството на САЩ на два километра от града.

Групата, съпровождаща Рузвелт на конференцията, беше съставена от 77 човека. В нея влизаха личният съветник Хари Хопкинс, началникът на личния щаб на президента адмирал Леги, Аверил Хариман, генералите Маршал, Арнолд, Сомервил, Хенди, Дин, зетят на президента майор Джон Бетигер и други (в това число и знаменитите филипински готвачи).

На следващата сутрин — на 28 ноември, неделя — при Рузвелт влязоха развълнувани Хариман и началникът на тайната охрана на президента Майкъл Рейли.

Хариман разказа на Рузвелт, че руснаците току-що са го известили, че градът е наводнен от вражески агенти и че са твърде възможни „неприятни инциденти" — в устата на Хариман този вежлив израз означаваше „покушение".

— Руснаците ви предлагат да се преместите в една от градските къщи на територията на тяхното посолство, където те гарантират пълната ви безопасност — така завърши Хариман своето съобщение.

— Е, а вие какво ще кажете Майкъл? — обърна се Рузвелт към началника на своята охрана.

Мрачният Рейли само измърмори нещо, което отдалечено приличаше на съвет да се приеме поканата.

В три часа през деня президентът и неговите най-близки помощници вече се преселиха на територията на съветското посолство в центъра на Техеран. Останалата група лица, пристигнали с президента, се настани в Кемп-Парк, където се намираше щабът на американските войски.

Английското посолство, където се беше спрял министър-председателят Чърчил, се намираше в непосредствена близост до съветското посолство и също усилено се охраняваше.

Съветското разузнаване грижливо осигури безопасността на Голямата тройка.

. . .Примерно след месец на хиляди километри от Техеран в Ровенските гори, ние получихме закъснелите московски вестници. С най-голямо удоволствие един от тях — „Правда" от 19 декември 1943 година — ние показахме на Николай Иванович Кузнецов. След това вече той сам преразказа съдържанието на кратката бележка, грижливо отбелязана с червен молив, на Мая Микота за персийските килими, които тя така и не можа да получи.

Текстът гласеше:

„Лондон, 17 декември (ТАСС). По съобщение на вашингтонския кореспондент на агенция Ройтер, президентът Рузвелт е съобщил на пресконференция, че той се е настанил в руското посолство в Техеран, а не в американското, затова защото на Сталин станало известно за германски заговор.

Маршал Сталин, добавил Рузвелт, съобщил, че е възможно да е организиран заговор против живота на всички участници в конференцията. Той помолил президента Рузвелт да се настани в съветското посолство, за да се избегнат ненужните разисквания из града. . . Президентът заявил, че около Техеран се намират по всяка вероятност стотина германски шпиони. За немците би било доста изгодна работа, добавил Рузвелт, ако те биха могли да се разправят със Сталин, Чърчил и с мене по времето, когато ние бихме преминавали по улиците на Техеран".

Така съветските разузнавачи прекъснаха „Далечния скок" на хитлеристкото разузнаване.

Край

ЗЪРНЕНИЯТ ПРОБЛЕМ — ОСНОВНА ЗАДАЧА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

II. ТОРЕНЕ НА ЗЪРНЕНИТЕ КУЛТУРИ

(Продължение от 1-ва стр.)

дено от опитите, направени в различните институти и от масовата практика на нашите стопанства. Така например ТКЗС — Чернолик от площите, наторени присеитбено, през настоящата година получи по 80—100 кг зърно в повече, отколкото останалите. Или 1кг суперфосфат използван присеитбено е дал прибавка към добива от 8—10 кг. За правилното провеждане на това мероприятие трябва цялото количество суперфосфат да бъде присято и калибрирано, за да могат стопанствата да си осигурят достатъчни количества за всички площи. Това мероприятие поради посочените слабости и до известна степен на късното доставяне на торове през миналата година, можахме да проведем само на 281 000 дка.

С развитието на агрохимията се постави в съвършено нова светлина въпросът за сроковете при използването на торовете. Доскоро се смяташе, че азотните торове се измиват много бързо. В последно време с точни опити е установено, че такова измиване няма. Ето защо, дали амониевата силитра, с която разполагаме ще се използва сега през есента в малки количества или ще се остави за пролетта, добива извънредно голяма актуалност. По-иначе стои въпросът с големите дози азот, разхвърлян през есента, който може да предизвика прерастване и да намали до известна степен зимоустойчивостта на растенията. Затова най-правилно е при високи дози на торене 1/3 от азотния тор в размер на 8—10 кг да се даде есента след поникването на есенниците, а останалото количество от по 15—20 кг да се внесе рано напролет при започване на трайната им вегетация. Късните подхранвания през април са без всякакво значение за нашия район, характерен с пролетни засушавания. В отделни моменти те даже могат да окажат отрицателно влияние. Особено внимателно трябва да подходим при торенето на отделните сортове. Докато сортът „Безостая—1“ понася високи дози на торене, то сортовете „100-10“ и „301“ при същите дози израстват много буйно до момента на наливане на зърното и след това веднага полягат като рязко снижават добива си в сравнение с наторените площи. Такива изводи са направени в научните институти и от масовата практика в нашия окръг. Особено очебиещ е примерът в ТКЗС — Голеш, където разликата в добива от тези площи надхвърля 100 кг от декар.

Много важно значение за положителниия ефект от торенето има, начина по който се разхвърлят торовете. Всички сме виждали посеви различно наторени, където в резултат на неравномерното разхвърляне, посева до край остава неизравнен и голяма част от торовете се използват неправилно.

Предлагаме пленума да задължи ръководствата на ТКЗС и ДЗС от окръга да осигурят през настоящата година 100 на сто механизирано разпръскване на торовете. Най-качествено торене може да се извърши с талерковите торoразпръсквачки на самоходните шасита и с навесните тороразпръсквачки. Такива има във всяко стопанство. Те могат да се доставят от РТС—Ловеч или в краен случай да се изработят в ремонтните работилници. За избягване пренаторяването на ивицата, която остава зад трактора, трябва тези машини да се преустроят, като се снабдят с вентилатор и тръба, която да осигури еднопосочно, равномерно разхвърляне на тора. Това е задача, която е напълно по силите на механизаторите от окръга. Необходима ще бъде малко по-голяма настойчивост за пълното ѝ решаване.

Торенето на царевицата трябва да става също така в големи дози, ако искаме да получим максимален икономически ефект. Неправилно постъпват много агрономи, когато дават фосфорно торене на царевицата при първото или второ култивиране на площите през пролетта. Суперфосфатът, в резултат на засушаванията при неполивни условия, остава почти неизползван, влиза в трайна реакция с почвения комплекс и преминава в потенциално почвено плодородие. Суперфосфатът за царевицата трябва да се дава присеитбено чрез преустроените сеялки, а по-късно с новите комбинирани сеялки СКПК—6. Що се отнася до азотните торове, те трябва да се внасят преди първото култивиране и не покъсно от започване сеитбата на царевицата.

Правилното съотношение на минералните торове — условие за икономичното им използване

Изказване на **ПЕТКО ИВАНОВ**
— научен сътрудник по торенето от
Научно-изследователския институт в Генерал Тошево

ВЪПРОСИТЕ за торенето на зърнените култури бяха добре и компетентно разработени в доклада на др. Николов. Затова аз считам, че мое задължение е да се спра на някои особености, които трябва да се имат предвид при използването на минералните торове в зависимост от почвените условия. Считам, че за в бъдеще въпросите на торенето трябва да бъдат разглеждани по-отблизо и да стоят във фокуса на вниманието на селскостопанските специалисти, защото в настоящия момент торенето е един от основните фактори за повишението на добивите. В следващите няколко години количеството на минералните торове ще бъде чувствително увеличено.

Аз последователно ще се спра на въпроса за съотношението между азотните и фосфорни торове във връзка със специфичните условия на окръга. В доклада беше подчертано че едно от основните изисквания за получаване на максимален ефект при торенето, е правилното спазване на съотношението между азотните и фосфорни торове, което трябва да бъде приблизително 1:1. Но веднага изниква въпросът — възможно ли е това съотношение да се спазва при сегашния баланс на торовете, които се получават в окръга. Посочените в доклада цифри показват, че това съотношение не може да се спази. В нашата страна фосфорните торове са дефицитни, поради липсата на суровина за тяхното производство. При това положение се поставя въпросът в какви граници ще може това съотношение да се изменя без да поемеме големи рискове за намаление на икономическия ефект от торенето. В интерес на рационалното използване на фосфорните торове съществува възможност да диференцираме съотношението им спрямо азотните в зависимост от вида на почвата. Въпреки относителното еднообразие на почвите в Добруджа, забелязват се и известни различия, които са свързани с различна торопотребност.

Възможно е съотношението да бъде разширено в полза на азотните торове на оподзолените черноземи в Дуловския район и в източната част на Тутраканския. Тук съотношението между фосфора и азота може да бъде намалено на 0,6—0,7:1. Тези почви слабо реагират на фосфорно торене, дори и когато съотношението на фосфора към азота е 1:1. При тях ефектът от приложението на фосфорните торове е 2—3 пъти по-слаб отколкото на излужените черноземи и 3—4 пъти по-слаб отколкото на типичните и карбонатни черноземи.

На излужените черноземи, каквито преобладават в Силистренски окръг съотношението на фосфора към азота може да бъде намалено на 0,7—0,8:1. На стръмни терени подложени на ерозия, това съотношение трябва да бъде още по-малко — 0,5:1. Но на равни терени и на льосови черноземи, особено на почви които са скоро разработени и усвоени едва преди 30—40 години обезателно съотношението трябва да бъде 1:1 или най-малко 0,8:1. Всичко това трябва да се има предвид при разпределението на торовете, за да се постигне по-ефективно използване на дефицитните фосфорни торове.

Известна диференциация при използването на торовете трябва да се прилага и в зависимост от предшественика на пшеницата. През миналата година в Толбухински окръг имаше редица неудачи в торенето на пшенични посеви засети след бобови предшественици. Поради внасянето на много азот на техните площи, добивите от тях бяха почти изравнени с добивите получени от площите на по-лоши предшественици, а в някои случаи дори и по-ниски. Оказа се, че съотношението на фосфорните към азотните торове при бобовите предшественици трябва да бъде в полза на фосфорните, като достигне до 1,5:1. Това съотношение може да се постигне или чрез намаляване на азотните норми, или чрез едновременно намаляване на азотните норми и завишение на фосфорните норми.

В доклада се повдигна въпросът какво трябва да бъде отношението към различните култури при използването на минералните торове. Препоръчва се наличните торове да се използват предимно при пшеницата. Аз считам, че това съображение е напълно правилно като имам предвид ефектът от торенето на тази култура. Тя именно най-добре се отплаща срещу дадените ѝ торове. Сравнително по-слабо се отплаща царевицата. Тази разлика е особено голяма по отношение ефекта от фосфорното торене. Докато пшеницата се отплаща добре на фосфорното торене царевицата се отплаща извънредно слабо. Особено на излужени черноземи и на горски почви то почти не дава никакъв ефект. Точно тази особеност ни дава основание да считаме, че при ограничени количества на фосфорни торове трябва да ги даваме предимно на пшеницата.

Не така обаче стои въпроса при торенето на слъчогледа. Той е култура, която се отплаща много добре на този вид торене и при него даването на суперфосфат е абсолютно необходимо условие за употребата на азотни торове.

Много интересен въпрос при торенето е въпросът за относителния ефект на минералните торове при високо ниво на торенето. Особено важи това за участъците определени за високи добиви. Когато сравняваме торене с малки и с умерени дози резултатите са винаги в полза на умерените дози. Но когато сравняваме торене с големи и с умерени дози резултатите също са в полза на умерените дози. Затова особено на черноземни почви не трябва да залитаме към големи норми на торене. През миналата година при проведените опити добивите от пшеницата се повишаваха с повишаване на нормата на азотните торове до 30 кг. След това се наблюдаваше вече силното им намаляване. Особено характерно беше това след бобовите предшественици. Като оптимални дози на торене трябва да препоръчаме дозите от 20 до 30 кг амониева селитра на декар и съответно количество суперфосфат.

Един въпрос, който се споменава в доклада и който е свързан с торенето, е въпросът за обработката на почвата. Аз ще се спра на това мероприятие не във връзка с условията, които тя създава за никнението и развитието на посевите а във връзка с условията, които то създава в използването на минералните торове. Колкото по-високи норми на торене използваме, толкова повече трябва да се стремим към едно относително по-дълбоко обработване на почвата. То ще даде възможност внесеният тор да не остане плитко в повърхностния слой, а да се разпредели равномерно на по-голяма дълбочина. Това особено важи за суперфосфата, който за да се използва по-добре трябва да попадне във влажните слоеве на почвата и да бъде достъпен за корените на растенията.

Ще спомена за някои наши съображения относно техниката на торенето с минерални торове. Дали е необходимо да се разделя азотния тор на две части, които да се внасят през есента и рано пролет? Резултатите от много опити, върху черноземни почви, показват че този начин на торене няма такъв голям ефект както се смяташе по-рано. Оказа се, че при внасяне на цялата доза наведнъж и при разделянето ѝ на две части ефектът е все един и същ или пък добивите се увеличават съвсем незначително. Затова не трябва да внасяме азотните торове на два пъти, а наведнаж, с което ще направим по-малко разходи на труд.

Като имам предвид преобладаващите в окръга почви считам, че е възможно цялата доза от азотните торове да бъде внесена през есента, независимо дали преди сеитбата или след нея под формата на есенно подхранване. Но когато нормата на торене е по-висока от 30 кг хубаво е торът да се внесе на две части, през есента и рано напролет.

В случай, че есента е изключително благоприятна — топла и влажна и зимата също мека, което дава възможност за мобилизация на азота в почвата и за по-активна вегетация на растенията, тогава една част от азотните торове трябва да внесем през есента, а другата през зимата или през пролетта. С това ще ограничим ранното братене и избуяването на посевите. Нашите опити от миналата година са в полза на по-късното внасяне на торовете, защото условията бяха благоприятни и настъпи силна братимост, която не беше нужна.

При бобовите предшественици нашата препоръка е азотните торове да се дават предимно през пролетта. Само когато посевите са слабо развити може да внесем една част от тях и през есента.

Един от въпросите свързан с торенето е въпросът за транспортирането и съхранението на минералните торове. В доклада се спомена за вредната практика да се разтваря суперфосфата направо на блоковете. Това нещо повече не бива да се повтаря. Наред с предимствата то има и големи недостатъци. Минералните торове се излагат на рискове и на загуби. Не може да се създаде също така правилна организация при тяхното разхвърляне и правилно да се определят нормите на торене. Към блоковете торовете трябва да преминават обезателно през кантаря и специалистите строго да следят за количествата, които се разхвърлят по отделните блокове.

Накрая искам да кажа, че Управлението на селскостопанското производство в Силистра през следващата година трябва да се заеме с повишаване квалификацията на специалистите от окръга по отношение на агрохимията и на техните знания в използването на минералните торове.

Да предпазим цвеклото от опашното кореново гниене

ОТ НАСТЪПИЛОТО продължително засушаване в нашия окръг, съществува голяма опасност от повреждане на цвеклото от опашното кореново гниене. От проверките, направени от нашите специалисти, се оказа че в кооперативните стопанства в Тутракан, Срацимир и Айдемир вече част от кореноплодите в цвеклищата са засегнати.

Характерното за опашното кореново гниене е, че листата на атакуваните от тази болест растения започват да завяхват, като увяхването започва от старите и постепенно обхваща младите листа. При заболели растения в по-напреднал стадий остават да стърчат само две-три зелени листенца от сърцевината на челото на кореноплода. Изваденuте глави на засъхващите цвеклови растения са с оловно-сив цвят и ясно се отличават от здравите по омекналия им откъм опашката кореноплод, съпроводено със засъхване на кореновите власинки по страните на корена. Централният корен се изкривява, нагърчва се и засъхва. По-късно през изсъхналите коренови власинки в кореноплода нахлуват вторични микроорганизми (плесени и бактерии), които причиняват загниването на корена.

При паднали валежи гниенето се разраства и обхваща целия кореноплод, който под влияние на разни ферментационни процеси започва да се разлага, отделяйки силно неприятна миризма.

Опашното кореново гниене по цвеклото се дължи най-често на сушата, но също така се явява и при силно уплътнени почви, вследствие на неправилно поливане, когато достъпа на въздуха до коренчетата се затруднява поради което те се задушават и стават чувствителни на нападенията на микроорганизмите.

Виждайки опасността, която застрашава цвекловите посеви през този сух период, наложително е да се направят обследвания на цвеклищата и да се съставят графици за изваждане на цвеклото. Най-застрашените посеви от опашното гниене да се приберат най-рано. По такъв начин ще се избегне и най-малкото похабяване на тази ценна суровина за промишлеността и народното стопанство.

Катя ХРИСТОВА
агроном по растителна защита
в Държавната станция по растителна защита

Всеки ден Бейти Сабриев, пастир в кравефермата на село Чернолик, нарязва стотици килограми зелена царевица за хранене на кравите. От това млеконадоят се повишава и фермата успешно изпълнява своя план.

НА СНИМКАТА: Бейти Сабриев в момент на работа.

Механизирано прибиране на царевицата

ИЗПОЛЗВАНЕТО на кукурузокомбайни в ТКЗС — Бабук започна отскоро, от 2-3 години. Преди това у хората имаше неверие към тези машини. В ума им не се побираше как една машина може да извършва наведнъж по няколко вида работи — кочаните от царевицата да обира, а и стъблата да изсича от нивата и веднага да ги нарязва на силаж. Но ръководството на ТКЗС, начело със своя млад председател Александър Димитров, разбра икономическата изгода от тази техника и запланува от засетите в стопанството 5 600 дка царевица, 2 000 дка да бъдат прибрани тази година с наличните в кооператива два кукурузокомбайни.

И от няколко дни в обширния блок от 1 300 дка с високо избуяла царевица в местността „Бейската“ край село Бабук работят тракторисът Стойко Димитров и прикачникът Неделчо Симеонов. Стъблата на царевицата тук са все още зелени, затова двамата механизатори на ден прибират царевицата от 35 дка. Но изсъхне ли царевичакът, дневно те ще обират с машината кочаните от 50 дка, както миналата година.

Много грижи положиха за отглеждането на царевицата Стойко и Неделчо. Те я засяха редово-гнездово, за да може механизирано да я обработват. А по време на първото и второто окопаване я пръскаха с хербециди, които напълно унищожиха плевелите в блока. И сега от тази култура механизаторите очакват да получат по над 300 кг зърно от декар при план 290 кг.

... Приятно е човек да гледа как в нивата, където е минала машината не остава нито един кочан разпилян, а от улея на кукурузокомбайна в непрекъснат поток се излива силаж в камиона, управляван от шофьора Кирил Тодоров. На ден заедно със своите помощници Неделчо Василев и Димитър Димитров, които едва смогват да наместят зелената маса в камиона, прави по 7—8 курса и извозва по 30 тона силаж. В помощ на Стойко и Неделчо са и механизаторите Стоян Митков и Ангел Станев, и шофьорът Стоян Костадинов, които участвуват в работата като извозват силаж към стопанския двор.

И в цялата тази работа са заангажирани само 8 души. Наистина малко, като се има предвид, че без машината за извършване на всички тези процеси — обиране на царевицата рязане на стъблата, трупане, изнасяне, силажиране, ще бъдат необходими най-малко 50 души. Ръководството на стопанството добре е преценило икономическия ефект, който дават кукурузокомбайните и правилно се е насочило към тяхното най-рационално използване.

Мария ВАЧКОВА

УСЛОВИЯ ИМА, А НЕ СЕ ИЗПОЛЗВАТ

В С. ЧЕРНОЛИК се построи нова и модерна хлебопекарница. Качеството на строителството е добро. Вътре е уютно, широко. Инсталирана е и тестобъркачка, с която трудът на работниците значително се облекчи. За гориво не се използват дърва, а пещите се нагряват с нафта чрез специално приспособление. Към всичко това като се прибавят водната инсталация и използването на електрическия ток в производството, става ясно, че условията в хлебопекарната отговарят на техническите изисквания.

Преди хлябът в Чернолик винаги не достигаше. Кооператорите се редяха на дълга опашка и чакаха с часове да вземат хляб за семействата си. Причини за недостига на хляб тогава имаше. Старата хлебопекарна бе с малък капацитет и макар да работеше непрекъснато, производството не достигаше. Новата фурна има много по-голям капацитет и хората от Чернолик смятаха, че вече въпросът с хляба ще се реши окончателно. Фурната влезе в експлоатация, но кооператорите пак продължиха да чакат с часове на опашка. Често пъти се стига до остри пререкания с продавача и работниците от фурната. Едва не се стига до сбивания. Трудно е да се осигури хляб, ако за това чака някое дете или жена, които биват изтикани настрана от навалицата.

Кооператорите чакат от отговорните хора в селото да уредят веднъж за винаги въпросът за снабдяването с хляб. За тази цел трябва да се използва пълния капацитет на фурната, да се подобри организацията на труда и да се уредят някои спорни въпроси. Крайно време е!

Неджет АДЕМОВ

ЗАВЪРШИХА БЕРИТБАТА НА СЛЪНЧОГЛЕДА

КООПЕРАТОРИТЕ и механизаторите от трети производствен участък на ТКЗС — Алфатар, със завеждащ участъка Коста Георгиев постигнаха големи успехи в освобождаването на площите и цялостната подготовка за есенната сеитба. Те първи в кооперативното стопанство обраха всичкия слънчоглед на площ от 1 100 декара. Главна заслуга за това имат механизаторите Стефан Иванов Иванов и Стефан Неделчев, защото слънчогледовите пити бяха прибрани с комбайни. Подпомогнати от полевъдите, механизаторите извършиха тази полска работа само за шест дни. Окончателните добиви още не са установени, но по предварителни данни те достигат на декар по 190 кг при план 180 кг.

Прибирането на захарното цвекло в района на участъка също напредва и към 25 септември ще преключи. Извършената предсеитбена оран надмина 2 000 декара. Почистени са 220 тона пшенични семена от висикодобивния сорт „Безостая—1“.

Добри ВЪЛЧЕВ

Досегашните резултати не бива да ни задоволяват

НЯКОЛКО години наред Научно техническото дружество при Държавното автомобилно предприятие в Силистра отчиташе слаба дейност. На годишно-отчетното събрание през 1965 година се реши да се сложи край на бездействието и дружеството да се превърне в организация, която работи за техническата квалификация на работниците.

Задачата на новоизбраното ръководство не беше много лека. То трябваше да въведе подходящи форми на работа, които да активизират дружествените членове и да създаде условия за проявяване творческата мисъл на работниците. Анализирайки миналата дейност, ръководството дойде до заключение, че малко е търсена помощта на партийното и профсъюзното ръководства, затова и редица мероприятия са останали неизпълнени. Недостатъчна е била и работата по повишаване квалификацията на хората и по разгръщане рационализаторската и новаторската дейност.

Голям успех за дружеството, а също и за колектива бе откриването на добре уреден технически кабинет, обзаведен с всички видове схеми и табла на автомобилните двигатели и с детайли за нагледно изучаване на материала, изнасян в курсовете за квалификация. За обучението на работниците се създаде сравнително добра материална база. Сега участниците в курсовете с интерес изслушват лекциите, вземат активно участие в събеседванията и резултатите са много по-добри. От 60 курсисти 30 вече получиха по-висок разряд. Ежемесечно пред съюзните членове и останалите производственици се изнасят интересни информации за новостите в автомобилната техника.

Повишаването на квалификацията на инженеро-техническите работници и производствениците доведе до разширяване на рационализаторската дейност. Така например от началото на годината са внедрени 8 предложения, които помогнаха значително в ускоряването на ремонта и се направиха икономии на резервни части. Рационализаторът Николай Петров даде за внедряване предложение за допълнително обработване на стари и изхвърлени от употреба разпръсквачки за всички видове дизелови автомобили. Икономическият ефект е 250 лева за годината. Вълчо Петров Христов изработи специална кокила за леене на ремъчни шайби за автомобилите „Шкода“, а Велико Стоянов предложи преса—отверка да отвиване винтовете на всички видове динама на електромоторите. Атанас Ковачев внедри в производството универсална флашка за възстановяване резбата на ресьорни скоби и приспособление за изработване на нови карета от фибър за нафтовите помпи на автомобилите.

Ръководството на Научно-техническото дружество е дало поръчение на осем от най-добрите специалисти в предприятието да внедряват по едно рационализаторско предложение до края на годината и почти всички са към края на работата си.

Разбира се, рационализаторското движение в ДАП — Силистра не е получило онзи размах, който да отговори на нуждите на съвременното ниво на техническата мисъл. Все още рационализаторите дават дребни предложения с малък икономически ефект, но фактът, че след застоя се е получило раздвижване говори достатъчно за дейността на Научно техническото дружество. Необходимо е обаче то да не се задоволи с постигнатото, а още по-упорито да работи за включването на повече производственици в рационализаторската дейност. Така ще се решат редица въпроси на техническия прогрес в това важно за икономиката на окръга транспортно предприятие.

Димитър ТАЧКОВ
секретар на ОС на НТС — Силистра

ЗА ПОДЕМ НА КУЛТУРАТА И ИЗКУСТВОТО

РЕШЕНИЯ С ВАЖНИ ПРОБЛЕМИ, С ГОЛЕМИ ИЗИСКВАНИЯ

ЕДИН доста голям период от време ни дели от деня, когато в Силистра се проведоха съвместно пленум на ОК на БКП и сесия на ОНС по въпросите на културата и изкуството. Във взетите решения залегнаха много проблеми, свързани с цялостния културен живот в окръга и преди всичко за ускоряване на културната революция, за разгръщането й в по-голяма широта, за превъзпитанието на трудещите се.

Голямата перспектива, с която бяха разработени решенията на пленума и сесията, поставиха като задължително условие тяхното разглеждане, конкретизиране и изпълнение да стане с голяма задълбоченост от страна на партийните комитети и общинските народни съвети. А това изискване може да се осъществи само тогава, когато те се поставят за обсъждане пред цялата общественост, пред всички институти и организации, които пряко ще поемат тяхното изпълнение.

За съжаление в много от съветите решенията на пленума и сесията останаха в папките на ръководителите, изтласкани от по-актуални, по техните думи, задачи. И получава се така, че по въпросите и проблемите на културата и изкуството може да се работи само тогава, когато поостане свободно време, както за това се определя зимният сезон. Трябва да се разбере, че проблемите на културата са много всеобхватни и за тяхното изпълнение трябва да се работи непрекъснато, всеки ден. Защото въпросите на културата и изкуството не се изчерпват само с художествената самодейност, която се разгръща в по-широк мащаб през зимата. Иначе не би могъл да се разреши в кратък период въпросът с кадрите, с материалната база и т. н.

В Тутракан решенията на пленума и сесията по въпросите на културата и изкуството са анализирани, обсъдени и приети с известно закъснение. Но до известна степен то се изкупува от

ДЪЛБОЧИНАТА, С КОЯТО СЕ РАБОТИ ПО РЕШЕНИЯТА

Това е положителен факт, защото в Тутракан и района му все още има много да се прави и за укрепване на работата на библиотеките и читалищата, и за културния отдих на трудещите се; и по строителството на сгради за културни нужди, и за развлеченията на младежите. Този списък би могъл да се допълни и с още много други задачи. Затова съвсем умело и основателно Градският комитет на Партията е привлякъл за обсъждането на решенията на пленума и сесията ръководството на читалището, на библиотеката, Комсомола. Разбира се, съвсем не би било излишно преди вземането на конкретни решения в Тутракан да се има предвид и мнението на секретари на първични партийни организации, на отечественофронтовски организации, на специалисти в областта на културата и изкуството.

Набелязаните решения на 21 септември са обсъдени и от бюрото на Градския комитет на Партията. Това също е един важен показател, че в Тутракан към проблемите на културата и изкуство се подхожда с нужната тревога, със загриженост.

Взетите решения като програма за работа вече са налице. В тях все още някои точки ще се конкретизират, ще се доуточняват. Сега предстои другата важна задача — тяхното осъществяване на дело. Правилно Градският комитет на Партията е предвидил още на първите партийни събрания наред с другите проблеми да се разискват и проблемите на културата. С това фактически ще започне популяризирането на взетите решения.

Едновременно с това са набелязани и други интересни, заслужаващи внимание инициативи. Наскоро предстои провеждането на среща между комсомолския актив и читалищното ръководство за обсъждане на въпроса за по-активното включване на младежите във формите на самодейността. По-късно изпълкомът на Градския общински народен съвет ще се занимава с изпълнението на поставените решения в областта на културата и изкуството. За популяризирането на решенията ще бъде използуван и местния вестник.

В решенията на Градския комитет на Партията в Тутракан са залегнали наистина много важни задачи, отнасящи се за града и района. По някои от тях вече е започнала конкретна работа. Като пример може да се посочи голямата активност, с която се работи по уреждането на местна музейна сбирка. Раздвижване е започнало и в читалището, сред самодейците.

Може би в процеса на работата в решенията трябва да залегнат и някои други проблеми. По наша преценка в тях като че ли трябва да има още по-голяма перспектива. Иначе в Тутракан не би могъл да се разреши скоро въпросът с кадрите, с материалното строителство. Недостатъчно място е отделено в тях и на културния отдих на трудещите се, а за него в Тутракан има да се прави твърде много.

За изпълнението на взетите, на поставените решения, свое място трябва да има и Градският общински народен съвет. И в това отношение неговата дейност трябва да бъде по-активна, по целенасочена.

В Тутракан за един не малък период основните проблеми в културата и изкуството са изяснени, поставени на дневен ред за изпълнение. За тяхното осъществяване сега трябва да се обхванати партийните, и стопанските ръководители, специалистите, съответните организации и институти, цялата общественост.

Сава ХРИСТОВ

Пионерите — утрешни строители на комунистическото общество

ДПО „Септемврийче“ възникна непосредствено след победата на Деветосептемврийското въстание у нас като организация, чиято основна задача е да подготвя идейно убедени и предани утрешни борци за делото на комунизма. Всяко дете трябва да умее да оценява своето място и значение, да утвърждава в себе си любов към труда и ученето.

Пионерите трябва да се запознават (в достъпна за тях форма) с идеите на комунизма, с политическата същност на нашето общество. Богат източник за патриотичното възпитание може да бъде изучаването на героичното ни минало, историята на Партията, революционните традиции на РМС, живота на Ленин, Димитров и др. Не по-малко ценно в това отношение е и нашето съвремие. Запознавайки се със социалистическите преобразования на своя край, у пионерите се заражда стремеж да се включат според силите си в осъществяването грандиозните задачи на Партията.

Важна съставна част на комунистическото възпитание е военно-патриотичното възпитание в гражданска доблест, в любов и уважение към армията и органите на МВР, в готовност за защита на отечеството. За това спомага дружбата на пионерите с военни поделения — съвместните тържества, военизирани походи и др.

Сполучлива форма и средство за интернационалното възпитание са клубовете на интернационалната дружба. Тяхната дейност трябва да се разшири.

Във всяка пионерска дружина трябва да се сформира информационно бюро, да се организират викторини, срещи с политически дейци, да се издават табла и пр. По този начин пионерите ще могат да живеят с пулса на времето, ще дават израз на своето отношение към едно или друго събитие.

Не трябва да изостава и обществено-полезната работа в училище. Пионерите доказаха своята любов към труда при събирането на вторични суровини за построяването на кораба „Радецки“ и в много други дела.

21 години
ДПО „Септемврийче“

Полезно е да се провеждат срещи с първенци в производството, рационализатори, ударници, което ще допринесе за възпитаване в любов и уважение към хората на физическия труд. Дружбата на пионерите с бригадите за комунистически труд, с хора от различни професии да стане по-плодотворна. Съвместните инициативи на работническите колективи и пионерските дружества са прекрасна форма за трудовото възпитание на подрастващите.

За комунистическото общество са нужни високо образовани хора във всички области на науката и техниката.

Задача на пионерската организация е заедно с учителите да се бори против второгодничеството, да помага за образцовото провеждане на учебния час. В отрядите и дружините да се провеждат разговори за цената на минутата, вечери и утра, посветени на видни учени. Особени усилия трябва да се положат за разширяване на пионерската научна и техническа самодейност.

Естетическото възпитание не трябва да бъде на последно място в работата на пионерските дружества. Понякога обаче то се изчерпва със създаването на хор и драмсъстав, с разучаването на някои песни и танци, с посещения на филми. Важното е пионерите да се научат да виждат красивото в живота, в труда, в отношенията между хората, в обстановката, във външния вид на човека, в природата, в художествените произведения. Работата на сформираните в отрядите състави да не е кампанийна, а системна, с обществено-политическа насоченост.

Не по-малко важно е и физическото възпитание на пионерите. Пионерът трябва да бъде физически здрав, силен, смел, ловък, бърз и издържлив. Това се постига, когато пионерските ръководства осигуряват активно участие на всички пионери в изпълнението на спортния календар, спортния полуден и в спортуването през голямото междучасие. Във всички отряди да се сформират отбори, между които да се организират състезания. Особено внимание да се отделя на пионерския четирибой и на покриването нормите за значката ПБГТО. Дружинният съвет да следи за редовното водене на заниманията в спортните секции. За популяризирането на различните видове спорт в дружината да се организират спортни вечери и празници, срещи на пионерите с майстори на спорта, да издават стенвестници и бюлетини, в които да се съобщава за предстоящите състезания, да се разказва за успехите на наши спортисти. Множинството от пионерите да станат носители на значката „млад турист“.

В чест на 21-годишнина на пионерската организация — 23 септември — да започнем по-непосредствена и ползотворна работа с пионерите, за да стане животът в пионерските дружини наистина интересен.

Гинка ПЕНЕВА

БЛАГОДАРНОСТ

Семейството и близките на д-р Стефан Чернев изказват благодарност на цялата силистренска общественост и гражданството за проявеното голямо съчувствие по загубата на скъпия ни покойник.

Второгодничеството — брак в учебната работа

МИНАЛАТА година основното училище „Христо Ботев“ в Алфатар постигна добри успехи в борбата против второгодничеството. В началния курс второгодничество не се допусна, а в средния курс само 5 ученика ще повтарят същия клас.

Квалификацията на учителите е важен фактор в борбата за успеваемост на учениците.

Всички учители в това училище са редовни и имат солиден стаж. През това лято 17 учители присъствуваха на практикума, организиран в Силистра от отдел „Народна просвета“ при Окръжния народен съвет. Четирима учители бяха изпратени във Варна, където преминаха курса за усъвършенствуване.

Изградени са предметни комисии, които организират взаимните посещения, откритите уроци, четенето на доклади. Правят се взаимни посещения между учителите от началния и средния курс. Обменя се опит с учителите от начално училище „Гагарин“ в Силистра. През цялата година всеки учител работи по определен въпрос и в края на годината се провеждат педагогически четения.

Основна тема, която вълнува учителите, основен въпрос, който те разрешават през цялата година, е: резултатността на урока. Вътрешната обмяна на опит се оказва особено полезна. Проучва се опитът на учителите по определен въпрос.

И тази година борбата против надценяването на учениците ще продължи. Критерият при оценката знанията на учениците трябва да отговаря на изискванията на нашето ново съвременно училище и не трябва да се понижава нито с милиметър.

Голяма е ролята на пионерската организация в борбата против второгодничеството. Първата задача, която сега стои за разрешаване е издигането авторитета на пионерската организация.

Към дружинния съвет е изградена комисия по учебната работа. Тази комисия пише писма до родителите, излиза с предложения пред педагогическия съвет.

Взаимното подпомагане, загрижеността за успеха на другаря — това са основните принципи на моралния кодекс на пионера.

Родителският комитет също дава своя дял в борбата да няма второгодници. Родителските активи по класовете са в постоянна и активна връзка с преподавателите.

За работа с изоставащите са осигурени помещения, където учителите работят на доброволни начала.

В резултат на всичко това, второгодничеството в алфатарското училище е сведено до минимум.

Манол СИМЕОНОВ

Съвети на лекаря

Противовариолна ваксинация

ЕДНА от най-тежките болести в детска възраст е едрата шарка (вариолата). В България болестта отдавна е изчезнала благодарение на широко разпространената противовариолна ваксинация. Тя е задължителна за всички малки граждани на републиката. В миналото едрата шарка е била бич за човечеството наред с чумата, холерата и др., тъй като нерядко заболяването е водело до редица усложнения и дори до смърт.

Ваксинацията против едрата шарка е въведена в 1798 година от английския лекар Дженер. Тя се извършва с продукт, който съдържа жив, но отслабен с болестните си качества причинител на едрата шарка — вируса. Най-подходяща възраст за ваксинацията е от 3 до 10 месеца. По-късно ваксинацията дава по-многобройни странични явления и по-продължително време протича. Извършва се на външната страна на рамото пред раменницата след почистване със спирт. Ваксината се втрива в изкуствено леко наранената кожа. След ваксинирането раничката се оставя да засъхне 5-10 минути. Непосредствено след това мястото се зачервява и леко се подува. Това трае 1-2 дни. След 4 до 7 дни започва истинската реакция от ваксинацията — мястото се зачервява и се образува бистро мехурче, което потъмнява, съдържанието му става гнойно, кожата наоколо се зачервява, втвърдява се. Детето е неспокойно, плачливо, не се храни, има висока температура. Цялата описана реакция трае около 11 дни, след което следва постепенно го заздравяване. Центърът на гнойното мехурче хлътва, червенината загасва и се покрива с кафява коричка, която засъхва и пада към 20-25-ия ден. На мястото остава белег за цял живот, който в началото е червен, а после става бял и лъскав.

През цялото време на ваксиналната реакция детето не бива да се къпе. За да се избегне разнасянето на ваксината по другите части на тялото, детето трябва да се облича с чисти и изгладени дрехи всеки дневно. Детето не трябва да пипа ваксинираното място. При висока температура се дава пирамидон по предписанието на лекаря. Пазенето от мокрене продължава до падането на коричката.

Пред вид на общото неразположение и евентуалните усложнения които дава ваксината, главно условие при ваксинирането е детето да бъде съвършенно здраво. При заболявания — хрема, бронхити, бронхопневмония, диария, тежък рахит, екземи — ваксинацията се отлага за по-подходящ момент.

Ваксината се изпраща от института по епидемиология — София винаги прясна и запазена. Веднага след нейното получаване се провежда ваксинацията на кърмачетата и на всички останали деца, на които резултатът от предшествуващата ваксинация е бил отрицателен.

Престъпление спрямо собствените си деца извършват онези майки които не водят навреме децата си на ваксинация против едра шарка.

Д-р Людмила ЕДРЕВА

Филми, които ще гледаме

По екраните на страната се появи стотният филм на Българската кинематография — „Вълчицата“, създаден под режисурата на известния постановчик Рангел Вълчанов.

---

80 ГОДИНИ БЪЛГАРСКИ ЧЕРВЕН КРЪСТ

Червенокръстци за пример

БОГАТА и полезна дейност развива местната червенокръстка организация в село Сребърна. С помощта на председателя на общинския комитет на Червен кръст д-р Иванка Русева и под прякото ръководство на Атанас Костов тази организация стана масова и здраво сплотена. Членовете й възлизат на 584 при план 380 души. По масовост тя е на първо място в окръга. Тази масовизация бе постигната в резултат на правилната разяснителна работа на здравните работници от селото.

Тази пролет бяха организирани курсове с червенокръстците от временните и постоянни санитарни постове за оказване на първа медицинска помощ на кооператорите по време на усилената полска работа. Ръководството на кооперативното стопанство отпусна средства за купуването на необходимите медикаменти и превързочни материали. Бяха заредени всички аптечки и чантите на санитарите. Не бяха забравени и аптечките на камионите и комбайните. През лятото са обслужени над 250 пострадали кооператори.

Червенокръстците активно участвуват в комисиите за хигиенизиране на селото. Те са първи в кръводаряването. Много допринесоха членовете на дружеството и за детското здравеопазване. Те редовно проверяват и съобщават в местната здравна служба за здравното състояние на децата от определените им квартали.

Добрата работа на сребърските червенокръстци се цени високо от кооператорите.

Георги САВОВ

Справочник на читателя

Кино

От 27 септември до 3 октомври

Кино „Москва“ — „Вярвайте ми хора“—съветски

Кино „Доростол“ — „Ванина Ванини“—италиански

„Циганката“—югославски

В неделя от 10 часа в двата киносалона се прожектират документални и детски филми.

Аптеки

От 20.30 часа вечерта до 7.30 часа сутринта дежури нощният пункт до аптека № 1. Днес е дежурна аптека № 4, която и утре ще работи през целия ден. През дните на следващата седмица двете аптеки имат следното работно време: аптека № 4 от 7.30 до 20.30 часа, аптека № 1 от 8 до 18 часа вечерта.

Окръжен народен музей

Етнографският отдел на музея, уреден на улица „Отец Паисий“ — 37, работи всеки ден от 9 до 12 часа и от 15 до 18 часа; петък—ден без входна такса

Автобуси

Тръгват от Силистра за:

Варна: 6,30, 8,30 и 13 часа; Русе — 6,30, 8,30 и 15 часа; Коларовград — 6,30 и 15 часа; Толбухин (през Средище) — 13,45 часа; Тодор Икономово — 15,30 часа; Исперих — 15,30 часа;Подлес—16 ч.; Белица—16 ч.; Голеш — 16,30 часа; В. Левски—16,30 часа; Средище—17,30 часа; Гарван—18 часа; Босна — 18 часа; Цар Самуил—15.05 часа; Стефан Караджа — 17 часа; Попина—18 часа.

Пътнически кораб „Ракета“

Заминава за Русе всяка сутрин в 8,20 часа, а във вторник и събота — в 8,20 и 14 часа.

Пътнически кораб

Заминава за Русе всеки ден в 5,30 часа с изключение на вторник и събота.

Есента — художничка

С огнени бои рисува
край реката есента
и под нейната палитра
всяко листче заблестя.

Люшна клонки позлатени
весел кичестият бряст,
а след него запламтяха
всяка вейка, всеки храст. . .

Нека идва зима!

Брадвичко ле,
сек, сек, сек!
Нищо, че сега е пек!
Ей, грамадка
до грамадка
трупаме дръвца
със татко.
Нека идва баба Зима—
топла печка в нас
ще има!

Строител

С кубчетата чука-трак—
нови сгради вдигам пак.
Тука ще искри стомана.
Там ще пеят двеста стана.
И в тази светла къща
мама с обич ще се връща
син-строител да прегръща.

Стефанка СТАНЕВА

ВРАБЧО И ДЕЦАТА

Навън е зима
страшна, сурова.
Врабчо си няма
нищо готово.

Зъзне горкият,
пръхка с крилца.
Гладен е знаят
всички деца.

Златка го вика
в къщи с ръка.
Милчо му пръсна
житни зрънца.

А от дъсчици
Пламен и Лалка
бързо му правят
къщичка малка.

Врабчо им маха
кротко с крилца:
—Благодаря ви,
добри деца!

Митко БЛАГОЕВСКИ

Гатанки

Цял ден тя изпуска дим
на кълба като комин.
Крива е като бастун
и яде, яде тютюн. . .

(Лула)

⁂

Имам си калпак и дръжка
като гъба червенушка.
Пазя ви от дъжд и пек
и като перце съм лек.
Ха кажете ми тогаз
кой съм аз?

(Чадър)

⁂

Горд в реката все цамбурка
с клюн заострен като хурка.
Що е то?

(Щърка)

⁂

Денонощно все се труди,
рано сънльовците буди.
Миг почивка той не знае—
кой ще го познае?

(Часовник)

⁂

Кекер, кекер — кекерица,
първа в блатото певица.

(Жаба)

Никола ГЕОРГИЕВ

СЪОБЩЕНИЕ

ДСО „РОДОПА“

СЪОБЩАВА

на всички производители на селскостопански животни в страната, че ще раздава

BULGARIA

ФУРАЖ И ПРЕЗ 1966 ГОДИНА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 112 (973) | Вторник, 28 септември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СЕИТБАТА ЗАПОЧНА С НОВА НАДЕЖДА

ИМА дни от годината, които се очакват от селскостопанските труженици с много трепет и вълнения за нещо хубаво, неочаквано и радостно. Такива са и дните на есенната сеитба, когато сеячите с надежда за по-богата реколта грижливо хвърлят семената на бъдещия плод. И тази година е сушава, земята се е напукала на едри блокове, но механизаторите не отстъпват пред трудностите, с дискове, плугове, лющилници, с валяците разбиват на ситно сухата пръст и редят след себе си бразди, равни и чисти от буци, за да бъде сеитбата висококачествена.

На баира над село Искра в местността „Излаза“ от три дни работи опитният и дългогодишен тракторист Ангел Петров от Нова Попина. Макар с нищо да не издава вълненията си, стига човек по-внимателно да се вгледа в неговите светли, бляскави очи, които с погледа си старателно оглежда всяка бурмичка, всяка частица от редосеялката преди да потегли сутрин в браздите, разбира, че той е очаквал сеитбата с нетърпение, защото и в нея вече от години наред се проявява като един от най-добрите механизатори в Ситовското стопанство. Благодарение на висококачествената си работа, извършена през есента на миналата година бригадата от Нова Попина получи през тази лятна кампания по 380 кг средно от декар и се нареди на второ място в кооператива по добиви.

— Хайде, Круме! изсипвай семето че тръгваме — провикна се Ангел към своя помощник Крум Петров. Към чувалите със семе заедно с прикачника се приближава беловласия кооператор Никола Василев. В сандъка на сеялката с лек шум се изсипва семето, примесено с гранулиран суперфосфат. Тракторът потегля в обширния блок от 420 декара. В браздите падат едри и чисти семена от сорта „Безостая—1“, които влачката зарива. От нея се вдига голяма пушилка, която загръща сеячите, но те не откъсват очи от ботушите на сеялката, откъдето пада пшеницата. И бразда след бразда, декар след декар, увеличават се засетите площи. За един ден нормата е надхвърлена. Вместо 150 декара, те са засели 200 декара.

Слънцето вече клони на залез, а тримата сеячи целите побелели от прах, спират за почивка. По тяхните уморени и потни лица се чете доволство. Но и сега, когато са подвили крак за отдих, техният разговор се върти пак около сеитбата, около добивите, които ще получат през следващата година.

Малира ПЕТРОВА

ОКРЪЖЕН БРИГАДИРСКИ ДЕН

ДНЕС в Силистра ще се състои пленум на Окръжния комитет на Комсомола по масово-политическата работа. Освен това младежките организации са в навечерието на отчетно-изборните събрания. За да се провери бойкостта и организираността на комсомолските дружества и организации, а също така да се помогне на кооперативните стопанства от окръга в прибирането на царевицата и другите срочни селскостопански задачи, Окръжният комитет на Комсомола, отдел „Народна просвета“ при Окръжния народен съвет и Окръжният бригадирски щаб обявиха 26 септември за окръжен бригадирски ден.

В изпълнение на това решение неделният ден по селата и градовете на окръга започна съвсем като трудов. Още рано сутринта камиони на стопанствата отнесоха хиляди млади бригадири—комсомолци и пионери, към обширните царевични блокове. Някои бригадири се отправиха към кооперативните блокове пеш, организирайки туристически походи.

Около 400 средношколци от Втора политехническа гимназия браха през този ден царевица по блоковете на кооперативните стопанства в Срацимир, Бабук и Сребърна. 180 възпитанички на Медицинския техникум огласяха царевичните ниви на с. Смилец, а над 300 ученици от Техникума по механотехника работиха заедно с кооператорите от Маяк Преславец и Голеш. Средношколците и пионерите от Тутракан, Дулово и селата на окръга работиха по блоковете от районите на съответните стопанства. Освен беритбата на царевицата, някои от тях браха и низаха тютюн или вършиха друга полезна полска работа на стопанствата. В окръжния бригадирски ден участвуваха и комсомолците — работници и служителите. Някои от тях, както и отделни механизатори и животновъди, които не могат да се отделят от пряката си работа през този ден, участвуваха в това мероприятие преди или след 26 септември. Само в неделя излязоха в помощ на кооперативните стопанства около 20 000 комсомолци и пионери. От средствата за положения труд, 5 процента ще се изпратят в помощ на борещия се против американските агресори виетнамски народ.

Според процента на участвувалите комсомолци и пионери в окръжния бригадирски ден, средната заработка на човек и извършената предварителна агитационно-масова работа ще определят първенците — общинска, заводска и ученическа организации на Комсомола и пионерска дружина. Определените награди за първенците публикувахме в брой 108 на в. „Силистренска трибуна“ от 18 септември тази година.

ПРИБИРАНЕТО НА СЛЪНЧОГЛЕДА ЗАВЪРШИ

ВПРОДЪЛЖЕНИЕ на много дни шумът от моторите на комбайните отново огласяше обширните блокове на с. Главиница. Сега те прибираха богата слънчогледова реколта. Въпреки голямото засушаване, благодарение на добрите грижи, от тази култура се получават високи добиви. Вместо предвидените 185 кг зърно от декар се получават по 195 кг.

Прибирането на слънчогледовата реколта се извършва с натрупване на питите, които са ценен фураж за животните. Необходим в случая е малко повече труд за тяхното превяване. Независимо от това, кооператорите от с. Главиница навреме насмогват да почистят зърното и своевременно да го изпратят в държавните складове.

Прибирането на слънчогледа вече завърши в землището на бригадата.

Минчо ДОЧЕВ

ПЛОЩИТЕ СЕ ОСВОБОЖДАВАТ УСИЛЕНО

ПОЛЕВЪДНАТА бригада в село Българка тази година зася и обработи 1 360 декара слънчоглед. Кооператорите се стремяха да полагат добри грижи за него. Сеитбата и копанта извършиха навреме, за да предотвратят вредните последици от сушата.

Най-после дойде очакваното време за прибирането на реколтата. То започна в първите дни на септември и за 10 дни завърши, защото беше дебре организирано.

В стопанския двор на бригадата беше натрупан 211 тона слънчоглед в бункерово тегло. Още със стоварването на първия камион зърно започна и отвяването и почистването му с механизирани и ръчни веялки. Но веялките не можеха да почистват добре слънчогледа, макар и да се отвяваше по два пъти. Затова дойде самоходен комбайн СК—3 с водач Злати Христов, който отвя и почисти слънчогледа много добре. Почистването на зърното завърши на 19 септември и се получиха 195 тона чисто зърно. На същата дата бе приключено извозването и предаването на всичкото зърно до държавните складове. От севките от веялките бяха повторно превяти с комбайна и се получиха допълнителни количества зърно. Останалата и след това маса бе прибрана и съхранена за фураж на кооперативния добитък през зимата.

Сега кооператорите от село Българка усилено почистват блоковете от стеблата. Това става със стъблосъбирачи. За да не се забави подготовката на почвата и започването на сеитбата, кооператорите работят и в делник и празник. Скоро това мероприятие в землището на бригадата ще завърши.

Дочо АТАНАСОВ

ДА КОМПЕНСИРАМЕ ЗАГУБИТЕ от сушата в селското стопанство

ПО ПРИЗИВА НА ПАРТИЯТА И ПРАВИТЕЛСТВОТО за компенсиране на загубите от сушата, Секретариатът на ЦСПС проведе неотдавна съвещание с председателите на централните комитети на отрасловите профсъюзи, на което се обсъди работата на профсъюзните организации и помощта, която те ще окажат за изпълнението на призива.

За стимулиране на първенците в социалистическото съревнование СЕКРЕТАРИАТЪТ НА ЦСПС И БЪЛГАРСКОТО РАДИО решават да обявят дните на четвъртото тримесечие за дни на по-високи производствени успехи, за осигуряване на допълнителна продукция и допълнителни икономии, а в селското стопанство—за пълно прибиране и оползотворяване на реколтата.

Учредява се „ВЛОГОВ ЛИСТ ЗА КОМПЕНСИРАНЕ НА ЗАГУБИТЕ ОТ СУШАТА“, в който трудовите колективи ще вписват своите постижения.

Централният съвет на профсъюзите призовава всички на масово съревнование за използване на резервите, за успешно изпълнение и преизпълнение на производствените планове, за компенсиране загубите от сушата.

Новите успехи на „Електрометал“

72 000 лева надпланово производство ✡ Леярите работят по плана за 1966 година ☆ ГОДИШНИЯТ ПЛАН ЗА ПЕЧАЛБАТА Е ПРЕИЗПЪЛНЕН

МАЛКО бяха хората, които в началото на годината можеха да кажат, че промкомбинат „Електрометал“ — Силистра ще се нареди на едно от първите места между промишлените предприятия в окръга. Та нали дълго време колективът не изпълняваше плана за обема на продукцията. Не достигна контролните цифри за печалбата, за себестойността на изделията, за производителността на труда, за средната работна заплата и т. н.

Още първите месеци на 1965 година показаха, че слабостите, които спъват производствената дейност, постепенно, но упорито се отстраняват. Подобриха се организацията на труда, нормирането и заплащането. За производството се осигуриха подходящи условия, разрастна се рационализаторското и новаторското движение, а движението за комунистически труд получи нов подем.

Така се стигна до първите производствени успехи. Първото тримесичие приключи с изпълнение на плана по всички показатели.

Следвщият период показа нови успехи. Дори дворът на промкомбината измени своя облик. Борбата за икономии на материали и средства си каза думата. Железа, кокс, дървени материали, резервни части — всичко бе събрано и подредено на съответното място. Грижливата ръка на добрия стопанин подравни и почисти двора от всевъзможните ненужни предмети и отпадъци.

Работническият колектив, подтикнат от първите успехи подобри и разшири дейността си по промишлените услуги на населението. В работилницата за ремонт на електродомакински уреди се съкрати времето за поправки, към радиоотдела се прикрепи моторна кола, с която се събират повредените апарати от домовете на гражданите, а леярната се обогати с апаратура за стоманени отливки. Изделията на цеха за организационна техника получиха висока оценка на изложбите в София и в Москва.

Септември донесе на промкомбината още по големи трудови успехи. С петнадесет дни предсрочно колективът изпълни деветмесичния си план. Към 20 септември е произведена продукция и са извършени услуги на населението за 1 101 000 лева при план за деветте месеца 1 029 500 лева. В спестовната книжка за компенсация на загубите, причинени на селско стопанство от сушата, работниците от „Електрометал“ записаха 72 000 лева надпланово производство, а до края на месеца сумата ще надмине 100 000 лева.

Гордост на предприятието е леярния цех. Колективът му отдавна вече работи по плана за следващата година. Той е дал чугунени отливки за 50 000 лева, при план за годината 30 500 лева. С 10 000 лева преизпълни деветмесечния си план и цехът за организационна техника. В борбата за повече и по качествено производство израстнаха десетки добри производственици. Гордост на предприятието са Георги Михайлов — висококачественик, Стоян Ганев — ударник на комунистическия труд, ударниците Христо Иванов и Стоян Василев и леярите Петър Миланов и Иван Цонев.

Преизпълнението на плана за обема на продукцията и борбата за икономии на труд, материали и средства осигуриха предсрочно изпълнение на годишния план за печалбата. За конпенсация на загубите в селското стопанство колективът даде 3 000 лева печалба свръх годишния план.

Виктория ПЪРВАНОВА

С ЕДИН МЕСЕЦ ПРЕДСРОЧНО

В НАЧАЛОТО на годината много от работниците при агенция „Силистра — 2“ на ТРАНСПРЕД недоволствуваха от увеличението на плана. Чуваха се приказки, че той бил неизпълним и нереален. Но нали е план, колективът взе решение да направи всичко възможно. И в никакъв случай да не остане агенцията назад.

Работата започна с разпределение на плана по обекти и бригади. Всеки отговорник и всеки работник знаеше какво трябва да извърши през годината, за да осигури предвидения приход. През отделните месеци също така се извършваше разпределение на задачите и уточняване на обектите. Така се осигури ефикасна отчетност и се повиши заинтересоваността в работниците за изпълнение на задачите. Резултатите се оказаха повече от добри.

Агенция „Силистра — 2“ не изпусна първото място в съревнованието с останалите агенции нито през един месец. Не са малко и наградите, които получи колективът за добрата си производствена работа. На него се даде радиоапарат и грамофон, после фотоапарат, а много индивидуални награди. Това ентусиазира още повече работниците. Деветмесечния си план те изпълниха предсрочно, а преди няколко дни нова радост сгря сърцата им — агенцията изпълни и плана за октомври и започна работа по задачата за месец ноември. Реализирани са 325 000 лева при план за десетте месеца 324 500 лева.

Високи постижения има агенцията от превоз с чужди транспортни средства, от които найритмично постъпват предвидените доходи. Похвала заслужават превозвачите от бригадата работеща на обект „блатото“ и преносвачите от обектите при ДИП „Липа“, ДМЗ „Стомана“, „гемиите“ и др., които отдавна работят по плана за месец ноември.

Гордост на колектива са имената на: Стойко Иванов — отличник на министерството на транспорта и съобщенията и ударниците Иванка Минкова, Балю Илиев, Гриша Тарасов и др., които са винаги на най-трудните места.

Работническият колектив на агенция „Силистра — 2“ при ТРАНСПРЕД е радостен, че със своя труд допринася за компенсиране на загубите от сушата в селското стопанство. Това е неговият отговор на призива на ЦС на профсъюзите за още по-големи трудови успехи.

Марийка БЕЛЕВА

БОГАТ КУЛТУРЕН ЖИВОТ НА СЕЛО

ПРОВЕДЕНИТЕ преди три месеца съвместно пленум на Окръжния комитет на Партията и сесия на Окръжния народен съвет по въпросите на културата и изкуството поставиха за разрешение пред общинските партийни комитети и общинските народни съвети, пред цялата общественост много насъщни проблеми. Изводът, че в нашия окръг културните постижения все още са незадоволителни и не съответствуват по значимост на постиженията в икономиката и селското стопанство, задължава твърде много. Пред партийните комитети, пред общинските народни съвети сега стоят много задачи, свързани с идеологическото и естетическото възпитание на хората. Затова в областта на културата са нужни повече усилия, по-нови, по-интересни форми на работа. Без едно широко виждане и ръководене на културните въпроси от страна на партийните комитети и общинските народни съвети и дума не може да става за разгръщане на културната революция.

За да има по-богат, постоянен и непресъхващ културен живот на село е необходимо да се разбере, че въпросите на културата са всеобхватни и многобройни и затова тяхното ръководство и изпълнение трябва да се осъществява ежедневно, защото хората на село имат непрекъснато нужда от интересни развлечения, от смислен отдих. Постепенно трябва да се преодолява вредната традиция през лятото културната работа да заглъхва напълно, като се изчерпва само с дейността на библиотеката, радиоуредбата и някакви временни художествени състави.

Сега, три месеца след провеждането на съвместните пленуми на Окръжния комитет на Партията и сесия на Окръжния народен съвет, в по-голямата част от съветите взетите решения не са разгледани по-подробно. При направените проверки се установява, че при изпълнение на въпросите по културата не се търсят нови методи на ръководство, нов стил на работа. Повтарят се само стари положения, по които е тъпкано с години наред. В Айдемир решенията на пленума и сесията също не са разгледани още. В разговор със секретаря на Общинския народен съвет стана ясно, че и занапред в културния живот на селото няма да се внесе нищо ново. Наистина, трудно се работи по тези въпроси, при тяхното разрешение в окръга се срещат и някои обективни трудности. Но и тук застоят трябва да се преодолее. Общинският партиен комитет в Сребърна при обсъждането на решенията на пленума и сесията задълбочено е анализирал недостатъците в културния живот на селото: на преден план са поставени за разрешаване някои слабости в самодейността, в работата на библиотеката, на радиоуредбата, на местното кино. И с основание може да се очаква, че тук още повече ще укрепнат хубавите традиции.

Културната революция на село е немислима, ако до всеки човек не достигне хубавата, завладяващата книга. Книгата която носи нови идеи, нови мисли и порив към красивото. През последните години библиотеките в селата чувствително увеличиха своя фонд: беше набавена много политическа селскостопанска и художествена литература. Въпреки това броят на читателите в някои села е твърде малък. Причината за това трябва да се търси преди всичко в незадоволителната работа на библиотекарите, които в повечето случаи са без специално образование, в цялостна дейност по разгласата и популяризирането на книгата. Трябва да се изтъкне и това, че още много има да се прави за създаването на траен навик за четене във всички хора: младежи, интелигенция, кооператори. Лошо, дори съвсем формално изпълняват своето предназначение и подвижните библиотеки. В тях не редовно се подменят книгите, библиотекарите в повечето случаи не знаят какво е тяхното състояние. Контролът на местните съвети по отношение работата на библиотекарите трябва да бъде по-действен. Съветите трябва да ги подтикват по-често да организират лектории на различни теми, да контролират опазването на книжния фонд и т.н.

За културния живот на село особено много може да допринесе и интелигенцията. През последните години в централните села нейният брой нарасна много: на работата са привлечени много учители, селскостопански, медицински и други специалисти. Те влагат цялата си енергия в областта където работят. Но едновременно с това биха могли да дадат твърде много и за разнообразяването на дейността на местното читалище. Ала за сега твърде малка част от интелигенцията е привлечена към читалищата, почти не участвуват във формите на самодейността в различни тематични вечери. В това отношение и партийните комитети има какво още да извършат.

Културния живот на село е тясно свързан с дейността на самодейните колективи. Вече сме пред прага на зимата. Още от сега тяхната дейност трябва да се обмисли добре, да се изготвят подходящи репертуарни планове, което вече се извършва в Тутракан.

Дейността на самодейните колективи през зимния сезон трябва да се съобрази и с това, че през идната година в окръга ни ще се провежда преглед на съвременната песен, музика и танци. Подобряването в самодейността през тази горина трябва да се почувствува по-осезателно поради това, че колективите имат натрупан опит от проведените прегледи и състезания и повечето от тях имат ръководители, преминали през различни школи и семинари.

В създаването на богат културен живот на село, свое място, свои задължения имат местните радиоуредби, кинооператорите. Но и тяхната дейност трябва да се контролира и се насочва потясно от страна на партийните комитети и общинските народни съвети.

Разнообразието и богатството на културния живот на село зависи преди всичко от активността на партийните комитети и общинските народни съвети в търсенето на нови форми и инициативи на работа.

Високо отличие

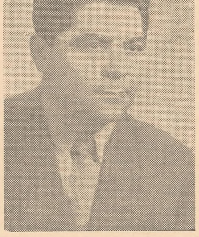

ПО СЛУЧАЙ Деня на машиностроителя — 26 септември Президиумът на Народното събрание награди с Указ ПЕТЪР НЕЙКОВ ДЕЧЕВ стругар в машиностроителния завод „Стомана“ гр. Силистра, с орден „Георги Димитров“.

Тържествено отпразнуваха деня на машиностроителя

НА 24 СЕПТЕМВРИ работниците от трите машиностроителни завода — ДМЗ „Стомана“, РП „Оргатехника“ и Завода за металорежещи машини, ентусиазирани от грижите на Партията и правителството към трудещите се от нашата страна, изпълниха салона на Окръжния народен съвет, за да чествуват за първи път деня на машиностроителя. Техни скъпи гости бяха: членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП др. АЛИ РАФИЕВ, секретаря на ОК на БКП др. ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, членът на бюрото на ОК на БКП и секретар на ГК на БКП — Силистра др. МИКО НИКОЛОВ, председателят на ОС на ПС и заместник-председател на ОНС др. КРЪСТЬО АТАНАСОВ, партийни и профсъюзни работници.

В своя доклад по случай деня на машиностроителя, ПЕТЪР ДИМИТРОВ — председател на Окръжния комитет на работниците от тежката промишленост, проследи успехите на народното ни стопанство след победата на Девети септември 1944 година, и изтъкна светлите перспективи, начертани от славната Българска комунистическа партия. По-подробно той се спря на развитието на родното ни машиностроене. „Машиностроенето — каза той — получи мощен тласък след Априлския пленум на ЦК на БКП, когато бяха приети редица решения за неговото по-нататъшно развитие. Така за периода 1955—1960 година средногодишният темп на машиностроенето е бил 28 на сто, при 17,1 на сто средногодишен темп за цялата промишленост. В резултат на това машиностроителната продукция се е увеличила през този период 3,5 пъти, при 2,2 пъти на общия обем на промишлеността. През 1964 година относителният дял на машиностроенето в обема на цялата промишленост достигна 16 на сто срещу 7 на сто през 1957 година.

По-нататък докладчикът се спря на успехите на машиностроителната промишленост в нашия окръг и успехите на колективите в чест на празника на машиностроителя. „Работниците от машиностроителните предприятия в нашия окръг — каза той — поеха в чест на празника допълнителни обещания да дадат извън планова продукция за 180 000 лева, да усвоят редица нови машини, които да предадат преди срока на народното стопанство. Колективът на ДМЗ „Стомана“ изпълни осеммесечния си план 114 на сто и даде надпланова продукция за 408 х. лева, клон „Пресови изделия“ изпълни плана си 113 на сто. Колективът на РП „Оргатехника“ усвои през тази година спиртограф малогабаритен, мебели за обзавеждане на машиносметачни станции, автоматичен избирач и т. н. През 1966 година работниците от ДМЗ „Стомана“ ще усвоят и изработят голямо количество преси за пласт-маса, хидрокамери, барабан Р—328, формовъчни преси земеразрохватели, аератори, колерганг-лизнак, тръскаща решетка, вагрянки и др. леярски машини. Колективът на на ЗММ — Силистра ще започне производството на хидравлични ножовки, шепинг машини и др. а РП „Оргатехника“ — електронен калкулатор, хелиографен апарат с проявяващо устройство, термокопировален апарат и редица други съоръжения за административно управленческа дейност. В перспективните планове се предвижда до 1970 година „Стомана“ да увеличи обема на промишлената си продукция на 6 милиона лева, РП „Оргатехника“ — на 5 милиона лева, ЗММ — Силистра — 6 милиона лева и новосъздаденото предприятие за газови печки в Тутракан — 4 милиона и 800 х. лева“.

От името на ОК на БКП др. Мико Николов приветствува топло машиностроителите, и им пожела нови успехи в производствената им дейност.

Приветствие поднесоха също така и група ученички от машиностроителното училище към ДМЗ „Стомана“.

Др. Игнат Димитров — директор на ДМЗ „Стомана“ съобщи имената на наградените работници и служители по случай деня на машиностроителя.

Тържественото събрание завърши с поздравителен концерт на самодейния колектив при ДМЗ „Стомана“.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Презимуването на животните — актуална задача

КОМБИНИРАНИЯТ ФУРАЖ — ВАЖЕН РЕЗЕРВ

ЗАДАЧАТА за осигуряване на животновъдството с фураж е много важна и разрешаването ѝ належащо, както в цялата страна така и в Силистренски окръг.

Предварителните данни за запасеността с фуражи в окръга показват, че тази година изхранването на кооперативния добитък ще бъде съпроведено с много трудности. Това тревожно състояние накара ръководителите на редица ТЗКС да потърсят и използват допълнителни източници на фураж.

Основен резерв за изхранване на добитъка и през тази година са сламата и плявата. Но голям дял за изхранването на животните могат да имат и сочните фуражи.

Поради настъпилото засушаване, планирините добиви от фуражни култури, предназначени за приготвяне на силаж са пониски, това налага да се използват всички налични суровини. Ценен източник на фураж са овършаните слънчогледови пити, отпадъците от зеленчуковите градини, листата от захарното цвекло и др.

(Продължава на 3-та стр.)

УЧЕБНАТА ГОДИНА В ПАРТИЯТА

На висотата на новите изисквания

С РЕШЕНИЯТА на Политбюро на ЦК на БКП от 12 ноември 1963 година и на Майския пленум на ЦК на БКП от 1964 година за преустройството на партийната просвета се даде възможност за значително подобряване на работата в партийните учебни звена. Партийната просвета стана по-богата, по-съдържателна и отговаряща попълно на нарасналите идейно-просветни интереси на комунистите и на трудещите се.

Все повече партийните организации се освобождават от шаблона и формализма, изменяйки работата си в съгласие с изискванията на Майския пленум на Партията за разнообразие и творчество в партийната просвета, за свързването ѝ с практиката и с нуждите на социалистическото строителство. Разнообразиха се средствата на работа, методите, учебните форми, като се въведоха школите за комунистически труд, школите за масово-политическа просвета, партийните учебни групи и други. През изминалата учебна година от изградените в окръга 620 партийни учебни звена, 154 бяха школи за комунистически труд и 103 — школи за масово-политическа просвета. Това обаче не означава, че са преодолени докрай и напълно слабостите в партийната просвета. В тематичните планове на различните видове школи доминираха повече производствени теми, като някъде дори те се сливаха с курсовете за квалификация. Получи се известно подценяване на мирогледните дисциплини — философия, политическа икономия и научен комунизъм. В школите и лекториите бяха включени и комунисти, които имаха подготовка да учат в други, по-висши форми на политическа просвета.

През настоящата партийна учебна година следва да продължи работата по затвърдяване на резултатите от преустройството и по-нататъшното подобряване на партийната просвета. За целта е извършена значителна предварителна подготовка в партийните организации проведоха разговори с комунистите, обсъдиха възможностите и подбраха най-желаните форми и дисциплини. Те спазиха както изискванията на Партията по идеологическата работа и възпитанието на комунистите, така и принципа на доброволността и желанието на самите партийни членове. Такива са партийните комитети в селата Нова Черна, Сокол, Межден, Стефан Караджа, някои от първичните партийни организации в град Силистра и други. В тях се изградиха учебни звена по политическа икономия, философия и основи на научния комунизъм, в които са обхванати сравнително по-подготвени другари; изградени са кръжоци по историите на КПСС, на БКП, по научен атеизъм, по основите на политическото знание и по Устава на БКП; комплектувани са школи за комунистически труд, школи за масово-политическа просвета, лектории и други. На някои места обаче общинските партийни комитети са подценили работата по подготовката за партийната учебна година, не са обсъдили с бюрата на първичните партийни организации и с комунистите учебните форми. Ориентирали са се главно към школите за комунистически труд и за масово-политическа просвета, с което едностранчиво са решили този въпрос. Някои комитети не се съобразяват с програмата на ЦК на БКП за учебната година и предлагат редица нови кръжоци — география на България и на света, история на България и на света, кръжоци по свиневъдство, по овцевъдство, по птицевъдство. Те смесват учебните звена на Партията със звената по селскостопанска просвета.

Преустройството на партийната просвета изисква сериозно и задълбочено проучване на проблемите от общинските партийни комитети, партийните бюра и организации. Те следва още веднаж в навечерието на откриването на учебната година да огледат своята подготовка. Нужно е да се поговори отново с хората, да бъдат те правилно разпределени и ориентирани, в зависимост от тяхната подготовка и желание, към съответните, подходящи форми — кръжоци, семинари, теоретически конференции и други.

На много места, особено в кръжоците, слушателите пожелаха да вземат занятията ежеседмично, в определен ден, и тяхното мнение не може да не се вземе предвид. Необходимо е още отсега да се огледат учебните програми, като заедно с изучаването на основните проблеми в определените дисциплини, се намери място и за разясняването на новата система на планиране и ръководство на народното стопанство. Пред селскостопанските специалисти да бъдат разгледани актуалните проблеми на съвременната биология, а в кръжоците по политическа икономия, философия, икономика на промишлеността и други — проблемите на кибернетиката. В кръжоците по история на БКП трябва да се разгледат някои въпроси за възникването на социалистическите идеи в Силистренско и за същността и характера на Добруджанското революционно движение. Необходимо е също така да се пристъпи диференцирано по подготовката на партийната просвета с учителите, хората на изкуството медицински работници, и правистите, което се отнася особено за градските организации и най-вече за Силистренската.

Важен момент в работата на градските, общинските комитети и първичните партийни организации по подготовката за учебната година е правилното подбиране и издигане на пропагандистите. Известно е Лениновото указание: „Действителният характер и насоката на школата се определя не от добрите пожелания на местните организации, не от решенията на „съвета“ на учащите се, не от „програмите“ и т. н., а от състава на лекторите“. Важна задача на партийните комитети е да определят най-подготвените партийни членове за пропагандисти и да им създадат необходимите условия за работа и повишаване на педагогическото им майсторство.

За оказването на методическа и теоретическа помощ на пропагандистите, за ръководството на самообразоващите се и въобще за цялостната работа в партийните учебни звена огромна роля и значение имат партийните кабинети на обществени начала. Още отсега е нужно съответните партийни комитети да помислят за изграждането им. Такива, освен към общинските партийни комитети, биха могли да се изградят и към големите предприятия ДМЗ „Стомана“, ДИП „Липа“, Промкомбинат „Камъшит“, в учреждения като Окръжния народен съвет и други. Изградените кабинети да се укрепят, като към тях се привлекат нови специалисти и консултанти и им се създадат условия за творческа работа.

Необходимо е още отсега да се обърне внимание на някои въпроси от техническата и методическата подготовка за учебната партийна година — помещения зали, нагледни учебни помагала и други. Партийните комитети да осигурят получаването на теоретически списания — „Проблеми на мира и социализма“, „Ново време“, „Философска мисъл“, „Икономическа мисъл“ и „Партиен живот“ за обслужване на пропагандистите.

ЮБИЛЕЕН РАПОРТ

РОЖДЕНИЯТ ден е празник — хубав празник в живота на човека. И Окръжната пионерска организация чествува своя двадесет и първи рожден ден.

...Гордо звучат рапортите на дружинните председатели:

— Димитровски пионери, по дружини, отряди и звена — строй се! Равнис! Мирно! За рапорт приготви се!

— Скъпа БКП! Другарю Комсомол! Пионерите от пионерските дружини в окръга са строени и готови за откриване на тържествените сборове в чест на 21-та годишнина от основаването на Димитровската пионерска организация „Септемврийче“. Ние посрещаме тази годишнина с открити чела и с безброй добри дела. На металурзите предадохме десетки тонове желязо. Сами засадихме стотици фиданки. Нашите трудови бригади помагаха на кооператорите. Грижихме се за десетки млади животни, птици. Нямат чет килограмите билки, които предадохме на държавата. Проведените трудодни за построяване кораба-паметник „Радецки“ са безброй. Рапортуваме, че експедиционните ни отряди пребродиха надлъж и нашир родната страна. Стотици пионери и пионерки обикнаха още по-силно свидното ни Отечество, нашата майка—Комунистическата партия; преклониха глави пред паметта на героите, които дадоха живота си в борбата за свободата на България. Рапортуваме, че стотици пионери и пионерки се учат прилежно, трудят се, спортуват, пеят, грижат се за малките, помагат на старците. Рапортуваме, че стотици пионери и пионерки растат смели и не се боят от никакви трудности.

В първите редици на нашия юбилеен празник крачат републиканските шампионки по баскетбол от училище „Кирил и Методий“ — Силистра, експедиционните отряди от училище „Отец Паисий“ и „Н. Й. Вапцаров“, записаната в почетната книга на ЦК на ДКМС пионерска дружина от училище „Отец Паисий“, НДПО от град Дулово и от село Нова Черна, клубът на интернационалната дружба в село Попина и командата „Млади космонавти“ от същата дружина.

Дружини и отреди, по най-добрите — равнис! За делото на социализма, за щастието на нашата Родина — бъди готов!

* * *

В УТРОТО на 22 септември двора на училище „Кирил и Методий“ се огласи от радостна вест.

— Рождения ден на своята организация пионерите ще празнуват извън града!

Осемнадесет часа. Пионерите, разпределени по отреди от три лъча, се отправиха с песни към гроба на Иван Стайков.

„Засада!“ Ракетен сигнал и стройните редици тръгнаха към гроба-светиня. Строиха се. Под звуците на фанфарни сигнали и „Вий жертва паднахте...“ група пионери поднесоха венци и цветя... Едноминутно мълчане. Тържествена проверка.

— Другарю представител на бойците против фашизма и капитализма, другарю Кънев, пионерите от дружина „Димитър Дончев“....

Пламналите очи на пионерите не пропуснаха нито едно движение на др. Иван Кънев и особено ги вдъхновиха чудните легенди за добруджанските герои подвигът на децата, недовършили своите детски игри, недопели своите песни — най-малките войници на Партията.

* * *

ПИОНЕРИТЕ от дружина „Юрий Гагарин“ решиха да ознаменуват славната годишнина с трудови дела.

Утрото на 23-ти ги посрещна радостни. С песен се отправиха те в близката околност на града да берат глог и кестени.

Пионерите от отряд „Боян Чонос“ и от отряд “Валентина Терешкова“ обявиха съревнование на останалите пионери и чавдар чета за набиране на най-много глог и кестени този ден, за най-интересна програма след труда.

* * *

НЕКА гледат стари и млади как Партията слуша този отчет, как поздравява децата и бащински ги съветва:

— Учете се неуморно! Обичайте книгата! Живейте дружно и сговорно Спортувайте, закалявайте се! Бъдете винаги с народа!

И вдигат те ръце за поздрав. И отеква тяхното бойко: „Винаги готов!“

Готови за нови дела!
Готови за нов поход!
И пак песента се лее:
„Комунисти, комсомолци, пионери, заедно в труд и бой...“

Георги **ДИМИТРОВ**

През 1965 година до завода за Оргатехника в Силистра за почва строителството на учебната сграда на Механотехникума. В застроената площ—900 кв. метра са включени 10 кабинета с лаборатории, 6 класни стаи, физкултурен салон свързани с покрит басейн и др. Училището е проектирано за 480 ученика.

Проектът е изготвен от ХРИСТО НЕЙКОВ—Проектанска организация Силистра.

Незабравими мигове

ТИХО зашумяха листата на дърветата. Днес комсомолките от ДИП „Добруджа“, Промкомбинат „Камъшит“ и Медицинския техникум в Силистра бяха много радостни: те щяха да се срещнат с младите рационализатори в ДМЗ „Стомана“ на организираната от заводския комитет на ДКМС в предприятието „Вечер на техниката“.

Щом наближиха портала, девойките бяха посрещнати от младите рационализатори и от други младежи. Придружени от секретаря на заводския комитет на Комсомола в ДМЗ „Стомана“ др. Иван Русев, те се отправиха за младежкия клуб. Тук те чуха за успехите на младежите в рационализаторското движение, за мястото, което заемат те в решаването на задачата по техническия прогрес. Пред тях секретарят на заводския комитет на ДКМС др. Иван Русев, разказа за внедреното рационализаторско предложение на комсомолеца Марин Иванов Христов от леярния цех. Неговата рационализация — използването на обикновена тел, комбинирана с електрод, за попълване на шупли, получени при отливането на детайли, е реализирала на предприятието за 1965 година над 277 лв. икономии. Добри успехи са постигнали в рационализаторското движение и младежите Стоян Арнаудов, Димитър Киряков и други, които работят също в леярния цех.

След това се проведе весела част. Младежите и девойките от четирите тях комсомолски организации по този начин успяха да затвърдят връзките си, да обменят опит, да разнообразят живота на своите членове.

Мария **ИВАНОВА**

Събота вечер

ИМА такава песен — „Събота вечер“.

Предпразнична, радостна! Или тъжна? Или скучна? За хората тя не е една и съща. Едни я чакат с изгарящо нетърпение— може би ще пътуват или очакват много желани гости; други са безразлични към нея. За безразличните събота е просто ден, в който следобяд не се работи.

Събота — градска събота! Жизнерадостните хора ѝ се радват и я обичат. Колко планове, колко разговори в събота следобяд! Къде ще бъдем вечерта, къде ще отидем в неделя? В Памуккулак, на Дунава за риба? На село (гроздето вече узря!)? Или пък е ракетата до Русе?

Обмисляме всичко до подробности и именно този разговор ни прави радостно възбудени. Колко планове за един ден — неделя. (А той идва и не забелязваме кога си отива).

След почистването на стаите, след изтупването на някои дрехи, след готвенето, след бръсненето на мъжа идва събота вечер. Ако не сме изпуснали автобуса за родното село, купуваме няколко евтини подаръка и една бутилка и отиваме най-после да видим родителите си. А там — неизбежните няколко мили и радостни сълзи на мама, леки упреци, че рядко се сещаме за село, малко оправдания, че сме били страшно заети... После ядене, разбира се, и пиене, разговори за времето, за Виетнам, за реколтата, общите теми на жените за сладката и жилетките и така си отива събота вечер. Всъщност какво е животът? Само работа, само грижи за храната и облеклото ли? Всеки човек има свое оправдание да живее. (Тежко на тоя, който няма!) Всеки живее за нещо, всеки има някакво предназначение тук, на земята.

„Бог създаде земята и всички живи и неживи същества за шест дни и на седмия седна да си почине“ — твърди Библията. Ние не подражаваме на бога, не създаваме нови светове през шестте дни на седмицата, но даваме по една малка частица от себе си за доизграждането на вече създадения свят, който съвсем не е съвършен. Ако е истина, че бог е създал земята, то милионите трудещи се хора днес са негови съавтори, тъй като те дотворяват неговото несъвършено произведение. Ето какъв е смисълът на живота — да оставиш нещо от себе си за да стане земята по-красива. Ботев остави двадесет вдъхновени песни—двадесет капки кръв и България се роди отново. Славните воеводи и партизани оставиха страшните си имена, които ужасяваха враговете, архитектите оставят къщи, грънчарите оставят красиви вази...

В събота вечер сме свободни от служебни задължения и можем да си позволим лукса да размишляваме за различни неща...

Но преди всичко трябва да бъдем весели. Никога да не губим настроение. Колко съботи има човек в живота си? Дали през всяка събота е бил весел? Тези, в които е бил тъжен, би трябвало да се зечеркнат от живота му. Все едно, че не ги е живял. „Този човек плаче — значи живее“—беше казал един философ. Но ние смятаме, че тъгата, плачът не са единствени признаци, не са съществени признаци на живота. Основното чувство на нашето общество е радостта. Радостта през всички дни на седмицата. Радостта на съботната вечер, когато трябва да решим къде ще прекараме неделята. И толкова сериозно обсъждаме този въпрос, като че ли неделята е някакъв дълъг период от време, за който трябва да си запланувваме какво ще правим—какво ще четем, с кого ще се срещнем, на кого ще пишем писма и т. н. и т. н.

Събота вечер. Има такава песен. Нека всяка наша съботна вечер да бъде хубава като тази песен.

Симеон **МАНОЛОВ**

ИЗ ЧУЖДЕСТРАННИЯ ПЕЧАТ

НА 15 СЕПТЕМВРИ 1965 г. турският вестник „Милиет“ помества статията: „СКЪПОТИЯТА НА ЖИВОТА И...“ от Абди Ипекчи.

„По всичко личи, че тези, които ще дойдат на власт след изборите, ще бъдат изправени пред растящите като лавина икономически трудности. От официалните индекси се вижда, че скъпотията на живота расте в невиждани досега размери. Разискванията в Държавната планова комисия показаха, че бюджетният дефицит през 1966 година ще надхвърли сумата 2.5 милиарда лири. Един след друг излизат на повърхността признаците, които оправдават онези, които преди известно време предричаха инфлация в икономиката на страната.

Покачването на цените на хранителните продукти и на цимента, желязото, бакъра и кожите, които са важни за страната суровини, привлича вниманието не само на стопановедите, но и на обикновените граждани. Индексът на цените на едро, публикуван от Министерството на търговията, показва, че темпът на поскъпване на живота се е увеличил пет пъти. Това разкрива необикновеното положение в цялата му голота.

Някои политици изглежда не се тревожат от това развитие на положението. Според тях поскъпването на живота било „израз на стабилността на икономиката“. Ние не споделяме тази преценка. Може би увеличението на цените носи печалба и стабилност на търговците, които продават тези стоки. Това обаче не е от полза за икономиката на страната, а още по-малко за гражданите с определени доходи.

Вторият признак за инфлация е увеличението на паричното обръщение с 1.5 милиарда лири в сравнение с миналата година. Това увеличение е рекорд в нашата финансова история. Паричното обръщение се е покачило на 7 милиарда и 64 милиона лири. Наистина инфлацията може да се избегне, ако стокооборотът на пазара расте съразмерно с банкнотната емисия. При все че не разполагаме със сигурни статистически сведения, увеличението на производството едва ли съответствува на рекордната банкнотна емисия.

Друго обстоятелство, което буди съмнение, е спирането на емисията, взела вече широк размер. Изгледите през идната година бюджетният дефицит да се покачи на 2.5 милиарда лири са достатъчно доказателство, което засилва това съмнение Наистина плановиците правят някои предложения. Те препоръчват изменения в данъчното облагане, значително ограничаване на текущите разходи и др. Но ясно е, че кандидатите за бъдещи управници няма да се съгласят да се осъществят тези мерки не само преди изборите, но и след като дойдат на власт. Единствена мярка, която предлагат те, е да се прибегне до „външна помощ“. Трудно е да се повярва, че Турция ще получи два милиарда и половина външна помощ. Дори и да я получи, кредитите няма да бъдат включени в бюджета; а и програмата за изплащането на дълговете ще пропадне окончателно. Затова, ако бъдещите управници не тръгнат по пътя, посочен от плановиците, кризата ще се задълбочи още повече“.

НЕЗАЛИЧИМИ СЛЕДИ

ИЗ ЧЕХОСЛОВАШКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕПУБЛИКА

НА 5 МАЙ 1945 година над затвора „Панкрац“, който се намира в югоизточната част на Прага, отново се развя чехословашкото знаме.

Въоръжени чехски патриоти водеха пред себе си изплашените надзиратели — немци, които още съвсем скоро неограничено господствуваха над живота и смъртта на затворниците. Не бе успял да избяга и хаулвахтмайстера Зауер. Сега го водеха към отделението за осъдените на смърт „А 2“, където от 5 април 1943 година до 26 април 1945 година гилотината бе спусната 1 075 пъти. Оттук никой не бе излязъл жив, оттук само изнасяха обезглавени тела. Съседните блокове чуваха звука на падащата гилотина, но как изглежда това място на ужаса, никой не бе видял.

„Отворете!“ — заповядаха въстаниците на бившия надзирател. Зауер се страхуваше да се докосне до вратата. В деня на наказанията той обикновено ходеше покрай килиите, където осъдените на смърт очакваха изпълнението на присъдата в продължение на 3 до 10 месеца и садистически се забавляваше със страха на хората, които стояха пред него напрегнати и чакащи да разберат днес ли ще минат под ножа на гилотината. Той удължаваше своето страшно мълчание преди да произнесе имената, а сега трепереше за своя подъл живот.

Защото сам Зауер няколко дена преди това бе поставил в помещението, където екзекутираха патриотите, 360 килограма екразит. Екразитът трябваше да избухне, щом като освободителите отворят вратата. Нацистите искаха да заличат следите на престъпленията, а също така да се избавят от 55-те осъдени на смърт патриоти, които не бяха успели да екзекутират. Зауер доведе освободителите до отделението за осъдените на смърт през задния вход от страх пред смъртта от взрива. Затворниците бяха освободени, а в затвора бе запазено неповреденото място на престъпленията. Мястото за екзекуции, където умиращите биваха лишавани дори от възможността за последен път да видят чехското небе. Намерена бе и книгата на палача, в която палачът Вайс с калиграфически почерк е вписвал имената на онези, които е обезглавявал. Фамилните имена на жените записвал с червено мастило. Те били 155 от общия брой на екзекутираните 1 075. Палачът Вайс се бе показъл по-сръчен от Зауер. Той навреме избягал и живя като пенсионер в ГФР до самата си смърт през 1962 година. Неговите помощници — палачите Крейц и Швайгер живеят и досега в ГФР.

Намерен бе и ножът на гилотината, тежащ 68 килограма. Нацистите го хвърлили във Валтава от Карловия мост. Но след войната пражки водолази го извадиха от дъното на река̀та.

Ние не знаем точно колко хора са минали през пражкия затвор по време на окупацията. Знаем само броя на задържаните в затвора на Гестапо — една от трите части на затвора „Панкрац“, в който бяха хвърлени над 35 000 човека.

През май тази година помещението, където биваха екзекутирани политическите затворници, бе открито за посещение. Този паметник на съпротивата ще бъде отговор и напомняне за онези среди в ГФР, които се стремят да прекратят преследването срещу нацистките престъпници „по давност“.

Намерените тук документи са обвинение против 42 граждани, които живеят на свобода в ГФР. Например съдията доктор Франц Нюселяин е издал 5 000 смъртни присъди. А неговото наказание е . . . назначаването му за консул на ГФР в Барцелона.

Кого изпращаха нацистките съдии под ножа на гилотината? Патриоти, борещи се против нацизма. . . Но също така и селскостопански работници, които са давали хляб на руски военнопленници. Юноша, отказал да работи в завод по закона на общата трудова мобилизация. Жена, която се е срещнала с мъжа си, живеещ в нелегалност и му е занесла храна.

Хора без образование, умеещи само да ругаят и заповядват, тероризираха представителите на народа, учени, художници, които умираха с възгласа „Да живее републиката“ и пеейки химна.

Затворниците лепяха пакетчетата за храна на птиците. На пакетчетата беше нарисувано тлъсто канарче със надпис „Фьогелфутер“ — храна за птици. Ето от къде затворниците вземаха хартия за своите нелегални издания и писма. Ирония на съдбата — пакетчетата за храна на пернатите любимци приготвяха тези, които никога вече нямаше да видят небето. Но в техните издания, и в прощалните писма се чувствуваше духът на несломими хора.

Днес, както и преди 20 години, в помещението с дъбова маса и три кресла виси синя завеса. Оттук немските служащи наблюдавали екзекуциите. Осъденият със завързани на гърба ръце идвал до завесата. Тя се разтваряла и осъденият виждал облицованата с керамични плочки стая с гилотината по средата. Поставяли го на специална дъска, главата му вмъквали в кръгъл отвор и след 10-15 секунди тя падала. В средата на стаята имало неголям канал, където изтичала кръвта от обезглавените тела.

Но никакъв терор и насилие не спасиха господството на нацизма. Мястото на един екзекутиран в борбата се заемаше от десетки други патриоти.

Затворът „Панкрац“ е паметник на съпротивата. Хората развълнувано разглеждат местата, където нацистите са се разписали с кръв. Те влизат в стая 267. В нея е запазена цялата обстановка такава, каквато е била, когато е бил Юлиус Фучик, авотр на безсмъртния „Репортаж писан с примка на шията“.

Само героите ги няма сред живите. Но техните глави не бяха сложени напразно.

Пьотр **ПОУСТКА**

ПРАГОПРЕС

ЗЪРНЕНИЯТ ПРОБЛЕМ — ОСНОВНА ЗАДАЧА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

III. Сортов състав и семепроизводство

ЕДНА от основните грижи при зърненото производство е осигуряването на качествен посевен материал. От това до голяма степен зависи и добивът, който ще се получи. Данните за посевния материал през последните години показват, че в семечистенето сме постигнали известни успехи. Докато през 1961 година сме употребили 390 тона първокласен материал, за 1964 година това количество нарастна на 2 070 тона. Второкласният материал нарастна от 2 451 на 4 350 тона. Съответно намалява дялът на третокласния материал. Като пример за положително отношение в чистенето на посевния материал можем да посочим стопанствата в Ситово, Нова Черна, Добротица, Главиница, където това става под най-близък и пряк контрол на общинските партийни комитети.

В настоящия момент окръгът разполага с 5 семечистачни машини „Петкус-гигант“, които дават идеална работа при почистването на семената. За да можем да осигурим 100 на сто първокласен материал по отношение на чистотата, ще трябва да внесем най-малко още 25 такива машини.

Един от основните показатели за качеството на семената са кълняемостта и сортовата чистота. Настоящият пленум трябва да постави задача на всички комунисти, работещи в селското стопанство, да се обърнат с лице към семепроизводството, което ще реши въпроса по отношение на сортовата чистота и до голяма степен на останалите показатели по качеството на семената.

Общо впечатление прави, че в ТКЗС не се обръща внимание на семенните участъци. Те се определят едва преди жътвата, когато не може да се прави сортово и видово почистване. По тази причина семената са замърсени и при нормално почистване не могат да достигнат по показатели даже II класа. Не се държи сметка за получените семена чрез сортообмен и не се прави нищо за размножението им и използването им по-нататък като посевен материал. Те пропадат и за семенен материал се използват определени на око семена. По тези причини в ТКЗС няма чисти посеви и не може да се използва ефектът на висшите размножения, които при равни условия дават увеличение на добива с 30—50 кг.

ТКЗС — СРАЦИМИР през 1964 година не зачислява с актове семенни участъци от сортовете „100 — 10“ и „301“, а апробира такива през 1965 година. Зачислява през есента 2 500 дка „Безостая—1“ с произход от Междец, апробира други 1 000 дка с произход от Силистра и Дулово. А стопанството е получило 10 тона семена от II размножение, които не упоменава нито при зачисляването, нито при апробацията.

ТКЗС — СРЕБЪРНА зачислява 600 дка „Безостая—1“ с произход от „Сортови семена“, а апробира други 400 дка с произход собствено производство.

ТКЗС — ЧЕРНОЛИК получава през 1964 година 10 тона „Безостая—1“ — II размножение, а апробира всичко като собствено производство — IV размножение.

ТКЗС — ОКОРШ получава през 1964 година 20 тона „Безостая—1“, а апробира всичко като масов посев собствено производство.

ТКЗС — КАЛИПЕТРОВО получава през 1964 година 20 тона „Безостая—1“ — II размножение, а апробира семенни участъци само от масови посеви.

ТКЗС — СТАРО СЕЛО зачислява и апробира семенни участъци, които са идентични и отговарят на документацията по всички показатели. Грижи се за участъците правилно. Прави видово и сортово почистване и ги прибира отделно.

Зачисляване на семенни участъци има през 1964 година само в ТКЗС в Алфатар, Иширково, Старо село, Секулово, Главиница, Сокол, Сребърна, Срацимир, Смилец, Паисиево и ДЗС — Окорш.

Необходимо е за семенните участъци да отговарят лично главните агрономи, да положат специални грижи при подготовката на площите, сеитбата, през време на вегетацията и прибирането на реколтата от тези площи.

По отношение сортовия състав на пшеницата предлагаме тази есен да се засеят 90 на сто от площите с „Безостая—1“, 0.5 на сто „Санпасторе“ за осигуряване достатъчно семена за смесени посеви с ечемик и пшеница по примера на Дулово и Междец и 9,5 на сто от сортовете „301“ и „100—10“.

При царевицата следва 70 на сто от площта да се засее с хибрида „Висконзин“, 20 на сто с — „Охайо“ и 10 на сто с — „Небраска“. Поради подчертано по-ниския добив следва да изоставим хибрида „ВИР—42“.

Искаме още веднъж да обърнем вниманието на присъствуващите другари, че навременните грижи за семенните участъци, сортовото и видово почистване са единствените начини за осигуряване на по-голям процент първокласни семена, откъдето ще дойде и увеличението на добивите.

От есента на 1962 година на земите на ТКЗС — Ситово започна работа сортоизпитателен участък към Държавната сортова комисия. При зърнените култури тук е застъпена следната схема за обрабока и торене:

ПШЕНИЦА — оран на дълбочина, каквато условията позволяват, при нормална влага до 30 см, а при суша дискуване и след 10—12 дни преораване до 15 см, за да няма буци.

ТОРЕНЕ — есен, предсеитбено с по 30 кг на дка суперфосфат (преди оранта), а преди самата сеитба с 8 кг амониева селитра и пролет с по 12 кг амониева селитра на дка. При царевицата се спазват междуредия 90/40 или по 2 800 растения на дка. Получени са следните добиви при еднакъв агрофон и еднаква обработка от различните сортове:

	1963	1964	1965
Пшеница — „Безостая—1“	262.5	156.7	433.5
„301“	278	229	360
„100—10“	—	283	379
„Мироновска—808“	—	273	462
Ечемик — „Дунав—1808“	—	—	501
„1635“	—	—	442
„1241“	—	—	470
Царевица „Вир—42“	517	469	
„Охайо“	512	446	
„Висконзин“	488	381	
„Мартон Вашер“	566	505.6	

За съжаление обаче трябва да отбележим, че малко се интересуваме и още по-малко ползваме резултатите от сортоизпитването, което се прави в този участък. Не може с нищо друго да се обясни фактът, защо съседните на участъка стопанства и даже самото Ситово продължават да говорят за „100—10“ и „301“, а не се стремят да проведат изпитване в практиката на по-големи площи на пшеницата от сорт „Мироновска—808“. Не може по друг начин да се обясни и фактът, че стопанствата все още не са заложили на практика опит с междуредията и растенията в реда при царевицата равни на тези, при които се прави сортоизпитването.

Следва да се укрепи участъкът, да се назначи ръководител, комунистите от изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет да вземат на близък отчет работата му и резултатите от сортоизпитването да се внедрят веднага в практиката.

ПОЧИСТВАНЕ НА ЗЪРНОТО

Ежегодно стопанствата губят средно по 1 500 тона отсевки, които при бонифициране на договорното изкупуване не се заплащат. Независимо от паричната загуба и загубата на автотранспорт, който в периода на договорното изкупуване е в оскъдица, това е и материална загуба на горното количество концентриран фураж. Начинът, по който сега почистваме зърното е извънредно трудоемък и скъп. За да се избегне това, във всяко стопанство ще трябва да се построи поне по една механизирана площадка по типа на тези в Нова Черна, Калипетрово и Главиница.

За пълно механизиране на процесите по почистването на зърното ще бъде необходимо да се доставят 60 зърночистителни машини „ОВ—20“, 60 зърноаспиратори, 80 транспортни ленти, 30 телфери, 30 автоматични кантари. По този начин ще се намали броят на заетите работници със 70 на сто, а производителността на труда ще се увеличи тройно.

„Безостая—1“ се нуждае от равностойни допълнителни сортове

Изказване на АЛЕКСАНДЪР КАРАИВАНОВ—научен сътрудник от Научно-изследователския институт — Генерал Тошево

ВЪПРОСИТЕ, които бяха засегнати в доклада, специално за пшеницата, по наша преценка бяха добре съобразени с новостите в това отношение и няма нещо особено, което трябва да се допълни. Искам само да се спра на някои отделни въпроси. Най-напред на предсеитбената обработка. В доклада се изтъкна, че по начина на извършването ѝ има най-много спорове и различни мнения. Искам да кажа как стои този въпрос в другите страни, които се намират при същите климатически условия както и нашата страна. Почти във всички тях обработката на почвата за пшеницата се извършва от 15 до 22 см дълбочина в зависимост от различните предшественици. Плитки обработки, каквито в нашата страна се въведоха от няколко години, не се срещат почти никъде, с изключение на страните, в които съществуват извънредно благоприятни условия. Дълбока обработка, от 30-40 см. се прилага само в Италия и то главно в северните райони. Напоследък тя се въвежда и в Югославия. Според югославските специалисти от тази обработка се получават по-добри резултати.

При нашите условия към плитка обработка трябва да преминаваме само по изключение, когато не сме в състояние, с наличната техника да извършиме по-дълбока обработка. Много дълбока оран, до 40 см, при нашите климатически и почвени условия ще имаме възможност да извършваме само на 10 години веднъж. През миналата година най-висок добив от сорта „Безостая—1“ в Ген. Тошево беше получен при такава дълбока оран, от типа на югославската, след предшественик царевица. Но в по предните години резултатите бяха в полза на плитките обработки.

При „Безостая—1“ необходимостта от по-дълбока оран е свързана с въпроса за използване на по-голямо количество минарални торове, когато има възможност да се разпределят в по-широк почвен слой и могат да се усвоят по-добре от кореновата система на растенията.

За уваличаване добивите, от която и да е култура, голямо значение има сортовият състав. През настоящата година това може да се потвърди блестящо от получените резултати. Във всички стопанства има безброй много примери как от едни и същи площи от един сорт се получиха по 400 кг, а от друг по 200 кг зърно от декар. Основен сорт за Силистренски окръг трябва да бъде сорта „Безостая—1“. Моносортието обаче не е за препоръчване. Никъде в света не се засява само един сорт, защото всеки сорт има свои недостатъци и в годините, когато те се проявят напълно, стопанството се излага на рискове. Затова трябва да има допълнителни сортове, които да притежават известни положителни качества. Те трябва да бъдат например поранозрели с няколко дни, за да може да се организира по-добре прибирането на реколтата и да бъдат по-гарантирани от суховеите и горещините. Имаме ли ние допълнителни сортове, които да са равностойни на „Безостая—1“? Сорт „100-10“ и сорт „301“ не са равностойни и не могат да бъдат допълнителни сортове на „Безостая—1“. Но засега те са такива по необходимост. „Безостая—1“ със своите положителни качества и при най-неблагоприятни за нея години може да даде по-висок среден добив, от „301“ и от „100-10“, а при нормални години дава много по високи добиви, стига да се отглежда на високо агротехническо ниво. Въпреки това обаче тя не бива да заема 100 процентово площите на пшеницата, както направиха много стопанства в Толбухински окръг. В Силистренски окръг почвените и климатичеки условия са по-различни от тези в Толбухински. Затова трябва най-малко 10 на сто от площите да бъдат заети от сортовете „301“ и „100-10“. Едновременно с това е необходимо да се търсят други сортове с по-добри качества, които да бъдат допълнителни на „Безостая—1“. Такива се изпитват в нашия институт. През тази година някои от тях дадоха средни добиви до 820 кг от декар, докато при равни условия „Безостая—1“ даде 700 кг от декар. Ясно е, че те заслужава да бъдат изпитани и в други райони и специално във вашия окръг. При по-неблагоприятни за „Безостая—1“ условия може да се предполага, че разликата в добивите ще бъде още по-голяма и в полза на новите сортове. Аз препоръчвам да се договорим с ръководителите от Окръжния народен съвет да получат от нас един набор от 10-15 сорта, които да бъдат изпитани в стопанствата във вашия окръг.

По отношение на сеитбената норма искам да кажа това че през миналата година имаше случаи когато се засяха по 1 000 семена на кв. метър и това се отрази лошо върху развитието на посева. При определяне на сеитбената норма трябва да се подхожда съвсем конкретно в зависимост от подготовката на почвата, времето на сеитбата и климатическите условия при нейното провеждане. Сортът „Безостая—1“ дава най-високи добиви тогава когато има от 550 до 750 класа на кв. метър. По-големият брой класове намалява добива. Това трябва също да се има предвид при определяне на посевната норма.

СБЪДНАТА МЕЧТА

ИСКАМ да разкажа за Кольо Тодоров — механизатор в село Боил.

Както и другите селски деца, Кольо израстна по прашните селски пътища и с бащините си волове по кърa. Още беше дете, когато в селото пристигна за пръв път трактор от града, за да върти вършачката и вършее житото на частниците. Всички от селото останаха поразени. Децата тичаха и весело крещяха: „Върви машината, върви без волове“.

От този ден в главата на Кольо дори и на сън се въртеше тракторът. А когато завърши прогимназията, той твърдо заяви на баща си:

—Ще стана тракторист, искам да уча за тракторист.

Баща му не го послуша, а го остави на село да работи обща работа.

През най-малкото свободно време Кольо бягаше при момчетата в дочени дрехи на полето. На един вода ще донесе, на втори—храна, на трети—ще услужи с нещо друго. Доволни от работата на момчето, трактористите честичко го качваха отзад на мястото на прикачвача, където момчето цялото сияеше от радост.

Не мина много време и Кольо стана прикачвач. Цели шест години той работи при тракториста Недко Георгиев. Много често той не се завръщаше по цели седмици в къщи. Спеше и се хранеше сред браздите.

Той никога не ще забрави ония мигове, когато за пръв път поведе огромната машина из ширните блокове на стопанството. Под здравите му ръце тя тежко боботеше из браздите.

Вече три години Кольо работи като старши-тракторист. И той е за пример в работата. При планувани за тази година 13 620 дка мека оран, досега той е изорал 18 899 дка.

Всички от селото познават неговите успехи, успехи от които не малък дял се пада и на неговия помощник Бейзат Лютфиев.

Хората, които вървят по пътя, извръщат глава към блока и като виждат машината, казват:

—Нашите орат.

„Нашите“. Не е ли това голямата награда, обичта и признателността на трудолюбивите хора от селото към младите трактористи.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Презимуването на животните — актуална задача

КОМБИНИРАНИЯТ ФУРАЖ — ВАЖЕН РЕЗЕРВ

(Продължение от 1-ва стр.)

Колективът на ТКЗС „ЛЕНИН“ с. Калипетрово, чието животновъдство се специализира в свиневъдно и говедовъдно направление (отглежда 5 000 свине за угояване и 942 говеда в т. ч. 400 дойни крави), непрекъснато търси начини за увеличаване запасите от сочни фуражи. В продължение на няколко месеца колективът на говедовъдната и свиневъдната ферми проучва опита на КОНСТАНТИНОВСКИЯ СОВХОЗ в Московска област за приготвяне на комбиниран силаж.

Този опит широко пропагандиран и внедрен в почти всички совхози и колхози в СССР намери приложение и в с. Калипетрово. В зависимост от компонентите този силаж може да се използува еднакво както за угояване на свине, така и за изхранване на едрия рогат добитък.

На състоялото се през месец август съвещание на научно-техническия съвет към образцовото ТКЗС „Ленин“ с. Калипетрово, комисията по животновъдство набеляза редица мероприятия за осигуряване правилно хранене на животните. За целта бе разработен фуражен план и фуражен баланс и специален план за осигуряване със зелени и сочни фуражи през цялата година.

От необходимите за 1966 г. 5 000 т. силаж 2 500 т. ще бъдат—комбиниран силаж, при приготвянето на който ще се използува—фуражна царевица, зах. цвекло с листата, фуражни тикви, овършани слънчогледови пити, сенно брашно, слама, отпадъци от зеленчуковата градина и др.

Кои са предимствата на комбинирания силаж?

Основни компоненти на комбинирания силаж са кореноплодите и най-вече зах. цвекло. В зависимост от предназначението на силажа в неговия състав влизат—моркови, зелена царевична маса с кочаните, тикви, зелена маса от бобови култури, зърнени отпадъци, сенно брашно и рязана слама. Богатата смеска от култури осигурява висока хранителност на силажа. В него се съдържат лесноусвояеми въглехидрати—захари и скорбяла, протеин и витамини. Животните го ядат с голяма охота. Хранителните вещества в комбинирания силаж се запазват в отлично състояние. Такъв силаж практически може да се дава на животните през цялата година. Главното предимство на този силаж е и евтиното му производство и увеличение продуктивността на животните.

При използването на този силаж в совхоза Константиново, Московска област се повишава плодовитостта на свинете. Получават с по 18—20 прасета от свня, а средното тегло на прасе на 2 месеца е 17—20 кг. Прасетата се раждат здрави и не боледуват. При храненето на дойните крави с 10-15 кг. комбиниран силаж на ден, надоя се увеличава от 9, 5—11, 5 кг. на ден.

Ето рецептите, по които се приготвя комбинираният силаж:

I. За свине за разплод:
1. Зах. цвекло — 30 на сто
2. Червени моркови—20 на сто
3. Картофи — 20 на сто
4. Зелени стъбла на цвекло и моркови — 15 на сто
5. Сенно брашно — 10 на сто
6. Окосена детелина—5 на сто

1 кг. силаж садържа:
—0,26 кръмни единици
22 г. смилаем белтък
24 мг. каротин

II.За прасета за угояване
1.Моркови с листа—50 на сто
2.Зах.цвекло с листа—30 на сто
3.Бобови култури — 15 на сто
4.Сенно брашно — 5 на сто

1 кг. силаж садържа
0,21 кръмни единици
19 грама смилаем белтък
46 мг. каротин

III. ЗА ЕДЪР РОГАТ ДОБИТЪК

1. Царевица — зелена маса 30 на сто
2. Захарно цвекло—60 на сто
3. Плява — 10 на сто

За увеличаване съдържанието на белтъка към силажа може да се прибави зелена маса от бобови култури, сенно брашно, цвеклови рязанки, смляни слънчогледови пити и др.

Използвайки опита на Съветския совхоз „Константиново“ при приготвянето на комбинирания силаж за нуждите на животновъдството в образцовото ТКЗС с. Калипетрово бе създадена много добра организация. Още през 1964 год бе построена силажна траншея с обем 2 500 т облицована с камък и циментова замазка с цел да не проникват соковете на силажа в почвата.

Всички операции при приготвяне на силажа са механизирани. На площадката до траншеята са инсталирани машини за измиване и нарязване на цвеклото, силажорезачка за нарязване на царевичните стъбла и слънчогледовите пити, силажокомбайн и др. Надребнения вече силаж се размесва и равномерно се разстила по протежение на траншеята с булдозери.

Притъпкването на силажната маса става с верижен трактор. Силажът се поставя на 1,5 м над траншеята и се покрива с половин метър слой слама и 10 см пръст. Приготвянето на специалния силаж в стопанството се извършва под ръководството на гл. зоотехник Димитър Курдоманов и гл. агроном Хр. Марков.

От опита на образцовото стопанство в с. Калипетрово и Московския совхоз „Константиново“ биха могли да се поучат и другите стопанства в окръга, използвайки малкото време което остава да се запасят с достатъчно количество сочни фуражи.

Венецка ДРУМЕВА
агроном по внедряването новостите при КОС—Силистра

Производителност СЕБЕСТОЙНОСТ, ПЕЧАЛБА

ПЪТИЩА ЗА УВЕЛИЧАВАНЕ РЕНТАБИЛНОСТТА В ТПК

ТРУДОВО производителните кооперации набират финасовите си средства главно чрез стопанската дейност. Затова себестойността на продукцията играе решаваща роля за нарастването на производствените и основните фондове. Колкото себестойността на продукцията е по-ниска, при условие че се изпълнява производствената програма по обем и качество, толкова натрупванията са по-големи.

Нивото на себестойността обуславя рентабилността на предприятията, която представлява процентно отношение на реализирания доход към пълната себестойност на продукцията. При реализацията, по-ниската себестойност осигурява по-висока рентабилност. Рентабилността е един от най-важните показатели от работата на кооперациите. От нея зависи разширяването на производствената дейност, усъвършенствуването на машините, създаването на по-добри условия за работа и т. н. От осигуряването на висока рентабилност са еднакво заинтересовани, както членовете — кооператори, които участвуват в разпределението на доходите, така и обществото, което пък получава повече материални блага от разширяването на производството. Затова снижението на себестойността на продукцията и увеличаването на рентабилността на кооперациите е основна задача на управителните съвети в настоящия момент.

Един от най-важните фактори за снижаване себестойността на продукцията е непрекъснатото повишаване производителността на труда. През осемте месеца на тази година, в сравнение със същия период на миналата година, в предприятията от кооперативната промишленост на нашия окръг производителността на труда е нарастнала с 3 на сто, или в абсолютни цифри с 87 лева на лице от промишлено производствения персонал. Ръстът на средната работна заплата показа през този период едно малко занижение.

Независимо от това, че са настъпили някои структурни промени, които засегнаха повече кооп. „Инвалид“, този резултат не може да ни задоволи. Докато кооперациите „Дунав“, „Метал“, „Нов живот“ и „Домостроител“ имат нарастване на производителността от 3 до 8 на сто, ТПК „Инвалид“ показва намаляване с 15,5 на сто. Структурните промени станали тук, не могат да оправдаят изоставането, което дава отражение и върху изпълнението на плана общо за ОС на ТПК.

Причините за незадоволителните резултати са много, но най-главното си остава ниската квалификация на работниците и непълното оползотворяване капацитета на машините. От представените отчети се вижда, че голям процент машини бездействуват, като само една от тях, (доставена преди година) има стойност 3 600 лева. Затова, когато се говори за снижаване на себестойността и за увеличаване на рентабилността, трябва да се обърне внимание на степента на използване капацитета на машините. При пълното използване на основните средства амортизационните отчисления се поемат от по-голяма маса продукция и относителното им тегло в общата стойност намалява, в резултат на което себестойността се снижава, а рентабилността расте.

Производителността на труда нараства по различни пътища, но един от най важните е техническата съоръженост на труда с високопроизводителни машини. С такава цел през 1965 година са запланувани да бъдат доставени основни средства за 12 000 лева, част от които са вече закупени.

Анализът показва, че ако производителността на труда във всички кооперации се повиши с 8 на сто, а средната работна заплата с 4 на сто, то общо в кооперативната промишленост ще се реализира снижение на себестойността с около 40 000 лева.

През първото шестмесечие на тази година, в сравнение със същия период на миналата година се постигна общо за ТПК снижение на себестойността свръх плана с 0,33 стотинки на 100 лева продукция. В абсолютна сума то е равно на 10 300 лева. Рентабилността е нарастнала от 5,80 на сто, на 6,20 на сто, като по-висока рентабилност показаха кооперациите „Метал“ и „Домостроител“. Не е такова обаче положението в останалите кооперации. В „Инвалид“ тя е намаляла от 3,50 на сто на 2,20 на сто. Ако проследим само два от елементите на себестойността — цехови и общозаводски разходи, които имат сравнително устойчив характер, ще констатираме, че повечето от кооперациите имат известно завишение. При това производствената програма няма съответното увеличение, чрез което да се снижи себестойността на продукцията и да се увеличи рентабилността. Съпоставен отчетният период с този на миналата година в ТПК „Инвалид“ ни показва, че производствената програма е нарастнала с 2 на сто, а цеховите и общозаводските разходи с 14 на сто. В абсолютни цифри преразходът е около 3 800 лева. Той се конкретизира в ремонт на малоценни предмети, изхабяване, лихви, глоби и неустойки. Ако пък вземем предвид заплануваното намаление на тези разходи в сравнение с миналогодишните, то преразхода ще се покаже много по голям. До този момент кооперацията е изплатила само за лихви на просрочени заеми 5 600 лева.

ТПК „Дунав“ преизпълнява плана за стоковата продукция с 3 на сто, но едновременно с това допусна преразходи на цехови и общозаводски разходи с повече от 5 на сто, или с 3 250 лева. Като се вземе предвид и снижението, което трябваше да постигне кооперацията по план, то разходът се увеличава на 9 000 лева.

Едновремено с това и „Дунав“ и „Инвалид“ имат увеличение на административния персонал, но обемът на производството не е нарастнал в такъв мащаб, че да покрива допълнителният разход за заплати. Трябва веднага да се отбележи, че именно тук може да се правят икономии на средства и кооперациите ежегодно ги планират в началото на годината, без да ги осъществят на практика.

Ако ръководствата на двете ТПК, пък и на останалите, продължават да допускат преразходи по споменатите елементи на себестойността, без да осигурят необходимия ръст на производството и без да намаляват управленческия апарат, то до края на годината те ще нарастнат повече от два пъти. Така ще се стигне до намаляване изпълнението на плана за себестойността общо за ТПК и значително ще се намали рентабилността от стопанската им дейност. Затова управителните им съвети трябва да се обърнат с лице към този въпрос и с чувство на пестеливост, целенасочено да извършват разходите.

Изтича третото тримесечие и до края на годината не остава много време. Необходимо е да се набележат мероприятия, които ще доведат до компенсация на допуснатите слабости, за да се увеличи рентабилността от стопанската дейност.

Петър ТОПАЛОВ

Декада на Белоруската култура

БЪРЗ, ВСЕСТРАНЕН ПРОГРЕС

ДО 1917 ГОДИНА около 80 процента от цялото население на Белорусия беше неграмотно. Царизмът преследвал даже езика на белоруския народ. Предаването в училищата на роден език и издаването на белоруска прогресивна литература беше забранено. Известните народни писатели Я. Купала, Я. Колас и други бяха преследвани и подлагани на репресии от страна на царизма.

В дореволюционна Белорусия нямаше нито едно висше учебно заведение; в средните специални учебни заведения се обучаваха само 1 425 души; имаше средни общообразователни училища, които бяха недостъпни за децата на простолюдието; самобитната култура на народа също беше преследвана.

Съветската власт помогна на белорусите не само да възродят националната си култура, но и да я обогатят. В републиката се осъществява истинска културна революция. Белорусия стана страна без неграмотни. Повече от два милиона души или почти една трета от цялото население на републиката (без децата от предучилищна възраст) са обхванати от различни видове обучение, което е безплатно. На студентите от средните специални и висшите учебни заведения се дават държавни стипендии.

През 1963 година броят на учащите се в общообразователните училища достиг на 1 649 000 души. Завършен е преходът на задължителното осмокласно образование. Развиват се нов тип учебни заведения — училища-пансиони, в които през миналата учебна година се обучаваха и живяха около 88 000 учащи.

Декретът за откриването на първият белоруски университет в Минск подписа сам Владимир Илич Ленин.

В републиката има 25 висши учебни заведения, в това число и университета в Минск, както и 105 средни специални учебни заведения, в които се обучават повече от 180 000 души.

Изкуството на белоруския народ достигна истински разцвет. В републиката има 11 театъра, от които 8 драматични, един театър за опера и балет и 2 театъра за младежта. Освен държавните театри в републиката има повече от 21 000 самодейни художествени колективи, в които участвуват повече от 300 000 певци, танцьори и музиканти.

В републиката има две киностудии. Дейците на киноизкуството в БССР създадоха много висохохудожествени филми, които се прожектират с успех по екраните на Съветския съюз и в другите страни. Киното стана истински масов вид изкуство. Сега в Белорусия работят повече от 4 400 градски и селски кинотеатри. През 1963 година кинозрителите бяха повече от 117 000 000 души.

Изобразителното изкуство и скулптурата получиха широко развитие. Белоруските художници и скулптури създадоха редица произведения, които получиха високата оценка на зрителя.

В републиката има 37 музея, работят 5 344 клуба, 7 487 масови библиотеки с книжен фонд 54 милиона книги, от които се ползуват около 5 милиона читатели. Книгите, списанията и вестниците здраво навлязоха в бита на всеки работник, колхозник и служащ. Републиката разполага с широко разклонена радиомрежа. Все по-голямо развитие получава телевизията.

В Белорусия с голям успех се развива националната литература, за която винаги и не случайно, се е казвало, че е най-добрият път към душата на един народ и ярък показател на самобитната му култура.

При това широко се използува и специалната и художествена литература, която се издава на руски език в Москва, Ленинград и другите съветски градове.

Белоруските поети ни разкриха в самобитни поетични шедьоври величието на Октомври, историята на чувствата и идеите на новия съветски човек в Белорусия, неговият богат душевен мир, легендарен героизъм и напрегната борба за човешка правда и красота.

Историческото революционно минало, великата Отечествена война и времето в което живеем — такива са трите основни тематични сфери, в които изявиха своя талант даровитите белоруски романисти И. Мележ, А. Чернишевеч, М. Лобан, П. Пестрак Р. Сабаленка и др. Най-четеният от романите днес „Сърце на длани“ от Иван Шамякин се подготвя сега за издание и у нас от издателство на „Народна младеж“.

Един от най-превежданите в чужбина и у нас белоруски писател е Василь Бикав — автор на поредица разкази и повече от четири повести за човека в Отечествената война.

Новият социалистически ренесанс на белоруската съветска литература бе въведен от писатели и поети с висока професионална култура, традиционно неизменно свързани с живота на своя народ, със своя съвременник във великата съветска родина.

За цялостното представяне на белоруската култура ни предстои още много работа, но съвременният разцвет на тази култура е гаранция, че ние с радост ще изпълним дълга си. Ще разширим нашето взаимно опознаване, а с това и разбирането и проникването в душата на един братски, героичен, талантлив и трудолюбив народ.

Кооператорите — приятели на книгата!

ИСТОРИЯТА не познава още случай пред книжарница да е имало опашка. Лично аз съм виждал опашки (и дори съм бил част от тях) пред гастронома за овче сирене, пред „Плод-зеленчук“, когато продават ранни ягоди пред халите за агнешко и на някои други места. Но пред книжарница опашка още не съм виждал.

Почти във всяка книжарница има лозунг „Книгата е прозорец към света“, който сякаш подканя хората да си купят по някой и друг „прозорец“ и да гледат света. Но хора та си казват: „Не щем да гледаме света. Дето ще си даваме парите за книги, ще ги дадем за кебапчета и бира — „Шуменско пиво“.

А какво правят книжарите, щом няма на кого да продават книжките си?

Нека да бъдем по-конкретни.

Най-посещаемите места в село Белица са пивницата и киното. В църквата и в книжарницата никой не стъпва. Книжарката е на процент и едва изкарва по 20-30 лева на месец. Тя е о т с к о р о, защото преди нея е имало друга, а преди другата друга и т. т. С една дума — книжарките тук не се задържат повече от месец-два, защото не могат да си изкарват хляба. По-добре е да станат краварки и птицегледачки, отколкото да си губят времето в книжарницата.

Окръжният народен съвет отпуща средства (както за всяко село) за закупуването на нови книги. Но тези книги се получават от книжарницата в Тутракан, а книгите в белченската книжарница си стоят по лавиците, прах ги покрива, книжарката ги бърше, бърше и накрая на месеца получава няколко лева за...избърсването.

Кой трябва да покаже на нашия кооператор красотата на хубавите литературни произведения — разкази, романи? Кой трябва да ги въведе в примамливия свят на книгите? Как нашият кооператор ще придобие навика да си купува книги, както си купува цигари. Далеч ли е времето, когато няма да има дом без библиотека? Ние бяхме издигнали лозунг „Във всеки двор—говедо!“ защо да не издигнем сега лозунг „Във всеки дом — библиотека!“

Как да се популяризира книгата? Чрез радиоуредбата ли, чрез ежедневните разговори на селската интелегенция с кооператорите ли? Трябва естествено и непринудено да се заговори за хубавите книги. Тези разговори да станат така ежедневни, както разговорите за сладката и туршиите. Много въпроси. Кой ще им отговори? Интелегенцията на село трябва да си каже думата.

Симеон ПЕТРОВ

ВИСШИЯТ ПРИНЦИП

Разказ от ЯН ДРДА

С ОБЕЗОБРАЗЕНОТО от едра шарка лице, с лошо ушития, измачкан костюм и с неизменната чанта под ръка, която винаги беше пълна с класици, откъдето завладян от тяхната красота и забравящ своя грозен, пресипнал глас, с любов цитираше дълги откъси, той представляваше една много смешна фигура за своите единадесетокласници. Но въпреки, че неговото появяване можеше да даде повод за много подходящи прякори, и в това училище той получи същия, както и във всички други, където беше служил по време на своята двадесетгодишна дейност като учител.

„Висшия принцип“ го нарекоха и тук учениците още на третия ден, след като чуха в часовете по латински и гръцки няколко негови въодушевени уроци и в късо време този прякор измести напълно неговото истинско име.

„Висшият принцип на...хм..., на нравствеността, която вие, ученици, трябва да усвоите, забранява един такъв глупав и подъл начин на действие, какъвто е преписването от съседа!“, —каза—„Висшият принцип“, когато раздаваше тетрадките за писмения изпит по латински. В последно време, мислите му така много бяха съсредоточени върху подготовката на изпита, че останалият свят със своите ужасни събития не беше проникнал в съзнанието му. Тъкмо когато вдигна изцапания както винаги с мастило показалец и с достоинство обяви, че започва с диктуването на първото изречение, отвън се чу трескаво хлопане и през един тесен отвор на вратата, която бързо затвори след себе си, влезе директорът. Като че ли борейки се с припадък от задух, той се облегна изтощен на вратата и с едно уморено движение на ръката посочи на учениците да останат по местата си.

„О, спартанци, аз бързам за Термопилите! “ — прошепна единадесетокласникът Рушанек на съседа си Моучка, понеже искаше да заглуши с шега вълнението, което го обхвана. Но Моучка, който не очакваше нищо добро и беше станал бял като тебишир, не чу думите на своя другар; той потопи съвсем безпричинно перото в мастилницата и също така безсмислонно положи писалката на горния край на тетрадката. Писалката се търкулна върху неизписаната страница и при всяко обръщане остави по едно петно.

Хавелка... Моучка... Рушанек — елате с мен!“ — каза директорът с пресипнал от вълнение глас. Учителят „Висшия принцип“, чийто вдигнат показалец от изненада беше замръзнал във въздуха, запротестира решително: „Господин директор, ние тъкмо започваме с изпита по латински... и... от висшия принцип... отсъствието именно на тия ученици...

Тримата извикани ученици станаха от местата си, смутени и гледаха другарите си, като че ли търсеха да намерят отговор за предстоящата им съдба. Всички се сетиха в този момент за вчерашните безразсъдни разговори в къпалнята.

Рушанек, неуморимият бъбборко на класа, каза тихо: „Няма да пишем класна работа...“

Директорът, на когото стоенето в класа беше непоносимо тежко, бързо излезе в коридора. Учителят. „Висшия принцип“, обезпокоен от обстоятелството, че ще отсъствуват трима от най-добрите му ученици, чиито работи го интересуваха много, изтича оживено, жестикулирайки след него. Когато напусна стаята, учениците Хавелка, Моучка и Рушанек, които бяха стигнали до вратата, се изправиха срещу съдбата им. През процепа на врата те видяха в коридора пред един прозорец трима мъже в сивозелени мушами. Моучка се обърна и погледна другарите си умолително, като че ли молеше да му спестят отговора на ужасния въпрос, за който той не беше подготвен. Челото му се покри с капчици пот. Хавелка отиде още веднаж на мястото си и с едно пресилено движение затвори мастилницата , след това се върна при Рушанек, който вече беше хванал дръжката на вратата, без да се обърне преди това, без да се сбогува.

Когато вратата се затвори след тримата, учениците изтръпнаха — беше наскоро след атентата срещу Хайдрих през юни 1942 година.

Учителят „Висшият принцип“ се върна след пет минути в класа. Краката му трепереха тъй силно, че едва можа да стигне до катедрата. Сломен, той се отпусна на стола си, закри високото си заоблено чело с костеливите си пръсти и заплака с чужд глас:

„Нечувано... нечувано...“ Той се овладя. погледна учениците си, които седяха изтръпнали от лоши предчувствия и заеквайки, каза пресипнало: „Вашите... вашите... съученици са арестувани... Едно... абсолютно недоразумение — мои... мои... ученици!“

В седем часа вечерта, всички говорители съобщиха имената на тези, които са били разстреляни през деня, понеже са изразили задоволство от атентата и с това изясниха съдбата на Франц Хавелка, Карл Моучка и Властимил Рушанек.

На другия ден, в седем часа сутринта, учителите се събираха, всеки мълчеше, никой не беше в състояние да каже дума. Юнското слънце грееше върху учителската маса; на лъчите му блестеше прахът. Двадесет човека, изплашени, смутени, изглеждаха, въпреки светлината, замаяни като в тъмнина. Колкото повече учители идваха, толкова по-силно чувствуваха всички безпомощността си.

Учителят Калтнер, млад човек с тъмна коса и мрачно изражение на лицето, който преподаваше по чешки и всяка година пишеше за 28 октомври, за националния празник патриотични стихотворения, се разхождаше до прозорците, понякога задържайки с тялото си слънчевия поток. Изведнаж той спря до един стол, обхвана здраво облегалката с ръцете си, като че ли търсеше опора за мислите си. Залян от ослепяващото лятно слънце, което заличаваше очертанията на фигурата му, той стоеше наведен и приличаше на фантом. Изведнаж извика истерично: „Те, ще ни разстрелят всички. Точно както колегите в Табор!“.

Директорът простена тихо и само с мъка можа да преодолее един припадък. Всички други бяха мъртво тихи. Даже дишането им беше секнало, сякаш че вече е произнесена присъдата им.

Тогава учителят по география се реши да говори. Той извади от чантата си сгънат на четири лист, отвори го на масата и със сладникавия си начин на говорене, който му беше станал привичка, че даже и страхът не го променяше, каза: „Господа колеги! Аз смятам за необходимо да се изпрати незабавно на господин държавния секретар и господин министъра лоялно обяснение, и си позволих да го напиша...“. След мъртвата тишина, той прочете към двадесет реда, които бяха изпълнени с мерзост и раболепие. След това отвори писалката си и с листа я бутна пред най-стария от учителите, един 70-годишен старец, който отдавна трябваше да бъде пенсиониран и го подкани усърдно да подпише. Той взе написаното с треперящи ръце и внимателно прочете ред по ред всичко още веднаж. Когато свърши, пусна листа презрително на пода: „Аз съм стар човек — не искам да лъжа на края на живота си“.

Учителският колектив реши, че депеша за преданост няма да бъде изпратена, затова пък трябва да се изнесе доклад пред единадесетокласниците, в който да се осъди престъпното държане на екзекутираните ученици.

„Но кой, за бога, ще изнесе доклада?“. Учителите по чешки и по география извикаха като от една уста: „Естествено, класният ръководител!“.

Всички, на които се размина, въздъхнаха. Учителят „Висшия принцип“ гледаше втренчано към скръстените си ръце — класен ръководител на единадесетокласниците беше той.

Можеше да помисли, че класната стая, на чията врата имаше римско едно, е празна — не се чуваше както друг път, ни шум, ни смях или говор.

Когато учителят „Висшия принцип“ влезе в стаята, както винаги учениците станаха за поздрав, но всички се бяха променили; не бяха същите като миналия ден. Той ги различи неясно само по местата на седене, които знаеше наизуст. Всеки от тях беше съпроводил през нощта мислено, в гроба, тримата си другари, чиито места сега бяха празни.

Когато „Висшият принцип“ седна зад катедрата, те автоматично се отпуснаха по местата си. Не бяха повече клас, общност. Всеки се чувствуваше сам, всеки беше разделен от другия чрез страх, който го обграждаше като стена. Или беше омраза това, което ги делеше?

„Приятели“, започна „Висшия принцип“, но гласът му секна — сякаш го душаха. Стана, за да може да диша по-свободно. Той стоеше — в бедняшкия измачкан костюм, с издутите на колената панталони — с безпомощен израз на покритото с белези от шарка лице, до катедрата и търсеше думи. „Приятели,“ повтори той, заеквайки. Подръпна яката на ризата си, като че ли му беше тясна и продължи: „Учителският съвет ми възложи... да ви изясня... нашето мнение . . . относно . . . хм . . . вчерашния. . . тъжен случай . . . От гледище . . . на висшия принцип на нравствеността . . .“

В този момент двадесет чифта очи го гледаха с недоверие, като че ли се страхуваха, че старият, загубил от прекалено честа употреба значението си израз, ще получи сега изведнаж нов, лош смисъл и отсега нататък ще означава може би вражда между него и тях. Тук учителят с последно напрежение пое въздух и с бързината на потъващ, който се страхува, че в следващия момент вече не ще може да изговори мисълта си, продължи високо и внезапно бързо и сигурно: „От гледище на принципа на висшата нравственост трябва да кажа: Убийството на един тиранин не е престъпление!“.

Това изречение заведнаж измени настроението му. Объркването му изчезна, той можа отново да различава ясно своите ученици; добродушни, миролюбиви и коварни и избухливи момчета. Може някой от тях да е посочил Рушанек и също така може някоя малка обида, едно недоразумение или скрита омраза, да имат един ден, ужасни последствия. . . Но въпреки това — той не може да излъже никого от тях! Той се подчинява на един вътрешен подтик и изговаря пред тия момчета изречението, което вчера с мъка подтискаше, което сутринта без малко щеше да изкрещи в учителската стая и което сега на всяка цена трябва да сподели с някого — бавно и тихо той казва със спокоен глас, на учениците си: „Аз, също одобрявам атентата срещу Хайдрих!“

С това, той каза всичко каквото трябва да се каже. Седна отново до катедрата и взема дневника, за да нанесе нещо. Но едва перото докосна хартията, един познат шум изпълни стаята — учителят „Висшият принцип“ вдигна бавно глава и видя: Двадесет единадесетокласници са застанали мирно пред него с вдигнати глави и искрящи очи!

От немски:

Венера КАРАПАНАЙОТОВА

ОЩЕ ЕДНА ПРИДОБИВКА ЗА ЙОРДАНОВО

ЖИТЕЛИТЕ на Йорданово отдавна мечтаеха да има баня в селото. Сега тяхната мечта се сбъдна. Преди известно време банята беше открита и с това се направи още една крачка в битовото обслужване на кооператорите.

Банята беше построена със средства по пътя на самооблагането. Построена и обзаведена е добре. Затова Йордановци се радват на тази нова придобивка от все сърце.

Николинка ВЪЛЕВА

Физкултура и спорт

КОМПЕТЕНТНО СЪДИЙСТВО, КУЛТУРНА ПУБЛИКА, МОДЕРЕН ФУТБОЛ

ПОЯВИЛ се преди 102 години(1863г.) съвременният футбол излезе извън границите на своята родина Англия и спечели милиони привърженици по цялото земно кълбо. От игра с надут мехур (често пъти пълнен с царевични зърна), ритан по улиците на градовете или от едно село до кладенеца на другото, футболът се превърна за едно столетие в жива мъжествена игра с много емоции за зрителите.

Съвременият футбол представлява игра, характерна със своята бързина, която създава напрежение и красота.

Гражданите от нашия град и всички трудещи се на окръга ни се отнасят с любов към тази красива и темпераментна игра. Голямо е желанието им да наблюдават на зеления „килим“ съвременен м о д е р е н и красив футбол, да виждат своите любимци победители. Но тяхното желание ще се осъществи само тогава, когато има правилно взаимодействие между трите страни на едно футболно състезание: съдии, състезатели, публика. Състезателите със своята игра и съдиите със своето ръководство са призвани да задоволят нарасналите изисквания на публиката, а тя да ги поощрява за добрите им прояви.

Така ли е по нашите терени? Не! Често из въздуха се носят провиквания на отделни зрители, отправени към състезатели и съдии: „Дайте му очила“, „спънат кон“, „селски играч“. Често състезателите се обиждат един друг, ритат се, обиждат съдията.

Оформя се мнение, че вина за всичко това носят както състезателите, така съдиите и зрителите. Състезателите се стремят на всяка цена да победят, а за постигането на победата някои от тях използуват и непозволени средства: симулиране, апострофиране, блъскане и др. Много от тях не познават правилата на играта въз основа на това не признават често маркираните от съдията грешки. И как идеално биха се запушили устата на някои зрители-запалянковци, ако след сигнала на съдията, състезателя вдигне ръка и признае вината си. Непознаването на правилата на футболната игра от зрителите е причина за някои неспортсменски прояви от тяхна страна.

За намаляването на лошите прояви по терените трябва да съдействуват преди всичко ръководствата на физкултурните дружества. За пример в това отношение може да се посочи работата на физкултурното дружество „Ст. Саров“ в с. Калипетрово. За лоши прояви В. Вълчев е лишен от участието в три срещи още преди провинението му да бъде разгледано в дисциплинираната комисия. За същите прояви обаче ръководството на дружеството в село Средище търси странични, нечестни пътища състезателят да не бъде наказан. Два подхода към един и същ въпрос. Затова са различни картините на терените в двете села, когато на тях се провеждат футболни мачове.

За доброто протичане на едно футболно състезание голяма роля играе футболният съдия. Той трябва навреме и правилно да схване нарушенията и своевременно да налага наказания. Поради това той трябва да има обща култура, теоретически знания за правилата на играта, методиката на съдийствуването и теорията на футболната игра. Определено трябва да се каже, че теоретическата и практическата подготовка на нашите футболни съдии не е на необходимата висота. Но в сравнение, н а п р и м е р, с 1959 година е н а п р а в е н а о г р о м н а к р а ч к а напред. Сега в окръга са обхванати повече от 100 правоспособни съдии, които през миналата година са ръководили над 350 срещи от окръжен мащаб, повече от 30 срещи от зонален и няколко от национален мащаб. Ала нашата колегия все още трудно си пробива път да ръководи срещи от национален мащаб.

За да може в нашия окръжен град и в целия окръг да се наблюдава красив, модерен и резултатен футбол са необходими съвместните усилия на състезателите, съдии и зрители.

Н. МАРИНОВ

зам. председател на Окръжната футболна съдийска колегия

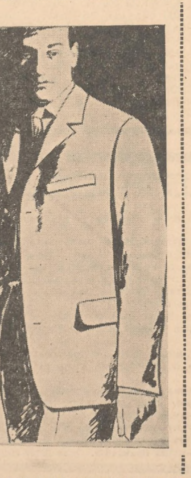

ЕСЕНТА Е ПО-ПРИЯТНА, ПОСРЕЩНАТА С ПОДХОДЯЩО ОБЛЕКЛО

Ние Ви предлагаме да посетите магазините за готово облекло, където ще намерите богат асортимент:

Мъжки костюми

от новите платове със синтетични влакна и висококачествените шевиоти 32|2, 36|2 в различни десени, разцветки и модели.

Мъжки пардесюта

от плат „Мозайка“, пардесю 6|2, спортни платове рибена кост и карета, тропикал каширан с дунапрен—лека, удобна и практична дреха за хладните есенни дни.

Програма на Букурещката телевизия

29.IX.—19.00 Телевизионен журнал. 19.20 Предаване за най-малките: „Знаете ли да рисувате, деца?“ 20. 00 Театър; „Зоо или убиецът-филантроп“ от Верос.

30. IX — Телевизионен журнал. 19.20 „Слушайте, обсъдете, отгатнете“. — предаване за учащата се младеж 20.00 „За вас, жени“ 21.00 Документален филм. 21.30 „Приказки е...песни“ — откъси из естрадния спектакъл на Държавния театър в Питещ.

1. Х. — Телевизионен журнал 19.20 „Първи стъпки“ — предаване за децата. 20.00 Седмица. 21.00 Пред премиерата. 21.10 Телевизионна филателия. 21.30 Документален филм. 22.00 — Тридесет минути със заслужилата артистка Еужения Попович. 22.30 „Луцифер“ от Михай Еминеску — литературно-хореографен монтаж.

2.Х. — Телевизионен журнал. 19.20 „Младост без старост“ — предаване за децата и младежта. 20.00 Телевизионна енциклопедия. 20.50 Прочути изпълнители на екрана: Жан Габен. 21.30 Филм: „Следите водят на седмото небе“ (5) — ГДР. 22.30 „Любовта, вечната песен“ — вечер на оперетата.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 113 (974) | Четвъртък, 30 септември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Да компенсираме загубите от сушата в селското стопанство

Във влоговата книжка — 38 000 лева

РАБОТНИЧЕСКИЯТ колектив на промкомбинат Дулово с ентусиазъм ще се отзове на призива на Централния съвет на професионалните съюзи, с който се обявяват дните на четвъртото тримесечие за ударни дни за компенсиране на загубите, причинени на селското стопанство от сушата. Завършвайки производствената си дейност за третото тримесечие, той е готов да запише по влоговата си книжка десетки хиляди левове от преизпълнение на плана за обема на промишлената продукция и на печалбата.

Високите постижения бяха достигнати с упорит труд. Ръководството на промкомбината подобри организацията на производството, осигури ритмично снабдяване на цеховете с необходимите суровини и материали и проведе ефикасен контрол върху качеството на произвежданата продукция. В резултат на това изделията на предприятието намират добър прием на вътрешния пазар и се ускори реализацията им.

Значително се подобри и работата по извършването на различните промишлени услуги на населението. Така например, водопроводният отдел вече изпълни производствената си програма за годината. Далеч напред в изпълнението на задачите са и цеховете: „Дамски шивачи" в Секулово и в Дулово, а така също и кожухарският цех, ръководен от Димитър Иванов.

Десет дни преди края на деветмесечието, колективът на промкомбината отчита, че е произвел промишлена продукция и е извършил услуги на населението за повече от 994 000 лева, при план 956 000 лева, или е дал продукция над плана за 38 000 лева.

Но не само изпълнението на плана по обема на продукцията е грижа на работническия колектив. Производството е осъществявано при строг режим на икономии от суровини, материали и парични средства. В резултат на това годишният план за печалбата — 15 000 лева е изпълнен още в края на месец август, като на народното стопанство, за компенсация на загубите причинени от сушата в селското стопанство, са дадени 4 000 лева печалба над плана.

Останалите до края на годината дни, работниците от промкомбината в Дулово ще използуват за още по упорита борба, за преизпълнение на показателите в производствения план, за още по-големи успехи.

Светослав ПЕТРОВ

Ритмична доставка на материали и икономии на средства

В РАБОТНИТЕ помещения на ОП „Материално-техническо снабдяване" не се произвеждат материални блага, но за компенсация на загубите от сушата в селското стопанство колективът му ще участвува с намаляване на разходите по стокооборота и с ритмичното снабдяване на производствените предприятия с необходимите суровини и материали. Такава е задачата, която той ще изпълнява през четвъртото тримесечие по призива на Централния съвет на професионалните съюзи.

Отчетните данни за деветмесечието убедително показват, че борбата за икономии и за увеличаване на стокооборота е започнала отдавна. На предприятията от примешлеността, селското стопанство и транспорта са продадени стоки за 9 844 000 лева при план 9 334 000 лева, или с 515 000 лева повече. Реализирана е печалба свръх плана 6 000 лева, като за сто лева стокооборт са направени разходи 2,289 лева при план 2,307 лева. Икономията от това снижение възлиза на 1 580 лева.

За тези постижения много спомогна разрастналото се движение за комунистически труд. Две от бригадите, завоювали званието „Бригада за комунистически труд", сега водят борба за званието „Отдели на комунистическия труд". Голям успех постигна колективът на филиала в гр. Дулово. Преди известно време на него бе присъдено званието „Филиал на комунистическия труд".

Най-голям дял в добрите резултати има отделът за метали, химикали и електрометали, с ръководител Дончо Дончев. Той изпълнява плана си повече от 106 на сто. След него в социалистическото съревнование се нарежда отделът за строителни материали, с ръководител Петър Иванов.

Първенци на предприятието са Димитър Георгиев, който дава 129 на сто изпълнение на плана и Петър Димитров със 127 на сто изпълнение.

От редовното снабдяване на предприятията със суровини и материали зависи изпълнението на производствените им планове. Затова колективът на ОП „Материално-техническо снабдяване" — Силистра дава обещание, че ще удвои усилията си за осъществяването на тази задача и с това да отговори на призива на ЦСПС за компенсиране на загубите в селското стопанство.

Петър ЗОРАЙСКИ

ПРИНОСЪТ НА МОРЯЦИТЕ

НАГОРЕ по течението на Дунава, на около тринадесет километра от Силистра речният простор се оглася от бръмченето на две дълбачки от драгажния флот. Водата около тях се мъти от вдигнатата тиня и неспирен поток от пясък и баластра се излива в прилепените до бордовете им шалани. Час след час, притискани от тежестта, те потъват все по-дълбоко и не след дълго време един от двата влекача — „Витоша" и „Страцин" — ги помъква към Силистренското пристанище. Всеки ден тук се разтоварват по 800—1 000 куб метра пясък и баластра за нуждите на строителството в нашия окръг.

Моряците от Дунавския драгажен флот ясно съзнават важността на задачата, която имат да решават. Нито горещините, нито студения вятър и речните вълни са в състояние да ги отклонят от изпълнението на дълга. Девет месеци се изминаха от началото на годината и девет месеца те се трудиха упорито. В отчетните документи се виждат данни, будещи задоволство и гордост. Беше предвидено да се добият 62 400 куб м баластра, а на брега се разтовариха 64 901; от заплануваните 43 300 куб м пясък се получиха 48 329 куб метра или планът за деветмесечието е изпълнен 107 на сто.

Между колективите на смените и екипажите се води напрегнато съревнование. Всички еднакво упорито се стремяха към първото място и този факт създава голямо затруднение при определяне на най-добрите. Сигурно няма да се сгреши, ако се изтъкнат имената на ръководителите на смени от дълбачката „Витоша" Никола Глушченко, Николай Николов, Петър Вълчев и Марин Атанасов и капитаните на влекача „Тополница" Васил Овчаров и Георги Пенев. А между моряците заслужават похвала за добрата си работа Георги Гаврилов и Атанас Драганов.

Със своите добри производствени постижения първенците от Дунавския драгажен флот винаги са увличали и останалите си другари в трудовата надпревара, в борбата за добиването на повече строителен материал. Сега след Призива на Партията за компенсиране на загубите от сушата те отново ще поведат всички след себе си за неговото изпълнение. За това ще им помогне в голяма степен и механизираното разтоварване на пясъка и баластрата с багер. По този начин от началото на месец октомври ръчният труд ще се премахне в още една от производствените операции.

Върбан КРЪСТИЛЕВ

СЕИТБЕНИ ДНИ

МНОГО СА полските работи, които трябва да извършат за кратко време кооператорите и механизаторите от стопанството в с. Сребърна. Голяма част от хората са заети с гроздобера. Други берат зеленчуци. Основната задача сега е обаче прибирането на реколтата от пролетниците и засяване на освободените площи с есенни култури. Обран е вече всичкият слънчоглед на площ от 2 500 декара. Стъблата са почистени от блоковете. От фасула, слънчогледа, фуражната царевица и други култури е освободена около 10 000 декара площ за сеитба на есенниците. До 28 септември механизаторите извършиха предсеитбена оран на 3 250 декара. Използват се дискови плугове, с които оранта не става на буци, въпреки че почвата е много суха. Все пак механизаторите извършват предсеитбената оран двупосочно. Кооперативното стопанство достави допълнително два дискови плуга от Коларовград.

На площ от 2 500 декара кооператорите разпръснаха предсеитбено по 30 кг суперфосфат на декар. А с гранулиран суперфосфат ще бъде наторена при сеитбата всичката пшеница. Изкуственият тор е вече налице, а за площите, на които ще се сее ечемика, се очакват допълнително торове.

През тази есен кооперативното стопанство ще засее 12 000 декара пшеница. Ечемикът ще заеме също голяма площ — 6 000 декара. От нея към 1 700 декара ще бъде засята смесено с пшеница от италианския сорт „Сан пасторе", с цел напролет посевът да не полегне и да се получат високи добиви. Кооперативът е предал на „Сортови семена" в Силистра 20 тона обикновена пшеница и очаква всеки момент да получи в замяна пшенични семена от италианския сорт.

На 23 септември сеитбата на есенните култури в стопанството започна. До 28 септември механизаторите и кооператорите от двете бригади в Сребърна и Ветрен засяха 2 000 декара пшеница и 250 декара ечемик. 1 000 декара от пшеницата във Ветрен е засята на стърнище. За да не се появи житен бегач, семената за тези площи се обеззаразяват с препарата „Хептахлор". Съобразно решението на управителния съвет, механизаторите извършиха навсякъде предсеитбеното торене с гранулиран суперфосфат. В момента сеят по блоковете на двете села пет машини. Останалите 4 редосеялки все още не са в действие. Механизаторите не могат да насмогнат в подготовката на достатъчно площи — орат ги по два пъти, сухата почва не позволява на машините да се движат с по-голяма скорост. По тази причина засега се бави сеитбата на ечемика.

Въпреки тези трудности хората се трудят неуморно и се надяват, че до предвидения срок в оперативния план за есенната кампания — 20 октомври, ще завършат сеитбата. Единият дисков плуг например се наложи да бъде допълнително ремонтиран. Веднага механизаторът Иван Митанов от Сребърна започна да оре 500-те декара от фуражната царевица — втора култура с лющилника. Между механизаторите и кооператорите се води съревнование, като всяка седмица на най-добрия тракторист в сеитбата се връчва червено знаме „Тракторист-първенец". Засега знамето се вее на трактора на Любен Борисов от Сребърна, който сам подготви и зася 650 декара с пшеница. На съвещанието, което се състоя с всички участници в сеитбата на 23 септември беше съобщено, че след поникването на есенните култури ще бъдат дадени премии за най-добра сеитба на бригадирите, трактористите, прикачниците и сеячите. Всичко това импулсира хората към упорита и висококачествена работа.

Работата по сеитбата на есенните култури е така организирана, че да отговаря на изискванията, които постави в зърненото производство състоялият се неотдавна в Силистра пленум на Окръжния комитет на Партията по тези въпроси. От 45 процента през миналата есен пшеницата от сорта „Безостая-1" нарастна на 90 процента. По добро е качеството на семената. За разлика от по-рано, много сериозно внимание се обръща на предсеитбеното торене. Определен е човек, който постоянно смесва гранулирания суперфосфат в склада със семената.

И все пак ръководството на кооперативното стопанство може би трябва да помисли повече по въпроса за освобождаването на пролетниците, по-конкретно на царевицата. Механизаторът Коста Лефтеров е прибрал с кукурузокомбайна само 100 декара царевица. Машината не се използва по липса на превозни средства — сега колите са заети с износа на гроздето. Но и при наличие на коли едва ли ще бъде използван пълният капацитет на кукурузокомбайна. Ръководителите на стопанството са на мнение, че по такъв начин се хаби царевичакът, запарва се в купите. Като се има предвид, че на други места царевицата успешно се прибира с тези машини, необходимо е още веднъж да се прецени дали не е все пак целесъобразно да се използва кукурузокомбайнът.

Добри ГЕОРГИЕВ

Планът за слънчогледово семе е изпълнен

РАБОТЛИВИ са кооператорите от с. Пожарево. Затова и през тази година те получиха високи добиви слънчоглед. Засетите 1 800 декара с тази култура бяха наторени с по 20 кг суперфосфат на декар преди сеитбата. Растенията се разредиха на ръка и бяха окопани два пъти с машините.

Въпреки сушата, слънчогледът израстна буен и направи големи пити. С голяма радост механизаторите започнаха прибирането на реколтата с комбайни. Комбайнерите Ив. Христов и Димитър Русев вършееха на ден слънчогледовите пити от 160—200 декара, от които получаваха по повече от 36 тона зърно. Овършаното семе се извозваше на площадката, където с веялка „ОВ—10" се почистваха денонощно по 35—40 тона. Тук се отличиха кооператорите Андрей Димитров, Стефан Друмев, Димитър Парашкевов, Спас Дяков и други.

При план 165 кг средно от декар кооператорите получиха по 181 кг слънчогледово семе. А звената на Марийка Емилиянова и Георги Игнатов добиха от декар по 200 кг слънчоглед.

Поради голямата заетост на камионите на стопанството, наложи се слънчогледовото семе да бъде извозвано с каруци. Така с 15 каруци за едно отиване до складовете на „Зърнени храни" в Тутракан се извозваше по 20 тона зърно. А имаше каруцари, които правеха по два курса на ден. Заслужават да бъдат посочени за пример в изпълнението на тази задача Георги Иванов, Добри Великов, Димитър Ганев, Марин Донев и Иван Петров.

Предвидените по договор 295 тона слънчоглодово семе са вече продадени на държавата. Извозването на слънчогледа продължава и от надплановите количества ще постъпят нови приходи за стопанството. Това е важен резерв за компенсиране на загубите от сушата.

Живко ТРУШЕВ
(наш кореспондент)

Усилено почистват слънчогледа

КООПЕРАТОРИТЕ от трудово-кооперативното земеделско стопанство в с. Ножарево през тази година отгледаха около 900 дка слънчоглед. А това е една от най-доходните култури в кооператива. Ето защо кооператорите положиха доста големи грижи за неговото отглеждане. Слънчогледът беше окопан 2 пъти с машини и един път на ръка. Наторяването беше извършвано навреме и добре организирано. Хвърли се 20-30 кг изкуствен тор на декар.

Въпреки голямата суша, културата се разви добре. Полученият добив от слънчогледа е между 190—195 кг чисто зърно от декар. Сега ръководството на стопанството е взело мерки за бързото му прибиране и почистване на зърното. Групата на Мехмед Дюкандир съзнателно работи за изпълнението на тази задача. Дневно тя почиства над 8 тона слънчогед. Досега има почистено около 80 тона. Трактористът Марин Ангелов, който движи вършачката с „Беларуса", е винаги покрай машината. Не й позволява да спре нито за миг. Почистването на слънчогледа е в разгара си.

Р. ЕБАЗЕРОВ

Прибират захарното цвекло

ГОЛЯМО оживление има през тези дни и на блоковете в село Долно Ряхово, засети със захарно цвекло. Наред с другите пролетни култури кооператорите бързат да приберат реколтата и от тези площи. За пример на останалите звена е с добрата си работа звеното на Осман Сюлейманов, което само за няколко дни извади цвеклото от 68 декара.

Голям дял в навременното прибиране на реколтата от захарното цвекло имат шофьорите на стопанството Борис Димитров, Христо Василев, Петко Тодоров и други. Те редовно извозват продукцията до завода в Русе.

Найден СТОИЛОВ

ЗА ПРИМЕР в работата са комсомолците от звеното на Петър Иванов от ТКЗС—Алфатар. На ден те почистват по 25 тона слънчоглед.

Снимка:
Стоян ТОДОРОВ

СВЕДЕНИЕ
за селскостопанските мероприятия до 27. IX. 1965 год.

ТКЗС	Сеитба на пшеница в %	Сеитба на ечемик в %	Обр. царевица в %	Осв. площи от слънчоглед в %
Айдемир	0	23	40	8
Калипетрово	0	2	26	23
Бабук	0	0	57	3
Алфатар	0	0	40	39
Алеково	3	0	48	11
Иширеово	0	0	0	36
Смилец	1	0	23	34
Попина	0	0	18	0
Сребърна	10	5	21	76
Ситово	7	8	3	95
Срацимир	0.6	12	22	15
Кайнарджа	0.9	2	11	81
Голеш	3	42	21	34
Средище	0	2	18	48
Тутракан	0	0	26	100
Нова Черна	0	0	10	70
Старо село	0	0	47	54
Белица	0	0	35	100
Главиница	0	0	26	100
Ст. Караджа	2	0	44	24
Сокол	0	0	26	87
Зафирово	0	0	33	100
М. Преславец	1	0	22	48
Дулово	0	13	56	55
Междеч	0	3	21	93
Окорш	0.6	46	46	100
Секулово	0.9	4	7	77
Добротица	0	10	18	76
Чернолик	0	8	14	98
Паисиево	5	20	2	77
В-ко ТКЗС	1,2	7	24	61
ДЗС Силист.	—	—	—	—
„ Н. Черна	—	—	—	—
„ Я. Забунов	—	—	42	76
„ Окорш	—	—	53	20
В-во за окр.	1,1	6	25	61

ПРЕЗИМУВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ — АКТУАЛНА ЗАДАЧА

ЖИВОТНОВЪДИТЕ СЕ ГОТВЯТ ЗА ЗИМАТА

В ОБОРИТЕ на кооперативното стопанство в с. Алфатар ще зимуват 1 000 говеда, 15 500 птици, 3 500 овце и 1 200 свине. Управителният съвет на кооперативното стопанство още през месец юни обсъди на специално заседание този въпрос и взе подробни решения. В изпълнение на тези решения група строители, с отговорник Крум Петров, работят по подготовката на помещенията на добитъка за зимата. Те вече поправиха покривите на някои ферми, които пропускаха вода при дъжд. Петте краварника, телчарникът, двата свинарника са измазани и варосани. Счупените стъкла по прозорците ще бъдат заменени със здрави по-късно, през октомври, за да не се счупи наново някое от тях до започването на студовете. През октомври ще се подготви също така и помещението за кокошките. Сега в птичарниците все още има от бракуваните кокошки и не е необходимо да се избързва с изпълнението на тази задача. След като се подновят птичите стада с новите ярки, тогава помещенията ще бъдат изцяло подготвени за зимата и дезинфекцирани. Така кокошките за следващата година ще се запазят от болести. Около 5 000 от старите кокошки вече са бракувани и ще бъдат продадени.

Големи грижи се полагат в кооперативното стопанство и за осигуряване на достатъчно и разнообразен фураж. В първи стопански двор е натрупано, покрито и оградено с тел 400 тона люцерново сено. Сламата от граха, фия и боба — около 300 тона, е съхранена край овчарниците, където ще се използва като храна за овцете. Сламата от есенните култури, която също така ще служи като храна и постеля за животните, е балирана, и складирана в стопанските дворове. Тъй като фуражната царевица — втора култура не даде предвидените добиви зелена маса, кооператорите прибягнаха към силажиране на редовната царевица по разделния начин. Така животните бяха осигурени приблизително с предвиденото количество силаж за зимата.

От концентрирания фураж са осигурени 300 тона ечемик. За набавяне на 100 тона смески от с. Долна Митрополия, Плевенски окръг, кооперативното стопанство е дало за замяна вече 100 тона ечемик. Животновъдите ще разполагат и с около 2 000 тона царевица, а царевичакът ще бъде струпан главно край овчарниците. Общо алфатарското кооперативно стопанство ще разполага през тази зима с около 80 на сто от необходимия концентриран и груб фураж за животните. При икономично използване и търсене на допълнителни източници има възможност продукцията от животновъдството да не намалее, въпреки трудните зимни условия. За разлика от миналата година, сега сеното е в по-голямо количество, а птиците ще разполагат и с 40—50 тона моркови.

Засега продуктивността в животновъдството е общо взето добра. Кооперативното стопанство изпълнява в график договорните си задължения към държавата за яйцата, месото и вълната. Само кравето мляко не е в график, но има реални възможности до края на годината планът да се изпълни. Особено големи са успехите на птицевъдите. Под ръководството на бригадирката Стоянка Пенчева те завоюваха почитното звание „Ферма за комунистически труд". От 9 000 кокошки трудолюбивите птицевъди вземат сега дневно по 5 000 яйца. Очаква се печалбата от тази ферма да достигне в края на годината 15 000 лева.

Подготовката на фермите за зимата показва, че алфатарските животновъди са решили да не намаляват продуктивността на добитъка и през този труден сезон на годината.

Димо ВАСИЛЕВ

ДОБИТЪКЪТ ЩЕ ПРЕЗИМУВА ДОБРЕ

И В ТКЗС — ГЛАВИНИЦА отрано се помисли за презимуването на животните. Всички помещения предварително бяха огледани, набелязан беше план за ремонта им. Помислено е навреме и за доброто осигуряване на животните с необходимия фураж.

Преди няколко дни специалистите извършиха обеззаразяване на помещението, където през зимата ще бъдат настанени птиците. На същото помещение беше извършен ремонт на покрива и тавана. Наскоро птичарникът ще бъде напълно готов и в него ще бъдат настанени младите ярки. Вторият птичарник е в добро състояние и ще бъде само дезинфекциран. В тези две помещения ще презимуват около осем хиляди млади ярки. Вече са подредени кътовете за кълнене на ечемик.

Сградите на кравефермата са също така в добро състояние. В тях ще прекарат зимата около 360 крави, 45 юници и 250 телета. Усилено се ремонтира и фуражната кухня към кравефермата. Бригадирът на кравефермата сега е напълно спокоен, защото са осигурени за животните много тонове силаж и добро качествено сено. Очакват се сравнително добри добиви от царевицата и с това ще бъде разрешен въпросът с концентрирания фураж. Но въпреки това още отсега се води борба за пестене на фуража.

Готови са вече и сградите на свинефермата. Остава само да се подновят покривите им.

Много грижи имат сега кооператорите за подготовката на фуража, на помещенията. Но за това пък, когато дойде зимата, те ще бъдат спокойни — на животните ще бъдат осигурени необходимите условия, за да дадат висока продукция.

Минчо ДОЧЕВ

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Агитатори са най-подготвените членове на актива

В ПРОДЪЛЖЕНИЕ на много години агитгрупата на първичната партийна организация в животновъдството в село Айдемир извърши сериозна и полезна политическа работа за активното участие на животновъдите в производството за повече месо, мляко яйца и вълна. При новите условия и задачи обаче тя не беше в състояние да отговори на повишените изисквания към политическата работа с хората и след провеждането на Майския пленум на ЦК на БКП през 1964 година преустанови съществуването си. Политическата работа в организацията стана дело на целия партиен и стопански актив, т. е. на хората, които организират провеждането на партийната политика в животновъдството.

Успешно бе преодолян шаблонът и формализмът в политическата агитация. Агитатори и докладчици в партийната организация сега са председателят на общинския комитет на Отечествения фронт Евгени Нинов, директорите на училищата Петранка Минчева, Рачо Велев и Крум Жеков, учителката Найда Енева, ветеринарният лекар на стопанството Курти Курдоманов главният зоотехник Петъ Цветков, заместник-председателят на ТКЗС Димитър Иванов, партийният секретар Ради Йорданов и други. Те са разпределени на няколко основни групи — по международното положение, по зоо-ветиринарните въпроси, по политическите проблеми и по производствените задачи. Групите работят по план, по един екземпляр от който е поставен в трите клуба на животновъда: в кравефермата, в овцефермата, и в свинефермата. В този план са записани темите, имената на лекторите и датата, когато ще бъдат изнесени лекциите или информациите. Задача за точното му изпълнение е поставена на завеждащ-фермите Иванка Димитрова, Нейко Стойчев и Никола Гойчев.

Лекции и информации агитаторите изнасят пред животновъдите на петнадесет дни веднаж с изключение на групата по политическите проблеми, която провежда сбирки с тях тогава, когато се наложи. При всички случаи обаче се осигурява добро посещение, и срещите на агитаторите с животновъдите минават интересно. Това се дължи на задълбочената предварителна подготовка на агитаторите и на разнообразието от теми, които те разработват по плана. Именно в това се състои и разликата между агитаторите от някогашната агитгрупа и сегашните агитатори.

Подготвил се веднаж компетентно по даден въпрос, агитаторът-общественик изнася лекцията си във всички ферми. В клубовете на животновъда се водят дневници, в които се вписват: датата на срещата, наименованието на лекцията или информацията, повдигнатите въпроси, а под тези данни се подписва агитаторът. По този начин всеки момент може да се види какво вършат агитаторите и как партийната организация осигурява контрол по провеждането на политическата агитация с животновъдите.

Основа на политическата агитация в партийната организация са решенията на Осмия конгрес на Партията и борбата за тяхното изпълнение. Все по-голямо място в нея се отделя на основните проблеми на нашата съвременност и на политиката на Партията. Със своите съдържателни и различни по форма лекции агитаторите Крум Жеков, Петранка Минчева, Найда Енева, Петър Цветков и Курти Курдоманов привличат вниманието на комунисти, сдружени земеделци и комсомолци, укрепват вярата им в Партията, понепосредствено общуват с тях, изучавайки техните настроения и мисли, вслушвайки се в техните предложения.

Личната агитация сред животновъдите е предоставена на партийната група с отговорник Иван Василев Кърчев, която е най-близко до хората. В индивидуалната работа с тях се проявява най-голяма непринуденост и задушевност.

Преустройството на агитационната работа в партийната организация получи широко признание сред животновъдите. По този начин напълно се потвърдиха и залегналите в решенията на Майския пленум на ЦК на БКП мисли, че активът на Партията — това преди всичко трябва да бъде и нейният агитационен апарат.

Никола НАНЕВ

Повишава се ролята на партийните групи

ИЗГРАДЕНИТЕ партийни групи при леярния цех на ДМЗ „Стомана“ — Силистра играят ръководна роля при изпълнението на производствените задачи в цеха, в разгръщането на движението за комунистически труд, за подобряването на качеството на продукцията и други. Все по-голямо внимание обръщат те на политико-възпитателната работа с хората, на укрепването на другарството и взаимопомощта между работниците.

. . . Бригада „Васил Левски“ от този цех не беше включена в движението за комунистически труд, изоставаше с производството. Партийната група с отговорник Йордан Стоянов найвнимателно обсъди този въпрос с комунистите и безпартийните. Набеляза мероприятия, които веднага започнаха да се изпълняват. И докато бригадата стоеше на последно място по изпълнението на плана, то изведнаж активността ѝ се повиши. За кратко време тя се нареди на едно от челните места в завода. Сега други бригади следват нейния пример. Бригадата се бори за званието „Бригада за комунистически труд“.

Партийната група в бригадата за комунистически труд „Иван Стайков“ развива найактивна дейност в партийната организация. Редовно се изнасят политически информации пред работниците. Посещават се колективно филми и театрални представления, четат се редовно вестници, върши се и друга работа. Това сплотява колектива в бригадата, прави го твърд и единен.

Нагледната агитация като форма на политическа работа също се ръководи в цеха от партийните групи. Тя се отличава със своята издържаност, конкретност, с бойката си и мобилизираща сила. На видни места са окачени лозунги, диаграми за отчитане на съревнованието, агиттабла, направени са кътове със снимките на първенците.

Партийните групи в леярния цех на ДМЗ „Стомана“ са онези най-малки организационни единици, които движат производството и цялостния живот в бригадите.

Антон АЛЕКСАНДРОВ
(наш кореспондент)

Взето е под внимание желанието на слушателите

ЗА ПРЕУСТРОЙСТВОТО и подобряването на партийната просвета миналата година в ТПК „Девети септември“ — Силистра бе направено много. Най-вече бяха подбрани такива учебни форми, които напълно отговаряха на подготовката и желанието на слушателите. А през годината партийната организация със секретар Жельо Станев осигури високо идейно-теоретическо равнище на занятията във всички звена на политическа просвета.

Оценката, която прие в края на учебната година партийната организация за работата на пропагандистите и лекторите и за участието на слушателите в разискванията по отделните въпроси, показа, че единственият критерий за дейността на пропагандистката работа са получените резултати от нея. В ТПК „Девети септември“ тя наистина съдействува за комунистическото възпитание на работниците, за формирането у тях на марксистко-ленински мироглед, за повишаване на тяхната съзнателност и за активното им участие в изпълнението на производствените планове.

Изпълнявайки решенията на Майския пленум на ЦК на БКП за по-нататъшното подобряване на партийната просвета, партийното бюро и комунистите в предприятието започнаха отрано подготовката за учебната 1965-1966 партийна година. Те организираха събрания по бригади и проведоха разговор с работниците за формите на политическата просвета Желанието на болшинството от тях беше да се изградят повече школи за комунистически труд и школи за масово-политическа просвета, както и една школа на майсторите, в която да бъдат включени най-висококвалифицираните работници. Партийното бюро от своя страна предложи на кандидат-членовете на Партията да изучават през годината историята на БКП и някои въпроси от Добруджанското революционно движение. На административно-управленческия персонал предложи да изучава новата система на планиране и ръководство, по която предприятието ще започне работа след Нова година.

Учебната година в Партията

Изградени бяха 7 учебни звена, в които ще се учат над 150 комунисти, комсомолци и безпартийни. Обхванати са всички работници без тези, които учат в задочните и вечерните училища и техникуми.

Идейно-политическото равнище на обучението в системата на партийната просвета зависи преди всичко от състава и подготовката на пропагандистите. За пропагандисти тази година бяха избрани хора с висока политическа и теоритическа подготовка: главният счетоводител Йордан Камбуров, техническият ръководител Илия Великов, конструкторът Ангел Митев и други. Те са в състояние страстно и аругментирано да разясняват политиката на Партията пред слушателите, да бъдат истински политически борци за идеите на марксизма-ленинизма, използувайки всички средства и форми на политическата агитация в партийната просвета.

Още отсега са закупени тетрадки и моливи на слушателите, които ще им бъдат раздадени при откриването на учебната година, уточнени са местата за провеждането на заниманията, получени са и са раздадени програмите.

Откриването на учебната година в Партията ще стане тържествено.

Основни направления в работата на партийните учебни звена ще бъдат решенията на Осмия конгрес на БКП, решенията на Майския пленум на ЦК наБКП, речите и докладите на др. Тодор Живков за партийната пропаганда.

Стоян ПЕТРОВ

Достойни за своя патрон

КОГАТО тринадесета бригада на цех „Ракита“ при Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра избра за свой патрон името на Вела Пискова, бригадирката се обърна към работничките с простите, но вълнуващи думи:

— Другарки, Вела Пискова е народна боркиня — нейното име задължава. Нека не го посрамим!

Тогава никоя от работничките не се обади. И ето — занизаха се дни, месеци година. При отчитане на резултатите от социалистическото съревнование в чест на 21-годишнина от Девети септември, бригадата бе удостоена със званието „Бригада за комунистически труд“.

С това високо звание бригада „Вела Пискова“ бе удостоена напълно заслужено. От 28 работнички, от които се състои този задружен, амбициозен и трудолюбив колектив, няма нито една, която да не изпълнява дневната си трудова норма. Напротив — почти всички работнички дават висок процент наднормено производство. При плана за осеммесечието 32 060 лв. бригадата е дала продукция за 35 161 лв. Почти винаги изпълнението на плана върви с месец напред. До 1 октомври т. г. ще бъде изпълнен плана за месец октомври, а от 2 октомври нататък бригадата ще работи по плана за месец ноември. Продукцията на бригадата е първокачествена и отива само за износ.

Успехите на бригадата се дължат на високото социалистическо съзнание на работничките, на тяхното усърдие, на желанието им да творят и живеят по комунистически. Ето защо 19 от тях са удостоени със званието „Ударник на комунистическия труд“. Шест работнички работят със собствен качествен щемпел. В редиците на тази уважавана шесторка са: Ирина Иванова Йорданова, Логина Петрова, Калинка Върбанова, Калинка Ангелова, Златка Стоянова и Еленка Шербанова. Упорито се борят за собствен качествен щемпел и младите работнички Ганка Илиева, Мария Георгиева Христова и много други.

Хубавите резултати се дължат и на благородното социалистическо съревнование вътре в бригадата и на правилната организация на работата. Ловешкият почин също изигра своята роля. Но постигнатото трябва да се утвърждава. Затова в бригадата е изградена комисия за контрол по разходването на материалите и по хигиената на работните места. Комисията по качеството, съставена от най-добрите работнички в бригадата, Ирина Йорданова, Логина Петрова и Калинка Ангелова, навсякъде надниква. Тя проверява, дали при изплитането на дамаджаната венеца при шийката и венеца при дъното са правилно изплетени, как се изработват „тройката“ и дръжката и други. Тези проверки респектират и вече навика за безукорно производство у работничките е изработен.

Но не са само производствените успехи, които охарактезират бригада „Вела Пискова“ като бригада за комунистически труд. Истинските другарски отношения, изградени между членовете на този колектив, говорят много сами по себе си. Разболя се Гинка Недялкова, отиде в болницата на лечение — четири пъти ходиха на посещение при нея другарките ѝ. Четири работнички станаха майки през годината — ходиха всички. На Кунка Георгиева занесоха бродиран чаршаф за юрганче, на Петранка Николова, която роди близначета, — две хубави бродирани възглавнички и други. Всички отидоха и на нова къща на Смарайла Курдоманова. И на нея занесоха подаръци.

Колективът на бригада „Вела Пискова“ е тръгнал и върви по ясен и определен път.

Минчо ДИМИТРОВ

Постъпки и хора

По пътя на лекомислието

КОГАТО извикаха името Мария Балушева, пред съда се изправи ниска, слабичка, облечена в черно жена. Против нея имаше искова молба мъжът ѝ Харалан Хараланов Карастоянов, с който имат граждански брак от 1943 година, имат дъщеря Димитра на 21 години омъжена, син Харалан на 13 години ученик и внучка. Двамата съпрузи са вече прихвърлили 40-те години, имат повече от 20 години семеен живот.

Но ето, че в исковата си молба до съда Харалан Хараланов посочва, че жена му имала твърд характер, не искала да го слуша, не искала да живее с него в града и др. и иска съда да му даде развод.

Истеца Харалан разбира се не смее сам да се яви в съда. Може би от срам пред хората и децата си той е опълномощил адвоката си Тодор Андреев от Русе, където живее сега, да се яви за него и защити неговата „кауза“.

Адвокатът му разбира се прави всичко възможно да докаже правилността на изложените причини в исковата молба, да докаже „дълбоката разтрогнатост“ на брака и да убеди съда да даде развод на неговия доверител.

Обаче както казва народната поговорка „на лъжата краката са къси“. Истината не може лесно да се прикрива. След разпита на свидетелите Станчо Костадинов от Калипетрово, Стоянка Петрова от Силистра, Велико Балушев от Калипетрово и особено от показанията на дъщерята н аистеца Димитра, се установи по безспорен начин, че за никакво разтрогване на брака по вина на Мария Балушева не може да се говори.

Пред съда свидетелите доказаха, че до 1964 година двамата съпрузи са живяли много добре, между тях не е имало никога разправии, построили са си нова къща в село Калипетрово и изобщо са били прилично семейство.

Може би тъй щели да живеят те и сега мирно и тихо, ако през 1964 година, когато е бил на служба в ДАП — Силистра, Харалан не беше се запознал с една лекомислена жена. Именно от тогава в това семейство започва лъжата и измамата, с които Харалан си служи, за да заблуди жена си и децата си. Все по често той започва да не идва у дома си, като се мотивира, че уж е бил изпратен някъде в служебна командировка. В Силистра го извикват пред другарския съд, но той пак не се явява.

И така, тръгнал веднъж по пътя на лекомислието и разврата, той през февруари тази година зарязва окончателно семейството и децата си и заминава с вече втората си жена в Русе на работа.

А сега в исковата си молба без всякакъв срам обвинява жена си, че е била причина за разтрогването на брака им и иска развод.

Съдът разбира се, с право не удовлетвори неговото искане. На него не развод, а още по-сериозно обществено въздействие му е необходимо. В това отношение хубаво ще е обществеността в с. Калипетрово, да издирят мястото му на работа в Русе, да напишат писмо до там и забравилия семейството и децата си баща, трябва на всяка цена да се накара отново да се върне при тях.

Хаккъ РУФИЕВ

Мечтата се сбъдва

И децата от с. Бащино скоро ще напуснат старата, схлупена училищна сграда. Сега в селото се строи усилено ново модерно училище.

ИЗ НАШАТА РОДИНА

ДЕВНЕНСКИТЕ ИЗВОРИ

НА 25 КМ западно от Варна, край село Река Девня, се намира истинското начало на Девненската река. Тук бликат около тридесет буйни и бистри извори с общ дебит около 3 500 литра в секунда. Това са най-големите карстови извори в България.

Още в дълбока древност край Девненските извори е съществувало голямо тракийско селище. По-късно блестящата римска военна машина смазва свободолюбивите, но зле организирани траки. В I век император Траян издига на същото това място великолепен, укрепен град и го прави столица на Долна Мизия. В чест на своята сестра римският владетел нарекъл града Марцианополис. Легендата разказва, че Марциана особено много обичала да се разхожда край Вълшебния извор (Малкия Хавуз), който е най-красивият от Девненските извори. По неговите брегове са разперили клони вековни гиганти, а по дъното му са закрепили корени пъстроцветни водорасли. Осветени от слънцето, вечно движещите води на извора се превръщат в едно вълшебно пъстро огледало.

Красивите Девненски извори не останали незабелязани и от турците, които построили около изворите многобройни воденици.

Големите възможности на девненското водно богатство се оползотвориха най-пълно днес. Недалеч от изворите сега се издига ново, социалистическо селище с над 20 000 души население. Водата от девненските извори създаде условия да се построят тук содовият завод „Карл Маркс“ и огромен циментов завод. Една част от водното богатство се използува също така за напояване на около 40 000 дка плодородна земя, както и за снабдяване с вода на черноморската красавица Варна.

Водата на Девненските извори има почти постоянен дебит и не се влияе от сезонните промени. През зимата тя не замръзва и запазва температурата си от около 18 градуса.

Ако Вълшебният извор е най-красив, то най-пълноводен е Дапсизът. Той образува доста голямо езеро, в чиито води се отразяват разкошните зелени корони на дърветата и сянката на голяма мелница.

Недалеч от вълшебния извор, почти един до друг, са изворите Лудетината, Суютлията и Адата. А в най-северната част на Девненската долина, там където започва една стена от варовик, бликат водите на изворите Халкашлията и Окото. Именно първичната сила на Лудетината е овладяна и насочена към завода „Карл Маркс“.

Девненските извори представляват много интересен обект за екскурзии, който все още е твърде малко познат у нас. При това те се намират само на няколко километра от друг забележителен природен феномен, истински магнит за всеки турист — Побитите камани (Дикили таш). Любителите на природата могат в един ден да се порадват на чудната водна феерия на Девненските извори и да се отзоват във вълшебната каменна гора на Побитите камъни.

Ю. НИКОЛОВ

ЗЪРНЕНИЯТ ПРОБЛЕМ — ОСНОВНА ЗАДАЧА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

IV. ПО СЕИТБАТА

КАЧЕСТВОТО на сеитбата предопределя до голяма степен и добива от зърнените култури. Трябва да признаем, че с оръдията, с които разполагаме за обработката на почвата, особено пък със сеялките, с които сеем, ние не сме в състояние да осигурим качесвена сеитба на всички площи, въпреки вземаните мерки през последните няколко години. Не са редки случаите, когато при проверка на качеството на сеитбата намираме незаровени или плитко заровени семена и празни редове. Анкарните сеялки, поради конструктивните си особености, немогат да дадат качествена сеитба при сегашния начин на предсеитбена обработка. Най-малките неравности на почвата стават причина за нарушаване на реда, както във вертикална, така и в хоризонтална посока. Слабите държатели се изкривяват извънредно често, което води до събиране на редовете.

Сеялките СУБ-43 не могат да осигурят правилно разпределение на семената в редовете. При най-малкия наклон те се изсяват в единия ред, а другия остава празен. Семепроводите, които ползуваме сега, немогат да се закрепват към държателите на ботуша или диска и при повдигане на същите се пречупват или пък излизат от държателите и редовете остават празни, или се получава въздушна сеитба. За отстраняване на тези недостатъци ще трябва да се доставят поне 250 сеялки от типа СЗКП-24 (теснoредови дискове) снабдени с телескопни или тип (хармоника) семепроводи, чрез които да се избегнат горните недостатъци. Въпросните сеялки са пригодени за едновремено внасяне на минералните торове и най-важното имат механизъм за нагласяване на посевната норма посредством изменение оборотите на сеещата ос, а не както при сегашните, посредством изменение отвора на сеещия апарат.

Наличните 192 гнездосеялки дават задоволителна работа при пунктираната сеитба на царевицата. Ще трябва обаче да изискваме от калибровачните заводи да ни изпращат фрикции отговарящи точно на размера на сеещите дискове, а не смесени, както тази година, вследствие на което се получиха празни гнезда и гнезда само с натрошени семена. Начиная от 1966 год. следва да се преустанови внасянето на сеялки СКГК-6 и да се внасят само сеялки СКГК-6, които са приспособени за едновременно торене.

Голяма част от посочените слабости при сеитбата на пшеницата са от чисто субективен характер, които с общите усилия на специалистите и механизаторите от окръга могат да бъдат напълно преодолени.

Редно е да повдигнем въпроса за срока на сеитбата. Ежегодно в окръга ние досяваме и след 1. XI., а е добре известно, че оптималните срокове за засяване на пшеницата са от 1 до 20 октомври, а за сорта „Безостая—1“ от 1 до 15 октомври. До това време трябва да бъде засят и ечемика. Крайно време е да се откажем от така наречения „никулски“ ечемик, защото при това късно засяване винаги получаваме по-ниски добиви. В никакъв случай не трябва да правим изводи за сроковете на сеитбата на базата на резултатите от тази година, защото от по-късните площи се получиха сравнително по-високи добиви. Независимо от това и при тях спрямо навреме засетите се получи намаление на добива с 30—50 кг на дка, каквито случаи имаме в ТКЗС—Ст. Караджа, Нова Черна, Ситово, Средище, Алфатар, Дулово и особено в Добротица, където разликата е 100 кг и в Чернолик 140 кг.

Извънредно актуален е въпросът за посевната норма. По този въпрос следва да занимаем пленума. С въвеждането на сортове с ниско и твърдо стъбло, които са устойчиви на полягане представите ни за посевната норма трябва да се изменят. При сорта „Безостая 1“ трябва да осигурим, в зависимост от срока на сеитбата, силата на блока и нормата на торене, 600—650 нормални кълняеми семена. Проверките през пролетта показаха, че в посев, където имаше 2 000—2 500 стъбла на кв. м., се получиха в крайна сметка 600—800 класоносни стъбла. Това показва, че при нормална посевна норма, посевът сам регулира гъстотата си. Но ако посевът остане рядък още при сеитбата с нищо не сме в състояние да компенсираме гъстотата. Имено в биологическата особеност на „Безостая 1“ да понася по-голяма гъстота се крият резервите за получаване на високи добиви от него. Сравнително гъстия посев в ТКЗС—Смилец, въпреки опасенията, регулира сам гъстотата си и даде над 510 кг зърно от декар. Сортовете „100-10“ и „301“ при завишени норми на торене са силно уязвими на полягане, поради което трябва да ги засяваме при гъстота 500—550 кълняеми семена на кв. м. Резултатите от изтеклата година показват, че там, където площите на тези сортове бяха наторени с еднакви дози, както и „Безостая—1“, израстнаха много добре, но в последния момент полегнаха и дадоха извънредно ниски добиви.

V. Грижи през време на вегетацията

ОСНОВНОТО в грижите през вегетацията на житните култури си остава провеждане на мероприятия за предотвратяване повредите от изтегляне и най-вече борбата с плевелите, болестите и вредителите по растенията, а за царевицата разреждането и осигуряването на оптимален брой растения на декар.

И през тази година наша основна слабост остана подценяването на борбата с плевелите. Макът и синапът бяха масово разпространени из пшеничните посеви. Голяма част от редките посеви бяха обхванати от див фий. Плевелите на редица места станаха причина добивът от пшеницата да се намали до 20 на сто. Типичен е примерът на рано засятата пшеница в ТКЗС—Сребърна.

Прави впечатление, че за провеждане на химическата борба с плевелите се разчита извънредно много на самолетите. По времето, когато трябва да водим тази борба, характерни са силните ветрове, които правят невъзможно използуването на самолетите, понеже хербецидите се разнасят и унищожават съседните култури. Окръгът разполага с 5 броя ГАН—8, 2 няколко ОВТ и 109 ОНК. От тези пръскачки само първите отговарят по качество на работата на съвременните изисквания за внасяне на хербециди. За да можем да механизираме 100 на сто внасянето им ще трябва да се доставят поне 35 пръскачки от горните два вида.

Основното в борбата с плевелите при царевицата трябва да останат навременните и качествени обработки на площта преди засяването. До момента на шестия — седмия лист при царевицата трябва да сме направили минимум три обработки с ротационна мотика и три окопавания с култиватор, като междувременно посева бъде третиран с хербециди.

По отношение борбата с неприятелите що се отнася до житната дървеница и занапред ще разчитаме главно на самолетите. Голяма актуалност обаче през последните години добива царевичният пробивач, който продължава да нанася все по-големи и по-големи загуби на царевицата за зърно. Срещу него борбата ще трябва да се извежда ежегодно по следния начин: първо чрез изгаряне рано през пролетта на всички остатъци от царевичака и второ — ако това е невъзможно, понеже същият се използува за фураж, да се направи повърхностно напрашване на купите с ДДТ препарати преди излитане на пеперудата.

Домакините ще бъдат облекчени

☆ **НОВ ЗАВОД В ТУТРАКАН**

☆ ЗА ПЪРВИ ПЪТ В БЪЛГАРИЯ

☆ **ПРОДУКЦИЯ НА СВЕТОВНО НИВО**

НЕОТДАВНА Министерският съвет със своето решение №125 установи създаването в нашия окръг на клон към ДИП „Вулкан“—Варна за производство на газови уреди с битово предназначение. Честта се падна на Тутракан, където ще започне да функционира единственото по продукцията си предприятие у нас. То е предназначено изключително за производството на различни по форма и мощност газови печки-готварски и отоплини, бойлери и котлони.

За сега новото предприятие е в процес на устройство. Високото, просторно помещение, където до скоро се намираше дърводелския цех на промкомбината, е почти празно. Заглъх на из него шума на дървообработващите машини и в голямото хале цари покой. Но той е само привиден. Тук-там, смалени от височината и пространството се суетят фигури на работници и звън на метал оглася всеки кът. Започнало е преустройството на сградите, съобразно с новия технологически ред. В бъдещото монтажно отделение се строят три поточни линии. Не след дълго време към шума на конвейрите ще се прибави и многогласната песен на десетки други модерни, високопроизводителни машини. Голяма част от тях, предимно основните, са вносни: 100 и 300-тонни преси, автомат Б—12 за изработване на горелките, плоскошлифовъчен апарат, универсална фреза и т.н. Българското машиностроене също ще е представено в предприятието с 30 и 60-тонни преси и други машини. Обзавежда се и галваничен отдел, а също така и емайлов участък с три големи емайлови пещи. За новото производство ще бъдат внесени от Италия матриците за пресоване на детайлите, заедно с всички нужни инструменти. Пак от тази страна ще се внася необходимата за производството декапирана ламарина с дебелина 0,6-0,8 мм.

Новото предприятие ще бъде пуснато в експлоатация през месец ноември т.г., а от началото на идущата ще започне серийното производство на газовите печки. Като първи от основните производи ще се усвои технологията на готварска печка с три горелки от различни мощности. По-късно ще започне изработването и на останалите типове. За горивната система предприятието е коопериранo с ДИП „Стоян Бъчваров“, за чугунените отливки—с ДМЗ „Стомана“ и Промкомбината в Тутракан, за емайлираните плоскости-с ДИП „Металургия“—Горна Оряховица. След усвояването на основното производство-газовите печки, от него ще отпадне изработването на пернишките печки, а при започването работата на емайловия участък от последните предприятия няма да има нужда и тутраканският завод ще заработи самостоятелно.

В момента тридесет работника се обучават в ДИП „Металургия“, където усвояват производството на пернишки емайлирани печки №1 и 2, външните детайли на които имат същата технология, като на газовите. Тенденцията към 1970 година е броят на работниците да достигне 500-600 поради разрастването на производството. Освен това в предприятието ще дойдат и италиански специалисти, които ще предадат знанията си и ще изработят по 100 броя от всеки един модел.

През месец януари на идущата година ще започне серийното производство на газовите печки. Според плана за дванадесетте месеца трябва да се изработят около 18 000 газови печки, 3 000 котлона, 40 000 пернишки печки и да започне производството на бойлерите.

Освен горелки за готвене, печките ще имат и фурна, където се развива температура до 350о С. За удобство те ще са снабдени с огнеупорно стъкло с терморегулатор. За гориво ще се използва неотровна смес от пропан и бутан, получени като вторичен продукт от Нефто—химическия комбинат край Бургас. Течността ще се пълни в метални бутилки от по 20 л, монтирани според конструкцията на печката в нея или зад нея. При сред на консумация на газ това гориво ще е достатъчно за около две седмици. На първо време ще се внесат газоразливни станции за София и Пловдив, откъдето ще се извършва централно снабдяване с транспорт по домовете.

Заводът за газови уреди сега прави първите си крачки по един съвършено нов у нас път. Но едва след година-две производството му ще залее вътрешния пазар. С радост домакините ще работят с удобните и чисти газови печки. Трудът им ще стане по-лек, работата по-малко, а домакинствата ни ще бъдат по-модерни, снабдени с продукцията на новия завод-заводът в Тутракан.

Георги УЗУНСКИ

Произвеждай стоки с такова качество, които с удоволствие би купил за себе си

Основен показател е качеството на продукцията

„НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ВСЕ ПО—КАЧЕСТВЕНА ПРОДУКЦИЯ!“—такъв беше лозунгът, който колективът на ТПК „Нов живот“ в Тутракан прие заедно с промишлено—финансовия план за 1965 година. Производството на кооперацията — хляб и хлебни изделия—изисква непрекъснат контрол и обсъждане на качеството му, за да може то ежедневно да се повишава, да задоволява вкусовете на трудещите се от града и околните села. Усилията на целия колектив са насочени предимно към подобряване вкусовите качества на хляба, който е основната продукция на „Нов живот“.

Брашната, получавани от ДП „Зърнени храни“ сега са висококачествени, имат богато глутенно съдържание и оказват добро влияние върху произвеждания хляб. Но те не са само единствения фактор, от който зависи пълното задоволяване на трудещите се. То е подчинено и на добрата работа на работниците от кооперацията. Те са в непрекъснато съревнование за произвеждането на все по-вкусен хляб. В тази надпревара изпъква бригадата за комунистически труд „Васил Левски“ с отговорник Мехмед Килоолу. Също така добре работи и дава качествена продукция бригадата от фурната в ДЗС „Янко Забунов“. Под ръководството на Г. Нечев изработвания тук хляб и закуски отговорят на стандарните изисквания и на тези на клиентите и консуматорите.

Най-добри постижения по отношение на качествените показатели се отбелязват в хлебокомбината с отдели за хляб, закуски и сладкарски изделия. Измежду всички бригади най-добре работят тези на Никола Йосифов и Пенчо Петров. Те винаги са бивали най-близо до първенците на кооперацията, но обективни причини са ги отдалечавали от първото място. Като отлични производственици се очертават Амди Фучеджи, Георги Калчев и др. Производствената работа се контролира от двама майстори, които следят за качеството на продукцията и тази, която не отговаря на изискванията, се връща за преработка. Независимо от тях все пак най-безпристрастния и взискателен контрольор са трудещите се. Направените критични бележки-устни или чрез тетрадките за проверка и контрол и предложенията на консуматорите се обсъждат на производствени събрания и това, което е ценно, приемливо, се въвежда в работата, за да се отстранят слабостите.

В производството на закуски имаше моменти, когато поради слаби брашна или текучество при производствениците те не отговаряха на стандарта. Но ръководството на кооперацията взе решителни мерки, работата се подобри значително и сега бригадата на Петър Котленски въведе нови асортименти. През четвъртото тримесечие предстои усвояването на още няколко вида закуски, с което нуждите на населението ще се задоволят още по-пълно.

Хубави неща могат да се кажат и за сладкарските изделия на „Нов живот“. Както старото производство, така и новъведените шоколадови пасти се търсят все повече от консуматорите. Асортиментът през идните месеци ще се обогати още повече. С цел подобряването на млечния и шоколадов сладолед през следващата година ще се набави по-съвършена машина за неговото производство.

Едва от една година съществува отделът за производство на захарни изделия, но продукцията му се търси много и си извоюва добро име. Произвежданите в момента бонбони както и тези, усвояването на които предстои са и ще бъдат с високо качество.

Колективът на кооперацията работи и ще продължава да работи за усъвършенствуване знанията и повишаването квалификацията на работниците. Ето защо немалко от тях се изпращат в постоянно действуващите школи по хлебопроизводство, курсове по сладкарство, обмяна на опит с други предприятия и т. н. Освен това поканват се изтъкнати майстори—сладкари и бонбонари, които на място ще обучават кадрите на кооперацията и ще ги запознават с новостите в тези браншове. В цялата си производствена дейност колективът на ТПК „Нов живот“ влага голямо старание и не ще жали сили, за да даде на трудещите се по-качествени произведения.

Слободан МЕТОДИЕВ

Селските стопани от ТКЗС — Алфатар бързат да приберат реколтата от пролетните култури. НА СНИМКАТА: Кооператори от бригадите на Петър Христов и Васил Георгиев почистват слънчоглед.

Техническият прогрес в селското стопанство

Механизацията на животновъдството навлиза и в ТКЗС—Сребърна

РЪКОВОДСТВОТО на Сребърското кооперативно стопанство правилно оцени значението на концентрацията и специализацията на животновъдните ферми. Затова по решение на управителния съвет на ТКЗС, стоковото стадо от дойни крави бе групирано в съставното село Ветрен. Наложи се да се помисли сериозно за отглеждане и на телета до 6 месечна възраст. По предложение на управителния съвет се възприе да се механизира работата по храненето и гледането им. За тази цел през септември миналата година пуснахме в действие механизиран телчарник.

Целта на механизацията на работните процеси в телчарника беше: да се повиши производителността на труда, да се намали себестойността на произведената продукция, да се хигиенизира и подобри храненето на телетата с пълноценно и бито мляко. В продължение на една година механизацията в телчарника работи успешно. Ако съпоставим данните от преди механизирането на телчарника и след механизирането му ще видим, че ползата от механизацията е голяма. Затова говорят и данните в таблицата.

Докато при ръчно отглеждане един гледач се грижеше за 25 телета, то сега за 184 телета се грижат 2 телчарки и един доставчик. С това ние сме намалили до минимум участието на работната ръка в производствените процеси. Производителността на труда за кг прираст се е увеличила близо 4 пъти. Себестойността на килограм прираст се е снижила с 0,052 лв.

Самата механизация на храненето на телетата се състои от следните елементи: кухня с казан за водна баня за подгряване на млякото, тръбна инсталация за внасяне на млякото в обора, вагонетка с гюмче за разнасяне на млякото, млечен релсов път с тенджерки за поене на телетата, подвижна ограда и верижно планков транспортьор.

Д. ТОДОРОВ
гл. зоотехник на ТКЗС — Сребърна

Таблица за икономическия ефект от механизацията в телчарника

	1964 г.	1965 г.
1. Употребено пълноценно мляко	39 230 л	49 796 л
2. Изразходван фураж	5 352 лв	7 918 лв
3. Вложен труд	2 135 лв	3 443 лв
4. Вложени човекодни	1 260 лв	630 лв
5. Получен прираст	14 388 лв	21 876 лв
6. Средномесечен брой телета	117 бр	184 бр
Всичко разходи	7 487 лв	11 361 лв
Себестойност на кг прираст	0,52 лв	0,45 лв
Прираст на човекоден	11,410 кг	39,480 кг

Момент от храненето на телетата в механизирания телчарник.

ПЛЕНУМ НА ОК НА ДКМС ПО МАСОВО-ПОЛИТИЧЕСКАТА РАБОТА

КОМУНИСТИЧЕСКИТЕ ИДЕИ — НАШЕ ВЕРУЮ

НА 28 СЕПТЕМВРИ т. г. в село Ситово се състоя пленум на Окръжния комитет на Комсомола по въпросите на масово-политическата работа.

На пленума присъстваха: др. КОЛЬО ВЪРБЕВ и ЙОРДАН ПАРУШЕВ от ОК на БКП, др. ЦВЕТАН ЛИЛКИН от ЦК на ДКМС, първият секретар на ОК на ДКМС др. ЙОРДАН ТАНКОВ и др. Гост на пленума беше др. ТОДОР СТЕФАНОВ, инструктор в Градския комитет на Комсомола в Ботевград.

Пленума откри др. ЙОРДАН ТАНКОВ с кратко изложение на тема: „За някои проблеми на планирането, организацията и качеството на устната, нагледната и печатната агитационна дейност на комсомолската организация в Силистренски окръг".

„Идеологическата война — каза той — е без изстрели и канонада, но е трудна и често взема жертви. Ние, младите комунисти, вземаме участие в тази борба чрез пропагандирането на комунистическите идеи — основна цел на масово-политическата работа. . ."

Дневният ред на пленума предвиждаше да се разгледа състоянието на масово-политическата работа на две комсомолски организации — ситовската и секуловската и да се набележат някои решения за подобряване на по-нататъшната работа.

Специална комисия предварително е направила проверки на двете организации по въпроса, разглеждан от пленума. Комисията е констатирала, че състоянието на масово-политическата дейност в село Ситово е добро, а тази в село Секулово — незадоволителна.

Докладите на двамата комсомолски секретари бяха конкретни, анализиращи, с някои теоретични моменти.

След обширния увод, засягащ теоретичните проблеми на марксизма-ленинизма, секретарят на ситовската комсомолска организация др. КОСТА ДИМИТРОВ разказа за инициативите и формите, чрез които е била осъществявана пропагандата на комунистическите идеи и чрез които са били насаждани комунистически добродетели в съзнанието на комсомолците.

Един от показателите, по които се е отчитало съревнованието в изградените 10 младежки звена е масово-политическата работа. С какви средства и форми се е осъществявала тя? Читателски апарат по звена, който осъществявал политическата информираност на младежите-кооператори, лекционна пропаганда, политико-просветни събрания, вечери, беседи, нагледна и устна агитация и др. Агитационната работа е предхождала изпълнението на всяко важно стопанско мероприятие. Цени се значението на публичната агитация — изграден е естрадно-сатиричен състав. По радиоуредбата се популяризира опита на първенците. И на нагледната агитация се обръща необходимото внимание. Издават се стен-листи, агиттабла, рядко и стършели.

Накрая на доклада се констатира, че масово-политическата дейност е протичала без планово и трябва да се подобри.

Докладът на комсомолския секретар от Секулово др. БОБЧО РАДЕВ е по-обширен и с повече теоретични моменти. От доклада може да се разбере, че и в Секулово се върши някаква масово-политическа работа. Констатацията накрая е такава: „Общинският комитет на Комсомола оценява масово-политическата работа като положителна, като отчита, че има много допуснати слабости. . . ."

Последваха изказвания. Някои от тях бяха доста измъчени и свеждаха политическата работа едва ли не до писане на лозунги. В някои моменти пленумът се превръщаше в семинар по правопис. Обсъждаше се съвсем сериозно и задълбочено въпросът защо все още лозунгите се пишат с правописни грешки — въпрос, който би трябвало отдавна да се ликвидира, за да не става нужда да се говори по него на пленума.

В своето изказване секретарят на Градския комитет на Комсомола в Силистра др. ГЕОРГИ ДИМИТРОВ обеляза: „Цялата наша комсомолска дейност е масово-политическа. . . Трябва да заострим нашето чувство за актуалност, да не изоставаме от стопанските задачи и от политическите събития. Нужно е да се работи с всеки човек." Понататък той изрази огорчението си, че на бригадирския ден, организиран неотдавна в Силистра, комсомолците са дошли по задължение, без да разбират необходимостта и значението на тази инициатива.

Интересно изказване направи секретарят на Градския комитет на ДКМС в град Дулово др. ЙОРДАН МИНЧЕВ. Той припомни при какви трудни условия са вършели своята политическа работа ремсистите, колко усилия и какви опасности е криело едно написване на лозунг от две-три думи „Да живее СССР" или „Хляб и свобода!".

Смислено и задълбочено се изказа и др. МАРИН ДИМИТРОВ, секретар на Градския комитет на ДКМС в Тутракан. Той подчерта необходимостта от създаването на щабове, които да се занимават с нагледната агитация.

Гостът от Ботевград др. Стефанов разказа за живота и успехите в масово-политическата дейност в тяхната комсомолска организация.

Др. КОЛЬО ВЪРБЕВ отговори на някои въпроси и даде ценни препоръки относно проекторешенията на пленума.

Накрая комисията за проекторешенията излезе с предложение др. БОБЧО РАДЕВ да бъде наказан с бележка за лошото състояние на масово-политическата работа в секуловската комсомолска организация. Получи се недоразумение. Пленумът не беше информиран за проверката в Секулово и за констатацията, че там работата по разглеждания въпрос не е на необходимото ниво. И затова никой не гласува за наказанието на секуловския секретар.

Въпреки всичко ползата от проведения пленум е несъмнена. Той ще допринесе за по-широко разгръщане и търсене на нови форми в масово-политическата работа на Комсомола.

Пет портрета на колелета

(ФЕЙЛЕТОН)

НЕ САМО че и петимата са на колелета — водачи са на товарни коли — но и петимата са от едно стопанство. Просто съвпадеж. Но нека започнем описанието на портретите не с този съвпадеж, а малко ей тъй, по-отдалеч. А това по-отдалеч, ако разрешите, ще бъде вечерта на 8 септември — навечерието на Празника на свободата.

Пристанище Попина. Тиха септемврийска вечер. Само елеваторите и транспортьорните ленти нарушават вечерната тишина и сипят ли-сипят захарно цвекло в зиналите стоманени уста на шлеповете. Камионите на стопанството от с. Ситово се редят един след друг, натоварени с едри чукундури.

Исмаил Османов Алиев тегли камиона си за разтоварване, повъртя се около работниците и каза на колегата си Георги Костадинов:

— Геца, ела да му дръпнем по едно конче. Нали утре е празник! Аз черпя.

Георги като че ли само това е чакал. Съгласява се моментално и отворената врата на пристанищната пивница ги поглъща в себе си като бутилка коняк с етикета барабар.

— Две конячета!

— Наздраве!

— Както се оттърваш от КАТ, тъй да не се оттървеш от здраве цял живот! . .

До тук, драги читателю, ние ти описваме само двата портрета. Но след малко на масата цъфва още един шофьор, който става причина да започнем описанието на следващия портрет. Името на този водач на кола е Георги Ганчев. Конячетата отново захвърчават. След още малко идват последните два портрета — Георги Великов и Тодор Равалиев. Конячетата се изливат в шофьорските гърла като тих есенен дъжд, докато не стават по „шест на калпак", както се казва. Само Георги Великов пил бира, че не можел да понася миризмата на коняка.

Камионите са разтоварени отдавна. Работниците-кооператори се сърдят. Искат да си заминават и „петте портрета на колелета" са принудени най-сетне да се откажат от конячните си занимания.

Исмаил тръгва по черния път от Попина за с. Искра. Като излязъл на края на Попина, сторило му се че в тъмнината пред него заблестял голям, ярък надпис „КОНЯК — ЕКСТРА". За да не чукне и счупи тъй любимата бутилка, той иска да удари спирачки, но вместо това камионът му се удря във вратата на летния краварник, връхлита в двора и оставя на място три дойни, породисти крави.

Развикват се хора, но Исмаил издрънва колата на заден ход и запрашва в тъмнината към Искра.

Георги Костадинов минава по същия път. И на него му се привидяло в силуетите на дърветата от залесителния пояс нещо подобно на коняк, само че този път във вид на чашки. В желанието си да пипне някоя от тях той блъсва колата в едно дърво и изкривява левия калник.

Сутринта Исмаил го намират в леглото. Колата му била изкъпана и росна. Само на задната част на каросерията се виждало парче кравешка кожа и козина.

Останалите три конячени портрета завършил долу-горе успешно пътуването си върху колелета. За дообрисовка обаче на всичките ще трябва да добавим:

Исмаил Османов Алиев по-рано бе хванат в кражба на дърва, камъни и други строителни материали. Син е на заместник-председател на стопанството в Ситово, но това не му пречи да гази дисциплината с камиона си и често да допуска катастрофи.

Георги Костадинов е друг чешит. Той прави всичко на своя глава, не признава нареждание на ръководството и работи, както му кефне.

Георги Великов е добър шофьор, когато не пие, но и той с дисциплината не се погажда. Изглежда се ръководи от принципа — щом работата ми пречи на пиенето, зарязвам работата и си гледам пиенето.

Георги Ганчев и досега буди учудванията на съселяните си, как е попаднал в тази конячена компания.

— Той поне не беше като останалите — вдигат рамене кооператорите от Ситово. — Ама конякът какво ли не прави. . .

Тодор Равалиев пие алкохол като чешмяна вода и рядко е „сух", когато е зад волана.

Оформихте ли си вече впечатленията? Да? Добре тогава. А сега позволете да попитаме ръководителите на ТКЗС в с. Ситово:

— Другари, ами вие оформихте ли си отношението към тези познати ви шофьори? Докога ще си правят майтап с вашите разпоредби? Докога ще ви се качват на главата? Не се ли чувствувате и вие малко отговорни за тяхното автоповедение? Чувати ли бе, другари? . . Чувате ли? . . .

Изглежда нищо не се чува, драги читателю. Затуй си остани само с описанието на портретите, макар боите да бяха малко сгъстени и постни.

Ясен ПЕТРОВ

Нови данни за славянската култура на юг от Дунава

В КРАЯ на миналото столетие в България започват археологически разкопки на Руския археологически институт в Цариград под непосредственото ръководство на чешкия учен Карел Шкорпил. Проучванията на Плиска, а по-късно на Преслав и Мадара, изтръгват от земята развалините на величествени граждански, църковни и крепостни строежи от епохата на Първата българска държава. Изключителното богатство и разнообразие на паметниците на материалната култура и изкуството на българската държава, съчетани с патриотичния подем на една новоосвободена и издигаща се нация, приковаваха задълго вниманието на българските учени към непознатото дотогава в културно отношение ранно средновековие. С всяка изминала година сбирките на музеите в страната се попълваха с нови интересни материали. Политическото могъщество на средновековната българска държава, засвидетелствувано от исторически извори, намираше блестящо потвърждение и в културните паметници от тази епоха. Българските учени разбираха, че нашата средновековна култура може с достойнство да съперничи на античната култура, творена столетия наред в нашите земи и че в много отношения тя се явява пряк наследник на античната цивилизация. Естествено и оправдано възникна въпросът за същността, за характера на културата на Първата българска държава.

Многобройните нашествия на славянските племена на Балканския полуостров довеждат до трайното им заселване през първата половина на VII век в територии, принадлежащи дотогава на Византия. След това нахлуват прабългарите и съюзът им срещу общия политически враг, както и развитието на обществените отношения и у славяни, и у прабългари, поставиха основите на славянобългарската държава, която по същество беше държава от нов феодален тип. Славяни и българи не заварват мъртви двете балкански провинции Тракия и Мизия. Варварските нашествия от предишните векове не унищожават напълно паметниците на античността. Местното население, което влиза в състава на новообразуваната славянобългарска държава, съхранява и внася в Ранното средновековие традициите на античното културно наследство. Какво особено, специфично, тяхно вложиха трите етнически компонента, които образуваха по-късно българската народност в създаването на раннофеодалната българска култура? Какъв дял се пада от тази култура на всеки от тях, какво развитие и какви чужди влияния претърпя тази култура? — Ето въпросите, които стояха за разрешаване пред българските археолози, историци и изкуствоведи. Изхождайки преди всичко от монументалните строежи на Плиска и Преслав, както и от политическата обстановка, наложена в Европа и у нас между двете световни войни, българските учени разрешиха идеалистично, едностранчиво и в много отношения напълно погрешно тези сложни въпроси. Те съзнателно игнорираха ролята на античното наследство и особено тази на славяните, макар че последните съставляваха основната етническа маса на българската държава. На прабългарите се преписваха и държавно творчески способности и способности да сътворят една култура, която по своята внушителност и монументалност напомня величието на късноелинистическата епоха.

Един от разкритите некрополи при разкопките в местността „Старецът" край село Гарван.

През последните двадесет години българската марксическа археология направи сериозни опити да преодолее наслоените от буржоазните учени вредни тенденции и да отдаде заслуженото място и на славяни, и на прабългари и на античното културно наследство. За да се направи това, беше необходимо преди всичко да се познава културата, с която славяните идват на Балканския полуостров и културата, с която преминават на юг от Дунава. Трябваше упорито да се търсят и проучват селища, чиято култура да бъде сходна с тази на раннославянските селища на териториите на останалите славянски страни и на Румъния. Трябваше и основно да се преразгледат сбирките на музеите в страната. В резултат на упоритите търсения на археолозите се оказа, че в много музеи между забележителните находки от античността се срещат съвсем различни паметници, на които досега никой не беше обръщал внимание. От обхождания на различни местности, особено в Североизточна България, бяха събрани голямо количество керамични фрагменти. В последна сметка бяха намерени и започна проучването на раннославянски селища на юг от Дунава. Голям дял в това отношение се пада на територията, която днес влиза в Силистренски окръг. Проучването на ранносредновековните селища в местностите „Джеджови лозя" и „Дренчето" край село Попина, „Момчила" край село Гарван и „Опашката" край с. Сребърна разкриха нови страни от културата на Първата българска държава. Някои от материалите от тези проучвания позволяват да се установи културната общност на славяните на юг от Дунава с тези от останалите славянски страни. Тези материали дадоха представа за бита и културата на многочислените славянски маси, които са и основният творец на историята на ранносредновековна България. В това се състои и основното историческо значение на тези материали.

* *

Все във връзка с проучването на раннославянската култура на юг от Дунава през 1964 година Археологическият музей в София започна разкопки на средновековното селище в местността „Старецът" край село Гарван, Силистренско. Разкопките продължиха през месеците юли и август, т. г. съвместно с Окръжния народен музей в Силистра. Усилията на научните работници бяха насочени преди всичко към очертаване границите на селището, а така също към търсене на некропола на селището. Досегашните резултати от разкопките са повече от обнадеждаващи. В живота на населението се установяват два исторически периода: единият — до покръстването на България, към който принадлежи и езическият некропол на селището с характерния за славяните обряд — трупоизгарянето. При този обряд телата са били изгаряни, а останките от кости поставяни в специални гърнета от глина — урни и заравяни в земята. През втория период населението вече е възприело християнството. За това свидетелствува втория некропол на селището. В разкритите през тази година пет гроба погребението е извършено чрез трупополагане, като телата са били поставяни в специално изградени каменни гробове, ориентирани изток — запад. Интересен е фактът, че за градивен материал са били използувани обработени масивни каменни плочи, взети вероятно от някоя полуразрушена антична крепост. Установено беше, че през целия период от съществуването на селището населението е живяло във вкопани в здравата почва селища — землянки, които представляват най-разпространения тип жилища на народните маси у нас през епохата на ранния феодализъм. Двата исторически периода в живота на средновековното население, което без съмнение е славянско, могат да се разграничат и в керамичните находки. Част от керамиката, по-ранната, е правена на ръка или на леко грънчарско колело. Изработена е примитивно и грубо от глина, примесена с едри пясъчни зърна, която при изпичането е придобила синкаво-черен цвят. Най-често е без украса. Вторият тип керамика е изработена на усъвършенствувано грънчарско колело от пречистена и изпечена до черно глина. Тя е по-фина, формите ѝ са по-разнообразни. Върху стените е нанесена украса, състояща се най-често от хоризонтални прави или вълнисти линии. В тази керамика могат да се проследят традициите на ръчно изработената славянска керамика, а също така и измененията, които настъпват в резултат на развитието на производителните сили, както и под въздействието на античната керамика. Ранносредновековната керамика у нас в сравнение с античната е много по-груба, еднообразна и непретенциозна. Именно за това на нея не е обръщано голямо внимание. Нейното събиране и проучаване обаче има голямо значение за българската археология.

Разкопките в село Гарван дават нови интересни данни за самобитната култура, с която славяните преминават Дунава и допринасят за изясняването на специфичните славянски елементи в културата на Първата българска държава. В научно-изследователската работа на Окръжния народен музей — Силистра в бъдещите няколко години голям дял ще заемат проучванията на ранно-средновековни селища на територията на Силистренски окръг, с което ще се попълни съществуващата досега празнина в музейните материали. Тези проучвания ще имат голямо значение за изучаването на славянската култура на юг от Дунава, в която миналата история на Силистренски окръг заема изключително важно място.

Ст. АНГЕЛОВА
зав. отдел „Археология" при Окръжния народен музей

ВАЖНО СЪОБЩЕНИЕ

Авторемонтна сервизна станция — Варна ул. „Карл Маркс" № 262, се обръща към своите многобройни клиенти — предприятия, учреждения, ДЗС, ТКЗС и др, както и към всички собственици на моторни превозни средства и леки коли, че **в сервиза се извършват навременни и качествени ремонти и профилактични прегледи на всички марки товарни, лекотоварни и леки автомобили.**

Желаещите да представят превозните си средства на горния адрес.

Сервизът отстранява рекламации на превозните средства от съветско, полско, чехско и българско производство. Същият не ще приема за рекламации автомобили, на които не е правен редовно профилактичен преглед в сервиза.

Услуги бързи и качествени.

Строително — монтажен район по транспорта и съобщенията — Варна

ТЪРСИ:

Арматуристи	**50**	**души**
Ж. П. работници	**50**	**„**
Зидаромазачи	**50**	**„**
Бетонджии-изкопчии	**350**	**„**

Предприятието осигурява карти за седмично пътуване по БДЖ от месторабoтата до местоживеенето, квартири на бекярски начала и допълнително възнаграждение за национални обекти.

Справка „Личен състав" ул. „Омуртаг" № 2 до Инвестиционна банка.

СЪОБЩЕНИЕ

ДСО „РОДОПА"

СЪОБЩАВА

на всички производители на селскостопански животни в страната, че ще раздава

BULGARIA

ФУРАЖ И ПРЕЗ 1966 ГОДИНА